

AMERICAN FOUNDATION
FOR THE BLIND INC.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Lyrasis Members and Sloan Foundation

HV1571

B

copy 1

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 1.

Januar 1930

19 årg.

Innhold. Organist Melling 50 år. — Juleheftet vårt. — Liste over bøker og hefter til salg i Norges Blindes forbunds trykkeri. — Østlandske Blindes forbunds sykeforsikring. — Frk. Cathrine Egers legat. — Fra forskjellige land. — Dr. Gustaf Dalén 60 år. — Nordisk tidsskrift for blinde kvinner. — Hold fast på illusjonene. — Bladkontingenten. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Reisesekretærvirksomheten. — Møter. — Styremøte i Østlandske Blindes forbund.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

DIREKTE IMPORT

En gros — En detail

SIGURD FRØNSDALS EFTF.

JOHAN AKSDAL

KOKS og GAS

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **Koks** er det billigste og

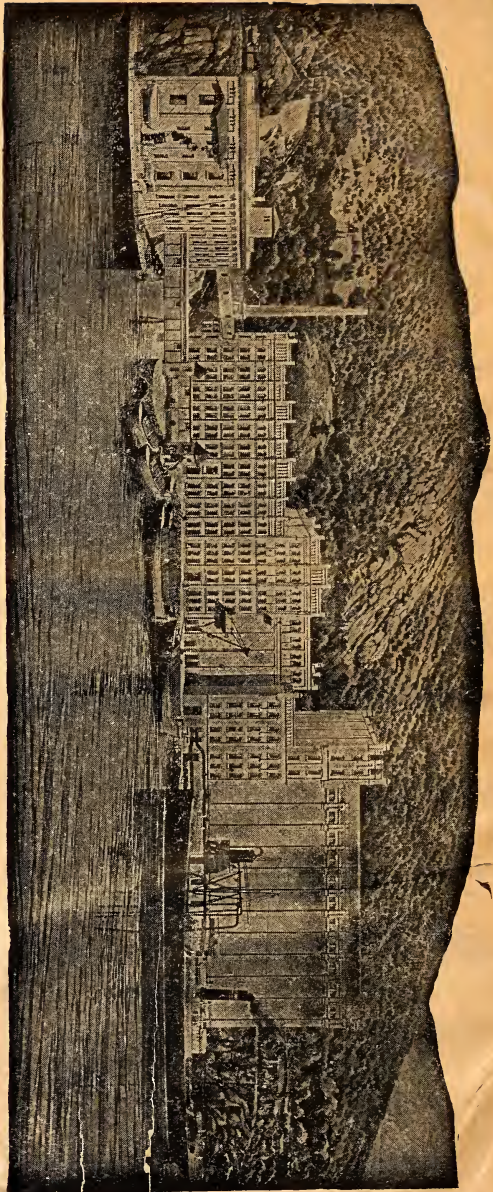
gas er det greieste og mest praktiske av alt brændsel.

Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL, MÖLLE.
BERGEN

BERGEN

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, følge og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

A S I. Jensens Kulforretning & Vedhuggeri

Nøstebod 9 a og 9 b — Bergen

Engelske Kul — Koks

Alle Sorter Ved saget og kløvet

Telefoner: 1395 — 2043.

og **Standard**

Motor Oil

for Automobiler

A/S VESTLANDSKE PETROLEUMSCOMPAGNI

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN A/S
BERGEN

Dürkopp symaskiner
Britannia
strikkemaskiner

W. Thomsen A/S Bergen

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

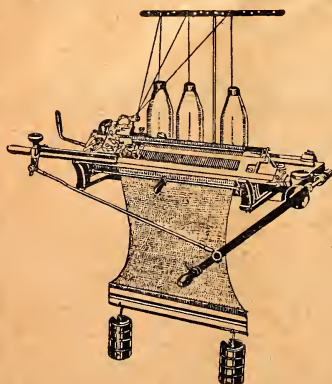
Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Brøderisforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler
Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med udtalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtigstrikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

**Johan D. Eche & Søn's
Farvehandel A.S.**

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

Excellent
A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

Reisesekretærvirksomheten.

Nordenfjelske Blindeforbund. Reisesekretær Flydal besøkte i november og desember deler av Sør-Trøndelag samt Nordmøre og Romsdal. Foredrag blev holdt på følgende steder:

1. november Viggja Bedehus, Viggja i Børsa. — 2. Egg-Kleiva Bedehus, Børsa. — 3. Børseskogen Bedehus. — 4. Børsa Bedehus. — 6. Molde Bedehus. — 13. Tornes Bedehus, Tornes i Brennen. — 17. Sogge Bedehus, Romsdal. — 24. Tingvoll Bedehus, Nordmøre. — 25. Vågbø Bedehus, Nordmøre. — 26. Innlandets Bedehus, Kristiansund N. — 29. Det nye Bedehus i Kristiansund N.

1. desember Ranvik Bedehus, Romsdal. — 3. Rød Bedehus, Romsdal. — 4. Erisfjord Bedehus. — 5. Bugge Bedehus, Erisfjord. — 6. Logelokalet, Vistdal. — 8. Vistdal Bedehus. — 8. Mittet Bedehus, Veøy. — 10. Rauma Ungdomsskole, Molde. — 12. Sekken U. L. — 14. Vestnes U. L. — 15. Tresfjord U. L.

Sekretæren skriver at det ikke har vært så vært fremmøte til foredragene, minst i Molde og Kristiansund N. I Ranvik er det blitt dannet en blindesaksforening. I byene er det samlet inn litt til forbundet, likesom det er tegnet nogen nye medlemmer.

Vestlandske Blindeforbund. Reisesekretær Sætre har de par siste måneder før jul virket i Rogaland, hvor han har talt på etternevnte steder:

22. oktober Klepp Høgskule. — 23. Klepp Høgskule. — 25. Tu Skulehus. — 26. Solborg, Tjensvoll. — 27. Hinna Bedehus. — 28. Revheim Bedehus. — 29. Solborg, Tjensvoll. — 30. Hålands Logehus.

1. november Ims Ungdomshus. — 2. Høle Ungdomshus. — 3. Forsand Ungdomshus. — 5. Gilja Bedehus. — 6. Oltedal Ungdomshus. — 7. Gjesdal Ungdomshus. — 8. Eikelandskroken Ungdomshus. — 10. Tunheim Kapell. — 12. Helland. — 13. Lund, Moi. — 14. Sviland. — 15. Fjellbygdi. — 16. Malmin. — 17. Heimly, Soma. — 19. Bråstein, Figgen. — 20. Gann, Sandnes. — 21. Sauda. — 22. Jelsa. — 23. Vikedal. — 24. Vikedal. 26. — Sandeid. — 27. Skjoldefjord. — 28. Førland. — 29. Kvinnesland, Slåttevik. — 30. Nerstrand, Espevik.

1. desember Ljosglint, Loftøy. — 3. Bjørhaugbygdi. — 4. Jarpa, Jørpeland. — 5. Fister. — 7. Ombo, Skår i Ryfylke. — 8. Ombo. — 10. Sjernerøy. —

Sekretæren uttaler at han er meget vel fornøiet med resultatet av arbeidet i Rogaland denne gang.

Møter.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 6. 11. 1929. Til stede var: Gjøen, Dethloff, Rydland, redaksjonssekretær Wigum, frk. Steen og Johansen. — Behandledes tilsammen 6 søknader om bidrag, hvorav blev innvilget 4 med et beløp på 230 kr. To søknader blev ikke imøtekommet. — Som varamenn til husstyret blev valgt redaktør Imsdahl og pianostemmer Totland. — «Blindes Juleglede» blev besluttet utsatt til neste møte. — Juletreffesten besluttet avholdt 5. januar. Komité nedsettes neste møte. — Styremøtet blev besluttet avholdt 6.—7. januar 1930.

Sekretariatet.

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Pelsverk.

Vi har godt udvalg i
alle sorter pelsverk.

Alt til lagerpriser.

**A
S Oslo Pelsvarelager**

Tlf. 21678. Dronningensgt. 21

Børs Café & Restaurant

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni A/S
BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

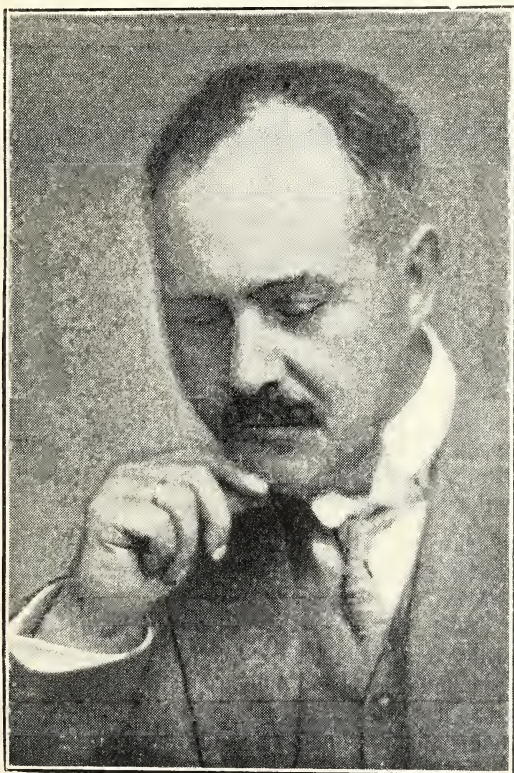
Telefon 3871

Nr. 1.

Januar 1930

19 årg.

Organist Melling 50 år.

En av våre mest kjente blinde organister og en av landets dyktigste i det hele, hr. Einar Melling, Oslo, fyller 16. januar 50 år.

Melling er født i Lindås ved Bergen 16. januar 1880 og mistet synet i det første leveår etter øiensykdom. Årene 1889—97 gjennomgikk han Gløshaugen og Klæbu blindeskoler hvor man

snart blev opmerksom på hans sjeldne musikalske begavelse, og hvor han fikk en god undervisning. Blandt hans lærere ved blindeskolen bør særlig hr. Wolff nevnes. 1897—99 var Melling elev ved musikk-konservatoriet i Oslo, og 1899—1903 studerte han ved det berømte musikk-konservatorium i Leipzig. Kort etter hjemkomsten blev Melling ansatt som organist ved Ullern kirke. Senere har han vært organist ved Garnisonskirken, Oslo, Johanneskirken, Bergen, Jakobskirken, Oslo, og er nu ansatt ved Frogner kirke, Oslo. Nevnes bør videre at han i Oslo har vært meget benyttet ved de særlige vespergudstjenester man i det siste har arrangert der. Som konsertgiver (organist som pianist) har Melling et landskjent navn, likesom hans komposisjoner (f. eks. «Herre, tag i din sterke hånd») hyppig står på konsertprogrammene.

Vi ønsker hr. Melling hjertelig til lykke med 50-årsdagen og uttaler de beste ønsker for fremtiden.

Organist Melling feirer høftidsdagen hos sine slektninger i Bergen, adr. Olav Kyrres gt. 1.

Juleheftet vårt. Presseuttalelser.

Når dette skrives, har vi enda ikke nogen oversikt over hvordan salget av juleheftet vårt er gått. Vi har nemlig hittil bare mottatt oppgjør fra vel tredjeparten av forhandlerne. Så meget kan dog sies at tiltaket er blitt omfattet med levende interesse både av blinde og blindevenner, og flere av de siste har vært meget flinke til å omsette heftet. Dette er bokstavelig talt blitt solgt over hele landet «fra Vesterhavet til Kjølens rand, fra Nordishavet til Kristiansand», og vi håper derfor at juleheftet gjennom sin propaganda vil få ikke så liten betydning for vår sak.

I pressen er juleheftet vårt blitt meget forståelsesfullt og anerkjennende omtalt. Da vi tror det vil interessere leserne, gjengir vi her en del uttalelser:

Under overskriften «De blindes julehefte» skriver dr. H. G. Dethloff i Bergenspressen følgende som også har vært gjengitt i flere utenbys aviser, således i Nidaros- og Hamarbladene:

De blindes julehefte, eller som det heter: «Blindesaken — julen 1929», er et ganske eiendommelig julehefte som forteller meget om våre blinde, og som derfor alle blindevenner og blindesaksinteresserte bør skaffe sig. — Snaut mer enn 20 år er det siden de blinde i Norge begynte å organisere sig over hele landet for å ta hånd om sine interesser — fylke sig til kamp mot blindheten og for de blinde; og nu har en del av dem egenhendig laget et julehefte som hevder sin plass på en utmerket måte blandt alle juleheftene. Det er en blind som er redaktør og utgiver, og alle medarbeiderne hans er også blinde. De er fra alle deler av vårt vidstrakte land, fra by og bygd, fra de forskjelligste årsklasser, menn og kvinner. Deres livsstilling er også meget forskjellig: Lærer, prest, teologisk student, håndverker, musiker, redaktør o. s. v.

Heftet er rikt utstyrt med bileder fra de blindes verden. Vi får se dem leke på barnehjemmet og som voksne arbeide i verksted, utsalg, bibliotek, trykkeri o. a.

I dette interessante hefte er det bl. a. en liten nyttårssang som en blind dame har skrevet, og som en blind komponist har satt tone til. Eller tes f. eks. en slik liten ting som den norske stilen en 13 år gammel gutt skrev på blindeskolen om «Da jeg blev blind». Vi seende gjør oss i alminde- lighet ikke nogen ordentlig klar forestilling om hvad det er å være blind. Det er likesom frykten tar været fra oss, således at det hele kommer til å bli bare nogen skrekkinngydende spøkelsesbilleder. Den lille guttens enkle og nøkterne fortelling kan bokstavelig talt røre en sten — nettop fordi den er så velsignet usentimental. Og den fyller samtidig leseren med en dyp respekt, ja ærbødighet, like overfor den lille helt som rolig og beslutsomt tar op kampen mot sin grusomme skjebne og søker å tvinge den i kne. Den gutten vil sikkert vinne, hvis han bare får en håndsrekning. La ham få den — og alle de andre! — Kjøp de blindes julehefte.

«Nationen» (Oslo) skriver: Det ruver ikke i størrelse «Blinde- saken»s julehefte; men det er likevel noget helt for sig selv. Alt som står i heftet — fortellinger, dikt, musikk — er skrevet av blinde. Det er 10—12 bidragsydere i alt med pastor Erik Bråtveit i spissen, som skriver julebrev fra sin prestegård i Asak. Erik Harildstad som allerede har utfoldet adskil- lig litterær virksomhet, har et par dikt, og Alf Arnesen, Kjetil Nystøl, Pål Vollen, Gyrid Steine, Mathilde Johansen og John Sætre er alle kjente navn innen blindesaken. Halvdan Mathiesen som hører til de mest lovende av våre unge blinde musikere, har en komposisjon, «Nyttårskveld», og O. Lied Bakke forteller «Et nyttårsminne». — Det er et julehefte som fortjener å bli lagt merke til både for sin egen og for blindesakens skyld.

«Morgenbladet» (Oslo): I den store vrimmel av julebøker kommer nu et lite skrift som har sitt eget publikum, men tillike et særlig krav på interesse også fra lesere som står utenfor den indre krets. «Blinde- saken» heter juleheftet. Det er utgitt av de blindes landsorganisasjon, Nor- ges Blindforbund, og kommer som en særutgave av blindesaksarbeidets opplysnings- og propagandaorgan. — Juleheftet bringer meget leseverdig stoff også fra andre områder enn de blindes eget.

«Den 17de Mai» (Oslo): «Blindesaken — julen 1929» heiter eit kravlaust lite hefte i vanleg bokstorleik. Det er Norges Blindforbund som gjev det ut, med Edvard Imsdahl som styrar. Det òg byrjar med nynorsk, eit dikt, «Jol» av Pål Vollen. Erik Bråtveit skriv «Jolebrev frå Asak». Gyrid Steine har to dikt: «Eg veit ein bygning underfull» og «Åt veslegut», Erik Harildstad eit minnedikt um Roald Amundsen og ei soge: «Arbeids adel». Pål Vollen fortel um «Brudlaupet ved Tiberbreddene, John Sætre fortel um Nils Hellem, ein fyregangsmann millom blinde handverkarar.

«Firda Folkeblad» (Florø): Dette hefte er noko serskilt i jolelitteraturen, med di alt innhaldet er skrive av blinde. Og som skriftstyret segjer: «Som det vil sees, er de blinde like forskjelligarted, like individuelle som de seende». Millom anna er det stykke av den blinde presten Erik Bråtveit, forfatteren og læraren Erik Harildstad, reisesekretær John Sætre og teologisk student Pål Vollen. Ein legg merke til at mange av dei som skriv, nyttar nynorsk. Det er mykje god, lærerik lesnad i dette heftet.

«Indlandsposten» (Kongsvinger): Norges Blindeforbund har sendt ut et julenummer av «Blindesaken», nærmest i propagandaøiemed. Alle artiklene og diktene i julenummeret er skrevet av blinde og skildrer i det vesentlige det liv de blinde fører. Vi vil gjerne anbefale folk å kjøpe det. Samtidig som de får et godt innblikk i de blindes liv, støtter de en god sak ved å kjøpe heftet.

«Bergens Tidende»: «Blindesaken» som er Norges Blindeforbunds opplysnings- og propagandaorgan for blindesaken, har nettop utsendt et vakkert, fyldig og interessant julenummer. Det er stemningsfulle dikt, juledikt, Minneruner over Roald Amundsen og andre dikt. Den unge blinde prest Erik Bråtveit har skrevet Jolebrev frå Asak. Det er interessante utsnitt og skisser fra de blindes liv og virke. Det er «Nyttårskveld» (med musikk av Halvdan Mathiesen og tekst av Pauline Johansen). «Blindesaken»s julenummer bør både kjøpes og leses.

«Stavangeren» sier: «Norges Blindeforbunds organ er utkommet med et særdeles innholdsrikt julehefte». Deretter gir bladet en del opplysninger om vårt månedsskrift i sin almindelighet. Det samme gjør «Bergens Aftenblad» og «Christiansands Tidende», som også anbefaler juleheftet på det beste. — «Sogns Tidende (Sogndal)» sier bl. a. at heftet har «mykje godt og verdfullt innhald».

Inge Krokan skriver i «Dagningen» (Lillehammer): «Uta blank og inna krank» er både det eine og det andre av det vi ser ikring oss, dersom vi fær sjå litt innum skalet. Slik har det vorte med ei mengd julehefte i dei seinare år. Det er beint fram skrot og skrap ein stor brote av det som vert bode fram, jamvel um dei skin med aldri so mange fargar utanpå.

Men det finst undantak. Og eit slikt undantak er juleheftet «Blindesaken», som er utgjeve av Norges Blindeforbund. Det møter fram i arbeidsklæde, men det har kropp innanfor klæda, det har merg, det er ikkje «uta blank og inna krank», men tvert imot.

Eg kom innum hjå korgmaker O. Edvardsen her ein dag og fann dette heftet på disken. Og so undrast han på um eg ikkje kunde ta med meg eitt å sjå på det, og so segja meininga mi um det. Og det kann eg no gjera, med godt samvit og med glede attåt. Dette heftet legg ikkje vinn på å få segje so lite som mogeleg på kvar side, men å få segje so mykje som mogeleg på dei 50 tekst-sidone. Og det fær sagt svært mykje. Og sume ting er sagt so godt, både når det gjeld innhald og form, at mange av flottaste storhefta kunde vera ovundsjuke dersom dei vilde bruke «kvalitativ» målestav.

Alle dei 22 tekststykke i heftet er skrivne av blinde. Og der er både prosa og poesi, både ålvor og skjemt. Og lite er utpekulert, men mykje skore ut or livet som det er. Det er difor ikkje einsidigt, men sterkt individuelt merkt.

Av det litterære stoff er det fleire ting ein kunde ha hug å peike særskilt på, t. d. «Arbeidsadel» av Heidemarksforfattaren Erik Harildstad, «Da Olav skomaker drømte at han var Henrik Ibsen» av telemarkingen Kjetil Nystøl, «Et nyttårsminne» av O. Lied Bakke o. s. f. — Det siste er vel elles heilt upplevd, likesom «Da jeg blev blind» av den unge Trygve Theodorsen. Av det andre merker ein seg kanskje serleg «Seier over Blindheten»

av den svenske direktør Alrik Lundberg, og saga um «Nils Hellem» frå Sogn, fortalt av J. Sætre. Elles kunde ein nemne både ymse dikt og tonen til «Nyttårskveld»; og dessutan bileta frå blindeskular og blindearbeid elles.

Heftet er å få hjå korgmakar O. Edvardsen (Storgata 95) og i Narvesens kioskar. Og prisen er berre 1 krone.

«Finmarken» (Vardø): «Blindesaken» heter et julehefte som Norges Blindeforbund har utgitt. Det inneholder meget godt og leseverdig stoff og bør både for sitt innhold og for den gode saks skyld finne veien til alle julebord.

«Nidaros»: «Blindesaken», de blindes tidsskrift, har sendt ut et lite og enkelt, men meget sympatisk julehefte. Det lille hefte har bl. a. det tiltalende trekk at det ikke bare inneholder det aller letteste novellestoff. Det er stoff både til opplysning og ettertanke, det er et skrift som man leser med interesse og utbytte, det siste kan ikke sies om så mange sånne hefter. Redaktøren, Edvard Imsdahl, Bergen, har all ære av sitt arbeide.

«Norsk Skoletidende» (Hamar): Norges Blindeforbund har utgitt et julehefte som vi vil oppfordre våre lesere til å kjøpe. Det har mange gode bidrag i tekst og bilder og fortjener derfor å komme med på julebordet. Og den sak som heftet bærer bud om, bør vi yde den støtte vi kan. De blinde arbeider energisk for å få mulighet til å utvikle sine evner og klare sig i livskampen, som for dem er så overmåte vanskelig. Det vil være til hjelp for dem, om vi kjøper deres julenummer. Deres månedsskrift «Blindesaken» fortjener også å bli almindelig utbredt og lest.

Som man vil se, er det flere av avisene som fremholder at «Blindesaken» fortjener å bli almindelig utbredt. Vi vil derfor henstille til våre lesere å hjelpe til med å få månedsskriftet vårt spredt i by og bygd. Enkelte har allerede utført et meget godt arbeide her. En Kristiansandsdame sendte oss således nylig ikke mindre enn 38 nye abonnenter. I denne forbindelse skal vi opplyse at nye abonnenter som innsender kontigenten for 1930 med kr. 2.00 (to kroner), får juleheftet gratis så langt restoplaget rekker. Vi håper derfor alle gjør sitt beste for å tegne nye abonnenter.

Liste over bøker og hefter tilsalgs i Norges Blindeforbunds trykkeri.

(De tidligere trykte prislister settes herved ut av kraft.)

I. Skjønnlitteratur.

Asbjørnsen, P. Chr.:

Norske Huldreeventyr og Folkesagn (utdrag) kr. 1.50.

Bjørnson, B.:

Arne kr. 3.00.

Arnliot Gelline kr. 1.50.

Jærnbanen og Kirkegården kr. 1.50.

Sigurd Slembe (2 bind) kr. 5.00.

Småstykker kr. 1.00.

Århundredernes Legende (efter Victor Hugo) kr. 1.50.

Bull, J. B.:

Af Norges Frihedssaga kr. 1.50.

Eventyr og Historier kr. 1.50.

Østerdalsfortellinger kr. 1.50.

Caspari, Th.:

Fra Syd og Nord kr. 1.50.

Duun, O.:

Blind-Anders kr. 0.50.

Garborg, A.:

Haugtussa kr. 2.50.

Harildstad, E.:

Doggdråpar kr. 0.50.

Ibsen, H.:

Gildet på Solhaug kr. 1.50.

Kongs-Emnerne kr. 3.00.

Peer Gynt kr. 3.00.

Samfundets Støtter kr. 3.00.

Julestjernen 1916 kr. 1.00.

1917 kr. 1.00.

1918 kr. 1.00.

1919 kr. 1.00.

1920 kr. 1.00.

1921 kr. 1.00.

1922 kr. 1.00.

1923 kr. 1.00.

1924 kr. 1.00.

1925 kr. 1.00.

1926 kr. 1.00.

1927 kr. 1.00.

1928 kr. 1.00.

1929 kr. 1.00.

Kielland, A.:

Else kr. 2.00.

Lagerløf, Selma:

I Templet kr. 0.50.

Løland, R.:

Stevleik kr. 0.50.

Sanghefte nr. 1 kr. 1.00.

nr. 2 kr. 1.00.

Sivle, P.:

Sogor kr. 3.00.

Vinje, A. O.:

Ferdamine frå Sumaren 1860

(3 bd.) kr. 9.00.

Vogt, N. Collett:

Digte i Udvalg kr. 2.00.

Wessel, J. H.:

Kierlighed uden Strømper kr. 1.50.

Ånrud, H.:

Sidsel sidserk og andre Kjærring-
emner kr. 3.00.

Ånrud, H. og Bull, J. B.:

Når Grågåsen farer. — Tømset-
provsten kr. 1.00.

Åsen, I.:

Ervingen kr. 1.50.

II. Religiøse verker.

Aasland, G.:

Lina Sandell, en svensk Salmedik-
terinne (foredrag) kr. 0.50.

Berggrav, E.:

Mannen Jesus kr. 1.00.

Holme, E.:

Ildprofeten kr. 1.50.

Marcussen, Ruth (utarbeidet ved):

Religiøst sanghefte kr. 1.00.

Stille Tanker til hver Dag i Må-
neden kr. 0.50.

Skovgård-Petersen, C.:

Pinsekapitlet (foredrag) kr. 0.50.

III. Reiseskildringer.

(Blindesak og almenstoff.)

Aasland, G.:

Reiseminner i Brevform (fra Tysk-
land 1922) kr. 2.00.

Harildstad, E.:

Fra Amerikaferden (1919—20) kr.
3.00.

Imsdahl, E.:

Inntrykk fra en Studie- og Ferie-
reise i Danmark og Sverige
Sommeren 1920 kr. 1.50.

IV. Lære- og lesebøker.

Brekke, K.:

Lærebok i Engelsk for Begyndere
(2 bd.) kr. 6.00.

Ny engelsk Lesebok for Middel-
skolen (første bind) kr. 3.00.

Christensen, Dortha, og Helgesen,
Helga:

Lærebok i Husstel kr. 3.00.

Gundersen, Marie, og Munch, Ma-
thilde:

Min første Lesebok kr. 3.00.

Hermanstorff, L.:

En liten Engelsk-Norsk Ordbok
(2 bd.) kr. 6.00.

Knudsen, D. F., og Kristiansen, O.:

Lærebok i Tysk for Begynnere
(2 bd.) kr. 6.00.

Krogsrud, T., og Seip, D. A.:

Rettskrivningslære (rettskrivnin-
gen av 1917) kr. 2.00.

- Rettskrivningsordliste (rettskrivningen av 1917) kr. 3.00.
- Løvland, J.:
Nogen personlige Erindringer fra 1904 og 1905 kr. 1.00.
- Mathiesen, H.:
Norge gjennom hundrede År kr. 3.00.
- Muldal, S, og Alnæs, I.:
Rettskrivningsordliste (rettskrivningen av 1907) kr. 1.50.
- Munch, Mathilde, og Svensen, S.:
Hjemme og Ute, Lesebok; 6 deler (hver i 2 bind); pris pr. del kr. 6.00.
- Nøvik, P.:
Småbrukerens Havebok kr. 3.00.
- Paulsen, R. Bugge:
Radiokurset i Esperanto ved Oslo Kringkaster 1928—29 kr. 2.00.
- Raabe, J.:
Kongeriket Norges og Nordens Historie (3 bd.) kr. 9.00.
- Seip, D. A.:
Norsk Grammatikk (Formlæra i Landsmålet) kr. 2.00.
- Svinndal, O.:
Hønestell kr. 1.00.
- Thomsen, H Th.:
Prozo el Danaj-Norvegaj Aŭtoroj kr 1.50.
Små Timer i Esperanto kr. 1.50.
- Gymnastiske Friøvelser kr. 0.50.
(Gratis for norske blinde.)
- Borchsenius, J.:
Telemark kr. 0.50.
- Borch, J.:
David Livingstone kr. 0.50.
Oldtidens syv Underverker kr. 0.50.
- Brochmann, G.:
Skiber før og nu kr. 0.50.
- Elevforeningen «Fram»:
For Kurvmakere (Mål på det almindeligste Kurvarbeide) kr. 0.50.
- Hanssen, K.:
Hjemmenes Helse kr. 0.50.
- Holtedah, O.:
Dengang Isen dekket Norge kr. 0.50.
- Imsdahl, E.:
Vort internationale Hjælpeprog kr. 0.50.
- Killingstad, A.:
Hans Schreuder kr. 0.50.
Lars Skrefsrud kr. 0.50.
- Påsche, F.:
Snorre Sturlason kr. 0.50.
- Raabe, J.:
Mjøslandet kr. 0.50.
- Svensen, S.:
Martin Luther kr. 0.50.
- Tveiten, G.:
Ringerike kr. 0.50.

V. Belærende småhefter.

- Almanakk 1923 kr. 1.00.
1924 kr. 1.00.
1925 kr. 1.00.
1926 kr. 1.00.
1927 kr. 1.00.
1928 kr. 1.00.
1929 kr. 1.00.
1930 kr. 1.00.
- Bakka, G.:
Haugesund og Haugaland kr. 0.50.
- Benneche, O.:
Setesdal kr. 0.50.
- Bergqvist, Th.:

VI. Blindesakslitteratur.

A. Forbundssaker.

- Norges Blindeforbund:
Beretning 1909—20 kr. 0.50.
1921 og 1922 kr. 0.50.
1923 og 1924 kr. 0.50.
1925 og 1926 kr. 0.50.
1927 og 1928 kr. 0.50.
- Landsmøterefaterat 1921 kr. 1.00.
1923 kr. 1.00.
1925 kr. 1.00.
1927 kr. 1.00.
1929 kr. 1.00.

- Lover (1909) kr. 0.50.
 (1913) kr. 0.50.
 Styremøtereferat 1922 kr. 1.00.
 Nordenfjelske Blindeforbund:
 Beretning 1922 kr. 0.50.
 1923 kr. 0.50.
 1924 kr. 0.50.
 1925 kr. 0.50.
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1928 kr. 0.50.
 Katalog for N. B.s Lånebibliotek
 (1928) kr. 0.50.
 Lover (forslag 1923) kr. 0.50.
 (forslag 1925) kr. 0.50.
 Årsmøtereferat 1920 kr. 0.50.
 1921 kr. 0.50.
 1922 kr. 1.00.
 1923 kr. 0.50.
 1924 kr. 0.50.
 1925 kr. 0.50.
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1928 kr. 1.00.
 1929 kr. 0.50.
 Vestlandske Blindeforbund:
 Beretning 1918 kr. 0.50.
 1921 kr. 0.50.
 1922 kr. 0.50.
 1923 kr. 0.50.
 1924 kr. 0.50.
 1925 kr. 0.50.
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1904—29 kr. 0.50.
 Katalog for V. B.s Bibliotek og
 Tillegg til samme (1921) kr.
 0.50.
 Katalog over Skjønnerliteratur i V. B.s
 Bibliotek (1928) kr. 0.50.
 Lover (forslag 1916) kr. 0.50.
 Lover (forslag 1925) kr. 0.50.
 Lover og forskjellige Reglemen-
 ter (1927) kr. 0.50.
 Årsmøtereferat 1920 kr. 0.50.
 1921 kr. 0.50.
 1922 kr. 0.50.
 1923 kr. 0.50.
 1924 kr. 1.00.
 1925 kr. 0.50.
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1928 kr. 0.50.
 1929 kr. 0.50.
 Østlandske Blindeforbund:
 Beretning 1907—17 kr. 0.50.
 1928—29 kr. 0.50.
 Katalog for Ø. B.s Lånebibliotek
 (1929) kr. 0.50.
 Lover (1910) kr. 0.50.
 (forslag 1919) kr. 0.50.
 (1927) kr. 0.50.
 Årsmøtereferat 1920 kr. 0.50.
 1921 kr. 0.50.
 1922 kr. 0.50.
 1923 kr. 0.50.
 1924 kr. 0.50.
 1925 kr. 0.50.
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1928 kr. 0.50.
 1929 kr. 0.50.
 B. Forskjellig.
 Aasland, G.:
 Nye Veier for Blinde å vandre,
 nye Veier til ønsket Mål (av-
 handling prisbelønnet av De
 Blindas Förening, Stockholm,
 1927) kr. 0.50.
 Alfabet, også i Blikk. (Utd. gratis.)
 Harildstad, E.:
 Litt om blinde Barn og deres
 Behandling i Hjemmet kr. 1.00.
 Imsdahl, E.:
 Blindeforholdene i Norge kr. 0.50.
 Litt om Blindeskriften, dens Op-
 komst, Utvikling, nuværende
 Form og tekniske Fremstilling
 kr. 0.50.
 Sanger ved V. B.s 25-årsjubileum
 (1929) kr. 0.50.
 Valentin Haüy kr. 1.00.
 Innholdsliste for «Norges Blinde»
 1926 kr. 0.50.
 1927 kr. 0.50.
 1928 kr. 0.50.
 1929 kr. 0.50.

Kortskriftstabeller. (Gratis.)
 Liste over Bøker og Hefter til salgs
 i N. Bf.s Trykkeri. (Gratis.)
 Norsk Punktsystem. (Gratis.)
 Pearson, sir Arthur:

Seier over Blindheten (2 bd.) kr.
 6.00.

Referat fra den andre Nordiske
 Blindekonferanse (Trondhjem
 1926) kr. 0.50.

VII. Musikk.

Alnæs, E.:

Harmoniumalbum (første og an-
 net bind) kr. 3.00.

Alnæs, E., og Larsen, N.:

20 Lette Etyder og kjente Små-
 stykker uten Oktavspenn kr.
 1.00.

19 Lette Etyder og kjente Små-
 stykker uten Oktavspenn kr.
 1.00.

Cappelen, Chr.:

To Orgelstykker, for Orgel med
 Pedal (1. Hymne over Koralen
 «Nu takker alle Gud») kr. 0.50.

To Orgelstykker, for Orgel med
 Pedal (1. Fantasistykke) kr.
 0.50.

Fantasi over Koralen «Lover den
 Herre» kr. 0.50.

Bestilling og betaling sendes til: Norges Blindforbunds Sekretariat,
 Rosenkrantzgaten 5, Bergen.

Bergen i januar 1930.

Tre Postludier for Orgel kr. 0.50.

Fire lyriske Stykker for Orgel el-
 ler Harmonium kr. 0.50.

6 små Fantasier over Salmemelo-
 dier, for Orgel kr. 0.50.

Grieg, E.:

Haugtussa, Sangcyklus af Arne
 Garborgs Fortælling kr. 1.00.

Melodier til Digte af A. O. Vinje
 kr. 1.00.

Kjerulf, H.:

Udvalgte Romancer og Sange
 kr. 2.00.

Koralbok for den norske Kirke (2
 bd.) kr. 6.00.

Køler-Alnæs:

Praktisk Pianoskole I. (2 bd.)
 kr. 4.00.

Larsén, N.:

Skjema II. (Fingerøvelser.) Let-
 te Øvelser for Begyndere og
 Viderekomne kr. 0.50.

Monsen, L.:

Melodier til Godtemplar-Sangbo-
 ken kr. 3.00.

Steenberg, P.:

5 Indgangsstykker for Orgel kr.
 0.50.

Wendelborg, Kr.:

Valdrisvisen kr. 0.50.

Edvard Imsdahl.

Østlandske Blindeforbunds sykeforsikring.

Nedenfor offentliggjøres listen over dem som er optatt i Oslo Kretssykekaske, 39 i tallet. Jeg har mottatt en del skjemaer til, og disse skal snarest bli anmeldt til kassen. Ordningen trådte i kraft fra 7. oktober 1929. Hele premien er foreløbig betalt av forbundet, og hver især vil få regning på sin del av premien. For 1929 blir det ett kvartal. Senere må premien erlegges forskuddsvis for hele året. Det blir jo ikke så mange kroner. Det vil være greiest at premien innbetales sammen med kontingenten.

Enhver må endelig notere sig sitt nummer. Det står anført foran navnet. Husk dette! Man kan altså nu bruke læge og få regningen dekket efter gjeldende takster. Likeså har man rett til

gratis sykehusophold m. v. til en pris av maksimum kr. 5.00 pr. døgn.

238,686 Sigrid Bjølstad Nordbye.	296,869 Kitty Nilsen.
296,850 Erna Blydt.	296,870 Emma Paulsen.
296,851 Marie Bråthen.	296,871 Hjalmar Pedersen.
296,852 Gunhild Bøe.	296,872 Tora Skaug.
296,853 Torstein Brunstad.	296,873 Bertha Ødegården.
296,854 Thomas Falla.	296,874 Ole Eriksen.
296,855 Randi Fredriksen.	296,974 Marie Doknes.
296,856 Karl Olsen Gran.	296,975 Lars Taugland.
296,857 Einar Hellen.	296,976 Klara Nord.
296,858 Tarald Hjelmtveit.	296,977 Jørgen Strand.
296,859 John Eriksen Imsdahl.	294,978 Ragnvald Steen.
296,860 Guttorm Johansen.	296,979 Olav Bolstad.
296,861 Johanna Elisabeth Johansen.	296,980 Anna Forsberg.
296,862 Magnus Johansen.	296,981 Hilda Sunde.
296,863 Caroline Mathilde Johansen.	296,982 Hans Knarterud.
296,864 Odd Clausen.	296,983 Pål Vollen.
296,865 Søren Knudsen.	296,984 Ruth Sørum.
296,866 Magda Kristoffersen.	296,987 Ruth Borgersen.
296,867 Avle Måna.	305,822 Didrik Didriksen.
296,868 Osvald Myhre-Nielsen.	

Erling Herstad.

Frk. Cathrine Egers legat.

Nu er hele legatet utbetalt av frk. Egers advokat, hr. Harald Mortensen. Kapitalen blir godt og vel 316 000 kr. og består for det meste av gode panteobligasjoner. Dr. Schiøtz har påtatt sig å være kasserer for legatet, og Oslo Sparebank forvalter kapitalen. Rentene kan bare heves når dr. Schiøtz sammen med Ø. B.s formann undertegner kvitteringene. Som bekjent skal hjelpefondets statutter gjelde for dette legat. Det hele skal nu innsendes til departementet for å bli konfirmert. Rentene vil antagelig bli omkring 17 000 årlig. Vi fikk for indeværende år 3700 kr. i renter. Disse blev disponert således: 1495 kr. utdeltes som bidrag og 2205 kr. blev bevilget til drift av punktskriftsbiblioteket. Vi hadde ikke avertert legatet av den grunn at det ikke er stadfestet av departementet; men fikk tillatelse til å bruke de innvunne renter. Det var i år mange flere ansøkninger om bidrag enn vi hadde kunnet imøtekomme; men takket være frk. Eger rakk vi nu meget lenger.

På kommende årsmøte vil det bli drøftet hvordan alle disse renter skal disponeres. Inntil da er det ingen grunn til å si noget om den ting.

Jeg skal be alle som har mottat bidrag, om snarest å innsende kvittering for mottagelsen av bidraget. Dette må alle

gjøre. Når det med bidraget følger en kvitteringsblankett, så må denne undertegnes og innsendes.

Alle som har fått bidrag av frk. Egers legat, skal innsende kvittering til: Hr. dr. med. I. Schjøtz, Langes gt. 7, Oslo.

Denne meddelelse håper jeg vil bli en god nyttårshilsen.

Erling Herstad.

Fra forskjellige land.

Sverige. De Blindas Förening «Hoppet» i Göteborg kunde i desember feire sitt 15-års jubileum. Under sin dyktige og energiske ledelse har foreningen utrettet meget i løpet av den korte tiden. Den har eget hus med verksteder, utsalg, materiallager, bibliotek o. s. v. Under jubileumsfesten blev det oplyst at foreningen fra en blindeinteressert nettop hadde mottatt et legat på vel 50,000 kr.

Hr. Klas Lundin som siden 1919 har vært sekretær i De Blindas Förening, Stockholm, er nylig blitt utnevnt til ridder av Vasaordenen.

Danmark. A/S Blindes Arbejde som vi tidligere har omtalt, har for kort tid siden flyttet sine verksteder, sitt material- og varelager o. s. v. til Jagtvejen 181, Kjøbenhavn, hvor man har fått rummelige og formålstjenlige lokaler. Utsalget i Store Kongens gade 44 opretholdes dog fremdeles. — A/S Blindes Arbejde som er dannet av Foreningen til Fremme av Blindes Selvvirksomhet, Dansk Blindesamfund og De Blindes Erhvervsdepot, har et årlig statsbidrag på 35,000 kr., og tre av styrets 9 medlemmer er opnevnt av regjeringen.

For å skaffe midler til sin virksomhet, har Dansk Blindesamfund for et par måneder siden overtatt utgivelsen av det store ukeblad «Verden og vi», som er velkjent også i Norge.

En av den danske blindeundervisnings mest fremtredende personligheter, frk. Methea Hoffmann, avgikk ved døden 13. desember, 71 år gammel. Frk. Hoffmann som i 37 år (1883—1920) var ansatt ved Det kgl. Blindeinstitut i Kjøbenhavn, var ikke bare en usedvanlig dyktig lærerinne, men hun tok sig også meget av elevene efter endt skoletid. Det var således hun som tok initiativet og skaffet midlene til reisning av Hjemmet for arbejdsføre Blinde Kvinder på Mariendalsvej, Kjøbenhavn, et hjem som sikkert er et av de beste i sitt slags i hele verden. En av frk. Hoffmanns andre store fortjenester er hennes utrettelige noteavskrivning for blinde musikere.

Redaktøren av «Dansk Blindesamfund», hr. P. Ommerbo, fylte 23. desember 60 år. Også utenfor sitt redaksjonsvirke har hr. Ommerbo utfoldet adskillig literær virksomhet. Han har således utgitt flere diktsamlinger. Den siste av disse, «Orgeltoner», kom nu til jul.

Finland. De Blindas Förbund oprettet på sitt årsmøte 1929 et særlig studiefond. Dette har en urørlig grunnkapital på 12,000 mark. En fjerdedel av rentene skal tillegges kapitalen, mens resten brukes til støtte for blinde som vil søke utdanning i teoretisk eller praktisk retning.

I Helsingfors Blindförenings nye hus blev det under velvillig medvirken av byens beste krefter i tiden fra 13. oktober til 15. desember holdt en lang rekke forelesninger for foreningens blinde medlemmer. Det var to-tre forelesninger hver uke, og de spente over et vidstrakt felt. Blandt em-

nene kan nevnes: Veltalenhet; finske forfattere; hygiene for kvinner; hygiene for menn; Finnlands nyeste historie; familie- og strafferett; den finske musikkens utvikling; religiøse finske folkemelodier o. s. v. Adgangen til forelesningene var helt gratis.

Nordisk Musikblad for Blinde. Hr. organist Vilhelm Rosenqvist, Esbjerg, Danmark, som helt siden starten i 1919 har redigert «Nordisk Musikblad for Blinde», har fra nyttår sagt op sin stilling. Som ny redaktør har bladets styre ansatt hr. organist Carl Bjarnhof, Køge, Danmark.

England. Styret for St. Dunstan's har nylig utgitt sin beretning for det året som sluttet 31. mars 1929. Beretningen som omhandler arbeidet for dem som mistet synet i verdenskrigen, bærer titlen «Femten år etter». Det fremgår av redegjørelsen at tallet av blinde officerer, underofficerer og menige som nu er under St. Dunstan's omsorg, utgjør 1907. Hertil kommer 4977 enker og barn. De samlede inntekter under året beløp sig til 2,871,000 kr. og utgiftene (pensjoner og støtte av forskjellig slags) til 2,279,000. Av regnskapsoverskuddet for året er 540,000 kr. blitt overført til pensjonsfondet. Finanskomitéen fremholder at det for helt å kunne trygge fremtiden for de krigsblinde og deres familier og til oprettholdelse av St. Dunstan's virksomhet, uten ytterligere tilskudd vil trenge 2,610,000 årlig i 15 år, og å dømme efter resultatet for 1928—29 ser det altså ut til at målet skal nåes.

Ifølge en nettop offentliggjort statistikk var tallet av inregistrerte blinde i England og Wales i 1929 52,727 mot 46,822 i 1927. Man mener at den store tilvekst i løpet av toårsperioden (5905) ikke betyr nogen særlig stigning i tallet av blinde, men skyldes at man efter hvert som inregistreringssystemet blir mer effektivt, får en bedre oversikt også over dem som mister synet i en senere alder. Meget bemerkelsesverdig i denne henseende er det at ikke mindre enn 5263 av de nyinregistrerte er over 50 år. I de andre aldersgrupper er stigningen ubetydelig, og i gruppene under 21 år er det endog en nedgang fra 1927 på 163. Også i perioden 1925—27 var det tilbakegang her, nemlig med 177. Tallet av blinde småbarn under 5 år synes å holde sig ganske konstant, idet det utgjorde 258 i 1929, 258 i 1927 og 257 i 1925. — Den betydelige nedgang i tallet av unge blinde de fire siste årene betegnes som meget gledelig, da den vil lette både undervisningen, utdannelsen og plasingen i fremtiden.

Bibelselskapene og de blinde. Det amerikanske Bibelselskap har nu latt trykke hele bibelen i tre forskjellige systemer for blinde, nemlig Revised Braille (revidert europeisk punktskrift), New York Point (New York-punktskrift) og Moons skrift (en forenklet latinsk skrift i relieff; både i Amerika og England er dette system meget brukt for eldre blinde, da man mener det er lettere å lære enn punktskriften for folk som tidligere har vært vant til å lese vanlig trykk). Utgivelsen koster selskapet ca. 12 kr. pr. bind; men det selger bøkene for 2 kr. bindet, og til ubemidlede blinde deles bøkene ut helt gratis.

Det amerikanske Bibelselskap har også ydet store summer til trykning av bibelen for blinde i Japan, og Det Britiske og Utenlandske Bibelselskap i London har likeledes bevilget store beløp til utgivelse av bibelen i blinde-skrift. Også Det danske Bibelselskap har vist sin forståelse her, idet sel-

skapet for et par år siden ydet foreningen «Danmarks Blinde» et bidrag på 1000 kr. som hjelp til trykning av noen bibeldeler for blinde.

Det største stasbidrag til trykning av bøker for blinde blir visstnok ydet av De forenede Stater. Hvert år bevilges det nemlig 75,000 dollars (eller over 280,000 kr.) til Nasjonaltrykkeriet for Blinde i Louisville.

Dr. Gustaf Dalén 60 år.

Aresmedlem av De Blindas Förening, Stockholm, nobelpristageren dr. Gustaf Dalén, fylte 30. november 1929 60 år og var i den anledning gjenstand for stor hyldest i pressen og ellers. Dr. Dalén som vi tidligere har gitt en utførlig biografi av her i bladet, og som mistet synet ved en eksplosjon i 1912, er chef for det verdensomspennende industriforetagende Gasaccumulator, Stockholm. Han er en av Sveriges mest kjente ingeniører og opfinnere, og tross synstapet har han fortsatt som administrerende og teknisk leder for den veldige bedrift og nyter stor anseelse i fagkretser.

Det som særlig har gjort dr. Daléns navn verdensberømt, er hans ekopgjørende oppfinnelser på fyrbelysningens område. Han er skaperen av Aga-lyset (blinklyset) som nu brukes verden over og som også har fått sin store betydning langs våre kyster. Også som blind har dr. Dalén med stor dyktighet fortsatt sine oppfinnelser. For nærværende er han optatt med fremstillingen av en ny komfyr (Aga-komfyren) som synes å ha meget for sig. Ved opmagasinering av varme skal den alltid være ferdig til bruk, og driftsutgiftene menes ikke å bli mer enn en tiendedel av andre kokeapparaters.

Dr. Dalén hører til dem som helt har beseiret blindheten, og han har på en enestående måte vist hvad som kan utrettes, selv om synet er borte. Vel er det så at det iblandt går litt senere og tungvintere nu enn før, sier han med et smil, f. eks. når det gjelder å opfatte en innviklet tegning eller når han skal forklare hvordan en vidløftig tegning skal utføres. Men på den andre siden har synstapet ført til større tankekonentrasjon, og han forstyrres ikke av utenforliggende ting som dengang han så.

Skjønt dr. Dalén går så helt op i sin store administrative og tekniske virksomhet, har han likevel fått tid til også å interessere sig levende for blindesaksarbeidet. Et bevis på denne varme interesse gav han da han på sin 60-årsdag oversendte De Blindas Förening 10 000 kr., hvis renter vil bli brukt til vedlikehold av radioapparater for ubemidlede blinde. Med sin skarpe intelligens er dr. Dalén nemlig fuldt klar over kringkastingens store og særlige verdi netopp for dem som ikke ser og av den grunn er stengt ute fra så meget annet.

Nordisk tidsskrift for blinde kvinner.

Med redaktør H. Thilander, Stocksund, Sverige, som utgiver begynner det i år å utkomme et nordisk tidsskrift for blinde kvinner. Tidsskriftet som utsendes med et 40-sidig hefte hvert kvartal, får navnet «Margareta», opkalt efter den i 1920 avdøde svenske kronprinsesse som på så mange måter viste sin varme interesse for blindesaken. Et varig minne har hun reist sig gjennom den i 1917 stiftede Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blinda, en institusjon som har vært og er av den aller største betydning for Sveriges blinde.

Det nye tidsskrift vil søke å behandle alt som kan være av interesse for Nordens blinde kvinner. Det vil bli diskusjoner, håndarbeidsbeskrivelser, matopskrifter og «Råd og erfaringer i husstellet». Videre blir det en avdeling for «Spørsmål og svar» (redigert av en mangesidig erfaren seende blindevenn) samt en litterær avdeling. Den siste er det redaksjonens håp mer og mer skal bli opptatt av bidrag fra lesekreten. Man må jo begynne i all beskjedenhet; men et av målene er en stående litterær konkurranse med angivelse av premieutdelingen i hvert nummer.

Tidsskriftet redigeres på svensk, dansk og norsk, alt eftersom materialet kommer inn. Første nummer vil — foruten en redaksjonell innledning — først og fremst gi en omtale av kronprinsesse Margareta. Videre blir det en artikkel om «Den første store kvinneskikkelse i historien, et opsett skrevet av en erfaren blind dansk maskinstrikker, «Råd og erfaringer», «Spørsmål og svar», et par litterære bidrag samt avtrykk fra kvinneblad for seende.

Redaksjonsmedlemmer er: For Sverige: Fru Varma Thilander, Stocksund. For Danmark: Frk. Johanne Sørensen, Bogensegade 4, København Ø. For Norge: Frk. Gunlaug Karterud, Bergsliens gt. 13, Oslo. Tidsskriftet koster kr. 2.50 pr. år, og beløpet sendes til redaksjonsmedlemmene.

Hold fast på illusjonene.

Hvad er så illusjoner? Jo, det er de bilder vi har i vårt indre av livets forskjellige områder, skjønnhetsbilledene, farvene som ikke kan sees med det ytre øie, ikke tas på med hender eller gåes på med tørre tresko. Bjørnson forteller om Arnljot Gelline at han stod i slaget på Stiklestad «med sverd for sværeste krefter og hugg i takt» og drømte om Ingegerd, sin elskede. Han hadde i sitt indre et skjønnhetsbilde av henne, og dette bilde kastet glans over livet hans, ja også over hans siste kamp. Han så ikke bare sverd og blod, — kanskje minst av det. — Jeg følte noget av det samme når jeg i yngre år stod og drog treskemaskinen. Det var tungt arbeide; men det krevet jo ingen tenkning, og jeg kunde derfor la fantasien løpe vilt. Jeg drog og drømte, og maskinens monoton dur blev til sang som flettet sig inn i drømmen. Vel blev det kamp-

musikk; men det var da liv. Jeg var lystig og spøkefull i hvilestundene, — kanskje mer enn de andre. — Når disse illusjoner kommer vekk fra ens liv, da ser man bare det materielle, det gledeløse matstrev som man er nødt til å holde på med for at tarmene ikke skal begynne å synge liksalmer i en stakkar.

Det er å beklage at Åslands festtaler på Ø. B.s årsmøters avslutningsfester ikke blir trykt; ti disse taler er virkelig gode. I 1928 talte han over Ibsens «Bjergmannen» og en fortelling av Bjørnson om fjellet som blev klædt. Dette anvendte han utelukkende på blindesaksarbeidet. I 1929 talte Åsland over Bjørnsons dikt om små gutten som gikk i skogen dagen lang og hørte slik underlig sang, skar sig en fløite og prøvde om tonen var der; men tonen blev borte og satt fast i den bleke natt. Så sa Åsland at det kommer ikke så meget an på hvad dikteren har ment. Det kommer mest an på hvad vi kan få ut av diktet. Heri kan jeg jo ikke være helt enig med ham; det riktige må jo absolutt være det beste. Men dette spiller ingen som helst rolle her. Denne sangen, mente taleren, er bruset fra livet omkring oss og i oss, livets store mangestemmige sang, og det var denne sangen som gutten i skogen hadde mistet. Hvad så Bjørnson har ment, så vet vi altfor vel at det er mange, mange som har mistet sin livssang. De er svekne av den og av den, av dette og hint, hele livet har sveket dem. Ingenting er slik som de i ungdomstiden hadde tenkt sig det. Og så kaster de det hele overbord og blir klagløse matstrevere. Hvis de har sangstemme, så kan de jo nu og da synge, stemmen sitter jo der nede i stemmebåndene, og de kan leilighetsvis til en viss grad komme i stemming; for de har jo sjel. Men gjennemsnittstankegangen blir dette å kunne ernære sig den tid de er nødt til å leve. Alt som ikke bringer materielle livsfornødenheter eller penger til disse, det har i deres øine intet virkelig verd. Nu skulde man tro at disse mennesker var grådige og spiste med glupende appetitt; men det gjør de ikke. Det skjer som alt de gjør, ifølge selvopholdelsesdriften. De må for å opholde livet. Det kommer derav at det er ikke deres virkelige natur. De er ikke lykkelige, og et ulykkelig menneske spiser aldri med frisk appetitt. Men er disse livsforliste da helt undskyldt? Er forliset skjedd ganske uvilkårlig? Ja, da er det jo absolutt ingen mening i livet, da er jo alt bare tilfældigheter. Men det blir jo også meningsløst, og det kan umulig være slik. Men la oss ta et bilde. Vi vet om småbarn at de kan få innfall som vi fornuftigvis ikke kan la dem få fremgang i. Da kaster de sig i sinne og vil ingenting. Slik gjør også mange voksne mennesker. De har sett sig blinde på livets skjevheter. De er såret, krenket, sinte og kaster alt overbord. Men her ligger feilen; ti vel er det gode ikke så fullkomment som de fra først av trodde; men skjevhetene er heller ikke så store og sviken ikke så grundig som de nu synes. I mange tilfelle har disse ulykkelige i virkeligheten sveket andre likeså meget som andre har sveket dem. Men det er synd på disse mennesker: De har mistet sin livssang, sine illusjoner. Livet er dem en plage, og de er en plage for sig selv og til liten hygge for

sine medmennesker. Hvad skal vi så gjøre for å holde fast på illusjonene? Jo, vi må først og fremst lære oss til å se på livet og våre medmennesker i det rette lys. Vi er alle mennesker med skrøpeligheter og ufullkommenheter. Du må bære over med mig og jeg med dig. Til dere unge vil jeg si: Gjør dere fortrolig med at ikke alt som glimrer er gull; men vær på den annen side sikker på at dere ofte kan finne gull der hvor dere minst venter det. Og til dere som har mistet illusjonene, vil jeg si: Bær dere ikke ad som småbarn som kaster sig i sinne. Det er ikke voksne mennesker verdig. Men ta alle skrøpeligheter, alle tvingende omstendigheter og alt med. Vei ikke bare andre, men også dere selv. Jeg vet om mennesker som har følt sig svekne, men som virkelig selv har sveket likeså meget. Det beste middel til å bevare illusjonene er å se sant og resonnere fornuftig som voksne mennesker. Vi skal visstnok være barnslige, men ikke barnaktige. Et liv uten illusjoner er verdiløst. Illusjonene er sjelen i livet, livets liv. Sett derfor meget inn på å holde fast på illusjonene.

Kjetil Nystøl.

Bladkontingenten,

to kroner året, bedes godhetsfullt og snarest innsendt ukrevet under adresse: «Blindesaken», Bergen.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsst. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergliensgt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør F. B. Henrikssen, «Bergens Tidende», tlf. 4798. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergliensgt. 13; tlf. 62433.

STOMATOL

ELL
ING
SEN

STOMATOL HAR VERDENSRY

på grunn av sine fremragende antiseptiske egenskaper. Stomatol er ifl. uttalelser fra en rekke norske og utenlandske videnskapsmenn som: Prof. dr. Axel Holst, Oslo, Dr. Selander, Stockholm, Dr. Walbum, Kjøbenhavn, Dr. Fernbach, Institut Pasteur, Paris, Dr. Bassenge, Kochs Institut, Berlin, Prof. Hueppe, Prag, m. fl. et særdeles effektivt og fullstendig uskadelig gurglevann for munn og hals.

Stomatol er så sterkt koncentrert at kun:
1 % Stomatol opblandet i lunkent vann (32° C)
dreper difteri- og kolerabakterier innen 15 sek.

*Stomatol er på en række utstillinger belønnet med
8 gullmedaljer, Grand Prix, Croix d'honneur.*

CARL A. HØYERS STOMATOLFABRIK

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Trondhjems Sparebank

— Oprettet 1823 —

Forvaltningskapital kr. 72 371 834.84

Formue pr. 1/1-1926 „ 3 805 993.59

Mottar indskud på 6/mdl.s opsigelse, sparebankvilkår og folio.

Utfører alle vanlige sparebankforretninger.

**Formuesforvaltning — Hjemmesparebøsser
Sikkerhetsbokser.**

Kjøp Norske Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

**Possement
Besætning**

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermeservietter

*Frynser — Agramaner
Snorer*

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon „MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,300,000.00

Penge mottas til høieste forentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

SÆLSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

Styremøte i Østlandske Blindeforbund.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 9. 11. 1929. 1) Bevilgedes 500 kr. til undervisning i massasje. — 2) Bevilgedes 30 kr. til hjelp under sykdom. — 3) Bevilgedes 50 kr. til reklame. — 4) Bevilgedes 100 kr. til lægehjelp. — 5) Bevilgedes 375 kr. som lån til innkjøp av en hustomt. — 6) Bevilgedes til radio, krystallapparat med en telefon.

Sekretæren.

Tandlæge Sig. Jørgensen D. D. S.
Telegrafbygn. Telefon 1903

Tandlæge Mund-Henriksen
Smaastrandgt. 6. Telefon 4317

Tandlæge S. Skarsten
Olav Kyresgt. 1. Telefon 2494

Tandlæge Carl Togstad
Olav Kyresgt. 7. Telefon 2391

Tandlæge
Bj. Ohleng-Hee

Pilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.

WERGELANDS Telf. 1781
TRANSPORTFORRETNING 3723
BERGEN Priv.: 3029

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid
Specialforretning:
Kjoler — Bluser — Forklær
Store Markevei 2

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkrantz

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet)

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5 8 7 1

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL
en gros

Specialitet:
Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

„Misjonsselskapets Barneblad“

Bladet koster kr. 2.00 pr. år, men hvis en forening eller søndagsskoleklasse tar minst 10 eksemplarer, fåes bladet for kr. 1.75 pr. eksemplar pr. år, og hvis de tar minst 50 eksemplarer, får de det for kr. 1.50 pr. eksemplar pr. år.

Bladet kan bestilles foruten i bladets eksped., **Asylgaten 10, Stavanger**, ved alle postkontorer og poståpnerier.

„H J E M M E T“

Norges populæreste ukeblad

Faaes overalt

Kjøp

Allers Familie-Journal

Landets rikholdigste og mest utbredte ukeblad

Faaes overalt.

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

Stavanger Bliktrykkeri & Maskinverksted

Telegramadresse: „Bliktrykkeri“

Specialitet:

Helpressede sardin-
æsker for hermetik-
fabriker

Daglig produktion 400,000 bokser

Skriv efter prøver og priser

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

Conditori

K. MINDE, Bergen

er stedet

P. A. HOFSETH ^A_S

Etableret 1878

Malerforretning

Tapeter - Linoleum

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 3871

Omsætter varer forarbejdet av Vestlandets Blinde, saasom

**Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker**

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 2.

Februar 1930

19 årg.

Innhold. Reisesekretær Sætre. Et 10 årsjubileum. — Minnesotabrev. — Einar Melling — post festum. — Blindhetsgrensen og særskoler for svaksynte. — Reisebrev fra Sætre. — Fra forskjellige land. — „Nordisk Musikblad for Blinde“. Nogen reiseinntrykk. — Juletreffester. — Bladkontingenten. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Til Nordenfjelske Blinddeforbunds medlemmer. — Organist Johnsen hedres. — Nye medlemmer i Oslo Kretssykekasse. — Legatutdeling. — Dødsfall. — Fra Nidaros.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre avterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

DIREKTE IMPORT

En gros — En detail

SIGURD FRØNSDALS EFTF.

JOHAN AKSDAL

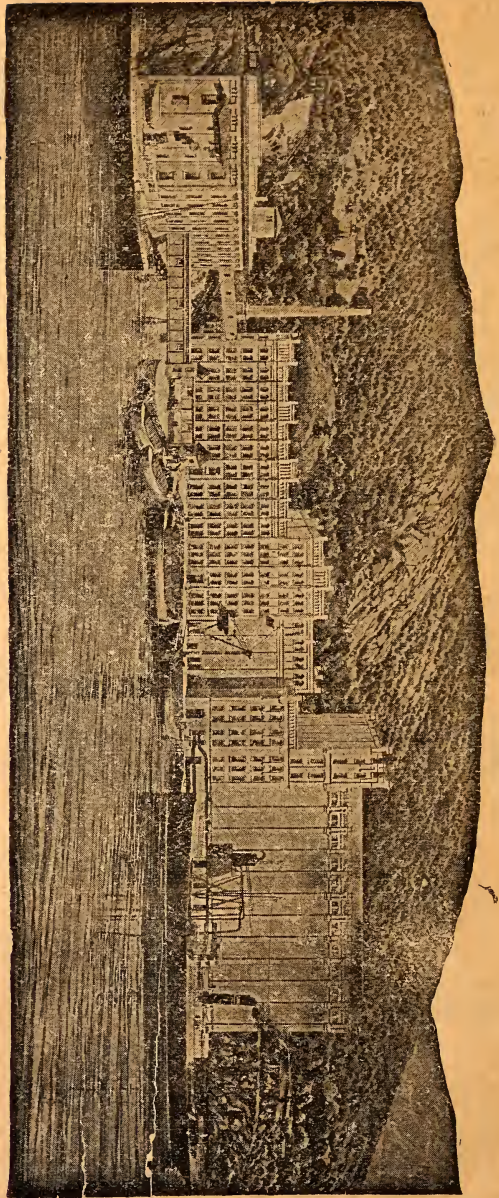
K O K S og G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

„BLINDESAKEN“ utkommer hver måned og koster 2 kroner året. Bestilles gjennom posthus og i ekspedisjonen, Bergen. Til utlandet er abonnementsprisen 3 kroner pr. år.

VAKSDAL MÖLLE.
BERGEN

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besøtger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

A S I. Jensens Kulforretning & Vedhuggeri

Nøstebod 9 a og 9 b — Bergen

Engelske Kul — Koks

Alle Sorter Ved saget og kløvet

Telefoner: 1395 — 2043.

og Standard
Motor Oil
for Automobiler

A/
S VESTLANDSKE PETROLEUMSCOMPAGNI

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN A/s
BERGEN

**Dürkopp symaskiner
Britannia
strikkemaskiner**

W. Thomsen A/s Bergen

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Søns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

Til Nordenfjelske Blindeforbunds medlemmer.

De som av utsalget er innmeldt i Trondhjems Kretssykekaske, bedes være opmerksom på at kvitteringen for lægehonoraret og sykesedler ikke skal sendes til utsalget, da dette ikke kan få utbetalt pengene, men direkte til Trondhjems Kretssykekaske. Husk også at sykesedlene må være attestert av to troværdige menn på stedet, og dessuten må man på forhånd kvittere for mottagelsen av pengene.

A/S Blindes Utsalg.
Karl Røvdé.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jertraad og Jertraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

Bruk Blindetyrstikker!

De koster **1 — en —** øre mere
for æsken og denne øren går til
Barnehjemmet for blinde små-
barn, Østafor.

Excellent
A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

Organist Johnsen hedres.

Juledag var det 45 år siden organist Johnsen tiltrådte sin stilling i Hegra kirke, samtidig med at kirken da fikk sitt orgel. Egentlig spilte han første gang fjerde søndag i advent, vel nærmest for at orgelbyggeren kunde få høre det i bruk; men det regner ikke Johnsen med. — Tidligere spilte han en tid i Vernes kirke som dengang hadde et harmonium. Han måtte den tiden traske 8 km. fra sitt hjem i Hegra og til Vernes, og så tilbake igjen om han ikke kunde få en rimelig skyss. Lønningen var 100 kr. året. —

Man søkte å gjøre jubileet så festlig som mulig. Det var ofring i kirken juledag, og før jul blev det gjennom avisene sendt ut innbydelse til tegning til en fest mellem jul og nyttår. Innbydelsen var undertegnet av sognepresten, ordføreren og flere fremstående personer.

«Stjørdalens Blad» og «Nidaros» hadde en av sine medarbeidere opover for å pumpe Johnsen litt på forhånd. Presse-mannen blev meget vennlig mottatt, men svært mange detaljer fikk han nok ikke. Så gjennom tilbakeholdende og beskjeden som Johnsen er, syntes han ikke det var noget å skrive om. Men «Bladnegrer» gir sig ikke så lett. Avisene skrev meget pent og anerkjennende både før og efter jubileet.

Under festen som holdtes søndag mellem jul og nyttår, var det flere taler, musikk, sang og bevertning. Fra menighetsrådet blev jubilaranten overrakt en spaserstokk. —

For et par år siden blev Johnsen lagt på et hårdt og langvarig sykeleie; d. v. s. i tre måneder kunde han egentlig ikke ligge. Uten søvn satt han i en stol, natt og dag. Det var jo ingen som tenkte han kunde komme sig igjen; men nu er han da såpass at han atter kan røkte sin stilling.

27. januar fylte Johnsen 67 år. Han kom inn på blindeskolen i 1873 og gikk ut 1882.

A. P.

Nye medlemmer av Oslo Kretssykekaske.

Følgende er optatt som medlemmer av Oslokassen gjennom Ø. B.:

262 588	Aslaug Solberg.	297 127	Ingeborg Bamle.
297 125	Freydis Andersen.	297 126	Tone Bamle.

Husk å notere nummeret.

Formannen.

Legatutdeling.

Foreningen for Blinde, Oslo, meddeler at rentene for 1929 av Eckersbergs legat er delt mellem en ansøker i N. B. og en i V. B. — Rentene for 1929 av Ellefsens legat er delt mellem to ansøkere i Ø. B.

Dødsfall.

Atter er en av våre blinde kamerater vandret bort. Han var nok ikke så godt kjent blandt oss og deltok ikke aktivt i vårt arbeide, men det kan likevel være interssant å få høre litt om ham.

Avdøde var cigarhandler Even Johnsen, Sarpsborg. Han har så vidt jeg vet vært blind fra 40-årsalderen og var nu 68 år gammel. Det var en mann med lyst og godt humør, en som alltid hadde et vennlig ord til alle, alltid spøkefull. Mannen var en interssert fisker og lå stadig i Skjeberg med sin motorbåt så ofte han hadde tid, men passet først og fremst forretningen med iver og interesse.

Så vidt jeg vet, var Johnsen ikke innfødt Sarping, var vistnok fra Telemark. Hans minne vil lenge leve blandt dem som kjente ham.

M. J o h a n s e n.

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Pelsverk.

Vi har godt udvalg i
alle sorter pelsverk.

Alt til lagerpriser.

A s Oslo Pelsvarelager

Tlf. 21678. Dronningensgt. 21

Børs Café & Restaurant

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni A/S
BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

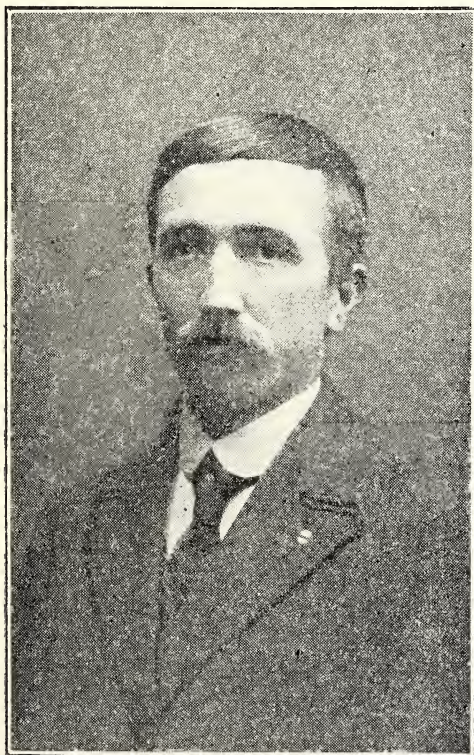
Redigert av
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen
Telefon 3871

Nr. 2.

Februar 1930

19 årg.

Reisesekretær Sætre. - Et 10-årsjubileum.

Det var i forrige måned 10 år siden hr. John Sætre begynte som N. Bf.s reisesekretær på Vestlandet. I almindelighet betraktet er 10 år ikke nogen lang tid å ha vært ansatt i en post; men når det gjelder våre reisesekretærstillinger, blir forholdet litt anderledes. Alle som har kjennskap til tingene, vet at disse stillingene er både meget krevende og meget slitsomme.

Og hr. Sætre har aldri spart sig. Han har i disse 10 årene gjennompløiet hele Vestlandet mange ganger, fra lengst i nord til lengst i syd, fra den ytterste skjærgård til de innerste fjorder og de øverste fjellbygder, og han har erhvervet sig et intimt kjennskap til folk og forhold i alle landsdelens strøk. Gjennem sine på solide kunnskaper logisk oppbyggede og med overbevisning og tro fremførte foredrag har han vakt en levende interesse og forståelse for blindesaken rundt om på Vestlandet, noget som blandt annet har gitt sig uttrykk i stiftelsen av en lang rekke virksomt arbeidende foreninger som i årenes løp har tilført V. B. meget betydelige summer. Og som taler har han fått den mest uforbeholdne anerkjennelse i pressen.

Ved siden av sin foredragsvirksomhet har hr. Sætre utført et meget fortjenstfullt arbeide ved å opsoke en mengde forsømte og bortgjemte blinde barn og voksne, fått ordnet med skoleophold osv., likesom han gjennom sine tallrike artikler i dags- og lokalpressen har bidratt meget til å klargjøre de blindes forhold og blindesaksarbeidets oppgave og mål. Også i den rent organisatoriske virksomhet har han tatt aktiv del. I 4 år representerte han således Sogn & Fjordane fylke i V. B.s styre, likesom han har vært medlem av adskillige komitéer, utsending til landsmøter m. m.

John Sætre er født i Stryn 25. desember 1884 og mistet størsteparten av synet i 12-årsalderen. Han var elev av Klæbu Blindeskole i årene 1897—1904 og er en av stifterne av V. B.

Hr. Sætre som altså nu er 45 år gammel, er fremdeles i sin fulle kraft. Hans interesse for blindesaken er like usvekket og hans tro på de blindes muligheter er sikkert enda større nu enn da han begynte som reisesekretær for 10 år siden. Idet vi takker hr. Sætre hjertelig for det han hittil har utrettet, og ønsker ham varmt til lykke med 10-årsjubileet og med de opnådde resultater av hans energiske og målbevisste virke, vil vi uttale håpet om ennu større fremgang og ennu rikere vekst i årene som kommer.

Minnesotabrev.

For vel et halvt år siden mottok vi fra en blind amerikansk dame anmodning om å sende henne et eksemplar av «Norges Blinde» som hun sammen med en del andre punktblad vilde demonstrere på et stort kvinnesaks møte hvor hun skulde holde foredrag. Anmodningen var skrevet på engelsk, og vi hadde dengang ingen anelse om at Miss Boyer var av norsk ætt; men vi bad henne velvilligst fortelle litt om blindeforholdene i Amerika og særlig da i Minnesota, hvor det som kjent bor så mange av våre landsmenn. Forleden mottok vi så sammen med et langt og meget elskværdig privatbrev på engelsk nedenstående brev til «Norges Blinde», datert 9. januar 1930. Sistnevnte brev var skrevet på et forbausende godt norsk, når man tar i betraktning at Miss Boyer er født i Amerika og har fått hele sin opplæring på engelsk. Vi gjengir brevet her, da vi tror at også våre seende venner har interesse av å lese det.

Red.

«Norges Blinde», Bergen, Norge.

Ærede hr. redaktør Imsdahl.

Jeg har i lengre tid tenkt å sende en hilsen til «Norges Blinde»; men jeg finner det ikke så lett å foreta mig noget helt nytt. Jeg er langt fra velkjent med det norske sprogs skrive-måte. Jeg taler og leser det lett og forstår det like godt som engelsk; men å få det ned på papiret er en ganske annen sak. Ord-nes staving så vel som sprogets grammatikk er mig aldeles fremmed, så De må ha overbærenhet med mig og være mild i Deres kritikk. (Miss Boyer maa være meget beskjeden; for brevet tyder på at dette kjennskap må være temmelig fyldig. Red.)

Jeg synes meget godt om ukebladet «Norges Blinde», og var jeg bedre kjent med forholdene derover, så skulde jeg nok ha Deres blad sendt til mig regelmessig.

Vi har fått flere nye blad og tidsskrifter her borte i de senere årene, særlig efterat det europæiske punktsystem blev antatt også hos oss. Flere av dem er religiøse og blir utgitt av de forskjellige kirkesamfund; men «The Lampa» og «Full Gospels Monthly» er helt upartiske. Alle disse tidsskriftene er meget gode. De to nevnte er likevel de beste, synes jeg.

På det verdslige område er det enda flere publikasjoner, såsom: «The Matilda Ziegler Magazine for the Blind», «The Mirror», «The Amerikan Review», «The Milwaukee Weekly», «The Minnesotan» og mange andre. De fleste av disse bladene og tidsskriftene sendes gratis til leserne. «The Minnesotan» som bare blir sendt til blinde i vår stat, støttes av «The Lions Club». Denne organisasjon har i de senere årene gjort meget godt for de blinde over hele vårt land.

Hver stat sørger for sine blinde og gir dem en god utdanning. Staten Minnesota har en utmerket blindeskole i byen Faribault. De store og prektige bygninger er meget vel utstyrt med alt det som trenges for barnas velbefinnende og utvikling. Ethvert barn blir gitt anledning til å gjennomgå både den almindelige skole og dens høiskoleavdeling, sistnevnte med fri fagkrets. Ved siden av den boklige undervisning læres musikk (nær sagt av alle slags) og forskjellige håndverk, såsom: Børstebinderi, kurvmakeri, vevning og snekkeri (det sistnevnte dog i mindre grad). Håndarbeide, såsom syning, strikning, hekling m. m., læres av de fleste piker. Nu blir det også gitt et kursus i kokning, bakning og andre grener av husstellet. Dette kurset synes meget praktisk og er svært populært blandt de unge piker.

I mange større byer blir det nu gjort forsøk med en omlegning av blindeundervisningen. Man sender sine blinde barn til de almindelige folkeskoler og lar dem delta i undervisningen sammen med seende jevnaldrende.

Unge blinde som ønsker å fortsette sin utdanning ved videregående skoler, har god anledning til det. Staten trer nemlig støttende til her når det trenges. Takket være dette er det

hvert år ikke så få blinde menn og kvinner som studerer ved statsuniversitetene og høiskolene.

Det holdes årlig et 10-ukers sommerkursus ved blindeskolen i Faribault. Dette kurset er utelukkende for voksne. Særlig er det beregnet på slike som har mistet synet i en senere alder, og som må læres op til å leve sig inn i de nye forhold som for dem ser helt umulige ut. Sommerkurset er et godt sted for de fleste av disse ulykkelige, og De skulde bare se hvor helt forandret de blir når de likesom kommer til sig selv igjen og lærer at de enda kan gjøre meget av det de utførte mens de så. Jeg kjenner kvinner i 60—70-årsalderen som leser punktskrift og har lært det sent i livet.

Minnesotas blinde får ingen pensjon; men staten avhjelper dog nød og fattigdom når det trenges. Blindeorganisasjonen her i Minnesota har nylig åpnet et hjem for blinde menn og kvinner. Dette hjemmet er i St. Paul. Jeg har ennå ikke hørt hvor mange det er der.

Det er ca. 2000 blinde i Minnesota. I de større byer blir det gjort meget for å skaffe blinde arbeide; men i småbyene og utover landet utføres det jo mindre i denne retning.

Ved skolen i Faribault har Minnesotas blinde sitt bibliotek som de fleste av oss er meget glad i. Bøkene kan sendes fritt i posten både frem og tilbake og så ofte vi ønsker det. Jeg holder nu på å lese «The Growth of the Soil» (Markens Grøde), som De sikkert kjenner.

Undskyld at brevet mitt blev så altfor langt. Jeg har nok fått skrivelysten over mig, skjønner jeg; for jeg synes jeg kunde holde på i det uendelige.

Det skulde være meget gildt og morsomt å høre fra ukjente venner i det fjerne. Jeg har hørt meget om Deres hjemland; for mine kjære foreldre blev aldri trett av å tale om det gode, gamle Norge, og det lå deres hjerte nær til det siste.

Et godt og velsignet nytt år ønskes alle.

Lena Boyer.

(Miss Boyers adresse er: Audubon, Minnesota, U. S. A.
Red.)

Einar Melling - post festum.

(Av Geburg Aasland).

Man vekkes somme tider op av sin daglige jevne arbeidstralt. Nei, så tiden går. Jaså, er vi blitt så gamle nu.

Jeg blev virkelig litt opskaket da jeg leste at Einar Melling var nådd til 50-årsmilepelen. Det er da så kort tid siden jeg første gang traff ham på blindeskolen: jeg hadde aldri hørt nogen spille slik. Det var vel i 1898 dette, eller var det i 1899? Ja, det spiller jo ingen rolle; men jeg var dengang som nu 7 år yngre enn Meling.

Jeg stod så ofte betatt av hans pianospill. Tenk, han skulde bli musiker, kunde ikke noget håndverk, og selv satt jeg og slet med håndverket som jeg aldri kunde lære, og fikk ikke øve så meget som jeg gjerne vilde.

Einar Melling blev litt av et ideal for mig. Jeg fulgte hans utvikling. Hans ankomst til Osloskolen skapte likesom ny fart i musikkinteressen hos våre lærere, også for oss andre.

Han utarbeidet sin første sonate under Peter Lindemans veiledning. Jeg husker enkelte av temaene den dag idag. Hvor flott jeg syntes det var.

Og han reiste ut til Leipzig. Han gav konserter her hjemme. Han spilte med orkester på Nasjonalteatrets symfonikonsert. Han gjorde lykke. Navnet gikk viden om land. En blind musiker, — en betydelig blind musiker.

Einar Melling var pioneren på musikkens område i vårt land. Han gjorde det sikkert lettere for oss andre å vinne publikums øre. Og dette er noget som ikke bare vi norske blinde musikere bør takke for, men hele den norske blindeverden.

Personlig står jeg i stor takknemlighetsskjeld til Einar Melling. Da Ullern kirke blev inviet i 1903, fikk Einar Melling organiststillingen der, og da jeg så i 1904 gikk ut av blindeskolen og slet hårdt for føden, brukte Melling mig som vikar. Hvilken betydning det har hatt for mig både dette å få spille til gudstjeneste i en ung alder og de penger jeg tjente på det i en tid da kassen alltid var mer enn tom — ja, det skal jeg aldri glemme.

Då så Einar Melling flyttet fra Ullern, blev jeg hans arvtager i stillingen. Det var slett ikke så lett å overta efter Melling. Hans orgelspill har alltid vært båret av nobless og et ekte lyrisk innhold. Jeg foresatte mig å prøve å hevde mig så godt jeg kunde. Om det lykkes, hører ikke hit og tilkommer for øvrig ikke mig å dømme om.

Den nu avdøde direktør for musikk-konservatoriet i Oslo, Peter Lindemann — velsignet være hans minne —, hadde gjennom Einar Melling lært å skatte de blindes dyktighet på musikkens område. Han tilbød Einar Melling stilling som lærer ved musikk-konservatoriet i praktisk modulasjon. Einar Melling fant ikke å kunne overta denne stilling. Han følte sig vel ikke så særlig skikket som lærer. Og så blev jeg tilbudt stillingen. 18 år var jeg dengang og hadde en strålende tillit til mig selv. Jeg svarte ja. Men vi skal sette fingeren på dette at en mann blir så interessert for de blinde gjennom en blinds arbeide, at han bestemmer sig for at når det finnes en kapabel blind til en stilling, så skal denne ha fortrinsretten. Det hadde vært reklame for konservatoriet dengang å få Einar Melling som lærer. Hans navn var kjent. Men da han ikke vilde, vilde Lindemann dog ha en blind, og han tok mig, som det sannelig ikke var nogen reklame å ta. Mitt navn var ikke kjent av mange dengang.

Melling er sluttet å reise som konsertgiver. Han har trukket sig tilbake til det mere stille liv. Han har vel i tider som

disse ikke tapt noget ved det. Men han har efterlatt vårt folk en rekke vakre komposisjoner. Hans Impromptu og hans lyriske stykker, hvorav to er trykt som notebilag til «Norlisk Musikblad for Blinde», er ypperlige ting for piano. En rekke sanger har Einar Melling også skrevet. Det er god karakteristikk i disse sangene, men akkompagnementene er litt for svære til at de kan få den utbredelse de fortjener.

Kjære Einar Melling, la mig på mine egne og på de norske blinde musikeres vegne få takke dig for det rydningsarbeide du har gjort for oss. Vi ønsker dig mange gode år fremover.

Blindhetsgrensen og særskoler for svaksynte.

I vårt punktskriftsukeblad «Norges Blinde» blev det for nogen tid siden ført en diskusjon om disse spørsmål. Da vi tror at også våre seende venner kan ha interesse av å bli kjent med de forskjellige standpunkter, gjengir vi artiklene her.

R e d.

1. Den blinde med fotografiapparatet.

For kort tid siden skrev hr. Anton Nilsson en liten artikkel i «De Blindas Veckoblad» som vi nedenfor gjengir, da vi jo også hos oss adskillig har diskutert spørsmålet om blindhetsgrensen. Hr. Nilsson skriver:

Blinde, blinde seende og seende blinde — slik inndeler vi de blinde nu for tiden. Hvor grensen går mellem seende og blinde, vet jeg ikke. Men det er kanskje dem som vet det, og derfor skriver jeg dette. Grunnen til at jeg nettopp nu i «De Blindas Veckoblad» fører denne saken frem, er at jeg nylig er kommet i nærmere berøring med den i overskriften omhandlede person, «den blinde med fotografiapparatet», en blindeskoleelev på sommerferie. Av alt å dømme skjøttet han sitt apparat vel og sikkert. En ting likte jeg ham for: Han prøvde ikke å skjule at han så meget godt. Jeg misunner ham ikke fordelene ved å være blind. En dag vil han nok finne at han — og de som har rådet ham til å gjennomgå blindeskolen — har begått et stort feilgrep, hvis ikke hans syn er i avtagende, — i så fall tar jeg jo mine ord tilbake. Det begynner å bli trangt på de arbeidsområder som er anvist oss. Den som kan det, gjør derfor klokt i å søke sitt utkomme på andre kanter. At dette ikke er så lett etter gjennomgåelsen av en blindeskole, kan nok mer enn én stadfeste. Jeg kjenner bare to tilfelle hvor en seende blind har søkt og fått arbeide utenfor de såkalte blindeerhverv. Den ene fikk ansettelse ved en papirfabrikk, den andre ved en skofabrikk. Vidnesbyrdet fra blindeskolen er i slike tilfelle ingen anbefaling, snarere det motsatte.

Meget mer kunde jeg ha å si om denne sak; men da plassen i «D. B. V.» er liten, må jeg være så kortfattet som mulig og slutter derfor med spørsmålet: Hvor går grensen mellem blinde og seende?

Anton Nilsson.

(«Norges Blinde» nr. 42 1929).

2. Blindhetsgrensen.

Med glede leste jeg i «Norges Blinde» nr. 42 hr. Nilssons opsett: «Den blinde med fotografiapparatet». Endelig har jeg da funnet en som deler min opfatning om det spørsmål han i nevnte opsett behandler. — Jeg vil da begynne med å besvare forfatterens slutningsspørsmål om hvor grensen ligger mellom blinde og seende. En blind er en som ikke kan se. Det er jo noget vi alle vet; men la mig (for å praktisere svaret) si at en blind er en person hvis synsevne er så redusert at han eller hun ikke kan utføre hvilket som helst almindelig arbeide. Jeg vet om svaksynte personer som aldri har vært på blindeskole, og de blev aldri regnet for å være blinde. Disse var da heller ikke utsatt for blindhetens krenkende og sårende ulemper, mens andre svaksynte som har gjennomgått en blindeskole og derved har fått sig påtrykt blindhetsstempelen, blir betraktet og behandlet som stakk blinde. Og vi vet av bitter erfaring hvad det betyr. Dette virker visselig også når det gjelder å få ansettelse. Hertil kommer kanskje også at en blindeskoleelev er mindre brukbar, da denne ikke fra barnsben av er blitt tilvant med hverdagslivets forskjellige gjøremål. Dersom synet er i avtagende, blir det jo (som hr. Nilsson hevder) en ganske annen sak; men bortsett herfra er det i virkeigheten høist uforsvarlig å la slike mennesker gjennomgå en blindeskole. Det er jo til skade både for dem selv og for dem som virkelig er blinde. For (som hr. Nilsson fremholder) er det nu allerede altfor trangt på «Blindeerhvervenes» område. Dette har vært min opfatning av saken helt siden jeg blev voksen. Jeg har visst ikke hevdet den offentlig, bare snakket om det privat, men ikke fått medhold. Nu kommer kanskje vinden til å blåse fra en annen kant.

K. N y s t ø l.

(«Norges Blinde» nr. 43 1929).

3. Særskoler for svaksynte.

Ja, dette er et gammelt spørsmål. Det første jeg hørte om det var fra en tysk blindeskole. Ved de tyske blindeskoler rådet, iallfall for 50—60 år siden, en fulstendig militær disiplin. Nu klaget man over at de blinde brukte de svaksynte som «speidere». Dette betyr vel noget slikt som at hvis nogen av de helt blinde foretok sig noget som ikke var stemmende med reglementet, satte man en svaksynt på vakt for ikke å bli overrasket av «vakt-havende» overordnede.

Dette forhold anså vedkommende bestyrer for meget skadelig og foreslo derfor at svaksynte ikke måtte bli optatt på blindeskolen, men få undervisning annetsteds. Om det var dette som gav støtet til opprettelse av særskoler for svaksynte, kjenner jeg ikke til; men vi vet jo at vi nu har flere av dem rundt i verden.

Prinsippet ved skoleordningen her i landet er at alle som er mottagelig for skolekunnskaper, skal på skole. Dette er forstådd et greit standpunkt. Hvorledes skolen i de forskjellige

tilfelle bør ordnes, må da bli noget som særutdannede folk, og folk som har skaffet sig erfaring på de forskjellige områder, får stelle med.

Det er derfor i sin orden at også vi blinde tar op og diskuterer et skolespørsmål som er av stor interesse for oss. Vi har jo i vår midte både skolefolk og folk med annen utdanning som skulde forutsettes å gjøre dem skikket til å kunne gjøre sig op en mening om spørsmålet. Og vi andre «lægfolk» skulde da vel ha litt erfaring å bygge en mening på?

Nødvendigheten av slike særskoler er vel til stede, siden så mange betydelige blindesaksfolk har tatt spørsmålet op. Men av det som er fremkommet her i landet til forsvar for særskolen, er iallfall ikke jeg blitt overbevist om denne nødvendighet her hos oss, i hvert fall ikke for tiden. — En slik skole måtte ordnes både som barneskole og arbeidsskole for voksne. Det svaksynte barn måtte, iallfall delvis, undervises som blind og seende på én gang. Man må nemlig være klar over det faktum at dessverre flere svaksynte før eller senere blir helt blinde. Og da blir de temmelig hjelpeløse om de ikke har lært å lese og skrive blindeskrift, og ikke i det hele tatt har hatt anledning til å sette sig, iallfall så nogenlunde, inn i den blindes daglige liv og ferden.

Her tenker jeg hr. organist Skaug kan snakke et ord med. Som kjent så han så godt helt til for nogen år siden at han kunde lese og skrive. Men han var klar over at det gjaldt å være forberedt på å kunne bli helt blind. Han satte sig inn i bruken av de forskjellige apparater efter hvert som de kom. Bladet vårt tok han med på sitt soveværelse om kvelden, slukket lyset og «leste på maven». Følgen av denne måte å ta tingen på, var at han da han kom hjem fra hoshjålet, kunde fortsette som organist, med et stort, moderne orgel som var innsatt mens han var borte, og med ledelsen av sin musikksskole. — Dette eksempel tror jeg alle svaksynte kan ha godt av å merke sig.

Så var det arbeidsskolen da. Blindesaksarbeidet har bragt et nytt begrep inn i sprogene. Dette begrep heter «Typiske blindeerhverv». Skal vi nu snart kanskje få enda ett: «Svaksynterhverv»? — Særskilte anstalter må det jo til om systemet skal settes ut i livet. Hvordan går det så med «stemplet»? Jeg kan ikke finne synderlig stor forskjell på «Blindestempel» og «Svaksyntestempel». — Og når nu disse unge mennesker kommer ut av skolen, hvilken organisasjon skal de søke hen til for å få støtte og hjelp? Skal der da skaffes en splinter ny som skal ta sig av dem? Blindeforbundet kan det ikke bli. Da har man jo «stemplet» der igjen, og det må undgås for enhver pris.

Og så bør vi vel også overveie hvilke krav vi stiller til de bevilgende myndigheter. Hvad vil det koste å holde en slik skole i gang? Vil tallet av dem som må søke den, være så stort at man med rimelighet kan pålegge stat og kommune denne utgift? Krav og projekter kan være bra nok, når vi bare passer på at de er nøie overveiet og ikke kommer for tett på hinannen. I dette

tilfelle tror jeg vi bør se tiden an litt før vi «skrider til handling». En reform som er påkrevet i ett land, er det ikke sikkert er påkrevet i et annet. Vi får prøve å gjøre det best mulige ut av de skoler vi allerede har, og søke å få gjennomført de reformer der som vi finner nødvendige. Som nu m. h. t. de svaksynte: Enn om vi ved barneskolen fikk en lærer med den spesielle oppgave å overta undervisningen av de svaksynte? I arbeidsskolen skulde vel ikke noget særarrangement være nødvendig. Her er vi straks på vei til å hjelpe de svaksynte, og en slik reform måtte kunne gjennomføres uten at det kostet stort mer enn lærerlønnen. — Men det er én ting som det absolutt må kreves en forandring på: Det har hendt et par ganger at en elev har fått gjennomgå barneskolen; men når han så skulde overføres til arbeidsskolen, blev det erklært at han så for godt til være på en blindeskole. Om vedkommende elev rammes av bestemmelsen «Blindeskole», det må være avgjort innen han sendes på skolen, eller det må nøie undersøkes straks han kommer dit.

Andr. Pedersen.

(«Norges Blinde» nr. 47 1929).

Reisebrev fra Sætre.

Tirsdag 14. januar fulgte formannen i V. B. mig på båten «Rogaland»; for jeg skulde nemlig reise med «Natruten» til Stavanger. Ombord var en sann forvirring. Alle førsteplasspassasjerer gikk akterut for å finne sine lugarer. Men nei, vi blev nok vist forut; for «Rogaland» og «Kronprinsesse Märtha» er ulik andre båter; for annenplass ligger nemlig akterst i båten.

Snart var vi så i rum sjø, og neste morgen våknet jeg fyrig i Stavanger by. Min første tur var til kurvemaker Olav Sivertsen. Det var nok enda smått med arbeide, og det var ikke ofte å se kjøpere komme inn i butikken. Jeg snakket så med Stavangerske Dampskibsselskap, Stavanger sykehus og Rogalands sykehus, og alle tre noterte adressen og lovte å skaffe ham arbeide.

Senere på dagen var jeg hos vår kjære avskriver, frk. Magnesen, som nu holdt på å skrive bind nr. 169. Det er sannelig all ære verd. Vi samtalte til langt på kveld. Neste aften var jeg igjen hos frk. Magnesen i selskap. Hun hadde invitert alle byens blinde samt en del av blindeforeningens medlemmer. Det var en festkveld. Det jeg særlig vil nevne her, er de to blinde og døve damer, frk. Kvía og frk. Middelthon. De satt rett overfor mig ved bordet. Jeg skjønnte det på den lydløse samtale at det måtte være dem. Efter kaffen gikk jeg bort og hilste på dem. Jeg fikk et par hjertelige håndtrykk som sa mer enn ord. Jeg hadde en inderlig lyst til å tale med dem; men jeg kunde jo ikke deres finersprog. Jeg gjorde dog et forsøk. Jeg tok frk. Kvías venstre hånd og skrev med almindelige bokstaver et par setninger. Hun farer op og kniper fast i sin mor. En kort samtale mellem dem

finner sted, og moren spør om jeg har gått på folkeskolen. Jeg tar igjen frk. Kvias hånd og skriver at jeg blev blind 12 år gammel, og at jeg har gått på folkeskolen i 5 år. Nu blir det interessant. Frk. Kvía og frk. Middelthon snakker med hverandre, og jeg skriver snart til den ene og snart til den andre. Begge stryker mig over hånden til tegn på at de forstår hvad jeg skriver. Jeg forteller om de blinde som var tilstede, forteller om formannen i V. B. og andre, og interessen er stor hos de to damer. Ja, jeg tror det er en av de største opplevelser jeg har hatt som reise-sekretær.

Festen var hyggelig fra først til sist. Jeg fant også anledning til på denne festen å ønske frk. Magnesen til lykke med hennes velfortjente medalje i gull.

Fredag reiste jeg sammen med Gabriel Tjora til hans hjem. Der hadde vi det også koselig. Vi var på hønsevisitt, og hans 300 høns betalte godt for foret i denne tid. De to dagene hadde han fått 240 egg. Neste år skulde han ha 600 høns, og han hadde gjort meget med gården.

Lørdag gikk turen til Time prestegård. Jeg bodde hos sogneprest Hognestad, og han deltok i møtet søndag aften. Søndagen talte jeg sammen med presten i Time kirke, og mandagen var jeg i Bryne festivitetslokale med filmen vår. Tirsdag var jeg så i «Saron», bedehuset på Bryne. På det siste foredraget var det møtt frem en masse barn, så huset var fylt til trengsel, og barneuroen var tydelig å merke. Frk. Sandved og moren var også med. Fru Sandved talte litt til slutt. Torsdagen talte jeg på Helleland om «Seier over blindheten», og igår var jeg i menighetshuset i Ekersund. Fremmøtet og interessen her er god. I kveld kl. 5 skal jeg tale i samme lokale for barna. Frk. Astrid Sirevåg deltok i møtet og sang et par nummer. Det har hun forresten også gjort ved tidligere anledninger. De er nu begynt å arbeide for saken i hennes hjembygd.

Så var jeg igår avsted og hilste på en mann i 50-årsalderen som skjøt sig blind for et par år siden. Senere idag skal jeg bort å snakke med en dyrlæge, hr. Kjos Hansen, som er sterkt interessert for saken. I kveld går så turen til Sokndal, til sogneprest Flåtten og frue som arbeidet så ivrig for saken da de var i Etne.

Så en venlig hilsen til alle blinde og seende venner.

Ekersund, 25. 1. 1930.

John Sætre.

Fra forskjellige land.

Norge. Agent Didrich Henrich Grieg, Bergen, som avgikk ved døden i desember 1929, har ved testamente skjenket størsteparten av sin etterlatte formue (antagelig 700 000 kr.) til en lang rekke almenntilgitt institusjoner, deriblandt 10 000 til Vestlandske Blindforbund.

Sverige. Vi har tidligere omtalt at man i Sverige i adskillige år har arbeidet for å få gjennomført en blindhetserstatning, ydet av staten. Flere henvendelser har vært sendt regjering og riksdag, men hittil uten positivt resultat. Nu vil man imidlertid gjøre et nytt fremstøt. En deputasjon for De Blindas Förening og De Blindas Riksförbund hadde for noen uker siden foretrede for samtlige partiførere i Riksdagen for å opnå deres medvirkning til sakens løsning. Deputasjonen hvis ordfører var direktør Alrik Lundberg, overrakte en skrivelse inneholdende en kort orientering i spørsmålet, og det blev rettet en inntrengende henstilling til de resp. partiførere om i begge Riksdagens kammer å arbeide for vedtagelse av en blindhetserstatning som kompensasjon for den gjennom synstapet minskede erhvervsevne. Deputasjonen blev på alle hold møtt med velvilje og forståelse, og hr. Hedvall (socialdemokrat) har allerede mosjonert i Riksdagen om saken. Man synes således å ha berettiget håp om at blindhetserstatningen nu vil bli vedtatt, eller at spørsmålet iallfall vil bringes et stykke nærmere sin løsning.

Danmark. Helt anderledes stiller denne sak sig i Danmark. Der går utviklingen den motsatte vei. Siden 1921 har de blinde der nede vært omfattet av den almindelige invaliditetslov og fikk oprinnelig en årlig statspensjon av 800 kr. I 1927 blev beløpet senket til 540, men slik at det kunde søkes om et kommunalt tillegg på 260 kr. Den sittende regjering (det socialdemokratiske ministerium Stauning) har imidlertid nu fremsatt forslag for Riksdagen om avskaffelse av invaliditetsforsikringen og aldersforsikringen og innførelse av folkeforsikring i stedet. Samtidig vil forsikringsprinsippet bli et helt annet og for en stor del av de blinde meget ugunstigere enn det hittil anvendte. Bl. a. vil det bli klasseinndeling efter levetidkostningenes høide på de forskjellige steder. Den nye ordning vil for mange blinde bety en ytterligere nedsettelse av pensjonen fra 540 til 468 kr., og det vil i det hele efter forslaget bli trangen og ikke arbeidsevnenes nedsettelse p. g. a. synstapet som blir det avgjørende ved fastsettelsen av pensjonens størrelse. — Det sier sig selv at det fra Dansk Blindesamfunds side vil bli gjort alt for å få det best mulige ut av det for landets blinde så uheldige regjeringsforslag. Representantskapet var i den anledning innkalt til ekstraordinært møte i Kjøbenhavn 25. januar; men om hvilke vedtak det blev gjort på møtet foreligger det ingen opplysninger når dette skrives.

Finnland. Blindesaksarbeidet i Finland er i rask vekst, og det støttes også effektivt av staten. I 1928 (nogen opgave for 1929 foreligger ennå ikke) blev det således ydet virksomhetene et samlet statsbidrag på 300 000 mark, nemlig 25 000 til De Blindas Förbunds materialomsetning, 50 000 til De Blindas Massageklinik, 150 000 til Helsingfors Blindförenings arbeidsforvaltning og 75 000 til blad- og trykkerivirksomheten.

Det er i Finland flere verksteder og ca. 20 utsalg for blindes arbeider. B. a. er det lyktes å opnå betydelige statsleveranser, f. eks. av børster til hæren.

England. Det er nu innregistrert 32 foreninger og institusjoner som arbeider til beste for blinde innen Londons byområde.

Blandt engelske postfunksjonærer er det blitt samlet inn 7200 kr. til de hjem for blinde småbarn som er opprettet og drives av Nasjonalinstituttet for Blinde i London.

Gjennom privat foranstaltning har det i noen år vært drevet havebruksundervisning ved en del av Londons blindeskoler. Forsøkene har falt heldig ut og er blitt omfattet med stor interesse blandt elevene. Det er nu rettet henvendelse til myndighetene om at denne undervisning må bli almindelig innført ved byens blindeskoler, og autoritetene stiller sig meget forståelsesfulle overfor saken.

Også i England er arbeidet nu tatt op for igangsettelse av en korrespondanseskole for blinde.

Nasjonalinstituttet for Blinde i London har fra denne måned til sine mange andre tidsskrifter i punktskrift føiet nok en publikasjon. Det er «Punch», en forkortet utgave av det velkjente engelske vittighetsblad. I punktskrift vil «Punch» komme ut en gang i måneden og blir på ca. 70 sider.

Tyskland. Ifølge årsoversikten for 1929 omfatter Det Rikstyske Blindeforbund nu 133 foreninger. Det er et imponerende arbeide på det kulturelle, sociale og økonomiske område som utføres av denne rikssammenslutning. Forbundet gir ut 5 tidsskrifter i punktskrift (det ene også i sorttrykk). — De 5 feriehjemmene blev sommeren 1929 besøkt av 1191 blinde. — I Berlin har forbundet overtatt et stort utsalg for kvinnelige håndarbeider, og i Dresden er opprettet en central som forhandler alle slags tekniske hjelpemidler for blinde (skrivemaskiner og skriveapparater osv.) — Noget av det som forbundet for nærværende vier den største oppmerksomhet, er en bedring av de blinde håndverkeres, musikeres og pianostemmeres kår.

Det utmerkede tyske humoristiske månedsskrift «Der Grillenscheucher» som måtte innstilles under krigen som så mange andre av de tyske blindetidsskrifter, er fra nyttår igjen begynt å komme ut.

Spania. Også i Spania er de blinde nu selv begynt å ta arbeidet for sin sak op. Målet er å få dannet en landsomfattende organisasjon. Forholdene er imidlertid så vanskelige der nede at man tør ikke håpe på nogen rask utvikling, skjønt de blinde ledere er meget energiske.

Meksiko. Det verksted for blinde som i flere år har vært drevet i den meksikanske hovedstad, har måttet innstille driften, da det ikke har kunnet klare sig i konkurransen med fabrikkene.

Kolumbia. Elevene ved de to statsblindeskoler i Kolumbia er nu blitt innrømmet fri befordring med jernbanene og automobilene. Man håper å få dette utvidet til også å gjelde de blinde i almindelighet.

Uruguay. En rikmann i Montevideo har skjenket kr. 1,6 mill. kr. til opprettelse av en blindeskole i denne by, dog således at enken skal nyte rentene av kapitalen så lenge hun lever. I Uruguay har man hittil ingen blindeskole hatt, og for å påskynde opførelsen av skolen søker man nu Nasjonalforsamlingen om å forskuttere beløpet, noget som det er god utsikt til vil bli gjort.

Argentina. En av hovedgatene i hennes fødeby Moron er blitt opkalt efter den så høit ansette blinde argentinske forfatterinne Vincata Castro Cambon som avgikk ved døden ifjor, og som vi dengang gav en kort omtale av.

„Nordisk Musikblad for blinde“.

I januarheftet av «Nordisk Musikblad for Blinde» gir dets nye redaktør, organist Karl Bjarnhof, Køge, Danmark, følgende redegjørelse for sitt syn på bladets opgaver, og på hvorledes disse må søkes løst:

Ifølge sine statutter er det dette blads mål: «Å være et organ for Nordens blinde musikere og musikkinteresserte, hvorigjennem de kan drøfte sine felles interesser, utvide sine musikalske kunnskaper samt få råd og vink i sitt musikalske arbeide».

Bladets stiftere har med disse bestemmelser vist hvilken vei som skal følges; men linjene er efter mitt skjønn ikke trukket skarperne op enn 'at de lar en ganske bred margin åpen som gir plass for en personlig innsats fra redaksjonens side. P. g. a. denne margin, dette spillerum, som ved et redaksjonsskifte gir mulighet for nogen endring i bladets ledelse, finner jeg det ikke bare passende, men påkrevet at jeg gjør rede for mine synsmåter og derigjennem gir leserne et inntrykk av den kurs jeg i fremtiden vil bestrebe mig på å styre.

I første rekke vil jeg da forsøke på å knytte bladet og dets lesere nærmere sammen, og den eneste vei ad hvilken dette kan nåes, er gjennom et utstrakt medarbeiderskap blandt alle musikere i Norden. «Nordisk Musikkblad for Blinde» må, hvis det virkelig skal fylle sin misjon og bli det talerør for blinde musikere og musikkinteresserte som har været stifternes hensikt, først og fremst ha rot og søke sine kilder i vår egen jordbunn. Det må i utstrakt grad gi plass for alt stoff som tjener til å belyse de særlige både praktisk-økonomiske og kunstneriske vanskeligheter som den blinde musiker er utsatt for å møte på sin vei, og det må ha plikt til gjennom beretning om så vel enkelte som flere blinde musikeres arbeide å bringe impulser til andre. — Som et naturlig ledd i disse bestrebelser åpner bladet med næste nummer en enquete, og det er mitt håp at det spørsmål som her stilles leserne: Hvad mener De om musikk som erhverv eller som kunst for blinde? må vekke så stor interesse og fremkalle så mange og fyldige besvarelser at saken efter sin behandling på bladets sider må kunne sies å være så allsidig belyst at resultatet kan tjene som rettesnor også under hensyntagen til de forskjellige forhold i de land hvor bladet kommer ut. — Først når bladet således har opfylt de primære krav som med rette kan stilles til det, kan det gi plass for stoff fra annen side, og det skal da være min opgave dels gjennom artikler hentet fra andre blad, dels gjennom resumé av forskjellig art å gi leserne et bilde av de musikalske strømninger som rører sig i tiden.

Hvad nu bladets bilag angår, da ønsker jeg så vidt mulig også der å følge de samme retningslinjer, idet der dog i hvert enkelt tilfelle må skjønnes over om den foreliggende ting er av så stort karatinnhold at det vil være forsvarlig å trykke den, likesom det etter min mening må være en betingelse at den pågjeldende komposisjon er trykt på sort. Men disse forhold tatt i betraktning vil også avgi en sund basis, slik at trykningen i bladets bilag av en blind komponists verker ikke alene kan få kunstnerisk, men også økonomisk verdi, idet der tør formodes at det herigjennem på forskjellig måte vil opstå et øket salg som kommer komponisten til gode. Men også her gjelder det som i hovedbladet at redaktøren i så høi grad plassen tillater det, må bringe annet stoff som kan påregne interesse blandt leserne.

Skal kravene imidlertid honorerer i den rekkefølge som ovenfor skissert, noget som jeg mener de bør, vil det være nødvendig å utvise den aller største økonomi m. h. t. plassen, og skjønt bladets danske lesere ikke kan være i tvil om min opfatning i så henseende, finner jeg det riktigst her ytterligere å si at jeg til bilaget bare vil bringe ting i forslag som enten er skrevet av en blind eller ved sitt innhold etter mitt skjønn tjener til å belyse en bestemt retning, tid eller personlighet, idet der ifølge hele bladets karakter må ligge utenfor hensikten å trykke musikalske selvfølgeligheter, likesom det må ansees for å være en uoverkommelig oppgave ad denne vei å ville utfylle eventuelle huller i de bestående bibliotekers materiale, f. eks. til bruk ved undervisningen.

Endelig skylder jeg de ikke danske lesere en undskyldning fordi dette og kanskje også neste nummer i overveiende grad vil bli preget av et sprog som ikke er deres. Årsaken er at det ennå ikke er lyktes mig å finne kilder utenfor Danmark; men jeg håper at dette forhold hurtig skal bli bragt i orden, slik at en likelig sproglig fordeling av stoffet må komme til å prege bladet, og jeg vil betrakte det som en vennlighet hvis leserne når de i andre blad støter på et eller annet som de mener det vil være av interesse å trykke, vil gjøre mig opmerksom på det.

Og dermed overgir jeg da dette mitt første nummer av «N. M. B.» til lesernes dom.

Karl Bjørn hof.

Nogen reiseinntrykk.

(Av Agnes Melchior).

Frk. Melchior som selv er blind, er lærerinne ved Det kgl. Blindeinstitut på Refsnæs ved Kallundborg. Hun er en meget ivrig og flink esperantist og har deltatt i en rekke internasjonale kongresser. Frk. Melchior er også varmt interessert for blindesaksarbeidet. Hun nøier sig ikke bare med et teoretisk kjenskap til tingene, men vil også skaffe sig praktisk erfaring på de flest mulige områder. Freidig og foretagsom som hun er, gjør hun på stedet forsøk. Se f. eks. hvad hun skriver om besøket i Halle og Moritzburg.

Red.)

På opfordring av redaktøren skal jeg søke å skissere noen inntrykk fra min reise siste sommer, hvor jeg på veien til esperantokongressen i Budapest besøkte forskjellige blindeskoler; men da jeg har fått streng ordre til bare å skrive om b l i n d e s a k e n, må jeg be om undskyldning hvis skriveriet skulde bli litt ensidig.

Vi — d. v. s. en god venninne av mig som også tok reisen til Budapest og jeg — drog avsted 19. juli over Lübeck til Hannover, hvor vi gjorde holdt et par dager som gjester ved blindeskolen der. En vennlig liten esperantofrøken som bodde på et hjem for blinde kvinner (en avdeling av skolen), hadde forberedt alt, så vi straks følte oss som hjemme. Også byens esperantister mottok oss som gamle venner. De stod på stasjonen og bød oss velkommen. — Instituttet i Hannover er meget stort. Det er i paviljonsystem, og det er over 20 paviljonger, med gater imellem, altså en hel liten by. Man hadde hjem med ca. 20 barn i hvert og også et småbarnhjem. Så var det en stor skolebygning, hvor barna gikk på skole. Det var også en spisesal hvor man fikk maten i skoletiden. Alt sammen var storartet innrettet, lyse, store rum som under krigen hadde vært brukt til sykehus, da instituttet nettop dengang stod ferdig. Først efter krigen blev det blindeskole.

Her var som sagt også et hjem for blinde kvinner, noget lignende Mariendalshjemmet, København. Hver beboer hadde eger værelse, og her var et stort børstebinderi hvor de fleste av dem arbeidet. Det var likevel også enkelte som hadde arbeide ute i byen, f. eks. en massøse. Så fantes det et stort lager av blindes arbeider, mest børster, og herfra ekspedertes varere utover byen til de handlende og andre. Det var et stort grossistforetagende.

På Hannoverinstituttet var det i alt ca. 200 blinde med ca. 70 funksjonærer. M. h. t. skoleundervisningen tror jeg vi har det like bra eller vel så det, og jeg fant ikke meget nytt. Man har en vakker modellsamling både av dyr og blomster, og så har man mange forskjellige, visstnok morsomme og gode spil til fritidsbeskjeftigelse. Jeg tror vi skulde tenke over om det ikke burde innføres mer av dette også hos oss. I England har de meget av denslags; men det er nok en følge av deres krigsblinde. Man er lengre fremme på dette område i utlandet. De krigsblinde skulde fremfor alt adspredes, og så fandt man disse midler, som sikkert også gjør stor nytte. Det fortalte man mig ved mitt besøk i England.

(Forts.)

Juletreffester.

Juletreffesten i Nidaros fant sted 29. desember i Blindes Hus. Lokalene tillater ikke noget stort innrykk, og man hadde derfor ikke kunnet gi festen et offisielt preg ved å avertere den. Deltagelsen hadde måttet begrenses til den nærmeste krets. — Festtalen blev holdt av Metodistkirkens prest, pastor Haler. Så var det vandring rundt juletreet og

bevertning. Fru Berthilde Pedersen leste en fortelling fra Verdenskrigen om en julenatt i en liten by ved Rhinen som var besatt av franskmennene, og hvor en nordmann var med og forteller det som foregikk. Det var også forskjellig annen underholdning, og festen var i det hele meget hyggelig.

Juletreffesten i Bergen blev holdt i salen i Blindes Hus 5. januar og var besøkt av ca. 120 mennesker. — Etterat V. B.s formann hadde ønsket velkommen, blev festen åpnet med andakt ved hr. Lillesund. Utover kvelden var det gang og sang rundt juletreet, og innimellem veksledes med forskjellig underholdning: Oplesning av fru redaktør Wigum, sang av frkn. Steen og Goderstad samt av hr. Birkenes, musikk av d'hr. Mathiesen, brødrene Rønnestad, Erdal og Orre. Det var som vanlig sørget for god bevertning, og stemningen var hele kvelden den aller beste. — Formannen takket til slutt alle som hadde forestått arrangementet, og alle som hadde bidratt til underholdningen ved den fra først til sist så vellykkede tilstelning.

Juletreffesten i Kristiansand S. Den vanlige juletreffest for Kristiansands blinde blev 7. januar holdt på misjonshotellet «Central». Festen begyndte kl. 19. Etterat hr. Drangsholt hadde budt alle velkommen, holdt han andakt. Siden vekslet det med gang rundt juletreet, sang, musikk og oplesning. Det var god bevertning. Den hyggelige tilstelning sluttet i 23-tiden.

Juletreffesten i Oslo fant sted 7. januar og holdtes i Ynglingeforeningens lokale, Møllergaten 1. Festen var som vanlig godt besøkt. Det var et avvekslende program, god bevertning og utmerket stemning; men ellers har vi ikke fått nærmere melding om denne tilstelningen.

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt og snarest innsendt ukrevet under adresse: «Blindesaken», Bergen.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Ostlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslisngt. 13; tlf. 62433.

ANTISEPTON

HÅRVANN

er sammensatt efter moderne medisinske prinsipper og oppfyller alle de krav som stilles til et virkelig effektivt hårpleiemiddel. Antisepton er sterkt antiseptisk og dreper sopp og bakterier som forårsaker håravfall. Antisepton har en kraftig rensende evne, fjerner straks flass og holder hårbunnen ren. Antisepton styrker hårets vekst og virker opplivende og stimulerende på nerverne.

CARL A
HØYERS

STOMATOL
FABRIK
OSLO

Fabrikeres med fett (oliven olje) for tørt hår og uten fett for hår som er fett nok.

NORSK FABRIKAT

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Trondhjems Sparebank

— Oprettet 1823 —

Forvaltningskapital kr. 72 371 834.84

Formue pr. 1/1-1926 „ 3 805 993.59

Mottar indskud på 6/mdl.s opsigelse, sparebankvilkår og folio.

Utfører alle vanlige sparebankforretninger.

**Formuesforvaltning — Hjemmesparebøsser
Sikkerhetsbokser.**

Kjøp Norske

Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjerner, Servietter

*Frynser — Agramaner
Snorer*

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsetabrik

Laveste nettoppriser.

Kun kontant.

Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17

Søndre Alm. 2. Sandviken

Fjøsangervei 33

Solheimsgaten 46

Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2

Baneveien 20

Haakonsgaten 27

Arbeidergaten 7. Eidemarken

Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

SÆLSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

Fra Nidaros.

I anledning av sitt 10-årsjubileum arrangerte Dameforeningen «Bien» 15. januar en selskabelig tilstelning i Blindes Hus, Nidaros. Festtalen blev holdt av N. B.s formann, lærer Karterud. Videre var det sang, musikk, oplesning og bevertning, alt i alt en meget hyggelig kveld.

Tandlæge Sig. Jørgensen D. D. S.
Telegrafbyggn. Telefon 1903

Tandlæge Mund-Henriksen
Smaastrandgt. 6. Telefon 4317

Tandlæge S. Skarsten
Olav Kyrresgt. 1. Telefon 2494

Tandlæge Carl Togstad
Olav Kyrresgt. 7. Telefon 2391

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkrantz

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Tandlæge
Bj. Ohleng-Hee

Pilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6.

WERGELANDS Telf. 1781
TRANSPORTFORRETNING 3723
BERGEN Priv.: 3 29

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet)

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

„Misjonsselskapets Barneblad“

Bladet koster kr. 2.00 pr. år, men hvis en forening eller søndagsskoleklasse tar minst 10 eksemplarer, fåes bladet for kr. 1.75 pr. eksemplar pr. år, og hvis de tar minst 50 eksemplarer, får de det for kr. 1.50 pr. eksemplar pr. år.

Bladet kan bestilles foruten i bladets eksped., **Asylgaten 10, Stavanger**, ved alle postkontorer og poståpnerier.

„H J E M M E T“

Norges populæreste ukeblad

Faaes overalt

Kjøp

Allers Familie-Journal

Landets rikholdigste og mest utbredte ukeblad

Faaes overalt.

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

Stavanger Bliktrykkeri & Maskinverksted

Telegramadresse: „Bliktrykkeri“

Specialitet:

Helpressede sardin-
æsker for hermetik-
fabriker

Daglig produktion 400,000 bokser
Skriv efter prøver og priser

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

Conditori
K. MINDE, Bergen
er stedet

P. A. HOFSETH A S

Etableret 1878

Malerforretning
Tapeter - Linoleum

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 3871

Omsætter varer forarbejdet av Vestlandets Blinde, saasom

**Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker**

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 3.

Mars 1930

19 årg.

Innhold: 60 år. — Hvad en blind og døv kan drive det til. — Litt om elevforeningen „Samhold“. — Reisesekretærvirksomheten i Nordenfjelske Blindeforbund. — Nogen reiseinntrykk. — Møter. — Sykeforsikringsavgiften i Østlandske Blindeforbund. — Fra forskjellige land. — Dødsfall. — Vakker gave til Østlandske Blindeforbund. — Bladkontingenten. — Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Tekst på annonser: Fra blindeskolene. — Foreningen for Blinde, Oslo. — Personalia. — Rettelse.

Les annonsene og gjør Deres innkjøp hos våre avverterende.

Kolonial — Fetevarer — Frugter

DIREKTE IMPORT

En gros — En detail

SIGURD FRØNSDALS EFTF.

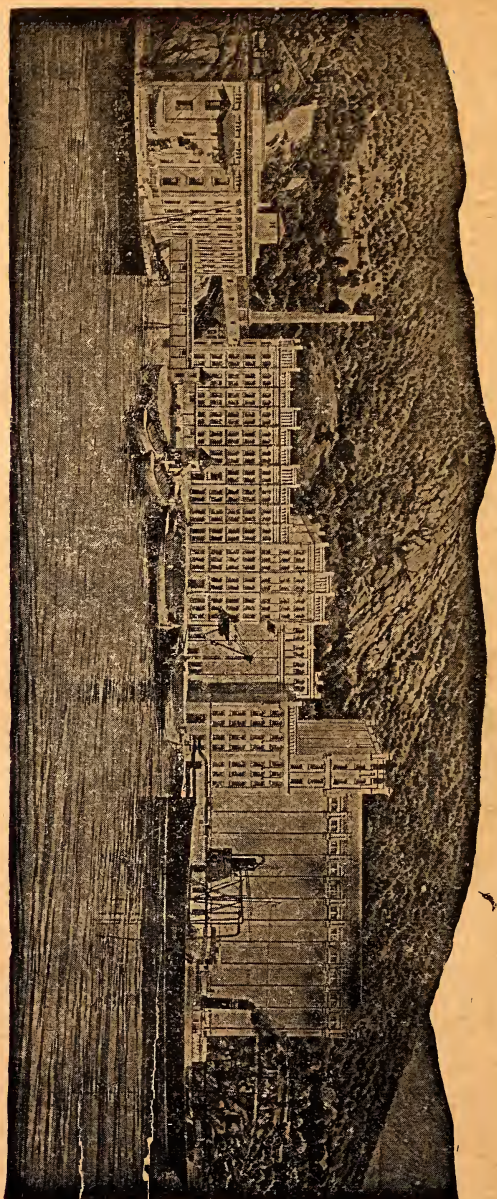
JOHAN AKSDAL

K O K S OG G A S

er de i nationaløkonomisk henseende mest fordelagtige varmekilder. **K o k s** er det billigste og **g a s** er det greieste og mest praktiske av alt brændsel. Man gavner landets økonomi ved at bruke gas og støtter derved den norske koksindustri.

BERGENS GASVERK.

VAKSDAL, MÖLLE.
BERGEN

BERGEN

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besøger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

A S I. Jensens Kulforretning & Vedhuggeri

Nøstebod 9 a og 9 b — Bergen

Engelske Kul — Koks

Alle Sorter Ved saget og
kløvet

Telefoner: 1395 — 2043.

og Standard

Motor Oil

for Automobiler

A/S VESTLANDSKE PETROLEUMSCOMPAGNI

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN ^{A/s}
BERGEN

Dürkopp symaskiner
Britannia
strikkemaskiner

W. Thomsen ^{A/s} Bergen

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

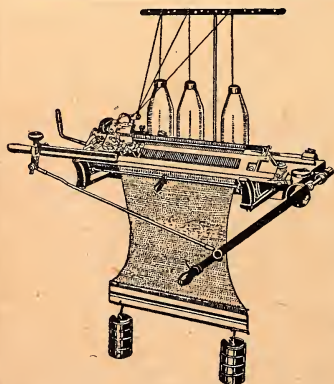
Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtig-strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøj, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

Bruk Blindefyrstikker!

De koster **1 — en —** øre mere
for æsken og denne øren går til
Barnehemmet for blinde små-
barn, Østafor.

Excellent
A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

Foreningen for Blinde, Oslo

har sendt ut sin beretning for 1929, hvorav vi hitsetter:

Blindeforeningens faste fond utgjorde ved utgangen av 1929 kr. 168,840.97 som ved årets begynnelse. Efter regnskapet for de av foreningens midler som ikke hører med til det faste fond, utgjorde disse ved utgangen av 1929 kr. 120,632.50 mot kr. 118,565.69 ved årets begynnelse. Når beholdningen av disse midler tillegges det faste fonds, utkommer som foreningens samlede formue kr. 289,473.47. — Av Schankes legat er utbetalt som årlig hjelp til tre blinde som i voksen alder har mistet synet, legatporsjoner a kr. 75.00. Rentene av P. N. Eckersberg og hustrus legat som bestyres av Oslo Overformynderi, og hvor rentene for 1928 beløp sig til kr. 1054.66, blev delt mellem tre blinde. Rentene av Emma og Carl Ellefsens legat som likeledes bestyres av Oslo Overformynderi, og hvor rentene for 1928 beløp sig til kr. 524.98, blev delt mellem to blinde. Rentene av stud. filol. Yngvar Sydnes' legat, kr. 605.00, blev utbetalt til 6 blinde. — Av årsinntektene for øvrig for 1929 er kr. 500.00 anvendt til friplasser ved Blindemisjonen «Il»s blindehjem. 77 blinde er dessuten på forskjellige måter ydet økonomisk støtte. Det er således hjulpet til opphold ved «Il»s blindeskole og Oslo blindeskole, likesom elever fra disse skoler er skaffet utstyr efter at de var ferdig med skolegangen. Andre er hjulpet til i de dyre tider å skaffe sig undervisning, materialer til sitt arbeide, innredning av verkstedsrum o. l. I alt er anvendt som bidrag i 1929 ca. kr. 12,400.00. Foreningen delte i 1910 ut kr. 4400.00, i 1915 kr. 6800.00, i 1920 kr. 7800.00, i 1925 kr. 10,500.000, i 1929 kr. 12,400. Foreningens formue utgjorde ved utgangen av de samme år: I 1910 kr. 124,890.52; i 1915 kr. 160,752.03; i 1920 kr. 187,230.52; i 1925 kr. 288,183.59; i 1929 kr. 289,473.47.

Foreningen hadde ved begynnelsen av 1929 et medlemstall av 91, hvorav 29 livsvarige. Ved årets utgang var det 85 medlemmer, hvorav 28 livsvarige.

Det blev i årets løp holdt 5 styremøter, foruten at en hel del saker blev behandlet skriftlig ved sirkulasjon mellem styremedlemmene. — Foreningens styre bestod ved årets begynnelse av sanitetskaptein F. Lindeman, major Henrik Aubert og sekretær M. Steen. Ved generalforsamlingen i 1929 uttrådte major Aubert som gjenvalgte. Som suppleanter valgtes fru advokat Karen Bugge og sekretær Lerche Johansen. Til formann gjenvalgtes sanitetskaptein Lindeman. Til revisor valgtes frk. Gunbjørg Andersen.

Fra Blindeskolene.

Dalen off. skole for blinde, Nidaros, har nylig fått radio — Skougum mottager og Lenzola høttaler. Det er en gave fra fru høiesterettsadvokat Folkvard Bugge, Oslo, og kjøpmann I. K. Lykke, Nidaros. Begge har i lengere tid interessert sig for å skaffe skolen et moderne radioanlegg. Nu er tanken realisert. Elevene er meget interessert og særdeles takknemlig for den storartede gave som setter dem i stand til å tilbringe sine fristunder på en så underholdende og utviklende måte.

Elevene ved Oslo off. skole for blinde var 18. februar av teaterchef Schanche innbudt til å overvære opførelsen av «Korset fra Pem» på Det

nye Teater. Teaterchefen har også ved flere tidligere leiligheter vist de blinde stor interesse. Blandt annet har han lest op i elevforeningen «Samhold».

22. februar blev det holdt en meget hyggelig fest i elevforeningen. Festen blev bekostet av en av foreningens seende venner ute i byen. Redaktør Tranmæl holdt foredrag om «Grunnlinjene i den norske arbeiderpolitikk». Det var fiolin- og pianospill av fru og frk. Solnørdahl og humoristisk oplesning av frk. Torsteinsen. Efter bevertningen blev foreningens håndskrevne blad «Lysglimt» lest op av hr. Haugness, og festen fortsatte enda en stund i den aller beste stemning.

Rettelse.

Vi er blitt anmodet om å meddele at juletreffesten i Nordenfjelske Blindeforbund blev holdt i Trondhjem 29. december 1929.

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Pelsverk.

Vi har godt udvalg i alle sorter pelsverk.

Alt til lagerpriser.

A s Oslo Pelsvarelager

Tlf. 21678. Dronningensgt. 21

Børs Café & Restaurant

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni A/S
BERGEN
Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel
Pianoer — Orgler
BERGEN

Eftertrykk ønskes!

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

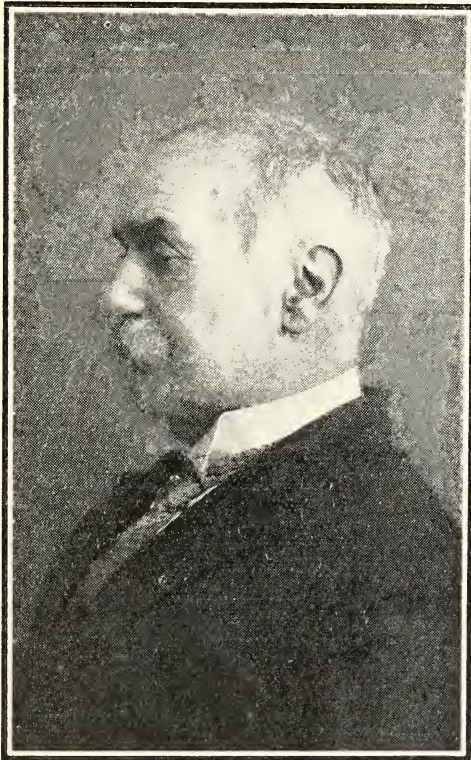
Telefon 3871

Nr. 3.

Mars 1930

19 årg.

60 år.

Pianostemmer Nils Totland, Bergen, fylte 10. mars 60 ar. Er det virkelig mulig, vil de si som kjenner ham. Han er nemlig både i legemlig og åndelig henseende fremdeles så spenstig at han gjør skam på mange som er langt yngre.

Nils Totland er født i Fana ved Bergen 10. mars 1870. Synet mistet han som ganske liten. 1880—88 var han elev av Oslo Blindeskole (eller Christiania Blindeinstitut som det dengang het), hvor han foruten i almindelige skolefag fikk en del undervisning i snekkeri. Årene 1903 og 1904 opholdt han sig igjen ved Oslo-skolen hvor han' denne gang lærte pianostemming. Etter endt utdannelse begynte han som stemmer i Bergen og oparbeidet sig snart et meget godt renommé, som han senere ved sitt dyktige og samvittighetsfulle arbeide stadig har befestet. Ved siden av sitt virke som pianostemmer har Totland også undervist adskillig i fiolinspill, likesom han har spillet meget på fester, i brylluper osv., og når det har vært spørsmål om å underholde på V. B.s basarer og på forbundets eller Bergens blindes festlige tilstelninger, har Totland alltid med største elskverdighet stått til tjeneste.

Helt fra våre blindeforbund blev stiftet har Totland tatt meget aktiv del i arbeidet. Han har flere ganger vært styremedlem i V. B., formann i bibliotekstyret og medlem av forskjellige komitéer. En kortere tid fungerte han også som forbundets formann. I de to første årene (1907—09) da «Norges Blinde» blev sendt ut som et maskinskrevet, cirkulerende hefte hver annen måned, både redigerte og skrev Totland bladet. Det siste var ganske trettende, da det måtte skrives adskillige eksemplarer; men det var også et betydningsfullt arbeide som ikke bør glemmes.

Totland har alltid hatt sterke kulturelle interesser. Ikke minst gjelder dette fremmede sprog. Allerede i skoletiden fikk han undervisning i engelsk, og han har senere utdypet sitt kjennskap til sproget ved lesning og selvstudium. Han er en av de første blinde esperantister i vårt land, og som et talende bevis på hvor energisk han fremdeles er, kan nevnes at han har deltatt i radiokursene både i tysk og fransk.

Totland er en prektig kamerat, og hans allsidige interesser, hans omfattende kunnskaper, hans sunde livssyn og hans lyse humør gjør det alltid til en fornøielse og berikelse å være sammen med ham.

Vi ønsker Totland hjertelig til lykke med 60-årsdagen og lykke og hell i hans fremtidige virke.

Hvad en blind og döv kan drive det til.

(Av reisesekretær John Sætre.)

Et uhell vilde at jeg skulde reise til Stavanger istedenfor til Haugesund som jeg var bestemt på. Nu, man må innrette sig efter forholdene, og så nyttet jeg tiden til å besøke blinde. Snart stod jeg også hjemme hos frk. Ellen Kvía. Hun bor i Pedersgate 84 sammen med sine foreldre. Ellen Kvía er 28 år gammel, og efter min mening er hun sikkert en av de mest evnerike vårt land har fostret. Jeg forstår at det må være vanskelig for leserne av dette

blad å tro hvad jeg her skriver, selv om jeg på forhånd lover å være så objektiv som mulig.

Ellen Kvía fikk som 4-årgammelt barn skarlagensfeber; men den var så mild at foreldrene knapt forstod den. De andre i familien hadde den strengere. Ellen fikk springe ut og inn, og det var intet å merke. En dag blev dog moren opmerksom på at Ellen ikke kom når hun ropte på henne. Snart gikk det op for foreldrene at barnet holdt på å miste hørselen, og sørgeligere blev det da hun også begynte å miste synet. Lægen fortalte dem at det kom fra skarlagensfeberen, og at det dessværre ikke var noget å gjøre. Ja, så blev den kjekke jentungen både blind og döv. Jeg skal ikke komme inn på foreldrenes sorg; for det forstår alle uten min forklaring. Barnet kunde snakke; men nu hørte det jo ikke hvad det selv sa. Flere ganger kom Ellen til sin mor og sa: «Mor, jeg vil høre,» eller hun sa: «Mor, jeg vil springe på gaten som før.» Dere som leser dette, ser sikkert moren i tanken, hvordan hun står foran sin bedende lille barneengel. Men barnets bønn blir nok ikke oppfylt, selv om moren sikkert vilde ha ofret sitt liv for at Ellen kunde få se og høre.

Barneårene gikk, og 8 år gammel blev Ellen sendt til døveskolen i Nidaros. Der var hun imidlertid bare ett år, da de der ikke hadde nogen lærer for 'døve blinde. Så kom hun til Hamar døveskole, hvor hun blev i 6 år. Senere har hun gått på et kursus for døve blinde, og der var hun i 4 måneder. For at det ikke skal bli for langt, skal jeg ikke komme inn på undervisningen. Men leserne må legge merke til at Ellen hadde glemt å snakke da hun kom på skolen, så lærerinden må ha hatt en veldig oppgave å løse. Men det går ikke lenge før barnet kan lese på munnen hvad lærerinnen sier, og da blir det seier efter seier. — — —

Idag satt jeg så i Ellens hjem. Jeg fikk en hjertelig mottagelse av den unge dame. Moren forteller ikke hvem jeg er. Jeg skriver i hennes venstre hånd: «Sætre». Hun jubler og sier: «Reisesekretær.» Jeg fortsetter å skrive; men så gir hun mig en blindeskriftmaskin hvormed hun selv først skriver nogen spørsmål. Nu går det kvikt. Vi skriver hver sin gang og leser med fingrene hver sin gang, og samtalen er meget interessant. Jeg spør: «Hvordan lærte De de første ord?» Hun la et par fingrer over munnen og lo. Jeg la merke til at hennes fingrer var litt butte, og sa det til moren. Hun fortalte at Ellen var blitt overkjørt to ganger som barn. Det var da hun var omtrent halvblind. — Ellen og jeg fortsetter samtalen. Vi snakker om kjente, om bøker i blindeskrift o. s. v. Så er det hennes arbeide vi kommer inn på. Moren legger frem en hel del servietter. Jeg får den hun synest er penest, og så skriver jeg i hånden til Ellen at jeg ønsker å kjøpe den gule servietten, og leverer henne 10 kroner. Hun ler, farer op og henter en liten taske, tar frem to kroner og gir mig. Jeg ser på min måte på hennes arbeide, og spør så: «Strikker De ikke på maskin?» —

«Jo, jeg strikker meget på maskin. Er det mange blinde som gjør det?» — Jeg skrev videre: «Jo, mange gjør det.» — Hun spør: «Har De almindelig skrivemaskin?» — Jeg svarte jeg hadde en Underwood reisemaskin, og så fikk jeg vite at også hun hadde en gammel almindelig skrivemaskin.

Det kunde være en masse å fortelle; men jeg skal ikke gjøre mer av det. Jeg må likevel få nevne at da jeg kom tilbake til mitt hotell, pakket jeg ut servietten og bad bestyrerinnen å se på den, og sa jeg hadde kjøpt den i en forretning. Hun og flere damer fløt over av beundring; men når jeg sa at hun som hadde laget den, var både døv og blind, ja da blev de målløse. Jeg har også vist den til andre og sett samme resultat. Jeg har reist for blinde-saken i 10 år, men likevel må jeg si at Ellen Kvía imponerte mig i høieste grad, og jeg skal ærlig tilstå at det går langt over min forstand. Dog, én ting lærte jeg enda bedre enn før: Man bør aldri si at en ting er umulig. Jeg tror også at de som leser dette, vil få en sterk følelse av at menneskene har mange utviklingsmuligheter, selv om man er blind, når de nu har lært frk. Ellen Kvía å kjenne.

(Efter «Haugesunds Avis».)

Litt om elevforeningen „Samhold“.

Det er nu vel fire år siden elevene ved Oslo off. Blindeskole dannet sin forening «Samhold». Fire år er jo intet jubileumstall; men da undertegnede nu ikke lenger har anledning til å følge dens arbeide på nært hold, vil jeg med redaktørens tillatelse gi en liten oversikt over foreningens hittidige virksomhet.

Som kjent samles på Osloskolen blinde menn fra de forskjellige kanter av landet, likesom deres private livsforhold er meget forskjellige. Oslo er jo en by rik på adspredelser av alle slags; men det ligger i sakens natur at en flerhet av skolens elever er avskåret fra å nyttiggjøre sig de fordeler hovedstaden på dette område byr. Mange av dem kommer fra landdistriktene, hvor det ofte kan skorte på sund og nødvendig avveksling i dagliglivets trivialitet selv for de seende, og reiser efter endt skolegang tilbake til sine respektive hjemsteder for å ta op kampen for tilværelsen.

Det var i følelsen av et virkelig behov at elevene i januar 1926 dannet sin forening, og den interesse denne hele tiden har vært omfattet med, viser til fulle riktigheten herav. Foreningens formål er ifølge lovenes § 1: a) «Å arbeide for et godt og kameratslig forhold mellem medlemmene.» b) «Ved foredrag, diskusjoner o. l. å søke den enkeltes intellektuelle utvikling ledet i et sunt og naturlig spor.» Dette program har da foreningens ledelse søkt å realisere på beste måte. Da foreningens arbeide er, og må være, basert på «velvillig assistanse», har opgaven ikke alltid vært lett; men man har dog kunnet glede sig ved stor forståelse

og imøtekommenhet hos alle dem man har henvendt sig til om bistand.

Av den lange rekke foredragsholdere foreningen har hatt, kan nevnes: Nylig avdøde chefredaktør Frøisland, kaptein Riiser-Larsen, professorene Francis og Edvard Bull, Påsche, Koht, Jæger m. fl., dosentene Indrebø og Smith, advokatene Karl Johansen og O. Solnørdal, kaptein Os, premierløytnant Stenersen, prestene dr. Ording og R. Selvig med mange flere. Emnene har vært likeså forskjellige som foredragsholderne: Historie, kunst, litteratur, naturvidenskap, sociale problemer, religionsfilosofi, reisebeskrivelser m. m.

Foruten denne mer belærende side av programmet har det også vært rikelig kunsterisk underholdning av alle slags. Jeg nevner i fleng: Teaterchefene Christensen og Schanche, fru Ragna Wettergren, skuespillerne Åbel, Stormoen, David Knudsen, Børseth, Holter, Nils Hald m. fl., pianistinnene Mary Barratt Due og Elisabeth Reiss-Færden, kapellmester Leif Halvorsen, fiolinistene Willy Johansen og Øivind Fjeldstad, operasangerne Erling Krogh og Aksel Bøhler m. fl.

I den lettere genre må nevnes: Bokken Lasson, Lalla Carlsen, Herbert, «Lyktemannen» og Arne Svendsen. Og foruten alle disse kapasiteter en lang rekke amatører på de forskjellige områder. På enkelte møter har det også vært korsang, kvartett og orkstermusikk. Endelig er det som regel på annethvert møte adgang til en «Svingom» for dem som ønsker det, og dansen er jo noget som også mange blinde setter pris på.

Som man ser, byr møtene på et både innholdsrikt og avvekslende program, og det er utvilsomt at minnene fra «Samhold»s møter vil være til glede og hygge for elevene, efter hvert som de igjen spredes ut over landet.

Når «Samhold» har maktet å fylle sin oppgave slik som den har gjort i disse år, må dette, ved siden av medlemmenes egen interesse, i første rekke tilskrives den overmåte store forståelse og sympati man har møtt hos skolens bestyrer. Hr. Røsegg og frue har alltid stått rede til å bistå styret med råd og dåd for å gjøre møtene så underholdende og interessante som mulig. En ting som også er av stor betydning, er at bestyreren har lagt foreningens ledelse helt og holdent i elevenes hender. Dette bidrar i høi grad til å øke så vel ansvarsfølelsen som selvtilliten både hos dem som står i spissen for arbeidet, og hos det enkelte medlem.

Jeg tror å ha «Samhold»s medlemmer med mig når jeg sender bestyreren og frue en hjertelig takk for den velvilje og interesse de har vist foreningen i disse første år, og uttaler håpet om at man også i fremtiden må kunne glede sig ved samme behagelige samarbeide med de elskverdige bestyrerfolk.

Ålesund i februar 1930.

O. Lied Bakke.

Reisesekretærvirksomheten i Nordenfjelske Blindeforbund.

Da det kanskje er dem som har interesse av å få høre hvordan blindesaksarbeidet arter seg her nordenfjells, skal jeg søke å fortelle litt om de inntrykk og opplevelser man har fra de forskjellige steder.

16. januar hadde jeg det første møte i år i losje «Uredd», Molde. Det var stor tilslutning, og jeg tror at vi både fra losje «Uredd» og likeså fra losje «Broderkjeden» dersteds kan vente oss at blindesaksarbeidet blir tatt op som et fast ledd i losjenes arbeidsprogram herefter. — 19. januar foredrag i Isfjordens bedehus, Romsdal. Det var i denne vakre Romsdalsbygden at jeg fikk startet den første lille blindesaksforening høsten 1927. Foruten den er det i Romsdal på Aukra og på Harøy stiftet foreninger som også har vist stor interesse og forståelse for vår sak. Romsdal tror jeg stort sett med tiden skal bli et godt felt for blindesaksarbeidet. Det er håp om at jeg til høsten får reise i samtlige lag som er tilsluttet Romsdals Ungdomslag.

22. januar var jeg kommet til Nordmøre og besøkte på Skjerset en liten blind pike, Agnes Skjerset. Hun er bare 6 år gammel. Foredrag i skolehuset på samme sted. De næstfølgende to dager et forferdelig vær, så man fikk helst være glad for at man var i hus. Lørdag 25. med lokalskibet til Kristiansund N. Fikk der så vidt hilse på frk. Gyda Tempe som var meget strålende over at hun hadde fått solgt så mange (150) eksemplarer av «Blindesaken»s julenummer. Samme dags aften med hurtigruteskibet «Hera» til Nidaros, hvor jeg var søndag morgen. Stanset et par dager der. Onsdag 29. mars var jeg sammen med malerimester Nordberg en lengre biltur til Frosta, hvor vi traf hr. og fru Sørli som begge bad oss hilse venner og kjente. Vi kom tilbake til Nidaros tidsnok til at jeg fikk overvære det kameratslige samvær i Blindes hus. Fikk der anledning til å høre et meget interessant foredrag av lærer Arnljot om den kjente indiske predikant Sundar Singh. — Torsdag 30. januar avsted til Orkdal med rutebil og fra Fandrem med hesteskysst til Sølberget, hvor frk. Gjønnes med assistanse av lærer Metliås hadde arrangert et møte. Det var møtt frem bra med folk, og frk. Gjønnes og lærer Metliås skal ha en hjertelig takk for dette sitt tiltak med å legge til rette og bistå en i arbeidet. — Lørdag 1. februar gikk turen opover Orkdal til Svorkmo, hvor foredrag var berammet i bedehuset. — Søndag 2. februar foredrag i losjelokalet på Løkken. På begge disse stedene var det mindre folk og humøret — som rimelig kan være — næsten nede på null. Mandag 3. februar foredrag på Bjørnli. Der var det noget likere. Fra Løkken hadde jeg så i mellemtiden fått fatt i lærer Ljøkel på Rindalsskogen, og dit kjørte jeg så tirsdag 4. februar og var i Rindal på følgende steder: 4. februar Bolme skolehus; 5. Rindal kommunelokale; 6. Romundstad skole; 7. Løfall

skole; 8. Grøttan skolehus, Lomundal. 9. Fredriksli skole, Lomundal; 10. Rindalsskogens skolehus. Lomundal er en sidedal til Rindal, og dette dalføre går i retning av Hemne, altså vestover. — Tirsdag 11. februar med rutebil tilbake over Løkken til Meldal. Her hadde fru dr. Støren vært så elskværdig å ta sig av dette og gjøre foredraget kjent; men det traff sig så uheldig at føret var rent umulig på grunn av blanke isen, så fremmøtet var ikke så bra som det ellers sikkert vilde blitt her. 12. februar var det bestemt foredrag i Meldal; men det forferdelige vær og den blanke is allesteds på veier og marker umuliggjorde alle planer, og efter å ha rådført mig med lærer Eggen fant jeg det retttest å fortsette med rutebilen til Berkåk, hvorfra jeg med toget kjørte til Nidaros. — Rindal er grensebygd til Orkdal, men hører til Møre fylke. Noget som jeg her la spesielt merke til, var at det overalt var mange folk og dertil meget presise.

Da jeg 26. januar var kommet til Nidaros, lå det et brev til mig fra Hasselvik Arbeiderparti, og det blev der gitt den gladelige meddelelse at partiet hadde gjort det vetak på sitt årsmøte å holde en fest til inntekt for blindesaken og vilde i den anledning ha mig dit for å snakke litt om vårt arbeide for og blandt de blinde. Det blev så bestemt at festen skulde være 16. februar. Lørdag 15. kl. 3 em. bar det derfor avsted med Fosenskipet, og jeg kom til Hasselvik i 7-tiden om kvelden. På kaien møtte arbeiderpartiets formann, hr. Sigurd Andersson, som ledsaget mig til Soldaterhjemmet hvor det var sørget for hus. Det varte ikke lenge før jeg blev klar over at her vilde det bli et hyggelig samvær med folket, og det slo ganske riktig til; for da vi i 6-tiden kom til ungdomslokalet hvor festen skulde være, var huset ganske fullt. Det var for anledningen sørget for å få piano, og det fikk man fra Soldaterhjemmet. Festen blev åpnet av formannen, hr. Andersson, som ønsket alle velkommen og i velvalgte ord gav en liten redegjørelse for hvad som var hensikten med arrangementet. Utover kvelden veksledes med taler, sang, musikk og oplesning. Fra Blindes Utsalg i Nidaros var det sendt en del smågjenstander som blev loddet ut, og nummersalget gikk sers godt. Så var det bevertning med kaffe og kaker, og folk moret sig og var alle vel tilfreds. Jeg fikk høve til å hilse på flere av stedets folk, deriblandt en eldre lærer, Bjørgan, som i ca. 40 år hadde virket som lærer i Hasselvik. Festen blev avsluttet i 12-tiden, og partiformannen takket alle for deltagelsen og for den assistanse som var vist. Når det hele gikk så godt og alt blev så vellykket, skyldes dette i første rekke hr. Andersson, som på en utmerket måte forstod å forberede og lede det hele. Han uttalte til slutt ønsket om at det måtte bli til en fast regel dette å ha en lignende tilstelning årlig for denne sak.

Mandag 17. februar kjørte jeg innover til Råkvåg, som er det innerste stedet i Stjørna, og der hadde jeg dagen efter foredrag i Ramsvik kapell. Det var meget godt fremmøte, og en ganske

pen kollekt blev det også. — Onsdag 19. med rutebil til Fevåg, hvor jeg holdt foredrag i bedehuset. Jeg traff der frk. Johanne Myren som var svært glad for at det blev vist den opmerksomhet å komme inn i bygden der. Jeg skulde hilse alle kjente fra henne. — 20 februar foredrag i Husbysjøen skole og 21. i Hasselvik skole. Lørdag 22. reiser jeg over til Lensvik, hvor frk. Malfrid Ysland har lovet å få kunngjort et foredrag der på søndag. Hvor turen så videre går hen, er enda noget uvisst. Det kan hende jeg drar til Hemne og der stanser litt på Kirkeseterøra og Vinjeøra. — I mars er det tanken å ta en tripp opover til Lofoten for å få snakket litt med fiskerne som det på denne tid er mange av.

Det er sant, jeg traff i Hasselvik frk. Anne-Marta Hårberg. Hun var på festen og var svært glad for at vi der hadde fått vakt til live en så stor interesse for saken. Ola Sjøvassbotten var også ventet, men kom ikke.

Husbysjøen, 20. februar 1930.

K. F.

Nogen reiseinntrykk.

(Av Agnes Melchior).

(Slutning)

Det var meget interessant å bo på instituttet. Det gav et mer effektivt innblikk i sakene, og jeg må si at vi er nådd et godt stykke frem her hjemme i selvstendighet og fri vilje. Jeg tror nok jeg somme tider forskrekket min lille esperantovenning når jeg uten hennes ydmyghet drog omkring med en av direktørene under armen og spøkte og snakket med ham som om han var et ganske almindelig menneske. Slik pleide blinde ikke å opføre sig. Nå, både venninnen og direktørene tødde snart op, så dagene i Hannover blev både interessante og morsomme. Vi blev efterhånden en liten kameratslig esperantoflokk, da omegnens blinde esperantister kom for også å sla av en prat med oss fremmede.

Så gikk turen til instituttet i Halle. Her var det også et par esperantister på skolen, og selve direktøren var interessert esperantist. Han hadde et stort bibliotek, forstod fullt ut esperanto, men da han nettop holdt på med å ta doktorgraden i latin, hadde han forsømt taleøvelsen i esperanto. Dog, den kom snart igjen. Fra Erfurt kom to gamle esperantovenner på besøk. Det var tidligere elever, som også skulde til Budapest, og så blev dagene likeså festlige og innholdsrike som i Hannover.

Instituttet var ikke så stort, men riktig godt. Her var et børstebinderverksted for menn, og så var det en pianofabrikk hvor ca. 10 blinde lærte pianofabrikasjon og stemming. Det var morsomt å se alle de elektriske maskiner. Jeg fikk en kittel på og gikk rundt til dem alle som jeg så i funksjon. Ja, jeg snodde endog en pianostreng som jeg fikk med mig som souvenir. Man hadde 12 pianoer under reparasjon da jeg var der.

Ferden gikk så til Nasjonalbiblioteket i Leipzig. Det er meget imponerende. Her er et stort trykkeri, og her så jeg noen nydelige små Pichtmaskiner til 20 mark. De er på størrelse som et almindelig reisefotografiapparat i hylster og gjør stor lykke til reisebruk. — Her var det også esperantister og en stor avdeling esperantolitteratur med egen katalog. Bøkene utlånes gratis, også til utlandet. Slik er det også i London, hvor Nasjonalbiblioteket har over 500 esperantoverker som utlånes internasjonalt. —

Vi reiste så til Dresden. Her er intet institutt. Det nærmeste er i Chemnitz; men her hadde vi esperantovenner, og her var et daghjem hvor blinde kan komme, få varme, selskap og høitlesning, og her finnes også gjesterum hvor tilreisende blinde kan bo et par netter gratis. Da jeg var på hjemmet, satt en stor forsamling blinde og drakk chokolade og hygget sig i gemyttlig samvær. Høittåleren underholdt forsamlingen, og man ventet på sin avisoplesning. Et slikt gjestehjem finnes også i Berlin og kanskje også flere andre steder i Tykland.

Fra Dresden tok vi med en esperantovenns bil på en tur til Moritzburg, hvor vi besøkte en håndverkerskole for menn som hadde mistet synet som voksne. Her arbeidedes også med elektrisk maskinkraft, og jeg var med ved skapelsen av en gatekost. Bindlene blev laget med maskin og festet til treet med bek. På denne måten var det visstnok 7 mann i arbeide med den samme kosten før den blev ferdig. Men ved dette sterkt spesialiserte arbeide blev det også til noget, slik at man hadde en virkelig industri, og arbeiderne opnådde stor hurtighet i utførelsen og fikk en god daglønn ut av det. Men børstebinderiet er likesom hos oss et trist fag for blinde p. g. a. fabrikk-konkurransen. Det hørte man klage over allesteds.

Ferden gikk så til Prag, hvor vi også besøkte et par blindeskoler. Man har her fått sig eget hus hvor blinde, også familier, bor, og her er trykkeri, bibliotek osv. Blinde er ledere her med seende hjelpere. I Tsjekoslovakiet er blindesaksarbeidet i god fremgang, og man sier selv at esperanto her har vært en mektig hjelp. Kongressen i Prag 1921 blev næsten som et gjennombrudd for deres sak, sier man. De forskjellige lands rapporter om arbeidet, som blev oversatt og oversendt regjeringen, blev veiledere for organiseringen av blindesaksarbeidet der nede.

Nå, så til Wien. Her var jeg mest som almindelig esperantist. Det blev innviet et stort museum og bibliotek for esperanto, og jeg hadde den ære som valgt av de danske deltagere å få et håndtrykk og et vennlig ord ved audiensen hos den østerrikske forbunds-president.

Her i Wien traff jeg også mange storartede krigsblinde som hadde stor nytte og glede av esperanto. Men hvor har krigen slått hårdt! Det merket jeg ved denne leilighet. De krigsblinde jeg traff i de 4 landene jeg besøkte, var alle så nervøse at den minste sinnsbevegeise bragte dem ganske ut av likevekt. De

svinget mellom tårer og latter og kunde slett ikke mer tåle regelmessig arbeide; men man måtte likevel beundre hvor klokt og riktig de tok sin skjebne og søkte å få det mest mulige ut av den. —

Så nådde vi Budapest, en herlig by hvor jeg tilbragte åtte uforglemmelige dager. Selve kongressen skal jeg ikke komme inn på her. Kanskje får jeg skrive litt om den en annen gang.

(Noget forkortet efter «Dansk Blindesamfund»).

Møter.

Styremøte 6. januar 1930. Til stede var: Gjøen, Rydland, Pedersen, Wigum, frk. Myklatun, Misund, Lillesund, Sætre, frk. Steen og Johansen. — Protokollreferatene oplestes og godkjentes. — Til Blindes Juleglede var kommet inn kr. 1002.50. Det var til 89 personer delt ut kr. 790.00. Enn videre blev julefesten dekket av Blindes Juleglede med et beløp av kr. 100.00. — Forelå ansøking fra en blind om bidrag på ca. kr. 120.00 til innløsning av et parti varer. Ansøkingen blev innvilget dersom Lillesund var villig til å ordne med innløsningen av varene og utlevere dem til vedkommende blinde i små partier mot kontant betaling. — Det blev så foretatt innstilling til fonds og legatter. De disponible renter utgjorde: For hjelpefondet kr. 1325.00, for frk. Valeurs legat kr. 225.00 og for marinemaler Larsens legat kr. 210.00. Til hjelpefondet var det kommet inn 38 ansøkinger. Av disse blev 24 innstillet. Til frk. Valeurs legat 8 ansøkinger; 5 blev innstillet. Til marinemaler Larsens legat 9 ansøkinger; 5 blev innstillet. 6 av ansøkingene blev overført til forbundskassen, og til disse ansøkere blev det gitt en samlet bevilgning på kr. 150.00. — Forelå skrivelse fra en blind om å forhandle blindes varer. Man besluttet å anmode fylkesrepresentanten om å undersøke forholdet og siden underrette styret om det. — Forelå ansøking om forhøielse av et lån fra kr. 800.00 til kr. 900.00. Førstnevnte beløp var innvilget av forretningsutvalget forrige år mot 3 pt. rente. Styret gikk med på å forhøi lånet fra kr. 800.00 til kr. 900.00, og forøvrig blev forretningsutvalgets beslutning tiltrådt. — Det forelå regnskap fra Knut Johansen, Kristiansand S. for hans salgsvirksomhet som viste at han hadde hatt en omsetning på kr. 2733.00 i 1929. Den vanlige husleiegodtgjørelse, stor kr. 300.00, blev innvilget ham for 1930. — M. h. t. fribillettene var det styrets opfatning at den heldigste tid for årsmøtet var 13.—14. juni. — Oplestes en skrivelse fra frk. Ellingsen angående innsamlingsbøssene. Man besluttet å sende en skrivelse til frk. Ellingsen og takke henne for hennes arbeide med bøssene, og samtidig henstille til henne å fortsette og indra de bøsser som hun ser er nødvendig.

Forretningsutvalgsmøte 5. februar 1930. Til stede var Gjøen, Dethloff, Wigum, Rydland og varamennene frk. Steen og Johansen samt tilkalt disponent Isaksen. — Behandledes en del spørsmål vedrørende Blindes Utsalg. — Det forelå 7 ansøkinger om bidrag. Av disse blev 4 innvilget med et samlet beløp på kr. 150.00. En ansøking besluttet man å oversende til Foreningen for Blinde, og to fant forretningsutvalget ikke å kunne imøtekomme. — Som svar på en henstilling til Overformyn-

deriet angående Johan Petersen og hustrus legat blev oplest en skrivelse hvori Overformynderiet meddeler at man måtte henvende sig til Legatinspeksjonen.

Sekretariatet.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 22. 2. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg og Harildstad. — 1) Bevilgedes kr. 50.00 til en blind som mente derved å kunne komme i gang med regelmessig arbeide. — 2) Referertes søknad om et lån på kr. 300.00 til fortsatt drift av en mindre forretning. Saken blev besluttet utsatt for at man kan innhente nærmere opplysninger. — 3) Referertes beretning for 1929 fra reisesekretær Flydal. Av beretningen fremgikk blandt annet at det i året var holdt 135 foredrag, og den samlede kollekt utgjorde 2012.28. Reise- og opholdsomkostninger beløp sig til kr. 1496.00.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 22. 2. 1930. 1) Ved omsendelse var siden siste styremøte bevilget kr. 30.00 til lægehjelp og kr. 100.00 til brensel og hus. — 2) Forelå forslag til opprettelse av en filial av Blindes Utsalg på Stabekk som styret ikke fant å kunne fremme. — 3) Bevilgedes kr. 30.00 til lægehjelp. — 4) Bevilgedes kr. 140.00 til materialer. — 5) Bevilgedes til en punktmaskin til avskrivning av bøker. — 6) Bevilgedes kr. 100.00 til telefon. — 7) En ansøking om hjelp til å bygge hus fant styret for nærværende ikke å kunne innvilge. — 8) Formannen opplyste at han i henhold til tidligere beslutning hadde bestilt 100,000 solmerker a kr. 25.00 pr. 1000. — 9) Gjennemgikk styret statuttene for frk. Egers legat før de sendes departementet til stadfestelse.

Sekretæren.

Sykeforsikringsavgiften i Østlandske Blindeforbund.

Nedenfor offentliggjøres fortegnelsen over de sykeforsikrede medlemmer i Ø. B. I fortegnelsen er medtatt klasse, kassenummer og den avgift hvert medlem skal betale pr. år. Ø. B.s styre har besluttet at betalingen først skal begynne fra 1930, således at premien for 1929 blir dekket helt av forbundet. Nu kan det være at det er nogen som allerede har betalt avgiften for 1930. Det er da selsagt ikke meningen å kreve disse på nytt. Men alle som ikke har betalt, bedes herved om å gjøre dette snarest mulig. Send pengene til Ø. B.s kasserer, Bergsliens gt. 13, Oslo. Vær så snild ikke å sende penger til mig. Jeg må nemlig hente disse på hovedpostkontoret i Oslo, og det er meget brysomt. De som står i klasse 0. skal ingen premieavgift betale. For dem betaler forbundet det hele; men jeg har likevel tatt dem med på listen. Det vil være meget ønskelig om dere samtidig innsender kontingenten for 1930. Det vil lette kassererens arbeide. — Jeg håper alle er fornøyd med dette tiltak og uten mer opfordring ordner sitt regnskap med Ø. B.

Klasse	Nr.	Navn	Årspremie
2	238,686	Sigrid Bjølstad Norbye	7.—
1	296,850	Erna Blydt	4.—
1	296,851	Marie Bråthen	4.—

Klasse	Nr.	Navn	Årspremie
1	296,852	Gunhild Bøe	4.—
2	296,853	Thorstein Brunstad	7.—
2	296,854	Thomas Falla	7.—
1	296,855	Randi Fredriksen	4.—
2	296,856	Karl Olsen Gran	7.—
2	296,857	Einar Hellen	7.—
3	296,858	Tarald Hjelmtveit	12.—
2	296,859	John Eriksen Imsdahl	7.—
2	296,860	Guttorm Johansen	7.—
1	296,861	Johanna Johansen	4.—
3	296,862	Magnus Johansen	12.—
1	296,863	Karoline Mathilde Johansen	4.—
1	296,864	Odd Clausen	4.—
2	296,865	Søren Knutsen	7.—
1	296,866	Magda Kristoffersen	4.—
0	296,867	Avle Måna	0.—
4	296,868	Osvald Myhre-Nielsen	16.—
0	296,869	Kitty Nilssen	0.—
1	296,870	Emma Paulsen	4.—
2	296,871	Hjalmar Pedersen	7.—
0	296,872	Thora Skaug	0.—
1	296,873	Bertha Ødegård	4.—
1	296,874	Ole Eriksen	4.—
0	296,974	Marie Doknes	0.—
1	296,975	Lars Thaugland	4.—
0	296,976	Klara Nord	0.—
1	296,977	Jørgen Strand	4.—
4	296,978	Ragnvald Steen	16.—
1	296,979	Olav Bolstad	4.—
0	296,980	Anna Forsberg	0.—
1	296,981	Hilda Sunde	4.—
0	296,982	Hans Knarterud	0.—
0	296,983	Pål Vollen	0.—
0	296,984	Ruth Sørum	0.—
0	296,987	Ruth Borgersen	0.—
0	305,822	Didrik Didriksen	0.—
1	262,588	Aslaug Solberg	4.—
0	298,125	Freydis Andersen	0.—
1	298,127	Ingeborg Bamle	4.—
1	298,126	Tone Bamle	4.—

Erling Herstad.

E. S. 1) Ennu én er optatt i Oslokassen, nemlig: Nr. 234,281 Johannes Halvorsen, klasse 3, årlig kontingent kr. 12.—.

E. S. 2) I overensstemmelse med styrets forslag (vedtatt på årsmøtet 1929) skal også de som står i sykekasser fra før ordningen blev innført i Ø. B., ha samme støtte av forbundet til dekning av sin sykekassepremie. De som er innmeldt i sykekasse enten ad frivillig vei eller av arbeidsgiver,

bedes derfor opgi dette til mig. Følgende oplysninger må i den anledning gis: 1) Hvilken sykekasse? 2) Hvilken inntektsklasse (eller premie pr. uke eller år)? 3) Fullt navn og adresse. 4) Opgi om innmeldelsen er frivillig eller ved arbeidsgiver.

Når disse oplysninger er innkommet, vil hvert medlem få erstatning efter den tabell Ø. B. har fastsatt.

Fra forskjellige land.

Sverige. Styret for stiftelsen Vilohem för Blinda, Margaretahemmet, Göteborg, har sendt ut sin beretning for tidsrummet 1. oktober 1928.—30. september 1929. Det fremgår av beretningen at stiftelsen under perioden har mottatt større bidrag til et samlet beløp av ca. 17,500.00 kr. Til hjemmet blev det våren 1929 for en pris av 22,000 kr. kjøpt egen eiendom ikke så langt fra Göteborg. Eiendommen er på ca. 27,5 mål, og huset inneholder et halvt snes værelser, stor spisesal, glassveranda, toalettrom, kjeller m. m. Bygningen var i god stand, så det var ikke nødvendig å foreta nogen reparasjon før innflytningen. En hel del møbler fulgte med i handelen, slik at man bare behøvde å gå til ubetydelige nyanskaffelser. Hjemmets størrelse er fullt tilstrekkelig for eiemedet, og det er anledning til utvidelser i fremtiden. Stedet, som er et av de vakrest beliggende i Bohuslän, er godt beskyttet mot vær og vind. Det er anledning til bad, seilturer og fiske. En betydelig havedyrkning kan drives. Det er allerede en del frukttrær og bærbusker på eiendommen, likesom det er tilstrekkelig med gressplener, hvileplasser, badehus o. s. v. — Det nye hjemmet blev ifjor sommer holdt oppe i hele juli og august og var i alt besøkt av 40 blinde. Av disse hadde 12 hel friplass, mens 13 betalte kr. 0.75 og 15 kr. 1.50 pr. dag. Iberegnet reiseutgifter (som stiftelsen også delvis måtte betale) utgjorde de daglige omkostninger pro persona gjennomsnittlig kr. 3.95. Da de fleste blinde er ubemidlede, kan imidlertid pensjonsprisen ikke settes høiere enn skjedd. Til oprettholdelse av hjemmets drift trenges årlig et tilskudd på ca. 3000 kr. som styret må skaffe til veie.

Så vidt vi vet, er Margaretahemmet det eneste feriehjem for blinde i Norden.

Irland. I Irland er det i alt 15 skoler, hjem, verksteder og organisasjoner for blinde. Det samlede tall av elever ved skolene, beboere på hjemmene og arbeidere på verkstedene er ca. 670. De to eldste blindeinstitusjoner i Irland er Richmond National Institution for Industrious Blind (opr. 1810) og Moleneum National Institution for the Blind (opr. 1915), begge i Dublin.

Tyskland. De Blinde Tyske Akademikeres Forening og Det Rikstyske Blindeforbund arrangerer i uken etter påske et forelesningskursus for blinde musikk lærere. Kurset som holdes på Blindehøiskolens elevhjem, Marburg-Lahn, omfatter blandt annet følgende forelesninger: 1) Den moderne musikkens vesen sammenlignet med musikken i den romantiske og klassiske epoke. (Universitetsprofessor dr. Stephani, Marburg.) — 2) Moderne musikkopdragelse. (Referat fra Centralinstituttet for Opdragelse og

Undervisning, Berlin.) — 3) Pianoundervisningens utvikling og nåværende stilling. (Musikklærer Renner, Frankfurt a. M.) — 4) a. Erfaringer i fiolin undervisningen. (Musikklærer Brüggemann, Münster i W.) b. Erfaringer i sangundervisningen. (Studieråd Bielke, Breslau.) — 5) Musikkundervisningen ved blindeskolen. (Skolemusikklærer Freund, Marburg.) — 6) Punktskriftslitteraturen for pianoundervisningen. (Skolemusikklærer Freund, Marburg.) — 7) Musikkteoretiske og musikkvidenskapelige verker i punktskrift. (Musikklærer Löffler, Würzburg.) — 8) Kordirigering. (Studieråd Geis, Frankfurt a. M.)

For et par år siden blev det i Tyskland dannet en sammenslutning som skulde omfatte så vel blindeskolenes og blindeorganisasjonenes verksteder som de privat arbeidende blinde håndverkere. Opgaven var å arbeide for alt som kunde bidra til fremme av håndverket og til bedring av de blinde håndverkeres kår. Sammenslutningen omfatter allerede 18 blindeskoleverksteder som tilsammen beskjeftiger 1260 blinde, 24 organisasjonsverksteder med i alt 515 arbeidere, 5 privatverksteder som tilsammen beskjeftiger 16 mann, og endelig 33 blinde håndverkere som arbeider hver for sig.

Det er i disse dager 30 år siden blindeskoledirektør Oskar Picht (som dengang var blindelærer) fant op sin nu så velkjente punktskrivemaskin. Denne maskinen som stadig er forbedret, er blitt et uundværlig hjelpemiddel for alle blinde som har meget å skrive. Også i Norge blir det for hvert år flere og flere blinde som skaffer sig maskinen. — Direktør Picht har også funnet op en maskin for vanlig skrift. Det er riktignok så at denne maskinen arbeider temmelig langsomt sammenlignet med en almindelig skrivemaskin; men så er prisen også bare en brøkdel av hvad en vanlig skrivemaskin koster. Til kontorbruk egner den sig ikke, fordi den arbeider for sent; men for blinde håndverkere og andre som ikke har så meget skrivearbeide, er den en god hjelp. Sammenlignet med å skrive i et håndapparat går det jo også fort, og skriften er både tydelig og pen.

England. Første juledag blev det over de engelske kringkastingstasjoner sendt ut et oprop av Winston Churchill til beste for fondet «Kringkasting for Blinde». Dette opropet gav et storartet resultat. Over 180,000 kr. blev gitt av radiolyttere til formålet, og man blev satt i stand til å installere komplette radiomottageranlegg hos 1000 blinde.

Polen. Tallet av blinde i Polen er 16,144 (8700 menn og 7444 kvinner). Man regner at det er omtrent 2000 blinde barn i skolealderen. — Av blindeskoler er det to i Warschau og en i hver av byene Bromberg, Wilna, Lodz og Bojaknow ved Lissa. I Warschau opføres det for tiden en stor ny blindeskole. Den største av de igangværende er skolen i Bromberg (nu Bydgozcz). Undervisningen ved blindeskolen motsvarer den 7-årige polske folkeskoles. En god eksamen ved disse skoler berettiger til optagelse i fjerde klasse i de 8-årige polske gymnasier. — Det er ikke tvungen skoleplikt for blinde i Polen. Arbeidshjem og verksteder for blinde finnes det bare ved de ovenfor nevnte skolene. — Det er ikke nogen lov for sværtbeskadede i Polen. Derimot er det en lov om bedriftsulykker. — Om hvorvidt det er beskjeftiget blinde i industrien, på kontorer o. s. v., eller om de utelukkende er henvist til de såkalte «typiske blindeerhverv»

(det vil i Mellem-Europa foruten kvinnelig håndarbeide særlig si kurv-makeri og børstebinderi), foreligger det ingen opplysninger. Derimot arbeides det for en høining av undervisningen i musikk og pianostemming. — Det er adgang for blinde i Polen til å få akademisk utdanning. Således er det en akademisk utdannet blind lærer, og det arbeides intenst for ytterligere landvinninger på dette område. — Det er i Polen et krigsblindeforbund som har underavdelinger i næsten alle større byer. Nogen landsomfattende organisasjon for civilblinde finnes ikke; men i de største byene er det i alt 4—5 lokale foreninger av og for civilblinde. — Det utkommer i Polen bare et eneste månedsskrift for blinde. Månedsskriftet blir utgitt av The American Braille Press og trykkes i Paris. Redaksjonen er likevel i Warschau. Innholdet er utelukkende av litterær-videnskapelig art. Punkt-tidsskrifter som behandler blindesaksarbeidet i Polen, finnes ikke. — Særlige lettelsers, f. eks. med hensyn til befordringen på jernbanene, er hittil bare ydet krigsblinde. De civilblinde håper likevel snart også å opnå nedsettelse i billettprisene og likeledes lettelsers m. h. t. skattebetalingen.

Amerika. The American Foundation for the Blind, som har sitt hovedsæte i New York, har nylig mottatt en testamentarisk donasjon på kr. 375,000.00.

Den verdensberømte blinde og døvne dame Miss Helen Keller som tidligere blandt annet har gitt ut «Mitt Liv», «Min Verden» og «Min Religion», har nu skrevet en ny bok. På engelsk bærer den titelen «The Midstream» (Midtstrømmen). Boken omhandler Miss Keller's liv fra skoletiden til nu. Den viser hvordan hun litt efter litt ved stadig åndelig anspenning har overvunnet de tallrike vanskeligheter hun har hatt å kjempe med.

Den internasjonale blindekongress. 13. januar blev i Paris holdt et møte i arbeidsutvalget for den planlagte store, internasjonale blindekongress. Det blev på møtet meddelt at de fleste av de 21 kommisjoner som blev opnevnt på den forberedende kongress i Wien sommeren 1929, nu var trådt i virksomhet. Møtet besluttet opprettelsen av et internasjonalt opplysningskontor for blindesaksspørsmål i Marburg-Lahn, Tyskland, og å sende henstilling til samtlige deltagende nasjoner om å yde bidrag til driften. Videre vedtokes at man snarest mulig skulde søke foretrede for Folkeforbundets generalsekretær, Sir Eric Drummond, for å få råd og veiledning hos ham m. h. t. arrangementet av den påtenkte internasjonale blindekongress og det internasjonale samarbeide på blindesakens forskjellige områder i det hele. — Kongressen vil bli holdt under Folkeforbundets proteksjon i 1933. Sannsynligvis blir møtestedet Genf; men også Amsterdam har tilbudt sig å ta mot kongressen.

Dødsfall.

Organist Kjelberg Johnsen, Hegra, avgikk ved døden tirsdag 4. mars. — Bladet hadde jo nylig en lengre omtale av ham i anledning av hans 45-årsjubileum som organist i Hegra, samt har omtalt hans svære sykdom for tre år siden. Han var litt dårligere de siste fjorten dagene, men likevel ikke verre enn at han kunde spille søndag 2. mars. Tirsdag fikk han imidlertid et hjerteanfall som endte hans liv. — Hvem skal være den neste blandt oss eldre som får reiseordre?

A. P.

Vakker gave til Østlandske Blindeforbund.

Johannes menighet, Oslo, skal oppløses og har i den anledning delt sine midler mellom forskjellige kristelige og almenntilgittige institusjoner. Ø. B. har således fått det varkre beløp av 2500 kr.

Bladkontingenten,

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: «Blindesaken», Bergen.

«Karmøyposten», Kopervik, skriver:

««Blindesaken», månedsskrift for de blindes venner, redigert av Edvard Imsdahl og utgitt av Norges Blindeforbund, har sendt oss sitt februarnummer, og vi vil benytte anledningen til å anbefale det velsignelsesrike arbeide som dette blad er falsmann for.»

Få deres venner og kjenninger til å abonnere på «Blindesaken». Vi skal alltid gjøre vårt beste for å gi god valuta for de to kronene.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslensgt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. GjØen, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslensgt. 13; tlf. 62433.

80 øre
pr. tube

ELL
ING
SEN

I over 30 år

har Stomatol hevdet sin overlegenhet, og erfaringen har bevist at Stomatol bevarer tennene friske og sterke. Stomatol er sterkt antiseptisk og tilintetgjør de syrer og bakterier som ødelegger tennene. Stomatol har en kraftig rensende evne, styrker tannkjøttet og gir munnen en sann følelse av renhet. Stomatol inneholder ikke syrer eller andre etsende og giftige stoffer, men utmerker sig ved sin renhet for de skarpe partikler som angriper tennenes emalje.

*Et norsk fabrikat som er belønnet med:
8 gullmedaljer — Grand Prix — Croix d'honneur.*

CARL A. HØYERS
STOMATOLFABRIK
OSLO

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Trondhjems Sparebank

— Oprettet 1823 —

Forvaltningskapital kr. 72 371 834.84

Formue pr. 1/1-1926 „ 3 805 993.59

Mottar indskud på 6/mdl.s opsigelse, sparebankvilkår og folio.

Utfører alle vanlige sparebankforretninger.

**Formuesforvaltning — Hjemmesparebøsser
Sikkerhetsbokser.**

Kjøp Norske Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygelz, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermer, Servietter

Frynser — Agramaner

Snorer

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

Personalia.

Bestyrer av Dalen off. skole for blinde, Nidaros, O. E. Wisth, er i Statsråd 27. februar meddelt avskjed fra sin stilling fra 1. august. Hr. Wisth, som er født 1860, blev ansatt som lærer ved Gløshaugen blindeskole fra dens oprettelse i 1886 og har således nu vært blindelærer i 44 år. Han blev utnevnt til bestyrer i 1917. Bestyreren fyller 8. april 70 år, og vi bringer ham vår hjertelige lykkønskning i anledning herav. En artikkel om bestyreren vil komme i neste nummer.

Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317	Bergensreisende bor bedst og billigst paa Hotel Rosenkrantz nær Tyskebryggen Stor Spisesal
Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3 29 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet)
BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2	Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik.	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

„Misjonsselskapets Barneblad“

Bladet koster kr. 2.00 pr. år, men hvis en forening eller søndagsskoleklasse tar minst 10 eksemplarer, fåes bladet for kr. 1.75 pr. eksemplar pr. år, og hvis de tar minst 50 eksemplarer, får de det for kr. 1.50 pr. eksemplar pr. år.

Bladet kan bestilles foruten i bladets eksped., **Asylgaten 10, Stavanger**, ved alle postkontorer og poståpnerier.

„H J E M M E T“

Norges populæreste ukeblad

Faaes overalt

Kjøp

Allers Familie-Journal

Landets rikholdigste og mest utbredte ukeblad

Faaes overalt.

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

Stavanger Bliktrykkeri & Maskinverksted

Telegramadresse: „Bliktrykkeri“

Specialitet:

Helpressede sardin-
æsker for hermetik-
fabriker

Daglig produktion 400,000 bokser

Skriv efter prøver og priser

Oslo Sparebank

— Oprettet 1822 —

Øvre Slotsgate 3 — Oslo

Conditori

K. MINDE, Bergen

er stedet

P. A. HOFSETH A S

Etableret 1878

Malerforretning

Tapeter = Linoleum

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 3871

Omsætter varer forarbeidet av Vestlandets Blinde, saasom

**Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker**

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besøger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

A S I. Jensens Kulforretning & Vedhuggeri

Nøstebod 9 a og 9 b — Bergen

Engelske Kul — Koks

Alle Sorter Ved saget og kløvet

Telefoner: 1395 — 2043.

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN ^{A/s}
BERGEN

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskerelvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,

tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater

Snakkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

Østlandske Blindeforbunds utlodning.

Trekning blev foretatt 4. mars, og de tre største gevinster blev vunnet på nr. 37,883 (spisestuemøblement), 21,463 (hybelmøblement) og 37,620 (kurvmøblement). Utbyttet blir vel omkr. 3000 kr. Skulde nogen av lodd-selgerne ikke ha fått trekningsliste, så skriv til Østlandske Blindeforbunds kontor (Bergslens gt. 13, Oslo) og forlang den.

Jeg takker alle som har hjulpet oss med lodd-salget!

Oslo, 22. mars 1930.

Erling Herstad.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

**Johan D. Eche & Søn's
Farvehandel A.S.**

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser.

Kun kontant.

Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent
A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

Utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

DEN ER

EXTRA

GOD

Be om den
grønne pakken!

NY

Langaards nye Superior Mixture i den grønne pakken, er en usædvanlig behagelig, fyldig tobak til en rimelig pris. Den biter ikke paa tungen og generer ikke halsen.

Kvaliteten er E X T R A god.

45 GR.

Langaard's
Superior-Mixture

80 ØRE

Musikken som blindeerhverv i Danmark.

Som omtalt i vårt januarnummer, har den nye redaktør av «Nordisk Musikblad for Blinde» satt i gang følgende enquête blandt Nordens blinde musikere: «Hvad mener De om musikk som erhverv eller som kunstart for blinde?» I bladets februarhefte offentliggjøres en besvarelse av hr. Carl Cohn Haste som i mer enn 25 år har vært musikk lærer ved Det kgl. Blindeinstitut i København. Da vi tror artikkelen kan være av interesse også for «Blindesaken»s lesere, gjengir vi den her.

Re d.

Hr. redaktør.

De har spurt mig hvad jeg mener om musikken som erhverv for blinde og som kunst for blinde. — For danske lesere er saken så selvfølgelig at et svar egentlig er overflødig; men for våre kamerater i de andre nordiske land kan spørsmålet kanskje ha sin interesse. Det er i Danmark ca. 30 blinde musikere i faste stillinger, hvis inntekter — deres faste lønn plus inntekter ved elever, konserter o. l. — visstnok vil kunne beregnes til varierende fra ca. 3000 til 7—8000 kr. årlig. Dessuten er det noen damer som er ansatt i mindre organistposter på landet, og endelig lever et antall blinde som musikk lærere. Flere av dem i provinsbyene har stor lærerpraksis, så også de lever under relativt gode kår. — Hermed besvarer da spørsmålet sig selv, nemlig at blinde ved musikk kan opnå en likeså god økonomisk stilling som seende; men forutsetningen herfor er selvfølgelig at de får en utdanning som er tilrettelagt med erhverv for øie, d. v. s. en utdanning til organist og musikk lærer. — For ikke danske lesere kan følgende opplysninger kanskje ha sin interesse: Da kravene til hvad en organist skal kunne her i Danmark i retning av kirkestil og kontrapunkt er sterkt stigende, har vi i de senere år på Det kgl. Blindeinstitut i København stilet hen imot å la våre flinkeste elever ta sin organisteksamen ved Det kgl. Musikkonservatorium. Dette avholder en gang om året organisteksamen for privatister, og da denne eksamen er den vanskeligste vi har i Danmark på musikkens område, har man ment at når de blinde kunde ta den, kunde de utadtil konstatere at deres standpunkt var på høide med tidens krav. I juni 1928 innstillet det sig for første gang under den nuværende eksamensordning to av Det kgl. Blindeinstituts elever til organisteksamen på Det kgl. Musikkonservatorium, og samtidig var det 10 seende, altså i alt 12 kandidater. Herav bestod bare de 6 eksamen, og av disse 6 opnådde de to blinde de beste karakterer. I 1929 var det tre blinde og 11 seende oppe til konservatoriets eksamen. De blinde kom til å stå som nr. 2, 3 og 4.

Det annet spørsmål — hvilken betydning musikken har som kunst for blinde — vil jeg hurtig besvare således at i god musikk ligger det åndelige verdier, og den som sysler med åndelige verdier og har evne til å tilegne sig disse, han utvikler samtidig sin egen personlighet. Da musikken er den kunstart som den blinde lettest kan arbeide med, er den samtidig den kunst som byr ham de beste utviklingsmuligheter.

Carl Cohn Haste.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellelsalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: Jacob Aallsgt. 54

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;
Filial: 60379.

Dürkopp symaskiner Britannia strikkemaskiner

W. Thomsen ^A/_S Bergen

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^A/_S ; Ved Muren ; BERGEN

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

^A/_S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

Børs Café & Restaurant

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni ^A/_S
BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

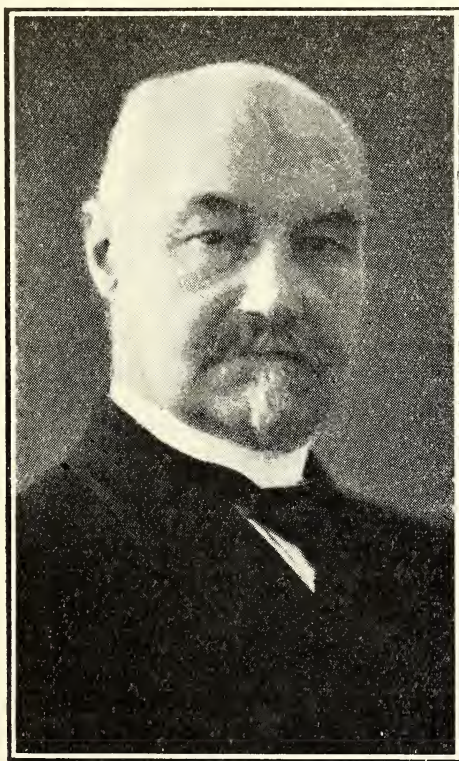
Redigert av
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen
Telefon 3871

Nr. 4.

April 1930

19 årg.

70 år.

Som omtalt i forrige nummer, fylte bestyrer av Dalen off. skole for blinde, Nidaros, O. E. Wisth 8. april 70 år.

Wisth er født i Værdal nevnte dato 1860. Han gjennomgikk folkeskolen og amtskolen i sin hjembygd. 1877 kom han inn på Klæbu seminar og blev uteksaminert derfra 1879. Han virket først i noen måneder som huslærer på Inderøya, men blev i oktober

1879 ansatt som lærer ved folkeskolen på Værdalsøra. Her var han i ett års tid. 1880—81 var han lærer i Skogn Markabygd og 1881—86 lærer ved Betalingsskolen i Nidaros. Fra 1. januar 1886 blev Wisth ansatt som lærer ved den nyoprettede blindeskole på Gløshaugen, Nidaros. Skolens grunnlegger og første bestyrer var cand. phil., senere middelskolebestyrer G. Stabell (f. 1846, d. 1928).

Hermed var Wisth kommet inn i det arbeidet som skulde bli hans livsgjerning, og som han senere aldri forlot. Før han tiltrådte på Gløshaugen, foretok han en tre måneders stipendiereise. På denne besøkte han Oslo, Stockholm og København for å sette sig inn i blindeundervisningen der. I 31 år virket nu Wisth med aldri sviktende interesse som blindelærer, først i 7 år på Gløshaugen (1886—93), derefter i 19 år i Klæbu (1893—1912) og så i 5 år på Dalen (1912—17). Foruten den ovenfor nevnte stipendiereise foretok Wisth i 1916 et nytt besøk ved grannelandenes blindeskoler. Ved siden av sin lærergjerning var han i en lang årrekke blindskolens kasserer. Han har likeledes vært formann i Norges Blindelærerforening. Mens skolen var i Klæbu, blev Wisth også meget benyttet i det kommunale liv.

Da bestyrer Sydnes i 1917 blev overflyttet til Osloskolen, blev Wisth hans eftermann som bestyrer på Dalen. Han har i denne stilling vist sig å være en dyktig administrator.

Når hans tidligere elever tenker tilbake på Wisth, er det likevel sikkert i første rekke læreren man minnes. Wisth var nemlig ikke nogen almindelig lærertype. Nei, det kan trygt sies at han var utrustet med ganske enestående anlegg på dette område. Han hadde en egen evne til å kunne vekke og holde ved like elevenes lærelyst. På en rent merkelig måte forstod han å gjøre selv det vanskeligste lettfattelig, selv det tørreste interessant, kort sagt, han forstod i sjelden grad å levendegjøre undervisningen. Selv var han i besiddelse av et solid kunnskapsforråd som han stadig øket ved lesning og på annen måte. Hans hovedfag var geografi, naturkunnskap og regning, og hans gamle elever tenker sikkert med udelt glede tilbake på hans ypperlige undervisning. Han nøide sig ikke med det fastsatte pensum, nei, han gikk meget lenger. I regning f. eks. brukte han alltid å gi elevene i øverste klasse eksamensoppgaver efter middelskolens plan, og det er visst ikke tvil om at mange av hans elever med glans vilde bestått en middelskoleeksamen både i geografi og naturfag.

Også i det organisatoriske blindesaksarbeide har Wisth tatt aktiv del. Han var således formann i De Blindes Selvhjelpsforening (det senere Nordenfjelske Blindeforbund) og har likeledes vært kasserer i N. B. Siden Wisth blev bestyrer på Dalen i 1917, har han vært formann i styret for Godseier Tonning Owesens Legat for Blinde hjemmehørende i det nordenfjelske Norge.

Det er en rik utvikling som har funnet sted innen norsk blindeundervisning i de vel 44 år Wisth har vært knyttet til den.

Begyndelsen på Gløshaugen var meget beskjeden. I 1893, da Stabell fratrådte som bestyrer, blev skolen henlagt til Klæbu (de gamle seminarbygninger), hvor den kom til å bli i hele 19 år. Arbeidsforholdene her var heller ikke lette. Til gjengjeld har man i den nye, prektige skolen på Dalen som blev tatt i bruk 1912, og som siden den siste omorganisasjon av vårt blindeskolevesen i 1925 er blitt barneskole for hele landet, fått Nordens største og mest moderne blindeskole hvad lokalene angår.

Vi vil slutte denne artikkel med å takke bestyrer Wisth for hans store innsats i norsk blindeundervisning og også takke ham for hans deltagelse i det praktiske blindesaksarbeide i vårt land.

Drømmeforestillinger hos blinde.

(Av Elinor Deutsch, Wien.)

Nedenstående artikkel som vi gjengir etter «Beiträge zum Blindenbildungswesen», organ for de tyske blinde akademikeres forening og for hoiskolebiblioteket, gymnaset og opplysningsbyrået for studerende blinde i Marburg-Lahn, Tyskland, er utarbeidet etter amerikanske kilder av en blind østerriksk dame. «Beiträge» innleder opsettet med følgende bemerkninger:

Mange tror at blinde overhodet ikke drømmer, eller at deres drømmer iallfall må være ubestemte og ufullstendige. Som det vil fremgå av nærværende artikkel, er denne opfatning helt feilaktig. De fleste mennesker har i den grad vennet sig til å danne sig sine tankebilleder ved hjelp av synssansen at de er tilbøielige til å glemme at det også finnes andre muligheter for sjelsinntrykk, andre inntrykk som likesom synsinntrykkene kan sette fantasien i svingninger. Blinde drømmer ikke alene like levende som seende; men i søvne er de sig også synsmangelen mindre bevisst enn tilfellet er i våken tilstand. Forfatterinnen (d. v. s. den amerikanerinne hvis fremstilling her er benyttet), har vært blind fra fødselen av. (Hun har så vidt lyssans). Hun drømmer ofte, og drømmene hennes er livfulle. Spørsmålet «syn» gjør sig næsten aldri gjeldende i drømmene, og hun har ingen følelse av at hun lider av nogen fysisk mangel, noget som hun ofte har i det daglige liv.

Det vil i denne artikkel gjennom eksempler bli gjort forsøk på å gi et begrep om hvordan de blindes drømmer arter sig. Det materiale fremstillingen er bygget på, er i første rekke undersøkelser som er blitt foretatt ved avdelingene for blinde barn i Chicagos folkeskoler og ved blindeavdelingene i Illinois' folke- og middelskoler. Dernæst har utarbeidelsen funnet sted på grunnlag av forfatterinnens personlige erfaringer. Da den tid som har stått til rådighet til innsamling av opplysninger om barnas drømmer, har vært temmelig begrenset, har det ofte ikke vært mulig å skaffe til veie en så inngående beskrivelse av enkelthetene som ønskelig kunde være. Ett barn vilde f. eks. hyppig si: «Jeg så» det eller det, og bare ved at man forsiktig spurte det ut blev det godt gjort

at barnet i virkeligheten hadde hørt eller følt det, eller at det hadde oppfattet hendelsen uten anvendelse av nogen spesiell sans, slik som jo tilfellet ofte er i drømmer. Forfatterinnen kan derfor bare gi mer detaljerte beskrivelser av de drømmene hun selv har hatt. Det vil ikke i denne artikkel bli gjort forsøk på å forklare hvad som ligger til grunn for de drømmene som behandles. Som oftest blir bare gangen i dem referert.

G. H. (12 år og 4 måneder gammel) drømte at han snakket med Gud, som sa til ham at han skulde få synet igjen.

R. D. (13 år og 6 måneder) drømte at hun på noget som lignet en cylindrisk glassperle fløi til solen. Hun satt oppe på det vidunderlige flyvefartøi, mens flere andre personer hang fast på sidene og under det. «Jeg støtte hodet mitt mot solen og fikk en del av håret revet bort. Da var det nogen som sa mig at hodet vilde hovne op og ikke bli bra igjen før jeg døde og kom i himmelen.»

L. D. (8 år) drømte at han var en politimann på motorcykel, og at han kjørte alene omkring ute på landet. Plutselig blev det storm, og han kunde ikke finne veien hjem igjen. Han «så» et hus og gikk inn, men fant ingen der. Da han kom ut igjen av huset, blev han forfulgt av en røver til hest. Røveren hadde en uladd pistol som han ladde, men var klosset og skjøt sig selv. Da var det en annen som besteg hesten og red bort i motsatt retning, mens L. D. snarest mulig vendte hjem.

T. M. (11 år og 6 måneder) drømte at hun sammen med de andre familiemedlemmer betrådte hjemmet og fant en røver der som hadde ødelagt eller beskadiget alt spiselig. Hun bad om et glass vann, men skjønte at røveren hadde gjort noget med vannet også, for det var blitt surt. Da forandret huset form. Det blev lenger enn før. Hun prøvde å stenge inngangsdøren; men foten til hennes far var i veien. Så blev foten til en ring som gikk i to stykker da hun trådte på den.

C. K. (12 år) drømte at han kom til New York, «så» alle de store bygningene der og undergrunnsbanen, og at han traff en av de store menn som snakker i radio.

I en annen drøm løp den samme gutten hjemmefra, men kom ut av veien i mørket, famlet sig frem og «støtte inn øiet sitt». — Det er bemerkelsesverdig at gutten som har vært totalt blind siden han var ganske liten, drømte at han kom ut av veien i mørke.

B. B. (10 år og 8 måneder): «Jeg drømte at jeg lekte med min fetter på gaten og blev overfalt, og mor var ikke hjemme.» — Denne drømmen var gjengivelse av en begivenhet som vinkelig hadde funnet sted ett år i forveien.

M. B. (12 år) drømte ofte om blomster. Engang drømte han således om en gutt som kom fra skolen med en stor blomsterbukett og gav ham et par. Da han fortalte dette, sa han: «Jeg er så glad i blomster. Derfor drømmer jeg så ofte om dem.»

E. M. (12 år; gangsyn) drømte at alle pikene på skolen, med

undtagelse av en som hun ikke kjente, fikk synet sitt igjen og gikk hjem. Etterat de andre var gått, fikk også denne piken synet tilbake og begav sig på hjemvei. «Og da var det ingen skoler for blinde mer.» — Dette tema forekommer i forskjellige variasjoner i drømmene til slike barn som har vært på blindeskolene. Det synes merkelig at ingen av de barna som har besøkt folkeskolene i Chicago, og som bor hjemme, har drømt at de fikk synet igjen.

G. S. (14 år) drømte at hun gikk ut i kjøkkenet, hvor hennes mor vasket op kopper. Plutselig gikk moren i stykker. Hun blev opmerksom på den sørgelige hendelse ved larmen som hun hørte da stykkene falt i gulvet.

R. D. (som er nevnt ovenfor), drømte at hun var midt i en bøffelflokk. En av bøfflene vilde stange henne. Hun hevdet først at hun så dyret, og beskrev det meget godt. Da hun blev spurt nøiere ut, kom hun likevel til det at hun sannsynligvis hadde hørt dyret og ikke sett det, og hun fortalte at hun engang hadde studert en utstoppet bøffel.

Av 67 undersøkte barn hevdet de 6 at de så når de drømte. Alle disse hadde mistet synet helt før 5-årsalderen; men ingen av dem var født blinde.

F. P. (13 år og 2 måneder) mistet synet i 3-årsalderen. Hun drømte to ganger at hun kunde se fullstendig godt. «Jeg så alt omkring mig, alt var vidunderlig, og jeg kunde gå alene hvor jeg vilde.»

G. H. (12 år og 2 måneder) blev blind da han var to år gammel. Han fortalte ofte at han drømte han kunde se, og han hadde hyppig i disse drømmene farveførmelser. Han var likevel ikke i stand til å gi nogen mer utførlig beskrivelse av drømmefarvene.

E. M. (13 år og 7 måneder) mistet synet da han var 1½ år gammel. Også han fortalte ofte at han kunde se i drømme. I disse drømmene kjørte han alltid på en vogn eller for avsted på en sykkel.

I. R. (16 år og 7 måneder) blev blind da hun var 3½ år. Hun påstod at hun alltid så når hun drømte. I en av drømmene hun fortalte, var hun i et værelse hvor det blev holdt selskap. Hun så tydelig det som var i værelset. Møblene var av sort valnøttetre, og forhengene var hvite med røde draperier.

M. B. (11 år og 3 måneder) blev blind 4 år og 8 måneder gammel. Hun forsikret at hun i alle drømmene sine så fullstendig godt. Her melder sig imidlertid det spørsmål om dette barnet virkelig forstod hvad det vil si å se fullstendig godt. Engang drømte hun at hennes foreldre var utbudne til aftens, og at hun var latt tilbake hjemme sammen med en eldre bror. Da det blev kjedelig å være hjemme, gikk de to barna ut i skogen. Broren vilde plukke bjørnebær, men søsteren vilde ikke være med på dette tidsfordriv, da hun var redd for å stikke sig på tornene. Hun

løp derfor avsted for å lete etter nøtter, men støtte plutselig på en løve. Den var gul av farve, lang og slank. Benene hadde en lengde av ca. 80 cm. I den kolde dag dampet det av gapet på den når den pustet.

R. D. (13 år og 6 måneder) mistet synet i 3-årsalderen. En gang drømte hun at hun døde og kom i himmelen. «Gatene var gullbelagt. Dette belegget var meget tynt, men gikk likevel ikke i stykker. Hun var helt hvitklædd og hadde en gyllen harpe. Rundt omkring var bare engler. Kongen satt på tronen og hadde noget hvitt om hodet. To engler stod bak tronen. Ved siden av kongen satt en annen mann som var likedan klædd, men hadde brunt hår. Kongens hår var sort.» — Hun forsikret at hun kunde se alle disse fargene, og at hun i det hele tatt meget ofte ser i drømmene sine.

Nu forteller amerikanerinnen nogen av sine egne drømmer og kommer herunder nærmere inn på det som er berørt i innledningen:

1) Jeg satt sammen med min søster og de andre familiemedlemmer ved bordet. Jeg spiste, men hvad det var, kunde jeg ikke klargjøre. Min svoger satt til høire for mig, mens min søster og de to barna satt rett over for oss. Det opstod ordstrid om en gjenstand som min niece hadde. Hvad det egentlig var for noget, stod fra først av meget uklart for mig, og jeg anstrengte mig svært for å finne det ut. Snart kom jeg likevel til det at det var noget som man kunde ta fra hverandre og sette sammen igjen, og at det lignet den slags leketøy som brukes i barnehavene. Min svoger fant tingen for dyr og sa at han kunde skaffe en imitasjon som vilde gjøre samme nytte, men bare vilde koste 50 cents. Hans kone blev meget bøs over dette og sa at alle andre småpiker hadde ekte saker, og hun vilde hennes datter skulde ha like fine ting som dem. Da ropte mannen på sin side ergerlig: «Vil du dermed si at hvis jeg ikke kjøper tingen, så vil du selv skaffe den?» Hun sa at det mente hun ganske bestemt. Da blev mannen rasende, utstøtte en gurglende lyd, sprang op og strakte ut armen for å slå henne. Jeg skjønnte han vilde slå min søster; for den utstrakte armen streift mig da han sprang op. Da syntes jeg at mor i samme øieblikk stod bak mig og sa: «Han vil slå hennel!» (Mors skikkelse var så utydelig at jeg er tilbøielig til å tro at dette var noget sækundert.) Like før han nådde min søster, var det som min svoger betenkte sig, vaklet og kunde næsten ikke stå på benene, så stor var hans sinnsbevegelse. (Jeg vet ikke riktig hvordan jeg blev klar over hans tilstand.) Så vendte han sig om og gikk ut av værelset. Da han gikk, sa jeg rolig: «F., behersk dig!» Jeg følte en sterk bebreidelse fordi jeg ikke hadde lagt min hånd på hans arm da han sprang op, og søkt å berolige ham. Da han var gått, satt jeg et øieblikk stille og lyttet til min søsters hurtige åndedrett og de forskremte barns sutren.

Man kan av beskrivelsen se at denne drømmen hovedsakelig er bygget op av hørselsinntrykk, med enkelte innslag av berørings-

likevekts- og bevegelsesinntrykk. Ordstriden, det ergerlige utbrudd, det hurtige åndredrett og barnas sutren blev alt sammen oppfattet gjennom øret. Stemmene hadde alle sin vanlige bøyelighet, uten nogen som helst forðreining.

2) Jeg stod i en fengselsgård, omgitt av de andre fanger og av vokterne. Jeg var beskyldt for en forbrydelse som jeg ikke fikk rede på i drømmen, og skulde føres til den elektriske stol. Jeg var ikke redd for det som vilde komme, men var meget spendt på om jeg vilde leve videre efter døden eller ikke. Jeg la merke til at gården var belagt med fliser. Jeg skjõnte det på at jeg kunde kjenne mellemrummene med føttene. Efter nogen minutters ventetid, grep nogen av vokterne mig og førte mig inn i fengslet. De satte mig i den elektriske stol (en stor lærbetrøkket lænestol var det) og slo strømmen på. I samme øieblikk stod det klart for mig at nu vilde jeg miste bevisstheten, og jeg fyltes med angst og skrekk.

3) En annen drøm som den amerikanske forfatterinne ofte hadde, var at hun var alene på gaten og prøvde å finne sig til rette så godt hun kunde — en situasjon hun aldri har vært ute for i virkeligheten. Hun brukte aldri stokk, som blinde i almindelighet gjør når de går alene. Derfor gikk hun meget langsomt og forsiktig med fremstrakte hender og nådde alltid sitt bestemmelsessted. Denne drømmen var aldri ledsaget av nogen angstforømmelse.

Av disse tre eksempler fremgår det at forfatterinnens drømmebilleder utelukkende er dannet av hørsels-, berørings-, likevekts- og bevegelsesmomenter. Hørselen spiller i almindelighet hovedrollen, mens de tre andre sanseførmømmelser faller omtrent sammen. Smaks- og lukteførmømmelser har aldri vært av nogen betydning. Hun fører ofte i drømme sammenhengende samtaler og hører det som blir sakt til henne, istedenfor bare å opfatte det instinktsmessig, som så ofte er tilfellet i drømme. Stemmene er fullstendig tydelige og har sin vanlige bøyelighet.

Det er høist sannsynlig at de her beskrevne fenomener danner grunnlaget for de blindes drømmebilleder.

Anders Saltbones.

En blind møbelsnekker.

Jeg har på flere steder sett pene møbler som det er blitt mig fortalt er arbeidet av en blind mann. Det er uforståelig og ufattelig at slikt kan være sant. Alt skal jo være ordentlig gjort, alt skal klaffe og passe sammen. Pene møbler skal det både øine og smakfullhet til for å kunne arbeide.

Så går jeg op til Anders Saltbones, den blinde møbelsnekker i Tingvollvågen, for å hilse på mannen og se om det er virkelighet at en som ikke ser, kan arbeide møbler og det til og med pene, stilfulle møbler. Mannen er heller liten, men tykkbygget. I hans

ansikt leker et godt og tilfreds smil. Han er ikke forbeholden mot en fremmed mann, men er pratsom med en gang. Nu er han 52 år, er rask og frisk og arbeider på sitt verksted hver dag. Han gikk blindeskolen i Nidaros mens han var barn, og der fikk han også sin første undervisning i snekkerfaget. Her på skolen var han mest sammen med en Fjølseide, som nu bor på Skar. Disse to gikk i kompani da de reiste fra skolen, og begynte felles forretning med alle slags mindre trearbeider og også møbler. De arbeidet 5 år i lag. Så flyttet Anders til Tingvoll. I 1912 bygget han det huset han nu bor i i Vågen. Pent hus å se til både fra veien og inne. Alle møbler her har han arbeidet selv. I kjelleren har han sin arbeidsplass. Der har han trofast stått i mange år.

Det var ikke så greit å begynne, sier han stille, og hans ansikt blir mer alvorlig. Men med tålmodighet og god vilje gikk det likevel smått om senn. Og smilet brer sig over hans ansikt igjen.

— Men kan du greie dig med bare de tingene en seende møbelsnekker arbeider med?

— På samme måte som de andre arbeider jeg, akkurat. Og fingrene er øine. Litt slemt var det at han skadde sin beste finger for en tid siden. Nu er den ganske bra; men han har måttet lære langfingeren til å lese! (Blindskrift.)

Leser gjør han da selv litt, og konen leser høyt. Ellers blir det liten tid til denslags, mener Anders — han må heller arbeide. I hans leilighet får jeg se at han kan arbeide alt som skal være i et hus. Det er en pen kommode, et stort speil og et skap. Å, det er ikke noget — dette arbeidet han i sin første snekkertid, for 30 år siden. Jeg får se det siste han har arbeidet — store fremskritt! Han gjør uten tvil et fint arbeide.

I krigstiden var det nok å gjøre også for Saltbones. Alt han orket å få ferdig, solgtes efter hvert. Men nu er tidene flaue, og det er verre å få solgt sine varer.

Anders Saltbones leverer komplett soveværelse. Han har stående på lager to senger med solide madrasser. Også madrassene har han arbeidet. Dessuten står to bord, salongskap og diverse og venter på kjøper.

Han har vært på utstilling også. I Bergen 1907 og fikk der førstepremie. I Oslo utstillet han i 1911 og fikk tredjepremie. Det skulde vel være bevis for at mannen virkelig kan sine ting.

Det er én ting Anders ikke kan — og det er å male. For malingen kan man ikke kjenne på som kjent! Ellers arbeider han helt på egen hånd.

Anders Saltbones er all ære verd.

(Mauritz Fugelsøy i «Romsdalsposten».)

Våre kommunor og Vestlandske Blindeforbund.

(Av reisesekretær John S æ t r e.)

Då V. B. sende ut dei fyrste søknader til våre herad um to òre for kvart menneskje til blindesaksarbeidet, var nok forbundet spent på korleis det vilde gå med desse søknader. Våre fylke og ymse bykommunor hadde alt tidlegare løyvt pengar til forbundet; men det var uvisst å vita um landskommunone vilde gjera det same. Men det synte seg snøgt at ein stor lut av våre heradstyre hadde stor samhug med vårt arbeid, og at dei såg søknaden på rette måten. Sjølv sagt er det rett at heradi løyver desse pengane til V. B., og dei vil sjølve koma til å tena på at dei løyver pengane. Me skal sjå litevetta på denne saki.

Alle skynar det er verre for ein blind å livberga seg enn for ein som gjeng gjenom livet me to klåre augo. Ein av dei store vanskar den blinde møter, er at heile samfundet er bygd med den tanke at alle ser. Det einaste undantak som er gjort er at me hev fenge skular for blinde; men fyrr 8-årsalderen og etter 21-årsalderen må dei blinde finna seg til rette i det samfund som er skapa for dei sjåande. Det synte seg at det var uråd for dei blinde å kunne greida det, og difor var det at dei blinde og andre tok upp arbeidet for å retta dei største vanskane for deim. Boksamlingane i folkeskule, i herad og elles var stengde for dei som kkje såg. Framhaldsskular, ungdomsskular, høgskular, husstelskular o. s. b. var ogso um lag stengde. Det kostbare elektriske ljuset og mangt anna var den blinde til liti eller ingi gagn.

Eg kunde nemna mykje meir me blinde ikkje fekk noko bate av; men lesarane skynar det berre med desse døme. Skulelovi er greid nok; men ikkje alle rettar seg etter ho. Me finn endå ikkje so få blinde som ikkje fær den opplæring lovi gjev deim rett på. Berre i Vest-Agder hev me fleire døme på det, og so er det i dei andre luter av landet med. I dette fylket sit det soleis to eldre blinde som samfundet ikkje hev gjeve den minste opplæring, og dei sit kvar einaste dag med hendene i fanget til ingi gagn for nokon. Me finn og yngre folk som skulde vore sende på skulen, men det er ikkje gjort.

Kva er det so våre blindeforbund vil? Jau, me vil hjelpa staten, fylki og heradi med arbeidet for dei borgarar som hev mista synet. Me vil passa på at alle blinde fær opplæring som blinde, og me vil freista å gjeva dei blinde eit lite vederlag for dei samfundsgoder dei ikkje fær fordi dei er blinde, og på den måten gjera han eller ho til sjølvhjelpne menneskje. Men so er det at me gjeng til fylke og kommunor og bed um pengestudnad til arbeidet. Eg la merke til at Vest-Agder fylke i år ikkje løyvde noko til V. B. Tenk um søknaden kom soleis at me søkte um 200 kroner til alle blinde i dette fylket. Trur nokon at det då hadde vorte avvist? Men me søkjer um ei pengeløyving for å hjelpa blinde

til å hjelpa seg sjølve. Vanskelege tider er det; men eg trur nok eg skal prova at fylket løyver pengar til mange ting til sjåande som stend analogt med vårt arbeid for dei blinde.

Det hev vore so gildt å reisa i Vest-Agder denne turen. Samhugen med blindesaki er sterkt synleg jamt yver. Fleire herad hev løyvt det tilskot me hev bede um, og fleire sokneråd hev fastsett ofring til vårt hjelpefond. Sjølv sagt er det òg denne gongen undantak. Eg skal nemna eit døme: Presten fyreslo ofring til blindesaki, men soknerådet fann at dei gav so mykje til det arbeidet at dei ikkje òg kunde taka ofring. Dei gav på den måten at dei stakk hol på nokre kort, og kvart hol kosta 10 øre og kvart kort 5 krunor. Blindeforbundet måtte vera nøgde med det, tykte dei. Ja, hadde det vore me blinde som hadde lese desse korti, kunde eg skyna det, for på svartrykk kan nok ein blind taka i mist; men dei som er komne so langt at dei sit i sokneråd, dei må gjera skildnad på blind og døv. Me fær i minsto ikkje noko frå den bygdi, og V. B. sender heller ikkje ut slike kort.

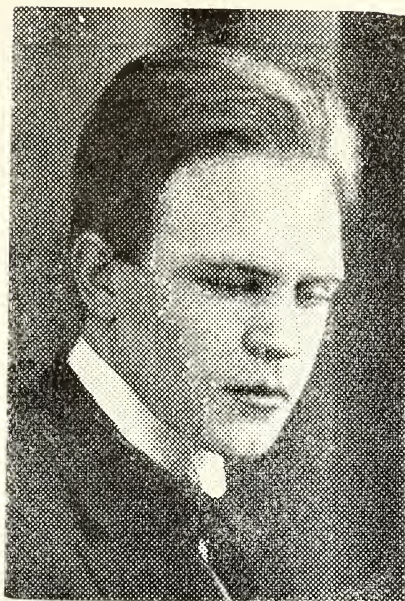
Kva uppnår so heradi ved å løyva pengar til blindearbeidet? Me hev gong etter gong set at gagnlause, ulukkelege blinde hev vorte sjølvhjelpne menneskje. Den beste økonomi for eit herad er jamt å hjelpa sine ibuarar til å hjelpa seg sjølve. Men sjølv um me berre når til å gjera deim halvt sjølvhjelpne, hev heradet stor vinning. Dei som ser, de hev vanskeleg for å kunne hjelpa den blinde på rette visi; men skaff blindeforbundi dei pengar dei treng, so vil dei kunne makta det på ein langt lettare måte, då dei sit med røynsle for korleis det må gjerast. Me hev fleire døme på at kommunor hev tent på at dei hev gjeve forbundet studnad, og det vert nok meir og meir synleg etter kvart tidi gjeng.

(«Agder Tidend».)

Blindesaksmøte i Askim.

Onsdag 19. februar hadde Herstad tillyst blindesaksforedrag med fremvisning av industrifilmen i kinematograflokalet i Askim for å prøve å få stiftet en forening for Ø. B. Kinematografbestyrer Karsten Hansen hadde gjennom stedets presse sørget for å få møtet godt bekjentgjort, likesom han hadde utvirket at sparebanken gav oss fritt hus. Filmen fikk vi også kjørt helt gratis, og hr. Hansen har både nu og da filmen blev forevist i Askim før jul vist vår sak stor interesse. — Fremmøtet var bra, ca. 150 mennesker. Johannes Halvorsen begynte møtet med et musikknummer. Så talte Herstad om vårt praktiske blindesaksarbeide og de blindes erhvervsmuligheter. Filmen gikk til musikk av Halvorsen, og til slutt talte jeg litt om blindeundervisningen og industriforsøkene. — Det blev solgt en del lodder til Ø. B.s salgsutlodning, og hr. Hansen og politibetjent Eriksen tok noen loddbøker til salg senere. Vi har godt håp om å få stiftet en forening i Askim. Publikum lot til å være sterkt interessert, og da hr. Hansen lovte å ta sig av saken, er den sikkert i de beste hender.

Debutkonsert.

Elev av Oslo off. skole for blinde Erling Lyngen gav 7. mars med assistanse av barytonsangeren Johannes Dueland en konsert i Markuskirken. Konserten fikk en meget anerkjennende omtale i pressen. Vi gjengir her de uttalelser som gjelder hr. Lyngen.

Jens Arbo skriver i «Morgenbladet»: I Markuskirken debuterte igår aftes den unge blinde organist Erling Lyngen. Det var vektige og krevende komposisjoner han hadde valgt å fremføre: Bachs preludium og fuge i d-dur, Cæsar Franks koral i h-moll og Mendelssohns a-dur sonate, stykker som forutsetter formende evne og en betraktelig teknisk ferdighet. Debutanten har grunn til å være fornøiet med denne sin første konsert. Han behandlet orgelet med forbausende sikkerhet og har allerede erhvervet sig en respektabel teknikk. Det renslige spill og den ganske smakfulle registrering gjorde i det hele tatt et tiltalende inntrykk. Riktignok forutsetter Franks a-durstykke en lettere hånd og større raffinement i registerbehandlingen. Det kom av og til noget tungt og bastant over spillet; men det manuelle var gjennomgående fortreffelig tilrettelagt, så debutanten lett kunde smelte det sammen med sin egen sunde musikalske opfatning. Debuten må således betegnes som meget lovende, en smukk talentprøve.

Trygve Torjussen i «Oslo Aftenavis»: For den blinde organist Erling Lyngen var det debut. Frasset det rent merkværdige i at blinde i det hele tatt kan lære å behandle et så vanskelig

instrument som konsertorgelet, var debuten sett fra hvilket som helst standpunkt meget respektabel. Ferdigheten er allerede meget betydelig både hvad manual og pedal angår og registreringen dekkende. I rytmisk henseende virket debutanten dog litt løs og vaklende, hvad det vil kunne rettes på ved fortsatt studium. Programmet bød på Bach, Cæsar Frank og Mendelssohn.

E. B. i «Dagbladet»: Den blinde organist Erling Lyngen som igår hadde sin debut i Markuskirken, er uten tvil en usedvanlig musikalsk begavelse. Han behandler allerede instrumentet med betydelig sikkerhet i alt som hører teknikken til, og foredraget er preget av formsans. Derom vidnet både de fast optrukne linjer i Bachs d-durpreludium og fuge, en prektig koralfantasi av Cæsar Frank og Mendelssohns a-dursonate, samtidig som fremstillingen i ren kirkelig ånd gav uttrykk for selvstendig tilegnelse. Ikke minst kom dette til syne i den bevisste og fine registrering som røbet ekte musikalsk fantasi uten eksperimenteren.

P. R. i «Arbeiderbladet»: ... Hr. Lyngen spilte også en del solostykker, hvoriblandt Cæsar Franks koral nr. 2 i h-moll og Mendelssohns sonate i a-dur, op. 65. Han viste her sikker teknikk og fraserte og registrerte helt igjennem smukt. Det var en riktig tiltalende organistdebut. Konserten hadde samlet særdeles godt hus.

«Aftenposten»: Hr. Erling Lyngen som er blind, fikk ved denne anledning sin førsteoptreden, i nummer av Bach, Frank og Mendelssohn. Det var en meget god debut. Den unge musiker er musikalsk og spiller med en ganske stor ferdighet, likesom hans registrering var helt i gjennom tiltalende.

Ulrik Mørk i «Nationen»: Erling Lyngen er et utvilsomt musikalsk talent. Bachs preludium og fuge i d-dur gjengav han i god Bach-stil, med fast rytme og klar fremstilling; men den gav ham lite høve til å vise sin ferdighet: Å blande orgelets «farver». I Franks h-mollkoral derimot og enda mer i de to satser av Mendelssohns a-dursonate viste han at ung som han er, er han allerede nådd meget langt i den vanskelige registreringskunst. Han lokket skjønnere toner ut av det norske orgel enn jeg før har hørt ved nogen konsert der oppe. Slutten av sonatens andante lød betagende smukt. Vi har rett til å knytte meget store håp til debutanten fra igår.

Hr. Lyngens akkompagnement til hr. Duellands sangavdeling betegnes av anmelderne som «vakkert», «fortreffelig» o. s. v.

Erling Lyngen er født i Nidaros 15. 10. 1909. Fra fødselen av var han svaksynt på det ene øie og blev helt blind efter betendelse i 5-årsalderen. I 1917 blev han elev av Dalen off. skole for blinde hvor man hurtig blev opmerksom på hans utpregede musikalske begavelse, og hvor han fikk en god undervisning både i piano- og orgelspill. Han fortsatte sin utdanning ved blindeskolen i Oslo og gjennomgikk også musikkonservatoriet der. Organisteksamen tok han ved konservatoriet våren 1928 med «Særdeles godt»

i hovedkarakter. I de siste årene har Arild Sandvold og Nils Larsen vært hans lærere. Det er å håpe at denne vår fremragende og sympatiske unge musiker som til sommeren avslutter sin utdanning, hurtig må komme i virksomhet og således få anledning til å utnytte sitt utvilsomme talent.

R e d.

Organist Johnsens begravelse

foregikk onsdag 12. mars og blev et vakkert vidnesbyrd om med hvilken stor aktelse han var omfattet i den kommune og menighet han har levet og virket. Efter beslutning av formandskap og menighetsråd foregikk begravelsen på kommunens bekostning. Man samledes kl. 13 i hjemmet, hvor grantrær var stillet op utenfor vinduet. Den rikt blomstersmykkede kiste var plasert mellom disse trærne på den hvite snegrunn. Prost Dietrichson holdt en kort tale og bønn. En salme blev sunget før og efter talen, med orgelledsagelse av hr. Skaug som også spilte i kirken. Kisten blev så av naboer båret til sleden. Allerede fra broen over elven, som ligger tett ved hjemmet, hørte man kirkeklokkene, og da toget kom litt nærmere kirken, falt en hornoktekt inn med den gamle, kjente, og jeg hadde nær sagt kjære: «Hvo vet hvor nær mig er min ende.» Inn i kirken som var pyntet med sørgeflor mellom søilene, med grønt og tendte kandelabere, og hvor man blev mottatt av orgelets toner, bares kisten av menighetsrådet. — Den store kirke var fylt med folk, både fra hovedsognet og kapellsognene. Også fra annekset, Meraker, og ellers utenbygdsfra var flere møtt frem for å vise avdøde den siste ære. — Høitideligheten blev innledet med at et blandet kor under ledelse av prostinne Dietrichson sang: «Tenk når engang den tåke er forsvunnen.» Prosten gikk så på prekestolen og talte over et ord av åpenbaringen. Efter talen sang man første, tredje og åttende vers av: «Herre Jesus Krist, min frelser du est.» — Så begynte kransenedlegningen med at hr. ordfører Mørseth la ned en krans fra Hegra kommune, prosten fra menighetsrådet, Andr. Pedersen fra Nordenfjelske Blindeforbund, løytnant Øverkil fra venner i Floren kapellsogn, hr. M. Dalsaunet fra Hegra pleiehjem for tuberkuløse, hr. Johan Bjørnsgård fra Hegra ungdomslag og prosten fra Hegra sanitetsforening, alle med takk og anerkjennelse for hvad avdøde hadde vært for de institusjoner de representerte. — Til slutt sang koret: «Eg veit i himmelrik ei borg.» Jordfestelsen blev forrettet av prosten. Dagen var begunstiget av det herligste vær.

Efterpå samledes en del innbudne — omtrent sytti — til middag på Hembre som ligger like ved siden av Johnsens hjem, og av hvis tidligere eier, den nuværendes bestefar, han fikk hustomt. Johnsen og hans gamle mor bodde før i et hus som tilhørte kommunen og blev benyttet til kommunale møter. Det gikk under navnet «Jordmorstugua». Formodentlig har jordmoren bodd der engang. Straks Johnsen hadde flyttet inn i sitt nye hjem, brente

den store stuebygning på gården ned en natt. Folkene måtte da ry inn til Johnsen for å få tak over hodet. Morgenens efter sa Johnsen til verten: «Nu flytter mor og jeg tilbake til Jordmorstugua igjen, så får dere se å hjelpe dere med dette huset til dere får op hus selv.» Heldigvis var det jo rike folk, og alt var assurert så det kunde gå forholdsvis fort å få op hus igjen; men tid tok det da likevel, og det var godt å få bo så nær gården både for kreaturstellet og annet. Mannen sa senere når vi snakket om dette: «Aldri har jeg gjort noget bedre enn at jeg skaffet Johnsen tomt. Aldri skal det bli glemt hvad han gjorde for oss.»

A. P.

Styremøter i Nordenfjelske Blindeforbund.

Møte 4. 3. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Harildstad og Nergård. — 1) Bevilgedes en blind dame foreløbig fritt medlemskap i forbundet. — 2) Referertes søknad om garanti for et lån på inntil 5000 kr. til kjøp av tomt og bygging av hus. I henhold til kjøpeavtale får vedkommende kjøpt 4,8 mål skikket jord for i alt 1000 kr., og han har tilbud om bygging av huset med uthus fullt ferdig for 4000. Besluttet at styret gir erklæring om å stille den nevnte garanti under forutsetning av at det får høve til å føre tilsyn med arbeidet og rett til å anwise utbetalt av lånet efter hvert som arbeidet skrider frem.

Møte 12. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nergård og Harildstad. — 1) På søknad blev bevilget en gammel blind mann 50 kr. til sengklær. — 2) Besluttet å motta hr. billedhugger B. Thurn-Paulsens tilbud om å modellere og støpe i bronse en byste av avdøde gartner Lysholm for en pris av 450 kr.

Nytt fra Sarpsborg.

Jeg skal nu gi bladets lesere en gledelig nyhet her fra Sarpsborg. Vi hadde onsdag 5. mars besøk av Ø. B.s formann hr. Herstad og av pastor Bråtveit. Først avla vi frk. Anne Forsberg på Hafslund en visitt, en dame som leserne kjenner av omtale.

Men nu til saken. Blindesaks møtet blev holdt i Bondeungdomslagets lokale. Efterat lagets formann hadde åpnet møtet og ønsket velkommen, blev ordet gitt til Ø. B.s formann som holdt et hjertevart og fengslende foredrag. Han omtalte blindesaksarbeidet grundig og klart helt fra den tid faged Johansen begyndte sitt virke her i landet. Tal. redegjorde for saken på en utmerket måte, og det er et foredrag som sent vil bli glemt. Den sæd han sådde, vil bære gode frukter. Men det gjelder for oss hver i vår krets å arbeide jevnt og sikkert. Vi har mange opgaver å løse; for vi må være behjelpelige med å skaffe våre kamerater og oss selv bedre og lysere vilkår. Da skal vi nok nå vårt mål. — Efter foredraget blev filmen av de blinde i industrien vist frem. Det var gripende for tilskuerne. Så talte vår varmhjertede venn pastor Bråtveit. Han la saken frem i dypfølte ord i til-

slutning til Ø. B.s formann, bad de seende om å være med å spre lys i de blindes verden og opfordret de tilstedeværende til å delta i dannelsen av en blindeforening her i Sarpsborg, og jeg håper det skal lykkes å få i stand en slik forening. Han avsluttet møtet med Harildstads dikt «Å være blind».

Til slutt vil jeg sende en varm og hjertelig hilsen til alle bladets lesere, både kjente og ukjente.

M. J o h a n s e n.

«Glommen» slutter sin omtale av blindesaksmøtet i Sarpsborg med følgende meget forståelsesfulle ord:

Vi satt under foredragene og tenkte på hvor likegyldig kommunestyrene ofte behandler blindeforbundets andragender til dem alle om et bidrag. Det er jo direkte og indirekte å bevilge til noget som kan spare kommunene for store utgifter. Arbeidet fra blindeforbundet har gjort mangen blind om fra å være en stor tyngsel på fattigbudgettet til å bli en god skatteyder. På det fortaltes mange eksempler i møtet igår. Vi legger dette på de herres ordføreres og andres hjerter. Og så håper vi nogen kvinner vil ta sig av det store arbeide man her kan gjøre i det godes tjeneste.

De blinde telefonister i Frankrike.

I Frankrike begynte man under Verdenskrigen å beskjeftige blinde som telefonister på mange betydningsfulle steder. Association Valentin Haüy (den ledende franske blindeorganisasjon) opprettet i 1916 under ledelse av en krigsblind en central som utviklet sig til å bli en formelig telefonist-skole. Litt etter litt blev imidlertid de hittil anvendte lydsignaler erstattet av andre og mer moderne (lyssignaler, automatiske o. s. v.), som ikke kan opfattes av blinde. Man søkte derfor å finne hjelpemidler som kunde gjøre det mulig for blinde å betjene også slike telefonanlegg. Dette lyktes så fullstendig at blinde telefonister nu arbeider like sikkert og like hurtig som seende. De nødvendige hjelpemidler volder ingen vanskeligheter hvis en seende telefonist skulde komme til å innta den blindes plass. De er så billige at Association Valentin Haüy gjerne selv bekoster omhandlede hjelpemidler alle steder hvor man velvilligst vil anta blinde telefonister, og organisasjonen tilbyr endog å betale lønnen til den blinde telefonist i den første måned, for det tilfelle at arbeidsgiveren ikke skulde være helt tilfreds. Men det telefonerende publikum lærer snart å sette pris på den blinde telefonists egenskaper (hans gode øre, hans hukommelse, hans følsomhet og diskresjon). Naturligvis betjener den blinde telefonist sig av maskiner for punkt-skrift og vanlig maskinskrift. Gjennom propagandaskrifter og personlige besøk lykkes det også Association Valentin Haüy å overbevise flere og flere arbeidsgivere om formålstjenligheten av å beskjeftige blinde telefonister.

Blandt steder som benytter blinde telefonister, kan nevnes prefekturere i byene Strasbourg, Chalons og Toulouse; rådhusene i Nantes, Tours og Toulouse; kasinoet i Vichy o. s. v. For Paris kan anføres: Caisse de compensation, Groupe des Metalurgistes, Trefileries du Havre (forsikrings-selskaper) m. fl.

(Efter «Eperanta Ligilo»).

Fra forskjellige land.

Sverige. Spørsmålet om blindhetserstatning var 12. mars oppe i den svenske Riksdag. Lovkomité nr. 2 som hadde hatt saken til forberedelse, hadde avgitt følgende enstemmige uttalelse: «Det synes tydelig at ved forberedelsen av den reform av blindeforsorgen som forestår, bør spørsmålet om hensiktsmessigheten av blindhetserstatning bli gjenstand for særskilt oppmerksomhet. Av hensyn til sakens betydning finner komitéen det praktisk at Riksdagen i skrivelse til regjeringen uttaler ønsket om at spørsmålet må bli avgjort så snart skje kan.» — I førstekammer blev komitéinnstillingen bifalt etter en kort og i annetkammer uten debatt. Mosjonene som lå til grunn for Riksdagsbehandlingen, gikk ut på at Riksdagen skulde henstille til regjeringen å fremsette forslag for Riksdagen 1931 til lov om stats-blindhetserstatning. Da det viste sig umulig innen komitéen å samle flertall for en slik henstilling, og da det med største sannsynlighet kunde antas at Riksdagen kom til å innta samme standpunkt som komitéen, fant mosjonærene det formålstjenlig hvis man kunde samle en enstemmig komité om ovenstående særdeles velvillige uttalelse. Gjennem at Riksdagen som ventet bifalt komitéhenstillingen, er mosjonene således formelt avslått; men når spørsmålet i sin tid igjen blir aktuelt, kommer denne komitéuttalelse til i høy grad å jevne veien for samme, skriver «De Blindas Vecko-blad» i sin kommentar til Riksdagsbehandlingen. —

Den blinde svenske dikter David Horgerson er av Svenska Akademien som opmuntring blitt oversendt et beløp på 500 kr. Samtidig har hr. Holgerson mottatt en av akademiens preses, prof. Henrik Schück, egenhendig avfattet og undertegnet skrivelse.

Skottland. Skolestyret i Glasgow har i vinter latt avholde særskilte aftenkurser for byens blinde. I kursene som er blitt omfattet med stor interesse, har 50—60 blinde deltatt. Undervisning har vært gitt i punkt-skrift, engelsk og regning, alt så vel for begynnere som viderekomne.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslie 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslisngt. 13; tlf. 62433.

STOMATOL

ELL
ING
SEN

STOMATOL HAR VERDENSRY

på grunn av sine fremragende antiseptiske egenskaper. Stomatol er ifl. uttalelser fra en rekke norske og utenlandske videnskapsmenn som: Prof. dr. Axel Holst, Oslo, Dr. Selander, Stockholm, Dr. Walbum, Kjøbenhavn, Dr. Fernbach, Institut Pasteur, Paris, Dr. Bassenge, Kochs Institut, Berlin, Prof. Hueppe, Prag, m. fl. et særdeles effektivt og fullstendig uskadelig gurglevann for munn og hals.

Stomatol er så sterkt koncentrert at kun:

1 % Stomatol opblandet i lunkent vann (32° C) dreper difteri- og kolerabakterier innen 15 sek.

Stomatol er på en rekke utstillinger belønnet med 8 gullmedaljer, Grand Prix, Croix d'honneur.

CARL A. HØYERS STOMATOLFABRIK

Prøv
min

Fineste Java & Moccabl. à Kr. 2.10 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.
 Specialbl. Kaffe - - 1.80 —
 Salvadorbl. „ - - 1.65 —
 — kraftig og velsmakende —

Prøv
min**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — telefon 22813.

HOTEL FROGNER

Nils Juels Gate 29 — OSLO. (Frognertrik tll Døren)

 40 pene rolige Værelser. Telefon paa de fleste Værelser
 Rimelige Priser. — Bilplads

Telef. Nr. 41980

FRU OTTILIE GEHE.

Telef. Nr. 41980

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{1}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig
 , hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.	115×116 cm.	150×180 cm.
Kr. 2.25 pr. stk.	Kr. 3.50 pr. stk.	Kr. 7.25 pr. stk.
Kr. 8.50 pr. stk.	Kr. 9.75 pr. stk.	
150×210 cm.	150×240 cm.	

Brødrene Dubloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagsens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317	Bergensreisende bor bedst og billigst paa Hotel Rosenkrantz nær Tyskebryggen Stor Spisesal
Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3529 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet)
BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2	Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen
KORTEVARER OG PAPIRHANDEL Stort utvalg i skrivesaker Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136. D. Kogstad.	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik.	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5 9 7 1

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL
en gros

Specialitet:
Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Trondhjems Sparebank

— Oprettet 1823 —

Forvaltningskapital kr. 72 371 834.84

Formue pr. 1/1-1926 „ 3 805 993.59

Mottar indskud på 6/mdl.s opsigelse, sparebankvilkår og folio.

Utfører alle vanlige sparebankforretninger.

**Formuesforvaltning — Hjemmesparebøsser
Sikkerhetsbokser.**

Kjøp Norske

Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermeservietter

Frynser — Agramaner

Snorer

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

A S I. Jensens Kulforretning & Vedhuggeri

Nøstebod 9 a og 9 b — Bergen

Engelske Kul — Koks

Alle Sorter Ved saget og kløvet

Telefoner: 1395 — 2043.

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN A/s
BERGEN

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon „MARCEL“

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderisforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

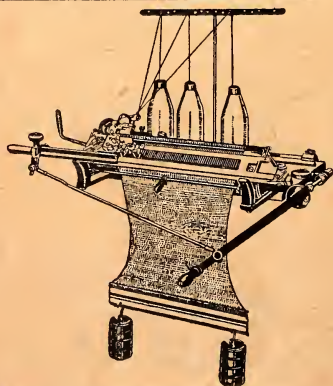
ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med
de nyeste forbedringer, hvorfor der paa
Diamant strikkes hurtigere, lettere og
penere end paa nogen anden maskin.
Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtig-
strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave
priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestøner, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

FØRSTEKLASSES

HAVEREDSKAPER

i største utvalg.

OSLO PARKVESENS PLENFRØBLANDING

for flerårige plener.

NORSK HYDROS HAVE- GJØDNING

i originalsekker à 5, 10 og 15 kg.

HOVDES MELDUGG- VASK

mot stikkelsbærdreperen.

A/S NORSK FRØ :: OSLO

Norske Gartneres Frøavl og Frøhandel.

Hovedforretningen:

Osterhausgt. 29 (hj. av Møllergt.)

Telefoner:

12 684 - 14 458 - 15 479

Centrumsutsalg:

Brogaten 4 (Gunerius Pettersens
gård)

Telefon 10 559

HOVEDKATALOGEN 1930 SENDES GRATIS

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: A l m a s

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffs, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige präsenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker og i løs vekt.

T r e s k j æ r i n g .

Moderne originale ampler, lysekroner og gulvlamper etc. til rimelige priser. Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$: Ved Muren : **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen $\frac{A}{S}$ Bergen

Børs Café & Restaurant

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni $\frac{A}{S}$

BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 5.

Mai 1930

19 årg.

Årsmøter.

Nordenfjeldske Blindeforbunds 30-te årsmøte

holdes på Dalen Blindeskole, Nidaros, 18.—19. juni. Ved elskverdig imøtekommenhet fra skolens bestyrer og bestyrerinne er det i år ordnet slik at alle utenbys deltagere som ønsker det, kan få bo og spise på blindeskolen fra og med tirsdag 17. til og med fredag 20. juni. Prisen blir antagelig omkring kr. 2.50 pr. døgn. Om programmet for møtet er det ennå ingenting bestemt; men vi vil gjøre alt for at det kan bli så godt som råd er. Blandt annet skal vi prøve å få i stand et besøk på Trøndelagsutstillingen. Alle som tenker å komme, bør melde sig til undertegnede, så skal jeg gjøre hvad jeg kan for å skaffe fri reise eller moderasjon. De som trenger bidrag til reise og opphold, bør skrive om dette med det samme. Det vilde da være godt om de vilde si fra sånn omtrent hvor mange kroner de i tilfelle selv kunde ha råd til å spendere. — Skulde nogen fra V. B. og Ø. B. ha lyst til å delta i vårt stevne, er de hjertelig velkomne. Jeg vil be alle medlemmer tenke over om det er noget de vil ha behandlet på årsmøtet, og så melde fra i tide, så alle emner kan bli godt forberedt og tilrettelagt. Kunde også en og annen gi oss en god idé m. h. t. arrangementet av enkeltheter i programmet for underholdning og kameratslig samvær? Jeg vet det er flere av oss som har evner og lyst til å yde noget i den retning, særlig når de får tenke over det på forhånd og forberede sig litt. Gleden ved møtet blir meget større når man selv kan få være aktiv. Derfor gjør de også sig selv en tjeneste de som bestemmer sig for å yde noget på en eller annen vis. Altså: Delta aktivt alle!

Halvdan Karterud.

Vestlandske blindeforbunds 26-de årsmøte

vil bli avholdt i Blindes Hus, Bergen, i dagene 13. og 14. juni. De som ønsker at det skal søkes om fribileter, må melde sig til V. B.s kontor, Rosenkrantzgaten 5, Bergen, innen 20. mai og opgi hvilket

selskap det skal søkes til, og fra hvilket stoppested billetten ønskes. Deltagere som ikke melder sig innen nevnte tid, vil det ikke bli søkt om fribilletter for. De som har saker som skal behandles på årsmøtet, må innsende disse snarest mulig.

Feriebidrag. Det vil også i år bli gjort forsøk på å utdele feriebidrag. De som måtte ønske å komme i betraktning ved utdelingen, må likeledes melde sig innen 20. mai d. å.

Bergen, 12. 4. 1930.

H. E. Gjøen.

Østlandske blindforbunds 23-de årsmøte

blir avholdt på Oslo off. Skole for Blinde i dagene fra 20. til 22. juni. Vi får således i år også to forhandlingsdager og søndagen til festlig samvær. De som kommer til å bo på skolen, kan få innkvartere sig fra torsdag den 19. om ettermiddagen og bli til mandag 23. Innen middag denne dag må alle ha forlatt skolen. — La oss så snart som mulig få vite hvem som akter å komme til møtet, og de som vil bo på skolen, må gi beskjed herom. Samtidig må en her gi erklæring om at det ikke for tiden finnes noen smittsom sykdom i hans eller hennes hjem. — De som ønsker at vi skal søke om fri reise med dampskib for dem, må opgi hvilket skib man tenker å bruke, når dette avgår fra hjemstedet og fra hvilket dampskibstoppested. Alle som ønsker å bli møtt enten ved bryggen eller stasjon, må opgi nøyaktig klokkeslett og ankomststed i Oslo, og dag naturligvis. — Det vil også i år bli utdelt en del bidrag til reise og ophold vedrørende møtet. Ansøkingen om bidrag må være innsendt samtidig med meddelelsen om deltagelsen. Innmeldelse til møtet med de nødvendige opplysninger må være innsendt til Ø. B.s kontor, Bergslisens gt. 13, Oslo, eller til undertegnede, adr. Langes gt. 7, Oslo, innen 1. juni. — På skolen koster opholdet kr. 3.00 pr. døgn (inkl. kost og losji). Enkel middag med kaffe koster kr. 1.50. — Jeg ønsker på forbundets vegne alle hjertelig velkommen. Sakliste kommer senere. Saker som ønskes behandlet på møtet, bedes sendt undertegnede hurtigst mulig og senest innen 24. mai.

Erling Herstad.

Arbeids- og omsetningsspørsmålet i Danmark.

Vi har tidligere omtalt at de tre forretninger som omsatte blindes arbeider i Danmark, ifjor vår blev slått sammen til én. Det gjaldt: 1) Utvalget og verkstedet i Ålborg, drevet av Dansk Blindesamfund. 2) Utvalget og verkstedene i Store Kongensgade, København, drevet av Foreningen til at fremme Blindes Selvvirksomhed (populært kalt «Selvvirksomheten»). 3) Blindes Erhvervsdepot i Rådhusstræde, København, opprettet og drevet av staten. Det nye firma fikk navnet Blindes Arbejde A/S. På ekstraordinært kretsmøte i Københavns krets av Dansk Blindesamfund 13. desember 1929 holdt formannen i selskapets styre, hr. O. Wüstenberg,

bestyrer av Det kgl. Blindeinstitut i Kjøbenhavn, foredrag om de erfaringer man til da hadde gjort, og om arbeids- og omsetningsspørsmålet i det hele. Foredraget er senere blitt offentliggjort i Dansk Blindesamfunds medlemsblad, og vi gjengir det her da det inneholder adskillig av interesse også for norske blinde og blindevenner, selv om forholdene i Danmark og Norge ikke er helt analoge, blandt annet fordi børstebinderi — som omtrent ikke drives av blinde i vårt land — er et av hovedfagene i Danmark.

Re d.

Mine damer og herrer! Må jeg først få uttale min takk for at jeg har fått leilighet til å tale her i aften om erhvervsaken. — Da jeg forrige gang (ved representantmøtet her 7. mars 1928) talte om den samme sak, drøftet vi muligheten for at de tidligere bestående erhvervsvirksomheter, Selvvirksomhetens utsalg og verksted her i byen, Ålborgforretningens virksomhet og depotets virksomhet, kunde komme i et godt samarbeide. Man turde ikke dengang tro på at det skulde lykkes å få de tre virksomheter slått sammen til én institusjon. Dels mente man at Selvvirksomheten ikke kunde tenke sig å gå med i en samlet institusjon, og dels var de prinsipper Ålborgforretningen og depotet arbeidet efter, vesensforskjellige, og også dette kunde tyde på at en samling til én institusjon måtte være umulig.

Men det er gått anderledes; for som dere vet, blev de tre virksomheter fra 1. april 1929 ved departementets medvirken ført sammen til ett nytt selskap, Blindes Arbeide A/S, og det lyktes å få det statstilskudd Selvvirksomheten og depotet hadde hatt, ført over til den nye institusjon, likesom Ålborgforretningens inntreden i selskapet medførte at statstilskuddet blev forhøiet, slik at vi årlig istedenfor 28 000 fikk 35 000 kr. å råde over. Istedenfor som hittil å ha tre mer eller mindre med hverandre konkurrerende selskaper opnådde vi å få ett samlet selskap med et større statsbidrag enn før. Foruten dette opnådde vi en efter min mening overordentlig viktig ting, idet man ved styrets sammensetning fikk gjenneført at de blinde blev representert i styret i samme grad som de andre interesserte parter. Vi opnådde at Selvvirksomheten, som står som den ene aksjonær i selskapet, fikk tre representanter, at Dansk Blindesamfund, som står som den annen aksjonær, også fikk tre plasser, og at staten som representerer det ikke uvesentlige statstilskudd på 35 000 kr., også står med tre representanter. Begynnelsen til blindes likestilling var blitt gjort i erhvervsdepotets styre, men i Selvvirksomhedens hadde hittil ingen blinde hatt sæte, og det var efter min mening en verdifull ting man opnådde ved å få den likelige representasjon i aktieselskapets styre.

At det vil ha sin overordentlig store betydning at staten har latt sig representere i selskapets styre, er gitt. Det betyr en styrkelse utadtil overfor de institusjoner selskapet nødvendigvis må i forbindelse med. Det betyr at de blindes ervervsak med dette offisielle stempel hviler på et fast grunnlag.

Det forekommer mig at det vi på erhvervsakens område i øieblikket har nådd, skaper mulighed for ved et godt samarbeide gjennem årene å føre erhvervsaken til en for de blinde heldig løsning. Gjennem sammenslutningen har vi også opnådd å få selskapet installert under gode, sunde og verdige forhold. Lokalene i klostret på Jagtvejen er slike at jeg tror enhver som arbeider der ute, er glad over de gode forhold som bydes ham. De rummelige plassforhold har igjen medført at arbeiderne kan få mer ut av sitt virke enn før. En god tilrettelegning av arbeide tbetyr naturligvis en øket produksjon.

Vil man nu spørre om hvilke erfaringer vi har høstet i de siste år, og efterat selskapet er blitt stiftet, vil jeg straks nevne dette: At de blinde har fått likelig representasjon med de andre interesserte parter, har virket meget fremmende på sakenes løsning, ikke minst når vi har stått overfor vanskeligheter av forskjellig art. Det er vanskeligheter, og det vil ihvert fall i lange tider vedbli å være det.

En av de største vanskeligheter ligger i selskapets forhold overfor de selvstendige blinde landet rundt, og dette forhold vil jeg gjerne utdype noget nærmere.

Den omsetning som den enkelte, selvstendig drivende blinde tidligere har hatt, har i almindelighet ikke vært stor. Oftest har det vært forbundet med store vanskeligheter for ham å skaffe sig denne omsetning. Vi har titt nok hørt om billedet hvor den blinde selv har måttet gå omkring med sine varer for å få dem solgt, og hvor vanskelige avsetningsforholdene i det hele tatt var for ham. Hadde han derfor en god kunde, måtte det bety så meget for ham at ingen ny ordning av erhvervsaken måtte ødelegge dette. — Gjennem hele Dansk Blindesamfunds arbeide for erhvervsaken har det gått som den røde tråd at hjelpen skulde ydes slik at de blinde i så vid utstrekning som mulig kunde slippe for denne ombæring og falbyding av sine varer. Men det har selvfølgelig ikke vært meningen at de blinde skulde miste en god kunde, selv om det var til fordel for det almene beste.

Også fra Blindes Arbejdes side må vi i så vid utstrekning som mulig søke å undgå at selskapet kommer til å konkurrere med de selvstendige blinde. Men jeg må innskytte at man også tidligere har følt hvor store vanskeligheter det var på dette område. Tenk bare på Ålborgforretningens vanskeligheter med forretningen i Brønderslev, med Arthur Svendsens forretning i Ålborg og med ikke få andre selvstendige blinde.

Men tross disse vanskeligheter har Dansk Blindesamfund likevel fastholdt det standpunkt at gjennem en stor samlet fabrikk- og salgsinstitusjon kunde det skapes en rasjonell løsning av de blindes erhvervsak. — Det nye selskap står overfor de samme vanskeligheter, og det er gitt at med selskapets utvikling vil disse ikke bli mindre. Nu kan man imidlertid gå to veier: Man kan i hvert enkelt tilfelle søke å overvinne vanskelighetene, eller man kan ut fra disse vanskeligheter søke å skape en opposisjon (og

kanskje en sterk opposisjon) mot det nye selskap, som dog er det mål vi alle stilet mot.

Fra selskapets side gjøres det alltid det at hvis dets representant henvender sig til en institusjon som vi ikke tidligere har handlet med, retter han en forespørsel om det kjøpes hos blinde. Får han svaret nei, arbeider han naturligvis efter beste evne for å få institusjonen til kunde; men svarer institusjonen at man kjøper hos en blind, sier vår representant takk, men spør samtidig om man tar hele sitt forbruk fra den blinde, og i mange, mange tilfelle er forholdet det at institusjonen vel har kjøpt litt (og ofte såre lite) hos den blinde, mens de har tatt sitt øvrige forbruk fra en av byens handlende, ikke sjelden en mann som har hatt tilknytning til bystyret eller sognestyret. I så tilfelle opgir representanten ikke sitt arbeide, men prøver på å få institusjonen til å ta hele forbruket fra blinde. Vi har hatt eksempler på at sykehus har kjøpt sine avsåpningsbørster fra en stedlig blind, men alt annet arbeide (og det som løper op i penger) har det tatt fra seende. Det vil si at kanskje bare 5—10 pct. av forbruket hittil har vært tatt fra de blinde. Hvis selskapet så kommer inn hos en slik institusjon, ja, så skjer det at den stedlige blinde kommer med sin lett forståelige anke over at en av hans kunder er blitt tatt fra ham. Spørsmålet blir da: Skal selskapet av hensyn til at den stedlige blinde har hatt denne lille leveranse, gå sykehusets dør forbi, eller skal man prøve å øke omsetningen av blindes varer med den langt større del av sykehusets forbruk. Jeg mener det siste; for vilde man si nei til det, vilde det være umulig å bringe avsetningen av de blindes produksjon så meget i været at det virkelig kom til å bety noget for samtlige landets blinde. Men på den annen side mener jeg at den blinde som har mistet en del av sin omsetning, skal holdes skadesløs, og dette kan og må gjøres slik at det skaffes ham en tilsvarende avsetning til selskapet. Dette har vi praktisert i mange, mange tilfelle. Den blinde må imidlertid ikke utnytte situasjonen på den måten at han f. eks. sier at han, selv om han ikke tidligere har levert til en institusjon, likevel hadde mulighet for ved en given leilighet å bli leverandør, slik at selskapets representant av den grunn ikke skulde besøke de institusjoner som lå i den blindes opland. Skulde saken ordnes slik, vil dere sikkert alle forstå at da vilde selskapets virksomhet være umulig. Jeg tror at vi ved forhandling med den enkelte (og ved en redelig forhandling fra begge sider) vil komme over denne store vanskelighet.

Men vil man gå den annen vei, nemlig å skape opposisjon på dette forhold, da vil det være såre lett. Mange ganger er det gått slik at selskapet er blitt beskyldt for en konkurranse overfor en selvstendig blind som slett ikke har vært tilfellet, og jeg skal nevne for dere en enkelt sak som jeg nettop har fått brev om i disse dager. En av kretsformennene ute på landet skriver til mig at vår representant har besøkt et par meiereier som en stedlig børstebinder hittil har hatt som kunde, og tatt disse kunder fra ham.

Vår representant har også besøkt en annen institusjon som vedkommende blinde hadde fått løfte om å få som kunde, og, skriver kretsformannen, hvis dette fortsettes, vil det reise sig en sterk opposisjon mot selskapet. Vi har undersøkt forholdene, og saken ligger slik an at vi hos en institusjon som opgav å handle hos den blinde, ikke har mottatt ordre, at vi i den egn hvor vedkommende blinde bor, har hatt et eneste meieri til kunde i lange tider, og endelig at vi har fått en enkelt ny kunde som aldri har kjøpt hos den stedlige blinde. Hvis det derfor til de av den blinde nevnte institusjoner er skjedd henvendelse om salg av blindes varer, er det i hvert fall ikke fra Blindes Arbejde A/S side. Men dere forstår hvor uhyre lett det vil være på et kretsmøte å få folk til å slutte sig til en slik opposisjon.

Jeg mener at selskapet ikke kan undgå av og til å komme til å tre den selvstendige blinde for nær; men vi vil være meget villige til å skaffe ham erstatning for det tap han eventuelt måtte ha lidt, hvis han vil gi oss de nødvendige opplysninger. — Men hvis hver enkelt liten sak skal pustes op til et stort nummer, vil løsningen av de blindes erhvervsak i høi grad bli vanskeliggjort.

En annen erfaring vi har gjort, er at selskapet ikke under nogen form kan selge annet enn førsteklasses arbeide. På selskapets verksted vil man alltid kunne sikre sig å få fremstillet førsteklasses arbeide; men erfaringene har vist at man ikke i alle tilfelle mottar førsteklasses arbeide fra de blinde ute omkring i landet. Det er meget forståelig da den blinde arbeider på landsbygden ikke i så høi grad er spesialarbeider som den mann som sitter på selskapets verksted. Her må vi ha vår oppmerksomhet henvendt på litt efter litt å gjøre den blinde arbeider på landsbygden til spesialarbeider. Dette vil ta sin tid, og selv om dette arbeide gjøres, vil det likevel bli en del blinde tilbake som ikke evner å lage slikt arbeide som selskapet tør legge navn til. Vi må derfor i forening søke å finne midler til også å komme disse mennesker til hjeip.

I denne sammenheng vil jeg gjerne peke på at en forbedret utdannelse av den blinde håndverker vil bli nødvendig, og det er min plan i den aller nærmeste fremtid å sende forslag til departementet om at håndverksskolen utskilles fra selve instituttet. — Som jeg tidligere har fremholdt, bør de unges håndverksutdannelse inn under almindelige verkstedsformer og ikke være under påvirkning av at de unge er under tak og i fellesskap med en barneskole. Den nye håndverksskole burde tillike bli en utdannelseanstalt for blinde som har mistet synet i en senere alder. Det må erkjennes at det er i høi grad uheldig og uforsvarlig at slike eldre blinde optas til utdannelse på et institut hvor det kanskje kort tid efter deres optagelse faller lange ferier. For den som er blitt blind i en sen alder, og som må læres op i et blindehåndverk, gjelder det først og fremst om at arbeidet helt kommer til å opta hans tid. Dette kan ikke gjennomføres her på instituttet, og det er en av grunnene til at håndverksskolen bør utskilles.

Arbeidsformene og læreforholdene bør være anderledes ved

en slik håndverksskole enn de nu kan bli på blindeinstituttet. Om det vil lykkes å få en slik håndverksskole opprettet og muligens installert i en del av de gode lokaler ute i klostret på Jagtvejen, vet jeg ikke; men saken vil i hvert fall nu bli reist.

En tredje erfaring vi har høstet i den tid vi har arbeidet med depotet og selskapet, er den at det er nødvendig at det gjennom en kraftig agitasjon stadig holdes liv omkring de blindes erhvervsak. Det er så få kunder som faller inn av døren til oss, og det er ikke så lett å få døren lukket op hos dem; men gjennom en agitasjon som går ut på å skape kjennskap til de blindes arbeidsvilkår og til blindesaken i sin helhet, vil man (det har erfaringen vist) kunne nå langt frem. Under hvilke former denne agitasjon bør etableres, skal jeg ikke komme inn på her iaften; men det ligger en betydningsfull oppgave i til stadighet å holde det danske folk våkent overfor blindesaken.

Jeg vil nu gå over til det siste punkt som jeg iaften gjerne vil tale om, nemlig: Hvad må man ønske av fremtiden? — For det første vil jeg si at vi må ønske en rolig utvikling av forholdene. En utvikling i sprang vil være til skade for hele saken, hvorimot en rolig utvikling med velvilje og forståelse fra alle sider og betinget av et godt samarbeide mellem alle interesserte vil være i de blindes egen interesse.

Den utvikling det har vært i de siste år, har imidlertid ikke været ubetydelig. På selskapets verksteder her og i Ålborg er det nu ansatt 1 tøffelmaker, 3 salmakere, 12 vevere, 18 børstebindere, 14 kurvmakere og 5 bud og medhjelpere, i alt 53 personer. Dessuten har 106 hjemmearbeidende levert arbeide til selskapet.

Vi vil søke å regulere avtagningen fra de enkelte blinde så godt som mulig; men før arbeidet er delt slik at hver mann likesom er kommet på sin rette plass m. h. t. hvad slags arbeide han kan utføre, vil delingen ikke kunne bli nogenlunde likelig. Hertil kommer at ikke få som har fått tilsendt arbeide, har vært optatt med annet arbeide, slik at det er gått op til tre måneder før selskapet har fått de ferdige varer tilbake. Men vi vil, som sagt, gjøre oss umak for at det blir så rettferdig som mulig både i by og på land. Også på dette område må det gå en tid. Det må en rolig utvikling til. I mange tilfelle vil det bli nødvendig at blinde håndverkere deltar i et efterkursus for å bringe sitt arbeide op på det nivå som nu engang må kreves.

Når man nylig har sett at en enkelt av Dansk Blindesamfunds kretser hadde tenkt på å opprette et stedlig erhvervsdepot, og allerede hadde hatt en del utgifter for å etablere et slikt depot, må man si at forståelsen av en rolig og sund utvikling av erhvervsforholdene med Blindes Arbejde A/S som centrum ikke har vært rådende hos disse mennesker som vil prøve på å løse erhvervsaken lokalt. Man må nu hvor det er skapt så gode muligheter, arbeide i forståelse med hverandre på å tilveiebringe en løsning av denne viktige sak.

Det vilde enn videre være ønskelig om selskapet også kunde

bli en innkjøpscentral for råvarer til de blinde. Jeg vil straks si at for øieblikket tør vi ikke ta spørsmålet op, da det til opgavens løsning vil trenge en meget betydelig driftskapital. Hvis innkjøpene skal gjøres fordelaktig, kreves det mange penger, og her-til kommer at forsendelsen av råvarene til den enkelte blinde mange ganger vilde skje i småpartier, noget som vilde forde megen ekspedisjonshjelp, og hvis selskapet måtte innlate sig på å gi kreditt til de blinde arbeidere, vilde det derved bli bundet et sikkert ikke ubetydelig beløp. Dessuten kunde selskapet jo også ved en slik forretning bli påført tap, som sagt, for øieblikket tør selskapet ikke innlate sig på dette.

Det er gitt at selskapet vil nytte enhver mulighet for å skaffe nye virkeområder. Gulvklutvevningen synes jo å være et godt nytt erhverv. Om man vil få hell til å finne andre, er vel ikke sikkert; men man må arbeide på det. — —

Nu skal jeg ikke opholde dere lenger, men bare slutte med å si at vårt bannermerke bør være: «Fremad i samlet tropp, ikke rive ned, men bygge op.»

Fra Dalen Blindeskole.

Bestyrer Wisth blev på sin 70-årsdag den 8. april hyldet på forskjellig vis av slekt, venner og tidligere elever. Utover hele dagen strømmet blomster og telegrammer inn, likesom mange kom personlig for å lykønske den ungdommelige 70-åring. Fra skolens lærerpersonale møtte lærer Nergård og frk. Nicolaisen, to av de lærere som har arbeidet lengst sammen med Wisth, med en vakker sølv fruktskål. Lærer Nergård overrakte gaven med en varm takk for bestyrerens dyktige arbeide ved skolen og for det gode samarbeide i alle disse år. Senere blev bestyreren hyldet med sang av de øverste klassers kor.

Fredag 11. april var det samlede lærerpersonale innbudt til bestyreren, som med hjertelige ord takket for gaven til 70-årsdagen. Den hadde både overrasket og gledet ham, og han tok den som et uttrykk for at man syntes han iallfall hadde fått utrettet noget godt for skolen i de år han hadde arbeidet her. Lærer Nergård minnet i en anslående tale om at bestyrer Wisth var en av dem som hadde vært med helt siden blindeskolen nordenfjells blev grunnlagt, og at han således var med blandt dem som med tro og kjærlighet hadde ryddet og sådd og ført arbeidet for de blinde frem fra å være en brakke- og bølge- til de blomstrende åkrer det nu var. Lærer Karterud talte for fru Wisth. Når bestyreren alltid hadde vært så frisk og fremdeles var så kjekk, var det greit at det var fordi det hadde stått en kvinne bak. Til sist fortalte bestyreren enkelte pussige trekk fra skolens første tid og ønsket arbeidet fortsatt fremgang og vekst. — Under det hyggelige samvær blev man rikelig bevertet med kaffe og kaker, vin og frukt.

Elevene fikk også del i festligheten ved at de fikk fri de to siste timene, likesom de både denne dagen og på selve høitidsdagen blev traktet med sjokolade til kvelds.

Oddabrev.

Klokken var næsten 19, og jeg ruslet til ungdomshuset. Her var lokalet fullt av barn og voksne. Lærer Daniel Eitreims stemme høres overalt. Snart er det årene som skal trekkes, snart er det en som skal spille fiolin, eller det er et lite skuespill som skal opføres av en del barn, eller det er en som skal tale. Jeg bli ført rundt i salen av fru Jordal som forteller om alt som er laget eller gitt til basaren. Det ligger et veldig arbeide bak denne vakre utstilling. Nu har de interesserte damer arbeidet flere timer for å få det hele smakfullt ordnet. På bord og vegger rundt hele salen ligger og henger gjenstander som forteller om interesse og hjertelag.

Klokken er 24 første kvelden, og kassen blir talt op. Det er kommet inn knapt 200 kr. Det er barna som særlig har rådd grunnen denne kvelden.

Lørdag kl. 19 går man på igjen. Programmet skifter som kvelden før, bare at det er flere voksne. Odda Ungdomslags spelag viser frem skuespillet «7 Alner av same Tyet». Når jeg nevner Odda Ungdomslag, må jeg samtidig få fortelle at laget like fra først av har gitt helt gratis hus til foredrag og basarer, og ellers har laget på mange vis hjulpet til.

Lørdag kl. 24 blir igjen kassen talt op. Inntekten viser sig denne kvelden å være over 200 kr. — Vi går hver vår vei for å sove ut til søndagstørnen som begynner kl. 17 for barn og kl. 20 for voksne. Jeg kan godt forstå at flere er øre av de to kvelders rastløse uro og sjau. Men humøret er glimrende.

Så er søndagsståket i full gang. Barna har fylt lokalet, og en del voksne er også kommet. Flere barneskuespill blir synt frem, og latteren står ofte i taket. Kl. 20.30 går barna, men nusert er fremdeles fullt av voksne menn og kvinner. Daniel Eitreims blandede kor synger flere nummer, og underholdningen skifter stadig.

Undertegnede snakket nu et kvarter eller en halv time. Til tross for at det var basar og forsamlingen var så mangeartet, var det full stilhet og interessen tydelig merkbar. Da jeg til slutt bar frem en takk til foreningen, og alle de andre, så uttrykte jeg min glede over at jeg hadde fått anledning til å være sammen med så mange gode blindesaksvenner. Jeg sluttet med å nevne hvordan min mor gråt da jeg mistet synet, og hvor uendelig sårt det var for mig å merke disse tårer. Ja, slik var det dengang og slik er det nok nu. Men nu har den gråtende mor en skare varmhjertede mennesker rundt sig som så inderlig gjerne vil trøste og hjelpe. Vi blinde elsker og ærer foged Johansen for det store arbeide han har gjort for oss. Han slo den første brist i muren som stengte for oss, og siden har flere og flere fortsatt å bygge videre på dette arbeide. I denne sal ser vi også en stor forsamling som med interesse og hjertelag i flere dager har synt at de vil være med å bygge videre på det arbeide foged Johansen begynte.

Lærer Eitreim var også oppe og talte. Han var sterkt rørt og uttalte sin glede over at Odda var blitt så interessert for denne saken, og han merket tydelig hvordan interessen grep om sig.

Da vi klokken 24 talte op kassen, var det kommet inn vel 500 kr., altså ca. 900 kr. på tre kvelder. Jeg sitter nu på båten på vei til Ålvik; men basaren i Odda blir først avsluttet i kveld.

F. t. D/S «Søndhordland» 7. 4. 1930.

Med vennlig hilsen,

John Sætie.

Husholdningskursus i Oslo.

Frkn. Ambjørnrud, Parkveien 12, Oslo, har vært så elskverdige å tilby Ø. B. lokalene i sin husholdningsskole gratis i tiden fra 12. juni og tre uker fremover. Dette tilbud har forbundets styre med takk tatt imot og akter å sette i gang et kursus i matlagning i nevnte tidsrum. Kurset blir helt gratis for deltagerne, som bare må ta med det nødvendige sengetøy og håndklær. Elevene kommer nemlig også til å bo på husholdningsskolen. Det blir plass til 10 elever under ledelse av en lærerinne med en assistent.

„Godt Håp“ 20 år.

Kvinneforeningen «Godt Håp», Oslo, som arbeider til beste for Ø. B., kunde nylig se tilbake på 20 års virksomhet, idet den blev stiftet om våren 1910. Initiativet blev tatt av trk. Othilie Andresen, og hun blev foreningens første formann. «Godt Håp» hadde til å begynne med sine møter dels på blindeskolen og dels på omgang blandt medlemmene; men i 1925 blev sammenkomstene forlagt til Ø. B.s kontor, og her har de siden vært holdt. «Godt Håp» er en kvinneforening; men det mannlige element — eller de «tvilsomme kvinner», som de for ordens skyld er blitt kalt — har alltid vært meget godt representert.

I den første tiden arrangerte foreningen årlige utlodninger, dels på blindeskolen og dels i Fagerborg menighetshus, og disse utlodningene må vel betraktes som forløperne for Ø. B.s basarer. Siden disse begynte har «Godt Håp» innskrenket sin virksomhet til små utlodninger hvert år. Men det er likevel ikke få kroner den i årenes løp har kunnet overlevere til Ø. B.s kasserer.

Hvem som har innehatt formannsstillingen op igjennem årene, husker jeg ikke; men kaffekokningen som er et meget viktig ledd i foreningens arbeide, har vært besørget av hr. Flugsrud hele tiden siden han kom til Oslo. — —

20-årsfesten som fant sted 10. april og også holdtes på Ø. B.s kontor, blev meget vellykket. Litt trangt var det jo, men ikke så aller verst heller. Den store reolen var dekket med et flagg og den lille pyntet med bibliotekarens sjal. De ca. 25 deltagere samledes ved 20-tiden til kaffe og smørbrød. Ø. B.s formann talte

for stifterne og utbragte også et hurra for dem og et for frk. Sverdrup. Hjelmtveit takket frk. Sverdrup for alt det gode og morsomme hun hadde lest på møtene, og han håpet at det gode kameratskap vilde fortsette i de år som kom. — Senere blev det servert frukt, og stemningen var hele kvelden den aller beste.

V. J.

Oscar Spurchelands Legat til Østlandske Blindeforbund.

Før Sankthans skal det utdeles en del renter av Spurchelands legat. Det skal utdeles 300 kr. til menn og 150 kr. til kvinner. I begge fall vil kristeligsinne hånd- eller kroppsarbeidere bli foretrukket. Dette er et spesielt ønske av testator. — Ansøkninger må stilles til styret for Oscar Spurchelands Legat til Ø. B. og sendes til undertegnede innen 1. juni d. å.

Erling Herstad.
Langes gt. 7, Oslo.

Møtoreferat.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 5. 4. 1930. 1) Bevilgedes 200 kr. til materialer. — 2) Forelå ansøking om hjelp til organistutdannelse. Man besluttet å innhente nærmere opplysninger, og det overlotes til formannen å ordne saken i samråd med bestyrer Røsegg. — 3) Bevilgedes 150 kr. som hjelp til husleie. — 4) I anledning av en ansøking om hjelp til et efterkursus i kurvmakeri ved Oslo off. Blindeskole besluttet å søke F. f. B. og vedkommende kommune om å bidra med en del av beløpet. — 5) Ansøking om hjelp til undervisning i kåpe- og kjølesøm blev ikke innvilget, og styret anså dette arbeide som avgjort uhensiktsmessig for blinde. — 6) Bevilgedes 150 kr. til avskrivning. — 7) Bevilgedes et lån på 500 kr., og formannen fikk bemyndigelse til å kontrollere den riktige anvendelse av beløpet. — 8) Besluttet å sette i gang en salgsutlodning også i 1930, og det overlotes til formannen å forberede saken.

Sekretæren.

Dødsfall.

Et av V. B.s eldste medlemmer, glassmaker Ingebrigt Johannessen, Bergen, døde stille 25. april, vel 81 år gammel. De tre siste årene har han for det meste vært sengeliggende. I anledning av 80-årsdagen (11. april ifjor) hadde vi en omtale her i bladet av hr. Johannessens liv og virke. Alle som kjente ham og hadde lært å verdsette hans mange gode egenskaper, vil med dyp vemod motta budskapet om den gamle hedersmanns bortgang.

Sandnes og blindesaken.

Det praktiske blindesaksarbeide har når Stavanger undtas, på disse kanter vært mer eller mindre fremmed til de aller siste år. Nu er det like-som det begynner å komme inn i et annet gjenge, idet forskjellige foreninger dannes til beste for denne gren av det sociale arbeide, blindesaken.

Flere ungdomslag har tatt det op, skoler har vært med ved innsamlinger og loddsalg og også ved dannelsen av små foreninger. 7-de klasse ved Sandnes folkeskole, både gutter og piker, tok i høst fatt under frk. Stulands ledelse, og disse foretagsomme elever vil nu på førstkommande lørdag (5. april) kl. 6 ha sin første tilstelning, en basar i Avholdslokalet. Det er en vakker tanke at barna er med i dette arbeide, da midlene som kommer inn, skal være med å trygge fremtiden for de ca. 100 blidne barn som til stadighet fyller landets blindeskole.

Lærerfruen i Sandnes har i flere år hatt en forening til beste for dette arbeide. 7. klasse kommer nu som nr. 2. Det vilde være å håpe at de møter forståelse og opmuntring fra alle kanter og derved får mot til fortsettelse for å kunne rekke dem som er satt på livets skyggeside, den påkrevde hjelp til selvhjelp. Det praktiske blindesaksarbeide har satt sig det store mål at flest mulige blinde skal bli uavhengige, bli frigjort fra de mange lenker som de nu er lagt i, men som de uten de seendes forståelse aldri vil bli frigjort fra.

(M. S. i «Stavangeren»).

Basaren gikk meget godt, og V. B. har nu som nettoutbytte av den mottatt 300 kr. Som innsenderen i «Stavangeren» fremhever, er det både gledelig og betydningsfullt at barna kommer med i blindesaksarbeidet. Måtte det eksempel som er gitt på Sandnes, bli efterfulgt av mange andre.

Red.

Erhvervsutdannelsen for blinde i Tyskland.

På den tredje tyske blindevelferdskongress som fant sted i Königsberg sommeren 1927, blev det besluttet nedsatt en kommisjon til å utrede spørsmålet om den fremtidige ordning av erhvervsutdannelsen for blinde i Tyskland. Kommisjonenens mandat blev senere utvidet til også å omfatte arbeidsanskaffelse. En betenkning fra denne kommisjon foreligger nu. Da den inneholder adskillig gode vink også for oss, gjengir vi hovedpunktene her. Innledningsvis fremholdes at erhvervsutdannelsen bør spesialiseres og individualiseres mest mulig, slik at den enkeltes evner og anlegg helt kan få utvikles og nyttiggjøres. Derefter går kommisjonen over til å behandle de forskjellige erhverv.

Studier. Før studiene begynner, bør elevene underkastes en intelligens- og optagelsesprøve. Blindeskolene bør i størst mulig grad sende sine best begavede elever til høiskolen i Marburg, da de unge der vil finne alle hjelpemidler som er nødvendige for deres studier, og da denne høiskole kan gi undervisning som står fullt på høide med tidens krav.

Kunstnerutdannelse. Blindeskolen bør på enhver måte lette og fremme bestrebelsene hos elever som har utpregede kunstneranlegg. Det egentlige musikkstudium bør dog for slike særbegavelsers vedkommende alltid foregå ved eller i tilknytning til en musikkhøiskole.

Erhvervsmusikk. De blinde erhvervsmusikeres utdannelse bør i blindeskolen bli mer omsorgsfull enn hittil, da erhvervsmusikken ofte gir større inntektsmuligheter enn kunstnermusikken, og da heller ikke alle musikalsk begavede blinde har forutsetninger for å bli kunstnere. Når det gjelder den erhvervsmessige musikkutdannelse, skal det ved blindeskolen i fremtiden også bli gitt undervisning på instrumenter som tidligere ikke har vært nyttet. Videre skal det legges større vekt på samspill. For å fremme erhvervsmusikkutdannelsen bør det ved blindeskolen opprettes orkestre. Det skal uttrykkelig fremheves at de såkalte Schlagere har en berettiget plass, noget som jo også anerkjennes av flere musikkhøiskoler. Den moralske fare som er til stede også for seende erhvervsmusikere, kan minske eller helt fjernes ved en passende opdragelse. Det vil være hensiktsmessig at den blinde erhvervsmusiker også får opplæring i et annet fag, så han har noget å falle tilbake på i den tid han måtte bli arbeidsløs som musiker.

Organistutdannelse. Blindeskolen bør vie denne sak særlig oppmerksomhet, da det sikkert kan gjøres meget her. Det bør arbeides for at det kan bli lettere adgang for blinde som vil bli organister, å få friplasser ved utdannelseanstaltene. Heller ikke små og dårlig betalte organistposter bør foraktes, da også slike poster gir anseelse og øker tilgangen på seende musikk-elever. Den blinde organist bør tillike få utdannelse som musikk lærer.

Oplesning. Når det dreier sig om litterært begavede blinde, bør det gjøres forsøk på å utdanne dem som oplesere. Dette kan naturligvis ikke gå inn under blindeskolens undervisningsplan; men skikkede lærerkrefter turde ikke være vanskelig å finne.

Handelsutdannelse. Utdannelsen av blinde i handelsfag bør bli overdratt til høiskolen i Marburg. Høiskolen bør i så stor utstrekning som mulig utføre skriftlige arbeider for forretningsfolk, slik at elevene kan venne sig til å levere et pent arbeide og opnå et raskt arbeidstempo. Handelsutdannelsen bør blandt annet ha utførelse av helt selvstendig korrespondanse som mål.

Pianostemning. For stemmerutdannelsen skal de prinsipper som er tillempet ved blindeskolen i Halle, bli almindelige. Det kreves her at læreren skal ha et fullstendig kjennskap til faget og også en vidtgående ferdighet i reparasjon av instrumenter. Foruten i pianostemning bør elevene utdannes som erhvervsmusikere, da et slikt musikalsk kjennskap vil gi publikum større tillit til den blinde stemmer, likesom det også kan skaffe ham bi-

fortjeneste. Selv om de stemmere som nedsetter sig i storbyene, kanskje kan klare sig uten noget mer inngående kjennskap til reparasjon, bør de likevel ha dette kjennskap. Ved utdanning av svaksynte stemmere bør det legges særlig vekt på å gi dem et grundig kjennskap til reparasjonsarbeider. I større byer bør svaksynte og blinde stemmere samarbeide, slik at det ikke blir nødvendig å få seende fagkolleger til å utføre mer omfattende reparasjoner.

Massasje. Utdannelsen i massasje bør ofres større oppmerksomhet enn hittil har vært tilfellet, da dette erhverv kan gi blinde som er skikket for det, gode inntektsmuligheter. En god almenutdanning og en pen fremtreden er uomgjengelig nødvendig her. Blinde som vil utdanne sig til massører, bør på blindeskolene få en slik almenutdanning og likeledes bli gitt anledning til å være sammen med seende for å venne sig til de vanlige omgangsformer osv. Den egentlige massasjeutdanning må selvsagt foregå utenfor blindeskolen, helst ved et massasjeinstitutt eller en klinikk.

Telefoni. Telefonbetjeningen synes ikke å by på store muligheter for blinde efterat centralene i stigende utstrekning omlegges til hel- eller halvautomatisk drift. En særlig opplæring som telefonister tør derfor ikke være påkrevet. (Kommisjonen har tydeligvis ikke kjennskap til det franske apparat vi omtalte i forrige nummer, og som gjør det mulig for blinde å betjene også de moderneste innretninger på området. Red.)

Dokumentheftning. Dette arbeide synes å ha nogen fremtid for sig; men også når det gjelder dette erhverv, er en inngående undervisning neppe påkrevet.

Fjærfehold. Med henblikk på den fremgang blinde har hatt i England og under henvisning til de gode erfaringer som også flere tyske blinde har gjort som fjærfeopdrettere, bør dette erhverv ofres stor oppmerksomhet og praktiske forsøk bli foretatt. Spørsmålet om en eventuell undervisning for blinde fjærfeopdrettere kan først finne sin avgjørelse når resultatet av disse forsøkene foreligger.

Industriarbeide. For arbeidet i industrien er en særskilt opplæring på blindeskolene ikke nødvendig. Det vil være tilstrekkelig at man (som tilfellet er i Halle) lar de unge blinde bli fortrolig med å betjene maskiner. Industriarbeidet for blinde bør vises all oppmerksomhet, da det her er store erhvervsmuligheter for dem. Blinde som tenker å bli industriarbeidere, bør ikke undlate å lære sig et håndverk som de kan utføre i tilfelle det skulde inntruffe arbeidsledighet i industrien. Utdanning i et håndverk fremmer også den manuelle ferdighet hos den blinde, noget som under hans fremtidige industriarbeide vil være til stor nytte. Blindeskolen i Halle har opprettet en maskinavdeling. De erfaringer som er gjort der, kan tjene som rettesnor for hvad man videre bør foreta sig på dette område. Når det gjelder erhvervsutdanning for slike blinde som senere vil søke beskjeftigelse i in-

dustrien, er det av stor betydning at elevene vennest til et raskt arbeidstempo, da hurtighet ved siden av utholdenhet er noget av det viktigste for industriarbeideren. Blinde som før de mistet synet, har vært industriarbeidere, og også adskillige andre som er blitt blinde i en senere alder, bør henvises til industrien, da de på forhånd har kjennskap til det tempo og den arbeidsmåte som brukes der. M. h. t. betalingsspørsmålet er det å si at den blinde industriarbeider bare der kan vente samme lønn hvor arbeidsledelsen tinner at hans ydelse står på høide (eller næsten på høide) med den seende arbeiders. Selv om det til å begynne med ikke kan opnåes så stor lønn, bør det likevel gjøres forsøk på å få blinde inn i de forskjellige industrigrener for å bevise at de kan utføre arbeidet.

H å n d v e r k s u t d a n n e l s e n. Blindeskolenes og blindeverkstedenes håndverksopplæring bør fortsettes også herefter; men denne opplæring må tre tilbake hvis det skulde åpne sig andre og bedre erhvervsmuligheter. Håndverkselevne bør på den ene side læres op til å utføre kvalitetsarbeide og på den andre til et så hurtig arbeidstempo som mulig. Det bør kreves bestemte dagsydelser av dem. Håndverkselevne bør få kjennskap til material- og varepriser, regnskapsførsel osv. Så sjelden som råd er bør svaksynte settes til håndverksopplæring, da det er mange andre erhvervsmuligheter for dem.

H u s s t e l l. De blinde piker bør ved skolen få en så allsidig undervisning i husstell som forholdene tillater, da dette er av stor betydning for dem. Blindeskoler, blindehjem m. v. bør benytte svaksynte piker som hjelpepersonale.

Kommisjonen fremholder i sin motivering at spørsmålet om hvordan den fremtidige utdanning i musikk, pianostemming og handel skal ordnes i enkelthetene, bør utredes nærmere av de ovennevnte fagkomitéer. — Blindeskolenes håndverkslærere bør få større innflytelse på håndverksutdannelsen enn de hitil har hatt. Dette vil styrke ansvarfølelsen og øke arbeidsgleden hos dem. De bør også få anledning til å delta i pedagogiske kurser, likesom de må bli helt fortrolig med blindeforholdene. Blindeverkstedene bør i så stor utstrekning som råd er gå over til å bruke hjelpemaskiner for å lette arbeidet og øke produksjonen.

Fra forskjellige land.

England. I England var det ved utgangen av 1929 15,964 blinde som hadde frie radiolicenser. —

Miss Agnes Swift, elev av Royal Normal College for the Blind, har nettop ved Londons Handelskammer tatt en meget fin eksamen i stenografi, idet hun opnådde en gjennomsnittshastighet av 120 ord i minuttet. —

En annen ung blind dame, Miss Hezel Winter, elev av høiskolen for blinde damer i Chorley Wood, har i konkurranse med de flinkeste kvinnelige studenter ved Englands universiteter erobret et stipendium i historie ved Oxford på 1080 kr. Miss Winter so mbare er 17 år gammel, er født blind

og har fått hele sin utdannelse gjennom punktskriftsbøker som Nasjonalinstituttet for Blinde, London, har skaffet til veie. —

En blind oppfinner i London, Mr. G. L. Lavington, har konstruert et apparat som han mener i høy grad skal minske ulykkene ved motorkjøretøier. Han deltok i den konferanse som nylig blev holdt på initiativ av chefen for Transportdepartementet til behandling av spørsmålet om hvad som kunde gjøres for å minske tallet av ulykker i Londons gater. Mr. Lavington hevder at hans oppfinnelse vil redusere automobilulykkene med 70—80 pct. Skjønt oppfinneren har vært blind i næsten 40 år, har han underkastet apparatet en rekke personlige prøver. —

Nasjonalinstituttet for Blinde i London har gjort optaket til dannelsen av en organisasjon for landets sportsinteresserte blinde. Ved mange blindeskoler der borte blir det allerede drevet sport av forskjellig slags; men instituttet er av den opfatning at det må gjøres mer på dette område, både for skolenes elever og for andre blinde.

Frankrike. I de strøk av Paris som er mest passert av blinde, har bystyret latt slå op store plakater med store typer hvorpå det står: «Vær oppmerksom på de blinde!»

Amerika: Ifølge en nylig offentliggjort opgave i «The Matilda Ziegler Magazine for the Blind» yder følgende 21 stater i en eller annen form pensjon til blinde: California, Colorado, Connecticut, Idaho, Illinois, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine Maryland, Massachusetts, Minnesota, Missouri, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, New York, Ohio og Wisconsin. —

Som svar på en forespørsel meddeler nevnte tidsskrift at en spesialkomité nedsatt av The American Association of Workers for the Blind gir følgende tre blindhetdefinisjoner. 1) I almindelighet må den regnes for blind som til tross for særskilte briller ikke kan lese vanlig trykk og skrift, eller som ikke kan utføre slikt arbeide som det trenges syn til. 2) Når det gjelder spørsmålet om opptagelse ved de spesielle blindeskoler, bør den ansees for blind hvis syn på det beste øiet utgjør mindre enn 22 pct. av normalsynet. 3) Sett fra den kompetente læges standpunkt er betegnelsen «Blind» et altfor relativt begrep for almindelig anvendelse, idet det inneslutter i sig mange grader, likefra absolutt mangel av lysfornemmelser til delvis, ja endog brukbart syn.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjeltnveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Ostlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslisngt. 13; tlf. 62433.

ANTISEPTON

HÅRVANN

er sammensatt efter moderne medisinske prinsipper og oppfyller alle de krav som stilles til et virkelig effektivt hårpleiemiddel. Antisepton er sterkt antiseptisk og dreper sopp og bakterier som forårsaker håravfall. Antisepton har en kraftig rensende evne, fjerner straks flass og holder hårbunnen ren. Antisepton styrker hårets vekst og virker op-
livende og stimulerende på nerverne.

CARL A
HØYERS

STOMATOL
FABRIK
OSLO

Fabrikeres med fett (oliven olje) for tørt hår og uten fett for hår som er fett nok.

NORSK FABRIKAT

Prøv
min

Fineste Java & Moccabl. à Kr. 2.10 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.
 Specialbl. Kaffe - - 1.80 —
 Salvadorbl. ” - - 1.65 —
 — kraftig og velsmakende —

Prøv
min**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

HOTEL FROGNER

Nils Juels Gate 29 — OSLO. (Frognertrik tti Døren)

 40 pene rolige Værelser. Telefon paa de fleste Værelser

Rimelige Priser. — Bilplads

Telef. Nr. 41980

FRU OTTILIE GEHE.

Telef. Nr. 41980

H. A. BRUN ^{A/S}**BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{2}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre ^{og} Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

	Bergensreisende
Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317	bor bedst og billigst paa
	Hotel Rosenkrantz
	nær Tyskebryggen Stor Spisesal
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Grønsen 15¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3529 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet)
BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.
KORTEVARER OG PAPIRHANDEL Stort utvalg i skrivesaker Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136. D. Kogstad.	
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik.	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN
Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN
BERGEN

KOLONIAL
en gros

Specialitet:
Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP
H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Trondhjems Sparebank

— Oprettet 1823 —

Forvaltningskapital kr. 72 371 834.84

Formue pr. 1/1-1926 „ 3 805 993.59

Mottar indskud på 6/mdl.s opsigelse, sparebankvilkår og folio.

Utfører alle vanlige sparebankforretninger.

**Formuesforvaltning — Hjemmesparebøsser
Sikkerhetsbokser.**

Kjøp Norske Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygler, Pianoer & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermer, Servietter

*Frynser — Agramaner
Snorer*

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

*Virk for Blindesakens spredning
i by og bygd.*

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebyggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

[Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN ^{A/s}
BERGEN

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

Nytt legat til Vestlandske Blindeforbund.

Det er overordentlig gledelig å se at blindeorganisasjonene nu også i vårt land har vunnet en slik posisjon i den almene bevissthet at folk i stigende utstrekning husker dem i sine testamenter. På Vestlandet har man nylig hatt et nytt vakkert bevis på dette, idet frk. Ingeborg Sofie Hysing, Bergen, som avgikk ved døden 9. mai, har skjenket 10 000 kr. av sin etterlatte formue til et legat for V. B.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn's
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjetting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettoppriser.

Kun kontant.

Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17

Søndre Alm. 2. Sandviken

Fjøsangervei 33

Solheimsgaten 46

Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2

Baneveien 20

Haakonsgaten 27

Arbeidergaten 7. Eidemarken

Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

^{A/B} SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

A/S
INGENIØR
F. SELMER
ENTREPRENØRFORRETNING
OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

OSLO

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

FOR

ALLE TYPER

A/
S

PAUL SVENDSEN

MASKINFORRENING

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

ALM

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av møbelstoffer, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner og gulvlamper etc. til rimelige priser. Arbeidet utføres etter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Lovenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{1}{2}$ Ved Muren $\frac{1}{2}$ **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen $\frac{A}{S}$ Bergen

Børs Café & Restaurant

BERGEN

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS

Transportkompagni $\frac{A}{S}$

BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

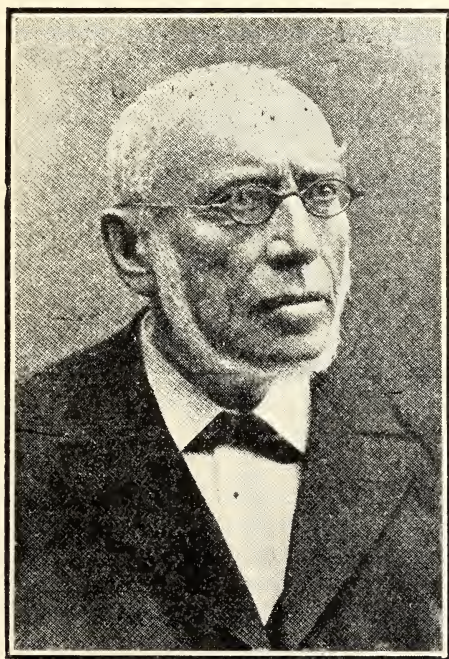
Telefon 3871

Nr. 6.

Juni 1930

19 årg.

Foreningen for Blinde, Oslo, 70 år.

Foged J. Johansen.

6. juli er det 70 år siden Foreningen for Blinde, Oslo, den første blindeorganisasjon i vårt land, blev stiftet. Optaket blev gjort av daværende inspektør ved Rikshospitalet, senere foged i Buskerud Jochum Nikolai Müller Johansen (født i Fredriksvern 12. oktober 1823, død i Oslo 28. januar 1913).

Johansens interesse for de blinde blev tidlig vakt, men den modnedes først til handling ved at han under et ophold i sin fars;

fødeby København på Det kgl. Teater så opført Henrik Hertz skuespil «Kong Renés Datter» med den kjente skuespillerinne fru Heiberg i hovedrollen. Hennes fremstilling av den blinde kongedatter gjorde et så sterkt inntrykk på ham at han besluttet sig for snarest mulig å reise en kraftig bevegelse til beste for vårt lands blinde. Som forberedelse til dette gav han sig straks til å studere hvad han traff på av litteratur om blinde og begynte å anstille undersøkelser om blindeforholdene i Norge. Da han senere som inspektør ved Rikshospitalet i 1855 fikk et stipendium for å gjøre sig kjent med fremmede sykehus, nyttet han leiligheten til også å besøke blindeinstitutter i Paris, Berlin, Dresden og Wien. Etter hjemkomsten skrev han i 1857 i «Norsk Kirketidende» om: «En skole for blinde», i 1858 i «Folkevennen» om: «Blinde børns opdragelse» og i «Skillingsmagasinet» om «Blindeinstituttet i Paris». Dessuten holdt han et foredrag om saken i Polyteknisk Forening. For å slå fast for sig selv at han vilde sette igang en virksomhet for å fremme de blindes vel, innsatte han lillejulaften 1857 i Kristiania Sparebank 3 spd. på en kontrabok lydende på «En skole for blinde.»

I juni 1858 sendte så Johansen sammen med en rekke fremstående menn ut en innbydelse til dannelse av en «Forening for Blinde». Det viste sig at mange hadde hjertelag for de blinde, og på foreningens konstituerende generalforsamling 6. juli 1860 kunde meddeles at det av 1844 bidragsydere dels var innbetalt ca. 15 000 kr., dels tegnet årlige bidrag til et beløp av ca. 2800 kr. Det var således tydelig at man kunde gjøre regning på almenhetens sympati og offervilje overfor de blinde, og da det også lyktes fogden og formående menn som på forskjellig vis støttet ham i arbeidet, å overbevise statsmaktene om nødvendigheten av at det blev gjort noget for landets blinde, våget foreningen allerede i det følgende år (1. august 1861) å sette i gang en blindeskole i Oslo, den første i Norge.

Hermed hadde fogden nådd sitt første store mål. Det næste var å sikre skolen den nødvendige økonomiske støtte, så den kunde løse sin betydningsfulle opgave. Dette lyktes også litt efter litt. Da skolen 1. juli 1896 blev overtatt av det offentlige, hadde fogden nådd det annet mål — å se de unge blindes undervisning for fremtiden sikret av staten.

Foged Johansen stod som foreningens leder i 51 år eller like til 1911, da han (88 år gammel) av helbredshensyn trådte tilbake; men helt til sin død to år senere fulgte han levende med både i blindeundervisningen og i det praktiske blindesaksarbeide. Ikke minst gledet det ham at de blinde selv siden 1900 var kommet aktivt med i arbeidet for sin sak. Han gledet sig over den intelligens, energi og dyktighet de la for dagen, og over de høie mål man satte sig. Med rette har foged Johansen fått hedersnavnet «Blindesakens far i Norge», likesom Valentin Haüy har fått det i Frankrike. For på en synlig måte å vise sin anerkjendelse og takknemlighet besluttet N. Bf. på sitt landsmøte i Oslo 1925 å

avsette 5000 kr. til et «Foged Johansens Minnefond». Avkastningen skal fortrinsvis brukes til støtte for begavede blinde som vil utdanne sig videre på et eller annet felt. Fondet trer i virksomhet når kapitalen har nådd 10 000 kr. og det er å håpe at dette snart må skje.

Efterat staten overtok blindeundervisningen, har Foreningen brukt sine midler til å støtte voksne blinde i form av hjelp til selvhjelp. Målet er altså det samme som det de blindes egne organisasjoner har, og det har alltid vært det beste samarbeide mellom disse og F. f. B. Til foreningen er det i årenes løp blitt testamentert en lang rekke legater, slik at dens samlede kapital ved utgangen av 1929 utgjorde 289 500 kr., og det blev i nevnte år ydet hjelp til blinde med et samlet beløp av 12 400 kr.

Efter foged Johansens tilbaketreden har følgende vært foreningens formenn: Skolebestyrer H. M. Hauge, apoteker A. Koren, skolebestyrer P. M. Sydnes og sanitetskaptein F. Lindeman.

Det er en stor og betydningsfull virksomhet F. f. B. har utført i løpet av disse 70 årene. Den har æren av å ha gjort op-taket både til blindeundervisningen og det praktiske hjelpearbeide for blinde i vårt land. Idet vi ønsker foreningen hjertelig til lykke med minnedagen og takker den varmt for alt den har utført for Norges blinde, uttaler vi samtidig de beste ønsker for dens fremtidige virke.

Fridtjof Nansen.

(17. mai 1930).

Kvi skin ikkje gullhjelm lenger
fram over nordmannatoget
som stemnar mot nye strender
og livet i dåd vil våge?

Kvi vart det så stilt i flokken
kring Noriges tusenårsmerke?
Han fall, han som gullhjelm åtte,
han stupte, den strålende sterke.

Han fall, han som gullhjelm åtte
i fylkinga nørdest millom landom.
Han bar han frå siger til siger
i aukande stordom og mandom.
Den lyste på fjarlege ferder
der isheimens vette rådde.
Den blenkte i brodden 'då folket
gjekk fram og til fridomen nådde.

Og høgare bar han sin gullhjelm,
og vidare strålane trengde:
No kalla ei lidande 'verd han
til strid for dei slegne og stengde.
Då bygde han bruer for kjærleik

der hat hadde hausta og herja.
Då trudde han truer på freden
som retten kan verna og verja.

Kvi skin ikkje gullhjelm lenger
frå nord over menneskeferda
som leitar mot ljosare strender,
mot sælare dag over verda? —
Det slokna, det brennande hjarte
i strid for det store og sanne.
Gud signe hans dåd og hans minne,
den gullhjelm som skein om hans
panne.

Den fagraste dag millom dagar
vi legg han på båra og takkar
med flagg og med tog og tonar,
med lauvsprett i lid og bakkar
for livet han levde, for trua
som fram mot det nye skal bæra,
for dåden som gjorde det større
for nordmenn nordmenn å vera.

Erik Harildstad.

De blinde og storindustrien.

«Hamar Stiftstidende» har spurt formannen i N. Bt., Alf Arnesen, Furnes, om hvorledes det nu ligger an med spørsmålet om å skaffe blinde arbeide i storindustrien.

Det er ikke noget langt vi er kommet med dette ennu, uttaler hr. Arnesen; men oppgaven er den viktigste vi nu arbeider med. Etter hvert som maskinarbeidet har utkonkurrert de håndverk som blinde har vært henvist til, har spørsmålet om nye arbeidstelter trengt sig mer og mer frem. Man har vært opmerksom på at det må finnes adskillig arbeide ved industrielle bedrifter som kan utføres av blinde, og i Amerika og Tyskland, som er gått i spissen her, er man nu kommet ganske langt med å få anbragt blinde i storindustrien. I Tyskland er det til og med ved lov bestemt at en viss procent av arbeide i de største bedrifter skal utføres av blinde. I Berlin skal det være mellom 600 og 700 blinde som er sysselsatt i storindustrien. Av Siemens Schuckertverkene, som har interessert sig meget for denne sak, er det optatt en film som blandt annet på en ypperlig måte viser oss de blinde i deres arbeide i fabrikk. Det er tanken å få vise frem denne film i Hamar om ikke så lenge.

Her i landet har vi for tiden gående et forsøk ved Askim Gummivarefabrikk, hvor et par blinde piker er blitt sysselsatt. Etter det inntrykk hr. Arnesen foreløbig har fått av forsøkene her, passer dette arbeide ikke så godt for blinde. Men for de svaksynte, som blindeforbundene også må ta sig av, håper han arbeidet skulde være godt skikket.

Hr. Arnesen har i den senere tid besøkt flere industrielle bedrifter for om mulig å finne arbeidsplasser for blinde. Blandt annet har han vært ved Raufoss og ved De forenede Skrue- og Naglefabrikker i Oslo. På de steder han har vært, er han blitt møtt med forståelse og velvilje, og han håper at han snart kan få i gang noen nye forsøk.

— Det er vel mange vanskeligheter som melder sig ved løsningen av denne oppgave?

— Ja, ennu er det nok det. Det gjelder jo om å finne det rette arbeide, eller de rette maskinene. I enkelte tilfelle kan det også være et faremoment som nødvendiggjør visse sikringsforanstaltninger. Men det har også vist sig i Tyskland at slike foranstaltninger har vært så praktiske at de senere er blitt gjennomført til og med for de seende arbeidere.

En annen vanskelighet er arbeidsledigheten. Så lenge fabrikkene må la flere av sine tidligere arbeidere gå ledige, går det ikke godt an å få gjort noget annet enn forsøk. Men i grunnen er også dette foreløbig nok. Vi håper på å få satt i gang tilstrækkelig med prøver ved landskjente bedrifter for å vinne erfaring, så vi kan ta fatt for alvor når bedre tider kommer. At de blinde også kan fylle sin stilling og tjene sitt brød ved fabrikkarbeide, er det vel ikke lenger tvil om. Det tar bare sin tid å få løst spørs-

målet på den beste måte. Ford har sagt: «Det er mer arbeide i storindustrien som blinde kan utføre enn det finnes blinde til å utføre det, og det er meningsløst å holde kostbare skoler for å utdanne blinde i håndverk som de vanskelig kan ernære sig ved, som stolsetefletning, børstebinderi osv.»

Hjemmet for blinde småbarn.

Norsk forening til Fremme av Forsorg for Barn har nu sendt ut sin beretning for 1929. Vi gjengir den del av beretningen som gjelder hjemmet for blinde småbarn, «Østafor» ved Jessheim.

Foreningen har i 1929 kunnet glede sig ved stadig voksende sympati og interesse i sitt arbeide for blinde småbarn. På hjemmet «Østafor» pr. Jessheim st. har det vært et belegg av 13—11 barn i alderen 2—8 år, hjemmehørende på forskjellige kanter av vårt vidstrakte land. Helt fra Røst er det kommet en liten blind toåring, og alle barna kommer sig forbausende fort i den gode luft og ved det rasjonelle stell som tar sikte på at de små fysisk og psykisk skal få det best mulige ut av sine barneår.

Barna er stadig under lægetilsyn, og hvor det er håp om at en øienoperasjon vil kunne gi et næsten blindt barn bedre syn, blir barnet straks spesialbehandlet på Rikshospitalets øienavdeling. Nettop i år har man hatt et utmerket resultat for et slikt behandlet barn.

Hjemmet har nu vært drevet i 5 år, og tre av barna er ved den skolepliktige alder (8 år) blitt overflyttet til statens blinde-skole på Dalen ved Nidaros. Skolens bestyrer finner at disse barn er meget lengre fremme i sin utvikling enn de barn som kommer direkte fra hjemmene.

Takket være Blinde Barns Fyrstikker har man i voksende grad kunnet yde ubemidlede barn hel friplads ved hjemmet. Styret vil gjerne nytte anledningen til å takke både selgere og kjøpere av fyrstikkene. Det er vårt håp at enda mange flere vil være med å lyse op i de små blinde barns tilværelse ved å bruke fyrstikkene selv og anbefale andre å bruke dem, slik at man stadig kan holde hjemmet i drift med så mange små som trenger å komme dit. Vi vil også få takke de mange små og voksne venner som sender gaver til hjemmet. Særlig ved siste jul fik man en god forståelse av hvor hjemmet blir omfattet med velvilje og sympati.

Norges Blindeforbund yder 2500 kr. årlig til hjemmets drift.

Forstår man alltid de blinde og de døve?

(Av reisesekretær John Sætre).

Det er svært ulikt å være blind og døv, og likevel tar man ofte feil i bedømmelsen av dem. Vi blinde vet nok av erfaring at mange ser på oss som om vi var både blinde og døve. Hvor ofte har det ikke hendt mig at man sier til mig: «Du kan naturligvis

fingersproget da, når du er blind?» Jeg ler og forteller at det passer ikke for mig, når jeg ikke kan se fingrene. En dag forteller en herre mig med stor begeistring: «Ifjor sommer var jeg sammen med to blinde; men forstår De, de snakket med hverandre akkurat som vi som ser.» Naturligvis måtte jeg le, og da kom mannen på at vi blinde kunde jo både høre og snakke. Det gikk altså ett år før han fikk opplært det store problem.

Engang stod sangkoret på blindeskolen og sang. Det var i den tid skolen i Nidaros lå på Gløshaugen. En stor menneskemengde hadde samlet sig utenfor skolen. Det satt en landskjent herre på sin veranda og hørte på korsangen. Plutselig får han et spørsmål fra gaten: «Er de døvstumme alle de der som synger så pent?» Svaret blev en hjertelig latter fra verandaen.

Det har også ofte hendt mig at folk spør om vi trykker blindeskrift for de døve. Så er det disse kortene man stikker hul i, og som koster fem kroner, og som går til et døvehjem. Jeg tror de fleste innbiller sig at det går til blindesaken eller til både de blinde og de døve.

Nei, det å være blind og døv det er nok helt ulikt. Der hvor vi blinde har vår svake side, der har de døve sin styrke og omvendt. Den døve kan læres op til å se hvad folk sier, og synet er hans viktigste sans. La mig få nevne noget som hendte for nogen år siden. Det stod en taler på kateteret og holdt foredrag. Midt i salen, rett imot ham, sitter en ung, vakker dame som intetst ser ham i øinene. Han blir nervøs og irritert og viser tydelig at han ikke liker det. Nu slår damen øinene ned og ser aldri mer på ham. Efter foredraget spurte taleren hvem den vakre damen var, og han fikk til svar at hun var døvstum. Hun fikk altså bare begynnelsen av foredraget, og taleren var på gråten for hvad han hadde gjort.

Når en seende hører et sangkor uten å se det, vil han ikke helt kunne nyte sangen; men den blinde som ikke ser sangkoret, vil kunne feste sig ved det øret kan gi ham, og derved nyte musikken og sangen i enda større mål enn andre. — Mange tror at en blind ikke kan nyte en cigar fordi han ikke ser røken, eller et glass vin fordi han ikke ser vinen i glasset. Jo, de blinde kan nyte begge deler fordi de har en ualmindelig smak, og hos oss blinde sitter smaken i munnen — ikke i øinene.

På samme måte kunde jeg fortsette; men jeg ønsker ikke å bli trettende. Min hensikt er bare å få folk til å tenke.

(Efter «Fædrelandsvennen», Kristiansand S.)

Forslag til lover for Østlandske Blindeforbund.

(Stiftet 1907).

§ 1. Østlandske Blindeforbund (signatur Ø. B.) er en forening for blindesaken. Forbundets opgave er å arbeide for at dets blinde medlemmer kan hevde sig som nyttige borgere i samfundet, og for alt som kan gjøre de blindes liv lysere og rikere.

§ 2. Ø. B. er tilsluttet Norges Blindforbund (N. Bf.) og er av dette tildelt arbeidsområdet: Aust-Agder—Hedmark.

§ 3. Medlemmer av Ø. B. blir alle menn og kvinner bøsatt innen forbundets arbeidsområde, når de melder sig til styret og betaler den fastsatte kontingent. Livsvarig medlem blir den som en gang for alle betaler minst kr. 25.00. Livsvarig medlem som tilflytter et annet forbunds arbeidsområde, og som ønsker å bli medlem av det annet forbund, skal melde dette til Ø. B.s styre. Vedkommende er da å betrakte som uttrådt av Ø. B., men blir ved tilbakeflytning igjen medlem uten å betale ny kontingent. Elever ved blindeskolene kan ikke være medlemmer medmindre de allerede er det ved opptaket på skolen.

§ 4. Ø. B. kan kalle til æresmedlem den som det finner har inlagt sig særlig fortjeneste i arbeidet for de blinde og deres sak og derved har gjort sig fortjent til forbundets spesielle takk. Æresmedlem betaler ingen kontingent og får sig gratis tilstillet et eksemplar av N. Bf.s blad. Utnevnelse av æresmedlem foretas av årsmøtet efter innstilling av styret. I avstemningen deltar bare blinde medlemmer.

§ 5. Ordinært hvert år i tidsrummet fra midten av juni til midten av juli avholder Ø. B. årsmøte på det sted og i de dager styret bestemmer. Mindst tre uker før avholdelsen bekjentgjøres årsmøtet i N. Bf. blad.

§ 6. Ø. B. avholder ekstrasemte når mindst fire av styret eller en tredjedel av forbundets blinde medlemmer forlanger det. Et ekstrasemte kan bare behandle de saker som det er sammenkalt for, og de forandringer i styrets eller komitéers sammensetning som kan bli en følge av møtets beslutninger. Ekstrasemtes protokol må vedtas av møtet.

§ 7. I spissen for forbundet står et styre bestående av: Formann, viceformann, sekretær, vicesekretær og kasserer. Formannen og minst to til av styrets medlemmer skal være blinde.

§ 8. Formannen skal i samråd med det øvrige styre lede forbundets virksomhet og opptre på forbundets vegne utadtil. Han leder møtenes forhandlinger upartisk og uten å delta i debattene, mens han presiderer. Han skal sammenkalle styret til møter når viktige saker gjør det nødvendig eller styrets flertal forlanger det. Mindre viktige eller kurante saker kan omsendes.

§ 9. Viceformannen overtar formannens plikter når denne har forfall. Han skal for øvrig alltid bistå formannen i hans arbeide.

§ 10. Sekretæren fører så vel årsmøtenes og ekstrasemtes som styremøtenes protokoller upartisk og nøiaktig og skal for øvrig utføre det skriftlige arbeide som formannen pålegger ham. Alle protokoller må underskrives av formannen.

§ 11. Vicesekretæren overtar sekretærens arbeide når denne har forfall.

§ 12. Kassereren forvalter forbundets midler, som ikke kan disponeres uten så vel hans som formannens underskrift. Kassereren er ansvarlig for at forbundets regnskaper blir ordentlig

ført, at inntektene blir innkassert og utgiftene utbetalt efter formannens anvisning. Han skal innen 1. mars innsende avsluttet årsregnskap til revisjonen. Regnskapet avsluttes pr. 31. desember. Kassereren skal være i besiddelse av et eksemplar av forbundets medlemsfortegnelse.

§ 13. Forbundets løpende forretninger utføres av en av styret ansat regnskapsfører. Regnskapsføreren stiller garanti efter styrets bestemmelse. Styret fastsetter hans lønn og vedtar hans instruks.

§ 14. For at et styremøte skal være beslutningsdygtig må minst fire av styrets medlemmer være tilstede. Enhver beslutning må ha absolutt flertall for å være gyldig.

§ 15. I god tid før årsmøtets avholdelse bekjentgjør styret sakliste for dette i N. Bf.s blad. Sammen med saklisten bekjentgjøres også eventuelle forslag til lovforandringer og styrets bemerkninger til disse. Styret kan nekte å opføre på årsmøtets sakliste saker som er formannen i hende senere enn 1. april.

§ 16. Styret skal for årsmøtet fremlegge til godkjenning styrets forhandlingsprotokoll siden forrige årsmøte, årsberetning og revidert regnskap.

§ 17. Styret skal for årsmøtet også fremlegge forslag til planer og budgett for kommende år. Forslaget skal detaljbehandles, og årsmøtet kan enten vedta planer og budgett for kommende år eller beslutte at styret skal forvalte forbundets økonomi efter beste skjønn. Et sådant forslag skal for å bli vedtatt ha minst to tredjedels flertall.

§ 18. Årsmøtet har adgang til å nedsette faste komitéer, som i forbindelse med styret skal vareta spesielle grener av forbundets virksomhet, og tilfældige komitéer, som har å forberede saker som skal behandles av styret eller årsmøtet.

§ 19. Årsmøtet skal behandle de saker som oversendes fra N. Bf., når disse er styret i hende så betids at de kan komme med på saklisten. Kurante eller mindre viktige saker kan av Ø. B.s styre fremlegges direkte på årsmøtet.

§ 20. Alle saker undtagen de som er nevnt i Ø. B.s lover, avgjøres ved alm. flertall. Ved stemmelikhet er formannens stemme avgjørende.

§ 21. Styret skal sørge for at årsmøtene blir så lærerike og underholdende som mulig. Ved siden av de forretningsmessige forhandlinger skal det sørges for foredrag, musikalsk underholdning, utflukter o. l.

§ 22. Årsmøtet skal velge: a) Styre med tre suppleanter; b) to revisorer med én suppleant. Videre skal årsmøtet foreta de valg som N. Bf.s lover krever av det.

§ 23. Årsmøtet nedsetter en protokollkomité på tre medlemmer, som har å gjennomgå den del av årsmøteprotokollen som ikke kan bli ferdig til vedtagelse av møtet.

§ 24. Revisorene har til enhver tid adgang til styrets protokoller og regnskapsbøker og til å etterse kassen. De skal minst

én gang i kvartalet kontrollere at samtlige forbundets midler er til stede. De skal for årsmøtet fremlegge en skreven beretning om forbundets økonomiske tilstand samt fremsette forslag angående regnskapets godkjenning. Den tallmessige revisjon skal alltid være ført á jour, om nødvendig ved leiet fagmann.

§ 25. Stemmeberettigede ved Ø. B.s møter er de medlemmer som ikke står til rest for kontingent, og som har vært medlem av forbundet i minst ett år. Bare stemmeberettigede medlemmer er valgbare til forbundets forskjellige hverv.

§ 26. Foreninger som dannes for å støtte Ø. B., meddeler dette til styret og blir indført i særskilt protokoll. Sådanne foreninger kan la sig representere på forbundets møter ved et ikke-medlem av Ø. B. Disse representanter er ikke valgbare til noget hverv innen forbundet, men har stemmerett i samme utstrekning som et seende medlem.

§ 27. Medlem som efter gjentatt henvendelse ikke har betalt sin kontingent, eller som på nogen måte skader forbundet ved sin opførsel, kan strykes av forbundets medlemsfortegnelse hvis styret beslutter det. Beslutningen skal meddeles årsmøtet.

§ 28. Alle ansøkninger til Ø. B. om økonomisk støtte skal sendes til formannen og inneholde opplysninger om alder, livsstilling, utdanning, økonomiske vilkår og nøiaktige meddelelser om det eventuelle bidrags anvendelse. Økonomisk støtte bør som regel bare ydes blinde som er medlemmer av Ø. B. og har hjemstavsret i Ø. B.s distrikt.

§ 29. Ø. B. kan ikke uttre av N. Bf. medmindre dette beslutes av to på hinannen følgende årsmøter med minst to tredjedels flertall.

§ 30. Ø. B. kan ikke oppløses medmindre dette beslutes av to på hinannen følgende årsmøter med minst to tredjedels flertall av møtets blinde medlemmer. Siste avstemning skal skje skriftlig. Finner oppløsning sted, skal siste årsmøte fatte beslutning om anvendelse av de midler Ø. B. måtte råde over. Disse midler må dog i alle tilfelle komme Østlandets blinde til gode.

§ 31. Forslag til forandringer av Ø. B.s lover må være styret i hende senest 1. april for å kunne bli behandlet på førstkommande årsmøte. Lovforandringer må for å bli vedtatt ha mindst to tredjedels flertall.

Reisekretærvirksomheten i Nordenfjelske Blindeforbund.

Reisesekretær Flydal har nu avgitt rapport for første kvartal 1930. For arbeidet i januar og februar redegjorde sekretæren i et reisebrev inntatt i nr. 3 av «Blindesaken».

Efter samråd med formannen i N. B. reiste hr. Flydal i begynnelsen av mars nordover til Lofoten, hvor han fikk høve til å besøke de fleste større fiskevær. Det var til dels store forsamlinger. Blindesaksamøter er blitt holdt på følgende steder: Svol-

vær, Skrova, Kabelvåg, Stamsund, Balstad, Ure, Reine og Sør-vågen, på de tre føstnevnte steder to foredrag på hvert. Sekretæren har sterk tro på arbeidet i Lofoten, da man der under de store folkeansamlinger i fisketiden kan nå en mengde mennesker fra de forskjellige kanter av landet. I Skrova var det samlet ca. 800 mann. Noget mindre i Svolvær og Stamsund; men flere hundre var det der også og likeledes på Reine, hvor sekretæren fikk benytte Reine kapell efter innhentet tillatelse hos sognepresten i Flakstad.

I mai har sekretæren reist i Sør-Trøndelag og da særlig på Hitra, Smøla og Frøya.

Litt fra Sarpsborg.

Det er nu en stund siden vår formann Herstad og pastor Bråtveit var her i Sarpsborg og sådde frø. Dette frø er nu begynt å spire og er blitt til en liten plante. Med omhyggelig pleie vil jeg håpe det skal lykkes å få den til å gro. Nogen av Bondeungdomslagets varmhjertede damer har satt sig i spissen for dannelsen av en forening. Det er jo ikke så godt å si om det kan bli så store frukter; men er vi ivrige hver i vår krets, kan vi rekke langt.

Det gjelder for oss å være forsiktig og skaffe oss respekt på våre hjemsteder; for jeg skal si dere, kamerater: Det finnes mange gode mennesker i verden. Jeg for min del synes folk er greie.

Her i Sarpsborg har vi tenkt å legge foreningen an som en omsetningsforening av blindes arbeider, og det synes jeg er fornuftig, da det i disse vanskelige tider er farlig å øve for meget pengepress. Forbundets opgave er jo egentlig å skaffe de blinde arbeide. Efter hvad jeg har bragt i erfaring, er det de kvinnelige arbeidere som er vanskeligst å selge, men la oss nu ta fatt med fornyede krefter.

Nu er sommeren begynt og årsmøtet nærmer sig. Vel møtt da kamerater!

M. J o h a n s e n.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 15. 5. 1930. Til stede: Fru Wolmar, Karterud, Nergård, Harildstad og Nordberg. — 1) Ved velvillig imøtekommenhet fra blindeskolens bestyrer og bestyrerinne var det lyktes å få ordnet det så at årsmøtet kan holdes på Dalen 18. og 19. juni, således at de tilreisende blinde får bo og spise på skolen. — 2) To medlemmer bevilgedes hver kr. 30 til klær. — 3) Referertes skrivelse fra N. Bf.s formann til lokalforbundenes styrer angående ordning av organisteksamen for blindeskolens elever. Osloskolen har nu fått eksamensrett; men Karterud og Arnesen mente det vilde være heldigere at de blinde herefter som hittil tar eksamen ved Musikonservatoriet i Oslo. Derfor foreslo de at N. Bf. blir bemyndiget til å henstille til blindeskolen ikke å benytte sin eksamensrett,

idet blindeorganisasjonen (inntil statsbevilgning igjen kan opnåes) tilbyr å betale undervisningen ved konservatoriet for de elever som blindeskolens bestyrer og musikk lærer finner skikket til å gå op til organisteksamen. Styret tiltrådte forslaget slik at N. B. påtar sig å skaffe midler til veie for de musikkelever som hører distriktet til. — 4) Forbundets hovedregnskap for 1929 blev referert og godkjent. — 5) Opsattes budgett for 1931, som balanserte med 26 000 kr. — 6) Beretning, regnskap og budgett for Blindes Hus referertes og godkjentes.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 2. april 1930. Til stede var Gjøen, Dethloff, Rydland og Johansen. — Det forelå 5 ansøkninger, hvorav to blev innvilget med tilsammen 90 kr. To ansøkninger blev utsatt til et senere møte og en blev avslått. — Det bevilgedes syforeningen «Lysglimt» 200 kr. til innkjøp av materialer. — Årsmøtet blev besluttet avholdt som før bestemt 13.—14. juni. — Formannen meddelte at den testamentariske gave fra H. D. Grieg, 10 000 kr., var innkommet og pengene anbragt i obligasjoner i Småbruk- og Boligbanken. Forretningsutvalget godkjente pengenes anbringelse.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 7. mai 1930. Til stede var Gjøen, Dethloff, Wigum, Rydland og Johansen. — Det behandledes 7 andragender, hvorav de 6 blev innvilget med et samlet beløp av 200 kr. En ansøknings fant forretningsutvalget ikke å kunne imøtekomme. — Av fru Norderhovds gave blev det bevilget et beløp på inntil 150 kr. til et blindt barn som skulde til barnehjemmet «Østfor». — Enn videre godkjentes to utbetalinger som formannen underhånden hadde konferert om med enkelte av forretningsutvalgets medlemmer. — Det blev oplest en skrivelse fra N. Bf. angående organisteksamen ved blindeskolen i Oslo. Forretningsutvalget gav tilsagn om at V. B. skulde støtte elever som viste særs gode anlegg og evner for musikk, så de kunde ta organisteksamen ved Musikkonservatoriet i Oslo. — Det vedtokes sakliste for V. B.s 26de årsmøte. Som arrangementskomité ved årsmøtet blev valgt Gjøen, Rydland og Johansen. — Det blev stillet 1000 kr. til disposisjon som utdeltes til feriebidrag. — Som opholdsbidrag ved årsmøtet besluttet å bruke samme takst som ifjor: 6 kr. for innenbys- og 12 kr. for utenbysboende.

Sekretariatet.

Program for årsmøtene.

Nordenfjelske Blindeforbunds 30-te årsmøte.

(18.—19. juni 1930).

- 1) Åpning. — 2) Styrets protokoller, årsberetning og regnskap. —
- 3) Budgett for 1931. — 4) Biblioteket. — 5) Blindes Hus. — 6) Blindes utvalg. — 7) Reisesekretærvirksomheten. — 8) Rapport fra: a) Nidaros-

komitéen; b) Komitéen for de enkelte Blindes Vel. — 9) Hvad kan det gøres for å skaffe våre blinde (særlig kvinnene) mer arbeide? (Diskusjonsemne foreslått av Moen; Harildstad innleder). — 10) Saker fra N. Bf.: Hvad synes De om Esperantoavdelingen i «Norges Blindes»? — 11) Valg. — 12) Ordet fritt. — Torsdag kveld blir det fest. — Velkommen alle!

Halvdan Karterud.

Vestlandske Blindeforbunds 26-de årsmøte.

(13.—15. juni 1930).

1) Åpning. — 2) Andakt. — 3) Valg av protokoll- og valgkomité. — 4) Styreprotokoll, regnskap og årsberetning. — 5) Budgett for 1931. — 6) Rapporter fra komitéer: a) Komitéen for gamle blinde; b) Radiokomiteén. — 7) Blindes Utsalg. — 8) Biblioteket. — 9) Blindes Hus. — 10) Mulige saker fra landsforbundet. — 11) Valg. — 12) Ordet fritt.

Årsmøtet holdes i Blindes Hus og åpnes 13. juni kl. 9½. Vi håper å få et interessant foredrag en av dagene, likesom det søndagen 15. juni vil bli et festlig samvær for årsmøtets deltagere. Det tegner til å bli godt fremmøte, og jeg håper møtet vil bli til glede og hygge for deltagerne. Jeg ønsker alle hjertelig velkommen.

H. E. Gjøen.

(Red. anm. Da V. B.s møte holdes så tidlig, vil juniheftet av «Blindesaken» ikke komme ut før årsmøtet; men vi trodde våre seende venner likevel vilde ha interesse av å se programmet. Møtet (likesom de andre årsmøter) blev for øvrig omtalt i forrige nummer).

Østlandske Blindeforbunds 23-de årsmøte.

(20.—22. juni 1930).

1) Åpning. — 2) Valg av protokollkomité. — 3) Styrets protokoller, årsberetning og regnskap. — 4) Budgettforslag for kommende år. — 5) Industriforsøkene. (En redegjørelse). — 6) Lovkomitéens forslag til forandringer av lovene. — 7) Forslag om å selge «Elverhøi». I forbindelse hermed gamlehjemsaken. (Forslaget fra frk. Margit Sandnes). — 8) Forslag om fyldigere referat fra årsmøtet. (Ved Nystøl). — 9) Mulige saker fra N. Bf. — 10) Frk. Egers legat. (En meddelelse). — 11) Biblioteket. (Ved formannen). — 12) Valg. — 13) Ordet fritt.

Lovforslaget trykkes i punkt og blir tilstillet alle Ø. B.s medlemmer. Det er også inntatt i dette nummer av «Blindesaken». Vi har ikke rukket å styrebehandle forslaget; men flere av styrets medlemmer har godkjent det.

Kl. 20 første forhandlingsdag synger Tåsen Barnekor. For øvrig vil det bli foredrag, musikk m. m. Møtet som holdes på Oslo off. Blindeskole begynner presis kl. 9.30 fredag 20. juni. Søndag blir det avslutningsfest på Osloskolen kl. 18. — Styret ønsker alle hjertelig velkommen og håper at møtet også i år blir til glede og nytte for alle. Deltagelsen tegner til å bli stor.

Erling Herstad.

50 år.

Direktør for Trondhjems Musikksskole og organist ved Vår Frue Kirke, Nidaros, Oskar Skaug, fylder 11. juli 50 år. — Det er ve' ikke mange blinde som har gjort en større innsats enn hr. Skaug hverken i det almene liv eller i blindesaksarbeidet. Vi ønsker 50-åringen hjertelig til lykke med dagen og håper i 'næste nummer å kunne gi en biografi av ham.

Blindeforholdene i Jugoslavia.

Det er likefrem forbausende å legge merke til den overordentlig raske fart blindesaksarbeidet har skutt i mange land i løpet av de siste 10—15 årene. Italia f. eks., som før krigen stod så langt tilbake, er på et halvt snes år rykket frem i aller første rekke både m. h. t. en velordnet blindesundervisning og et energisk og allsidig blindesaksarbeide. Utviklingen der nede bør følges med den største oppmerksomhet, da den utvilsomt kan gi mange friske og gode impulser også til oss. }

Vi skal idag fortelle litt fra et annet land, hvor det før krigen ingenting var gjort for de blinde, nemlig Jugoslavia. Den drivende kraft der har vært og er fremdeles hr. Veljko Lj. Ramadahovitoh, grunnleggeren og lederen av blindeskolen i Zemun. Bestyreren har nylig gitt ut et verk om blindeforholdene i Jugoslavia. Etter «*Esperanta Ligilo*», de blinde esperantisters verdensorgan, gjengir vi her en del utdrag. R e d.

Folketallet i Jugoslavia var efter siste telling 11 725 074. Tallet av blinde utgjorde 12 242 (7244 menn og 4998 kvinner) eller 11,38 pr. 10 000 innbyggere (i Norge 10,10). Av disse var 1740 (1004 menn og 736 kvinner) blinde fra fødselen av. Ellers skyldtes blindheten for det meste forskjellige sykdommer.

Det er tre blindeskoler i Jugoslavia, nemlig en i Zemun, en i Zagreb og en i Kotchevje. Til 31. desember 1928 var alle tre statsanstalter; men fra 1. januar 1929 blev skolene i Zagreb og Kotchevje overtatt av de stedlige myndigheter. Før krigen fantes det ikke en eneste blindeskole i Serbia, skjønt det var gjort flere forsøk på å få oprettet en. Skolen i Zagreb tilhørte før verdenskrigen Østerrike.

Blindeskolen i Zemun blev opprettet under krigen (13. desember 1917). Merkelig nok begynte den sin virksomhet i Bizert i Afrika. Optaket blev gjort av Permanent Blind Relief War Fund (nu American Braille Press) i Paris. Fondets representant, fru Marg. M. Fie (nu fru Dimitrijevitich), og hr. Veljko Lj. Ramadahovitich samlet alle serbiske soldater som var blitt blinde eller døde under krigen, og begynte deres gjenopplæring i en kaserne som var stillet til rådighet av den franske regjering. Efterat Serbia var befridd, blev alle dets krigsblinde overført til Zemun, hvor den første blindeskole i Jugoslavia begynte sin virksomhet. I tiden fra 13. desember 1917 til 1. april 1920 blev alle skolens utgifter dekket av Permanent Blind Relief War Fund; men fra sistnevnte dato blev skolen og dens drift overtatt av Socialdeparte-

mentet og flyttet til de nye bygninger som var spesielt opført for øiemedet.

Ved skolen i Zemun er det en egen avdeling for svaksynte gutter og piker og likeledes en avdeling for åndssvake blinde barn. En del svaksynte jugoslaviske barn går på de almindelige skoler for seende.

Blindelærerne blir uttatt etter konkurranse. Rett til å delta i konkurransen har den som har bestått lærereksamen og har minst to års praksis i elementærskolen. Man foretrekker lærere som foruten sitt morsmål også kan et annet levende sprog. Uttagelsen foregår etter en 6-måneders prøvetid ved blindeskolen, og den blir foretrukket som etter bestyrerens overbevisning også er i besiddelse av de særlige egenskaper som kreves i stillingen. Når den uttagne har virket ved blindeskolen i to år, blir han fast ansatt og lønnes da 10 pct. høyere enn lærere i elementærskolen. Foruten dette tillegg har blindelærerne fri bolig, brensel og lys på skolen.

Blinde lærere benyttes ved musikkundervisningen, i barnehaven, i forskolen, ved håndverksskolen og i elementærskolens annen klasse.

Elevene blir ved de tre skoler optatt i meget forskjellig alder: I Zagreb fra 7 til 14 år, i Kotchevje fra 7 til 20 og i Zenum fra 4 til 35. Undervisningstiden er for barn 10, for ungdom 3 og for fullvoksne 2 år.

Skolen i Zemun er den mest fullkomne. Den har følgende avdelinger: a) Barnehave for småbarn fra 4 til 6 år; b) forskole for barn fra 7 til 8 år; c) elementærskole med 4 klasser for barn fra 8 til 12 år; d) håndverksskole med 2 klasser; e) gymnasium med 4 klasser; f) musikkskole.

Musikkavdelingen ved Zemunskolen råder over 10 pianoer, et harmonium og en komplett samling av instrumenter for orkestermusikk.

I skoleåret 1928—29 var elevtallet ved de jugoslaviske blindeskoler følgende: I Zenum 120 (38 piker og 82 gutter); i Zagreb 13 (7 piker og 6 gutter); i Kotchevje 54 (22 piker og 32 gutter). Tallet av lærere og funksjonærer var: I Zenum 29 (16 seende og 13 blinde); i Zagreb 4 (3 seende og 1 blind); i Kotchevje 7 (5 seende og 2 blinde).

Læreplanen for de jugoslaviske blindeskoler er den samme som for de vanlige elementærskoler for seende; men i barnehaven og forskolen arbeides det etter dr. Maria Montessoris metode. De beste resultater er opnådd med elever som har fått hele sin undervisning ved blindeskolen, altså med dem som først er kommet til barnehaven (i 4—5-årsalderen) og derefter har gjennomgått forskolen, elementærskolen og gymnasiet. Undervisningsmaterialet, som for det meste er innkjøpt fra Frankrike og Tyskland, er både rikholdig og allsidig og letter i høi grad undervisningen i matematikk, anatomi, fysikk, geografi osv.

Ved alle tre skoler lærer elevene esperanto. I Zenum har de

endog sin egen esperantoklubb, «Nova Lumo» (Nytt Lys), hvis medlemmer leser alle de esperantotidsskrifter som trykkes i punkt-skrift, og som også korresponderer med andre blinde i de forskjelligste land. Ved gymnasiet i Zemun er det tvungen undervisning både i fransk og tysk.

For de jugoslaviske blinde er det et lykkelig faktum at bøndene over hele landet alltid bruker et fottøi som på serbisk kalles opanak, og som blinde kan lage like nøiaktig og godt som seende. Størsteparten av de blinde er hjemmehørende på landet og vender tilbake dit etter endt utdanning. Der driver de fortrinsvis som opanakmakere, og bøndene kjøper heller hos dem enn hos de seende som fremstiller dette fottøi. Fra skolen i Zemun er det i de 10 siste årene reist ut 98 opanakmakere (56 krigs- og 42 civilblinde).

Alle elever lærer dessuten børstebinderi samt perle- og filigransarbeider. Til kurvmakere blir bare de lært op som bor i strøk hvor det vokser pil, slik at de hjulpet av foreldre eller slektninger kan skaffe sig billige eller gratis materialer.

De mest lønnsomme erhverv for blinde i Jugoslavia (som i de fleste andre land) er musikk og pianostemming. Musikerne er ofte ansatt ved kinematografer o. l., og både musikerne og stemmerne tjener i almindelighet så godt at de fullt ut kan forsørge både sig selv og sine familier.

Det er i alt 8 organisasjoner av og for blinde i Jugoslavia. De arbeider alle målbevisst og energisk.

For de blinde soldater er det sørget godt også i Jugoslavia. De har alle en fast pensjon av staten, og ved siden av driver de det yrke de har lært. 35 krigsblinde bor i en koloni ute på landet. Kolonien heter Veternik og er kalt op etter en viktig stilling på Sydfronten. Alle disse 35 krigsblinde er gift og har mange barn. Hver av dem har sitt eget lille hus og ca. 90 mål jord. De klarer sig utmerket med inntekten av sitt gårdsbruk og sin pensjon. For koloniens barn er opprettet egen skole. De blinde soldater har også sitt eget bibliotek i punktskrift med leseværelse og likeledes eget musikk-korps.

I Zemun er det 10 krigsblinde russere. De mistet synet under general Wrangells mislykkede felttog mot Sovjetrussland. Etter nederlaget søkte og fant de en tilflukt i Jugoslavia. De har eget hus i Zemun og ernærer sig ved sitt arbeide som publikum gjerne kjøper.

Centralbiblioteket for Blinde i Jugoslavia er på blindeskolen i Zemun. Det sender sine bøker gratis til blinde i alle deler av landet. Biblioteket har foruten nasjonal litteratur en rikholdig samling av bøker i fremmede sprog, deriblandt alle de verker på fransk, engelsk og italiensk som er utgitt av American Braille Press, og likeså alle musikallier som er trykt der. I Zemunskolens trykkeri er det siden 1919 fremstillet over 1000 bind: Lærebøker, musikallier, eventyr og romaner. For biblioteket er det mange seende som frivillig skriver av bøker. I det siste har man særlig lagt an

på å få gymnasiungdommen og Røde Kors interessert for denne gode sak.

Under navnet «Brailles Skattkammer» har de jugoslaviske blinde nu fått sitt eget tidsskrift. Det redigeres av bestyrer Ramadanovitch og utgis av American Braille Press i Paris. Tidsskriftet sendes gratis til alle jugoslaviske blinde. — Hr. Ramadanovitch redigerer også et tidsskrift i vanlig trykk, fortrinsvis berregnet på blinde- og døvelærere.

Som supplement til denne interessante oversikt gir «Esperanta Ligilo»s redaktør følgende opplysninger, hentet fra et nylig mottatt privatbrev fra bestyrer Ramadanovitch:

Takket være et dekret, utstedt av kongen og regjeringen, har vi nu fått tvungen skoleplikt for alle blinde og døve barn. Alle skoler skal herefter drives av staten, og undervisningen blir gratis. Velstillede foreldre skal likevel betale 100—300 dinarer pr. måned i form av kostpenger for blinde eller døve internatelever. De forskjellige provinser har nu optatt på sine budgetter 27 millioner dinarer til opførelse av blinde- og døveskoler.

Ifjor bestemte Socialdepartementet at blinde massører skal være fortrinsberettiget når det gjelder ansettelse ved statens badestanstalter og sykehus. Man har for tiden bare tre blinde massører i Jugoslavia, og disse har poster; men statens behov er 220. Utbildelsen av så mange blinde massører er mer enn man kan makte i løpet av 10 år.

For blinde som med et tilfredsstillende resultat har avlagt lærerskoleeksamen, har man opnådd at de i fremtiden skal få statsstillinger med samme rettigheter som seende lærere.

Hr. Ramadanovitch slutter sitt brev slik: Nu vil De kanskje tillegge mig æren for de ovenfor nevnte og andre fremskritt som er gjort; men jeg ber Dem tro at fremgangen skyldes den forståelse og sympati vår elskede kong Alexander I. har lagt for dagen. Både han og hans regjering ofrer megen tid og omtanke til beste for våre blinde.

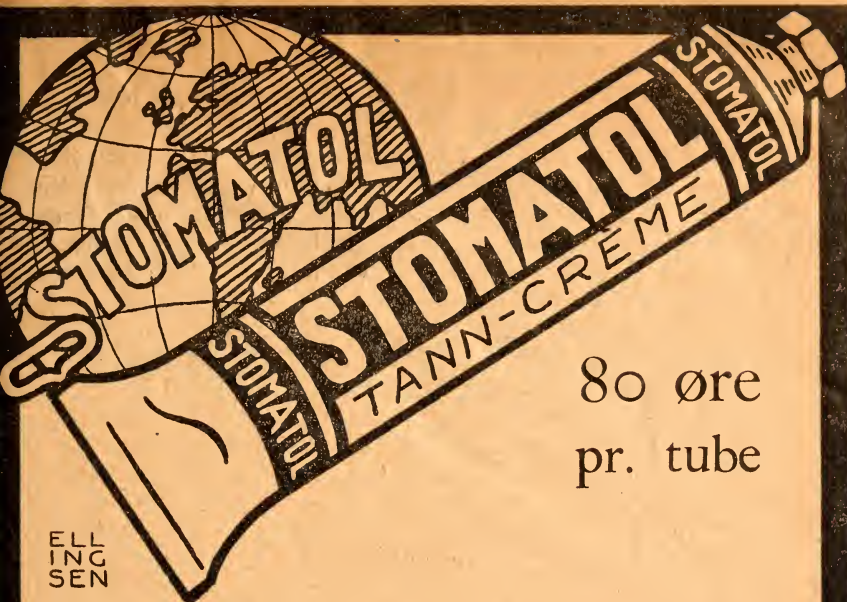
Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes centralb. pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmteit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslisngt. 13; tlf. 62433.

80 øre
pr. tube

I over 30 år

har Stomatol hevdet sin overlegenhet, og erfaringen har bevist at Stomatol bevarer tennene friske og sterke. Stomatol er sterkt antiseptisk og tilintetgjør de syrer og bakterier som ødelegger tennene. Stomatol har en kraftig rensende evne, styrker tannkjøttet og gir munnen en sann følelse av renhet. Stomatol inneholder ikke syrer eller andre etsende og giftige stoffer, men utmerker sig ved sin renhet for de skarpe partikler som angriper tennenes emalje.

Et norsk fabrikat som er belønnet med:

8 gullmedaljer — Grand Prix — Croix d'honneur.

CARL A. HØYERS
STOMATOLFABRIK
OSLO

Bedste
Kvalitet

Norske sukkerl. Spekeskinker
 — „ — Spekelaar
 Fin fin Faarepølse
 Rimeligste Priser

Bedste
Kvalitet**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL**Stort utvalg i skrivesaker****Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.****D. Kogstad.****H. A. BRUN ^A/_S****BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfeksion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

	Dr. G. W. Keyser Øiensyggdomme Grænsen 15 ¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.
Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317 BERGEN	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3529 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2 — Bergen
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp Norske Flygler - Pianoer - Orgler Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

**Possement
Besætning**

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermeservietter

*Frynser — Agramaner
Snorer*

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

**Send den til
A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer vekslar, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

*Virk for Blindesakens spredning
i by og bygd.*

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

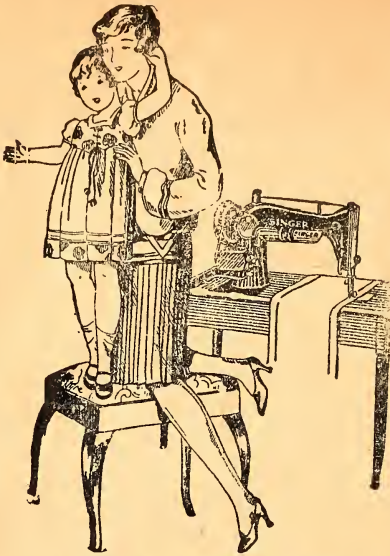
Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN ^{A/s}
BERGEN

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Johannessen & Wilhelmsen

Special:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskerelvgaten 15 — Bergen

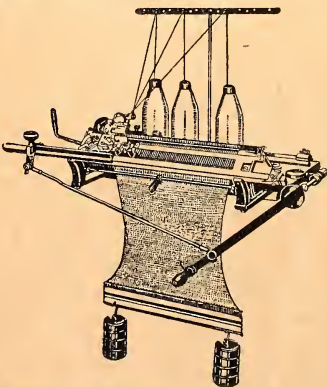
Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med udtalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strøpemaskin er en automatisk hurtig-strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

**Johan D. Eche & Sønns
Farvehandel A.S.**

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grøp, Stenverktøi, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsetabruk

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17

Søndre Alm. 2. Sandviken

Fjøsangervei 33

Solheimsgaten 46

Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2

Baneveien 20

Haakonsgaten 27

Arbeidergaten 7. Eidemarken

Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

FOR

ALLE TYPER

A/S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffs, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{S}{S}$ Ved Muren $\frac{S}{S}$ **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen $\frac{A}{S}$ **Bergen**

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS

Transportkompagni $\frac{A}{S}$

BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 7.

Juli 1930

19 årg.

Oskar Skaug.

Som omtalt i forrige nummer, fylte direktør ved Trondhjems Musikksskole og organist ved Vår Frue Kirke, Oskar Skaug, 11. juli 50 år. Vi bringer idag et billede av og nogen biografiske oplysninger om fødselsdagsbarnet.

Oskar Edvard Skaug er født i Trondhjem 11. juli 1880; men familien som var småkårsfolk, flyttet kort efter til Østerdalen. I 6—7-årsalderen blev Skaug angrepet av en øienbetendelse. Om-sider kom han til læge i Trondhjem, men blev aldri helt bra. I 1890 blev han optatt som elev ved Nordenfjelske Blindeskole. Denne lå da på Gløshaugen, Trondhjem, men blev i 1893 flyttet

til Klæbu, et par mil fra byen, slik at Skaug dels fikk sin skolegang på Gløshaugen og dels i Klæbu.

Skaugs lyst og anlegg gikk først og fremst i boklig retning. Man blev ved blindeskolen hurtig opmerksom på guttens rike begavelse på det intellektuelle område. Han blev snart en av skolens aller flinkeste elever, en av dem som det gikk frasagn om flere år efter. Kunnskapstilegnelsen i de forskjellige fag var som en lek for ham. Han var imidlertid klar over at den boklige vei var stengt. Ikke hadde han midler, og ikke hadde folk dengang nogen tro på blindes muligheter som åndsarbeidere. Man må huske på at dette var før blindeforbundenes tid. Foruten i boklige fag fikk Skaug derfor opplæring både i musikk og i et håndverk. For sistnevntes vedkommende valgte han skomakeriet, da han var overbevist om å kunne slå sig igjennem med dette arbeide. I skoletiden gikk synet litt op og ned de første årene for sluttelig å bli stående ved svakt gangsyn.

Da Skaug var ferdig på blindeskolen 1898, nedsatte han sig som skomaker i Trondhjem og hadde en kamerat med sig. Om trent samtidig blev han godtemplar og fikk en del orgelspill på losjemøtene. Begynnelsen i Trondhjem var meget vanskelig. Smått om senn lyktes det likevel å oparbeide en kundekrets; men den var ikke stor nok, og de to kamerater led derfor ofte savn.

I 1899 blev så Skaug operert av dr. Bødtker. Han fikk lese-syn på høire øie, men var så nærsynt at det vel nærmest måtte betegnes som godt gangsyn. Nu fikk han eftersendt sitt gamle harmonium fra foreldrehjemmet i Tyldal (anneks til Tynset), «og fra nu av blev musikken med i matstrevet», som han selv uttrykker det. Skaug som allerede dengang (bare 19 år gammel) ikke alene la for dagen en enestående energi og viljestyrke, men også adskillig forretningssans, var snart på det rene med at musikken gav større inntekt på én kveld enn to dagers hårdt arbeide med skotøi. Nu begyndte igjen den kamp som den unge mannen også tidligere hadde ført med sig selv om håndverket og musikken. Før hadde han ment at håndverket måtte være det vesentlige og musikken en bisak; men nu hadde han større tro på det siste enn det første som levevei. I denne tiden lærte han sig almindelige noter ved å sammenligne med de koraler han kunde utenad. Det var tungt, men det gikk.

Skaug søkte organistposten i Melhus, som var avlønnet med 150 kr. om året, men fikk den ikke. Litt senere blev han imidlertid ansatt som organist ved Strinda hovedkirke og Ranheim kapell. Her var årslønnen 300 kr. Fra nu av var orgelspillet hovednæringen og skomakeriet binæringen. 1. januar 1901 tiltrådte han posten med megen frykt og beven, sier Skaug selv, men det gikk utmerket.

Med organistansettelsen fulgte lysere tider. Skaug blev kjent, fikk musikkelever og begynte å akkompagnere til sang og fiolin på fester. Han gav også kirkekonserter. I 1903 gjestet han så-

ledes sammen med sangeren Andreas Pedersen blandt annet Bergen og Sogn. Musikken tok etter hvert overhånd. Skaug spilte ute om kveldene og sov om formiddagene. «Folk opgav mig som skomaker, da jeg ikke passet mit arbejde,» forteller Skaug spøkende, og en vakker dag stengte han så verkstedet. Han hadde så mye leilighetsmusikk (piano og fiolin) at han en stund holdt på å gjøre kirkemusikken til «binæring» — fortjenesten var fristende. «Men så våknet jeg heldigvis», sier Skaug. Lademoen kirke var bygget. Skaug søkte, men rakk ikke op. Han var nu klar over sin vei, og høsten 1906 drog han til Oslo. En blind kamerat vikarierte for ham, og Skaug brukte lønnen. Kameraten fikk penger i ferien. Da var nemlig Skaug hjemme «og drev sin gamle geskjeft» som leilighetsmusiker. Her har vi et nytt bevis på jernenergien hos denne unge mannen som v i l d e frem — og som k o m frem.

Da Skaug det første året reiste til Oslo, hadde han bare 120 kr. i lommen; men han var fast bestemt på å holde ut lengst mulig. På forhånd hadde han søkt om friplass ved Musikkonservatoriet, og han fikk betydelige avslag, blandt annet kongens friplass i ett av fagene. Våren 1907 blev han tildelt et stipendium på 400 kr. av Gregus Jacobsens legat for ungdommen. Dette stipendiet fikk han også neste år. Dessuten vikarierte han en tid for organist Karlsen på Oslo Gravlund.

Skaug var på konservatoriet i to år (fire semester). Han spilte orgel for Grøner og Lindeman. Videre fikk han undervisning i harmonilære hos Gustav Lange, i kontrapunkt hos Elling, i modulasjon hos Åsland og i piano hos Per Vinge. Våren 1908 tok han sin organisteksamen med Særdeles godt i hovedkarakter og fikk dessuten diplom i de fleste fag.

Nu hadde den energiske unge mannen fått en god musikalsk utdannelse; men da han kom til Trondhjem, blev det nye vanskeligheter å overvinne. Mens Skaug var i Oslo, var hans arbeidsfelter blitt optatt av andre. Skaug var glemt, og det var å begynne forfra igjen. Organistposten var det faste punkt, og så var det å ta fatt som musikk lærer. En av konservatoriets lærerinner (en Trondhjems dame) hadde antydning for Skaug at han burde prøve med en musikk skole i Trondhjem; men Skaug lo bare til dette. Et par år gikk. Han slet sig igjennem, og imens lå gloen der og ulmet uten at han selv ante det. Skaug forstod godt at det var et sterkt behov for en musikk skole nordenfjells, og da også en musikk lærerinne i Trondhjem rådet ham til å gjøre forsøket, lo han ikke lenger. Han fikk løfte om medarbeiderskap hos Trondhjems beste og mest ansette musikk lærere, leiet lokaler, lånte 500 kr. på sitt eget piano, kjøpte på avbetaling to pianoer, ett flygel og et lite orgel, averterte og åpnet 1. september 1911 Trondhjems Musikk skole i Nordre gate 6. Begynnelsen var beskjeden: Tre værelser til gården; men tidspunktet var gunstig. Nettop da gikk det nemlig en kulturbølge over byen. Man hadde

fått fast scene med orkester og hadde også et symfoniorkester. Skolen blev åpnet med 89 elever, delt på de forskjellige fag. «Men», sier Skaug, «hadde jeg anet hvad jeg gikk i møte av slit, skuffelser og vanskeligheter av forskjellige slags, hadde jeg nok ikke våget mig inn på den veien. Flere av lærerne trakk sig tilbake, da de så det blev alvor; men nu måtte jeg igjennem. Jeg hadde satt alt inn, så det var å bli på skuta, samme hvad vei det bar.» Direktør Lindemann ved konservatoriet i Oslo stod ham trolig bi med råd og vink, og dette var ham til stor moralsk støtte.

I 1913 blev Skaug ansatt som organist i Tromsø. Han var der oppe i sommermånedene, men sa op til sesongen begynte, da han fikk et lite bidrag til musikkskolen av Trondhjems Brennevinssamling. Organistposten på Moholt hadde han holdt åpen ved vikar. Tromsø var en god stilling; men Skaug turde ikke svikte sitt ideal m. h. t. musikkskolen og åpnet det nye semester i rett tid.

Elevtallet ved skolen steg fra år til år, og lokalene blev for små. I 1917 kjøpte Skaug derfor eiendommen Nedre Bakklandet 75, og vårsemesteret 1918 flyttet man inn. Skolen har nu ca. 150 elever pr. semester eller ca. 300 årlig. Lærerpersonalet pleier å variere fra 11 til 14. Til næste høst kan skolen feire sitt 20-årsjubileum, og vi håper da å kunne gi en utførlig omtale av dens tilblivelse og utvikling. Skolen har et meget godt renommé. Den søkes av elever fra hele Trøndelag og like opover til Finnmark. Mange har også søkt skolen fra det øvrige land. Musikkskolen har nu både stats- og kommunebidrag, og den kunde siste året dele ut 1800 kr. i form av friplasser og moderasjoner.

Skaug blev i 1914 gift med frk. Sigrid Hagen, som da var lærerinne ved en av folkeskolene i Trondhjem; men hun har nu i en lang årrekke virket ved musikkskolen som sangpedagog.

I 1916 blev Skaug ansatt som organist ved Vår Fru Kirke i Trondhjem. Næst Domkirkens er det den beste organistpost i byen, og Skaug er en meget populær organist. Foruten organist er Skaug fremdeles både direktør for og lærer ved musikkskolen. Videre utgir og redigerer han «Trøndersk Musikkblad», likesom han er musikkannemelder i «Arbeideravisen», et av byens største dagblad. Han er også medlem av Trondhjems Konsertforenings styre.

Som man vil forstå av det som her er anført, har Skaug gjort en meget betydningsfull innsats ikke bare i Trondhjems, men i hele det nordenfjelske Norges musikkliv, og han nyter da også alminnelig anseelse i fagkretser.

Man vil også skjønne at Skaug for å opnå slike resultater, har måttet arbeide overordentlig intenst. Dette var vel også hovedgrunnen til at synet igjen begynte å svekkes, og i 1922 blev han helt blind. Alle vil forstå at dette måtte være et fryktelig slag, ikke minst for en mann i Skaugs stilling. Men nu kom hans sjeldne karakterstyrke og viljekraft igjen for dagen. Mange andre vilde kanskje gitt op for de nye vanskeligheter; men Skaug gjorde

ikke det. Han fortsatte sin virksomhet både som organist og som leder av og lærer ved musikkskolen, og han utførte alt på en måte som må vekke almindelig beundring og respekt. Skolen vedblev å gå fremover, og kyndige Trondhjemsfolk sier at er det nogen forskjell på Skaugs orgelspill nu og før, så er det at spillet er enda bedre, enda mer dypfølt enn før han mistet synet. Samme året Skaug blev blind fikk Vår Frue Kirke et nytt, moderne orgel på 50 stemmer, og Skaug behandler det med stort mesterskap.

Helt fra sin tidligste ungdom har Skaug vært en ivrig godtemplar, og hans innsats i avholdsbevegelsen er ikke liten.

Skjønt Skaug har vært så sterkt optatt med sitt eget virke, har han likevel funnet tid til også å ta aktiv del i blindesaksarbeidet. I 1900 var han en av stifterne av Nordentjelske Blindeforbund, hvis formann han var i flere år, og i hvis styre han også senere gjentagne ganger har sittet. Videre hører Skaug med til stifterne av Norges Blindeforbund. Han var landsorganisasjonens formann de fire første årene (1909—13), og han har også flere ganger senere vært medlem av landsstyret. Det var også Skaug som gjorde optaket til og forestod ledelsen av den store landsutstilling av blindes arbeider som holdtes i Trondhjem høsten 1909, samtidig med at vår landssammenslutning blev stiftet. I en lang årrekke har Skaug vært formann i direksjonen for A/S Blindes Utsalg, Trondhjem, og han er likeledes formann i styret for Blindes Hus. Videre er han av Kirke- og Undervisningsdepartementet opnevnt som Nordentjelske Blindeforbunds representant i styret for Godseier Tonning Owesens legat for blinde hjemmelørende i det nordentjelske Norge.

Skaug er hvad amerikanerne kaller en «Selfmade man». Bedre enn de fleste har han vist hvad begavelse og energi i fellesskap kan utrette, på tross av alle hindringer. Ved de høie mål han satte sig, og ved den måten han nådde dem på, er han blitt et lysende eksempel for mange andre blinde. Når hertil kommer at han er en prektig kamerat, en trofast venn og en mann med vidtfavnende kunnskaper og interesser, så vil nok våre seende venner forstå at vi blinde både høiakter og holder av Skaug, og at vi gjerne vil bringe ham vår hyldest og takk ved en anledning som denne.

Vestlandske Blindeforbunds 26-de årsberetning 1929.

Forbundets arbeide har i 1929 vært drevet efter de samme prinsipper som i de foregående år. Til tross for at tidene har vært vanskelige, må man dog si at den økonomiske støtte og hjelp som forbundet har mottatt frå foreninger og private, samt offentlige bidrag har gått jevnt opover, takket være den stigende interesse for forbundets virksomhet. Det har derfor vært mulig for

oss å kunne avslutte vårt årsregnskap med et mindre underskudd enn man har kunnet opnå på flere år.

Som personlige bidrag er det i årets løp ydet kr. 3286.50. Hertil kommer så kr. 1294 utdelt av Lotteripengene. Dessuten blev det av fonds og legater som helt eller delvis sorterer under forbundet, utdelt kr. 1225.00. Av hjelpefondet blev det bevilget kr. 500.00 til dekning av kretssykekasseprenie. Til blinde rundt om i distriktet blev det av Blindes Juleglede utdelt kr. 790.00. Alt i alt er det således i årets løp gitt bidrag til et samlet beløp av kr. 7095.50.

Dessuten er det av Lotteripengene i 1929 innkjøpt blindes arbeidere og materialer til et samlet beløp av kr. 7411.16.

Styrets arbeid. Det er i årets løp holdt 3 styremøter og 12 forretningsutvalgsmøter, hvor det i alt er blitt behandlet 142 saker. På årsmøtet 1929 blev som nye medlemmer av styret innvalgt Olav Ohnstad som representant for Sogn & Fjordane istedenfor Nils Hellem, med reisesekretær John Sætre som varammann. Salmaker Martin Rydland blev valgt som representant for Bergen istedenfor G. Sørensen. Enn videre blev dr. H. G. Dethloff valgt som medlem av forretningsutvalget for to år istedenfor kjøbmenn J. Åsebø som nedla sitt mandat som styremedlem. Under nevnte årsmøte meddelte redaktør Finn B. Henrikssen at man måtte finne en annen i hans sted, da han p. g. a. helbredshensyn ikke hadde anledning til å delta i styre- og forretningsutvalgsmøtene som han ønsket. Redaktør Henrikssen har tatt aktiv del i blindesaksarbeidet helt siden V. B. blev stiftet og har vært fast styremedlem og forbundets sekretær siden 1909. Det arbeid som hr. redaktør Henrikssen gjennom disse år har nedlagt for V. B., har vært av den aller største betydning for forbundets trivsel og vekst, og han har aldri spart sig for umak eller for å gjøre sin innflytelse gjeldende når det gjaldt å fremme en eller annen sak. Vi vil derfor her benytte anledningen til å si redaktør Henrikssen vår hjerteligste takk for det store og interesserte arbeid han har nedlagt for blindesaken.

På styremøte den 18. juni, hvor blandt annet styret konstituerte sig, blev G. Lillesund valgt til varaformann og dr. H. G. Dethloff til varasekretær. Styret påla forretningsutvalget å finne en mann istedenfor redaktør Henrikssen. Det var da meningen at han skulde fungere som sekretær, og i forretningsutvalgsmøtet i oktober blev oplyst at redaksjonssekretær Harald Wigum hadde erklært sig villig til å gå inn som medlem av forretningsutvalget.

Den 13. juli mottok vi oppgjør fra overrettsakfører Søren Martens for frk. Johanna Reimes dødsbo. Efter avdødes testamente tilfalt det V.B. kr. 5529.17. Straks over nyttår 1930 fikk vi meddelelse om at agent D. H. Grieg i sitt testamente hadde betenkt V. B. med en gave på 10 000 kr. — Slike gaver er en gledelig overraskelse, og vi er selvsagt givne meget takknemlig.

Reisesekretær John Sætre har i 1929 reist i

Hardanger, Sunnhordland, Rogaland og Vest-Agder. Ved siden av at han har forsøkt å vekke folks interesse for blindesaken ved foredrag og personlige samtaler har han også hatt nokså stor korrespondanse til private personer og har skrevet en hel del artikler i forskjellige aviser. Det har vist sig at så vel hans foredrag som hans avisartikler har vært av den beskaffenhet at publikum ikke har kunnet undgå å legge merke til det. Hans virksomhet er uten tvil av stor betydning for blindesaksarbeidet her på Vestlandet.

Om våren og forsommeren blev det satt i gang en jubileumsinnsamling i anledning av forbundets 25-årsjubileum. Denne innsamling blev åpnet av biskop Hognestad med en artikkel i dagbladet «Dagen», og siden blev det av reisesekretær Sætre skrevet ædskilling i dagspressen. Utbyttet av jubileumsinnsamlingen utgjorde ca. 2580 kr., et resultat som man må være vel fornøyd med.

På vårt årsmøte 1929 blev det besluttet at V. B. skulde anmode N. Bf. om å søke statsmaktene om et passende bidrag til støtte for våre utsalg. Som følge av denne henstilling søkte N. Bf. Socialdepartementet om et bidrag på 15 000 kr. til det praktiske blindesaksarbeide i vårt land. Efter den offentlige statistikk skal det i vårt land være 2687 blinde. Når vi tar i betraktning det tap av erhvervsdyktighet og de vanskeligheter de har å kjempe med p. g. a. manglende synsevne, skulde man synes at en slik ansøking var berettiget til imøtekommenhet, og i særdeleshet da staten bevilger store summer til fremme av husflid og annen smånæring. Allikevel har ikke statsmaktene funnet plass til en slik bevilgning på sitt budgett for 1930—31.

Blindes Utsalg har hatt et meget vanskelig år å arbeide i. Det har ikke på langt nær kunnet omsette så meget av de blindes varer som de har behov for. Derfor har det vært et tungt år for våre håndverkere. Vi vil dog håpe at de tider vi nu går i møte, må bli bedre, og at kjøpeevnen hos publikum vil vokse og omsetningen av blindes arbeider øke og dermed bedre stillingen for våre håndverkere.

Blindes Hus har også i 1929 gitt et tilfredsstillende resultat. Av husets overskudd er 5000 kr. medgått til avskrivning på eiendommen, og kr. 3945.27 er medgått til avskrivning på et eldre lån til Blindes Utsalg. Alt i alt hadde eiendommen i 1929 et overskudd på kr. 8945.27.

M. h. t. virksomheten ved forbundets bibliotek henvises til særberetningen.

Kretssykekassen har også i år vist sig tilfredsstillende, og det er ikke så få av forbundets blinde medlemmer som har hatt nytte av den. Bortsett fra det almindelige lægehonorar og dagpenger som er blitt utbetalt, har det vært flere av de forsikrede som dessverre har vært nødt til å få behandling på sykehus, og for de sistnevntes vedkommende vilde det vært umulig å skaffe sig denne nødvendige læge- og sykehusbehandling hvis de ikke hadde stått som medlemmer av Kretssykekassen.

Kvinneforeninger og ungdomslag har også i år støttet vårt arbeide med bidrag, og det er oss en stor glede å legge merke til at flere av disse er slike som har støttet vårt arbeide i flere år. Som komité for Bergensutlodningen fungerte fru Ketty Brun, fru biskop Hognestad samt formannen i syforeningen «Lysglint» fru kaptein Rydland. Loddsalget ved denne utlodning gikk forholdsvis bra, takket være den iherdighet som våre blinde medlemmer har utfoldet, og forbundets seende tillitsmenn rundt om i distriktet.

Forbundets 25-de årsmøte avholdtes i dagene 15.—17. juni. Det var fremmøtt ca. 90 blinde fra de forskjellige kanter av Vestlandet. Da det var V. B.s 25-de årsmøte, var sekretær Hjelmtveit spesielt innbudt, da han har nedlagt et særdeles stort arbeide ved forbundets begynnelse.

Under årsmøtet holdt Hjelmtveit to foredrag i Kringkastingen om blindesaken og forbundets utvikling gjennom de 25 år, og disse foredrag vakte almindelig oppmerksomhet.

Søndag den 16. juni holdtes en i alle deler vellykket fest, hvor flere taler blev holdt i anledning av 25-årsjubileet.

De forskjellige dampskibsselskaper, såsom Arendalske, Bergenske, Fylkesbåtane i Sogn og Fjordane, Hardanger-Sunnhordlandske, Midihordlandske, Sandnes og Stavanger-ske dampskibsselskap, har vært like elskverdige og imøtekomende m. h. t. fri reise for årsmøtets deltagere. For denne velvilje skylder vi samtlige dampskibsselskaper vår beste takk.

Distriktets presse har som i tidligere år vist den samme velvilje og forståelse, og dette er vi meget glade og takknemlige for.

Vi vil til slutt få lov å si en hjertelig takk til alle som på en eller annen måte har støttet forbundet i dets arbeide, så vel enkeltpersoner som foreninger og lag, og det er vårt håp at vi også i fremtiden må kunne glede oss over deres velvilje og sympati.

Bergen i juni 1930.

I Styret for Vestlandske Blindeforbund.

H. E. Gjøen.

G. Lillesund. Harald Wigum. H. G. Dethloff. Martin Rydland. Gjertrud Myklatun. Kr. Misund. Olav Ohnstad. Georg Pedersen.

Beretning for Vestlandske Blindeforbunds Bibliotek 1929.

Bibliotekets virksomhet har været drevet nærmest som de foregående år. Samarbeidet mellem Bergens off. Bibliotek og V. B.s Bibliotek har fortsatt, og vi har all grunn til å være tilfreds dermed. Dessverre har utlånet i 1929 gått ned med 203 bind, fra 1424 i 1928 fordelt på 62 låntagere til 1221 i 1929 fordelt på 68 låntagere. Grunnen hertil må vel sies å være at vi i det siste år ikke har hatt så stort utlån til de blinde utenfor distriktet.

Bokstammen er under året øket med 115 bind. Derav tilhører

64 Bergens off. Bibliotek og 51 V. B.s Bibliotek. Dessuten var det ved årsskiftet 83 bind som var ferdigskrevet, men ikke innbundet.

Den betalte avskrivning har vi måttet innskrenke en del i 1929. Likevel er det flere som har hatt en liten ekstrasfortjeneste ved avskrivning.

Frk. Magnesen, Stavanger, som har skrevet av bøker til V. B.s Bibliotek siden 1912, og også ellers på annen måte vist blindesaksarbeidet på Vestlandet sin interesse, blev sommeren 1929 tildelt kongens fortjenstmedalje i gull for sitt opofrende og uegenlyttige arbeide for blindesaken. Denne påskjønnelse var frk. Magnesen vel verd, og alle blinde som i disse år har fått nytte godt av de litterære skatter som frk. Magnesen har overført til punktskrift, har sikkert gledet sig over denne utmerkelse. Vi har ellers flere i Stavanger som har vist vårt bibliotek sin oppmerksomhet, og som skriver av helt velvillig. For dette deres interesse og opofrende arbeide vil vi få lov å si dem en hjertelig takk.

Til slutt vil vi få lov å uttale vår beste takk til alle som på en eller annen måte har støttet og interessert sig for biblioteket, så vel til avskrivere som til låntagere.

Bergen i juni 1930.

Edvard Imsdahl. Astrid Sirevåg. Agnes Hatlem. H. E. Gjøen.

Utdrag av Vestlandske Blindeforbunds regnskap for 1929.

Inntekt:

Medlemskontingent	kr.	704.70
Bidrag:		
a. Foreninger, bøsser og private	»	12 210.12
b. Bidrag fra fylker og herreder	»	5 530.25
Skoleinnsamlingen	»	1 513.82
Andre inntekter	»	55.00
Legatt- og bankrenter	»	2 417.30
Bidrag av Hjelpfondet til sykeforsikr.	kr. 500.00	
Renter av sykeforsikringsfondet	»	478.60
Innbetalte sykepremier	»	849.73
		» 1 828.33
Kirkeofring i anledning 25-årsjubileet	»	514.28
		Kr. 24 773.80

Utgift:

Direkte bidrag	kr.	767.50
Ferie- og opholdsbidrag	»	1 919.00
Sykeforsikringen	»	2 100.69
Tilskudd til «Blindes Utsalg»	»	9 800.00
— - V. B.s bibliotek	»	1 800.00
Års- og styremøter	»	1 368.20

Reisesekretær og kontorass. »	1 884.80
Avsatt til hjelpefondet »	50.00
Andre utgifter »	1 086.92
Avgift til N. Bf. »	3 500.00
Kontorutgifter »	385.69
	kr. 24 662.80

Regnskapet er ført av lærer O. A. Holen.

Revidert av disponent O. Isaksen.

Igjen en blind preseterist.

Gaten og huset — hele gaten og hele huset — har i disse dager to helter som de følger med opmerksomhet. Den ene er Europamester i boksing og skal imorgen ha stor kamp i Chicago, — den andre er gymnasiast og skal imorgen bytte russeluen med duskeluen. Edgar Christensen Norman og Bjarne Møkleby bor i samme gård. Alle vet hvem Edgar er. Men hvem er Bjarne Møkleby? Gården gir svar. Den har hittil vært stolt over å kunne vise frem boksemestere, — foruten Edgar Norman også den skandinaviske mester Jarl Bru. Kanskje nettop derfor vurderer den Bjarne Møklebys åndelige mesterskap så høyt og uforbeholdent. For det er mesterlig gjort av en blind ung mann ikke bare å ta artium, men ta det med beste karakter.

Vi treffer ikke den nye preseterist med en gang. En liten pike på tre-fire år løper ut i gaten for å se etter 'n Bjarne. Andre forteller at de nettopp har hørt ham spille piano for åpne vinduer. — «Ja, De kan tro han spiller.» — «Men kan han gå ut og spaserer når han er blind?» — «Om han kan! Når en møter ham i trappen, går han så sikkert at ikke nogen kunde ane at han ikke så. Han kjenner også gatene rundt omkring her. Men når han skulde på skolen, var det nogen som fulgte ham. Det var forresten rare lærebøker han hadde. Svære protokoller, — omtrent et billass tilsammen.»

Nu møter vi preseteristen selv. Det er en kjekk, grei Oslogutt, med et muntret og usentimentalt syn på sin egen suksess. Han er klædd som russ flest, rød lue, røde strømper, røde bånd og tegn.»

«Det er da ikke noget å snakke om,» sier han. «Det er blinde som har artium før med like god karakter, tror jeg. Og nettopp nu går flere blinde i gymnasiet.» — «Er det ikke vanskelig med lærebøker?» — «Å nei. De fleste får vi fra blind biblioteket i Nidaros. Der har gartner Lysholm skrevet av flere hundre bind i blindeskrift, — mest lærebøker i sprog. Han fikk før han døde St. Olavsordenen for det arbeidet. Selv har jeg skrevet hele pensumet i tysk. Far dikterte. Og mange andre har også hjulpet. Merkeligst er det med en fange på Akershus. Han sitter og skriver lærebøker i blindeskrift. Takket være ham har jeg fått lærebøkene i engelsk og oldnorsk.» — «Engelsk og oldnorsk! Hva var mannen før han kom på Akershus?» — «Sjømann. Så det med engelsken er forståelig. Men med oldnorsken er det jo rart. Han skriver forresten selv små historier i blindeskrift.» — «Hvordan leverer De Deres skriftlige besvarelser?» — «Jeg skriver dem på skrivemaskin. På vanlige eksamener satt jeg og klapret på maskinen midt blandt de andre skrivende. Men på artium måtte jeg være i et eget rum, selv om mine kamerater sa det ikke generte dem; tvert imot, de savnet maskinen min, sa de iallfall.» — «Var det ikke vanskelig for Dem å få kamerater?» — «Jo til å begynne med. Det finnes likesom en slags fordom mot oss blinde. Men når man blir kjent, går det over. Jeg har mange gode kamerater. Alle har vært gode mot mig.» — «De har jo ikke vært blind hele livet?» — «Nei. Jeg var åtte år og hadde gått på almindelig skole først. Det var under lek at jeg fikk en glassplint i øiet. Og så blev det betendelse. Vi bodde dengang i Narvik og kunde ikke komme til spesialist før det var for sent.» — «Har den første skolekunnskap hjulpet Dem?» — «Nei. Det hele svant bort. Jeg måtte begynne fra grunnen av igjen, da jeg kom på blindeskolen.» — «Er det sant at man får de andre sansene, f. eks. hørselen, skjerpet når man blir blind?» — «Nei, det er visst bare overtro.» — «Hvad vil De gjøre nu?» — «Ja, det er det store problem. Det er vel forresten et problem for alle nye studenter nu. Men jeg tenker da på å studere.»

Telegrafbudet kommer med nye telegrammer til preseteristen.

Det er blandt annet fra søsteren som er ansatt i Paris, og fra hans eldre bror som studerer ved høiskolen i Nidaros. Fru Møkleby åpner telegrammene og leser dem høyt for ham. Så rekker hun ham dem, og han blir stående med dem i hånden. Solen skinner like inn i hans vidt åpne øine bak de blå briller. Blinde øine, men i et klokt og ungt og levende ansikt, skriver M. i «Tidens Tegn» for 19. juni.

*

Så snart vi fikk høre om hr. Møklebys strålende artium, skrev vi og ønsket ham til lykke. Samtidig bad vi ham om noen biografiske opplysninger og å fortelle om sine erfaringer i middelskolen og gymnasiet. Med stor elskverdighet har han sendt oss følgende, som også gir en god karakteristikk av vår nye preseterists beskjedne og likefremme vesen:

«Jeg er født i Narvik 20. februar 1910. 6½ år gammel begynte jeg på Narvik kommunale folkeskole, hvor jeg gikk i 1½ år. Jeg blev da ved et uhell skadet i øinene, og efter ca. et halvt år hadde jeg helt mistet synet. Dette var om våren 1918. Efter nyttår 1919 begynte jeg i første klasse på Oslo off. Skole for Blinde, og der gikk jeg da i 6½ år. Tilskyndet av de resultater som frk. Mildrid Støre kunde fremvise da hun nogen få år i forveien hadde slått inn på den akademiske bane, besluttet jeg mig til da jeg var ferdig med blindeskolen i 1925, å forsøke å komme inn på middelskolen og var så heldig å få begynne i tredje klasse på Aars og Voss fireårige middelskole. Utdannelsen på blindeskolen hadde vært så grundig og mangesidig at jeg ganske bra kunde følge med i tredje klasse efter å ha lest litt tysk med stud. filol. Støre og matematikk med hr. cand. real. Olav Hoel, som jeg tidligere hadde hatt til lærer på blindeskolen. Efter to år tok jeg så middelskoleeksamen.

Da denne første etappe lykkelig var tilbakelagt, fortsatte jeg i gymnasiet på den sproglig-historiske linje ved samme skole. Nu gikk det hele i grunnen lettere, da jeg hadde vunnet visse praktiske erfaringer, og efter å ha gjennomgått gymnasiets tre klasser tok jeg artium i år.

Jeg er meget takknemlig for at skolens rektor, hr. dr. filos. Alnæs, og skolens lærere dengang for fem år siden skjøv alle betenkeligheter til side og lot mig forsøke på noget som iallfall for dem måtte se nokså problematisk ut, og når resultatet blev som det blev, skyldes dette for en vesentlig del skolens fremragende lærerkrefter. Hvad skolebøker angår, fantes det ikke så ganske få i punktskrift allerede da jeg begynte. Det var mest slike som frk. Støre hadde fått avskrevet da hun tok middelskoleeksamen og artium. Men en hel del har også opofrende mennesker skrevet av for mig, og dette er jeg dem dypt taknemlig for. Jeg har vært så heldig å kunne bo hjemme under hele skolegangen, slik at jeg har kunnet få lest høyt de lekser som jeg ikke hadde punktskriftbøker til. Noget av det som voldt de største vanskeligheter, var

å kunne levere de skriftlige matematiske opgaver på nogeniunde samme måte som de andre; men med adskillig hodebrudd og ved forskjellige praktiske opfinnelser har også dette latt sig gjøre. Av stor nytte har det av min lærer ved blindeskolen, hr. E. Harildstad, opfunne prinsipp for geometriske konstruksjoner vært. Det har vist sig at ved å utnytte alle muligheter ved en god skrive-maskin (jeg bruker Corona Portable) kan man skrive selv temmelig innviklede matematiske uttrykk på en forholdsvis grei og forståelig måte.

Noget som har hjulpet mig uhyre meget, er at jeg har funnet slike greie og hyggelige kamerater. De har alltid gitt mig følelsen av at jeg var som en av dem.»

Efter hvad vi fra annet hold har hørt, tenker hr. Møkleby på å studere jus. Vi ønsker ham rik fremgang på hans fortsatte akademiske bane.

R e d.

Vestlandske Blindeforbunds 26-de årsmøte

blev holdt i forsamlingssalen i Blindes Hus, Bergen, 13. og 14. juni. Det var fremmøtt ca. 80 blinde fra alle kanter av Vestlandet.

Å p n i n g. Årsmøtet blev åpnet fredag 13. juni kl. 9½ fm. med avsyngelse av: «Min sjel, min sjel, lov Herren», hvorefter formannen H. E. Gjøyen ønsket velkommen, idet han gav uttrykk for den glede det var igjen å møtes og bad alle gjøre sitt til at også dette møtet kunde bli vellykket. Det kunde ofte synes som om vårt arbeide ikke gav synlige resultater; men når vi ser på forholdene nu og sammenligner dem med som de var for 70 år tilbake, som det i år er siden faged Johansen begynte arbeidet for blindesaken i vårt land, så må vi være glade og takknemlige. Idet forsamlingen reiste sig, lyste formannen fred og velsignelse over faged Johansens minne. Han mintes også de av forbundets medlemmer som var gått bort siden siste årsmøte: Gustav Jensen, Ole Andreas Olsen, Lars Bolstad, glassmaker Ingebrigt Johansen og Astrid Hatlem. — Formannen erklærte V. B.s 26-de årsmøte for åpnet.

Foredrag av pastor Tolnæs. I et fengslende og interessant foredrag skildret derefter pastor Tolnæs enkelte grener av barmhjertighetsarbeidet i Vest-Tyskland. Det pastoren fortalte om, vær særlig diakonissarbeidet, som blev grunnlagt av presten Theodor Fliedner i Kaiserwerth i 1836, og arbeidet for de vanføre og andre av samfundets ulykkelige, som den merkelige og høit begavede personlighet Fr. v. Bodenschwing drev i Bethel ved Bielefeld, hvor hans mangeartede virksomhet efterhånden skapte en hel by av barmhjertighetsinstitusjoner.

Efter pastorens foredrag blev formannen i N. Bf., hr. Alf Arnesen, Jessnes, som nu var kommet til stede, ønsket velkommen. Han bragte en hilsen fra «Østafor fjellet» og uttalte ønsket om et godt møte.

Saklisten blev så referert og godkjent.

Protokoll- og valgkomité. Som protokollkomité blev valgt Imsdahl, Sætre og Ådne Steensnæs. Til valgkomité blev utsett frk. Myklathun, Misund og Rydland.

Styreprotokollene. Etter at det var besluttet å sende hilsningstelegrammer til frk. Tina Magnesen, Stavanger, redaktør Henriksen, Bergen, pastor Bråtveit, Tistedal, og frk. Ingeborg Brun, Nidaros, blev protokollene for styrets og forretningsutvalgets møter siden siste årsmøte referert og etter enkelte bemerkninger enstemmig godkjent.

Årsberetningen. Derefter blev årsberetningen for 1929 oplest. — Imsdahl foreslo den mottatt med takk. Beretningen gav et levende inntrykk av at styret hadde utført et godt arbeide. Forslaget blev enstemmig vedtatt.

Regnskapet blev likeledes referert og etter forslag av Fjellbirkeland enst. godkjent.

Forbundsbudgettet for 1931 blev oplest og vedtatt med adgang til å komme tilbake til et par poster under behandlingen av de enkelte punkter på saklisten.

Biblioteket. Beretning og regnskap blev referert og enst. godkjent. Budgettet for 1931 blev også enst. vedtatt. I forbindelse med denne sak fremholdt Framnes ønskeligheten av at det blev dannet lese-cirkler for slike som var blitt blinde i en så fremskreden alder at de ikke kunde lære sig punktskrift. Forslaget blev efter 'et kort ordskifte besluttet oversendt bibliotekstyret. Mathiesen fremholdt at blinde musikere burde få almindelige noter til nedsatt pris. Det blev overlatt til bibliotekstyret og forbundsstyret i forening å ta sig av saken.

Sykeforsikringen. Som første sak på eftermiddagsmøtet fredag behandledes et forslag om utvidelse av sykeforsikringen. Bergens kommune hadde fritatt Blindes Hus for eiendomsskatt, på betingelse av at dette beløp blev brukt til nedsettelse av kretssykekasseprenien for forbundets blinde medlemmer. Styret hadde i den anledning utarbeidet forslag til en ny ordning av forholdet til sykekassen. Dr. Dethloff redegjorde på styrets vegne for saken og fremla det nye forslag hvorefter de som står i sykekassens laveste inntektsklasse, altså de som tjener op til 300 kr. årlig, skal betale en sykepremie av en krone, de som tjener op til 1500, betaler 5, og de som tjener over 1500, betaler 10 kr. pr. år i sykekasseprenie. Det var styrets forutsetning hvis dette blev mulig, at laveste klasse skulde betale en kr. og alle de andre 5 kr., og styret foreslo å henvende til forretningsutvalget å gjennomføre ordningen så snart det kan skje uten ekstrautgift for forbundskassen. Det blev uttalt at sykeforsikringen var noget av det beste forbundet hadde fått i stand, og man gledet sig over styrets nye tiltak. — Ved voteringen blev styrets forslag enst. vedtatt.

Komitérapporter. Det blev referert rapport fra den komité som høsten 1928 blev nedsatt til å undersøke de gamle blindes stilling på Vestlandet. Rapporten blev efter forslag av Maurstad mottatt med takk. — Det blev besluttet å anmode Radiokomiteén, frk. Steen og Sætre, om å fortsette, supplert med Imsdahl.

Blindes Hus. Husstyrets formann hr. Madsen refererte regnskap og beretning for driften av huset. Etter forslag av Fjellbirkeland blev regnskap og beretning enst. godkjent.

Legatstatutter. Formiddagsmøtet lørdag begynte med behandling av spørsmålet om anvendelsen av agent Henrik Didrik Griegs og frkn.

Reutz og Reimes testamentariske gaver til forbundet. Fra styret forela forslag om at det av gavene blev oprettet legater med givernes navn. — I den efterfølgende diskusjon deltok formannen, Dethloff, Lillestøl, Åsebø, Ådne Steensnæs, Arnesen, Maurstad og Imsdahl. Ved avstemningen blev styrets forslag om opprettelse av legater vedtatt. For Griegs legat som var på 10 000 kr. blev det besluttet at alle rentene skulde utdeles, mens det for frkn. Reutz og Reimes legat blev vedtatt at 10 pct. av rentene skulde legges til kapitalen til denne hadde nådd 10 000 kr. Videre blev et forslag fremsatt av Åsebø om at legatrentene for 1930 skulde brukes til utsalget, vedtatt. Styret hadde foreslått at rentene inntil videre skulde gå til utsalgets drift.

Foredrag av redaktør Joleik. Redaktør Joleik holdt så foredrag om et flerårig opphold i Kongo. Det livlige, morsomt fremførte og interessante foredrag blev lønnet med sterkt bifall.

Blindes utsalg. Regnskap for utsalget blev referert og godkjent. Det blev av formannen, Dethloff og Johansen redegjort nærmere for driften og for hvordan man hadde tenkt å legge virksomheten an heretter. — Som vanlig på årsmøtene kom man i forbindelse med utsalget inn på arbeids- og avsetningsspørsmålet i sin helhet. Foruten de nevnte talere deltok følgende i ordskiftet: Lie, Maurstad, Rydland, Ådne Steensnæs, Lillestøl, Birkenes, Åsebø, Hjelmtveit og Imsdahl. Det blev under ordskiftet blandt annet sterkt fremhevet at varenes kvalitet måtte være førsteklasses, likesom flere talere understreket betydningen av en effektiv reklame. I forbigående drøftet man også spørsmålet om fellesverksteder, som ingen av håndverkerne vilde ha. Opmerksomheten blev også henledet på det tidskrift for Nordens blinde kvinner som i år var begynt å komme ut i Stockholm, og hvis norske redaktør er frk. Gunlaug Karterud, Bergslisens gt. 13, Oslo..

Esperantoavdelingen i «Norges Blinde». Arnesen redegjorde for Esperantoavdelingen i «Norges Blinde» og bad årsmøtet uttale sig om den. Tanken om en slik avdeling i de ledende skandinaviske blindeblad var drøftet på den tredje nordiske blindekonferanse i Stockholm 1929. — Totland fant avdelingen utmerket og var svært fornøyd med at man var begynt med den. Han skulde vært glad om han hadde hatt en så lettvinnt metode å arbeide efter da han begynte å lære sig sproget. — Imsdahl gav noen supplerende opplysninger. — Lie syntes det var rart at interessen for Esperanto ikke er større, så lett som sproget er å lære. Han foreslo at årsmøtet anbefaler at Esperantoavdelingen fortsetter. (Enst. vedtatt). — Totland spurte på vegne av Sivert Gjøen om man ikke når avdelingen har holdt på en stund, kunde få opgaver til løsning, stykker til oversettelse som kunde bli rettet av redaktøren.

Forts.

Ø. B.s Husholdningskursus.

Som før nevnt har Ø. B. ved elskverdig inøstekommenhet fra frkn. Ambjørnrud kunnet sette i gang et kursus i matlagning i tiden 13. juni til 4. juli. Der har deltatt 12 unge piker fra de forskjellige steder i Ø. B.s distrikt. Kursets leder har vært frk. Herborg Fauchald, Oslo, med frk. Anna Sundby, Spydeberg, som

assistent. Alle, både lærerinner og elever, har gått op i arbeidet med liv og sjæl og arbeidet iherdig, tross termometret på kjøkkenet undertiden er nådd op i 32 gr. Men så er også alle fornøyet med utbyttet av sitt arbeide og synes de har fått et godt grunnlag at arbeide videre på når de kommer hjem hver til sitt. Som en av dem sa: «Når det gjaldt mat har der ligget et tykt dumhetens slør over hjernen min, men nu har det lettet, og jeg kan begynne at bruke min fornuft.» Og den har de visst alle lært å bruke. Næst siste dag var det «eksamen», da laget elevene 3 retter til middag og bakte julekake helt på egen hånd med bra resultat.

Når de nu reiser hjem sier vi «lykke til!» og takker dem for den måte hvorpå de alle har bidradd til at dette forsøk er falt så heldig ut.

Sigrid Sverdrup.

Nok en 50-åring.

Nettop som bladet skal gå i trykken, får vi vite at varaformannen i V. B., salmaker Gustav Lillesund, Torvastad pr. Hauge-sund, 2. juli fylte 50 år. Skjønt vi av nevnte grunn kommer litt post festum, vil vi ønske Lillesund hjertelig til lykke med dagen, takke ham for hans lange og trofaste arbeide for blindesaken og uttale de beste ønsker for fremtiden. — Biografi i neste nummer.

Skoleinnsamlingen 1929

innbragte i alt kr. 6640.41. Etter fradrag av N. Bf.s administrasjonsutgifter ved innsamlingen, kr. 861.80, er utdelt til: N. B. kr. 1267.07, V. B. 1752.98 Ø. B. 2758.56, meddeler N Bf.s kasserer.

Til Vestlandske Blindeforbunds medlemmer.

I styremøte for V. B. den 16. juni d. å. blev følgende beslutning fattet: «Av nettofortjenesten til de blinde leverandører hvis konto har overskredet den fastsatte kreditt, 150 kr., blir å fratrekke 10 pct. til avskrivning på deres konto.»

Bergen, 18. 6. 1930.

H. E. Gj ø e n.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gj ø e n, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslisngt. 13; tlf. 62433.

DEN ER

EXTRA

GOD

Be om den
grønne pakken!

NY

Langaards nye Superior Mixture i den grønne pakken, er en usedvanlig behagelig, fyldig tobak til en rimelig pris. Den biter ikke paa tungen og generer ikke halsen.

Kvaliteten er E X T R A god.

45 GR.

Langaard's
Superior-Mixture

80 ØRE

Bedste
Kvalitet

Norske sukkerl. Spekeskinker
 — „ — Spekelaar
 Fin fin Faarepølse
 Rimeligste Priser

Bedste
Kvalitet**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL**Stort utvalg i skrivesaker****Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.****D. Kogstad.****H. A. BRUN ^A/_S****BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK .

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{1}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Grænsen 15 ¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Riks- hospitalet). Oslo.
Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317 BERGEN	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3529 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2 — Bergen
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5 9 7 1

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL
en gros

Specialitet:
Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP
H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp Norske

Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjermer, Servietter

Frynser — Agramaner

Snorer

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørges *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

*Virk for Blindesakens spredning
i by og bygd.*

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

i Uld og Bomuld

SINGER CO. SYMASKIN ^{A/s}
BERGEN

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon „MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:
Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskerelvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

Regnskapsekstrakt for 1929 for Owesens legat.

Inntekt.

Beholdning fra forrige år	kr. 654 678.51
Renteinntekt	» 10 581.76
Forskjellige inntekter	» 4 500.00
Statsbevilgning til arbeidet for voksne blinde hjemmehørende i det nordenfjelske Norge	» 15 000.00
Tønning Owesens arvinger	» 1 323.73
	Kr. 686 084.00

Utgift:

Bidrag til blinde	kr. 22 806.05
Forskjellige utgifter	» 2 897.44
Tønning Owesens arvinger	» 1 323.73
Beholdning pr. 31. desbr. 1929	» 659 056.78
	Kr. 686 084.00

Legatets urørlige kapital var pr. 1. jan. 1930 kr. 179 392.53.

Dalen off. Skole for Blinde, 16. juli 1930.

O. E. Wisth.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn's
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/}_S

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjetting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsetabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

^{A/}_S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

FOR

ALLE TYPER

A/S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffs, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer**, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

· HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

T r e s k j æ r i n g .

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres etter tegning.

*Innhent opl.**Sendes over hele landet.***N. HEYERDAHL GRAM**

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellelsalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/S} $\frac{A}{S}$ Ved Muren $\frac{A}{S}$ **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen ^{A/S} $\frac{A}{S}$ **Bergen**

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS

Transportkompagni ^{A/S} $\frac{A}{S}$

BERGEN

Transpört & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 8.

August 1930

19 årg.

Slik kan det gå.

Theodor Bergström.

Hvem skulde tenkt at de mørke, truende krigsskyer som hang så tunge over den skandinaviske halvø i 1905, kunde sprenges så fullstendig av en strålende klar og varm freds- og vennskapssol som vi nu føler velsignelsen av i Sverige og Norge? — Hvem skulde trodd at det mineskudd som braket av i stenhuggeriet i Idd 13. oktober 1907 og for alltid slukket øinene på en ung, nygift mann, kunde bli til velsignelse ikke bare for ham, men for mange? Ja, for slik gikk det.

Denne unge mannen var stenhugger Bergström. Han var 21 år og hans hustru Helga, født Mathiesen, 19. Det var nok meget som sank i natt og mørke for dem og deres pårørende da dette «lagnadsskotet» falt. Det var røster som rådet henne til å skille sig fra sin ulykkelige mann; men det vilde hun ikke. Hun hadde jo lovet å bli hos ham i onde og gode dager inntil døden skilte dem ad, og de blev sammen. De reiste begge til Tistedal, hvor hun gjenoptok sitt arbeide på Haldens Bomullsspinneri og Veveri. Han fikk 900 kr. årlig av Riksforsikringen; men det var også alt hvad han kunde bidra til familiens underhold. Og familien vokste, og han gikk der hjemme i den fullstendig sølløse leilighet og passet barna, mens hun var på arbeide. «Tankene kretset stadig om dette at jeg ikke kunde tjene femti øre til familiens underhold,» sier hr. Bergström. «Vi var inne bare mens vi spiste. Ellers var vi ute for å få frisk luft og sol,» sier han.

I åtte år gikk han slik og følte mørket mere og mere knugende. «Da hendte det en dag at presten kom inn til mig,» sier han, «og spurte om jeg ikke hadde lyst til å komme på blindeskole. «Då tändes en stjärna för mig,» sier hr. Bergström. «Folk var hele tiden rent utrolig snilde, slik som de er her borte; men ingen njelp er som hjelp til selvhjelp. Jeg gav ikke presten fred efter den dag. Hørte jeg at han var i nærheten, opsøkte jeg ham.» Og i 1917 kom hr. Bergström inn på Dalen Blindeskole. Samtidig måtte konen inn på Reknes Sanatorium. De fem barna blev bortsatt. Det så sannelig ikke lyst ut.

Da konen kom på sanatoriet, viste det sig imidlertid at det ikke var tuberkulose hun hadde; men hun var overanstrengt og et blodkar hadde sprunget. Efter ett års ophold på Reknes kom hun hjem igjen, tok barna til sig og fortsatte sitt arbeide.

Allerede i sin første sommerferie fikk hr. Bergström bruk for hvad han hadde lært som møbelstopper, og tjente 300 kr.

Så snart han var ferdig på skolen, i 1920, fikk han arbeide hos hr. Arvesen i Tistedal, og han har hatt fast arbeide der hele tiden og er der fremdeles. Dessuten tok han imot arbeide i sitt hjem; men de bodde fremdeles meget trangt og tarvelig. «Det var dog billig,» sier hr. Bergström, «og hele tiden arbeidet vi begge mot det store, strålende mål: Å få oss vårt eget hus.»

«Jeg lovet mig selv at fikk jeg mig et solrikt hus, skulde jeg aldri stenge solen ute,» sier fru Bergström. Nu er jeg likevel ikke så sikker på om hun har holdt det løftet. De har nu nemlig bygget sig et rummelig, godt hus, som ligger fritt og sundt og bader sig i sol. Da de begynte på byggingen, hadde de 5000 kr. å legge i.

Barneflokken teller nu 6. De 4 er voksne og har arbeide. Den femte håper jeg å få som konfirmant til vinteren, og den yngste er en meget livlig treåring, som efter foreldrenes og søskenenes utsagn er meget bortskjemt.

Hr. Bergström og de voksne barna driver nu i ledige stunder på med å fullføre innredningen.

Forleden lørdag var hr. Amund Arebekken og jeg gjester hos

hr. Bergström, og det er noget av det gildeste jeg har vært med på. Hr. Bergström er blitt riktig en stuegris; men det kan man i grunnen ikke fortenke ham i, når man vet hvordan han har hatt det og hvordan han har det. Jeg trodde jeg skulde få ham med på årsmøtet; men det lykkes mig visst ikke. Han har det så travelt med sitt hjem; men i vinter meldte han sig inn Ø. B. og tinget «Blindesaken».

Dere kan tro det smakte godt å sitte der utenfor huset og røke og prate, og enda bedre smakte det å komme til det rikt dekkede bordet inne. Vi snakket selvsagt om både gammelt og nytt.

I påsken var Bergströms og jeg hos Arebekken, og næste gang blir det hos mig.

Jeg vet aldri nogen som har fått slik nytte av sin blindeskoleutdannelse som hr. Bergström. Vi blev enige om det at det er så godt som avgjort at om hr. Bergström hadde fått beholde sitt syn, hadde han ikke hatt det så godt som han nu har det. Hvad gjør det om veien til lykken er tung og trang, når man bare når frem. For mig er denne livshistorie, som bare er tegnet i enkelte, grove trekk, et strålende bevis på troskap i kjærlighet og på ordet om Guds veier og tanker som ikke er våre; men de er høiere og bedre. Slike beviser finnes det utallige av både i folkenes og den enkeltes liv.

Erik Bråtveit.

Vestlandske Blindeforbunds 26-de årsmøte. Slutning.

Valg. Formann: Gjøen (gjenvalg). Styremedlem for Vest-Agder: Pedersen (gjenvalg); varamann: Frk. Abelse (gjenvalg). Styremedlem for Bergen: Wigum (gjenvalg); varamenn for Bergen: Frk. Steen og V. Johansen (begge gjenvalg). — Medlem av bibliotekstyret: Frk. Hatlem (gjenvalg). — Revisorer: Isaksen og Lilleheim (begge gjenvalg); varamann: Fløtre (gjenvalg). — Medlem av husstyret: Imsdahl (ny); varamenn i husstyret: Totland (gjenvalg) og Hjelmeland (ny).

Ordet fritt. Imsdahl foreslo: «Hvis en tillitsmann i V. B. ikke har frasagt sig gjenvalg, kan vedkommende gjenvælges uten å være særskilt tilspurt.» Forslaget blev enst. vedtatt.

Avslutning. Derefter blev årsmøtet avsluttet, idet formannen rettet en takk til alle som hadde gjort det mulig å få avholdt møtet, dampskibsselskapene som hadde gitt medlemmene fri reise, pressen som alltid var velvillig, forbundets utmerkede kasserer lærer Holen, revisorene, kontordamen frk. Hellesen, samtlige styremedlemmer og sist, men ikke minst de flinke og forekommende speiderpiker som gjorde de blinde en uyrderlig tjeneste ved å ledsage dem. Styret vilde than takke for godt samarbeide og uttale håpet om at det vilde bli like godt i det år som kommer. Selv hadde han håpet å bli fri i år; men da det kom til stykket, kom han sig ikke til å si nei, især da valgkomitéen ikke hadde gitt ham anledning til det;

den hadde ikke spurt ham. — Sætre takket som varamann i styret formannen for det gode arbeide han hadde utført, og Imsdahl rettet en takk til styret i sin helhet for dets interesserte og dyktige ledelse av forbundet. — Formannen takket også Arnesen fordi han var møtt frem til årsmøtet, og fordi han hadde deltatt i dets arbeide. Han bad ham ta med en hilsen til og ønsket om alt godt for Ø. B. — Derefter sang forsamlingen. «Nu takker alle Gud», og dermed var V.B.s 26-de årsmøte avsluttet.

Utflukt og fest. Søndag formiddag 15. juni var de fleste av motedeltagerne på tur til «Fjellborg», Bergens blindes utfluktssted. Kaffe blev servert, og man tilbragte i det herlige sommervær nogen meget hyggelige timer sammen.

Om eftermiddagen kl. 18 samledes man til fest i Blindes Hus. Forbundets varaformann, G. Lillesund, som ledet festen, åpnet med andakt og ønsket alle velkommen. Derefter fikk man et par musikknummer av Mathiesen. Så holdt Sætre en ypperlig festtale med utgangspunkt i Harildstads dikt «Med sløkte augo». Senere på kvelden talte Hjelmtveit som var glad for at han også denne gang hadde fått være med på V. B.s årsmøte, og Arnesen som takket for det hyggelige samvær og uttalte de beste ønsker for V. B. Lillesund takket de to gjester for deres aktive deltagelse i årsmøtet og bad dem ta med en hjertelig hilsen til kameratene på Østlandet. — På festen var det vekslende underholdning med sang av Sofie Steen, Brita og Olav Ohnstad, H. Birkenes samt av et improvisert kor. Videre var det oplesning av frk Thorsen, frk. Steen og Hjelmtveit. — Stemningen var hele kvelden den aller beste. Først i 23-tiden skiltes man, efterat Lillesund hadde takket alle som hadde bidratt til at tilstelningen blev så vellykket.

Under årsmøtet innløp hilsningstelegram fra Nordenfjelske Blindeforbund og takketelegrammer fra frk. Brun, redaktør Henrikssen og pastor Bråtveit.

Gustav Lillesund.

Som omtalt i forrige nummer, fylte varaformannen i V. B., salmaker Gustav Lillesund, Torvastad pr. Haugesund, 2. juli 50 år.

Lillesund har vært blind fra fødselen av, men skjelner lys og mørke. 10 år gammel kom han inn på Nordenfjelske Blindeskole. Her var han fra 1890 til 1898. Lillesund er således i likhet med Skaug både Gløshaugianer og Klæbygg. På blindeskolen fikk han foruten i boklige fag også opplæring i skomakeri. Efter hjemkomsten fra skolen drev Lillesund dette håndverk; men da det blev for lite arbeide, lærte han senere både sponkurvfløtning og salmakeri. Lillesund har i det hele alltid vært en meget foretagsom mann som i tidens løp har vært bort i litt av hvert. Han er kanskje således den eneste blinde i vårt land som har vært med på sildesaltning. Karmøy er jo et av de strøk hvor det hvert år foregår sildesaltning i stor stil. Det var nok dem som tvilte på at en blind mann kunde klare dette arbeidet; men med litt øvelse gikk det riktig bra. Fortjenesten var også ganske god; men det var et

slitsomt arbeide. Nogen år drev Lillesund også handel med skotøi og sjøutstyr. I den senere tid har salmakeriet vært hovedfaget. Blandt annet leverer han kôimadrasser til skibshandlere i Hauge-sund.

For en del år siden bygget Lillesund sig et vakkert og rummelig hus med verksted og beboelsesleilighet. Han har også litt jord, og efter hvad vi har hørt, har han tenkt på å begynne med hønseri ved siden av håndverket. Praktisk og omtenksom som han er, tviler vi ikke på at også det kommer til å gå godt.

I begynnelsen av 1929 blev Lillesund gift med sykepleierske og jordmor frk. Berta Grutle. Hun er nu blitt ansatt som menighetssøster i Torvastad og driver dessuten privat jordmorpraksis.

Helt fra V. B. blev stiftet, har Lillesund tatt interessert og aktiv del i arbeidet. I en lang årrekke har han vært styremedlem (en tid også formann, og er nu som nevnt varaformann.

Lillesund er aktet og ansett på sitt hjemsted. Blandt annet har han deltatt adskillig i bygdens religiøse virksomhet.

Østlandske Blindeforbunds 23-de årsmøte

blev holdt på Oslo off. Skole for blinde 20. og 21. juni 1930. Møtet blev åpnet fredag 20. kl. 9½. Forsamlingen sang to vers av «Vår Gud han er så fast en borg», hvorpå formannen, sykegymnast Herstad, ønsket alle velkommen. Han håpet de vilde hygge sig og alle bidra sitt til et hyggelig samvær. — Siden forrige årsmøte har vi mistet et av våre medlemmer, salmaker Chr. Hansen. Han mistet synet som eldre, men blev en dyktig arbeider til vårt utsalg og et godt medlem av forbundet. — En av våre unge, Bjarne Møkleby, har nettop fullført eksamen artium med utmerkelse. En avis uttaler at det er noget som må vekke de sendes dypeste respekt. Hvis vi kan være med og vekke den, hver på vårt sted, vil vår livskamp ikke ha vært forgjeves. — Han hilste dr. med. I. Schiøtz velkommen som for første gang var med på et årsmøte. Likeså hilste han pianostemmer Johs. Hjelmtveit, Kjøbenhavn, som var til stede, og bad ham ta med en hilsen til de danske kamerater. Han vilde også nevne de to flinke «Gummi-jenter» som dette år har stått forrest i kampen for blindesaksarbeidet, idet de har gjort det første forsøk med blinde i industrien. De to flinke jenter har også vært med å vekke respekt blandt sine omgivelser.

Pastor Bråtveit holdt derpå andakt.

Saklisten blev referert og vedtatt på vanlig måte. Til protokollkomité valgtes frk. Langerud, Myhre-Nilsen og Evensen med frk. Blydt som suppleant.

1) Referertes styrets protokoller for 1929—30.

2) Oplestes styrets årsberetning som blev mottatt med takk. — Bråtveit uttalte sin store glede over å se hvorledes forbundet arbeidet sig sikkert fremover, og takket for godt arbeide og den

gode årsberetning. — O. Arnesen vilde tilføie at styreprotokollen gav et godt uttrykk for det arbeide styret hadde hatt. Årsberetningen var lang og innholdsrik og gav et godt bilde av arbeidets vekst. Han vilde si takk til styret og rettet den til Herstad som formann. — Fløtterø takket for den interesse hvormed forbundet arbeider sig fremover. — J. Imsdahl nevnte at bidragene fra foreningene hadde en tendens til å gå ned, som man måtte være opmerksom på. — A. Arnesen: Man må huske på at det har vært nedgangstider lenge; pengene er knappere, men også drøiere. Han trodde ikke egentlig det var interessen som var blitt mindre, men var enig i at man burde være opmerksom på saken.

3) *I n d u s t r i f o r s ø k e n e*. A. Arnesen: Askimforsøket er det eneste som ennå foreligger. Som man vet, begynte to unge piker på gummifabrikken der ifjor i august. Disponenten er meget interessert og forståelsesfull, og han mener forsøket er falt så heldig ut at det vil være vel anvendte penger. Det er viktig å ha en god uttalelse fra en så stor fabrikk. Det har sin betydning om man vil forsøke sig på andre felter. Industriarbeide er kanskje især heldig for svaksynte. Det har vært tale om å danne en kjede som arbeidet sammen; men det har hatt sine praktiske vanskeligheter. De er nu nådd op i en inntekt pr. uke som de blinde kvinner ikke kan nå med annet arbeide enn rørfletning, hvis det alltid er nok av det. Ved Nydalen fabrikk trodde han det var flere ting som lå godt an for blinde, og vi kunde få gjort forsøk der når det blev ledig plass. Besøket på Raufoss derimot trodde han vi vilde få liten glede av. Der blev det for lite å gjøre fremover. — Fløtterø var glad over det som var gjort; men på landsmøtet i Bergen blev besluttet at det skulde utsendes en seende for å undersøke på fabrikkene om det var arbeide passende for blinde, og forelegge resultatet for den praktiske skolekomité. Han mente det burde gjøres snarest mulig, og at det ikke var riktig å overse en landsmøtebeslutning. — A. Arnesen måtte tilstå han hadde tatt denne beslutning nokså lett. Forutsetningen er at man kan bruke mange penger, og N. Bf.s budgett er så å si beregnet på kroner. Vi har nu også fått ganske fyldige opplysninger fra utlandet. Landsmøtebeslutningen er ikke annullert. Den kan når som helst tas op når vi har penger nok og finner den rette mann. — Bråtveit trodde ikke forsøket på Raufoss var bortkastet, men at man var på rett vei. Kjente han Arnesen vel, vilde det nok bli brukt i sin tid. — Hjelmtveit: Det er så sin sak med en seende mann, å få en som både har fagkunnskap og samtidig kjennskap til de blinde. Det gjelder ikke bare å finne plass, men også å finne folk, og å kunne si de ledende hvad en blind kan utføre. N. Bf. kan når som helst fremme saken; men vi bør fare lempelig frem nu i denne arbeidsløse tid. — Fløtterø var ikke for at en landsmøtebeslutning ikke skal holdes. Når den er vedtatt, kan man ikke uten videre forbigå den. En seende kan undersøke flere ting lettere enn en blind. Det behøver ikke å koste så mange penger, og de vil være vel anvendt. — Hjelmtveit: Fordi en landsmøtebeslutning ikke

straks blir effektivt, er den ikke dermed forkastet. Det er ikke sagt når det skal gjøres. Vi må være forsiktig og ikke kjøre oss fast, så vi risikerer et tilbaketog; for det er verre enn å vente på den beleilige tid. — A. Arnesen: Det er klart en seende kunde rekke mer når han blev utsendt; men det kan lite nytte så ienge vi ikke har midler til å ta arbeidet op. Det er Ø. B. som har bestritt utgiftene ved de forsøk som hittil er gjort. — Bråtveit foreslo: «Årsmøtet uttaler sin takk og tilfredshet med det som er gjort på dette område, idet det henstiller til styret å fremme saken med mest mulig fortgang.» — M. Johansen: Hvis man ansetter en seende, er han jo fagmann bare i én gren av arbeidet. En allsidig blind vilde lettere forstå hvad en annen blind kan utføre. — Didriksen var enig i at det var bedre med en blind enn en seende. Han var glad for det som var gjort, og ønsket saken fremmet mest mulig. — Nystøl: Det er best når en praktisk blind gjør forsøkene; det er verre for en seende å være inne i de blindes vanskeligheter. Det er et bra tiltak Ø. B. har gjort. Tal. sluttet sig til Bråtveits forslag. — Fløtterø holdt på det prinsipp at en landsmøtebeslutning skal holdes. — Myhre-Nilsen trodde man opnådde mer her i Ø. B. ved å gjøre som Bråtveit og Nystøl foreslo enn ved en henstilling til landsstyret. — Bråtveits forslag blev derpå vedtatt.

4) Styrets budgettforslag blev gjennomgått punkt for punkt. Efter enkelte bemerkninger av Nystøl, O. Arnesen, A. Arnesen, frk. Dahl og Didriksen angående utgiftene til biblioteket og dettes betydning, blev følgende forslag av Bråtveit vedtatt: «Årsmøtet henstiller til styret å vareta forbundets økonomi i året på beste måte, vesentlig i overensstemmelse med budgetforslaget».

Forts.

Skaugs 50-års dag.

11. juli artet sig som en varm og hjertelig hyldest til den avholdte organist og musikkpedagog. Samtlige Nidaros-aviser hadde utførlig omtalt hans mangeartede virke og gitt ham sin uforbeholdne anerkjennelse. Det kom ca. 60 telegrammer og så mange blomster at han måtte manøvrere med største forsiktighet i sine stuer for ikke å risikere å plante dem om. N. B.s styre og disponenten for Blindes Utsalg innfant sig i halvtiiden, og formannen overrakte ham en vakker sølvbolle fylt med erteblomster fra den organisasjon han hadde vært med å stifte, og som han hadde betydd så meget for. Fra sangerdamene ved Vår Frue Kirke mottok han en vakker poreselsendekorasjon, og tre representanter for Tempelridderne orden, hvis organist han er, møtte frem og overrakte ham en stor, prektig sølvvase fylt med roser. Det viste sig med all ønskelig tydelighet at vi i Skaug har en høit aktet borger innen våre rekker, en som har satt merker efter sig på alle de arbeidsfelter hvor han har virket.

Nordenfjelske Blindeforbunds 30-te årsmøte

blev holdt på Dalen Blindeskole, Nidaros, 18.—19. juni. Det var fremmøtt ca. 50 blinde.

Efterat sangen «At far min kunde gjera» var sunget, ønsket formannen, lærer Halvdan Karterud, velkommen: Det er igjen gått et år siden vi sist var samlet til årsmøte. På hver vår kant har vi forsøkt å gjøre det best mulige ut av tilværelsen. Det har, kan hende, vært en stri tårn for mange. Når vi nu atter er samlet her, vil vi glemme alt det vrange og skakke, og gjøre hvad vi kan for at disse møtedagene kan bli slike at de skaffer oss mot og krefter til å gå på igjen i et nytt år. — Det er gledelig å se at N. B.s medlemmer begynner å slutte op om sitt årsmøte. Vi har også i år forsøkt å få samlet flest mulige av våre utenbys medlemmer, og medlemmene har heller ikke skydd de offer som kreves for å komme til møtet. — Siden vi sist var samlet til årsmøte, er en eldre kamerat gått bort. Det er organist Johnsen i Hegra. Han var en av dem som arbeidet i det stille; men gjennom sitt arbeide skaffet han sig en posisjon i sin bygd. Det så vi blandt annet på den enestående tilslutning han fikk da han blev stedt til hvile. Velsignet være hans minne! — Når vi nu atter er samlet for å rådlegge, vil jeg håpe at alle aktivt blir med, til gagn for oss alle. Jeg vil vone at det år vi står foran, betyr fremgang for arbeidet vårt. Mange ganger er det nok slik at vi synes det går for smått med denne fremgangen; men litt forandring til det bedre er dog å merke. Blindes Utsalgs utstilling på Trøndelagsutstillingen presenterer oss på en hederlig måte. Den viser at vi kan hevde oss i konkurransen. De enkelte blinde utstillere har også høstet ære av sin deltagelse. La oss hylde disse kamerater. (Sterkt bifall). — Dalen blindeskole har, fortsatte taleren, tatt gjestfritt imot oss. Vi håper at denne skolen skal bli et godt stevnested for oss. — Jeg ønsker medlemmene vel møtt og erklærer N. B.s 30-te årsmøte åpnet.

Andr. Pedersen overbragte en hilsen fra organist Johnsens efterlatte, med en hjertelig takk for forbundets måte å vise sin deltagelse på.

Formannen refererte derefter møtets sakliste. Styrets forslag blev vedtatt med de nødvendige forbehold.

Som protokollkomité valgtes M. Skogås og frkn. Aspevik og Sandberg.

Styrets protokoller. Sekretæren, fru dr. Wolmar, refererte derpå styrets protokoller i tidsrummet 3. 9. 1929—18. 6. 1930. — I forbindelse med referatet spurte formannen om han hadde årsmøtets tilslutning til sitt standpunkt angående spørsmålet om den fremtidige ordning m. h. t. organisteksamen for blinde. Man hadde her hevdet at de blinde organister bør avlegge sin eksamen ved konservatoriet i fri konkurranse med de seende kandidater, istedenfor eksamen ved blindeskolen, — en ordning som uvegerlig vilde få karakteren av en mindreverdige eksamen. — Malermester Nordberg henstillet at spørsmålet foreløbig blev

forbigått for at medlemmene kunde få anledning til å tenke over og drøfte det.

Årsberetningen. Formannen refererte derefter styrets årsberetning. Beretningen som vil bli offentliggjort i «Blindesaken», blev efter forslag av Sjøvassbotn enst. godkjent. — Videre erklærtes styreprotokollene enst. vedtatt.

Regnskapene. Formannen refererte derpå hovedregnskapet som var opgjort med en inntekt og utgift av kr. 44 310.51; kasabeholdning kr. 1844.18. — Efter forslag av Pedersen blev kasserer og styre enst. meddelt decharge.

Budgett for 1931. Formannen refererte så forslag til budgett for 1931. Forslaget balanserte med en inntekt og utgift av kr. 26 000.00. — Skaug fant at den videre behandling av budgettet burde utstå til de saker var behandlet som tangerte budgettet. — Moen støttet Skaug, og den videre behandling blev deretter besluttet utsatt.

Beretninger og regnskaper. Sekretæren refererte hjelpefondets regnskap som balanserte med kr. 35 855.41.

Videre referertes beretning for biblioteket. Den blev mottatt med takk. — Bibliotekets regnskap for 1929 balanserte med kr. 5024.96. Regnskapet vedtokes enst. — Efter et par bemerkninger av Skaug og Harildstad blev bibliotekets budgett for 1931 vedtatt med en inntekt og utgift av kr. 5300.00.

Blindes Utsalg. Disponent Røvde refererte driftsberetning og regnskap for Blindes Utsalgs 11-te driftsår. — Regnskapet blev enst. godkjent. — Formannen rettet en hjertelig takk til disponenten for den dyktige og energiske måte han hadde ledet utsalget på. Forretningen er godt ledet, og disponenten er personlig interessert i vårt arbeide. Jeg takker for dette og uttaler håp om at forretningen vil fortsette som hittil. (Sterkt bifall). — Disponent Røvde takket for de venlige ord fra formannsplassen og for godt samarbeide i direksjonen.

I forbindelse med utsalgets drift nevnte formannen at sekretæren i landsforbundet, dr. Dethloff, Bergen, hadde fremholdt tanken om å la blinde håndverkere arbeide «på utstilling», slik at publikum kunde se dem i arbeide, en slags offentlig demonstrasjon av blinde håndverkeres ferdigheter. Tal. var personlig imot denne tanken. Det ligger neppe nogen reklame i det. Den hele foranstaltning er et tilbakelagt stadium i vårt arbeide. Dr. Dethloff nevner også mulighetene for mer utstrakt, direkte torvsalg av blindes arbeider. Vi har vært opmerksom på dette siste også her i byen. — Skaug sluttet sig helt til formannens standpunkt m. h. t. tanken om å arbeide «på utstilling». — Formannen nevnte videre tanken om et nærmere samarbeide mellom utsalgene, ved felles innkjøp av varer. — Røvde hadde liten tro på at man kunde opnå nogen særlig fordel i retning av pristrykking ved innkjøps-samarbeide. De kvanta det her kom til å dreie sig om, blev for små til det. — Nettet syntes at tanken om en felles innkjøps-central var vel verd å drøfte. Tal. fremsatte følgende forslag: «Årsmøtet gir sin tilslutning til tanken om en konferanse mellem

utsalgsbestyrerne angående spørsmålet om et nærmere samarbeide». — Skaug: Årsmøtet kan i denne sak bare vedta en henstilling til generalforsamlingen i utsalget om å ha sin oppmerksomhet henvendt på saken. — Pedersen hadde likeledes liten tro på et slikt samarbeide mellom utsalgsbestyrerne. Vi arbeider på hver vår måte i utsalgene våre, og her i N. B. går det godt nu. — Harildstad fremholdt at man godt kunde gi sin tilslutning til tanken om en konferanse mellom bestyrerne for de forskjellige utvalg. — Henstillingen blev derefter enst. vedtatt i følgende form: «Årsmøtet henstiller til direksjonen for Blindes Utsalg å ha sin oppmerksomhet henvendt på spørsmålet om et nærmere samarbeide mellom utsalgene.»

Blindes Hus. Sekretæren refererte derefter beretning for Blindes Hus. Regnskapet viser en balanse på kr. 35 844.43. Budgettet for 1931 foreslås med en balanse av kr. 22 500.00 — Beretning og regnskap blev enst. godkjent og forslaget til budgett vedtatt. — Det vedtokes i forbindelse med denne sak å gi d'hr. Skaug og Haglund fullmakt til, dersom det viser sig formålstjenlig, å opta et vekselobligasjonslån, stort inntil kr. 30 000.00 til avbetaling på førsteprioritetslånet i Blindes Hus.

Nidaroskomitéen. Harildstad gav melding om Nidaroskomitéens arbeide. Komitéen har i årets løp hatt 10 tilstelninger. Dens regnskapsekstrakt viser en balanse av kr. 267.71. — Både melding og regnskap blev enst. godkjent.

Skogås avla en kort beretning for arbeidet i Komitéen for de enkelte Blindes Vel.

Esperantoavdelingen i «Norges Blinde». Landsforbundet hadde oversendt følgende spørsmål: «Hvad synes De om esperantoavdelingen i «Norges Blinde»? — Formannen fremholdt blandt annet at han hadde ønsket at alle blinde lærte sig esperanto. Tal. så helst at esperanto blev innført som obligatorisk fag ved blindeskolen; men det spørsmål står enda i det blå. Han vilde for sin personlige del besvare spørsmålet med at han var vel fornøyd. — Efter et kort replikkskifte mellem Sjøvassbotn, Skaug, Harildstad, Nesset og frk. Meistad vedtokes mot 1 stemme følgende forslag fremsatt av Skogås: «Årsmøtet uttaler sig for at esperantoavdelingen i «Norges Blinde» fortsetter». — Det blev også uttalt ønske om utgivelse av en esperantisk-norsk ordbok.

Reisesekretærvirksoheten. Reisesekretær Flydial redegjorde for sitt arbeide i det siste år. Tal. hadde bereist Ofoten, Narvik, Svolvær, Bodø, nordover til Sulitjelma, senere blandt annet Namdalen, Børsa, Molde, Kristiansund N., Romsdal, Orkladalen, Rindal, en rekke Fosenbygder, videre Lofoten, med avslutning over Gauldal til og med Jensvoll. Arbeidsåret hadde vært tungt; men tal. hadde merket fremgang i interessen hos de blinde og i den alm. forståelse av arbeidet ute i det brede lag. Tal. sluttet med en varm appell til møtets deltagere om i det kommende år aktivt å delta i blindesaksarbeidet. — Formannen takket Flydial for beretningen og for godt utført arbeide.

Andre forhandlingsdagen var første sak:

Hvad kan det gjøres for å skaffe våre blinde (særlig kvinnene) mer arbeide? Harildstad innledet og uttalte blandt annet: Vi danner ikke nogen bestemt klasse, vi hører hjemme i de forskjellige klasser. En del av oss er i stand til å gjøre hvad andre ikke kan; men vi må aldri slå oss til ro. Den største opgaven vi har å løse, er å søke å skaffe arbeide, mest mulig og best mulig betalt arbeide for den enkelte, spesielt for kvinnene. For dem er det ofte vanskeligere å skaffe sig utkomme enn for oss menn. — Det som er næsten mest om å gjøre, er at vi kan spre oss på flest mulige felter, at hver enkelt tar den chance som deres spesielle evner tilsier. I Amerika og England har blinde kvinner nu i stor utstrekning arbeide i fabrikker, spesielt sysselsatt med pakningsarbeide o. l. For tiden er det jo stillstand og sløie forhold i vår hjemlige industri; men man må vel kunne gå ut fra at det bedres, og da gjelder det å passe på å få våre folk inn, på plasser hvor de kan gjøre skjell for sig. Kvinnene bør dessuten legge vekt på utdannelse i huslige fag. Om man på dette område ikke direkte kan opnå å tjene noget, kan våre kvinner på den måten iallfall spare utgifter til leiet hus-hjelp. De som ikke er helt blinde, kan jo også opnå å få sig husposter. I Amerika legger lederne i blindesaksarbeidet megen vekt på kvinnehens utdannelse i huslige sysler, og man sa mig: — Med stor fordel.

Moen var stort sett enig med innlederen; men emnet kunde også utformes videre. Tal. trodde at det f. eks. i børsteindustrien enda kunde skapes mange muligheter for arbeide for blinde kvinner. Det kan vel innvendes at det er overfylt på markedet av børsteverer; men 90 pct. av de varer tal. omsatte fra sitt eget verksted, omsatte han utenom Blindes Utsalg. Ved henvendelse til dampskibsselskaper, meierier o. l. kunde man skape sig gode omsetningsvilkår for blinde håndverkeres arbeider. Men arbeidet må rasjonaliseres. Det må skaffes maskiner som kan lette arbeidet. Hvis man hadde et større fellesverksted, vilde dyktige blinde kunde skaffe sig en dagsfortjeneste av 3—4 kr.

Forts.

Styremøtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 18. 6. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Nergård og Harildstad. — 1) Besluttet at leie referent til årsmøtet. — 2) Bevilgedes det nødvendige beløp til reise- og opholdsbidrag. — 3) Bevilgedes et lån på 150 kr. til drift av forretning. — 4) Referertes årsberetning for 1929. — 5) Referertes årsberetning, regnskap og budgett for N. B.s Bibliotek.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 26. 6. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nergård og Haglund (første suppleant). Tilkalt: Skaug. — 1) (Kfr. styremøte 3. 9. 1929, sak 1).

Nergård og Nordberg fikk i oppdrag å sørge for at Anna Selvågs hus blir flyttet og opsatt på Heimdal, hvor tomt er innkjøpt. — 2) Referertes skrivelse av 10. 6. 1930 fra Albrigt Wikstrøm, hvori han ber om forbundets hjelp til å selge hans eiendom Solbakken og kjøpe en ny, større gård. Besluttet å sende Nordberg og Skaug til Sandnessjøen for å undersøke forholdene. Samtidig pålegges de såfremt tiden tillater det, å undersøke om det kan gjøres noget for å hjelpe en av våre blinde kvinner der oppe.

Sekretariatet.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 12. juni 1930. Til stede var Gjøen, Dethloff, Rydland, Ohnstad, Gjertrud Myklatun, Misund og Lillesund samt varamennene Sætre, Åsne Abelsest, Sofie Steen og Johansen. — Efterat formannen hadde ønsket velkommen, blev saklisten for møtet oplest. — Forelå til behandling to søknader om bidrag som blev innvilget med 120 kr. tilsammen. — Styret vedtok å fastholde beslutningen om at medlemmer som ikke har betalt sin kontingent innen 3 måneder efter kalenderårets utgang, ikke kan erholde bidrag i nogen som helst form. — Oplestes regnskap og beretning for V. B.s Bibliotek som blev godkjent av styret. — Likeså oplestes regnskap for Blindes Hus; senere også beretning og budgett for samme. Det godkjentes også. — Oplestes regnskap for Blindes Utsalg. Formannen gav hertil nogen orienterende opplysninger angående utsalgets stilling. Videre gav dr. Dethloff en muntlig redegjørelse for en overenskomst mellom Blindes Utsalg og Bergens Reklameforening. Styret hadde intet å bemerke hertil. — Oplestes beretning og regnskap for V. B. som godkjentes uten nogen bemerkninger. Likeså oplestes budgett for samme, hvortil blev gjort en del bemerkninger angående den skjematiske oppstilling. — Forelå forslag til forandring av reglementet for syketrygden. Det besluttet å forelegge forslaget for årsmøtet, idet styret tilråder dette å fatte følgende beslutning: «Årsmøtet henstiller til forretningsutvalget å innføre den foreslåtte ordning (kr. 5.00 i årlig sykepemie for alle undtagen for klasse 0 som betaler kr. 1.00) så snart forslaget kan la sig gjennomføre uten ekstraavgift for forbundet.» — Forelå forslag til statutter for H. D. Griegs og Johanne Reimes legater. — Som protokollkomité foreslo styret valgt Imsdahl, Sætre og Ådne Steensnæs. Som valgkomité blev foreslått Gjertrud Myklatun, Misund og Rydland. — Referertes rapport fra komitéen for gamle blinde.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 16. juni 1930. Foruten de ovennevnte var til stede varamannen frk. Anna Nygård. — Til varaformann gjenvalgte Lillesund og til sekretær gjenvalgte redaksjonssekretær Harald Wigum. Som varasekretær gjenvalgte dr. Dethloff. — Styret stilte et beløp på 200 kr. til disposisjon for forretningsutvalget til dekning av utgifter ved årsmøtet. — Takkeskrivelser blev besluttet sendt til følgende dampskibsselskaper: Det Bergenske, Fylkesbåtene, Det Stavgenske, Det Arendalske, Sandnes, Hardanger—Sunnhordlandske og Midthordlandske. Likeså til speiderpikene, hr. disponent Isaksen, hr. lærer O. A. Holen og fru Nygård. — Styret besluttet å yde forretningsføreren for Krets-sykekassen en godtgjørelse av 100 kr. pr. år for hans arbeide med Krets-sykekassen for V. B.s medlemmer. — Styret behandlet så en del spørsmål vedrørende Blindes Utsalg.

Sekretariatet.

Styremøter i Østlandske Blindeforbund 16. og 23. juni 1930. 1) Til Oscar Spurchelands legat var kommet 11 ansøknin-
ger, hvorav 8 blev innvilget. — 2) Besluttetdes å søke om tollfrihet for inn-
førsel av en ny forsendelse av «Blindes Solmerker». — 3) Bevilgedes 50
kr. til en syk. — 4) Bevilgedes 50 kr. til materialer. — 5) Bevilgedes til
krystallapparater med en telefon. — 6) Forelå ansøking om hjelp til
hus. Det overlotes til viceformannen å ordne med saken.

Sekretariatet.

Husholdningskurset i Oslo.

Deltagerne med lærerinner fra kursen i husstell 1930.

I tilslutning til vår omtale i forrige nummer bringer vi her et bilde
fra det husholdningskursus som Ø. B. holdt på frkn. Ambjørnruks skole,
Parkvei 12, Oslo. Kursets deltagere var: Øverst: Elisabeth Johansen,
Risør; Olga Lund, Halden; Freydis Andersen, Oslo; Emma Paulsen, Hus-
øysund; Marie Bråthen, Ulness; Ingeborg Bamle, Heddal. I midten: Ruth
Kristiansen, Oslo; Anna Sundby, Spydeberg (assistent); Herborg Fauchald,
Oslo (kursets leder); Milla Etnestad, Redalen; Anna Johnsen, Halden.
Nederst: Ruth Sørum, Oslo; Gunlaug Karterud, Oslo; Hilda Sunde, Fiane.

En av deltagerne har sendt oss følgende fornøielige omtale av kurset:
Det var nok ingen av oss 12 som var svært høie i hatten da vi vandret

ut på Fremtidshjemmets store kjøkken lørdag morgen 14. juni. Vi ante jo ikke hvor noget av det vi skulde bruke, stod, og ikke kjente vi dem som skulde undervise. Vi følte oss ubeskrivelig dumme og visste at nu kom våre svakheter for dagen. Vi syntes rent vi var opdagere på reise i ørkenen, da vi gikk omkring «og gjorde oss kjent». Senere lo vi av at vi hadde gruet oss slik; for det var alt så enkelt.

Om vi lærte noget? Ja, en hel del. Bare det at vi måtte gjøre det vi blev satt til, hadde meget å si. Det hendte jo av og til at en av oss sa: «Uff dette er så vanskelig. Jeg greier det ikke!» Det hjalp ikke. Frk. Fauchald sa ikke som de fleste som kan en ting, at det var lett. Nei, hun sa alltid: «Ja, det er vanskelig; men prøv, så greier De det nok.» Og så fikk vi lyst til å prøve. Merkelig nok løp kurset av uten større uhe'l. Ingen svært store brandsår og ingen bortskjemt mat. De første dagene var det jo så varmt at vi følte oss like kokt eller stekt som den maten vi spiste til middag; men efter hvert som vi arbeidet lettere, hadde vi mindre besvær av varmen.

Om kveldene hadde vi det alltid hyggelig. To aftener var vi på Bygdø og drakk kaffe, og en tredje kveld var vi på Friluftsteatret. Flere aftener hadde vi gjester, og en kveld inviterte frk. Sverdrup hele bunten til sig. Fredag 4. juli hadde vi avslutningsfest: Ni gjester til dessert og nattkaffe. Det eneste skår i gleden var at det var siste kvelden vi var sammen. Tiden hadde gått så altfor fort. Vi var enige med frk. Fauchald da hun sa: «Det er dumt å grue for noget; for det går alltid så meget bedre enn en venter.»

Gunlaug Karterud.

Fra forskjellige land.

Sverige. Til utvidelser og moderniseringer ved Tomtebodas blindeinstitutt har den svenske Riksdag bevilget 450 000 kr., delt på tre terminer.

Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blinda har sendt ut sin beretning for 1929. Det fremgår av beretningen at nämnden også i siste regnskapsår har utført et imponerende arbeide til beste for Sveriges blinde. Som direkte bidrag til blinde landet rundt er av nämnden og de tilsluttede avdelinger ydet ikke mindre enn 204 800 kr., og det er omsatt blindes arbeider for 254 000. De svenske län (fylker) har støttet nämndens virksomhet med 71 400 kr.

Også De Blindas Förening har offentliggjort sin årsberetning for 1929. Den viser at virksomheten også i dette året har været meget omfangs- og fremgangsrik. Foreningen har som tidligere hatt et statsbidrag på 100 000 kr. og et bidrag av Stockholms by på 13 200. Bibliotekvirksomheten er av landets menigheter blitt støttet med tilsammen 23 200 kr. Blandt de største inntektsposter for øvrig kan nevnes formannens innsamling med 92 150 og overskudd av «De Blindas Dag» med 40 000 kr. Av legatmidler har foreningen under året mottatt 66 500 kr., hvorav 20 000 til anskaffelse og vedlikehold av radioapparater for ubemidlede blinde. — Den største posten på utgiftssiden er hjelp til blinde med 113 300 kr. Av foreningens sykekasse er det utbetalt sykehjelp med tilsammen 14 500. — Ved foreningens børstebinderi- og kurvmakerverksted har det vært beskjeftiget 54 blinde,

og det er i arbeidslønn til dem utbetalt 115 000 kr. Fra materialdepotet blev det til blinde solgt materialer for 362 200 kr., en stigning på 38 600 sammenlignet med 1928. — Foreningens punktskriftsbibliotek blev i 1929 øket med 282 bind og talte ved årets utgang 11 659 bind. Hertil kommer filialenes bøker. Det blev fra hovedbiblioteket i Stockholm lånt ut 16 310 bind. Tar man med filialene i Gøteborg, Malmø, Hålsingborg og Kristinehamn, kommer det samlede utlån op i 18 309 bind.

England. Den blindfødte skolemann Mr. H. S. Furniss, som var rektor ved Ruskin College 1916—25, og som omtales som en fremragende socialøkonom, er nylig blitt adlet av den engelske konge.

Nasjonalinstituttet for Blinde i London har til sine mange andre virksomheter føiet nok en. Det er et byrå for blinde organister. Byrået skal holde organistene underrettet om ledige poster, være behjelpelig med å utforme ansøkninger, besørge attestavskrivning osv. og i det hele stå blinde organister til tjeneste med råd og råd.

Mr. Louis Harrison, som i årene 1921—24 blev utdannet ved det massasjeinstitutt som drives av Nasjonalinstituttet for Blinde i London, er blitt ansatt i praktisk talt den beste sykehusstilling i Syd-Afrika, en post som er avlønnet med 9000 kr. årlig. Da 80 pct. av alle sydafrikanske massører søkte stillingen, er det lett å forstå den glede og stolthet man i engelsk og sydafrikansk blindeverden føler over at en blind mann på en så glimrende måte har hevdet sig i konkurransen.

Frankrike. Den blinde franske advokat og deputerte M. Georges Scapini må være en allsidig begavet mann. I det siste har han nemlig også gjort sig meget bemerket som modellør. Nylig har han utført en byste av prins Machabelli, og denne bysten gjengir til de minste enkeltheter prinsens trekk. Også på det litterære område har denne rikt utrustede mannen som bare var 20 år gammel da han mistet synet under Verdenskrigen, vakt betydelig opsikt. Hans selvbiografi «En Utfordring til Mørket» er blitt oversatt til engelsk. I den amerikanske utgave er det en introduksjon skrevet av Helen Keller og et forord av general Henri Gouroud.

Også i Frankrike er man nu kommet et godt stykke på vei i retning av å skaffe landets ubemidlede blinde en offentlig pensjon eller blindhetserstatning. Helt siden 1905 har man der nede hatt en lov som sikret gamle og uhelbredelige en liten månedlig understøttelse, utredet av kommune, departement (fylke) og stat i fellesskap. Summens størrelse varierte noget efter prisnivået i de forskjellige strøk. Samme lov berettiget også gamle og uhelbredelige til å bli inntatt på pleiehjem. Dette falt imidlertid fra 3 til 6 ganger dyrere. Følgen var at blinde som var optatt på et hjem, fikk 3—6 ganger større understøttelse enn blinde som bodde privat. På ansøknings av de franske blindes landsforbund (stiftet ifjor) har regjeringen og nasjonalforsamlingen nu gått med på å sette beløpet ens for blinde som er inntatt på hjem og de som bor utenfor disse. Ydelsens størrelse varierer fra 10 til 14 francs (kr. 1.50—2.10) pr. dag. Foreløbig er det bare ca. 8000 blinde som får nytte godt av denne pensjonsordning. Det er nemlig slik, at har man nogen inntekt, blir denne trukket fra. Landsforbundet finner denne bestemmelse både urimelig og farlig, idet den kan komme til å svekke istedenfor å styrke arbeidslysten og selvhjelpstrangen.

Loven er i det hele noget uklar, og man har godt håp om å få den endret slik at den kan komme til å opmuntre landets blinde til størst mulig energitfoldelse.

Tyskland. Centralbiblioteket for Blinde i Hamburg, den største blindeboksamling i Tyskland, har nylig kunnet feire sitt 25-årsjubileum. Det er en meget imponerende utvikling dette riksbibliotek har gjennomgått i løpet av den forholdsvis korte tid, særlig når man tar i betraktning de overordentlig vanskelige forhold biblioteket arbeidet under i krigens siste tid og mange år fremover. — Optaket til biblioteket blev gjort i 1902; men først i 1905 kunde det åpnes. Nogen tall vil best vise veksten. I 1905 talte biblioteket 5000 bind, og det blev lånt ut 1000 bind til 100 låntagere. Boksamlingen omfattet i 1929 38 667 bind. Det samlede utlån var 45 902 bind og låntagernes tall 2565. Biblioteket som lenge hadde lokaler i et blindenheim (Breitenfeldstrasse 21), flyttet i 1928 inn i eget hus (Adolfstrasse 46). Det støttes både av den tyske stat og av Hamburg by; men en stor del av driftsutgiftene må likevel dekkes ved private bidrag. Biblioteket inneholder allslags litteratur og har likeledes en rikholdig samling av musikalier. Det er et kulturcentrum som har satt dype spor innen den tyske blindeverden på mange områder.

Russland. I Leningrad arbeider 65 blinde i fabrikker for seende. Størsteparten av dem er beskjeftiget i kalosjefabrikken «Den røde Triangel».

Det allrussiske Blindeforbund har nu oprettet en egen fabrikk til fremstilling av elektromotorer, fortrinnsvis beregnet på de kooperative landbruksforeninger. Flertallet av arbeiderne er blinde, 500—800 skjebnefeller vil der finne fast og lønnsom sysselsettelse. Det nye foretagende er en logisk følge av de erfaringer som før er gjort. I Russland har man nemlig også tidligere nyttet blinde arbeidere ved fabrikasjon av elektromotorer.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdszt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslienszt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrd Sverdrup, Hansteenszt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningenszt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Hølen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langeszt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrd Sverdrup, Hansteenszt. 9; tlf. 41243. Kasserer frk. Esther Bjørnholt, Bergslienszt. 13; tlf. 62433.

Dødsfall.

Klara Johnsen Brurok døde på sykehuset i Nidaros tirsdag 8. juli, knapt 30 år gammel. Hun var en stille, beskjeden pike som sjelden ferdedes utenfor sitt hjem, hvor hun syslet med rørsætefletning og annet hånarbeide og ellers hjalp til i huset det hun kunde. Det siste halvåret blev nyresykdommen så ondartet at hun for det meste måtte holde sengen. Det var til stor glede og opmuntring for henne at hennes skolevenner besøkte henne nu ved årsmøtet. Ingen hadde nok tenkt det skulde bli så brått slutt. — Ved begravelsen som foregikk fra hennes hjem på Strinda lørdag 12. juli, var flere av hennes blinde kamerater og venner møtt frem, og lærer Nergård la en krans på hennes bære fra N. B. Fred og velsignelse over hennes minne!

Fru Stine Nygård, Nidaros, snekkerlærer M. Nygårds hustru, døde av hjertelammelse onsdag 9. juli, 65 år gammel. Døden kom plutselig, efterat hun hadde vært ute i byen og gjort nogen innkjøp om formiddagen. Hennes mann fant henne liggende nesegrus på sofaen i spisestuen da han kom hjem fra arbeide om eftermiddagen. — Kremasjonen foregikk tirsdag 15. juli. Det blev en gripende høitidsstund. — Fru Nygårds mange venner fra den tid hun levde og virket ved den mordenfjelske blindeskole, vil når de leser disse linjer, sende henne og hennes efterlevende mann og barn en kjærlig tanke og lyse fred over hennes minne.

Frk. Dagmar Liseth, Bergen avgikk ved døden onsdag 23. juli efter lang tids sykелighet. Hun var født 22. desbr. 1881 og mistet synet i 4-årsalderen av skarlagensfeber. Årene 1890—99 var hun elev av Gløshaugen og Klæbu blindeskoler og gjennomgikk senere arbeidsskolen for blinde kvinner, Oslo. I de siste 20 årene har hun arbeidet og bodd sammen med en annen blind, frk. Helene Furnes, og mellom dem har det alltid hersket et ubrytelig vennskap og samhold. Frk. Liseth var et interessert medlem av V. B. og har innehatt flere tillitshverv innen forbundet. — Begravelsen fant sted mandag 28. juli under stor deltagelse fra blinde kamerater og seende venner. Fred og velsignelse over avdødes minne!

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 1967

Omsætter varer forarbeidet av Vestlandets Blinde, saasom

**Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker**

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER

Bedste
Kvalitet

Norske sukkerl. Spekeskinker
 — ” — Spekelaar
 Fin-fin Faarepølse
 Rimeligste Priser

Bedste
Kvalitet**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL**Stort utvalg i skrivesaker****Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.****D. Kogstad.****H. A. BRUN ^{A/S}****BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{1}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

	Dr. G. W. Keyser Øiensygdomme Grænsen 15 ¹¹ — Telefon 10158 Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.
Dr. med. øienlæge BIRGER MALLING Bergen	Dr. med. I. Schiøtz Øienlæge. — 11—3 Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.
Tandlæge Mund-Henriksen Smaastrandgt. 6. Telefon 4317 BERGEN	Tandlæge Bj. Ohleng-Hee Pilestrædet 28 — Oslo Telefon 11471.
WERGELANDS Telf. 1781 TRANSPORTFORRETNING 3723 BERGEN Priv.: 3529 Utfører flytninger, transporter med automobiler og hester. Opbevaring av møbler. Toldklarering.	BLUSEMAGAZINET Indeh.: E. & H. Westerlid Specialforretning: Kjoler — Bluser — Forklær Store Markevei 2 — Bergen
Marmara — Tyrkisk cigaret — 1 krone pakken M. Glotts Tobaksfabrik. Oslo	

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp Norske

Flygler - Pianoer - Orgler

Jacob Knudsen

Flygel-, Piano- & Orgelfabrik — Bergen

Possement

Besætning

til Møbler, Potierer,
Lampeskjerner, Servietter

*Frynser — Agramaner
Snorer*

H. ter Jungs Eftf.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer vekslar, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

*Virk for Blindesakens spredning
i by og bygd.*

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Damefrisersalon**„MARCEL“**

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til
**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskerelvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

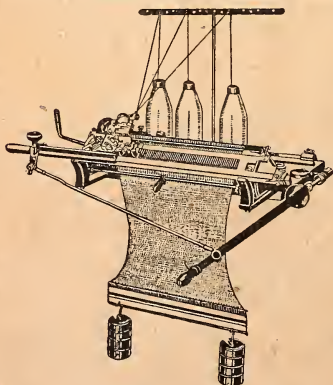
ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtigstrikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestøner, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsetabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

En alltid lykkelig blind.

Lytterne behøver ikke å være nedstemt over dr. Francis Richter, den blinde organist ved kringkastingstasjonen i St. Paul. Doktoren har vært blind fra han var ganske liten, men er selv ikke det minste bedrøvet over det. Han er lykkelig fordi det har vært mulig for ham å få en høiskoleutdannelse og bli satt i stand til å gjøre det han hadde mest lyst til: Å studere orgel og mestre dette.

Dr. Richter har vært organist ved kringkastingstasjonen i St. Paul siden mai 1929, og i denne tiden har han ikke gjentatt et eneste nummer undtagen på opfordring, så rikholdig er hans repertoar. Han har det største musikkbibliotek i punktskrift i De forenede Stater. Det omfatter 2600 nummer, og han øker det stadig. Dr. og fru Richter bruker hele sin fritid til å skrive av nye noter i punktskrift. Fruen dikterer og han skriver på maskin.

Foruten engelsk taler dr. Richter 4 andre sprog. Han har studert musikk i Europa under nogen av de største mestere. I Wien arbeidet han sammen med Joseph Labor og Karl Goldmark. Som et eksempel på hvor musikalsk dr. Richter er, kan nevnes at han 3 år gammel allerede begynte å spille piano, og da han var 13 år, kunde han behandle et piporgel med stor dyktighet.

Dr. Richter er alltid presis. Bare to ganger i løpet av 30 år er han kommet mer enn ett minutt for sent til en konsert. I begge tilfelle skulde han passere en svingbro som var åpnet for å slippe føringsprammer frem. Dette gjorde at han kom to minutter for sent til hver konsert.

Som sagt, lytterne behøver ikke å være sorgfulle over dr. Richter; for han er en av de lykkeligste menn i St. Paul — kanskje den aller lykkeligste. Det er en mann som alltid har vanskeligheter å kjempe med, men som alltid overvinner dem og vokser på det, skriver «The Minnesotan», et stort månedsskrift utgitt av blindeorganisasjonen i staten Minnesota, U. S. A.

Styremøtereferat.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 23. 8. 1930. Til stede: Karterud, Nordberg, Nergård, Harildstad og første varmann Haglund. — 1) Nordberg og Nergård refererte hvad de hadde foretatt i anledning av det oppdrag som de fikk på styremøtet 26. 6. Det hadde vist sig å bli dyrt så vel å flytte vedkommende hus som å bygge nytt der man hadde tomt. Man hadde derfor også sett på et par andre eiendommer og særlig festet sig ved en i Melhus som er til salgs for 3000 kr. Da vedkommende dame er villig til å selge hus og kjøpe denne eiendom, besluttet styret å hjelpe henne med dette. Den innkjøpte tomt på Heimdal søkes realisert på fordelaktigste måte.

Sekretariatet.

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

ALM

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstofte, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner og gulvlamper etc. til rimelige priser. Arbeidet utføres etter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgerne Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/S} **Ved Muren** **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vørterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen ^{A/S} **Bergen**

Børs Café & Restaurant

BERGEN

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS
Transportkompagni ^{A/S}
BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 9.

September 1930

19 årg.

Blindeforholdene i Norge i 1900 og nu.

anledning av at det 2. september var 30 år siden den eldste av våre organisasjoner, Nordenfjelske Blindeforbund, blev stiftet, kan det ha sin store interesse og nytte å se litt på hvordan blindforholdene i vårt land var da dette forbundet begynte sin virksomhet, og sammenligne dem med hvordan de er nu.

Hvad hadde vi i 1900? Vi hadde våre blindeskoler; men også de har gjennomgått en stor utvikling siden dengang, først ved skolereformen av 1905 (satt ut i livet 1912) og senere ved omorganiseringen av vårt blindeskolevesen i 1925. Videre hadde vi Blindemisjonen «Il»; men den hadde da bare vært i virksomhet noen få år. Endelig hadde vi Foreningen for Blinde; men den rådet dengang over ganske små midler i forhold til hvad den nu disponerer, og disse midler blev praktisk talt utelukkende anvendt som driftsbidrag til det av Blindemisjonen oprettede hjem for blinde kvinner samt til friplasser ved dette og ved blindeskolen i Oslo.

Mer hadde vi ikke. De blinde selv hadde ingen organisasjon. Nu har vi våre tre lokalforbund, og vi har vår landssammenslutning. Vi hadde ingen salgscentraler for blindes arbeider (det utsalget Foreningen til Selvhjelp for Norges Blinde satte igang, blev først oprettet noen år senere). Nu har vi tre utsalg som tilsammen omsetter varer og materialer for en kvart million kroner om året. Vi hadde intet bibliotek (det første begynte i 1904). Nu teller våre tre boksamlinger tilsammen over 4500 bind, og de låner sine skatter gratis ut til blinde landet rundt. Bortsett fra «Norsk Tidsskrift for Blinde», som kom ut med et 20-sidig hefte hverannen måned, hadde vi intet blad. Nu sender vi ut «Norges Blinde», Nordens største blindeblad, hver uke og dessuten en rekke gratistillegg (de litterære bilag, «Julestjernen», årsberetninger, års- og landsmøtereferater o. l.). Fraregnet Blindemisjonen «Il»s trykkeri, hvis produksjon dengang noen få år efter starten var ganske liten, og fraregnet at det ved Klæbu Blindeskole blev gitt ut et eller et par bind av Rolfsens Lesebok hvert eller annethvert år, hadde vi dengang intet blindeskriftstrykkeri her i landet. Nu

har vår landsorganisasjon sitt moderne trykkeri som hvert år sender ut en etter forholdene i et lite land som vårt meget betydelig mengde lærebøker, praktiske hjelpebøker, skjønnlitteratur og musikalier. Og disse bøker og noter er takket være våre organisasjoner så billige at blinde neppe i noget annet land kan skaffe sig litteratur og musikalier på så rimelige vilkår.

Det var meget, meget annet vi ikke hadde i 1900, og som vi har nu; men vi skal bare ta med et par ting til.

Hvis en blind i 1900 var så uheldig å bli syk, var han meget vanskelig stillet. Nu har vi i alle våre tre lokalforbund fått gjennomført en sykeforsikringsordning som er så gunstig og så rimelig for medlemmene at blinde i intet annet land har en ordning som er tilnærmelsesvis så god.

Når en ung blind i 1900 gikk ut av våre skoler, hadde han ingen organisasjon å vende sig til for å få litt hjelp til å komme i gang med å utnytte det han hadde lært, og likedan var det for de blinde som allerede stod oppe i livskampen og kom i nød eller vanskeligheter. Da de rentemidler Foreningen for Blinde rådet over, som ovenfor nevnt, næsten i sin helhet måtte anvendes i form av driftsbidrag til Blindemisjonen «Il»s blind hjem samt til friplasser ved dette og ved Oslo Blindeskole, kunde foreningen i 1899 bare støtte de enkelte blinde med 268 og i 1900 endog bare med 20 kr. Nu deler våre forbund og de med dem samarbeidende andre blindeinstitusjoner hvert år ut titusener av kroner i direkte økonomisk støtte til utdanning, materialer, verktøi, maskiner, start av selvstendig virksomhet, erhvervelse av små egne hjem, innredning av verksteder, til feriebidrag og lindring av øieblikkelig nød osv. Hertil kommer alt det som ydes landets blinde i direkte gjennom de virksomheter våre organisasjoner har satt i gang og driver.

Før 1900 hadde de blinde ingen anledning til å komme sammen og drøfte sine anliggender. Nu har vi våre års- og landsmøter hvor vi kan samles til rådslagning, til utveksling av tanker og erfaringer og til å opmuntre og stålsette hverandre til fortsatt energisk virke.

La oss foreta det tankeeksperiment at våre organisasjoner plutselig innstillet sin virksomhet. Våre utsalg blev stengt, våre biblioteker lukket, vårt blad uteblev uke etter uke, måned efter måned, vårt trykkeri sendte ikke ut en eneste bok eller et eneste notchefte, vi hadde ingen sykeforsikring mer, fikk ikke støtte til nogen ting, hadde ikke nogen års- eller landsmøter å glede oss til mer. Blinde av idag, som er vant til å ta alt som er opnådd i disse 30 årene, som en selvfølgelighet, finner sikkert at stillingen under slike forhold vilde være ganske uutholdelig; men de som var blinde før 1900, vil vite at slik var forholdene dengang.

Ser vi nu tilbake og tenker på alle de vanskeligheter man hadde å kjempe med, må det forbause hvor fort organisasjonsarbeidet skred frem da det først var tatt op. I 1900 fikk vi Nor-

denfjelske Blindeforbund, i 1904 Vestlandske Blindeforbund, i 1907 Østlandske Blindeforbund og i 1909 Norges Blindeforbund. På mindre enn et tiår var således hele vår organisasjon bygget op. Smått og beskjedent var det til å begynne med. Våre forbunds årsbudgetter var på noen få hundre kroner. Nu representerer våre forbunds samlede årsbudgetter meget betraktelige summer. Det disponeres over renteavkastningen av betydelige kapitaler, og hvert av våre lokalforbund har sin egen eiendom hvor det kan samle virksomheten som i et brennpunkt. Fra den beskjedne begynnelse er våre forbund ved seigt og målbevisst arbeide ført frem til å bli meget betydningsfulle institusjoner.

Og selve folkeopfatningen av de blinde er en ganske annen nu enn for 30 år siden. Det har vi også våre organisasjoner å takke for. Det intense og planmessige opplysnings- og propagandaarbeide som er drevet i skrift og tale, det rydnings- og byggearbeide som våre organisasjonsledere, hver enkelt av våre åndsarbeidere, våre musikere, våre håndverkere og våre blinde kvinner har utført, alt dette har bidratt mektig til å endre folks syn på de blinde og deres muligheter. Vårt blindesaksarbeide har vært drevet slik at det har vakt stigende sympati, forståelse og respekt både blandt almenheten og blandt de offentlige myndigheter, og det har vært drevet slik at stadig flere og flere varmhjertede og interesserte seende venner har sluttet sig til oss og tar levende del i våre bestrebelser for å skape bedre og lysere kår for nutidens og fremtidens blinde i Norge. Og disse våre seende venner skal vite at deres opofrende strev ikke har vært forgjeves. Før 1900 var det nok ikke mange selvforsørgende blinde i vårt land. Nu stiger tallet av dem fra år til år, og landets blinde lever i det hele et langt rikere liv og har en langt bedre anledning til å få utvikle og utnytte sine evner og anlegg enn før vårt organisasjonsarbeide begynte, dette arbeide som våre seende venner har gjort en så stor og vakker innsats i.

Vel er det enda tungt nok å miste synet; men det var likevel meget tyngre før 1900. Vel er det enda vanskelig nok å være blind; men det var likevel meget vanskeligere for en mannsalder siden. Vel er det enda mange store oppgaver igjen å løse; men mange store oppgaver er også løst i de forløpne 30 årene, og den rike fremgangen det har vært, og den veldige forskjellen det er mellom blindeforholdene i Norge nu og i 1900, alt dette bør gi oss tro og tillit og mot og kraft til å fortsette arbeidet. Vi hylder og takker dem som for 30 år siden gjorde optaket til våre organisasjoner, og vi sier: «Så fram då, alle, i tru og tål til større arbeid mot større mål!»

Østlandske Blindeforbunds 23-de årsmøte.

(Slutning).

5) Esperantoavdelingen i «Norges Blinde». A. Arnesen vilde gjerne ha uttalelser om den esperantoavdeling som forsøksvis er inntatt i «Norges Blinde» en gang om måneden.

— I det korte ordskitte deltok Bråtveit, fru Norby, Pedersen, Nystøl, frk. Langerud, J. Imsdahl og O. Arnesen. Følgende av Hjelmteit fremsatte forslag blev vedtatt: «Årsmøtet gir sin tilslutning til esperantoavdelingen i «Norges Blinde»».

6) Oplæring og maskinbruk. En skrivelse fra Nystøl om «Hvad kan det gjøres for å skaffe blinde mer allsidig opplæring og mer maskinhjelp?» blev oplest. — Bråtveit: Det er så at en allsidig opplæring er god. Hvis det ene slår klikk, kan man ta fatt på det andre. Men på den annen side er det et gammelt ord at «Allslags kar er ingenslags kar». Det kan iallfall ikke gjennomføres med den skoletid vi nu har, og i vår tid gjelder det jo i så meget nettop å spesialisere sig. — Nystøl: Det er selvsagt heldig; men kan man ikke få nok av ett slags arbeide, er det godt å kunne flere. — Fløtterø: På landsbygden især er det godt å kunne litt av hvert, om man selvsagt ikke tjener så meget på den måten. — M. Johansen mente det var muligheter i maskinveien. — Evensen: Maskiner kan naturligvis brukes med fordel; men anlegget blir for stort og dyrt for en enkelt. — Hermansen: Ja, det blir ikke billig; men det er kombinerte maskiner som er fordelaktige. Motorkraften er heller ikke billig. Oplæring i flere fag på skolen er ikke godt å greie. Man slår inn på andre områder etterpå, og det blir bare halvt om halvt. — Bråtveit var enig heri; men kunde ikke lokalforbundene ordne med forskjellige kurser i ferien, et år i snekkeri, neste år i et annet fag. Han henstilte til Ø. B.s styre å få satt i gang slike kurser. — A. Arnesen trodde det var litt for tidlig å ta op enda. — M. Johansen foreslo: «Styret får i oppdrag å undersøke mulighetene for feriekurser i håndverk og maskinbruk, eventuelt nedsette en komité som fremlegger resultatet av sitt arbeide for neste årsmøte.»

7) «Elverhøi». Fra frk. Sadnes, Moss, referertes en skrivelse hvori hun foreslo salg av gamlehjemmets eiendom «Elverhøi», da det var tale om at det kunde bli for lite vann. — I ordskiftet deltok A. Arnesen, Nystøl, Evensen, Fredbo, Gran og Hjelmteit. De fleste uttalte sig mot salg. Man blev enige om å overlate til styret på beste måte å ordne med gamlehjemmet og «Elverhøi». Det blev fremholdt at gamlehjemmet ikke kunde settes i gang før man rådet over et tilstrekkelig stort driftsfond.

8) Lovrevisjon. Lovkomitéens forslag til nye lover for forbundet (offentliggjort i juniheftet av «Blindesaken») blev oplest. — §§ 1 og 2 blev vedtatt. — Angående § 3 forelå skrivelse fra elevforeningen «Samhold», Oslo, om at man fant det urimelig at skolens elever ikke kunde bli medlemmer. Myhre-Nilsen, A. Arnesen, Hjelmteit, Nystøl og frk. Langerud forsvarte komitéforslaget, mens Nordby og Pedersen talte for elevforeningens synsmåter. Det blev vedtatt at blindeskoleelever ikke kan bli medlemmer. — Fløtterø og M. Johansen talte for at man skulde ha vært bosatt i distriktet i to år for å kunne bli medlem. — Myhre-Nilsen vilde bestemt fraråde at man måtte ha hjemstavnsrett for å bli medlem. Det kunde komme til å lukke en dør som det var

heldig å holde åpen. Hvis det kom en aktiv arbeider fra de andre forbund, var det uheldig om man ikke hadde adgang til å bruke ham. — Bråtveit var nok enig med komitéen i dette; men man burde ordinært ha hjemstavnsrett. Fløtterø: Det å ha hjemstavnsrett er ikke bare å ha bodd et sted i to år, men også ikke å ha hatt understøttelse fra annet hold. — Paragrafen blev vedtatt uforandret. — §§ 4—11 blev vedtatt. Om § 12 uttalte O. Arnesen at bestemmelsen om både formanns og kasserers underskrift kan bli tungvint og forutsetter nokså stor kapital i kassen. — Myhre-Nilsen: Komitéen har villet sikre sig at forbundets midler blir betryggende forvaltet og ikke kan disponeres uten av formann og kasserer i fellesskap. — A. Arnesen: Det vil også virke tillitvekkende utadtil. Når det også blir en regnskapsfører, er det tre om å føre gjensidig kontroll. — §§ 13—21 blev vedtatt. — Under § 22 talte A. Arnesen for at ikke hele styret går av samtidig, men at formannen velges hvert år. De andre går ut to hvert år. — Bråtveit var enig i dette. Det er god almindelig forenings-skikk at ikke hele styret er gjenstand for valg, men går efter tur, første gang efter loddtrekning. Han foreslo den nærmere redaksjon overlates til lovkomitéen. — Evensen: Komitéen har vært inne på dette, men vilde overlate til årsmøtet å ta det op. — Fløtterø støttet forslaget. — Nystøl fant ordningen god, at ikke alle blev nye med en gang, men en del satt igjen som er kjent med arbeidet. — O. Arnesen var enig heri. Grunnen til at man har valgt helt nytt styre hvert år var den at det var blitt hevdet at man burde ha anledning til å bli kvitt et styre som man var misfornøyd med. — Erfaringen hittil har vist det ikke skiftes så fort, og derved at formannen velges hvert år, sikrer man sig alltid majoritet. — Bråtveits forslag blev vedtatt. — §§ 23—24 vedtokes. Angående § 25 uttalte Bråtveit at han var enig i tanken; men paragrafen måtte håndheves med konduite. Flere fant paragrafen grei, og den blev vedtatt efter en del diskusjon. — Lika så § 26. — Under behandlingen av § 27 blev det efter bemerkninger av Hagness, Nystøl, A. Arnesen, Bråtveit, Evensen, Hjelmteit og Harildstad vedtatt at styrebeslutningen om strykning av et medlem skal være enstemmig. Videre blev bestemmelsen om at beslutningen skal meddeles årsmøtet sløifet. — §§ 28—31 blev vedtatt. — Bråtveit takket lovkomitéen for så godt arbeide at bare to paragrafer er blitt litt forandret. Den hadde gjort et godt arbeide, og tal. ønsket forbundet til lykke med de nye lover.

9) Biblioteket. Formannen redegjorde for at det var søkt om og man hadde håp om å få bøkene inn i Det Deichmannske Biblioteks nye bygning. Vårt bibliotek er nu ganske stort, og det er vanskelig om plass i Blindes Hus, så det blir en stor lettelse å få rummene ledige til annet bruk. Deichmannske er også praktisk talt helt ildsikkert, og våre bøker vilde i tilfelle av brand vanskelig kunne erstattes. — A. Arnesen: Man må se å få samme ordning som i Bergen, så vi selv helt disponerer over biblioteket. — Harildstad: Vi søkte for flere år siden om å få det inn på

Universitetsbiblioteket; men det hadde den mangel at vi ikke fikk myndighet over det selv, men måtte rette oss efter bibliotekets regler. — O. Arnesen hadde ikke vært videre stemt for å få det inn på et offentlig bibliotek; men kan vi som i Bergen få våre egne til å greie med det, er det absolutt mer betryggende, og det blir stadig mer påkrevet å få lokalene disponible til annet bruk.

10) Frk. Egers legat. Formannen opplyste at statuttene nu var i orden og hadde departementets stadfestelse. De var efter testators egen bestemmelse omtrent likelydende med hjelpefondets, bare med noen mindre endringer som tiden hadde nødvendiggjort.

11) Man gikk derefter over til behandling av komitérapporter.

Velferdskomitéen. Didriksen: Komitéen har ikke nogen lang rapport; men jeg kan hilse og si at vi lever og er våkne. Og det er da litt gjort. I Aust-Agder og Østfold har komitéens medlemmer organisert sig. På Hedmark har komitéen fått en blind gutt på skolen, og i Aust-Agder er det funnet to blinde som man ikke visste om. — Gran takket komitéen for dens arbeide. — J. Imsdahl foreslo komitéen ophevet. — Evensen fant det vanskelig for komitéen å være til nogen nytte. Enkelte vet ikke engang at de er medlemmer. — Bråtveit: På siste årsmøte var det også tale om at komitéen skulde oppløses; men det kan da ikke skade om den eksisterer. Man må kunne gå ut fra at alle vil gjøre det de kan for å støtte forbundet. Dens mandat er litt uklart. At komitéen skal arbeide med skoleinnsamling, kirkeofring osv. tror jeg ikke er bare heldig. Den må være et bindeledd mellem forbundet og den enkelte, som begge parter kan henvende sig til. — Formannen syntes komitéen var på sin plass. Den er grei å ha å henvende sig til om opplysninger i mange tilfelle. — Gran vilde henstille til komitéen å fortsette. — Didriksen: Man mener jeg driver et svare selvbestaltet mas; men det er det ikke. Jeg har mine direktiver fra årsmøtet. — Evensen: Det var sagt at Didriksen var bråksom; men skal man få noget gjort, må man bråke. — O. Arnesen trodde Gran hadde uttalt flertallets mening når han sa Didriksen takk for den måte han tok fatt på arbeidet. Man kan ikke si at intet er gjort når tre blinde er funnet frem. — J. Imsdahl efterlyste instruksen som flere ikke hadde fått, og anmodet om at den måtte bli sendt rundt til alle komitéens medlemmer. — Komitéen fortsetter.

Sommerhvilkekomitéen hadde som vanlig fått 500 kr. som var utdelt til 10 av 15 ansøkere.

12) Valg. Formann: Sykegymnast Erling Herstad. Viceformann: Kurvmaker Alf Arnesen. Sekretær: Frk. Sigrid Sverdrup. Vicesekretær: Kurvmaker Rolf Arnesen. Kasserer: Dr. med. I. Schiøtz. Suppleanter: 1. Kurvmaker Ludvig Sengebusch; 2. Snekker Sigmund Flugsrud; 3. Vaskerieier Osvald Myhre-Nilsen. — Revisor: Byråchef M. S. Asla og skolebestyrer A. O. Røsegg. Suppleant: Overpolitibetjent P. H. Løfsgård. — Hjelpefondsstyret: Sekretær Tarald Hjelmtveit. Suppleant: Or-

ganist Hans J. Karlsen. — Bibliotekstyre: Organist Geburg Aasland, pianostemmer Olaf Arnesen og frk. Sigrid Sverdrup. Suppleanter: Frk. Erna Blydt og pianostemmer Einar Hellen.

13) Ordet fritt. Pedersen vilde spørre styret om det ikke kunde søkes om fri befordring for blinde med sporveien. — Bråtveit, Hjelmtveit, O. Arnesen og A. Arnesen oplyste at man hadde søkt tidligere, men fått avslag. — Det blev henstillet til styret å ta under overveielse om det kunde gjøres noget, og til de interesserte blinde å melde sig, så man fikk en oversikt.

Formannen oplyste at han hadde fått en skrivelse fra «Onkel Bødtker». Det har vært en innsamling til radioapparater, hvorav det ennå er en del penger igjen. De som vil, kan sende inn ansøking, stilet til Bødtker, men sendt til mig. Dette gjelder for det hele land.

M. Johansen spurte om det kunde gjøres noget for at blinde håndverkere kunde opnå mesterborgerskap, så de kan drive med svenner. — A. Arnesen: Det er flere som har tatt svenneprøve i kurvmakeri. Til det har det vært anledning i mange år. De er fritatt for tegning; ellers underkaster de sig de almindelige regler. — Skolebestyrer Røsegg fortalte om et tilfelle i vinter da en kurvmaker tok svenneprøve. Det blev opnevnt en prøvenevnd i hans hjembygd. — Hjelmtveit: Håndverksavdelingen i «Norges Blinde» kunde ta inn en redegjørelse om dette.

Gran vilde gjerne ha en priskurant over blindes arbeider. Han reiste meget, pleiet å anbefale blindes varer og utsalget og vilde gjerne ha noget å vise for sig. — Hjelmtveit: Man kan få istand en illustrert katalog. Den kan bli nyttig. Det er først og fremst et økonomisk spørsmål. Det var på landsmøtet tale om samarbeide med en felles katalog for de tre utvalg. Torvhandel er også diskutert; men det må først avgjøres om man kan få plass. At det i bærtiden kunde avsettes småkurver og andre ting, er sikkert nok. Det vilde også være en reklame. — A. Arnesen: Det har vært talt om en felleskatalog; men det er vanskelig å få istand. — Harildstad: N. B. har trykt katalog, da man fant forholdene i de tre utvalg så forskjellig at det var vanskelig å arbeide sammen. Det hadde vært oppe på årsmøtet at de tre utvalgsbestyrere burde komme sammen og drøfte saken. Ved korrespondanse blir det så lite av det. De driver jo på hver sin måte og med hver sine grener av arbeidet. — Bråtveit vilde henstille til styret å fremme omsetningen av blindes arbeider efter de direktiver som er gitt av årsmøtet. Det har før vært oppe på møter om blinde som reiser rundt og skaffer sig penger på sin blindhet, at det skal sendes sirkulære til politiet. Tal. vilde gjerne vite om forbundet har sendt dem. — A. Arnesen: Det er sendt til Justisdepartementet. Det vi nu kan gjøre, er at alle medlemmer når de hører om slike, da henvender sig enten til forbundet eller politiet. Man bør være opmerksom på dette, da det skader saken. — M. Johansen: Den slags tilfeller er ikke sjeldne.

Hjelmtveit vilde be Ø. B.s styre om å anmode N. Bf. om å ta

op arbeidet for å skaffe våre blinde musikere poster som organister. — Nystøl vilde støtte dette forslag. — Formannen: Vi har kjempet kraftig for våre organister, men med lite resultat. — Hjelmtveit: Nettop fordi det har gått slik, må vi nu ta fatt for alvor med opplysningsarbeide blandt de myndigheter som har med denslags å gjøre, og jeg tror det vil virke hvis det blir lagt til strekkelig arbeide på det.

Fløtterø talte for at det blir søkt om moderasjon med jernbanen til årsmøtene. — A. Arnesen: Når vi før har søkt, har vi alltid fått; men det forutsetter at det er nokså mange som reiser, så det har bare vært til landsmøtene. — Hjelmtveit: N. B. og V. B. har så meget mindre bruk for det enn vi har her. Ø. B. kan godt søke til sine møter, uansett landsmøtene, hvis det ikke blir for få.

Haugness vilde ha radioprogrammet inn i «Norges Blinde». — Harildstad: Det har vært talt om i N. B.; men hvis Bergen også vil ha sitt inn, blir det for meget. Man får vente til det blir en felles landsplan for kringkastingen. — Bråtveit: Kunde man ikke få hallomannen til å lese det op en gang i uken? — Harildstad: Noget slikt har de i England, og vi kunde visst også få det her, iallfall det viktigste av foredrag og musikk. — Man vedtok Bråtveits forslag: «Årsmøtet henstiller til landsforbundet å utvirke at de forskjellige hallomenn leser op programmet for en uke ad gangen».

Hjelmtveit bragte en hilsen fra frk. Johansen i Fredrikstad. Han vilde gjerne vi skulde sende en tanke rundt til alle våre kamerater som ikke har kunnet være med her blandt oss.

Frk. Karterud vilde på samtlige deltagere i kokekursets vegne takke styret for hvad det har gjort ved å få dette istand. Alle er så glad for at de får være med og synes de får lære en masse som de senere vil få god nytte av.

Formannen takket alle som hadde deltatt i møtet, for den greie måten sakene var blitt behandlet på. Når nu de nye lover er vedtatt, har vi gjort et godt arbeide, og jeg tror vi kan lykkønske hverandre med dette lovverk. Han takket også styret for godt samarbeide. — Bråtveit følte trang til å takke styret for det år som var gått. Valgene viser også at det har vunnet alles tillit ved den gode måten hvorpå det har røktet sitt hverv. — Derpå erklærte formannen Ø. B.s 23-de årsmøte for avsluttet, og man sang: «Når engang i fjerne tider».

Det var iår kommet ca. 60 utenbys, som bodde på skolen, hvor alle var enige om de iår hadde det hyggeligere enn nogensinne. Det var også det herligste sommervær hele tiden, så det blev gått flittig rundt i huset. Og så var det koselige kaffeslaberas i det store lysthus i haven, hvor det var rikelig med kaffe og julekake både til husets folk og de mange snyltegjester, som alltid var velkomne og meget fornøyd over å få være med på hyggen.

Fredag aften kom Tåsen barnekor og sang mange av sine vakreste sanger, hvorav «Solefallsangen» måtte gis dakapo.

Søndag kl. 6 samledes man til fest, ca. 200. Det blev bevertet med kaffe, skårne smørbrød og julekake og senere på aftenen frukt. Stud. theol. Pål Vollen holdt festtalen. Ellers var det korte taler av pastor Bråtv eit og av Ø. B.s og N. B.f.s formann. Hr. Steen spilte fløite og hr. Halvorsen fiolin, akkompagnert av frk. Røsegg og hr. Corneliussen. «Det blandede kor» manglet heller ikke. «For fortjentsfull virksomhet» blev utdelt en del dekorasjoner, såsom: Den gylne Gryteklut, Den kongelege Rampkvilarorden, Ridderkorset av Høivekta på Moss osv. Til slutt fikk de danselystne sig en svingom, til festen blev avsluttet kl. 2.

Min bakgård.

Jeg har et sted så stille,
for veiens øine fri,
min bakgård lune, lille
med morgensolen i,
skjønt røisen henger over
med runde åkerstein,
som liten trygghet lover
for knekket issebein.

Og intet grønsvær dufter,
og intet blomsterbed.
Kun det som sparsomt lufter
fra engen nærmest ved,
kan skarpe sanser fange
av sommerlivets prakt,
som i min bakgård trange
får ingen plass og makt.

Men bjørker gror av grunnen
i røisen hengebratt.
Der bruker fuglen munnen
til kvitter, sang og skratt
på løvbekranste grener,
hvor sommervindens sang
med fuglens sig forener
til skjønn, harmonisk klang.

Så lenge det er sommer,
er morgensolen der.
Hver morgen når jeg kommer
ut i min bakgård kjær,

mig solens smil beruser
og tar mig varmt i favn,
og sommervinden suser
og hvisker ømt mitt navn.

Men når så varmen øker,
og dagen rett blir het,
og vi til skyggen søker,
den første som vi vet,
så har min bakgård skygge
så sval og full av fred.
Til hvile og til hygge
jeg der kan slå mig ned.

Der sitter jeg og drømmer
så mangen hvilestund,
mens minner på mig strømmer
fra ungdoms fagre lund.
Nu ser jeg mangt og meget
som før jeg neppe så;
nu er i pris det steget,
men ei igjen å få.

Når vinterkulden fjerner
hver drøm om sommerfest,
min bakgård blidt mig verner
mot kolde nordenblest.
Skjønt kanskje snart en vrakgård
hvis saga er forbi,
det var min lune bakgård
med morgensolen i.

Kjetil Nystøl.

Østlandske Blindeforbunds årsberetning for 1929.

For året 1929, som regnes fra St. hans 1829 til St. hans 1930, skal styret få gi følgende beretning om forbundets virksomhet så vel økonomisk som om alle andre forhold av betydning for de blinde

Stort sett må det vel sies at året har vært fruktbringende og fremskrittstrikt. De enkelte grener av våre mange oppgaver vil hver især bli omtalt nedenfor.

Medlemmer.

Ved utgangen av 1929 hadde forbundet ialt 400 medlemmer, herav er 150 blinde og 250 seende. Medlemskontingenten er så vel for seende som for blinde kr. 2.00 pr. år. Livsvarig medlem blir den som minst har betalt kr. 25.00 en gang for alle.

For opofrende og fortjenstfullt arbeide for blindesaken har Ø. B. utnevnt følgende 2 til å være æresmedlemmer av forbundet: hr. lærer Erik Harildstad og frk. Sigrid Sverdrup.

Foreninger.

Rundt om i Ø. B.'s distrikt finnes der ikke så få foreninger som arbeider for blindesaken, idet disse foreninger både økonomisk og sosialt støtter forbundet. Enkelte av foreningene har til eneste oppgave å arbeide for blindesaken, andre støtter oss mere tilfeldigvis eller regelmessig ved siden av andre kulturopgaver som er deres program. Vi legger stor vekt på disse foreningers støtte og sympati og håper at der også i det kommende år vil være flere foreninger som trer støttende til. På et annet sted i årsberetningen vil der bli meddelt hvilke foreninger som i det forløpne år har ydet forbundet økonomisk hjelp. Sammenlignet med fjoråret er disse tilskudd gått ned med vel kr. 1000.00. Disse tall varierer fra år til år, og vi håper næste år vil vise fremgang.

Bidrag fra kommuner.

Bidragene fra kommunene har steget betydelig, og det er et gledelig faktum at adskillig flere kommuner i år har ydet oss sin støtte. Således har 68 kommuner gitt bidrag i 1929 mot bare 43 bidragsydende kommuner i 1928. Men der er innen Ø. B.'s arbeidsområde ialt 250 kommuner, så det er dessverre bare en liten brøkdel som er med. Vi håper at vi etter hvert skal få flere og flere med. Selv om beløpene fra mange kommuner blir aldri så små, så blir allikevel ikke resultatet dårlig, når bare alle kommuner er med og bevilger oss litt hjelp. I år har vi fått omtrent kr. 1800.00 mere enn foregående år. Vi fikk i år 4660.00.

Bidrag fra fylker.

Fylkene har dessverre sviktet oss, idet bare 5 har gitt bidrag mot 8 ifjor.

Fra private

har vi mottatt kr. 782.25 mot kr. 132.00 ifjor. Dette tall vil også alltid svinge. Det er helt tilfeldig om det ene år bringer mere, og et annet mindre.

Hjelpefondet og legater.

Ø. B.'s Hjelpefond er opprettet av forbundet på dets årsmøte i 1913 og har nu en kapital stor kr. 48 200.00. De disponible renter kr. 1900.00 blev utdelt til 22 ansøkere. I alt var der inkommet 40 ansøknings. Fondets styre har følgende sammensetning: sykegymnast Erling Herstad (formann), prof. dr. med. S. Hagen (sekretær), biskop Johan Lunde (viceformann), T. Hjelmtveit (vicesekretær) samt frk. Gunlaug Karterud. Som kasserer for fondet fungerer frk. Sigrid Sverdrup.

Frk. Emma Othilie Ellefsens legat har en kapital stor kr. 6000.00, og utdelte kr. 360.00 fordelt på 4 ansøkere. Hjelpefondets styre forvalter dette legat.

Oscar Spurchelands legat har kr. 15 000.00 i kapital, og utdelt kr. 900.00, fordelt på 14 ansøkere. Der var i alt inkommet 22 ansøknings. Ø. B.'s styre forvalter dette legat.

Frk. Cathrine Egers legat til Ø. B., hvis kapital utgjør kr. 317 450.57, er ennå ikke i full virksomhet; men vil til førstkomende jul tre i kraft. En del renter blev dog utdelt til julen 1929. Hjelpefondets styre fungerer som legatstyre, og dr. med. I. Schjøtz og sykegymnast Erling Herstad er dets forretningsførere. Kapitalen forvaltes av Oslo Sparebank.

Sommerhvile.

Ø. B. bevilger hvert år kr. 500.00 til sommerhvilebidrag. En komité på 3 medlemmer utdeler disse penger til blinde der særlig trenger ophold på landet for å hvile og rekreative sig. Beløpet blev fordelt mellom 10 ansøkere. Der var ialt inkommet 15 ansøknings.

Lån og bidrag.

Ved siden av hvad de ovenfornevnte legater og hjelpefondet har ydet de blinde i direkte pengehjelp, har Ø. B. av sin almindelige kasse ydet tilsammen kr. 2669.52 fordelt på 35 ansøkere, og kr. 1718.80 som lån til 3 ansøkere. All denne hjelp blir som regel ydet som «Hjelp til selvhjelp». Bidragene er anvendt til kjøp av småbruk, hønsebruk, innredning av verksteder, til fortsatt utdanning såvel i boklig som håndverksmessig retning. Ved de større eller mindre bidrag vi har ydet den enkelte har vi i mange fall oppnådd å støtte således, at han eller hun har klart sig selv, og derved undgått offentlig forsorg. Det er en gledelig kjensgjerning at de aller fleste av våre blinde medlemmer setter all sin energi og alle sine evner inn på å bli selvstendige borgere av vårt samfund. Det er derfor av den aller største viktighet å kunne tre støttende til hvor et slikt resultat kan oppnåes.

Således har Ø. B. i 1929 ialt utdelt kr. 9768,32. Her er da inkludert både legatutdelinger og alle andre pengebidrag.

Biblioteket.

«Bøker til blinde» er mottoet, og «alt hvad de seende kan lese, skal også de blinde kunne lese». Slik lød frk. Cathrine Egers ord (stifteren av vårt bibliotek) og slik vil vi fortsette vårt arbeide

med å skaffe de blinde en stor og rikholdig boksamling. Vårt bibliotek teller nu ca. 1400 bind. Punktskriftsbøkene er og blir de blindes største skatt. Disse bøker gir i betydelig grad erstatning for det tapte syn. Ø. B.'s styre har nu tatt opp arbeide for å få biblioteket overført til den nye bygning for Deichmanske Bibliotek. Det vil i mange henseender ha betydning å få anbragt bøkene der. Særlig vil det spille stor rolle med hensyn til brandsikkerhet. Blindeskriftsbøkene er meget brennbare, og er praktisk talt uerstattelige. De er nemlig for en overveiende del håndskrevne, og det vilde ta mange år å få de avskrevet på nytt. Dessuten er plassmangelen meget følelig i «Blindes Hus», hvor biblioteket f. t. har plass. Der er i årets løp utlånt 930 bind, hvorav faller på Oslo 509 utlån. Bibliotekets faste leder, frk. Hassel, arbeider fremdeles trofast og interessert for saken, og frk. Gunlaug Karterud assisterer henne med vedlikehold og innbinding av bøker. Budgettet er på kr. 3000.00.

Sykeforsikringen.

Forbundet har truffet sådan avtale med Oslo Kretssykekaske at alle blinde medlemmer kan innmeldes i denne sykekaske uansett hvor vedkommende bor. Ø. B. blir da arbeidsgiver for det medlem som er innmeldt i sykekassen. Foruten å betale arbeidsgiverens premie støtter forbundet sine sykeforsikrede medlemmer med den største del av premien. For de blinde medlemmer, hvis inntekt er under kr. 300.00 pr. år, betaler forbundet den hele premie, så disse er forsikret for forbundets regning. Hittil har der meldt sig 44 som ønsker å stå i kassen. Ved siden herav er der en del som er innmeldt i sitt hjemsteds sykekaske enten ved sin arbeidsgiver eller ad frivillig vei. Disse får også hjelp av forbundet i samme utstrekning som de førstnevnte.

Sykeforsikringsfondet, som blev opprettet 1928, har nu en kapital stor kr. 16 000.00, og i den tid ordningen har virket (fra oktober—desember 1929) har Ø. B. utbetalt i premier ialt kr. 222.80.

Basar og utlodning.

For å skaffe penger i kassen har Ø. B. hvert år en stor basar i Oslo. Den holdes i Ynglingeforeningens festsal, Møllergaten 1. Den faste basarkomite som består av en rekke damer med frk. Sverdrup i spissen arbeidet med vanlig energi og interesse, og utbytte blev netto kr. 4000.00 omtrent. Den inntektskilde har i mange år spillet en betydelig rolle for forbundet, og vi er de damer som således støtter oss, meget takknemlige.

Utlodningen har særlig stor betydning for oss, idet den bidrar til å omsette de blindes arbeider. Alle gevinster er utelukkende de blindes eget arbeide, og vi har derfor også kalt den for «Salgsutlodning». Ved siden av alle de varer vi får omsatt gjennom utlodningen, gav den et overskudd på omkring kr. 4000.00.

Blindes Hus.

Blindes Hus, Bergsliensgt. 13, er forbundets eiendom, og her har dets kontor, bibliotek, verksteder og hovedutsalget sine loka-

ler. Gården er en hjørnebygning, beliggende på hjørnet av Sporveisgaten og Bergsliensgate. Den har 4 etasjer med tilsammen 11 leiligheter. Herav disponerer forbundet 3 leiligheter til sine virksomheter, 3 leiligheter er utleiet til blinde, og de øvrige 5 beboes av seende.

Der er blitt påkostet eiendommen en del for vedlikeholdets skyld. Det er særlig innvendig der er blitt reparert. Dessuten har vi i året som gikk støpt gårdsplassen og innredet garasje der. Blindes Hus blev innkjøpt i 1916 og kostet kr. 60 000. Enkekassen har en obligasjon i eiendommen på kr. 25,000.00. Resten eier forbundet. Eiendommens rentabilitet er ganske tilfredsstillende.

Blindes Utsalg, Bergsliensgate 13, Oslo.

Omsetningen i det forløpne år er steget med ca. kr. 15 000.00 og er nu oppe i omkring kr. 78 000.00. Når man tar i betraktning prisleiligheten på varene så betyr den økede omsetning at der er solgt en adskillig større mengde varer. Den nyinnkjøpte lastebil har sikkert bidratt meget til dette gode resultat. De store avstander i Oslo og omegn gjorde det absolutt nødvendig å erstatte dragkjerren med lastebil. Med sine iøynefallende reklameskilter virker også bilen som en god annonse.

Filialen i Thv. Meyersgate 78 har nu vært i virksomhet i 2 år. Dessverre er ikke omsetningen steget; men vi håper at filialen efterhvert skal arbeide sig inn i strøket og få mange gode kunder. Beliggende på Grünerløkka, et av Oslos største forretningsstrøk, skulde den ha gode utsikter for å bli en lønnende forretning. I forbindelse med hovedutsalget har vi verksteder for kurvmakere, snekkere, og salmakere samt for noen kvinnelige stolseteflettere. Dessuten har utsalget alltid et større lager av materialer. De blinde kan nemlig få kjøpt sine materialer gjennom utsalget, og ethvert medlem har kreditt. I alt har mellom 90 og 100 blinde i større eller mindre utstrekning nydt godt av utsalgsvirksomheten. Vi håper at omsetningen stadig vil gå frem, og vi ber derfor alle som skal anskaffe sig møbler o. l. om å gjøre sine innkjøp i våre utsalg. Varene er både solide og billige.

Reisesekretærarbeidet.

Styret har ennå ikke ansatt nogen reisesekretær; men der er allikevel virket en del i distriktene. Således har flere av forbundets menn talt i foreninger og på møter rundt omkring. Filmen om de blinde som industriarbeidere er blitt fremvist på forskjellige steder, og publikum har vært sterkt interessert for den. Der vil bli meddelt mere om filmen et annet sted i årsberetningen.

Gamlehjemmet.

I det forløpne år er der intet nytt av interesse å meddele. Der er dog mange som er sterkt interessert for denne sak. «Elverhøi», vår eiendom i nærheten av Hamar, blev innkjøpt i 1919; men lengere er vi ikke kommet. Vi kan nemlig ikke sette hjemmet i gang

før vi har den fornødne driftskapital. Foruten eiendommen har Ø. B. et gamlehjemsfond på kr. 33,000.00.

Nye erhvervsmuligheter for blinde.

Et vitalt spørsmål i alt blindesaksarbeide er: Hvor skal de blinde finne nye erhverv? De få håndverk som blinde kan utføre, er så utkonkurrerte at der skal en intens arbeidskraft til for at utøveren derved kan ernære sig. Dertil kommer at den blinde håndverker som regel er henvist til å drive eget verksted. Dette er jo meget krevende av den unge blinde som efter endt skoleutdannelse skal starte i livets hårde kamp.

Ved siden av håndverkene kan jo en del blinde finne sig et erhverv på andre felter f. eks. musikk, handel, jordbruk, hønseri, massasje, og endelig gjennom de videnskapelige studier. Men det blir bare et fåtall som har evner, krefter og midler til å nå frem til disse mere krevende erhverv. I utlandet, og da særlig i Tyskland, har man skaffet de blinde arbeide i industrien. Det er særlig de krigsblinde som har fått dette arbeide. Efter krigen blev det et stort problem hvordan man skulde beskjeftige alle krigsinvalidene. Det har vist sig at dette har utviklet sig meget gunstig, og våre organisasjoner har derfor tatt tanken op, og har gjort et par forsøk med blinde som arbeidere ved norsk fabrikk. De første forsøk er gjort ved Askim Gummivarefabrikk. Her arbeider for tiden en blind og en svaksynt ung kvinne. Disse har ganske tilfredsstillende utført sitt arbeide; men det er ikke lett for de blinde å opnå den samme hurtighet som deres seende kolleger. Dog har vi håp om at det skal gå bedre og bedre. Særlig ligger dette spesialarbeide godt an for svaksynte, og det er derfor styrets mening å la disse få prøve sig videre. Disponenten ved Askim Gummivarefabrikk er også helt ut enig heri. Disponenten er i det hele tatt sterkt interessert for denne sak, og han tror det vil føre frem til et virkelig resultat.

Ved de store fabrikker i Nydalen har vi også håp om å få prøve med blinde. Så snart der blir arbeidsplasser ledig der, kommer vi til å prøve med et par mann. Vi venter oss meget av dette da arbeidet ved disse fabrikker ligger meget gunstig an for blinde.

Til høsten vil vi få anledning til å fremvise filmen om de blinde industriarbeidere på et av møtene i Norsk Jern- & Metallvarefabrikkers landsmøte. I forbindelse med fremvisningen skal der også holdes et foredrag om saken. På dette møte håper vi å få en del av bedriftslederne i tale. Filmene er innspillet i Tyskland ved de store Siemens Schuckert-verkene og viser oss fra virkeligheten hvordan de blinde kan utføre adskillig arbeide innen en fabrikk. Det er ikke så få maskiner som godt og sikkert kan betjenes av blinde. Det har vært nødvendig ved enkelte maskiner å anbringe sikringsapparater. De ansvarlige bedriftsledere har så etterpå fastslått at disse sikringsapparater er like nyttige for de seende arbeidere, og man har derfor vært meget tilfreds med arrangementene.

Årsmøtet

blev avholdt på Oslo off. skole for blinde ved St. hans tider 1929. Der var fremmøtt mange av medlemmene, og interessen for de forskjellige saker som blev behandlet var meget stor.

V a l g. Styret blev gjenvalgt med undtagelse av frk. Esther Bjørnholt, som overgikk til lønnet stilling i forbundet. I hennes sted blev innvalgt hr. øienlæge dr. med. I. Schiøtz.

Årsmøtet blev avsluttet med en fest, hvori deltok ca. 200 blinde og seende. Festtalen holdtes av organist Geburg Aasland. Hans tale blev mottatt med megen begeistring. Skolebestyrer A. O. Røsegg hadde med vanlig elskverdighet gitt oss anledning til å holde vårt møte på skolen, og han var selv en interessert deltager. Skolens kjøkkenpersonale med bestyrerinnen i spissen gjorde også sitt beste, så bevertningen var god og rikelig.

På vegne av Østlandske Blindeforbund retter styret en varm takk til alle institusjoner, foreninger og private som på den ene eller andre måten har støttet forbundet i det forløpne år.

Oslo i juni 1930.

Erling Herstad,
formann.

Alf Arnesen,
viceformann.

Rolf Arnesen,
vicesekretær.

Sigrid Sverdrup,
sekretær.

Dr. med. I. Schiøtz,
kasserer.

(Forts.)

Nordenfjelske Blindeforbunds 30-te årsmøte

(Slutning)

Det må da i tilfelle skaffes billige materialer. Man kan ikke kjøpe f. eks. ferdige treplater, — man må kjøpe bjørka i skogen og sørge for tilvirkningen selv. Pedersen: Spesialisering på et enkelt felt vil i det lange løp bryte vedkommendes intelligens. Så lenge arbeider en mann med børster at han til slutt ikke blir stort annet enn en børste. Det som for en blind skaper de beste muligheter, er å kunne få sig et lite hjem ute på landet. — Moen: Arbeidets rasjonalisering er tidens løsen overalt. Kan vi ikke følge med i det, blir vi seilet akterut. — Røvde: Dette emne har vi alle tenkt på og drøftet, uten at vi enda har kunnet finne noget særlig nytt. I Sverige så jeg ifjor eksempler som sa mig at børsteindustrien ikke er noget å bygge på for de blinde. Gikk vi i gang med f. eks. et større børsteverksted — en fabrikk —, vilde vi likevel ikke kunne hevde oss i konkurransen med landets store bedrifter på området. Redningen må bli å søke å få flest mulig blinde kvinner inn i industriens forskjellige grener. — Harildstad: Det er ikke bare i Sverige at de blindes fellesverksted går med underskudd. Det samme så jeg i England og Amerika. Skulde vi anlegge et slikt verksted, måtte det bli i en by, og her er leveomkostningene høiere enn på Moens kanter — ute på landet. Kvinner bør også spesialisere sig, f. eks. på åklævnings o. l. —

Røvde: Undervisningen for de blinde kvinner må forbedres. Skolene bør konferere med utsalgene om hvad som er avsettelig. Kvinnene bør ikke læres op i ting de senere ikke får bruk for. Åklævevningen hadde tal. også god tro på. — Rindal var i det store og hele enig med Moen. — Fru Wolmar sluttet sig til Harildstad når det gjaldt vevning, ikke bare åklær, men matter og tepper. Strikning må også ligge godt an, ikke billig arbeide, men godt og godt betalt arbeide. — Moen var ikke så sikker på at et fellesverksted for børster burde legges i en by. Det skaffer iallfall ikke billigere materialer. — Flydal: Moen har visst ikke tenkt på nogen storfabrikk. Her i N. B. vilde det være en fordel om man ikke fikk anbragt mer enn 3—4 blinde kvinner på et slikt verksted, og N. B. burde ha et godt avsetningsmarked, blandt annet til alle dampskibsselskapene. Pakningsarbeide ved sjokoladeindustrien måtte også egne sig godt. — Frk. Gjønnes fremholdt at kunstvevningen burde by på gode chancer; men det må da skapes omsetningsmuligheter. Det burde arrangeres fortsettelseskurser i dette arbeide, så vi kunde bli helt konkurransedyktige. — Rindal: Blinde bør også ta sig direkte av omsetningen av sine arbeider. Kan hende vil folk gjerne betale litt mer for vedkommende artikkel ved direkte kjøp hos en blind enn ellers. — Ringvall: Reklamen for våre varer må heller ikke forsømmes. Den spiller en stor rolle i spørsmålet om omsetningen. Folk utover distriktene må få vite om at vi har gode varer å selge. — Frk. Meistad: Kulørt garn til vevning er dyrt nu. Kunde det ikke gjøres noget for at vi kunde få garnet litt billigere? — Skaug: Siste året anvendte vi 1800 kr. til reklame, og det får være nok på en bedrift som vår. De enkelte arbeidere får også delta i reklamen for sitt arbeide. — Frk. Aspevik: Mens vi enda ikke kan få spesielle kurser i vevning, vilde vi komme langt ved hjelp av en lærebok, et hefte til veiledning i de mest almindelige vevmønstre. — Formannen: Når det gjelder reklamen for de enkelte blindes arbeider, må vedkommende henvende sig om støtte fra sin organisasjon og f. eks. også fra Owesens legat. Slik støtte må kunne gis hvor man finner at tiltaket vil svare regning. — Harildstad: Hvis Moen sikter til oprettelse av en mindre bedrift, et lite fellesverksted ute på landet, så er jeg enig med ham. Et stort anlegg er på forhånd dømt til å gå med tap. — Skaug: Det får bli utsalgets opgave å søke å føre denne sak videre. De blinde får henvende sig til direksjonen med sine eventuelle nye forslag. Videre bør direksjonen være opmerksom på spørsmålet om vevkurser for enkelte interesserte blinde. — Formannen avsluttet debatten, idet han fremholdt at de tanker som var fremkommet, nok vilde gjøre nytte for sig i de videre drøftelser omkring spørsmålet. Slik som N. B.s økonomi for tiden ligger an, kan man vanskelig tenke sig å gå igang med noget særlig nytt. Vi få søke å utbygge det vi nu har, og prøve å trenge oss inn hvor vår arbeidskraft kan utnyttes. Nordberg henstillet til Moen å utarbeide

et forslag med kalkyle angående opprettelse av et mindre børsteverksted. Moens tanke bør ikke slippes. — Det vedtokes til slutt å velge en komité som får i oppdrag å utrede spørsmålet om hvad som kan gjøres for å organisere børstebinderarbeidet. Som medlemmer av komitéen valgtes [Moen, Flydal og Nordberg.]

Reisegodtgjørelse. Moen fremholdt at man ved siden av reisegodtgjørelse på årsmøtene burde fastsette bestemte dagpenger for møtedeltagerne fra første til siste reisedag. Tal. foreslo disse dagpenger satt til kr. 3.00 pr. person. — I ordskiftet deltok Nettet, Krogh, Harildstad, Pedersen og Haglund. Ved voteringen blev Moens forslag vedtatt med 22 mot 18 stemmer.

Budgett. Formannen refererte så styrets forslag til budgett for 1931. — Det vedtokes enst. å henstille til styret å vareta forbundets økonomi vesentlig i overensstemmelser med det foreliggende forslag.

Valg. Formann: Lærer Halvdan Karterud; sekretær: Fru Agnes Wolmar; viceformann: Lærer Erik Harildstad; varasekretær: Lærer Th. Nergård; femte styremedlem: Malermester E. A. Nordberg (samtlige gjenvalg). Varamenn: Tapetserer O. Haglund, frk. Ingeborg Brun og organist M. Skogås. — Revisor: Kontorchef Johs. Jørstad; varamann hr. Olaf Røvde (gjenvalg). — Harildstad gjenstår som annet medlem av landsstyret, med Haglund og Skogås som varamenn. Representanter til landsmøtet: Organist Oskar Skaug, børstebinder Ingvald Moen og tapetserer O. Haglund; varamenn: Frk. Oline Gjønnes, hr. Hilmar Krogh og frk. Mildrid Støre. Representanter til A/S Blindes Utsalg: Moen og Skaug; varamenn: Frk. Gjønnes og frk. Sandberg (alle gjenvalg). — Bibliotekstyre: Harildstad, fru Wolmar og frk. Brun; varamenn: Frk. Sandberg og Karterud. — Komité for de enkelte Blindes Vel: Frk. Sandberg, frk. Aspevik, frk. Brun, frk. Gjønnes, frk. Dahl, Moen og Skogås. — Nidaroskomité: Harildstad, Olav Røvde og frk. Ramsø; varamenn: Frk. Hende og frk. Sandberg. Huskomité: Haglund, Skaug og Karterud (samtlige gjenvalg); varamenn: W. Hegstad og A. Viksås (gjenvalg). — Som medlem av hjelpefondets styre gjenvalgtes O. Haglund (gjenstående medlem: O. Skaug); varamann: M. Skogås (gjenstående: Fru Wolmar).

Årsmøtet henlagt til Nordland. Fra frk. Isaksen, Røst, forelå forslag om å henlegge et årsmøte til Nordland. — Frk. Thoresen støttet dette forslag og anbefalte fortrinnsvis Svolvær som møtested. — Formannen trodde det foreløbig blev vanskelig å legge noget årsmøte til Nordland. Tilslutningen til møtene nu er god. Det er vel fare for at det blev få deltagere i et Nordlandsmøte. Det var min mening å få det som en tradisjon å holde våre møter her ved Dalen, iallfall foreløbig. — Pedersen støttet likeledes forslaget. Det samme gjorde Ringvall. — Skaug frarådet å henlegge årsmøtet til Nordland. Tal. foreslo at det hen-

stilles til styret å ha sin oppmerksomhet henvendt på spørsmålet. Forslaget vedtokes enstemmig.

O r g a n i s t e k s a m e n. Tidligere i møtet hadde formannen redegjort for dette spørsmålet, og hans særvotum i saken (referert under behandlingen av styreprotokollene) blev optatt til behandling. — Skaug foreslo: «Årsmøtet uttaler som sin mening at organisteksamen bør avlegges ved musikkonservatoriet.» (Enst. vedtatt).

A v s l u t n i n g. Ringvall bragte på bane spørsmålet om hjelp til blinde i byene for å sette dem i stand til å komme på landet i ferien. Spørsmålet burde utredes til neste årsmøte.

Harildstad rettet en takk til formannen for arbeidet i året som gikk og for årsmøtet. Det er en masse arbeide å skjøtte i denne stillingen nu, og han røkter det fortrinlig. Vi takker ham for det. (Bifall).

Karterud takket for tilliten ved å gjenvelge ham som formann. Videre takket han forbundets funksjonærer for godt arbeide, skolens bestyrer og bestyrerinne for gjestfri mottagelse og hver enkelt fremmøtt for interessert deltagelse i møtet. Når dere kommer hjem, håper jeg dere har fått impulser som kan være til gagn for forbundets arbeide, til styrkelse for vårt felles strev. — Hermed erklærte formannen N. B.s 30-te årsmøte for hevet.

Onsdag ettermiddag var det arrangert et besøk på Olavsutstillingen og den historiske utstilling. Utstillingens generalsekretær hr. arkitekt Grimelund besørget selv omvisningen med den største elskverdighet. Han var den beste cicerone man kunde ønske sig, så besøket blev en ren historisk opplevelse for møtedeltagerne.

Torsdag kveld blev det holdt en enkel 30-årsfest for ca. 100 gjester. Etterat man hadde plasert sig ved de vakkert dekorerte kveldsbord i den rummelige spisesal, ønsket formannen velkommen og bad alle ta for sig efter sin hug. Efter maten gikk man op i festsalen, hvor festtalen blev holdt av lærer Nergård. Han begynte med å citere protokollen fra forbundets stiftelsesmøte for 30 år siden og fremholdt særlig den vakre tanke som der var uttrykt: At en del forhenværende elever kom sammen med sine lærere ved blindeskolen i Klæbu for å stifte denne selvhjelpsforening. Det vidnet om et ideelt forhold mellom lærere og elever både under og efter skoletiden. Tal. gav derpå en kort oversikt over forbundets fremgang og utvikling. Men idag vil vi særlig minnes en av våre mest uegennyttige og opofrende hjelpesmenn, han som skapte vårt bibliotek, gartner Karl Lys-holm. Som et håndgripelig pant på den takknemlighet vi føler overfor ham, har vi fått laget denne byste. Den skal for oss være et symbol på at hans edle ånd fremdeles skal leve i alt vårt blindesaksarbeide. — Forsamlingen reiste sig, og i dypfølte ordelag gav tal. uttrykk for alle norske blindes hjertelige hyldning og takk til den avdøde gartner.

Etterat hr. Karl Jørgensen hadde underholdt med pianomusikk, holdt formannen en kort tale hvori han påpekte to tiltak som hadde vært av grunnleggende betydning for forbundsarbeidet hittil: Erhvervelsen av Blindes Hus og opprettelsen av Blindes Utsalg. Det skyldtes i første rekke den daværende formann lærer Nergård at disse tiltak blev satt i verk. Det var

et vågestykke som skapte overordentlig store vanskeligheter av økonomisk art, og det blev formannen som fikk bære dagens byrde og hete. Men det har lysnet smått om senn, og nu nyter vi i fullt mål fruktene av dette grunnleggende arbeide. Derfor føler vi trang til å takke lærer Nergård for hans store personlige innsats i N. B.s utvikling. (Sterkt og langvarig bifall fra forsamlingen).

Derefter presenterte formannen for forsamlingen den unge billedhugger B. Thurn-Paulsen og takket ham hjertelig for at han på en så avgjort heldig måte hadde løst den vanskelige oppgave å lage en naturtro byste bare efter et fotografi en face. Tal. fant det også gledelig at den unge billedhugger hadde fattet interesse for blindesaken og vilde være med og hjelpe til i vårt arbeide. — Hr. Thurn-Paulsen takket for den tillit forbundet hadde vist ham ved å betro ham utførelsen av denne byste. Dersom resultatet var blitt tilfredsstillende, skyldtes dette ikke minst de mange gode råd og vink han under arbeidet hadde mottatt av lærer Nergård, som jo hadde vært en venn av den avdøde gartner.

Derefter gikk man ut i det fri, og fra terrassen foran skolebygningen gav sangkvartetten «Harmonien» flere nummer til beste og høstet livlig bifall.

Senere på kvellen servertes brus og kaker i spisesalen. Følgende sang, som efter behag utdeltes i punkt eller svartskrift, blev sunget unisont:

Tone: Mens Nordhavet bruser.

Dei streva på skulen i samla flokk;	Og flokk etter flokk har vi fylka oss til
dei spreiddest på vegane vide.	for treet å styrke og stelle.
Og livet det vart ofte tussig nok	Og rikare ter det seg livet idag
og vanskane skræmande stride.	for ung og gamall i vårt syskenlag.
Sa gjesta dei skulen ein sjeldsynt dag	
og henta hugnad i vennelag.	Og difor me takkar den ungdomsflokk
	som reiste vårt framgangsmærke,
Da rann denne tanken som fram på	som åtte av eldhug til striden nok
ei fjøl:	og hadde den tru som gjer sterke.
At samlaget lenger kann bera.	Så mangt dei bar på som fagre draum,
Med hjelp til kvarandre dei hjelpte	skin nå som sanning i soldagsflaum.
seg sjøl	
til betre sitt arbeid å gjera.	Og er det vel ikkje så storfelt å sjå
Og sjølhjelpsfrøet som dei planta då,	det verk som vi hittil fekk gjera,
vi nå som lauvfagert tre kann sjå.	det største er det at vi lenger kan nå,
	mot rikare vokst skal det bæra:
Ein mannsalder snart har vårt Ygdrasil	Så fram då, alle, i fru og tål
fått gro, oss til livd, nordan fjellet.	til større arbeid mot større mål.

I tilslutning til sangen utbragte formannen et tre ganger tre hurra for jubilanten.

Lærer Harildstad talte for den avgående bestyrer hr. O. E. Wisth, som han karakteriserte som en lærer av Guds nåde. — Bestyrer Wisth takket for de anerkjennende ord. Selv om man visste med sig selv at man hadde søkt å gjøre sin plikt, og hadde den indre ro som en god samvittighet gir, var det dog en behagelighet å høre at også andre vurderte ens livsgjerning. Bestyreren dvelte ved de store og mange vanskeligheter man hadde å kjempe med da den nordnorske blindeskole skulde startes. Man var

gått til opgaven med liv og lyst, og resultatet av undervisningen hadde vist at skolen dengang stod meget høit. Tal. vilde håpe at blindeskolen i de kommende 45 år vilde gå likeså hurtig fremover som den hadde gjort i de forløpne 45.

Formannen takket alle som hadde stelt det så godt for oss, både under møtet og nu på festen. Det var rent vemodig å tenke på at vi nu kanskje for siste gang hadde frk. Oxholm til matmor ved våre årsmøter. Vi ønsker henne lykke til i hennes nye hjem hvor hun nu skal få nyte en velfortjent hvile, og takker for alt som har vært.

Så gikk man igjen ut i det fri. De yngre samlet sig efter hvert i gymnastikksalen, hvor de moret sig med dans og lek til langt på natt. — —

Under årsmøtet blev sendt telegram til: Fru sogneprest Gran, Høland, fru Emma Larsen, Svolvær, og frk. Elida Hansen, Talvik. Hilsnings- eller takketelegram innløp fra: Vestlandske Blindeforbund, fru sogneprest Gran, fru Emma Larsen, frk. Elida Hansen og frk. Nanna Dahl, Vardø. Fra sistnevnte og fra frk. Katrine Isaksen, Røst, og glassmaker Johannessen, Bergen, overbragte formannen dessuten muntlige hilsener.

Til Østlandske Blindeforbunds medlemmer.

Den årlige salgsutlodning begynte 1. august skal avsluttes til nyttår, idet trekning finner sted antagelig tredje nyttårsdag. Vi har også i år 40 000 lodder, og prisen er 50 øre pr. stk. Det er opsatt 500 gevinster. Jeg vil på nytt gjenta at denne utlodning har en meget stor betydning for vareomsetningen, og da ikke minst for de kvinnelige håndverkere. Jeg håper at også i år mange vil hjelpe til med salget av loddene. Medlemmene får som vanlig 20 pct. av salget. Bestill lodder hos regnskapsføreren i Ø. B., Bergslisens gt. 13, Oslo. Heftene er på 100, 50 og 25 lodder.

Og hallo! Alle innkomne ansøkninger om radioapparater vil i slutten av august bli oversendt «Onkel B.» Så får vi håpe at det blir mange som blir behagelig overrasket.

Og hallo igjen! Når nogen av dem som er innmeldt i Oslo Kretssykekaske, har brukt læge eller sykehus, eller på annen måte har erstatning til gode av kassen, bedes regningen innsendt til regnskapsføreren i Ø. B. frk. Bjørnholt. Enhver må på forhånd betale regningene, således at disse er kvitterte. Man vil så få sig tilsendt hvad man har til gode. Men merk: Det vil alltid gå nogen tid innen disse beløp blir sendt. Regnskapsføreren ekspederer nemlig av praktiske grunner ikke enhver regning efter hvert, men samler dem op, og så blir en passende mengde ekspedert samtidig.

Oslo i august 1930.

Erling Herstad.

Fra forskjellige land.

England. Vi har tidligere omtalt at Nasjonalinstituttet for Blinde i London har gjort optaket til dannelse av en sportsorganisasjon for blinde. Tanken er nu blitt virkeliggjort. Foreløbig har man begynt med svømming og roning; men det er meningen senere også å ta op alle de andre

sprotsgrener som blinde kan utføre. Dette Nasjonalinstituttets nye tiltak er blitt møtt med stor interesse både blandt blinde og blandt seende sportsfolk.

Andragendet er sendt til British Broadcasting Company om at det må bli satt i gang en daglig oplesningstid for blinde. Oplesningen skal omfatte både moderne og klassisk litteratur. Særlig for dem som har mistet synet i en så sen alder at de ikke kan lære sig blindeskrift, vil det være av stor betydning om den ønskede ordning kan komme i stand. — Det kan i denne forbindelse nevnes at det ved enkelte amerikanske kringkastingstasjoner allerede er begynt med slike oplesningstimer for blinde.

Før luftskibet «R. 100» forlot England på sin tur til Amerika, fikk 4 blinde gutter lov til å «bese» skibet. De gikk igjennem luftkjempen fra for til akter under kyndig veiledning og fikk et meget godt begrep om hvordan det hele var ordnet. Guttene lå for dagen en iver og interesse som vakte almindelig oppmerksomhet blandt luftskibets befal og mannskap.

Skottland. På et møte som nylig blev holdt i Perth av det skotske nasjonalforbund av institusjoner og organisasjoner for blinde, blev fremholdt at alle blindeskoleelever som hadde anlegg for det, burde få lett adgang til en videregående utdanning. Videre blev det sterkt betonet at samtlige elever burde få anledning til å lære maskinskrivning, noget som det vilde være av stor betydning for dem å kunne når de skulde ut i livet blandt seende.

Frankrike. Frankrikes blinde døde har nylig sluttet sig sammen til en egen organisasjon. Denne skal utgi et tidsskrift hvor de vil få anledning til å utveksle tanker og erfaringer, drøfte spørsmål av særlig interesse for dem osv. Organisasjonen skal for øvrig på enhver måte søke å komme landets blinde døde til hjelp i deres tunge skjebne.

Tyskland. I den mellemtyske by Wernigerode blev det for nogen tid siden holdt et tre-dagers kurs for blinde og seende blindesaksarbeidere. I alt deltok vel 50. En rekke foredrag om de forskjellige emner blev holdt, ledsaget av diskusjoner. Kurset betegnes i det hele som meget vellykket og betydningsfullt og vil vistnok bli gjentatt et annet år.

Østerrike. I Østerrike har blinde forfattere og musikere i lengre tid hatt sin egen sammenslutning under navn av «Kunstgemeinschaft für Blinde». De arrangerer offentlige oplesnings- og musikkafteener med fremførelse av egne verker, enten ved dem selv eller ved seende kunstnere, og disse aftener er godt besøkt.

Bulgaria. 15. juni sistleden kunde blindeinstituttet i Sofia, den første blindeskole på Balkanhalvøen, feire sitt 25-årsjubileum. Instituttet har hatt overordentlig stor betydning ikke bare som undervisningsanstalt, men også ved den virksomme del dets bestyrere og lærepersonale har tatt i det praktiske blindesaksarbeide. Som et eksempel på hvor godt instituttet følger med i tiden kan nevnes at esperanto allerede i mange år har vært fast fag på læreplanen, og den nuværende bestyrer, hr. Vasil Stefanov, er meget interessert for verdenssprogets utbredelse blandt Bulgarias blinde. Instituttet har siden det blev oprettet, i alt hatt 250 elever.

De forenede Stater. Lighthouse-verkstedene i New York utbetalte i siste regnskapsår 513 000 kr. til blinde som har arbeide der. I alt er 50 kvinner og 100 menn beskjeftiget med børstebinderi og vevning.

Det amerikanske Selskap til Forebyggelse av Blindhet har nylig sendt ut sin 15de årsberetning. Av denne fremgår at det under året er opprettet 45 nye svaksyntklasser i amerikanske skoler. I alt er det nu 350 slike klasser i 95 byer. Ved undervisningen i disse klassene brukes bøker med særlig storstilet trykk, likesom det sørges for den aller beste belysning. Undervisningen er i det hele lagt slik an at det blir mulig for elevene å spare sitt sterkt begrensede syn, som derved ofte styrkes. Selskapet mener det i alt trenges 5000 slike svaksyntklasser i De forenede Stater. Til å utdanne lærere for denne undervisning er det i sommer blitt holdt spesialkurser ved forskjellige amerikanske universiteter.

Kanada. Nasjonalinstituttet for Blinde i Kanada kunde 1. juli feire sitt 10-årsjubileum. Det er ganske overveldende hvad instituttet har maktet å utrette på denne korte tiden. Et par tall vil best vise fremgangen. 25 pct. av Kanadas samlede børsteforbruk dekkes nu av blinde. Nasjonalinstituttet hadde ifjor en omsetning av 1,875,000 kr. mot 34,000 det første året efter starten. — Det er fem blindeskoler i Kanada. Av dem er to offentlige og tre private. Forbundsregjeringen yder Nasjonalinstituttet et årlig statsbidrag av 93 750 kr. og regjeringen i staten Ontario et årsbidrag på 187,500 til fremme av instituttets mangeartede virksomhet. Ved de arrangements av forskjellig slags som instituttet pleier å sette igang hvert år 1. mai, kommer det i Toronto, hvor instituttet har sitt hovedsete, gjennomsnittlig inn 225,000 kr. Den kanadiske almenhet viser i det hele stor forståelse og offervilje når det gjelder blindesaksarbeidet.

Den internasjonale porto for blindeskrift. Fra 1. juli 1930 er innført en ny og meget gledelig endring i de internasjonale satser for sending av blindeskrift, idet høyeste tillatte vekt er øket fra 3 til 5 kg. Dette vil få sin store betydning for alle blinde som låner eller kjøper bøker i utlandet.

Verdensblindekongress i New York 1931. Som vi tidligere har omtalt, blev det ifjor holdt et møte i Wien til forberedelse av en internasjonal blindekongress. Tanken var at denne skulde finne sted i en av de europæiske storbyer (Wien, Amsterdam og Genf blev nevnt). Nu er det imidlertid avgjort at kongressen vil bli holdt i New York våren 1931. American Foundation for the Blind har nemlig stillet 10,000 dollars til rådighet som reisebidrag for europæiske deltagere. Vi skal i et senere nummer komme nærmere tilbake til kongressen. Nu skal vi bare tilføie at president Hoover har sendt innbydelse til alle europeiske land om å la sig offisielt representere. Et par stater har allerede opnevnt utsendinger.

Blinde stenografer i Tyskland.

Vi har før omtalt at man i England og Amerika har mange blinde stenografer. Også i Frankrike og Tyskland er forholdet det samme. I augustheftet av «Esperanta Ligilo» gir frk. Ilse Haberland, Berlin, følgende interessante opplysninger om sitt arbeide som maskinskriverske og stenograf:

Det er kanskje ikke almindelig kjent at blinde kan arbeide som maskinskrivere og stenografer på offentlige kontorer. Betingelsen

for at man skal kunne fylle en slik stilling er at man har et første-klasses kjennskap til maskinskrivning og stenografi.

I Berlin er det en spesialscole (den tidligere krigsblindeskole) hvor man foruten i maskinskrivning og stenografi også får en grundig undervisning i handelsfag. For dem som har avlagt eksamen her, er det en særskilt forening som har til opgave å søke å skaffe dem plasser på offentlige og private kontorer.

Jeg bruker ved stenograferingen en maskin efter Pichts system, hvor skrivningen foregår på en meget lang papirstrimmel, slik at linjeflytning ikke er nødvendig. Maskinen arbeider lett og næsten lydløst, så den ikke forstyrrer. På min maskin for vanlig maskinskrift er det ingen særlige hjelpemidler for blinde, bortsett fra en reliefskala som gjør det mulig for mig å finne et bestemt sted på linjen.

Jeg har allerede vært stenograf i 7 år og har de 4 siste med god fremgang arbeidet i samme firma. Både stenograferingen og maskinskrivningen foregår meget hurtig. Fordom mot å benytte en blind stenograf møtte jeg overalt til å begynne med; men da jeg fikk anledning til å forsøke, viste det sig snart at jeg kunde utføre arbeidet fullt tilfredsstillende, og jeg fikk efter hvert mer å gjøre enn jeg kunde overkomme.

Jeg skal gjerne gi nærmere oplysninger om min virksomhet.

Ilse Haberland.

Friedrich-Karlstrasse 33, Berlin O. 111, Tyskland.

Eugenio Malossi.

En merkelig døvblind italiener.

I Italia er nylig en merkelig personlighet avgått ved døden, Eugenio Malossi, en mann som var ikke så lite av et vidunder.

Eugenio Malossi var født døv og blind i 1892. Allerede tre år gammel blev han optatt på blindeskolen i Neapel, hvor bestyreren snart blev opmerksom på barnets ganske enestående åndsevner. Bestyrer Comm. Martuscelli, skolens grunnlegger og en sann foregangsmann innen italiensk blindesaksarbeide, tok sig personlig av guttens opdragelse og undervisning. Han fant op forskjellige særmeter for å kunne undervise sin elev ikke bare i skrivning, men også i tale. Forsøkene lyktes fullstendig. Da kontakten mellem lærer og elev først var opnådd, tilegnet gutten sig hurtig og lett både de teoretiske kunnskaper og de praktiske ferdigheter, og da Malosso avsluttet sin blindeskoleutdannelse, var han i besiddelse av en meget allsidig viden. Ved siden av meget annet hadde han lært både fransk og engelsk og var dengang næsten den eneste italienske blinde som samtidig leste franske, engelske og amerikanske blindetidsskrifter. Han var også en av de første blinde i Italia som satte sig inn i esperanto, idet han med sin skarpe intelligens straks var klar over den betydning og praktiske verdi verdenssproget kunde få nettop for de blinde.

Men det som Malossi likevel viste den aller største interesse for, og hvor han la en likefrem vidunderlig begavelse for dagen, var mekanikk. Endog presisjonsarbeide kunde han utføre. Bestyrer Martuscelli gjorde alt for å lette Malossi utnyttelsen av sine enestående evner også på dette område. Han lot ham få et eget verksted på skolen og samlet inn penger, så det kunde bli utstyrt med passende verktøi og maskineri. Et merkelig verksted var det. Den døvblinde mannen utførte endog smedarbeide.

Snart blev det imidlertid vanskelig for Malossi. Bestyrer Martuscelli døde og likeså senator Semmola, en universitetsprofessor i Neapel som hadde mistet synet og hadde vist Malossi sin store interesse og verdifulle støtte. Så kom verdenskrigen. Det blev i Neapel opprettet en statsskole for soldater som mistet synet i krigen. I 1921 blev Malossi ansatt som mekaniker ved denne skolen. Her fikk han et utmerket verksted, forsynt med de mest moderne maskiner, særlig tillempet for blinde, og Malossi viste sig snart å være en ren mester som mekaniker. Hans anlegg var så utpreget og hans prestasjoner så fremragende at regjeringen ikke alene gav ham rang som lærer ved skolen, men utnevnte ham endog i 1923 til «Kavaler av den italienske Kronorden» som offentlig anerkjennelse for hans innsats som mekaniker og oppfinner. Seende kunstnere blev fullstendig slått når de stod foran den døvblinde mester og hans arbeider. De følte ikke medlidenhet overfor ham, men derimot den dypeste respekt og aktelse.

Ved Eugenio Malossis begravelse som foregikk under meget stor deltagelse fra Neapels befolkning, var både staten og Neapel kommune offisielt representert.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjeltnet, Bergslensgt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøl, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

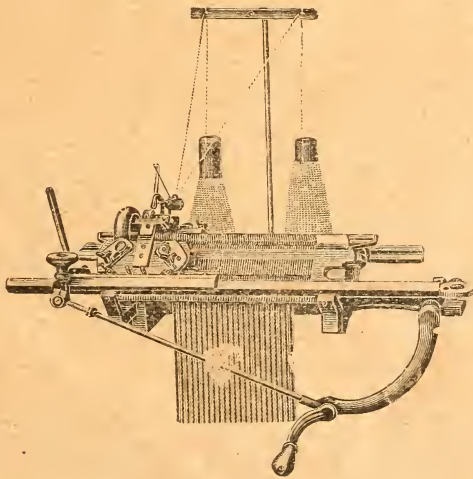
Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer Dr. med. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo.

STRIKKEMASKINER

FOR

HJEMMEINDUSTRI & FABRIKKER

BECKERTS VERDENSKJENTE
STRIKKEMASKINNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 2.00 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.70 —	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.50 —	
	God —	- - 1.35 —	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL**Stort utvalg i skrivesaker****Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.****D. Kogstad.****H. A. BRUN $\frac{A}{S}$** **BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund ^{A S}Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The****ANTON M. OLSEN**

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales *Olav Kyrresgt, 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensygdomme**Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.**Dr. med. I. Schiøtz****Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Tandlæge Mund-Henriksen**
Smaastrandgt. 6. Telefon 4317
BERGEN**Dr. med. øienlæge**
BIRGER MALLING
Bergen**Tandlæge**
Bj. Ohleng-HeePilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.**WERGELANDS** Telf. 1781
TRANSPORTFORRETNING 3723
BERGEN Priv.: 3529
Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevej 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasø besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og selges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp **NORSKE**

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

Legat for Blinde.

Av Stud. filol. Yngvar Sydness' legat for blinde skal der i november iår utdeles 5 eller 6 porsjoner på 100 á 150 kroner til tren-
gende, vanskelig stillede blinde, som har ført en hederlig vandel.

Ansøkninger, ledsaget av attestkopier, bedes sendt Foreningen for Blinde, adresse Postmester Thrap, Haxthausengt. 2, Oslo, innen 20. oktober førstk.

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole
3134 Telf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:
Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskerelvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater

Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

Aarets utstillinger og de blinde.

Som omtalt i referatet fra N. B.s årsmøte representerte så vel A/S 'Blindes Utsalg, Nidaros, som de enkelte utstillere på Trøndelag-utstillingen de blinde på en ærefull måte og gav talende beviser for at de kan hevde sig i konkurransen. Vi kan nu tilføje at det på Østfoldutstillingen i Sarpsborg likeledes var to blinde utstillere og på Drammensutstillingen en. Alle tre utmerket sig.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjetting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17

Søndre Alm. 2. Sandviken

Fjøsangervei 33

Solheimsgaten 46

Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2

Baneveien 20

Haakonsgaten 27

Arbeidergaten 7. Eidemarken

Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

A/S SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
står over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Fra forskjellige land.

Danmark. A/S Blindes Arbejde, København, som blev oprettet ifjor gennem en sammenslutning av verkstedene i Store Kongensgade, De Blindes Erhvervsdepot i Raadhusstrædet og Dansk Blindesamfunds forretning i Ålborg, har nu offentliggjort sitt regnskap for det første driftsår (1. april 1929—31. mars 1930). Det fremgår av regnskapet at den samlede omsetning har utgjort kr. 358,377.48, hvorav kr. 291,250.64 faller på blindes arbeider, kr. 47,636.21 på seendes varer og kr. 19,490.63 på materialer. I arbeidslønn til blinde er utbetalt kr. 91,300.32, hvorav kr. 66,071.91 til blinde bosittende i København og kr. 25,228.41 til blinde ute i distriktene. I alt har forretningen hatt forbindelse med 188 blinde, 79 innen- og 109 utenbys.

Tyskland. I dagene 28. juli—2. august holdt Det Rikstyske Blindeforbund sin 7de forbundsdag i Nürnberg, og i tilslutning hertil fant den 3dje tyske blindevelferdskongress sted. Forbundsdagen talte 136 og blindevelferdskongressen over 600 deltagere, deriblandt en rekke representanter for riksregjeringen, den prøssiske og den bayerske regjering, Nürnberg by o.s.v. På begge de store møtene blev behandlet en rekke saker av inngripende betydning for Tysklands blinde (undervisning, beskjeftigelse, forsorg m. m.). Det blev besluttet å rette en fornyet inntrengende henstilling til riksregjeringen og Riksdagen om lovfestet innførelse av en fast, årlig Blinderente.

Med samtykke av det prøssiske undervisningsdepartement har overlærer dr. Peiser ved statsblindeskolen i Berlin—Steglitz fått i oppdrag å holde en rekke forelesninger om blindepsykologi, blindepedagogikk, blindeundervisning og blindevesenets historie på det filosofiske fakultet ved Friedrich Wilhelm-universitetet i Berlin. Det er universitetsledelsens mening på denne måten å gi de studerende et allsidig kjennskap til de blinde og deres kår, og man håper derved også å kunne vekke akademikernes interesse for de forskjellige grener av blindesaksarbeidet.

England. Vi omtalte i forrige nummer at da det engelske kjempeluftskib «R. 100» skulde ut på sin Atlanterhavsferd, fikk 4 blinde gutter lov til å «bese» skibet. 4 unge blinde damer hadde for kort tid siden en lignende meget interessant oplevelse. Det var tidligere elever av blindeskolen i Edinburgh som opholdt sig på Orknøene i feriebesøk nettop da den tyske Atlanterhavsflyver Hirth kom til Kirkwall. De hadde under ferieopholdet truffet sammen med sin forhenværende lærer, Mr. William Kirkness, og denne fulgte dem til landingsplassen. Her var flyveren travelt optatt med å gjøre sit aeroplan klart til å fortsette turen; men han avbrøt straks sitt arbeide for å kunne gi de blinde besøkende en utførlig beskrivelse av maskinen. Han blev overordentlig interessert da han fikk vite at tre av dem hadde universitetsutdannelse. En av de besøkende som er både døv og blind, er en meget flink mekaniker. Hun satte derfor særlig pris på å bli kjent med aeroplanets tekniske detaljer, og disse blev forklart henne ved hjelp av fingeralfabetet.

Amerika. I De forenede Stater som i mange andre land er børstebinderi et av hovedfagene for blinde håndverkere. Det er da heller ikke småtterier det dreier sig om der borte. I 1928 blev det bare av kosten fremstillet 329,275 dusin og i 1921 endog 471,391 dusin.

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoife, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres etter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/S} $\approx$ Ved Muren $\approx$ **BERGEN**

Anton Olsen - Bergen

Mineralvandfabrik

Alle Mineralvande

Tip-Top-Kvaliteter

Aktie-Vorterøl & Landsøl

paa Lager.

Telefoner 1604 - 6475

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen ^{A/S} Bergen

Børs Café & Restaurant

BERGEN

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

IRGENS

Transportkompagni ^{A/S}

BERGEN

Transport & Spedition

C. Rabe, Musikhandel

Pianoer — Orgler

BERGEN

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 10.

Oktober 1930

19 år.

Nordenfjelske Blindeforbunds årsberetning for 1929.

Nordenfjelske Blindeforbunds styre skal herved få avgi følgende beretning for det forløpne år, det 29. siden forbundets stiftelse:

A/S Blindes Utsalg.

I betraktning av de synkende priser og arbeidskonfliktene, som i årets to siste måneder virket sterkt hemmende på salget, må omsetningen i 1929 betegnes som tilfredsstillende.

Av materialer er det levert til blinde for kr. 7058.56. Tapetserverkstedet har fått materialer for kr. 20 658.16. Det har beskjeftiget 6 mann.

Utsalget har i årets løp hatt forbindelse med 60 blinde, 28 kvinner og 32 menn. Materialer er som før levert på kreditt til alle blinde som har ønsket det, og kvinnene har fått 20 pct. rabatt på garn som vanlig.

Av Owesens legat er mottat kr. 12 000.00 for 1928 + kr. 1184.05 i tillegg for 1927. Herav er kr. 4000.00 anvendt til administrasjon og husleie som bestemt av legatstyret. Til frakter og emballasje for materialer som er tilsendt blinde, og for varer som er mottat fra dem, til 20 pct. rabatt på materialer til kvinnene og som tilskudd er anvendt kr. 6921.37. Herved har 32 blinde fått helt eller delvis ettergitt sin materialgjeld med tils. kr. 3320.23. Til avskrivning av bøker i punktskrift er anvendt kr. 1998.46, og man har derved også i år skaffet flere blinde arbeide. Her igjennem fremkommer en overskridelse av kr. 921.83, idet der som nevnt er mottat kr. 12 000.00, men anvendt kr. 12 921.83.

Både utsalgets og verkstedets regnskap har også i 1929 kunnet avsluttes med overskudd.

Blindes Hus.

har — takket være N. B.s andel av bidraget fra Det norske Penge-
lotteri — fått redusert pantegjelden med kr. 10 000.00, så den
pr. 31. 12. 1929 er bragt ned til kr. 150 000.00. Da utgiftene til
vedlikehold har vært forholdsvis små, har man også dette år kun-

net overføre til forbundets almindelige kasse renter av den kapital som er nedlagt i huset.

Reisesekretær Flydal

har virket i vårt distrikts samtlige fylker, hvor han i årets løp har holdt i alt 134 foredrag. Han har fått stiftet noen foreninger til beste for forbundet, og flere ungdomslag og losjer har lovt å ta blindesaken op på sitt program. Ved kollekt har han innsamlet ca. kr. 2000.00. Mange blinde har han opmuntret og hjulpet ved personlige besøk i deres hjem, og flere som man tidligere ikke visste om, har han fått anmeldt til Norges Blinderegister.

Innsamlingsvirksomheten

i Nidaros har innbragt ca. kr. 1250.00 netto. N. B.s andel av kirkeofringen 1928 — bokført i regnskapet for 1929 — utgjorde kr. 212.60. Av skoleinnsamlingen 1928 falt på N. B. kr. 783.42. (I 1927 var disse beløp henholdsvis kr. 669.80 og kr. 654.87.) I likhet med tidligere år er utbyttet av kirkeofringen og 25 pct. av skoleinnsamlingens utbytte overført til Hjelpfond for N. B., hvis kapitalbeholdning pr. 31. 12. 1929 utgjorde kr. 35 164.78. — Fra frk. Petra Kock har forbundet hatt den glede å motta en testamentarisk gave på kr. 500.00, som er gått inn i den almindelige kasse.

Hjelp til enkeltpersoner.

Forbundet har i årets løp utdelt bidrag og ydet lån som hjelp til selvhjelp med et samlet beløp av kr. 910.00. Dessuten har 34 blinde fått sine materialkonti i Blindes Utsalg redusert med tilsammen kr. 3320.23.

Forskjellige meddelelser.

Forbundets Nidaroskomité for kameratslig samvær og komitéen for de enkelte blindes vel har fulgt de tidligere optrukne retningslinjer og utført et meget godt og interessert arbeide.

N. B.s sykeforsikring omfattet pr. 31. 12. 1929 34 medlemmer. Forbundets samlede tilskudd til sykepremie for disse utgjorde kr. 720.64.

I årets løp har det vært holdt 5 styremøter hvor det er behandlet i alt 20 saker. Forbundets 29. årsmøte blev holdt på Dalen blindeskole den 26. juni i tilslutning til N. B.s 10. landsmøte.

Våre foreninger har også dette år arbeidet målbevisst og planmessig, og deres antall er i jevn vekst.

Bondeungdomslaget i Nidaros gledet deltagerne i vårt landsmøte med en vellykket hyttefest. Dessuten holdt laget ved juletid sin tradisjonelle «blindekveld», hvis nettoutbytte blev kr. 51.75.

De forskjellige dampskibsselskaper har i likhet med tidligere år innrømmet fri reise eller moderasjon for vår reisesekretær og for deltagerne i forbundets årsmøte.

Pressen har som før vist stor interesse og forståelse for vårt

arbeide og har derved i høi grad bidratt til å fremme forbundets samfundsgagnlige virksomhet.

Idet vi avslutter denne beretning, vil vi få uttale en hjertelig takk til alle som på en eller annen måte har vist blindesaken interesse og ydet den støtte.

Nidaros, i juni 1930.

I styret for Nordenfjelske Blindeforbund

Halvdan Karterud.

E. A. Nordberg. Agnes Wolmar. Erik Harildstad. Th. Nergård.

Beretning om Nordenfjelske Blindeforbunds lånebiblioteks virksomhet i 1929.

Ifølge bibliotekarens rapport er boksamlingen i årets løp øket med i alt 195 bind og hefter. Det vesentligste av dette er anskaffet ved avskrivning. 5 blinde har også i 1929 hatt betalt avskrivningsarbeide for biblioteket, og ved siden herav har som før en del damer og herrer, blinde som seende, bidratt til boksamlingens vekst ved gratis avskrivning, likesom de bøker som kommer ut på N. B.s trykkeri, efter hvert blir innkjøpt.

Boksamlingen teller nu:

Skjønnlitteratur: 228 verker, 1196 bind. Lære- og lesebøker: 67 verker, 230 bind. Musikalier: 87 bind og hefter, herav 8 bind teoretiske verker. Hertil kommer en del bibelske og andre religiøse verker, årganger av aviser og tidsskrifter m. m. Bøkene er gjennemgående i meget god stand.

Biblioteket har i årets løp hatt 91 lånere. I 874 lån er det i alt utlånt 1684 bind. Utlånene fordeler sig således:

Innenbys i Nidaros: 66 lånere, 1106 bind. Ellers i N. B.s distrikt: 20 lånere, 421 bind. V. B.s distrikt: 2 lånere, 52 bind. Ø. B.s distrikt: 4 lånere, 78 bind. Danmark: 1 låner, 24 bind. Sverige: 1 låner, 3 bind.

Biblioteket har forsøksvis innkjøpt for å holde tilsalgs et mindre parti små, lette lommeapparater (regletter) for punktskrift.

Biblioteket har også i 1929 mottatt kr. 500.00 av bokholder Johan Christian Jensens legat og kr. 300.00 av fru Wolmars interesserte dameforening.

Til slutt ønsker styret å uttale en hjertelig takk til alle som på en eller annen måte har vist vårt bibliotek interesse og ydet det støtte i det forløpne år.

Nidaros, i juni 1930.

Erik Harildstad.

Ingeborg Brun.

Agnes Wolmar.

Utdrag av regnskap for Nordenfjelske Blindedeforbund 1929.

Inntekt:

Saldo fra f. å.:		
Kassabeholdning	kr. 1 209.15	
Innestående i bank	» 2 201.19	
Pantobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	» 2 000.00	
		kr. 5 410.34
N. B.s andel i kirkeofringen 1928	» 212.60	
N. B.s andel i skoleinnsamlingen 1928	» 783.42	
Gaver og bidrag:		
1. Refusjon av bidrag fra kommuner	kr. 280.00	
2. Gaver fra foreninger og private	» 960.02	
3. Testamentarisk gave fra frk. Petra Kock	» 500.00	
4. Blindesaksafta i Bondeungdomslaget	» 51.75	
		» 1 791.77
Overskudd på N. B.s utlodning i 1928	» 1 405.91	
Kollekter og innsamling ved Flydal	kr. 1 615.28	
Innsamling i Nord-Norge ved Flydal	» 347.00	
		» 1 962.28
Refusjon av bidrag fra Owesens legat	» 50.00	
Aktieutbytte i A/S Blindes Utsalg	» 750.00	
Renter av bankinnskudd og pantobligasjon	» 251.64	
Renter av egen kapital i Blindes Hus	» 5 400.00	
Kontingent for 1929	kr. 638.50	
Kontingentrestanser	» 153.00	
		» 791.50
Owesens legat	» 13 184.05	
Pengelotteriets bidrag v/ N. Bf. (rest	» 10 000.00	
Trondhjems-innsamlingen	» 1 517.00	
Gaver til biblioteket:		
Fra Jensens legat	kr. 500.00	
Fra en dameforening v/ fru Wolmar	» 300.00	
		» 800.00
		Kr. 44 310.51

Utgift:

N. B.s hjelpefond:		
Kirkeofringen for 1928	kr. 212.60	
25 pct. av skoleinnsamlingen for 1928	» 195.85	
Aktieutbytte i A/S Blindes Utsalg	» 750.00	
Tilskudd for 1928 og 1929	» 100.00	
		kr. 1 258.45
N. B.s bibliotek:		
Husleie	kr. 420.00	
Tilskudd fra N. B.	» 1 750.00	
Gaver til biblioteket	» 800.00	
		» 2 970.00
Bidrag og lån til blinde	» 981.00	
Administrasjon:		
Sekretariat	kr. 840.00	
Kasserer	» 360.00	
Porto	» 115.05	
Telefon, teleg., kontorrekvisita, 1 sofabank m. m.	» 124.75	
Husleie for kontor og forsamlingsrum	» 360.00	
Vask av kontor	» 166.00	
		» 1 965.80
Abonnement på «Blindesaken» 1929	» 342.00	
Abonnement på «Norges Blinde» 1929	» 89.00	

Trykning av årsberetning	»	66.75
Inkasso av kontingent	»	24.00
Provisjon av Trondhjems-innsamlingen	»	193.65
Utgifter vedk. årsmøtet og landsmøtet 1929	»	757.45
Bidrag til innkjøp av bøker og noter	»	67.70
Formannens reise til Stockholm	»	232.80
A/S Blindes Utsalg	»	13 184.05
Sekretær Flydals virksomhet:		
Lønn	kr. 2 400.00	
Reiseutgifter og opphold	» 1 335.28	
Opphold i Trondhjem for innsamlingen	» 85.16	
Trykksaker	» 42.00	
		» 3 862.44
Varer til utlodning i Isfjorden	»	32.50
Avgift for 1927 til N. Bf.	»	2 000.00
Blindes Hus:		
Pengelotteriets bidrag, rest	»	10 000.00
Saldo:		
Kassabeholdning	kr. 1 844.18	
Innestående i bank	» 2 438.74	
Pantobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	» 2 000.00	
		» 6 282.92
		Kr. 44 310.51

Gustav Dybvig,
kasserer.

Regnskapet er revideret og funnet i orden.
Johs. Jørstad.

Utdrag av regnskap for Blindes Hus 1929.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo	kr. 2 714.36	a. Pantelånsrenter	8525
Inngått husleie	» 22 890.07	b. Renter av egen	
Renter for 1929	» 240.00	kapital	5400
Tilfeldig inntekt (Penge-			kr. 13 925.00
lotteriet)	» 10 000.00	Skatter	» 3 236.49
		Lys og lysreparasjoner...	» 434.48
		Maling	» 731.15
		Tre- og murarbeide ...	» 278.79
		Rørlegger og smed	» 1 447.60
		Administrasjon 1929 ...	» 1 160.00
		Diverse	» 324.34
		Renhold	» 93.75
		Avdrag	» 10 000.00
		Balanse	» 4 212.83
	Kr. 35 844.43		Kr. 35 844.43

Oskar Haglund.

Oskar Skaug.

Halvdan Karterud.

Utdrag av regnskap for Nordenfjelske Blindeforbunds bibliotek pr. 31. december 1929.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo pr. 1. 1.	kr. 76.80	Lønn til bibliotekar	kr. 1200.00
Bokholder Johan Chr. Jensens legat	» 500.00	Bøker og noter	» 38.83
Dameforeningen v/ fru dr. Wolmar	» 300.00	Papir	» 78.59
N. B.s tilskudd	» 1750.00	Avskrivningsarbeide	» 1998.46
A/S Blindes Utsalg re-fundert	» 2302.55	Innbinding	» 606.00
Solgt 4 punktskriftsapparater	» 18.00	Sprit og skjellakk til im-pregnering	» 245.75
Renter	» 2.41	Frakter	» 23.50
Solgt papir	» 74.80	Brensel	» 148.50
		Vask	» 191.46
		Radiotilbehør	» 65.00
		Brandassuranse	» 76.25
		Bud	» 27.00
		Innpakningspapir etc. ...	» 18.71
		Punktskriftsapparater ...	» 84.79
		Diverse	» 132.08
		Balanse	» 90.04
Kr. 5024.96		Kr. 5024.96	

Saldo pr. 1. 1. 1930	kr. 90.04
Trondhjems Sparebank ...	» 34.20
Privatbanken	» 2.65
Kassabeholdning	» 53.19
Kr. 90.04	

Trondhjem 31. desember 1929.

Karl Røvde.

Revidert: Gustav Dybvig.

Blindesak og kirkeofring.

(Av reisesekretær John Sætre.)

Da jeg for vel 10 år siden begynte som reisesekretær for Vestlandske Blindeforbund, følte jeg mig overbevist om at det ikke skulde gå lenge før kirkeofringen til blindesaken skulde bli helt almindelig. Det var jo bare å forklare hvordan vi brukte pengene, så trodde jeg det var innlysende for alle at der måtte ofres. Min sikre overbevisning skrev sig fra min kristne barnelærdom og fra hvad jeg senere hadde hørt i bedehus og kirke. Stor blev min forundring da jeg opdaget at det slett ikke var så lett å få prester og menighetsråd til å forstå dette. Jeg skjønnte nok at kravene var mange; men det var nok ikke bare det som stengte for ofringen til saken.

En dag hadde jeg en samtale med en eldre prest og spurte da om det ikke kunde være mulighet for en ofring til blindesaken. Han svarte helt bestemt at det kunde det ikke bli tale om; for det var så mange faste ofringer. Jeg prøvde forsiktig å spørre om det ikke kunde gå an å skifte på det, så blev det kanskje en dag for vår sak også. Jeg tror nok menighetsrådet vil forstå at det ikke nettop er av det letteste å miste synet. Jeg sier videre at jeg er glad i Sjømannsmisjonen, og jeg mener det bør ofres til den; men

DEN ER

EXTRA

GOD

Be om den
grønne pakken!

NY

Langaards nye Superior Mixture i den grønne pakken, er en usedvanlig behagelig, fyldig tobak til en rimelig pris. Den biter ikke paa tungen og generer ikke halsen.

Kvaliteten er E X T R A god.

Langaard's

Superior-Mixture

45 GR.

80 ØRE

hvad tror De en sjømann vilde si dersom jeg påstod at sjømannen trenger mer hjelp enn den som har mistet synet? — Ja, lenger kom vi ikke; for sognepresten skiftet nu samtaleemne.

Efter et foredrag gikk en annen prest op på talerstolen og rettet en hjertelig takk til undertegnede «for det gode og varmt fremførte foredrag». Men så sluttet han sin takk med disse ord: «Når ikke vi her har hatt kirkeofring til saken, kommer det av at jeg mener det er det offentlige som bør ta sig av blindesaken.» — Ser vi rolig på denne uttalelse, må vi jo komme til det resultat at hverken kirken eller de private har noget med denne sak å gjøre.

Om kvelden tenkte jeg meget på prestens ytring, som ellers ikke var mig ukjent; men å forstå den var mig umulig. Ordene «Elsk din næste» eller «Hvo som ser sin bror lide mangel» o. s. v. kom mig i tankene. Jeg kunde ikke med min beste vilje skjønne at man av en slik grunn kunde avvise kirkeofringen. Men etsteds må der være et feilsyn som gjør at menighetene ikke ofrer til blindesaken. Det hender jo at det ikke kommer inn en eneste øre ved kirkeofring i et fylke i et helt år, og det til tross for at det hvert år sendes en skrivelse til hvert eneste menighetsråd i landet. Ved kirkeofring på strekningen fra Romsdal til Aust-Agder, altså til Vestlandske Blindeforbund, pleier det å komme inn nogen få hundre kroner, og ett år var det ikke mer enn kr. 216.90, så det viser ikke stor interesse.

Jeg gleder mig alltid når jeg ser det settes i gang ofringer til skadelidte familier på sjø eller land. Men ta et eksempel: Det bor to mann under like vilkår og med like store familier. Så hender det to ulykker. Den ene skyter ut øinene, og den andre mister husene sine ved et snøskred. Hvem er verst stillet av disse to? Fornuftige folk vil svare at begge trenger hjelp, men at ulykken selvfølgelig er størst for den som mistet synet. Har man helsen, ja så kan det nok la sig gjøre å bygge et nytt hjem; men den blinde mistet både synet og troen på sig selv og vil bli hjelpeløs dersom ikke hjelp kommer.

Alle penger som kommer inn ved kirkeofring, blir lagt til våre hjelpefond, og det er bare rentene som brukes. Var alle menighetsråd våkne for dette arbeide, vilde det bli ofret til saken, og da vilde fondene få en slik størrelse at vi i fremtiden kunde utføre det arbeide som Jesus taler om i «Den barmhjertige samaritan».

John Sætre.

(Efter «Fædrelandsvennen», Kr.sand S.)

Østlandske Blindeforbunds årsberetning for 1929.

Slutning).

Bidrag fra foreninger 1929.

«Godt Haab», Oslo	kr. 100.00	Næss kv.foren., Rolvsøy... kr.	15.00
Botne Blindeforen., Botne »	150.00	«Solglytt», Arendal	» 600.00
«Ungbirken», Onsøy	» 150.00	Kråkstad eldre kv.forening »	» 25.00

«Vannliljen», Sandeherad kr.	20.00
Rokke eldre kv.forening... »	40.00
Østre Kvelde kv.forening... »	5.00
Horten Blindesaksforening »	300.00
«Duggdråpen», Fevik pr.	
Arendal	50.00
«Friskt Mot», Arendal ... »	500.00
Herefoss Kvinneforening... »	65.00
«Vårbud», Homborgsund... »	150.00
«Viljen», Lom	120.00
Lærerinnenenes blindeforen., Vang, Hamar	80.00
Vikene Blindefor. & indre Sjømannsmission, Onsøy »	100.00
Vestre Os manns- & kv.f. »	30.00
«Lyskasteren», Oslo	100.00
De blindes Vel, Drammen »	250.00
Blindesaksaften i Moss K.	
U. F.	48.83
Bøylestad ungdomsforen... »	50.00
Hortens Blindeforening ... »	100.00
Fru Karen Stenersens fore- ning, Oslo	130.00
Barneforen. «Liljen», Kjø- vangen, Son	30.00
Ø. Halsen Omstreiferforen. »	40.00
Dals Kvinneforen., Frogn pr. Spro	10.00
Botne Blindeforening	125.00
Blindeforeningen Demring, Vang, Hamar	160.00
«Vårblomsten», Jordet sko- le, Brunlanes..... »	25.00
«Humla», Oslo	85.00
Rolvsvø Misjonsforening... »	20.00
«Mot Lys», Fredrikstad ... »	185.00

Kr. 3858.83

Bidrag fra private 1929.

Fru skibsreder Salvesen ... kr.	20.00
Markus Vikene, Svelvik ... »	6.00
Lærer Olav Larsson, Dalen, Telemark	5.00
Thv. Hvidsten, Kvelde..... »	33.00
v/ ordfører L. Jørgensen, Skåtøy	6.00
v/ Line Årholt, Vaktberg, Stokke	5.00
v/ ordf. Kvaale, Bygland... »	9.25
Ungdom på Husø v/ Em- ma Paulsen	450.00
v/ Alf Arnesen, Furnes ... »	3.00
Konditor O. Børresen, Drø- bak	150.00
Fru Bertha Geelmuyden, Høvik	5.00
Fru Alette Røed, Sanne, Skoger st.	5.00

Direkt. Giverholdt-Hansen, Oslo	kr. 20.00
Gudm. Bjørnstad, Lille- strøm	» 10.00
Kr. 782.25	

Bidrag fra fylker 1929.

Østfold	kr. 300.00
Opland	» 100.00
Aust-Agder	» 100.00
Akershus	» 200.00
Buskerud	» 100.00

Kr. 800.00

Bidrag fra kommuner 1929.

Ski	kr. 50.00
Tolga	» 10.00
V. Toten	» 20.00
Hedrum	» 50.00
Ådal	» 30.00
Ål	» 35.00
Y. Sandsvær	» 50.00
Hoff, Vestfold	» 20.00
Lardal	» 25.00
Tjølling	» 25.00
Lesja	» 25.00
Vestby	» 50.00
N. Fron	» 25.00
Solum	» 50.00
Nannestad	» 10.00
Rødnes	» 25.00
Nøtterøy	» 50.00
Krødsherad	» 25.00
Landvik	» 20.00
V. Moland	» 20.00
Lunde, Telemark	» 10.00
Hjartdal	» 20.00
Tjømø	» 25.00
Hole	» 20.00
Hurdal	» 10.00
Trøgstad	» 20.00
Flesberg	» 25.00
Fredriksvern	» 25.00
Nore	» 20.00
Eidskog	» 50.00
Gol	» 25.00
Halden	» 50.00
Varteig	» 20.00
Nissedal	» 20.00
Hamar	» 100.00
Oslo	» 1500.00
Eidsvoll	» 50.00
Kråkøy	» 40.00
Vågå	» 25.00
Asker	» 50.00
Holla	» 25.00
Gjerdrum	» 25.00
Siljan	» 15.00

Brunlanes	kr. 50.00	Spydeberg	kr. 70.00
Horten	» 100.00	Sem	» 50.00
Larvik (1928/29)	» 200.00	Berg	» 25.00
Onsøy	» 50.00	Rakkestad	» 25.00
Hønefoss	» 200.00	Ø. Eiker	» 25.00
Aker (1928/29 & 1929/30)	» 200.00	Skoger	» 50.00
Larvik (1929/30)	» 200.00		
Grue (1928/29 & 1929/30)	» 200.00		Kr. 4660.00
N. Høland	» 25.00		
Eidanger	» 25.00		
Strømmen	» 25.00		
Borge	» 25.00		
Hisø	» 20.00		
Askim	» 100.00		
Stokke	» 25.00		
Sørum	» 20.00		
Notodden	» 50.00		
Hvaler	» 25.00		
Tune	» 100.00		

Bidrag til gamle hjemmet 1929.

Fabrikkеier M. Glott, til driftsfond	kr. 500.00
Frk. Cathrine Eger	» 20 000.00
v/ pastor Bråtveit	» 2 000.00
Såner hedningemisjons kvinneforening	» 20.00
	Kr. 22 520.00

Østlandske blindеforbunds alm. kasse 1929.

Inntekt:

Beholdning pr. 1. 1. 1929	kr. 27 569.72
Kontingent	» 829.80
Livsvarig kontingent	» 25.00
Bidrag fra foreninger	» 3 858.83
Bidrag fra private	» 782.25
Bidrag fra fylker	» 800.00
Bidrag fra kommuner	» 4 610.00
Tilbakebetalt på lån	» 144.00
Basar	» 4 069.35
Utlodning	» 14 012.06
Kirkeofring	» 1 188.56
Skoleinnsamling	» 2 103.20
Solemerker	» 1 455.00
Innk. ved reisesekretær... ..	» 75.09
Ø. B.s andel av Lotteripenger	» 15 000.00
Solgt maskiner, apparater og papir	» 299.75
Tilsk. til bibl. av frk Egers Legat	» 2 205.00
Blindes Hus	» 5 156.00
Tilbakebetalt av Oslo off. skole for meget utbetalt ved skoleomsetningen	» 163.90
Bil overført balansekonto	» 3 000.00
Renter	» 1 786.65

Kr. 89 134.16

Utgift:

Kontingent for «Norges Blinde» og «Blindesaken»	kr. 344.00
Blindes Utsalg	» 12 000.00
Blindes Utsalgs filial	» 2 295.61
Bidrag	» 2 669.52
Avgift til Norges Blindеforbund	» 3 000.00
Garage	» 1 182.40
Hjelpеfondet:	
Kirkeofring	1 188.56
Ø. B.s konting.	100.00
Livsv. konting.	25.00
	» 1 313.56
Årsmøte og juletefest	» 1 274.47
Repr.tanter til landsmøtet	» 390.00
Inventar	» 13.80
Biblioteket	» 3 023.82
Administrasjon	» 3 777.04
Blindes Hus	» 4 594.73
Tilfeldige utgifter	» 89.90
Nye erhvervsforsøk	» 957.40
1 Chevrolet lastebil	» 4 394.26
Lån	» 1 718.80
Basarutgifter	» 233.40
Utlodning	» 7 869.10
Ekspedisjon av solmerker	» 72.77
Reisesekretær	» 1 028.55
Balanse: beholdning	» 36 891.03

Kr. 89 134.16

Oslo, 24. mars 1930.

I orden. Beholdningen kontrollert.

Mt. Asla. (sign.)

A. O. Røsegg. (sign.)

Revidert. Oslo, 1. april 1930.

Esther Bjørnholt. (sign.)

Christian Sommerschild. (sign.)

kasserer.

Børsautorisert revisor.

Gamlehjemmet 1929.

Inntekt:

Beholdning pr. 1. 1. 1929	kr. 34 631.40
Netto innt. av «Elverhøi» »	403.00
Bidrag »	2 020.00
Gave fra frk. Cathrine Eger »	20 000.00
Bidrag til hjemmets drifts-fond »	500.00
Renter »	1 202.94

Kr. 58 757.34

Utgift:

Betalt tilbake lån til Hus-fondet	kr. 2 000.00
Forskudd provisj. for inn-samling til driftsfond ... »	500.00
Assuranse »	125.25
Balanse: beholdning ... »	56 132.09

Kr. 58 757.34

Oslo, 24. mars 1930.

I orden. Beholdningen kontrollert.

Mt. Asla. (sign.)

A. O. Røsegg. (sign.)

Revidert. Oslo, 1. april 1930.

Esther Bjørnholt. (sign.)

Christian Sommerschild. (sign.)

kasserer.

Børsautorisert revisor.

Husfondet 1929.

Inntekt:

Beholdning pr. 1. 1. 1929	kr. 35 163.73
Renter »	1 471.18

Kr. 36 634.91

Utgift:

Balanse: beholdning ...	kr. 36 634.91
-------------------------	---------------

Kr. 36 634.91

Oslo, 24. mars 1930.

I orden. Beholdningen kontrollert.

Mt. Asla. (sign.)

A. O. Røsegg. (sign.)

Revidert. Oslo, 1. april 1930.

Esther Bjørnholt. (sign.)

Christian Sommerschild. (sign.)

kasserer.

Børsautorisert revisor.

Sykeforsikringsfondet 1929.

Inntekt:

Beholdning pr. 1. 1. 1929	kr. 15 371.40
Renter »	752.00

Kr. 16 123.40

Utgift:

Sykepremie okt.—desbr....	kr. 222.80
Balanse: beholdning ... »	15 900.60

Kr. 16 123.40

Oslo, 24. mars 1930.

I orden. Beholdningen kontrollert.

Mt. Asla. (sign.)

A. O. Røsegg. (sign.)

Revidert. Oslo, 1. april 1930.

Esther Bjørnholt. (sign.)

Christian Sommerschild. (sign.)

kasserer.

Børsautorisert revisor.

Status for Østlandske blindeforbund 1929.

Den alm. kasse.

A k t i v a.

1 Chevrolet lastebil	kr. 3 000.00
Aktier i Tankfart	» 5 000.00
Bibliotekfondet	» 1 212.93
Til beste for blinde barn »	454.39
Bankbeh. og kontanter... »	27 223.71

Kr. 36 891.03

P a s s i v a.

Kapitalkonto	kr. 36 891.03
--------------------	---------------

Kr. 36 891.03

Gamlehjemmet.

A k t i v a.		P a s s i v a.	
«Elverhøi», innkjøpssum ... kr.	23 252.44	Kapitalkonto	kr. 56 132.09
Bankbeh. og kontanter... »	32 879.65		
	Kr. 56 132.09		Kr. 56 132.09

Husfondet.

A k t i v a.		P a s s i v a.	
Bergslensgt. 13, Oslo, innkjøpssum	kr. 60 000.00	Gjeld til Enkekassen	kr. 25 000.00
Statsobligasjoner	» 10 000.00	Kapitalkonto	» 71 634.91
Bankbeh. og kontanter ... »	26 634.91		
	Kr. 96 634.91		Kr. 96 634.91

Sykeforsikringsfondet.

A k t i v a.		P a s s i v a.	
Statsobligasjoner (pål. kr. 10 000.00)	kr. 9 970.58	Kapitalkonto	kr. 15 900.60
Hypotekobligasj. (pål. kr. 7 200.00)	» 5 400.82		
Bankbeh. og kontanter ... »	529.20		
	Kr. 15 900.60		Kr. 15 900.60

Oslo, 24. mars 1930.

I orden. Beholdningen kontrollert.

Mt. Asla. (sign.)**A. O. Røsegg.** (sign.)

Revidert. Oslo, 1. april 1930.

Esther Bjørnholt. (sign.)**Christian Sommerschild.** (sign.)

kasserer.

Borsautorisert revisor.

Utdrag av regnskap for „Blindes Utsalg“ i Oslo, pr. ³¹/₁₂ 1929**Gevinst- & og taps-konto.**

D e b e t.		K r e d i t.	
Omkostnings konto	kr. 15 146.25	Tilsk. fra Ø. Blindeforb....	kr. 12 000.00
Omkostn. for filialen	» 2 495.61	Tilskudd til filialen	» 2 295.61
Balanse, overf. kap. kto. »	3 475.29	Utestående for filialen ... »	200.00
		Vare konto	» 4 983.41
		Material konto	» 226.72
		Reparasjons konto	» 1 373.97
		Rente konto	» 37.44
	Kr. 21 117.15		Kr. 21 117.15

Balanse-konto.

Konto pro diverse	kr. 11 400.73	Kapital konto	kr. 37 544.59
Bank konto	» 2 161.46		
Kassa konto	» 998.53		
Materialbeholdning	» 1 957.65		
Varebeholdning, utsalget »	17 783.33		
Varebeholdning, filialen... »	3 242.89		
	Kr. 37 544.59		Kr. 37 544.59

Oslo, 22. mars 1930.

S. Schilling,
bestyrer.**Marie Arnesen,**
bokholder.**Aksel A. Jensen,**
revisor.

Adresser:

Sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7, Oslo. Telefon 10 197.

Kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes st., Furnes telefoncentral.

Frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo. Telefon 41 243.

Kurvmaker Rolf Arnesen, Minnesund st., Feiring central.

Dr. med. I. Schjøtz, Langes gt. 7, Oslo. Telefon 22 067.

Østlandske Blindeforbunds kontor, Bergliensgt. 13, Oslo (Regnskapsfører, frk. Esther Bjørnholt). Kontortid kl. 17—19. Telefon 63 286.

Ø. B.s lånebibliotek, Bergliensgt. 13, Oslo. Telefon 63 285.

Blindes Utsalg, Bergliensgt. 13, Oslo. Telf. 62 433. (Bestyrer S. Schilling.)

Filialen i Thv. Meyersgt. 78, Oslo. Telefon 14 076.

Nordlandsbrev.

(Fra reisesekretær *Karl Flydal*.)

Det er kanskje dem som har interesse av å høre litt om blindesaksarbeidet i Nord-Norge. Som forholdene er her nord, passer det best å være i disse strøk høst og vår.

20. august bar det avsted med hurtigruteskipet «Polarlys» fra Ålesund. Hele veien nordover en herlig tur. Noget av det vakreste en kan ønske sig, er i et så strålende vær å følge kysten opover. De kjente sjøstykker Hustavika, Folla og Vestfjorden lå der så rolige og speilblanke som det skulde vært på et stille tjern. Kom til Svolvær 22. august. Derfra til Stamsund neste dag og kjørte med det samme frem til Valberg, ca. 22 km. fra Stamsund. I Valberg blindesaksmøte søndag 24. august. Det er kjekke og forståelsesfulle folk i Valberg og likeså på Horn. Begge steder godt fremmøtte, og interessen for blindesaken er der meget stor. — Fra Horn med motorskyss ca. 2 timer rundt en lang ødde og så nord- og vestover til Knutstad i Borge. Været var utmerket, og det kom vel med her; for det kan til sine tider vise et helt annet ansikt. Strøket ligger direkte ut mot det åpne Nordishav, og vi kjenner alle litt til dets luner.

Fru lærer Karlsen hadde i Nordbygda, som de kaller det, arrangert møter, så det gikk raskt fra sted til sted. Lørdag 30. august kom jeg til Bøstad, som er centrummet i Borge. Bodde her hos lærer og ordfører Vilhelm Olsen. Fikk søndag 31. høve til å tale om blindesaken fra kordøren i Borge kirke. Om eftermiddagen foredrag i Bøstad ungdomshus.

Turen gikk så videre til Evjen og Eggum. På sistnevnte sted holdt vi til i et stort naust. Man drog først ut et par båter. Så blev det lagt planker på sildekasser, og det gikk ganske godt. En får av og til ikke være så kræsen på det med lokalitetene. — Neste dag til Eltoft, hvor jeg blev mottatt av vår felles venn Hilmar Krogh. Vi var over fjellet til Undstad, en stor gård som ligger noget avsides; men det bor ca. 200 mennesker der. Det var en drøi marsj frem og tilbake samme dag. En av Kroghs småpiker fulgte med, og vi var tilbake på Eltoft sent om kvelden. Det var da helt mørkt. Fredag 5. september var det på Eltoft arrangert en liten tilstelning.

av foreningen «Ringene», som blev dannet for to år siden. Lørdag 6. september kjørtes til Buksnes. Jeg var der rundt på flere steder: Opdøl, Vik, Gravdal og Balstad. Bra fremmøte. På Balstad fikk jeg hilse på en onkel av frk. Erna Rinnan, og han vilde svært gjerne prøve på å få til noget som kunde gi blindesaken litt mer fart; men det var så vanskelig å få folk med. Hans navn er fanejunker Rinnan, og han lovt å vise oss all den støtte som råd var. Vilde også forsøke å få i stand en forening.

Både for Borges og Buksnes's vedkommende har jeg sogneprestene (Søvik og Thun) meget å takke for at det gikk såpass bra.

Torsdag 11. september foredrag i Storfjord. Samme aften med bil tilbake til Stamsund og med hurtigruten til Svolvær. Neste natt nordover til Stokmarknes i Vesterålen og kom dit i 5-tiden lørdag morgen; men hr. Nelson Sandnes hadde visst den natten vært våken, for da jeg steg i land på kaien i Stokmarknes, stod Nelson der og tok imot mig. Vi tok over sundet til Sandnes. Lørdag 13. var det et vellykket samvær arrangert, og det var mange folk. Blandt annet blev det utloddet en kake. Nelson trakk, og merkelig nok vant jeg. Kaken blev så igjen auksjonert bort, og den heldige kjøper delte den broderlig med — det var visst kjæresten.

Fra Sandnes gikk turen til Grytting og Sortland, og så over sundet til Sigerfjord. Hadde der møte i Metodistkirken. Frk. Hil-dur Pedersen vil her søke å danne forening.

Kom i gærnatt til Andenes. Møte her i går aftes. Idag går turen til Bleik og søndag til Fiskenes. Bleik og Andenes er store fiskevær og ligger på den nordligste del av Andøya. Her er stille, fint vær, og bra er det; for her kan av og til være noget helt annet, og godt er det da å være kommet under tak.

Andenes, 20. 9. 1930.

Karl Flydal.

Et besøk på Nordenfjelske Blindeforbunds bibliotek.

Jeg vanker i «embeds medfør» ofte sammen med blinde. Det er på mange måter en oplevelse av dem man minnes, og som nøder en til å endre sin opfatning på enkelte hold.

Hvordan forestiller nemlig vi seende oss en ikke seendes liv og tilværelse? — En trøstesløs uvirksomhet, en endeløs og innholdsløs hverdag i den isolasjon som mangelen av synsevnen betinger.

Slik tenker vi — eller slik omtrent. Den er grenseløs «blindsk» denne de seendes opfatning. Man skal ikke ha vanket lenge mellom ikke seende før man får en forståelse av at mangel på syn kunde få sine kunnskaper fordelaktig supplert blandt slike som er forménet synets evne. Blandt annet når det gjelder kjennskap til litteraturen. Og det gjelder her kjennskap og kunnskaper som de

blinde har erhvervet ikke «på annen hånd», ved andres hjelp, men gjennom selvstudium. Jeg våger næsten å påstå at de blinde leser mer enn de seende, — forholdsvis! I ethvert fall har jeg et sterkt inntrykk av at de ikke seende leser bedre. Det sitter mer igjen, det lestes sæd faller i bedre jord.

For få år tilbake søkte jeg ved hjelp av «Esperanta Ligilo» å sette mig inn i den spesielle blindeskrift, «punktskriften»s dype mysterier. Forsøket lyktes bare så måtelig; men det gav mig et innblikk i en hel liten verden av vanskeligheter, — av såpass omfang iallfall at når jeg f. eks. ser og hører lærer Karterud på formannsplassen i Nordenfjelske Blindeforbund, så gripes jeg av respekt. Med støtte i sitt punktskriftsmanuskript holder han blendende taler. Han refererer forslag og resolusjoner, på mindre enn et minutt leter han frem årgamle vedtak i punktskriftssidenes virvar. Han leser ved fingrenes hjelp, han leder et møte konsist og greit, han avvikler en endeløs sakliste bedre enn mangelen trenet seende dirigent. Aldri tale om at det løper i surr. — — —

Det var noen tall i Nordenfjelske Blindeforbunds årsberetning som fikk mig til å lete mig frem til forbundets bibliotek. Det har plass i Øvre Møllenberggate 74 og er ingenting mindre enn en lærerik severdighet, også for en seende, eller kanskje først og fremst for ham.

— Vårt bibliotek er fortsatt øket og teller nu ca. 1600 bind, stod det i årsberetningen. Nu vilde jo selv et bibliotek på denne størrelse — av almindelige bøker — være en pen liten samling. I form av blindeskriftslitteratur eiet den dimensjoner som imponerte. Man kan danne sig et bilde av samlingens volum når man hører at en enkelt bok «trykt» — d. v. s. stukket i punktskrift — blir opptil 10—12-doblet i omfang i forhold til sin naturlige størrelse, ofte enda mer. Det er derfor ikke noget å undres over at biblioteket, med det ene rum det disponerer, forlengst har sprenget alle grenser og i bokstavelig forstand truer med å mure bibliotekaren inne.

Nordenfjelske Blindeforbunds bibliotekar er et interessant bekjentskap. Han er inkarnasjonen av godt trønderhumør og av interesse for sitt fag, og han kjenner bibliotekets kolonner av kjempeverker ut og inn. Han har de 1600 binds plasing, størrelse, form — ja for den saks skyld også deres innhold — i hodet. Han heter Martin Skogås og er Ålbygg av fødsel. Oprinnelig var han skomaker; men han blev en av arten som ikke blev ved sin lest — til gagn og glede for lesende blinde nordenfjells, ja fra alle kanter av landet; for bibliotekets utlånskrets har forlengst strukket sig ut over forbundets grenser, ut over landets grenser. (Ved siden av sin bibliotekarstilling har hr. Skogås i en meget lang årrekke vært organist ved Ranheim og Moholt kirker. «Blindesaken»s red.)

De blinde nordenfjells fikk forholdsvis tidlig sitt bibliotek, forteller Skogås. Samlingen eksisterte først under mer private former. I 1914 blev den overdratt forbundet, 250 bind sterk. Grunn-

laget for samlingen blev skapt av fru Vleugel, i sin tid en levende interessert blindesaksarbeider. Det første egentlige skippertak var det likevel gartner Lysholm som tok. Han skrev av i alt 7—800 bind. Nu teller som sagt biblioteket ca. 1600 bind. Av dette er skjønnlitteraturen den som tar den bredeste plass; men det er notesamlinger, lærebøker o. s. v. — endog lærebøker i flere fremmede sprog.

— Om biblioteket har stimulert leselysten? smiler Skogås, — jo det kan De tro. Vi tok til med 10—20 låntagere her, nu har vi 100 eller mer. Også til utlandets blinde låner vi bøker, til Sverige og Danmark.

— Det å supplere samlingene våre og holde dem a jour, er hverken nogen lettvint eller billig affære, fortsetter bibliotekaren; men heldigvis er det flere også av seende som år efter år — og ganske gratis — hjelper oss med avskrivningsarbeidet. Dessuten har vi våre ikke seende «fagfolk» på området. For tiden har vi 5 blinde som arbeider for bibliotekets regning. — Som rimelig kan være, blir bøkene våre uforholdsmessig kostbare. Der hvor avskrivningsarbeidet er betalt, har vi bøker som koster oss 200 kr. for et enkelt eksemplar. Men så har vi den glede å se at leselysten øker, at bøkene blir brukt. — Nei, bortkastede penger er det sånn ikke.

(hl. i «Arbeideravisen», Nidaros.)

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

- Norges Blindeforbund:** Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.
- Nordenfjelske Bfb., Nidaros:** Formann lærer Halvdan Karterud. Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.
- Vestlandske Bfb., Bergen:** Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.
- Ostlandske Bfb, Oslo:** Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer Dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo. Tlf. 22067.

OSLO

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

ITIL

ALLE TYPER

A/S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80	pr. ¹ / ₂ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50	—	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.38	—	
	God —	- - 1.25	—	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort utvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN ^A/_S

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av ¹/₁Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av ¹/₂Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

OSLO

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund A S

Ko onial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket
ved

Alvøens Papirfabriks Fabrikata

Tandlæge Mund-Henriksen
Smaastrandgt. 6. Telefon 4317
BERGEN

Dr. med. øienlæge
BIRGER MALLING
Bergen

WERGELANDS Telf. 1781
TRANSPORTFORRETNING 3723
BERGEN Priv.: 3529
Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales *Olav Kyrresgt. 1*

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.

Tandlæge Bj. Ohleng-Hee

Pilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

Stort utvalg av
MODERNE, SOLIDE
PARAPLYER

Overtrekk og
Reparasjoner utføres
fagmessig og på dagen

RIKKE-JOHANSEN

Paraplyforretning

(Ved Fløibanen)

ØVREGATEN

Telefon 5971

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

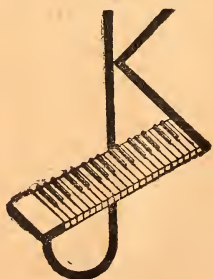
Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN A/S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

**Send den til
A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden
Reparationer utføres paa Dagen.

Ragna Lorentzen

**Blonsterhandel
Kransebinderi**

Telefon 6332

**Vetr lidsalmenning 7
Bergen.**

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel
Tyskebyggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole
3134 Telf. 3134

**Elektrisk' utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

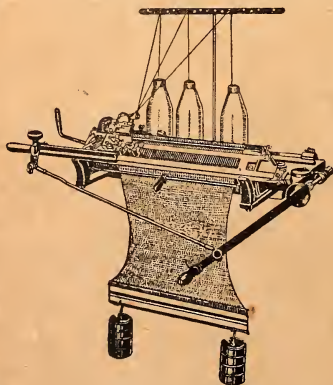
Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med udtalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strøpemaskin er en automatisk hurtig-strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

— Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddreyne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakonsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøttforr.

Excellent

^{A/S} SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Kronprinsparret og blindesaken.

Som omtalt på et annet sted i dette nummer, holdt Ø. B. i dagene 6.—11. oktober sin årlige Oslobasar.

Til tross for at kronprinsparret om eftermiddagen skulde reise til utlandet, fant de kongelige likevel tid til tirsdag formiddag 7. oktober å avlegge et besøk på basaren. De kongelige er sterkt interessert for blindesaken, og Blindeforbundets formann vil i en senere audiens redegjøre for blindesaksarbeidet.

Kronprinsessen tok mange nummer på basaren. På sitt første nummer vant hun en dukkeseng hvori lå en liten dukkegutt, klædd i overalls. Det var den eneste gutt som haddes til utlodning. Senere vant kronprinsessen blandt annet også en liten pikedukke. Hun kjøpte også forskjellige ting. Til slutt kjøpte hun en kurv til å ha alle de vunne eller kjøpte gjenstander i, og da de kongelige forlot basaren, tok kronprinsessen resolutt kurven på armen, forteller «Aftenposten».

Samarbeide mellom „Samhold“ og Ø. B. O.

Elevforeningen «Samhold» ved Oslo off. Skole for Blinde holdt ekstraordinært møte 13. oktober. Til møtet var som representanter for Ø. B. innbudt Hjelmtveit og Herstad. Grunnen til at møtet blev sammenkalt, var den at det på et tidligere møte var reist spørsmålet om Ø. B. O. (Østlandske Blindeforbunds Øslokomité) skulde gjenopta sin virksomhet. Elevforeningens formann, hr. Forset, ledet møtet på en grei og bestemt måte, og diskusjonen gikk livlig. Etterat formannen hadde åpnet møtet, redegjorde Herstad for spørsmålet. I sin tid blev Ø. B. O. nedlagt p. g. a. liten tilslutning. Elevforeningen hadde nu i lengere tid arrangert møter hver fjortende dag, men vilde herefter bare holde møter hver tredje uke. Spørsmålet var derfor reist om det nu var betingelser til stede for en gjenopptagelse av Ø. B. O.-møtene. Disse burde da holdes én gang om måneden.

Efter en lengre debatt hvori deltok Forset, Lunde, Flatøy, Hjelmtveit, Rogndokken, Didriksen, Sandqvist m. fl., enedes man til slutt om at det skulde forsøkes etablert samarbeide mellom «Samhold» og den gamle Ø. B. O. Man blev enige om å danne en felleskomité bestående av fire medlemmer, to fra elevforeningen og to fra byen. Elevforeningen valgte Forset og Flatøy som sine representanter. Byens blinde skulde drøfte saken på et møte 25. oktober; men når dette skrives, foreligger det enda ikke noget om de vedtak som blev gjort der.

Vestlandske Blindeforbunds hjelpefond og legater.

Søknader til V. B.s hjelpefond, marinemaler Larsens og frk. Valeurs legat, må være innsendt til V. B.s kontor, Rosenkrantzgaten 5, Bergen, innen 10. desember d. å.

Hjelpefondet gjelder for hele V. B.s distrikt. Marinemaler Larsens legat kan bare søkes av blinde boende i Bergen og frk. Valeurs legat bare av blinde boende i Hordaland fylke. I søknaden må opplyses hvilke faste bidrag (pensjoner og legatbidrag o. l.) vedkommende har.

Bergen, 22. 10. 1930.

H. E. G j ø n.

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Alma s*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffer, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer**, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

T r e s k j æ r i n g .

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgerne Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/S} $\neq$ Ved Muren $\neq$ **BERGEN**

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen ^{A/S} **Bergen**

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

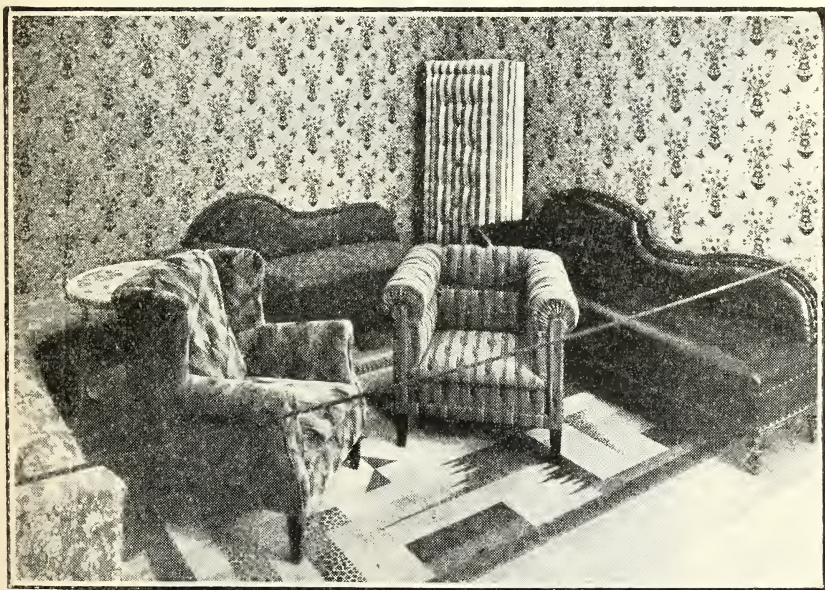
Telefon 3871

Nr. 11.

November 1930

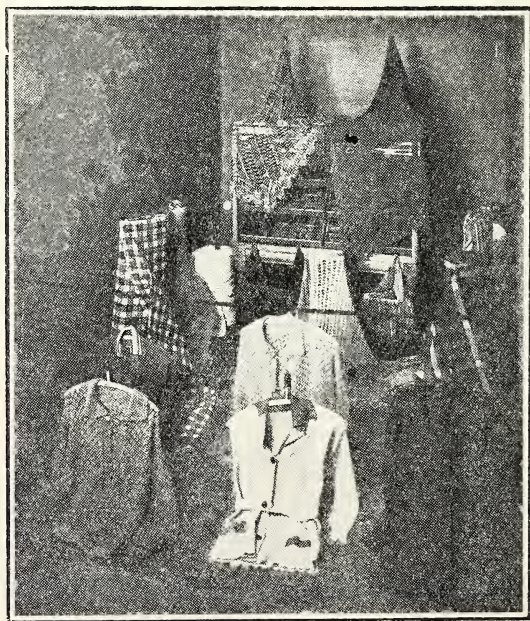
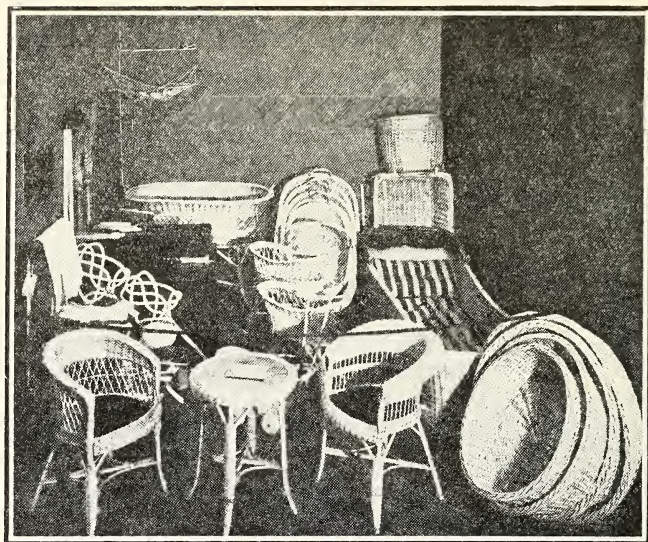
19 årg.

Sølvmedalje.

Som vi tidligere har omtalt, hadde A/S Blindeg Utsalg, Nidaros, en egen avdeling på Trøndelagsutstillingen. Det var en utmerket mønstring av blindes arbeider, en mønstring som viste at de er fullt ut konkurransedyktige på de forskjellige områder. Avdelingen var gjenstand for stor oppmerksomhet og interesse fra publikums side, noget som sikkert vil komme til å sette sine spor i fremtiden.

Straks etter at forrige nummer av «Blindesaken» var gått i trykken, fikk vi melding om at også Trøndelagsutstillingens jury hadde påskjønnnet avdelingen, idet juryen hadde tildelt A/S Blindeg Utsalg, Nidaros, utstillingens sølvmedalje for blindes arbeider. Vi lykønsker Nordenfjelske Blindeforbund, utsalg og dets dyk-

tige disponent, hr. Karl Røvde, hjertelig med den velfortjente og betydningsfulle utmerkelse. Samtidig henstiller vi til våre lesere å virke for at almenheten i størst mulig utstrekning gjør sine innkjøp i blindeforbundenenes utsalg (Gamle Kongevei 16, Nidaros, Rosenkrantzgaten 5, Bergen, og Bergliens gate 13, Oslo). Husk

alltid at det beste og mest verdifulle som overhodet kan gjøres for blinde, er å skaffe dem arbeide.

Vi bringer her tre bilder fra den vakre Blindeavdeling på Trøndelagsutstillingen.

En takk.

Skrevet i anledning av Nordenfjelske Blindeforbunds 30-årsdag 2. 9. 1930.

En hilsen og takk til alle der nord
som i nitten hundre fant tanken så stor:
Forening av blinde å få i stand,
og nu den omfatter hele vårt land.

Til virke, til virke alle som en.
Når plikten kaller, vær ikke sen.
Vi yder vår skjerv, om det faller litt hårdt.
Da krav kan vi stille, det er ikke sårt.

Til samfundets goder vi alle har rett.
Dit hen skal vi nå; ti vi lysning har sett.
Porten som stengte, står nu på klem.
De rustne hengsler — vi hører nok dem.

De griner og knirker; men åpnes den skal, —
og så er vi inne i samfundets hall,
hvor arbeidsgleden føles så godt, —
og målet vi når, om det går litt smått.

Men ett må vi huske — og aldri vi svikter:
Med krav følger ansvar og samfundsplikter.
Men så er vi med og bygger vårt land.
Det høiner oss alle, kvinne og mann.

Veien var kranglet, kroket og lang, —
på enkelte steder temmelig trang.
Takk skal de ha, hver eneste en
som hjalp oss å rydde stubber og sten,
så veien er lys og lett å finne.
Nu mange den klarer, om så vi er blinde.

Hans R. Fløtterø.

Hvad jeg fant i amerikanske blindeskoler.

(Av dr. Ernst Kortschak).

Direktøren for blindeskolen i Graz, Østerrike, besøkte nylig en rekke blindeskoler i De forenede Stater og har i en artikkel i «Outlook for the Blind» (september 1930) meddelt sine inntrykk og erfaringer. Vi gjengir nedenfor det vesentligste av artikkelen.

Det gjorde et dypt inntrykk på mig, sier Kortschak, å se hvorledes man i de amerikanske internatskoler søker å gjøre ulempe ved opplæring i skolen (istedenfor i hjemmet) minst mulige.

Det har alltid vært mitt mål som leder av blindeskolen å prøve å gi den så meget som mulig likhet med et hjem. Jeg er naturligvis ikke den eneste blindeskoledirektør i Østerrike og Tyskland for hvem dette er et viktig spørsmål. Jeg vet at alle mine kolleger ofte drøfter denne sak. Mange har søkt en hjelp i å lage små skolesamfund istedenfor klasser, d. v. s. at man deler det større skolesamfund op i mindre og så vidt mulig ensartede «familier». Det er klart at denne familieordning på mange måter fortsettes utenfor skolestuen. En slik ordning vilde ikke kunne innføres i mange av våre skoler. I Amerika har man så vidt jeg forstod beholdt ordningen med større klasser, mens familielivet innføres utenfor undervisningstimene.

Bygningenes praktiske innredning gjør det mulig allerede i soveværelsene å gjennomføre en fullstendig opdeling. Som regel er det ikke mer enn to eller høist tre elever i hvert soveværelse. Jeg la også merke til denne opdeling i spisestuen: 5—6 elever ved hvert bord med en lærer eller eldre elev som «husfar». Dette bidrog ytterligere til å gjøre det hjemlig. Jeg syntes så godt om dette at da jeg kom hjem, gav jeg med engang vår snekker ordre til å gjøre om de lange spisebord (som er beregnet på 12—14 elever) til småbord. Smakfullt dekkede bord pyntet med blomster forsterker inntrykket av familieliv enda mer. Vakkert møblerte dagligstuer venter elevene i fritiden.

Men la mig få komme med en bemerkning: Jeg vilde ikke våge å dekke bordene så elegant, og heller ikke møblere dagligstuen så fint som jeg så det i mange av de amerikanske blindeskoler, selv om vi hadde de nødvendige penger til det i Østerrike. Jeg vilde frykte for å venne mine elever til bekvemmeligheter som de ikke kan få adgang til i sitt senere liv utenfor skolen, og det kunde da lett siden komme til å skape misnøje. Jeg foretrekker her vårt prinsipp: Ikke å løfte blinde for høit over hjemmets beskjedne nivå, slik at behov ikke vekkes som senere ikke kan bli tilfredsstillet.

Naturligvis tenker jeg her ikke på den eksemplariske renslighet som jeg fant på alle skolene uten undtagelse, og heller ikke på blomstene på bordene. Heller ikke overser jeg at levestandarden i Amerika er høiere enn i Europa, og at det å vennestil til god bordskikk er meget viktig for mange blinde senere i livet.

En stor fordel som de amerikanske blindeskoler har fremfor mitt hjemlands, er dette at de fleste av lærerne bor på skolen og midt iblandt de blinde elever. Jeg skylder mine amerikanske kolleger stor ros for de gjør det. Fra min egen erfaring vet jeg hvorledes det å bo på en skole for læreren medfører meget arbeide som krever særlige offer. Men fordelene ved denne ordning er verd byrderiet og ofrene.

Dette at man danner små familier er et viktig opdragelses-

middel så vel som en god forberedelse til den blindes senere virksomme liv.

Men de amerikanske skoler gjør ennu mer forberedende arbeid. Mønstergyldig er opøvelsen i kropskultur. De som er blinde, lider under bevisstheten om at de skiller sig ut fra de seende ved sine klossete og hjelpeløse bevegelser. Den utmerkede kropskultur verger dem mot denne følelse.

Jeg fant der øvelser som løp og bruk av rulleskøiter, noget som er næsten ukjent hos oss. Kappestevner mellom de forskjellige skolars elever tjener til å stimulere disse tiltak.

Verdifulle er også svømmebassengene. De gjør svømming mulig også på den kolde årstid, mens vi i vår skole bare kan la elevene svømme om sommeren.

God holdning og sikker gang er resultatet av systematisk øvelse. Likeså er det sikkert av stor betydning at noen skoler lar de eldre mannlige og kvinnelige elever få innby seende piker og gutter til sine dansemoroer. Meget viktig er den ordning at de blinde elever ofte får besøke sin familie i skoleårets løp.

Sluttelig vil jeg nevne den anledning lærerne har når de bor på skolen, til å passe på at elevene fører sig ordentlig.

Det er en viktig oppgave for blindeundervisningen å gjøre elevene så fortrolige med formene for høflig opptreden at disse blir selvfølgelige for dem. Den seende elev lærer disse former ved å iaktta andre. Efterligningsinstinktet, ønsket om å ligne de voksne, anledningen til å bli minnet om disse formene hjemme av familien og ute, gjør at det seende barn av sig selv på en naturlig måte lærer å opføre sig pent. Dette er meget vanskeligere for en blind. Han har ikke noget eksempel å se efter, og hertil kommer den blindes tilbøjelighet til å være passiv og tilbakeholden.

En hel del beskjeftigelser for blinde elever krever at de må drive formelig jakt efter kunder, og de må da kunne vise et naturlig vesen overfor dem. På vår skole gir vi derfor en time om uken i almindelig opførsel, teoretisk og praktisk. På de amerikanske skoler er det stadige samvær med lærerne en verdifull hjelp til å innføre gode manéer hos de blinde. Jeg syntes meget godt om den skikk å se eldre elever føre de besøkende gjennom skolens bygninger og ved måltidene overtok vertskapets plikter. En utmerket øvelse i uavhengighet og gode manéer. På en av skolene hadde man innrettet slik at de eldste og dueligste elever bodde i et eget hus uten nogen lærers opsyn.

De amerikanske blindeskoler er således ordnet at de gir sine elever en almindelig forberedelse til deres senere liv, men ingen særutdanning. Dette prinsipp er meget anbefalelsesverdigg. Til tross for dette blir den viktige manuelle trening ikke forsømt. Skolene har flere arbeidsværelser for gutter så vel som for piker; men elevene er bare beskjeftiget der en kort stund hver dag. Snekkeri, kurvmakeri, børstebinderi og modellering er alt sammen på arbeidslisten.

En hønsegård, noen griser som passes av elevene, arbeide i

haven hører alt til landbrukssysler. Pikene hekler, strikker og lærer å bruke strikke- og symaskiner og vevstoler. Et godt tilpasset skolekjøkken tjener til å øve dem op i praktisk husstell. De må også holde sine egne værelser i eksemplarisk orden.

En undtagelse m. h. t. skolearbeidets deling og opplæring i praktiske fag danner undervisningen i musikk og pianostemming. Grunnlaget for musikkundervisningen, sangen, inntar en viktig plass allerede i barnehaven. Overalt hadde jeg den fornøielse å høre vel utdannede kor. Også musikkundervisningen begynner man med i en tidlig alder. I almindelighet foretrekkes pianoet. De fleste skoler har avdelinger for pianostemming, hvor elevene også lærer å reparere mindre skader på instrumentene. Musikkundervisningen støttes av rytmiske øvelser. Endog elevene i barnehaven danner et lite orkester med tromme, triangel og andre slaginstrumenter.

Som en viktig forberedelse til det senere liv kan nevnes undervisningen i maskinskrivning.

Det vanskeligste spørsmål i blindearbeidet står man overfor når elevene forlater skolen, hvor de har fått sin utdanning, for så å gå ut i verden for å kappes med de seende om å tjene sitt brød. Den samme vanskelighet er til stede når en som er blitt blind senere i livet, stiller det spørsmål: «Hvad skal jeg gjøre? Da jeg mistet synet, mistet jeg også mitt virke; men jeg vilde frendeles gjerne arbeide og klare mig selv». I blindeorganisasjonenes første tid vilde svaret på dette spørsmål vært: Å lære den som har mistet synet, op i de for blinde særegne virksomheter. Men denne vei fører ikke mer til målet. De større fabrikker har nu for tiden utkonkurrert de mindre verksteder. I Østerrike så vel som i Tyskland har man gjort sig megen umak for å bringe de blinde arbeidere inn i fabrikkene sammen med de seende. Der kan de blinde utføre mange arbeider tilfredsstillende. I Tyskland forlanger loven at det i hver fabrikk skal gis arbeide til et bestemt tall personer med innskrenket virkefelt, deriblandt blinde. I Østerrike har man ikke denne lov; men jeg hadde ventet å finne lignende forholdsregler i Amerika. Jeg fant det stikk motsatte. Det er verd å legge merke til grunnene til dette. Fabrikkarbeidets ensformighet byr den blinde mange gjenvordigheter, til dels som følge av konkurransen med de seende arbeidere. Støien i fabrikkene er en særlig plage. Det er i Amerika en hel del blinde arbeidere i industrien; men blindeorganisasjonene prøver å sikre dem uavhengig utkomme på andre måter.

I De forenede Stater fant jeg nogen store blindeverksteder hvor man viste mig produkter som ikke lages av mitt eget lands blinde. På disse verksteder var det for mennene børstebinderi og mattevevning og for kvinnene almindelig vevning og maskinsøm. Jeg traff også en blind som hadde sitt gode utkomme ved å reparere tennisracketter. Musikk og pianostemming er velskikkede virksomheter, men er naturligvis begrenset til dem som har særlige evner for dem. Maskinskrivere og telefonister fyller sine stillinger meget godt; men det er ikke mange av dem.

Ganske særlig interesserte det mig å se hvor godt blinde kiosk-handlere og livsforsikringsagenter gjorde det. Det er naturligvis i Amerika som hos oss en hel del blinde åndsarbeidere som nyter stor anseelse for sin dyktighet; men som i Østerrike er tallet likevel begrenset.

Jeg la merke til at verkstedene ikke var forbundet med et blindehjem, men at arbeiderne som oftest bodde i sine egne hjem. Denne ordning er sikkert å foretrekke fremfor vår, da det gir de blinde større personlig frihet.

En virksomhet som jeg for første gang hørte om i Amerika, var hjemmelærerens. Jeg så øieblikkelig hvor godt dette arbeide passet for foretagssomme blinde, og særlig for dem som har mistet synet senere i livet. Hos oss prøver blindeskolene å utføre det arbeide som faller inn under hjemmelærerens område; men det er klart at en skole bare ufullstendig kan drive denne virksomhet.

Oslobasaren.

Ø. B.s årlige store basar blev åpnet i K. F. U. M.s store sal, Møllergaten 1, mandag 6. oktober. Alle basardamene var i virksomhet, og det er næsten utrolig hvor mange saker vi får til utlodning. Her var gulvlamper, sølvsaker, vakre håndarbeider og grønn saker. En av våre blinde håndverkere hadde laget en chaise-longue i størrelse passende for et 10-års barn.

Den første aften talte Hjelmtveit, og den kjente blinde komponist Einar Meling spilte. Annen dag hadde vi bankkasserer Martens og pianistinnen frk. Hildur Røysing. De to første dagene pleier ikke å være særlig gode og var det heller ikke i år. Onsdag sang hr. Johs. Berg-Hansen, akkompagnert av sin hustru. Senere på kvelden var det oplesning av hr. skuespiller Fridtjof Mjøen. Torsdag hadde vi Hauk Åbel og senere på aftenen sangerinnen frk. Jonsen. Hr. organist Gottfred Nygård akkompagnerte. Fredag sang frk. Gudrun Bøllemose med frk. Anker ved flygelet, og om lørdagen optrådte hr. Erling Lyngen og høstet som alltid megen applaus. Til den musikalske underholdning på basaren bidrog likeledes pianisten Nils Åm og fiolinisten hr. Amundsen. Et foredrag av fru advokat Rygg, som blev holdt fredag, hadde også trukket fullt hus. Fruens fengslende foredrag blev påhørt med megen interesse. Ø. B.s formann som takket fruene for hennes utmerkede hjelp, holdt samtidig en kort tale om blindesaksarbeidet i sin almindelighet.

De fire siste basardage var meget gode. Et lite intermesso hadde vi lørdag, idet basararbeidet blev avbrutt ved at en gutteavdeling av K. F. U. M. holdt møte i basarlokalet. Det kunde vel være omkring 350 gutter som møtte frem. Kjekke, velopdragne gutter. Sekretær Hjelmtveit fikk anledning til å holde en kort tale til guttene, og den blev mottatt med en storm av begeistring. Hjelmtveit manet guttene til å vise aktsomhet når de møter en blind på sin vei.

Men den store begivenhet var dog allikevel kronprinsparrets besøk. De kongelige kom tirsdag formiddag. De kjøpte mange lodder og spilte også på tombolaen. Til slutt kjøpte kronprinsessen en kurv, tok den på armen og gikk. Ø. B.s formann tok imot de høie gjester, og under samtalen kom man inn på blindesaksarbeidet i Norge og Sverige. Vi håper å få de kongelige mer aktivt med i vårt arbeide.

Søndag før basaren blev åpnet, holdt Herstad et foredrag i radioen. Det blev eilers sørget for reklame for basaren, slik at vi sikkert bør være vel fornøiet med utfallet. Også i år var det en hel rekke basarer samtidig.

Til slutt vil vi rette en hjertelig takk til alle som deltok i basararbeidet. I første rekke er vi basardamene takk skyldig. Frk. Sverdrup som står i spissen for «Generalstabene», var seig og utholdende som vanlig. Dernæst må vi takke alle som hjalp til med underholdningen.

Basaren innbragte netto ca. 4300 kr. Det er ca. 300 kr. mer enn ifjor.

Jeg minner om at Ø. B.s Salgsutlodning fremdeles er i full gang. Det er meget ønskelig at flere av våre medlemmer vil delta i arbeidet med å selge lodder. Skriv til Ø. B.s kontor, Bergsliens gt. 13, Oslo, og bestill lodder.

Erling Herstad.

Til Vestlandske Blindforbunds medlemmer.

I likhet med de to foregående år vil det i den nærmeste fremtid bli utsendt lodd bøker til alle blinde medlemmer innen forbundet. Vi går ut fra at alle også i år gjør sitt beste for å få solgt flest mulige lodder og derved bidrar til å øke forbundets inntekter. I den siste tid har forbundsinnkomstene vært meget små, og det gjelder derfor at alle er med og bærer vår sak fremover, så vi kan fortsette det arbeide som vi tidligere har tatt op. Prisen på loddene er 10 øre pr. nummer, og hver bok inneholder 100 lodder. Hvis man også kunde få en del seende til å interessere sig for å selge nogen lodder for oss, er vi meget takknemlige for det. Jeg vil be alle på det innstendigste å gjøre hvad de kan for å få et godt resultat av denne vår utlodning; for kravene til forbundet vokser, og det vilde være gledelig om vi kunde imøtekomme de fleste søknader. Men skal vi kunne gjøre dette, er det en absolutt nødvendighet at inntektene øker.

Lodd bøker kan fåes ved henvendelse til fru kjøbmann Brun, Hans Holmboes gt. 1, Bergen.

For Vestlandske Blindforbund

H. E. Gjøn,
formann.

Ragnvald Steen.

Atter har en av våre blinde musikere formådd å gjøre sig fordelaktig bemerket. Det er hr. Ragnvald Steen som er en utmerket fløytenist. Han har nu i mange år ernært sig som musikk-lærer og pianist i Skien.

I anledning av 90-årsdagen for Johan Svendsens fødsel gav hr. Steen, assistert av orkesterdirigenten Thor Hvidsten og sangerinnen fru Ragnhild Neess, 12. oktober en konsert i Skiens Frimurerloge. Konserten som var godt besøkt, fikk en meget rosende omtale i byens presse. Vi gjengir her den del av et par avisuttalelser som gjelder hr. Steen.

Et blad skriver: «Fløytenisten Ragnvald Steen hadde til sin konsert i gåraftes samlet godt hus. Det var vel for mange noget nytt dette med fløytesolo til orkester. Man blev ikke skuffet, tvert imot. Det blev en virkelig feststund. Ragnvald Steen var det en fryd å høre. Han spilte følsomt og vakkert, en ren virtuos på det vanskelige instrument. Især i Staccatofantasien av Wilh. Popp fikk hr. Steen til fulle bevist hvor mesterlig han behandler fløyten».

En annen avis skriver: «Konsertgiveren, fløytenisten Ragnvald Steen, hadde en vakker tone og god ferdighet på sitt instrument. Det var fullt berettiget av ham å gi sin konsert, og det lyktes ham å vise at det også gis andre soloinstrumenter enn klaver og strykere, og at fløyten er et velklingende og interessant instrument. Foruten av orkesteret hadde han god assistanse av fru Ragnhild Neess som sang tre Griegsanger med sikkert og velberegnet foredrag. Alle tre opptredende var gjenstand for det livligste bifall».

Vi gratulerer hr. Steen hjertelig med det vakre resultat av hans konsert.

E. H.

Fra forskjellige land.

Sverige. «De Blindas Dag» blev 10.—12. oktober feiret over hele Sverige. Det var i år tiende gang dette storstilte arrangement blev satt i verk, og det blev om mulig enda mer vellykket end de foregående årene. Svære summer er det disse mangeartede tilstelninger landet rundt tilfører svensk blindesaksarbeide, direkte og indirekte. Ifjor skaffet det blindeorganisasjonene en nettoinntekt av ikke mindre enn 230 000 kr. og det blev gjennom varemessene omsatt blindearbeider for 100 000. I år mener man siutresultatet vil bli ennu bedre.

Danmark. Kjøbenhavnerkretsen av Dansk Blindesamfund holdt 2. —5. oktober i Teknologisk Institut en meget vellykket utstilling av blindes arbeider. Under utstillingen hadde kretsen den glede å motta to store gaver. Første utstillingsdagen kom en dame og la 4000 kr. i kassen. Pengene skal danne grunnfond til husleiehjelp for trengende blinde. Omhandlede dame kom senere igjen sammen med sin mann og skjenket ytterligere 50 000 kr. Beløpet skal brukes til et legatfond for nødlidende blinde. Legatet får navnet «Magdas Minde» og er opprettet av kaptein, direktør Chr. Jensen og frue til minne om en kjær avdød.

Finnland. I siste nummer av «Tidning för Finnlands Blinda» oppfordrer signaturen E. J. landets blinde musikere til en kraftig propaganda overfor prester, kirkerådsmedlemmer og andre innflytelsesrike personer til beste for blinde organister. Som ledd i denne propaganda skulde arrangeres kirkekonserter, sendes deputasjoner til fremstående geistlige og skrives artikler i pressen. På denne måten skulde opinionen bearbejdes og jordbunnen forberedes for et forslag til det næste finske kirkemøte som treksammen i 1934. Dette forslag måtte gå ut på en forandring i §§ 266 og 267 i Kirkeloven. Disse paragrafene inneholder bestemmelser om at den som søker organistpost, skal ha avlagt i det minste småskole-lærereksamen eller ha tilsvarende utdanning. Det er også en del andre ting i paragrafene som vanskeliggjør ansettelsen av blinde organister.

England. Som næsten alle engelskmenn er også de fleste blinde der borte sterkt sportsinteressert, og de har ofte hevdet sig meget godt, særlig i roing. Det tilfelle vi idag skal fortelle om fra en annen sportsgren, hører vistnok likevel til sjeldenhetene.

Ved det årlige svømmestevne på elven Taff, Cardiff, som fant sted for et par måneder siden, og hvor det blev konkurrert om en pokal opsatt av bladet «South Wales Echo», deltok også en fullstendig blind mann, Mr. H. C. Bement, som er ansatt ved blindeskolen i Cardiff. Det var i alt 56 deltagere, og den distanse som skulde tilbakelægges, var 2,8 km. Mr. Bement svømte kraftig og sikkert, og skjønt han ikke var blandt de første som nådde frem til målet, seiret han over mange av sine seende konkurrenter. Hans prestasjon, blev hilset med begeistring av de mange tusen tilskuere, og «South Wales Echo» belønnet den med en nydelig bronsestatuett.

Frankrike. Det franske Sundhedsdepartement har besluttet å nedsette en sakkyndig komité som skal ta opp til undersøkelse alle spørsmål vedrørende blindes undervisning, beskjeftigelse og forsorg. Denne komité skal bestå av representanter for nasjonalforsamlingen og regjeringen samt av pedagoger og representanter for blindeforbundene og blindeforsorgsforeningene. Komitéen skal foreta omhyggelige studier og fremkomme med positive forslag til reformer på de forskjellige områder. Det er derfor lett forståelig at man i franske blindesaksretser venter sig meget av dette statstiltaket.

Belgia. 1. juli trådte den nylig vedtagne belgiske invaliditetslov i kraft. Da blindhet betraktes som høyeste grad av invaliditet, får blinde ifølge denne lov en årlig pensjon av staten på 2250 francs (ca. 1200 kr.), hvis deres egen årsinntekt ikke overstiger 7200 francs. Den laveste aldersgrense for opnåelse av invaliditetspensjon er 14 år. Da blinde i denne alder som regel enda oppholder sig på blindeskolen, vil de i denne tiden kunne legge opp pensjonen og således ha en ikke så liten kapital til start av selvstendig virksomhet etter endt utdanning. Invalidider (herunder også blinde) som nekter å skaffe sig en passende utdanning (eller gjenutdanning), taper retten til pensjon. For å oppmuntre arbeidslysten blir på den andre siden pensjon ydet selv om årsinntekten overstiger 7200 francs, når vedkommende legger for dagen særlig energi for å bedre sine kår.

Polen. Også i Polen betraktes massasje som et av de beste yrker for dertil skikkede blinde. De ortopediske institutter legger ingen hindringer i veien for å oppta blinde massasjestuderende. I den siste tiden er det av

iremragede læger i Warschau blitt utdannet 20 blinde massører og massører.

Spania. De spanske blindes hovedorganisasjon har nylig sendt regjeringen tre meget betydningsfulle henvendelser. Den første inneholder et fullt utarbeidet lovforslag om innførelse av almindelig skoleplikt for blinde, noget som man hittil ikke har hatt i Spania. Det skal påhvile staten og de enkelte provinser i fellesskap å sørge for at landets blinde får en god og helt tidsmessig undervisning og utdanning. — I den annen henvendelse stilles krav om at 1 pct. av alle plassene innen den offentlige forvaltning samt innen handel og industri må bli besatt med dertil egnede og særlig velutdannede blinde. (Det store Madriderblad «Sol» går for øvrig adskillig lenger, idet bladet hevder at 2 pct. av plassene bør forbeholdes blinde.) — I den tredje henvendelse forlanges det at landets arbeidende blinde ved lov må bli ydet en fast, årlig erstatning av staten som kompensasjon for den nedsettelse i arbeidseffektiviteten som blindheten fører med sig.

Møtereferater.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 6. 8. 1930. Til stede var Gjøn, Dethloff, Rydland og frk. Steen. — Det blev behandlet 3 søknader om bidrag, hvorav en blev innvilget med 75 kr. og de 2 andre utsatt til et senere møte. — Referertes forslag til statutter for August Konows Legat for Blinde. Forretningsutvalget var enig i at man i § 4 burde søke å få innflettet en bestemmelse om at de blinde burde høres ved realisasjonen av testators tanke om opprettelsen av et asyl for blinde i Bergen.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 3. 9. 1930. Ovennevnte til stede samt Johansen. — Da redaksjonssekretær Wigum hadde erklært sig ute av stand til å fortsette som sekretær i V. B., besluttet forretningsutvalget å anmode hr. journalist Tresselt om å tre inn i hans sted. Forelå til behandling 4 søknader om bidrag, hvorav 2 blev innvilget med 30 kr. og 2 utsatt til et senere møte. — Behandledes forslag til forandring av sykeforsikringen av V. B.s medlemmer. Forslaget går ut på at medlemmer som har en inntekt som ikke overstiger 300 kr., betaler 1 kr. i premie pr. år, og fra og med første klasse til og med tredje klasse betaler 5 kr. årlig. Fjerde klasse betaler 15, femte klasse betaler 20 og sjette klasse betaler 30 kr. pr. år. På grunn av stigende tilgang på medlemmer i Kræts-sykekassen kunde forretningsutvalget ikke gå lenger med forslaget. Det blev enstemmig vedtatt og besluttet å tre i kraft fra 1. oktober 1930. — Forelå forslag om å henstille til legatstyret muligens å få 600 kr. av hjelpefondets disponible renter til avdragsbidrag på materialgjeld. Forretningsutvalget var enig i å sende henstillingen.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 1. 10. 1930. Samtlige tilstede. — Forelå til behandling 5 søknader om bidrag, hvorav 3 blev innvilget med 285 kr. og 2 ikke innkommet. — Formannen oplyste at han fra Blindeforeningen i Stavanger hadde fått meddelelse om at den vilde

forsøke å oprette et utsalg dersteds. Forretningsutvalget fant at tanken var god; men man kunde ikke ta noget endelig standpunkt til saken, da den var for lite utredet. Imidlertid fikk formannen i oppdrag å skrive til Stavangerforeningen og fremholde forretningsutvalgets syn på saken.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 29. 9. 1930. 1) Bevilgedes 100 kr. som hjelp til å komme i virksomhet. — 2) Bevilgedes 200 kr. til hus. — 3) Bevilgedes 200 kr. til undervisning i pianostemming. — 4) Bevilgedes 400 kr. til opphold ved Oslo off. Skole for Blinde. — 5) Bevilgedes 200 kr. som hjelp til å ta organisteksamen. — 6) Bevilgedes 150 kr. til utdanning i husstell. — 7) Bevilgedes 250 kr. til et repetisjonskursus ved Oslo off. Skole for Blinde. — 8) Bevilgedes 50 kr. til garn. — 9) Bevilgedes 50 kr. til garn. — 10) Bevilgedes 75 kr. til sykehjelp. — 11) Bevilgedes 90 kr. til en måneds opphold ved Rikshospitalet. — 12) Bevilgedes 500 kr. til et semester ved Musikkonservatoriet til videre utdanning. — 13) Bevilgedes 100 kr. til undervisning i maskinstrikning. — 14) Bevilgedes 200 kr. som lån til studiereise.

Sekretæren.

Legatutdelingen i Østlandske Blindeforbund.

Ø. B. skal til jul utdele en del legatporsjoner samt rentene av hjelpefondet.

Ansøkninger til disse legater må inneholde opplysninger om: Fullt navn, Nøiaktig adresse. Alder og livsstilling. Forsørgelsesbyrde. Økonomiske forhold og om til hvilket formål pengene eventuelt skal brukes. De bør også være bilagt anbefaling fra en mann eller kvinne som har kjennskap til søkeren, helst fra en person i offentlig stilling. Bidragene blir ydet som hjelp til selvhjelp, f. eks. til videre utdanning, start av verksted, småbruk, hønsebruk, anskaffelse av verktøi, materialer, instrumenter o. l. Det er meget viktig at ansøkingene er så opplysende og nøiaktige som mulig. Det vil i høi grad lette styrets arbeide at alt er korrekt utført. Alle ansøkninger skal adresseres til Ø. B.s formann, sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7, Oslo, og må være innsendt til mig innen utgangen av november måned dette år. Ansøkingene skal stiles til det legat som man akter å søke.

Vi har følgende legater: Emma Othilie Ellefsens Legat. Legatet utdeler 300 kr. Oscar Spurchelands Legat til Ø. B. Her utdeles 150 kr. til kvinner og 300 til menn. Ansøkerne må være håndverkere eller utføre manuelt arbeide, og kristeligsinne foretrekkes. Cathrine Egers Legat til Ø. B. har i år omkring 17 000 kr. til utdeling. Herav vil 7000 kr. bli utdelt i direkte bidrag. Det øvrige beløp vil bli anvendt til mer kollektive opgaver innen Ø. B. Hjelpefond for Ø. B. utdeler omkring 1900 kr.

Oslo i oktober 1930.

Erling Herstad.

Reisekretærvirksomheten nordenfjells.

Siden forrige rapport er foredrag holdt på følgende steder:

25. september Sjøveien, Salangen; 28. Bardufjord Ungdomshus, Bardu; 1. oktober Karlstad Ungdomshus, Målselv; 2. Heimly Ungdomsskole, Finsnes; 5. Sulitjelma Misjonshus; 6. Leivset Ungdomshus, Leivset i Salten; 7. Folkets Hus, Finneidet i Salten; 7. Fauske Losjelokale; 8. Valnesfjord Bedehus; 12. Vonheim Ungdomslag, Leirskar i Korgen; 13. Korgen Ungdomshus; 14. Mo i Ranen.

Reisesekretær Flydal kom tilbake til Nidaros 17. oktober. Det er så tanken å virke i Møre og Trøndelag utover høsten og vinteren. 26. oktober blev det arrangert blindesakskveld på Tingvoll i Nordmøre.

To nye blinde professorer i Tyskland.

Som vi før har omtalt, har man i Tyskland en lang rekke blinde akademikere i offentlige og private stillinger. Blinde universitetsprofessorer hører imidlertid også der nede til sjeldenhetene. De mest kjente er kanskje professor i matematikk ved universitetet i Halle dr. Viktor Eberhard, som døde for noen år siden, og professor i teologi ved universitetet i Berlin dr. Cajus Fabricius. Begge disse og den for et par år siden avdøde blinde professor i teologi ved universitetet i Basel dr. Paul Riggenbach står som lysende eksempler for Tysklands blinde akademikere. I deres spor søker blandt annet de to unge videnskapsmenn dr. Wilhelm Steinberg i Breslau og dr. Bruno Schultz i Dresden å følge. Førstnevnte er psykolog, sistnevnte socialøkonom. Begge er energiske, målbevisste, sjelden rikt begavede og fornemme tenkere. Begge blev i mai 1930, henholdsvis av det prøisiske og det sachsiske Undervisningsdepartement, utnevnt til ekstraordinære professorer, dr. Steinberg ved den tekniske høiskole i Breslau og dr. Schultz ved den tekniske høiskole i Dresden.

Wilhelm Steinberg er født i Breslau 1893. Som i høi grad svaksynt var han i årene 1899—1906 elev av den schlesiske blindeskole i Breslau. I 1907 begynte han på realskolen og gymnasiet «Zum Heiligen Geist», hvor han tok artium 1914. Steinberg studerte derefter ved universitetet i Breslau filosofi, psykologi, middelaldersk og nyere historie samt nyere tysk litteraturhistorie. Vintersemesteret 1916—17 foretok han med støtte av det psykologiske institutt i Hamburg eksperimentelle undersøkelser over blindes rumforestillinger og rumopfatning. 1919 tok han doktorgraden i Breslau. 1920 arbeidet Steinberg i to semestre ved geheimråd Natorps filosofiske seminar ved universitetet i Marburg, og i desember 1921 habiliterte han sig i filosofi ved den tekniske høiskole i Breslau. I 1923 blev dr. Steinberg av det prøisiske Undervisningsdepartement gitt et læreropdrag i filosofi, som i 1927 blev ombyttet med sociologi, og i mai 1930 blev han så utnevnt til ekstraordinær professor ved den tekniske høiskole i Breslau.

Foruten mindre avhandlinger har Steinberg i bokform offentliggjort:

«Die Raumwahrnehmung der Blinden», München, Reinhardt 1920.

«Der Erkenntnisbegriff in der Physik und Geometrie», Kirchheim N.-L., Zahn und Baendel 1927.

«Hauptprobleme der Blindenpsychologie», Marburg-Lahn, Verein der Blinden Akademiker Deutschlands e. v. 1927.

«Grundlagen der Sozialethik», München, Reinhardt 1929.

I høst vil hans nyeste verk utkomme: «Das Problem der Sozialen Erziehung in der Klassischen Pädagogik», Reinhardt, München.

Bruno Schultz er født i Berlin 1894. Våren 1914 tok han artium i Berlin-Schöneberg. Derefter besøkte han universitetene i Berlin og Breslau, hvor han studerte nasjonaløkonomi. Doktorgraden tok han i Breslau 1909 og var fra mai 1919 til oktober 1923 privatassistent hos prof. dr. Oppenheimer ved universitetet i Frankfurt am Main. Samtidig ledet han i Det Økonomisk-Videnskapelige Arkiv repetisjonskurser. Fra 1. november 1923 til 1. april 1927 var han assistent i det sosialøkonomiske institutt ved den tekniske høiskole i Dresden. I 1925 habiliterte han sig i sosialøkonomi og finansvidenskap på den kulturvidenskapelige afdeling ved denne høiskole. 1. april 1927 blev han utnevnt til dosent ved det pedagogiske institutt ved den tekniske høiskole i Dresden, og 31. mai 1930 fulgte så utnevnelsen til ekstraordinær professor ved denne høiskolen.

Foruten mindre avhandlinger har Schultz i bokform utgitt:

«Die Volkswirtschaftliche Bedeutung der Eisenbahnen», Jena, G. Fischer 1922.

«Der Begriff der Wirtschaft», i festskriftet for Oppenheimer:

«Wirtschaft und Gesellschaft», Frankfurt am Main, Frankfurter Societäts-Druckerei 1924.

«Der Blinde in Höheren Berufen», offentliggjort i dr. C. Strehls: «Handbuch der Blindenwohlfpflege», Berlin, Springer 1927.

«Der Entwicklungsgang der Theoretischen Volkswirtslehre in Deutschland, Halberstadt, H. Meyer 1928.

«Der Ausbau des Sächsischen Berufsschulwesens», i «Statistischen Jahrbuch für den Freistaat Sachsen», Dresden, Heinrich (i kommisjon) 1930.

I år vil utkomme:

«Die Lebenshaltung — ein Kernproblem Deutscher Wirtschaft», i «Archiv für Hauswirtschaftswissenschaften» 1930, hefte 3 og 4.

Die gegenwärtigen Systeme der Theoretischen Volkswirtschaftslehre in Deutschland», Berlin 1930.

Som videnskapelig kursleder og foreleser har Schultz virket i:

Berlin: Blandt annet ved Folkehøiskolen i Stor-Berlin, i Den Tyske Bankfunksjonærforenings Berlineravdeling og i Folkeoplysningsforeningen i Lübben.

Frankfurt am Main: I Forvaltningsakademiet og i Folkeoplysningsforeningen.

Dresden: I Dresden Forvaltningsakademi med dets underavdelinger i Bautzen og Chemnitz (til hvis lærerpersonale han offisielt hører) og i Den Tyske Bankfunksjonærforenings avdelinger i Dresden, Chemnitz, Zwickau og Plauen.

Aksel Agerby.

Som vi før har omtalt, har man i Danmark en lang rekke dyktige blinde musikere. Mange av dem innehar organiststillinger som hører til landets beste. Det er således blinde organister ved flere av kirkene i København, ved Domkirken i Odense, ved Vor Frøiers kirke i Esbjerg, ved kirkene i Nakskov, Horsens, Skive o. s. v. Somme av dem er også meget betydelige komponister. Ved siden av Laurids Lauridsen (organist i Skive) er vel Aksel Agerby i København den mest kjente blandt de blinde danske tonekunstnere.

Hr. Agerby som er 41 år gammel og i sommer blev ansatt som organist ved Brønshøj kirke, har en meget stor produksjon av romanser bak sig. Det finnes vel neppe et dansk hjem hvor sangens skønne kunst dyrkes selv i den mest beskjedne form, at Agerby ikke er representert med et eller flere av sine folkekjære, ofte helt viseaktige musikalske poemer, skriver «Nordisk Musikblad for Blinde».

Aksel Agerby er av gammel jysk spillemannsslekt og har selv nylig uttalt i et intervju at han ikke er født musiker, men derimot bonde. Hvorvidt dette er riktig eller ikke, skal få stå hen, sier «Musikbladet». Hans nære tilknytning til den danske hjemstavn bærer imidlertid ikke tilfeldighetens preg, og han har sammen med Skjoldborg og Åkjær skapt sanger hvis folkeyndest har vært så stor at de har tangert begrepet «landeplage», bemerker bladet spøkende.

Agerby beklær for tiden det ærefulle hverv som formann i «Det unge Tonekunstnerselskap» og inntar i det hele en smukkk posisjon innen dansk musikkliv.

En videnskapelig undersøkelse av de yrkesmessige blindeproblemer i England.

Nasjonalinstituttet for Blinde henstillet for nogen tid siden til Nasjonalinstituttet for Industriell Psykologi å foreta en undersøkelse av blindes anlegg og arbeidsproblemer, og henstillingen blev etterkommet.

Først undersøkte man de forskjellige beskjeftigelser som forskjellig utrustede blinde med hell kunde ta fatt på. En hel del fabrikker for seende arbeidere blev besøkt, og man undersøkte omhyggelig fremgangsmåtene. Man laget så en liste over de prosesser hvor blind arbeidshjelp kunde anvendes, og man valgte nærmere å undersøke en av disse prosessene. Det gjaldt fabriksjonen av en del elektrisk materiell, og man gjorde et forsøk hvorunder man undersøkte lærehastigheten hos et antall delvis og helt blinde piker. Man fastslo den ferdighetsgrad som blinde piker kunde nå til ved gjentagelse av fremgangsmåten, forholdet mellem gunstig resultat og synsgrad og virkningen av faktorer som

øvelse, tretthet, tap av interesse osv. Alt dette blev avlest på variasjoner i arbeidsydelsen. Senere gav man en hel del blinde-lærere midler i hende til å kunne kontrollere fingerferdigheten, og resultatene blev gruppert slik at de viste hvilken innflytelse alderen, synsgraden, arbeidets art og erfaringens lengde hadde på dyktigheten.

Man undersøkte videre menns og kvinners fortjeneste i de forskjellige arbeidsgrener, og man fant at det var en forskjell på 10 pct. mellom de delvis og de helt blinde til fordel for de første. De forskjellige måter å beskjeftige blinde på i forskjellige fag blev undersøkt, og man skisserte følgende plan for fortsatt undersøkelse: Plasing i passende ene- eller fellesarbeide i trykkerier, fotografiske forretninger, konfekt-, chokolade- og tobakksfabrikker osv., innførelse av nye fag ved blindeskolen, såsom fremstilling av strikkepinner, bærenett og andre småting m. m.

I forbindelse med problemene om hvordan man skal beskjeftige høiere utdannede blinde, undersøkte man mulighetene for å anbringe blinde i forsikringsvirksomhet i England. Resultatet viste at dyktige menn muligens kunde komme til å gjøre det godt som selvstendige agenter.

Man hadde oppmerksomheten henvendt på problemet veiledning ved valg av livsstilling og den øvelse de forskjellige virksomheter krever. Fortiden pågår undersøkelser i et av blindeverkstedene med henblikk på hvordan man videre bør legge arbeidet an for å opnå best mulige resultater.

(Efter Outlook for the Blind.)

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslisngt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Ostlandske Bfb, Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer Dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo. Tlf. 22067.

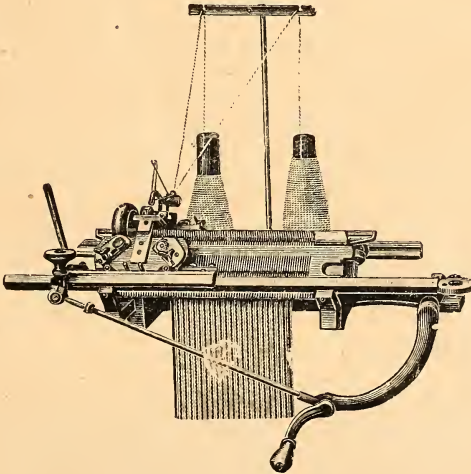
OSLO

STRIKKEMASKINER

FOR

HJEMMEINDUSTRI & FABRIKKER

BECKERTS VERDENSKJENTE
STRIKKEMASKINNÅLER

REKVISITA & NALER

[TIL

ALLE TYPER

A/
S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste
Kvalitet

Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80	pr. $\frac{1}{2}$ Kg.
— Special. Kaffe	- - 1.50	—
Fin Salvadorbl.....	- - 1.38	—
God —	- - 1.25	—

Bedste
Kvalitet**M. WEYDAHL**

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL**Stort udvalg i skrivesaker****Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.****D. Kogstad.****H. A. BRUN ^{A/S}****BAKERI**

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin**DÆKKETØI**

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SÆLSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund A/SKo onial - Frukt - Delikatesser
BERGENSpecialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***Tandlæge Mund-Henriksen**Smaastrandgt. 6. Telefon 4317
BERGEN**Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****WERGELANDS**

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

ANTON M. OLSEN*Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales *Olav Kyrresgt., 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensygdomme**Grønsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.**Dr. med. I. Schiøtz****Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**Pilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.**Husk**

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

A/s Wingaards Ovnstøperi & Fabrik, Bergen

har 80 aars erfaring i fabrikkasjon av Ovne
og Komfyrer og Wingaards støpegods er over-
alt anerkjendt som utpreget kvalitetsvare. —
— Idag bedre og vakrere end nogensinde.

Salgskontor:

GUNNAR BRADLEY, Bergen.

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til
**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Virk for

**„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besøiger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S**KONG OSCARSGATE 31***vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole**3134 Telf. 3134***Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.****Bergens Meieribolags****Melk & Meieriprodukter
anbefales****Johannessen & Wilhelmsen***Special.:***Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen****Damefrisersalon****„MARCEL“****Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE****Magdalene Simonsen****Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskerelvgaten 15 — Bergen****Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri****Østre Strømkai No. 14****ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:****Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler****Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.****Legater for blinde.**

1) Av Eckersbergs Legat vil det over nyttår bli utdelt tre porsjoner på tilsammen ca. 1000 kr. 2) Av Ellefsens Legat vil det samtidig bli utdelt to porsjoner på tilsammen ca. 500 kr. — Efter legatenes statutter skal midlene anvendes som hjelp til selvhjelp. Under ellers like forhold er ansøkere fra Oslo fortrinsberettiget til førstnevnte legat fremfor ansøkere fra andre kanter av landet, og mulige blinde slektninger av brukseier Eckersberg og hustru er fortrinsberettiget til å nyte godt av samme legat fremfor andre ansøkere. — Ansøkninger ledsaget av attester bedes sendt postmester Thrap, Haxthausens gt. 2, Oslo, innen 31. desember.

Rentene av Stud. Filol. Yngvar Sydnes' Legat for 1930 er delt mellem to ansøkere fra N. B., to fra V. B. og to fra Ø. B.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

**Virk for
„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jertraad og Jertraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestøner, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

SAMVIRKE - BERGEN

Kolonialforretning

Eget Bakeri — Kjøttforretning & Pølsefabrik

Laveste nettopriser. Kun kontant. Aapent for alle.

Utsalg:

Øvregaten 17
Søndre Alm. 2. Sandviken
Fjøsangervei 33
Solheimsgaten 46
Idrætsveien 52, Nymark

Nordnæsgaten 2
Baneveien 20
Haakongsgaten 27
Arbeidergaten 7. Eidemarken
Nye Sandvigsvei 48 a, Kjøtfforr.

Excellent

^{A/S} SMØRFABRIKEN
BJØRGVIN

den delikate smørblandede
staar over alle andre mærker

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

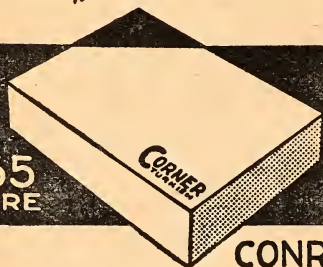
O V E R S L A G G R A T I S.

CIGARETTER MED DET GRØNNE HJØRNE

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

Norskamerikansk bestyrer ved statsblinde- skolen i Minnesota.

Ved dette skoleårs begynnelse blev norksamerikaneren M. R. Vevele uinevnt til bestyrer ved Minnesotas statsblindeskole i Faribault.

Hr. Vevele er født i Eagle Grove, Iowa, og gjennomgikk høiskolen der. Så studerte han i 4 år ved det velkjente St. Olaf's College i Northfield, hvor han tok en meget god eksamen. Sin utdannelse avsluttet han ved Minnesotas statsuniversitet. Ikke lenge efter blev han bestyrer ved høiskolen i Kenyon, Minnesota, derpå skolebestyrer i Marmarth, North Dakota og sluttelig bestyrer av en skole i Hutschinson, hvor han virket i 12 år.

En mann med så god utdannelse og så rike erfaringer på det pedagogiske område vil sikkert komme til å utrette meget til fremme av blindeundervisningen, skriver «The Minnesotan», organ for blindeorganisasjonen i Minnesota.

Skolen i Faribault er både stor og velordnet. Det drives meget sport der, bl. a. også skiløpning. En av guttene som ifjor var flinkest, het Bennie Ystenes, og vi kan vel efter navnet å dømme gå ut fra som temmelig sikkert at han var av norsk herkomst.

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Alma s*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffer, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer**, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

T r e s k j æ r i n g .

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS A/, **Ved Muren** **BERGEN**

*Gled Deres blinde venner
med bøker fra Norges
Blindeforbunds Trykkeri,
Bergen.*

*En bedre gave kan De
ikke gi!*

Prisliste gratis!

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen A/s **Bergen**

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

Arbeid for at publikum i størst mulig ut-
strekning gjør sine innkjøp i blindeforbundenes
utsalg: Gamle Kongevei 16, Nidaros, Rosen-
krantzgate 5, Bergen og Bergslisengate 13, Oslo.

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 12.

December 1930

19 årg.

Gledelig jul!

Julefest — — høie gjest — —
kom du signede gave best.
Kom i hjertet med trøst og med fred.
Gjør det, o Krist, til ditt fødested.
Gi oss en gledelig jul.

Englesang — — klokkeklang — —
dirrer over skog og vang.
Jesus, Gudssønnen, er kommet til jord,
kommet som min og som alles bror.
Han vil gi gledelig jul.

Stjerneglans — — barnedans — —
julen fryder sinn og sans.
Jesus, vår herre, vår helt og vår sol,
bygg i hjertet din kongestol.
Da får vi gledelig jul!

P. M. Sydnes.)*

Reisebrev fra Flydal.

Lørdag 20. september kjørte jeg fra Andenes til Bleik og hadde der foredrag søndag formiddag. Om ettermiddagen med bil til Fiskenes, hvor jeg hadde møte i skolehuset, og derfra til Skarsten, hvor jeg overnattet og bodde i Olea Skarstens hjem. Olea Skarsten var frisk og kjekk. Hun er meget flink til å lese punktskrift og er en av de flittigste låntagere i N. B.s Bibliotek.

Mandag 22. med rutebil til Risøyhamn. Gikk der ombord i nordgående Hurtigrute og fulgte denne til Harstad. Jeg hadde

*) Sydnes som var født i 1859 og døde i 1924, var i ikke mindre enn 45 år knyttet til blindeundervisningen, først som lærer i Oslo og på Gløshaugen (1879—93) og senere som bestyrer i Klæbu, på Dalen og i Oslo (1893—1924).

her ca. 4 timers ventetid før Ilgodsruuten gikk, og nyttet anledningen til å besøke Sigurd Sivertsen. Han er hjemme og er frisk, men driver omtrent intet av det som heter arbeide. Kl. 4 em. avsted med «Tordenskjold» og kom til Langhamn på Dyrøy i 11-tiden om kvelden. Der bodde jeg hos fru Espejord, som driver en større landhandel. Næste dag foredrag i ungdomshuset. Om kvelden kjørte jeg med hesteskyss til Skogshamn, ca. en mils vei. Her bodde jeg hos Arne Melbye, en sønn av fhv. distriktslæge Melbye. Arne Melbye traff jeg i vinter da jeg var i Lofoten, og han blev svært interessert for blindesaken og lovte å ville være mig behjelpelig, noget som han ogsaa holdt, da det var han som arrangerte foredragene både i Langhamn og på Espejord. På sistnevnte sted meget folk, og både fru dr. Melbye og hennes sønn vilde der søke å få gjort noget mer for vår sak.

25. september kom jeg til Sjøveien i Salangen. Samme aften møtte i losjelokalet. Næste dag var jeg og besøkte en eldre blind mann og fikk dessuten rede på tre blinde barn i Salangen.

Lørdag 26. med bil over Kobbergyggen til Bardu. Søndag møtte i Bardujord nye ungdomshus. Her var det lærer Hasvold som var den jeg bodde hos. Det var her på Bardujord at de første rydningsmenn tok til, og det er på dette sted at det står bautaen over John Simonsen fra Tynset som i 1793 tok fatt på å rydde og arbeide i skog og mark, og det varte ikke så lang tid før det kom flere til. Bardu er idag en særdeles vakker bygd med ca. 1700 innbyggere. — Det var tanken å ha to møter til i Bardu; men jeg blev her overrasket av en veldig snestorm som gjorde at disse møtene måtte avlyses. Med rutebil kjørte jeg så nedover til Målselv og var på Karlstad 1. oktober. Dagen efter på Finsnes Ungdomsskole. Foruten skolens elever var det også en del folk fra stedet. — Samme kveld med sydgående Hurtigrute til Bodø, akkurat et døgn's reise. Næste dag med rutebil innover Salten til Finneide, og så med et mindre dampskib opover vatnet til Sønstå og derfra en times kjøring med Sulitjelmabanen. Søndag 5. oktober foredrag i Misjonshuset. Her var det res. kap. Fougner som fikk ordnet med møte. Han var selv på Fauske og hadde der gudstjeneste, og så var det sogneprest Klevan som var i Sulitjelma.

Næste dag nedover til Leivset og møtte der om kvelden. Traff her Anders Ringvall og John Rindal som begge hadde det bra. Den følgende dag var de med både på Finneide og på Fauske. Sogneprest Klevan overvar foredraget også på Fauske. Der fikk jeg videre hilse på fylkesskolestyrer Eggen og lærer Hånes.

Fra Fauske til Valnesfjord, hvor lærer Foldereid hadde gjort møtet kjent. Det var bra fremmøte. — Torsdag 9. oktober til Bodø. Fikk der hilse på Emil Petersen. Han driver sin kull- og vedforretning og er alltid glad og vel tilfreds. Kjøbmand Kristian Jakhelln fikk jeg bare snakke med i telefonen denne gang. Han vilde svært gjerne jeg skulde kommet til ham; men tiden rakk ikke til det.

Samme aften sydover og var i Sandnessjøen neste dag. Var avsted og fikk hilse på frk. Erna Rinnan. Hun fortalte at hun nu også hadde kjøpt sig rundstrikkemaskin og har ganske bra med arbeide. — Så gikk turen innover Ranen, og jeg var på Leirskar i Korgen søndag 12. oktober. Det var vel ca. 130 mennesker samlet. Mandag møte i selve Korgen. Her fik jeg rede på et par blinde barn som er av dem som må på blindeskolen. Jeg fikk også greie på hvordan det stod til med den blinde unge frk. Ragnhild Hagen som jeg traff for to år siden, og som da nettop hadde mistet synet.

Fra Korgen med bil til Hemnesberget og derfra med skib til Mo i Ranen. Her var jeg gjest hos fru Hans Meyer og hadde møte i den kristelige ungdomsforening.

17. oktober kom jeg med dampskibet «Ranen» til Nidaros. Den 18. med bil til Orkdal hvor der var arrangert en blindesaks-kveld. Det var lærer Metliås og frk. Gjønnes som var så elskverdige å ta sig av det. På tross av at det var valgforedrag og store politiske utladninger over distriktene, var det likevel ikke så lite folk. Det var flere gode ting som blev utloddet, deriblandt tre store rjomegrautfat, tre kaker m. m. — Dagen efter til Nidaros. Mistet på veien stokken min og måtte kjøpe en ny da jeg kom til byen. Samme aften med sydgående Hurtigrute til Kristiansund N. og tok så veien utover til Veiholmen og besøkte der Martin Martinsen og frk. Theodorsen. Der er også en liten gutt, sønn av fyrvokter Steines, som må på blindeskolen. Martinsen drev på med kurvstoler og er en av dem som klarer sig nokså bra og er tilfreds. Det er sjelden å treffe folk som ser så lyst og lett på livet som han. Godt var det om det var flere slike.

Lørdag 25. fra Kristiansund N. og innover til Gyl. Møte i ungdomshuset samme kveld. Jeg besøkte her Martinus Vatn, blind gårdbruker som deltar i de fleste forefalte arbeider på sin eiendom. — Kjørte om kvelden til Tingvoll og tok inn til vår venn Anders Saltbones, en stillfarende, småkoselig mann som det er så hyggelig å komme sammen med. Saltbones har sitt eget hus i centrum av Tingvoll, og selv driver han på snekkerverkstedet. Jeg hadde i god tid skrevet til ham, og med bistand av et par damer på stedet fikk han der i stand en blindesakskveld søndag 26. oktober, en særdeles vellykket sammenkomst på Rimstad Bedehus. Flere ting blev loddet ut. En musikkforening bidrog meget til at det blev en riktig hungnadsam stund.

De følgende dager foredrag på Fjøsøide, Meisingset, Betten og Vågland. I mellomtiden hadde så frk. Gyda Tempe fått talt med et av programkomitéens medlemmer i losje «Alltid fremad» i Kristiansund N., og det var ganske godt besøk i losjen da jeg var der onsdag 29. oktober.

På Fjøsøide fikk jeg høve til å stanse hos snekker Jens Fjøsøide. Jeg går ut fra at det enda er flere av leserne som kjenner ham. Fjøsøide er vel en av de eldste elever som var på Gløshaugen. Han har i de senere år vært litt tunghørt, men er ar-

beidsfør og er en av de få som forteller at han har nok å gjøre. Vi snakket sammen en hel dag, og han syntes det var gildt at jeg ordnet det så han fikk treffe mig. Han har sitt eget hus like ved Skar elektrisitetsverk og har nylig fått kjøpt ca. et mål jord, så han sitter nu på egen grunn.

Søndag 2. november blindesakskveld i Valsøybotn. Det var masse folk og de var svært flittige til å ta nummer, så det økonomiske resultat blev bedre end man hadde ventet. Ingvald Moen og flere fra hans hus var der, og den som ledet arrangementet, var far til den lille blinde piken Margrete Botn. Fhv. stortingsmand Hestnes var en av deltagerne, og han holdt før han reiste, en tale og takket for foredraget og den tilslutning denne tilstelning hadde fått av gammel og ung. En av bygdens ledende menn, Per Botn, takket til slutt og uttalte at det måtte bli en regel årlig å ha en slik kveld for blindesaken.

Molde, 13. november 1930.

Karl Flydal.

Fra og med 18. oktober er holdt blindesaksmøter på følgende steder: 18. Blindesakskveld i Sølberget, Orkdal. 22. Foredrag på Veiholmen. 25. Foredrag på Gyl i Nordmøre. 26. Blindesakskveld i Tingvoll. 27. Foredrag på Fjøsøide. 28. På Meisingset. 29. I Iosje «Alltid fremad», Kristiansund N. 31. I Betten i Halså. — 1. november foredrag på Vågland i Halså. 2. Blindesakskveld i Valsøybotn. 9. Foredrag i Elnesvågen i Romsdal. 12. I Bud i Romsdal. 16. Blindesakskveld i Tomren i Romsdal. 22. Foredrag i Vågane U. L., Veøy. 23. På Nesjesfranden i Veøy.

Fortsetter i Romsdal fremover mot jul. På de fleste steder god tilslutning. Særlig har alle blindesakskvelder vært vellykket.

Nesjestranden, 23. november 1930.

•

Karl Flydal.

Litt om barnehaven for blinde i Helsingfors.

Høsten 1929 trådte den første forskolen for blinde i Finnland i virksomhet. Den som gjorde mest for å få skolen eller barnehaven, som den også kalles, i gang, var skolerådinne Lydia Sipilæ, som avgikk ved døden siste vår.

De blindes barnehave arbeider i samme hus som blindeskolen i Helsingfors. Den er beregnet på blinde piker og gutter mellom 5- og 8-årsalderen. Disse barne vil senere bli overflyttet til de egentlige blindeskoler i Helsingfors eller Kuopio. I forskolen var der det første året bare to barn, en 6-årig pike og en 7-årig gutt. Særlig den første manglet den mest elementære opdragelse. Som yngste barnet i en velstående familie var piken blitt i den grad bortskjemt og forkjælet at da hun kom inn på skolen var hun som et barn som nettop tar de første skrittene. Hun måtte mates, klæses på, vaskes og leies forsiktig. Det var et stivt arbeide å få strømpeshælen på rett plass eller å få de uøvde hendene til å finne den

riktige veien til og gjennom ermene. Å kneppe op og igjen knapper var et svært problem. Tålmodighet kostet det; men det blev løst. Som en motsetning til all tregheten og upraktiskheten er det hyggelig å omtale pikens livlige tankegang og gode hukommelse.

Stort mer er det neppe å si om denne barnehaven. Kanskje vi ved å gjengi barnas eget lille festnummer fra avslutningstilstelningen i vår kan gi leserne en forestilling om barnehavens små sysler. Det er en samtale mellem to barn og en tante.

I barnehaven vår.

Tanten på landet: Hvor har dere vært, barn? I hele vinter har vi ikke sett dere her i grenden.

Begge barna (strålende): Vi har vært i Helsingfors!

Tanten: I Helsingfors? Så langt borte! Men vet dere hvad Helsingfors er?

Kerttu: Det er jo Finnlands hovedstad!

Tanten: Ja, det er det, — og det er en stor by. Men hvor var dere egentlig henne der da?

Kerttu: Vi var i vår barnehave for blinde.

Tanten: Merkverdlig! Her på landet har vi ikke hørt om slike haver. Vi vet bare om dyrehaver og kjøkkenhaver.

Kerttu: I haven vår er det hverken dyr eller vekster. Det er bare barn, glade og flinke barn, slike som vi to her, Urho og jeg.

Tanten: Alt skal en høre! Skulde dere ikke ha det like bra her hjemme?

Kerttu: Nei, hvem kan her ha tid til å passe og lære oss? Vi vil være på vår egen skole likesom våre større brødre og søstre.

Tanten: Hm — er da den barnehaven dere er i, en slags skole?

Kerttu: Ja visst. Det er jo en forskole for små blinde barn.

Tanten: Hvem er det som har fått i gang denne forskolen?

Kerttu: Nogen snilde tanter og onkler der i Helsingfors.

Tanten: Gud velsigne disse gode tantene og onklene som har tatt sig slik av vårt kjære fedrelands små blinde barn! Men må dere, kjære barn, allerede sitte og streve med Abc-en?

Kerttu: Nei, nei, vi er enda for små til å lese.

Tanten: Hvad gjøres det da i denne skolen når det ikke leses?

Kerttu: Meget, meget! Jeg har lært mig til å gå lett og fritt og til å springe. Hendene mine er blitt så opøvde at jeg kan holde både melkekoppen og grøtskjeen.

Tanten: Og du, Urho, hvad har så du gjort i skolen da?

Urho: Jeg har sunget og gymnastisert, bygget hus og utført perlearbeider.

Kerttu: Og vi kan utenad mange kjekke dikt!

Tanten: Hvor kjekke? Les op et for mig, så jeg også får høre.

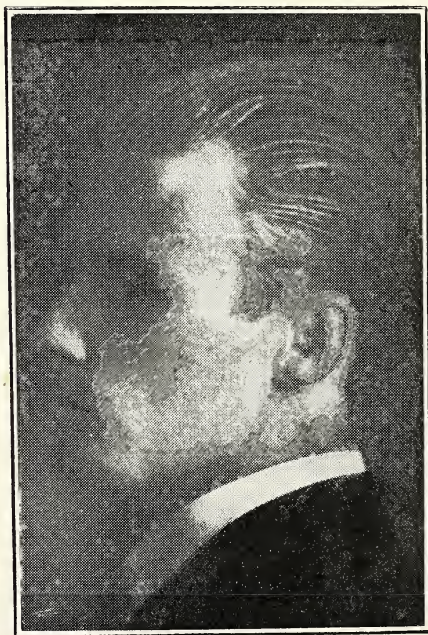
Kerttu: «Barnehavebarnas vise».

Vi blinde nu også vår forskole eier.

Før jul den begynte, og meget den greier.

Vi er ikke mange, nei, liten er flokken.
En gutt og en pike — det er hele skokken.
Først Urho kom hit, han den blide og runde.
Straks efter kom Kerttu, som ingenting kunde.
Fra morgen til kveld vi så mangt nu presterer,
Vi synger og leker og gymnastiserer.
Vi kjenne kan perler og erter og bønner.
På kaffe og sukker og korn vi oss skjønner.
Av klosser vi leketøi-stuer kan bygge,
og flinkere blir vi hver dag — ja vær trygge.
Å, vi har det herlig! Vi hopper og gynger.
Vi gjør hvad vi evner. Vi jubler og synger.
De onkler og tanter som skolen vår gav oss,
vi takker og vet at de holder så av oss.

(Efter «Tidning för Finlands Blinda», oktober 1930).

Halvdan Mathiesen.

Hr. Halvdan Mathiesen er fra 15. november ansatt som organist ved den nyopførte Stortveit kirke som er beliggende like utenfor Bergens bygrense. Stillingen er avlønnet med 1800 kr. årlig.

Halvdan Mathiesen er født i Ålesund 13. mai 1899 og er blind fra fødselen av. Årene 1908—19 gjennomgikk han blindeskolen nordenfjells, hvor man hurtig blev opmerksom på hans utpregede musikalske begavelse. Senere fortsatte han under de beste lærere sin utdannelse i Bergen og Oslo. Mathiesen hører til våre mest lovende unge musikere. Han har gitt konserter både i Oslo og Bergen og har fått megen ros i pressen. Også hans komposisjoner er blitt anerkjennende omtalt. Siden Mathiesen for halvannet år tilbake bosatte sig i Bergen, er han blitt ganske meget benyttet i Kringkastingen, likesom han har vært engagert av Musikk-selskapet Harmonien.

Med sin grundige utdannelse og sine rike musikalske evner vil Mathiesen utvilsomt fylle den nye stilling på beste måte, og vi ønsker ham lykke til.

Storetveit kirke blev søndag 30. november innviet med et rikholdig høitidsprogram, som også blev kringkastet.

Tre dager i Oslo.

Nedenstående fornøielige skildring som vi henter fra siste nummer av «Trøndersk Musikblad», viser at et tre dagers hovedstadsophold kan nyttes godt. Hr. Skaug som er organist ved Vår Frue kirke og direktør for Trondhjems Musikkole, er velkjent for våre lesere, blandt annet fra vår utførlige biografi av ham i sommer i anledning av hans 50-årsdag.

Dette med billigtog er ingen dum innretning. Det kan naturligvis bli lite med søvn på nattogene og et idelig jag for å rekke mest mulig under et kort hovedstadsophold. Men har man helsen, så kan utbyttet av en slik tur bli ganske bra. Altså benyttet jeg mig av billigtoget Bededagshelgen og var i Oslo fredag morgen.

Helt naturlig gjaldt mitt første besøk en av kirkene. Høimessen i Fagerborg med min gode venn Sandvold ved orgelet hørtes tiltalende, og så havnet jeg der. Etterpå var jeg oppe og beså orgelet og blev forbauset over hvor dårlig det var. Dette orgel høres både godt og moderne ut nede i kirken; men da hr. Sandvold hadde vist mig alle dets skrøpeligheter, måtte jeg innrømme at det var på tide at «skramlekassa» blev utbyttet. Fagerborg kirke får i nærmeste fremtid et nytt, helt moderne orgel på ca. 60 stemmer, meddelte hr. Sandvold gledestrålende, og jeg måtte innrømme at han hadde god grunn til å fryde sig.

Samme dag kl. 6 besøkte jeg Aaslands konsert i Ullern kirke, hvor han fremførte sitt oratorium «Kristi Gjenkomst». Dette så vel som hans andre oratorier er skrevet for orgel og én sangstemme. Det var mange folk og en vellykket konsert. Hr. Aasland er organist i Ullern kirke og kjenner naturligvis sitt orgels virkemidler ut og inn, og det var forbausende hvad han kunde yde på dette forholdsvis lille instrument.

Herfra var det i all hast å komme sig ned til Bærumsbanen — eller hvad den nu het — for å komme tidsnok til Filharmoniskes konsert i Aulaen.

Utenfor Aulaens billettsalg var det stor kø. Jeg hadde naturligvis glemt at Osloenserne er rene eksperter i å stå i kø, og derfor hadde jeg heller ikke sikret mig billetter. Vi var tre stykker i følge, og den yngste og minste blev straks lurt inn i køen med ordre om å kjøpe tre billetter, og resultatet blev de tre siste ståplasser på galleri. Hermed var intet å gjøre, og sammenlignet med alle dem som måtte gå med uforrettet sak, hadde vi god grunn til å være fornøiet; men jeg tilstår at jeg var sinna innvortes; for å stå på galleriet i to timer når hver kvadrattomme i salen er optatt, det var ikke hyggelige utsikter. Vi gjorde da også straks et forsøk på å slippe inn i salens garderobe; men nei, vaktene var ubønnhørlige: Vi fikk gå dit vi hørte hjemme.

Nu må jeg tilstå at jeg «aldri har vøre i Aulaen før», og mine damer som dog skulde være lokalkjent, hadde ingen anelse om hvor opgangen til galleriet var. Vekten gav den korte orientering at vi måtte gå ut på gaten og rundt hjørnet. Sent var det, men ut måtte vi, og mens vi vandret rundt den store bygning og prøvde oss på alle de innganger vi fant, forbannet jeg i mitt stille sinn både Aulaen og dens arkitekt. Tenke sig til slik idioti som å jage folk ut igjen for å komme på galleriet! Nei, takke til vår egen Frimurerloge da. Langt om lenge kom der da en velvillig mann som viste oss inngangen til galleriet. Og inn fôr vi og fikk av oss tøiet i en fart; — hyggelige damer der forresten. Vi blev så vist op en trapp og stormet avsted, prøvde den første dør vi kom til, og — den var ikke låst. Innenfor var det fullt; men tenke sig vår glede da vi opdaget at vi befant oss bakerst i selve salen. En forsinket gallerigjest som vilde forsøke samme vei, blev vist videre i høiden; for nu var vaktmannen våknet; men dette forhøiet bare gleden for oss tre som av pur uvidenhhet med de lokale forhold var kommet inn. Konserten var allerede begynt; men der stod vi da og lyttet til Borowskys vidunderlige Bachspill, mens selveste Dobrowen svang taktstokken. Næste nummer var Schuberts «Ufullendte», og selv om dette verk er temmelig godt kjent, så kan man ikke annet enn føle sig varm om hjertet når man hører disse melodier og rytmer spillet av et så førsterangs orkester som Oslo Filharmoniske.

Foranledningen til det overfylte hus var visstnok — for jeg kan ikke tenke mig en slik tilstrømning til Filharmoniskes konserter i almindelighet — at Dobrowen dirigerte for siste gang — foreløbig iallfall; og da «Hallomannen» i en kort tale bragt Dobrowen en takk fra lytterne, ledsaget av orkestertusch, og alt folk strømmet fremover for å se, blev det sannelig sitteplass ledig for oss alle tre, og det kjentes virkelig behagelig efter å ha stått lenet op til en søile i næsten tre kvarter. Efter en klaverkonsert i c-moll av Rachmaninof med Borowsky som solist fikk vi til slutt Ouvertyren til «Tannhäuser». Hermed var da også dagen til ende; men det var ikke langt fra at jeg misunte de gode Osloborgere et orkester som det Filharmoniske, og jeg tenkte i mitt stille sinn: Når får vi en slik institusjon i Trondhjem.

Lørdag gikk med til forretninger og visitter. Naturligvis måtte jeg innom vår gamle venn pastor Wolff, som vel mange minnes fra hans virke her oppe som blindelærer, prest og som lærer ved Musikskolen. Fra ham kan jeg altså bringe en hilsen til tidligere elever på Musikskolen.

Kl. 2 bar det avsted til Vår Frelzers kirke, hvor Landskoret under Arild Sandvolds ledelse hadde prøve på Dvoraks «Stabat Mater» — et herlig korverk med orkester, og det var ikke vanskelig å forutsi en vellykket konsert ut fra de tre siste satser som jeg hadde anledning til å høre.

Efter prøven bar det så hjem til Geburg Aasland på Nordstrandshøgda, hvor vi lot en kjempegramofon underholde mens vi pratet og diskuterte.

Søndag benyttet jeg til et besøk i Sandvolds hjem, hvor jeg hadde anledning til å se hans private kirkeorgel eller skal vi si øvelsesorgel. Instrumentet var i alle deler tidsmessig, bygget av Walcker og forsynt med en masse transmisjoner — rent et ideal av et miniatyrgorgel.

Derfra var det i all hast å komme sig på stasjonen, og mandag morgen kl. 10 var jeg atter i arbeide på Trondhjems Musikskole, beriket med ikke så få musikalske inntrykk og åndelige impulser. Ikke så dumt med disse billigtogene når man har helse og godt sovehjerte!

Oskar Skaug.

Vår ungdom.

Det sies vår ungdom er sørgelig slett,
det sies vår ungdom er løs og er lett,
det sies vår ungdom, vår ungdom idag
har vist sig å være av ynkelig slag.

Men de som just nu står i ungdommens vår,
kan det med ro; for i tusen av år
den visen blev kvedet, — og kvedes den vil
så lenge det gamle og unge er til.

*Jeg synes vår ungdom er staut og er sterk,
har kraft og har vilje, står rustet til verk.
Den trener sin tanke, den trener sin kropp,
har vidsyn og frisyne, vil frem og vil op.*

Så la da det evige gnålet ta slutt:
«Den gang jeg var pike —» «Den gang jeg var gutt —».
Slipp ungdommen til! La den prøve sig få!
Jeg tror, ja jeg vet: Den skal prøven bestå.

Edvard Imsdahl.

Reisebrev fra Sætre.

I.

Valgkampen gikk med lyst og iver, og alle var sterkt optatt med politikk. Jeg hadde mitt arbeide å streve med, men vanskelig var det både å få lokale og å samle folk.

24. september var jeg på Vigre i Nærbø. Jeg reiste næste dag til Ualand, men stanset et par timer på Vigrestad. Her fikk jeg høre snakk om en blind dame som var blitt helbredet ved bønn. Det interesserte mig, og jeg undersøkte forholdet. Det lot til å være rett at hun hadde vært blind, og at hun hadde fått synet igjen på et øieblikk, og det skulde være ved håndspåleggelse. Det viste sig imidlertid at det var av kortvarig art; for litt senere var hun igjen blind.

Efter å ha vært på Ualand og et par andre steder reiste jeg til Flekkefjord. Mandag 29. var jeg på Abelsnes og bodde da hos Karl Danielsen. 2. oktober skulde jeg være i Lyngdal; men lokalene var optatt. Jeg var bedt om å få tak i et radioapparat til Danielsen. Jeg kjøpte derfor et «Radionette», reiste tilbake til Abelsnes og installerte det. Det første vi fikk var en almindelig telefon-samtale; men apparatet virket ellers svært godt.

Jeg fikk også greie på at det var en ung blind mann på 26 år på Hidra. Denne sendte jeg hilsen til og bestemte mig for å få tak i ham på tilbakeveien. — Lørdags kveld kom jeg til Lyngdal, men måtte fortsette videre til Sør-Audnedal. Her tok jeg inn til prost Brun. Jeg fikk nu vite at det var en blind mann på Sirdal. Denne mann hadde jeg tidligere hørt snakk om; men jeg var blitt forklart at han var nær 50 år, at han så ganske godt og at han bodde langt avsides. Nu var mannen blitt bare 44, enda det var 4 år siden jeg hørte han var næsten 50. Jeg bestemte mig for å besøke ham og tok en bil. Kommet til Sirdal gikk chaufføren avsted og spurte hvor mannen bodde. Vi kom direkte til huset, og søsteren stod ute på trappen. Hun vilde dog ikke at jeg skulde gå inn, og det var en sterk nervøsitet å merke. Jeg gikk likevel og hilste på hennes bror. Her møtte jeg en mann på 34 år, helt stivnet sammen. Det var trist for mig å se hvordan det enda kan gå i vårt land. Han mistet synet 7 år gammel og var ikke blitt sendt på blindeskole. Jeg forklarte ham hvad han nu burde gjøre, og senere snakket jeg med prost Brun om saken. Jeg snakket også med herredskassereren, ordføreren og bankdirektøren.

Mandag ringte jeg ordføreren og sognepresten i Holum og snakket om en gutt der som ikke hadde lesesyn. De hadde ingen greie på hans synsstyrke og kjente ikke til resultatet av den operasjonen gutten hadde hatt i vår. Straks jeg kom til Kristiansand S., snakket jeg med dr. Wirsching om gutten og fikk vite at han ikke hadde lesesyn. Jeg gjorde hvad jeg kunde; men saken er enda ikke avgjort.

På tilbakeveien fra Sørlandet stanset jeg en dag i Flekkefjord og fik der snakke med den før nevnte blinde på 26 år. Det er sjømand Johannes Larsen Sele. Han blev opgitt av lægene i høst og hadde nu vært blind et år. Johannes Larsen er en evnerik og grei kar som bestemte sig for å reise på arbeidsskolen i Oslo.

Det er beklagelig at vi skal ha slike tilfelle som jeg har nevnt, slike som gutten på Holum og mannen på Sirdal; men jeg har likevel den tro at disse vil bli sjeldnere og sjeldnere efter hvert som saken blir kjent.

Blakset, 6. 11. 1930.

Med hilsen

John Sætre.

II.

Når alt går som vanlig, er det lite å skrive om; men idag har jeg dessverre litt utenfor det almindelige. — Jeg hadde vært i Blakset og på Fjelli og var på vei til Bergsiden i Stryn. Foredraget på Bergsiden samlet ikke lite folk, og det skulde i vinterens løp utloddet et teppe for saken. Tilfreds la jeg mig; for jeg visste at filmen kom følgende dag. Men værgudene tok til å røre på sig. En kraftig nordveststorm med sne og regn dundret løs på vinduet. Vanskelig var det å få sove, mens huset skaket sig. Nå, natten gikk og filmen kom, og jeg fikk reise hjem og prøvekjøre filmmaskinen min. Alt gik lovende. Jeg var tilfreds med maskinen, og det så ut til at jeg kunde regulere den selv.

Onsdag skulde jeg bruke maskinen før første gang; men først skulde jeg holde et foredrag i Hjelle Bedehus tirsdag uten film. Jeg tok rutebilen opover tirsdag middag. Det snedde kraftig, men var ellers bra vær. Jeg tok inn til en gammel kjenning på Hjelle; men lenge hadde jeg ikke vært der før jeg hørte det rusket og dundret av stormen. Det var våt sne, næsten regn. En chauffør kjørte mig og flere andre gratis til bedehuset. På veien hørte vi bulder og brak i fjellene. Det var sneskred eller «Vanndemmer», som vi kaller det. — Foredraget var over, og jeg var kommet til sengs. Stadige drønn hørtes, og nu begynte stormen for alvor å ryste å skake huset. Kl. ett om natten hørte jeg dampbåten «Fridthjof Nansen» stadig ringe av; men denne avringningen var lite ordinær; for det kom bare et eller et par slag om gangen. Båten hugg mot bryggen så klokken skranglet. Kapteinen og sønnen hans stod vakt hele natten.

Onsdagen var en stormende dag fra først til sist. Jeg skulde forbi Hjellekleiva; men der stod jeg. Flere ras hadde stengt veien langs Strynsvannet. Ved Hjellekleiva var veien sperret ca. 30 m. På venstre side av veien står fjellet svimlende høit og næsten loddrett, og på høire siden rullet Strynsvannet nu i kraftige bølger mot stranden. Veien blev ikke farbar før fredag middag, og oprydningen var ikke helt ferdig før uken efter. Veldige sten- og jordmasser var blandet med sneen og lå der med mange meters høide. På vannet drev stor olderskog, til dels med både rot

og topp; men en masse var knekket og knust i sammen. På en gård hadde vannet trengt sig inn i et sauehus og drept 15 geiter og to sauer. Det blev masse sølvrevmat på én gang. På mange steder hadde bøen fått skade, og veivokterne var ute overalt.

Lørdags kveld var jeg i «Gildevang». Da var været rimelig, men veiene elendige. Søndag skulde jeg være i Stryn, d. v. s. på Tonning i Stryn. Det snedde og blåste ustanselig. Veiene var bokstavelig talt sperret; men jeg strevde mig til lokalet. Ikke et menneske å se. Bare formannen og pedellen fikk jeg snakke med. Resultatet var oplagt. Det kunde ikke bli noget.

Formannen i Firda Ungdomslag hadde skrevet til mig og sendt mig ny reiserute. Han kunde ikke få til foredrag før på onsdag i Markane. Det var greit nok i dette været. Idag er det tirsdag, og imorgen kl. 8¼ skal jeg avsted. Men hvad det blir til, ja det er uvisst å vite. Det eneste befordringsmiddel som kan brukes, er ski. Værvarslet for imorgen lyder på stiv sydkuling med regn. Jeg håper det må bli lite regn; for får vi regn i all denne sneen, går det ikke godt. Fjellene våre er høie og bratte. Det var galt for blindesaken dette været; men kommer det meget regn nu, blir det nok alvorlig for mange.

Stryn, 18. 11. 1930.

Med vennlig hilsen,

John Sætre.

Geburg Aasland.

Den blinde organisten og foredragshaldaren som kjenner si oppgave i å lære menneskja „kunsten å leva“.

Vi som har alle sansar i greide, undrar oss ofte over at andre menneskje som har mista ein vesentleg av desse, t. d. synet, kan halda humøret like godt og ofte betre enn vi. Vårt humør er Gud hjelpe ofte altfor skralt. Det avheng av so mange ting som det ser ut for ikkje spelar nokon rolle for desse andre menneskje. Når det gjeld dei blinde, so har vel desse fått eller utvikla ein sterkare indre konsentrasjonsevne som kan gi vel so mykje lukke som den mange menneskje kan forme med sine to ytre augo.

«Eg hev aldri havt tid til å misse humøret», sa Geburg Aasland, den blinde organisten, pianisten og foredragshaldaren, i ein samtale vi hadde med han på Grand etter foredraget hans her i byen onsdag. «Har ein nok å gjera til alle tider, so treng ein ikkje syte for humøret, og eg har havt den lukke alltid å ha nok å gjera».

— Når ein har interessor nok, legst det alltid arbeid til, sa vi. Og Geburg Aasland har interessor, og det han interesserar seg for, det lever han for og arbeider han for.

Fyrst og fremst er han ung og norsk. Og det er han ogso i sin musikk og i sin song og i sin tale, og denne ungdomen og

denne norskdomen kjenner han seg som profet for, som ei oppgåve å arbeide for. Han er glad i livet og menneskja og meiner dei kan ha det godt i denne verda; men det veit ikkje alle korleis dei skal stille seg slik, og so går dei i blinde og vél klinten istadenfor kveiten, fordi dei veit ikkje betre. Det kan vera ei oppgåve å fortelja folket um dei verkelege verde i livet. Kanskje det kunde vera einkvan til hjelp. Og so reiser Aasland land og strand rundt og talar og syng og spelar alt det vakre og rike han kan og veit.

Vi bad han nemne oss nokre av foredragsemna sine. Dei er so typiske og fortel meir um mannen og hans gjerning enn mange ord som vi kunde skrive.

Aasland finn ei mappe papir med blindeskrift.

— Her har eg ei liste over 43 foredrag som eg har uppskrive.

Vi skreiv upp nokre av dei: «En ungdom som er sterk og sund», Bjørnsons dikt: «Mitt følge» og «Løft dit hode, du raske gutt». «Et gyllent vers om kjærlighet», «Sangen om Ung Aaslaug», «Våre nasjonalsanger», To foredrag om «Haugtussa», «Bellmans glade kust», «Musikken og barna», «Hvorledes skal man bruke en sangbok», «Det norske i vår folkekunst», «Norske folketoner», Foredrag om våre store komponister Kjerulf, Nordråk, Grieg, «Kunsten å leve», «Romantikk og elskov i Kjerulfs sanger». Og no held han på med eit foredrag um «Med Grieg gjennom menneskelivet», og, segjer Aasland og smiler, når eg kjem økonomisk på knea, har eg tenkt å halde foredrag um «Ekteskap og skilsmisse, illustrert med musikk og song».

Som ein ser, spanner Aaslands verd vidt.

Ei oppgåve Aasland har sett seg, er å skapa meir interesse for kyrkjemusikken. Han er sjølv organist i Ullern kyrkje, der han har vore i 20 år, og eg blir vel der so lenge er i denne verda, segjer han. Kvar haust reiser han umkring og held kyrkjekonserter med sine egne komposisjonar, oratorier. I haust har han spelt siste oratoriet sitt: «Når Kristus kommer». Idéen og inspirasjonen til dette verket fekk han for ein del i Oberammergau då han var der nede i sumar, og for ein del då han vitja slagmarka i Frankrike på same turen. Turen ut på slagmarka angra han på. «Kvifor skal vi gå og ta imot inntrykk som vi alltid seinare vil ha vondt av? Det er ikkje bra», sa han.

— Eg har enno ikkje reist gjennom Numedal, segjer Aasland, og vil snart ta ein turné gjennom dalen. Her i Kongsberg har eg vore mange gonger og har havt mange fulle hus. Kvifor det ikkje var det denne gongen med, veit eg ikkje; men veret hadde vel ein del skuld.

Når Geburg Aasland reiser gjennom Numedal, vil vi råde til at alle som har høve til det, går og høyrer han. Det blir stunder som dei seint gløymer.

(Gny i «Kongsberg Dagblad»).

Blinde musikkere i Sverige.

I septemberheftet av «Nordisk Musikblad for Blinde» skriver musikk-læreren ved Tomtebodas Blindeinstitut, hr. Edvard Blom, som selv er blind og fyller sin plass på en utmerket måte, følgende om de blinde musikere i Sverige:

Hvis jeg leste riktig, hr. redaktør, ønsket De å vite noget om blinde musikere i Sverige og deres livsforhold. På dette området har vi i Sverige ett virkelig godt navn. Det er Carl Lundell, den tidligere musikk lærer ved blindeinstituttet, født 1859, død 1916. Om ham skal jeg forsøke å skrive mer fullstendig senere. Måtte jeg bare ikke bli løftebryter!

Om Lundells eftermann vil jeg helst ikke uttale mig. Jeg blev instituttets lærer i pianostemming 1910 og dets musikk lærer umiddelbart efter Lundell, ansatt som vikar til årets slutt og så fra 1. januar 1917 fast ansatt.

Blandt mine elever kunde nevnes flere dyktige og fremadstre-bende unge menn. Likevell har bare tre utelukkende valgt musikken som levevei.

Den første av dem er Ture Tillman i Uppsala. I 1910 gikk han ut fra blindeinstituttet, hvor han hadde lært musikk og piano-stemming. Jeg avsluttet hans stemmerutdannelse. Instituttets da-værende stemmelærer lå nemlig dengang i sin siste sykdom. Efter hjemkomsten til Uppsala fortsatte Tillman sine musikkstudier pri-vat og avla i 1917 en særdeles god organisteksamen for Domkirke-organisten dersteds. Det bør nevnes at Tillman også studerte for direktør Lundgren, den almene studentersangs leder, og at eksami-nator ved Domkirken var direktør Ullman. Efter eksamenen blev Tillman snart organist ved Österplankyrkan i Uppsala, en stilling han fremdeles innehar. Tillmann har i årenes løp vunnet en stadig økende anseelse som musiker og pianostemmer, og han er nu me-get benyttet og høit skattet i sin hjemby. — Tillman er også helt fra skoletiden kjent som en flittig komponist. Av hans komposi-sjoner er likevel mig bekjent bare tre utkommet, nemlig to sanger til piano og et pianostykke. Jeg håper å kunne fortelle mer om de utgivne ting senere når jeg fra ferien kommer hjem, hvor jeg har forskjellige optegnelser om dette.

Sven Eriksson, Gävle, gikk ut av instituttet i 1915. Efter hjemkomsten til Gävle fortsatte han der privat de musikkstudier som var begynt under Lundell. I 1919 tok han organisteksamen og pianostemmereksamen ved Musikkonservatoriet i Stockholm, givetvis som privatist; for Musikkonservatoriet i Stockholm optar ikke blinde som egne elever. Blinde kan likevel der få avlegge or-ganist- og kirkesangereksamen, men da som privatister. En kje-delig bestemmelse! — Efter avlagte eksamener arbeidet Eriksson i mange år som pianostemmer og vikarierende organist i sin hjem-by. For en årrekke siden fikk han imidlertid fast organistansettelse ved en kirke utenfor Gävle.

Göthe Winstring, Täby, blev utskrevet fra blindeinstituttet i 1922. Da Täby er et sted nær Stockholm, fortsatte Winstring der privat sine ved blindeinstituttet påbegynte musikkstudier. I 1923 tok han eksamen i pianostemming ved Musikalska Akademien, i 1927 organisteksamen ved Västerås Domkirke og i 1928 eksamen i kirkesang ved Kungl. Musikkonservatoriet. Han har ennå ikke fått nogen fast ansettelse som organist, men arbeider ufortrødent på sin fortsatte utdanning. Jeg håper og ønsker den dyktige og flittige snart 30-årige mannen må få den oppmuntring og vinne den fremgang han så vel fortjener.

Ja, dette var de tre navnene jeg siktet til. «Lite og fattig», sier De vel. Men den svenske blindeskole har ikke hittil vært innstillet på å utdanne musikere. Dens mål har — ved siden av å gi eleven folkeskoleutdanning — vært å lære den blinde op i et håndverk som han kunde skaffe sig et nødtørftig utkomme med. Til nærmere belysning av dette henviser jeg til min tidligere artikkel i «Nordisk Musikblad for Blinde». Den stod visstnok våren 1924.

Edvard Blom.

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Sykeforsikring.

Som nye medlemmer av Oslo Kretssykekaske er optatt:

Gunnar Friman Jansen, Stabekk; klasse 3; årlig premie til Ø. B. kr. 12.00.

Jørgen Aall Flood, Oslo; foreløbig klasse 0 a; ingen premie.

Fra forskjellige land.

Danmark. I det nu av regjeringen fremsatte forslag til vidtgående endringer i den danske sociallovgivning er det tatt særlige hensyn til de blinde. Ifølge forslaget vil de bl. a. få en tilleggsrente til dekning av den utgift de har til nødvendig seende hjelp. Denne tilleggsrente er for København 120, for de andre byer 112 og for landdistriktene 104 kr. årlig.

Til forestillingene på Det kgl. Teater kan Dansk Blindesamfund gratis få sig tilstillet 6 billetter til fordeling blandt blinde i København.

Finnland. De Blindas Centralförbund har nu vært i virksomhet i to år. Det er ikke lite forbundet har utrettet på denne korte tiden, skjønt det har vært mange og store vanskeligheter å kjempe med. Blandt annet opnådde det for ikke så lenge siden en statsbevilgning på 120 000 mark til fremme av arbeidsomsetningen.

Holland. Elevene ved blindeskolen i Amsterdam har i en lang årrekke hatt en dramatisk klubb. Det var nogen av elevene selv som gjorde optaket til klubben, og efterat bestyreren hadde gitt sitt samtykke, overtok en av lærerne innstuderingen. Denne gikk med liv og lyst, og elevene blev snart meget flinke. Foruten på blindeskolen har klubben også spillet i forskjellige lokaler i byen og har fått megen ros for sine prestasjoner.

Lignende klubber finnes ved flere andre blindeskoler i utlandet. Også ved våre skoler har elevene opført mindre skuespill, deriblandt Bjørnsons «Mellem Slagene».

England. Det engelske radiofond for blinde har nylig mottatt vel 4500 kr., inkommet ved salget av en gramofonplate som inneholdt kong Georgs tale ved åpningen av flåtekonferansen i London. Kongen hadde uttalt ønske om at all nettoinntekt ved salget måtte tilfalle fondet.

Tyskland. Ved blindehøiskolen i Marburg, som også har et verksted til fremstilling av tekniske hjelpemidler for blinde, er nylig konstruert et apparat som blinde kan skrive de seendes noter med. Herved er et lenge og sterkt følt savn blitt avhjulpet. Hvis apparatet virkelig er så praktisk og lett å behandle som det synes å fremgå av beskrivelsen, vil det utvilsomt få sin store betydning, særlig da prisen ikke er mere enn 32 mark.

Kina. Det er nu i alt 39 blindeskoler i Kina. De fleste av dem er opprettet og drives av misjonsselskapene, særlig de engelske og amerikanske. Punktskriftalfabetet er blitt tillempet etter det vanskelige kinesiske sprog, og lesning og skrivning av punktskriften danner her som overalt ellers grunnlaget for undervisningen.

En gledelig jul og et godt nyttår

ønskes alle våre lesere med varm takk for alt interessert og trofast blindesaksarbeide i 1930.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

- Norges Blindeforbund:** Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliegt 13, Oslo tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Haaenstengst. 9, Oslo; tlf. 41243.
- Nordenfjelske Bfb.,** Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.
- Vestlandske Bfb.,** Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær redaktør Harald Wigum, Nygårdsgaten 5; telefon 4661. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.
- Østlandske Bfb.,** Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Haaenstengst. 9; tlf. 41243. Kasserer Dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo. Tlf. 22067.

OSLO

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NALER

TIL

ALLE TYPER

A/s **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.	à Kr. 1.80 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50 —	
	Fin Salvadorbl.	- - 1.38 —	
	God —	- - 1.25 —	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort utvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN ^{A/s}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{2}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familienblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige udvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SÆLSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

• utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

**Kjøp lodder i Vest-
landske Blindefor-
bunds utlodning.**

**Blindes Utsalg,
Rosenkrantzgt. 5, Bergen.**

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Fllial: Solheimsviken.

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dækkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole
3134 Telf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.**

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon „MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvs-gaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,

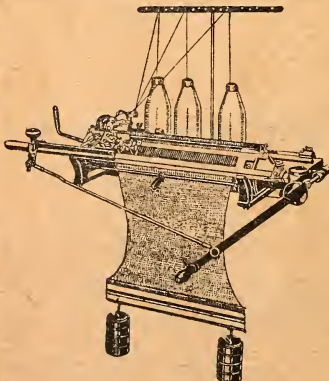
tidl. Rieber & Søn's Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtigstrikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 17. 11. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Harildstad og første varamann Haglund. — 1) På søknad blev bevilget 150 kr. til kjøp av skrivemaskin. — 2) Efter innstilling fra bibliotekstyret bevilgedes bibliotekaren et lønnstillegg av 25 kr. pr. måned fra 1. 7 å regne. — 3) Forelå søknad om hjelp til kjøp av et småbruk i Meldal. Efter innhentede opplysninger så vel fra Meldal som fra vedkommende hjemstavnskommune finner styret at nevnte småbruk ikke passer for ansøkeren. Dersom det senere skulde bli spørsmål om kjøp av en eiendom i hjemstavns kommunen, vil styret ta saken op til fornyet behandling. — 4) Referertes søknad om et fast månedlig bidrag til en som hadde mistet synet i senere år; men styret fant at det ikke har nogen anledning til slike bevilgninger.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 5. november 1930. Følgende til stede: Gjøen, Rydland, frk. Steen og Johansen. — Referertes en skrivelse fra frk. Trondsen, Sauda, med forespørsel om forbundet kunde tenke sig opprettelse av et Blindes Utsalg i Sauda, eller på hvilke betingelser hun i tilfelle kunde få blindes varer i kommisjon. Formannen fikk i oppdrag å besvare forespørselen. — Likeledes referertes skrivelse fra Foreningen for Blinde med opgave over hvilke av V. B.s medlemmer som hadde fått bidrag av Yngvar Sydnes' legat, samt en opgave over dem som kan vente å få sine ansøkinger til foreningen innvilget i inneværende år. — Behandledes forslag til

(Forts. s. 8.)

A/S
INGENIØR
F. SELMER
ENTREPRENØRFORRETNING
OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

OVERSLAG GRATIS.

tillegg til forbundets lover, innsendt av dr. Dethloff. Forslaget blev utsatt til styremøtet i januar. — Av hensyn til juleinnsamlingen henstilledes til Radiokomiteén at den skulde avslutte sin innsamlingsvirksomhet i avisene innen midten av november måned. — Behandledes søknad om et lån av V. B. på 200 kr., hvilket blev innvilget. — Behandledes 9 ansøkninger om bidrag, hvorav 8 blev innvilget med tilsammen 217 kr. 1 ansøknings blev ikke innvilget.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 3. desember 1930. Ovennevnte til stede samt dr. Dethloff. — Oplestes referat fra forrige møte. Likeledes referertes skrivelse fra Sola kommune angående en bevilgning. — Formannen oplyste at V. B. hadde fått 5000 kr. som gave fra enkefru Eriksen, Bergen, og 500 kr. av frk. Fürst, Hop. Likeledes meddeltes at den av Ingeborg Sofie Hysing testamenterte gave til V. B. var inkommet. — Det bevilgedes 50 kr. som lån. — Behandledes to søknader om bidrag som blev innvilget med 90 kr. tilsammen. Tiden for styremøte blev satt til 9. og 10 januar og julefesten til den 11. januar. — Som utdelingskomité for Blindes Juleglede blev oppnevnt fru biskop Hognestad, frk. Steen og Gjøn.

Sekretariatet.

Vakker gave til Vestlandske Blindeforbund.

Ved advokat Nicolay Wiig mottok forbundet 2. desember 5000 kr. som gave fra enkefru Mari Eriksen, Bergen.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

*et minnhell:
gø som en Cromwell*

Cromwell

grøn 5,5 öre *er cigarett*

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *A l m a s*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefonor: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstolfe, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer**, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

T r e s k j æ r i n g .

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{B}{S}$ Ved Muren $\frac{B}{S}$ **BERGEN**

*Gled Deres blinde venner
med bøker fra Norges
Blindeforbunds Trykkeri,
Bergen.*

*En bedre gave kan De
ikke gi!*

Prisliste gratis!

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen $\frac{A}{S}$ Bergen

Børs Café & Restaurant

BERGEN

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

$\frac{A}{S}$ **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

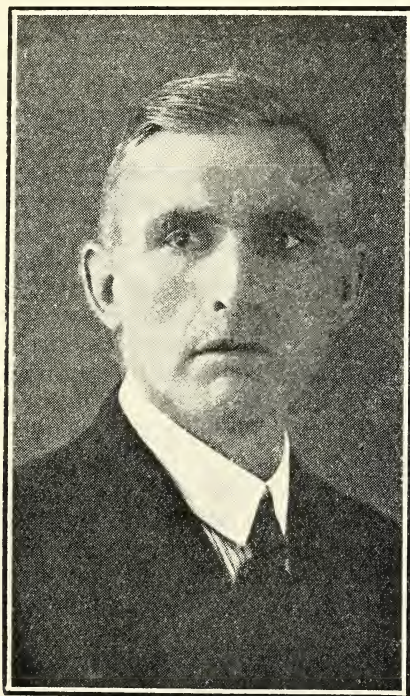
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 1.

Januar 1931

20 årg.

Ny bestyrer på Dalen.

I statsråd 12. desember blev inspektør ved Mandal Folkeskole J. A. Voll beskikket som ny bestyrer av Dalen off. Skole for Blinde, Nidaros, fra 1. januar 1931 å regne.

Den nye bestyrer er født i Nidaros 1874. I 18 år var han knyttet til Nord-Norge, derav 12 år i Hammerfest, hvorav 6 år som bestyrer ved Folkeskolen. I denne tid deltok han adskillig i det kommunale liv. Han var medlem av både bystyre og formannskap. Voll er stifter av Hammerfest Sangforening og var i jubileumsåret 1914 formann i Nord-Norges Sangerforbund.

Fra Hammerfest blev Voll forflyttet til Drøbak som bestyrer ved Folkeskolen der. Denne stilling innehadde han et par år. Han kom til Mandal i 1919.

Voll har i årenes løp gjennomgått en rekke spesialkurser, like- som han flere ganger har hatt offentlig stipendium og studert skoleforholdene i Skandinaviens og Tyskland.

Den nye bestyrer er en meget dyktig skolemann med utpre- gede administrative anlegg, og han har ord for å være en stor barnevonn.

Vi ønsker hr. Voll velkommen som blindeskolebestyrer og ut- taler håpet om et godt og fruktbringende samarbeide mellom skolen og blindeorganisasjonene.

Litt reiseprat.

Sammentreff mellom blinde og seende.

(Av redaktør Edvard Imsdahl).

Mange blinde er glad i å reise. De synes det er både adspren- dende og interessant. Av egen erfaring vet jeg at en reise kan gi meget, selv om en ikke ser.

Naturligvis er det alltid forbundet med visse vanskeligheter å reise alene for en blind; men disse vanskelighetene er hverken flere eller større enn at de lett kan overvinnes med omtanke og litt ekstra energi. Og dessuten: Når en selv optrer liketil og høflig, er minst 90 pct. av medpassasjerene elskverdige mennesker som mer enn gjerne gir en liten håndsrekning hvis det trengs. Kan- skje er en også i stand til å yde en gjentjeneste.

Takket være den utmerkede intellektuelle undervisning som blir gitt ved vår blindeskole, og takket være ikke minst den *måten* undervisningen blir drevet på, sitter de unge blinde etter endt skolegang inne med et både omfattende og allsidig kunnskaps- forråd. De aller fleste innser også nødvendigheten og betydning- en av å holde kunnskapene ved like og øke dem. De søker der- for å følge vel med i tidens hendelser, å sette sig inn i alle spørs- mål som er oppe, og da de har en god hukommelse — nødt som de har vært til å trene den systematisk fra barndommen av —, har de ofte greie på ting som seende medreisende enten ikke kjenner til eller har glemt. Dette at den blinde er på høiden med hensyn til almenviden, gjør reisen meget lettere for ham, og det gjør at medpassasjerene med glede yder litt assistanse om nødvendig. Hele samværet blir til gjensidig hygge og utbytte. Jeg kommer nedenfor litt tilbake til dette. —

Som sagt, mange blinde er glad i å reise. For andre er det en sann skrekk, «en tortur», som enkelte uttrykker sig. Uvilkår- lig må jeg minnes en opplevelse for et halvt snes år siden. Jeg hadde nyttet min ferie til en kombinert studie- og rekreasjonstur i Danmark og Sverige. Blandt meget annet besøkte jeg i Stock- holm også et arbeidshjem for blinde kvinner. Her traff jeg en

intelligent blind dame — vi kan kalle henne frk. Almström. At hun også måtte være dyktig på det praktiske område, vil leserne forstå når jeg forteller at hun dengang var assistent og senere blev bestyrerinne på hjemmet. Hun førte mig rundt på arbeidsstuene og beboelsesrummene (vel tredjeparten av de ca. 15 blinde kvinner som arbeidet der, bodde nemlig også på hjemmet). Til slutt blev jeg av damene «bjuden på kaffe med dopp», — noget som en visst blir overalt i Sverige. Kort sagt, jeg tilbragte nogen meget hyggelige timer på det velordnede hjemmet som jeg for øvrig også kjente fra et besøk der 6 år tidligere. Damene spurte mig interessert ut om blindeforholdene i Norge, og vi pratet i det hele om mangt og meget. I samtalens løp sa frk. Almström:

«Inte kan jag begripa hur Ni, herr Imsdahl, kan resa ensam från Stockholm till Bergen!»

«Å, skulde *det* være nogen større kunst,» mente jeg. «Det er jo bare å bytte tog i Oslo, og det er god tid å gjøre det på. Nei, da var det adskillig mer spennende da jeg skulde over Øresund for en tre ukers tid siden. Først var det å gå ut av toget i Helsingør (tredje klasse kjører nemlig ikke over), så gjennom den danske tollvisitasjon og passkontroll, derefter ut på ferjen, så i land på svensk side, derpå gjennom tollvisitasjonen og passkontrollen der og så til slutt inn på toget i Hälsinborg».

«Det var då förfärligt!» utbrøt damene. «Vill inte herr Imsdahl vara snäll berätta för oss hur han redade sig den gången?»

«Gjerne», sa jeg. «Det hele var jo ganske hverdagslig; men til belysning av spørsmålet blinde på reise kan det kanskje ha sin interesse.»

På turen nedover til København hadde vi vært tre blinde venner sammen, hvorav den ene så litt. Vi representerte Norge ved den første nordiske blindekonferanse og deltok også i de danske blindes landsmøte som blev holdt i tilslutning til det nordiske møtet. Den ene av oss (han som så litt) skulde være i Danmark et par uker til, og den andre, som hadde lyst på en ordentlig sjøtur, vilde ta båten tilbake til Oslo. Jeg blev således alene på jernbanen.

Dette var altså i 1920, og jobbetidens efterdønninger hadde ikke lagt sig enda. Turen fra København til Helsingør er en av de få jeg har hatt, hvor reiseselskapet *ikke* var hyggelig. Jeg var kommet sammen med noen norske jyplinger som hadde vært på lysttur. Nogen svære karer mente de sig visst å være og var ikke det minste imponert over den danske hovedstad. De blåste i alt de hadde sett og oplevd i København. Jeg skjønte at *her* var det neppe nogen håndsrekning å få, og jeg vilde ikke be om det heller. Jeg bestemte mig for å følge med strømmen når jeg kom til Helsingør, og forresten stole på tilfellet. Dessuten regnet jeg med at det var «bærere» å få på dansk og «dragare» på svensk side av Øresund til å hjelpe sig litt.

Min bergning slo til. Det viste sig at også de seende reisende gjorde bruk av «bærerne» og «dragarna» til å transpertere tøiet.

Med et par kroners utlegg kom jeg greit og lykkelig over Øresund. Ved den svenske passkontroll fikk jeg endog en sikkert meget ufortjent kompliment for skriften min. Det var stor trengsel ved skranken, og jeg hadde en fornemmelse av at mine navnetrekk ikke nettop blev prentet med skjønnskrift. Da jeg bad kontrolløren om undskyldning, svarte den elskverdige svenske: «*Ert namn kan man då läsa.*» Det är inte alla namnteckningar *det* kan sägas om. Tack så mycket!»

Fra Hälsingborg fikk jeg en fortreffelig reisefelle i lantbrukarekonsulenten Johannsson från södra Skåne. (Familien Johansson er visst like tallrik i Sverige som familien Olsen i Norge). Vi snakket om storpolitikk og nasjonalkjevl, om landbruk og industri, om dyrtid og valutasituasjon, om norske og svenske forhold under og efter krigen og adskillig annet. Jeg fikk greie på mangt og meget — særlig om Syd-Sverige — som jeg ikke visste før; men det skal jeg ikke komme inn på her.

Da vi kom til Göteborg, hvor jeg skulde av, uttalte mine svenske venner som var møtt frem på stasjonen, frykt for at «den långa järnvägsresan väl hade varit mycket tråkig?»

«Langtfra,» sa jeg. «Ikke minst takket være hr. Johansson har den tvert imot vært i høi grad interessant.»

«Ni måste nog vara mycket resvant, eftersom det går så lätt för Er,» mente frk. Almström.

«Slett ikke,» sa jeg. «Det er iallfall ikke ofte jeg har tid og anledning til å ta en slik langferd som denne i sommer.»

«Har Ni aldri havt något misöde på Edra resor, t. ex. tappat Ert tåg?» spurte en av de andre damene.

«Ikke som jeg kan minnes i farten; men for nogen dager siden borte i Öxnered var jeg på nippet til ikke å nå det toget jeg skulde korrespondere med.»

«Huru då? Vill Ni intet tala om för oss även det?»

«Det kan jeg godt, hvis damene har interesse av det. Så får jeg med det samme fortelle om nok en elskverdig svenske.»

Efter tre dagers ophold i Göteborg reiste jeg til et lite sted på Bohuslän-kysten, hvor jeg skulde være et par uker for å hvile og drive «kulturhistoriske studier» i det gamle Ranrike. Nå, *studiene* kunde jo ikke bli så dyptgående på den korte tiden; men jeg fikk da kjennskap til ikke så lite, og jeg blev slått av hvor stor likhet det var mellem forholdene her og i Norge i sed og skikk, ja endog i uttrykk og vendinger.

Da jeg reiste fra Bohuslän, skulde jeg i Uddevalla ta Herrljungabanen til Öxnered, der gå over på hurtigtoget til Göteborg og så fortsette videre med nattoget til Stockholm samme kveld. Herrljungabanen er gammel, og jeg var kommet inn på et riktig rusletog som med glans kunde tatt op konkurransen med vår berømte Flekkefjordbane. Skjønt det bare var halvannen time å kjøre, vilde jeg sikkert på grunn av den snegleaktige fart og de mange stasjoner ha syntes det tok en liten evighet, hvis jeg ikke hadde vært så heldig å treffe sammen med cigarrhandlende Lindblad från Vänersborg. Det viste sig å være en meget ge-

myttlig herre. Dette var jo ikke lenge efter rasjoneringen, og vi kom naturligvis snart inn på den. Hr. Lindblad fortalte mange pussige episoder om hvordan man i Sverige som hos oss efter beste evne søkte å omgå rasjoneringsbestemmelsene, og om hvor krampaktig folk holdt på sin rett. Blandt annet hadde man der borte også tobakkskort. Som det var med sukkeret i Norge, slik var det med tobakken i Sverige: Sin rasjon vilde man ha. Følgen var at folk som aldri hadde brukt tobakk før i sitt liv, plutselig begynte å røke, eller også jobbet de godt med den sjeldne og derfor sterkt ettertraktede varen.

«Hade ni tobakkskort i Norge?» spurte hr. Lindblad.

«Nei, sa jeg; «men vi hadde *tobakksmangel*.»

«Hade ni verkligen *tobaksbrist*. Det måste vara rysligt!»

«Ja, det var ikke hyggelig,» innrømmet jeg. «De skulde bare sett alle de mulige og umulige surrogatene som blev forsøkt.» —

Naturligvis blev vi forsinket. Jeg begynte å bli litt nervøs; men hr. Lindblad beroliget mig. «Ni hinner det nog,» sa han, «och gör Ni det inte, så vet Ni att imorgon är det åter en dag. Det var en mycket god och efterföljelsesvärd levnadsregel den där gamla kungen ställde upp.»

Under vanlige omstendigheter vilde jeg erklært mig enig (særlig når det dreiet sig om en feriereise); men jeg visste at rakk jeg ikke toget i Öxnered, rakk jeg heller ikke toget i Göteborg, og det vilde bringe alvorlige forstyrrelser i mine planer, da alt var så nøie opsatt på forhånd, og jeg hadde ikke mange dagene igjen å gjøre på nu.

Da vi endelig kom til Öxnered, hørte jeg hurtigtoget stod og fræste et godt stykke borte.

«Jag skall ledsaga Er,» sa hr. Lindblad. «Nog hinna vi expressen, när vi sätta ut som riktiga springpojkar.»

Avsted satte vi i fullt sprang. Vi rakk frem; men med det samme jeg var kommet op på vognplattformen, gikk *mitt* tog. Jeg var redd for at hr. Lindblad ikke skulde nå *sitt*; men jeg hørte ham rope like gemyttlig: «Lycklig resa! *Mitt* tåg stannar kvar. Herrljunagbanan löper inte från någon.»

«Inte kan jag fatta att Ni så där med en gång kan komma i prat med folk, som Ni säger,» sa frk. Almström. «För *mig* år detta ganska omöjligt.»

Og så fortalte hun at hun for nogen tid siden skulde på ferietur til Norrland. Det var 17 timers jernbanereise. En venninne fulgte henne på toget og fant plass til henne, men måtte springe igjen med det samme, da toget skulde gå øieblikkelig.

Frk. Almström la merke til at da hun og venninnen kom inn i kupéen, var passasjerene i livlig samtale; men så snart *hun* hadde satt sig, blev det stilt — dørgende stilt. Hun hadde en følelse av at 14 øine eller mer fikserte henne skarpt fra øverst til nederst, som hun skulde vært et naturhistorisk vidunder. —

Litt efter litt kom samtalen i kupéen i gang igjen; men ingen

henvendte sig til frk. Almström. På en måte var hun glad for det. Så slapp hun da iallfall den pinlige eksaminasjonen om hun var født slik, om det var blindhet i familien, om det ikke var forferdelig ikke å kunne se, om at hun naturligvis ingenting kunde utrette osv., osv.

I 17 timer satt frk. Almström der uten at nogen sa et eneste ord til henne, og uten at hun selv sa et ord til nogen.

«Det var de längsta sjutton timmarna i mitt liv», sluttet frk. Almström sin beretning. «Jag kommer säkert aldri mera att resa till Norrland — åtminstone icke ensam.»

«Det kan jeg godt forstå,» sa jeg, «etter en *slik* tur. Jeg kan ikke begripe hvordan De holdt det ut! Men hvor helt anderledes kunde ikke den reisen ha vært. Flere av passasjerene var kanskje fra Norrland eller hadde vært der oppe før og kunde gitt Dem mange verdifulle opplysninger om naturen, folket og forholdene. Det skal jo være så interessant i svensk Norrland, etter hvad jeg har hørt og lest. De tok det på en gal måte.»

«Naturligvis gjorde jag det,» medgav frk. Almström; «men det är inte så lätt, när man inte ser.»

«Nej, det er skrækkligt att resa ensam för en blind,» mente en av de andre damene også. «När inte de medresande tala, kan man ju inte ens veta om det äro herrar eller damer man har före sig.»

«Nei, når det ingenting sies, kan det iblandt være vanskelig nok,» innrømmet jeg. «Man får derfor *selv* begynne en samtale.»

«Ja, men hur skall man börja? Det är så svårt att hitta på något.»

«Å, det er alltid et eller annet som er aktuelt just i øieblikket, et eller annet man kan spørre om eller uttale sig om. I nødsfall får man gripe til det emnet som i Norge iallfall er evig og uopslutelig — *været*. Da kan man være sikker på at i det minste halvparten av de medreisende har et ord å si, og så *vet* man om det er damer eller herrer man har for sig, om de er gamle eller unge osv. Før De vet ordet av det, er praten i full gang.»

«Nog är *vädret* et evigt samtalämne även i Sverige; men inte har jag tänkt på att *det* kunde begagnas på en sådär framgångsrik väg av en blind på resa,» utbrøt frk. Almström leende.

«Nu vet De det altså,» sa jeg. «Men husk: Bare i *nødsfall*! For *værprat* er, sant å si, lite trivelig og nokså tanketomt.»

«Men äro inte de ständiga, ofta ytterst tanklösa — för inte att säga taktlösa — blindhetsfrågorna pinsamma?»

«Å jo, — skjönt det må jo skjelnas mellem dem som spør av snakkesalig nysgjerrighet, og dem som gjør det av virkelig interesse. Det beste midlet til å hindre eller begrense blindhetspratet til det rimelige, er *selv* å begynne samtalen eller søke å dirigere den. Når de medreisende forstår at De er inne på litt av hvert, at De interesserer Dem for litt av hvert, vil hele deres innstilling overfor Dem straks bli en annen. De ser da ikke lenger på Dem først og fremst som *blind*, men som *reisefelle* som de kan-

skje skal være sammen med en hel dag eller mer, og som det derfor gjelder om å komme i best mulig kontakt med til gjensidig hygge.»

«Naturligvis har Ni åter rätt. Tack så mycket för Edra värdfulla upplysningar. Jag skall försöka följa Edra goda råd nästa gången jag resar ensam; men svårt blir det nog i alle fall til en början.» — —

Fra denne langferden min i 1920 har jeg enda et meget hyggelig reiseminne. Det gjelder hjemturen fra Oslo til Bergen. Jeg skulde reise med dagtoget. På Østbanestasjonen var det en øredøvende bikkjekonsert. Jaktiden begynte om et par dager (dette var 21. august). Konduktøren trøstet oss med at størsteparten av «Bikkjepassasjerene» skulde til Øster- eller Gudbrandsdalen; men vi fikk da et tilstrekkelig stort orkester med også på vårt tog.

På Bergensbanen, hvor det i almindelighet pleier å være pakende fullt, var det denne gang forbausende god plass. Vi var 5—6 i kupéen fra Oslo; men på Hønefoss gikk et par stykker av, og fra Gullsvik rådet en stavangermann og jeg grunnen alene like til Opset. Stavangermannen som var ansatt i en av byens største forretninger, hadde også vært i København, hvor han hadde deltatt i en nordisk handelsfunksjonærkongress. Vi hadde således straks et tilknytningspunkt. Det er forresten merkelig hvor mange slike det kan være på en reise, når man bare er opmerksom på dem. Nedturen hadde stavangermannen tatt over Kristiansand S. og Fredrikshavn. Med Bergensbanen hadde han ikke reist før, og min «sakkunnskap» kom ham derfor meget vel til pass. Jeg hadde jo fulgt banen mange ganger tidligere, og da jeg alltid prøver å få så god greie som mulig på de strøkene jeg reiser igjennem, hadde jeg et ganske utførlig kjennskap til forholdene. Stavangermannen erklærte bent ut at han ikke «vilde fått det halve utbyttet av denne turen hvis han ikke hadde truffet en medpassasjer som kunde gi ham så god beskrivelse av banen og så mange opplysninger med hensyn til stasjonsnavn, tunneler, broer, terreng osv.» Som temmelig «nærsynt» mann følte jeg mig naturligvis smigret over disse komplimenter av en som hadde «sina ögons fulla ljus,» som svensken sier.

Jeg på min side var ikke mindre glad over at jeg hadde truffet stavangermannen, da han var meget elskverdig og hjelpsom (noget som for øvrig alle stavangerfolk er. Hyggeligere betjening enn på Det Stavangerske Dampskibsselskaps båter finnes sikkert ikke). Han fortalte mig mangt av interesse om forholdene i den livskraftige, gemyttlige byen, han leste avisene for mig, vi var ute på stasjonene og fikk oss kaffe eller tok en spaseretur på perongen når toget stod så lenge at det var tid til det osv. Kort sagt, det er sjelden jeg har hatt en hyggeligere tur når jeg har reist alene fra Oslo til Bergen. Stavangermannen og jeg blev riktig gode venner, og jeg har fått hilsener fra ham flere ganger siden. — — —

Når jeg har skrevet ovenstående, er det ikke fordi det på nogen måte er noget merkelig. Alt er jo såre hverdagslig. Jeg har bare villet vise at samværet mellom blinde og seende på reise kan arte sig ganske naturlig og behøver slett ikke å bli trivielt.

Til slutt vil jeg si til de blinde: Prøv alltid på forhånd å få det best mulige kjennskap til ruten og til de distrikter De skal reise igjennem. Derved vil De ofte kunne gi medpassasjerene opplysninger som de er taknemlig for, og det gjør at de medreisende får større respekt for Dem. Søk enn videre alltid å være vel orientert i alle spørsmål som er oppe i øieblikket. Vær aldri redd for å si Deres mening om tingene, men gjør det alltid på en høflig måte og uten halsstarrighet. Legg an på også å sette Dem inn i og forstå motpartens opfatning. Svar alltid elskverdig på alle spørsmål (også angående blindheten), når det spørres på en høflig måte. Avslå aldri en tilbudt håndsrekning, selv om De ikke trenger den. Det kan være *andre* blinde som gjør det, og De tar ingen skade av å ta imot en velment liten assistanse, selv om den kanskje er overflødig.

Til de seende vil jeg si: Optre alltid mot Deres blinde medreisende akkurat som De vil gjøre mot Deres seende. Forutsett ikke at den blinde sitter inne med færre kunnskaper enn De selv, eller at han interesserer sig mindre for de forskjellige spørsmål enn De selv gjør. Forklar ham så nøiaktig som mulig hvordan de landskaper dere reiser igjennem, ser ut. Begynn aldri en samtale med en blind med å eksaminere ham ut om blindheten. Senere kommer dere nok ganske naturlig inn på dette, og da vil det som oftest resultere i at De blir positivt, oppbyggende blindesaksinteressert. Når De først får det rette kjennskap til forholdene, vil De uvilkårlig få respekt for de mennesker som på tross av den hårde påkjenning blindheten er, likevel ikke gir op, men ved en viljeanspennelse, en energiutfoldelse og en systematisk og stadig opøvelse av alle evner søker å nå lengst mulig, og som gledeligvis også ofte når langt, selv om de må undvære det hjelpemiddel som heter *synet*, dette hjelpemiddel som bare den *fulle* ut forstår betydningen og nytten av som ikke lenger er så lykkelig å eie det.

Edvard Imsdahl.

80 år.

En av banebryterne innen dansk blindesaksarbeide, hr. J. Wulff, Kjøbenhavn, fylte 30. november 80 år. I 1883 var han med og fikk stiftet foreningen «Danmarks Blinde», i hvis styre han den hele tid har sittet. Som foreningens kontorbestyrer, boktrykker og bibliotekar har hr. Wulff utført et meget fortjenstfullt arbeide. Også hans oppfinnerbegavelse er kommet blindesaken til gode. Hans punktskrivemaskin var en av de første i sitt slags og hadde sikkert sin betydning før de maskinene som nu er mest brukt (Hall, Picht osv.), kom i handelen. Wulffs punktskrifts-

apparat (sinktavlen med 10 linjer på hver side) er det mest anvendte i Danmark og har også vært adskillig brukt hos oss, særlig ved Osloskolen.

Med anerkjennelse må også nevnes hr. Wulffs store arbeide for spredning av kjennskapet til det internasjonale hjelpesprog esperanto blandt Danmarks blinde. Det av ham trykte «Budstikke» var visstnok det første blindetidsskrift i verden som (alle-rede i 1905—06) hadde en esperantoavdeling med små fortællinger og annet. På optak av hr. Wulff var det likeledes at en dansk esperantolære-bok blev trykt i punktskrift (en bok som tidligere også blev adskillig brukt i Norge), likesom han utførte og fikk trykt en oversettelse av prof. Carls esperantiske ordsamling.

Hr. Wulff som er blind, er tross sin høie alder fremdeles helt åndsfrisk og følger med levende interesse alt som foregår i blindeverdenen. Vi sender vår gamle venn og foregangsmann en varm takk for alt det han nu i snart et halvt århundre har utrettet ikke bare for Danmarks, men for hele Nordens blinde. Også vi i grannelandene har i betydelig grad fått nyte godt av hans innsats på det kulturelle område.

Blindesaksarbeidet i Romsdal.

Rapport fra reisesekretær Flydal.

Fra og med 15. november er det i Romsdal blitt holdt møter på følgende steder: 15. Foredrag i Tomren Skolehus. — 16. Blindesakskveld i Tomren Ungdomslag. — 22. Blindesakskveld i Vågane Ungdomslag, Bolsøy. — 26. Foredrag i Nesjestranden Ungdomslag. — 27. Bjørset Snekkerskole ved Molde. — 30. Holmestranden Ungdomslag. — 2. desember Hegerholm Bedehus. — 3. Brevikstranden Bedehus. — 4. Halså Bedehus. — 5. Sogge Bedehus. — 6. Marstein Bedehus. — 7. Sekken Bedehus. — 10. Vågstranden Ungdomshus. — 12. Årø Ungdomslag, Fannstrand. — 14. Sylte og Malme Ungdomslag, Frennen.

Det har til de avholdte møter vært ganske god tilslutning. Særlig har de blindesakskvelder som er blitt arrangert både i Romsdal, Nordmøre og Trøndelag, vært meget vellykket. I Romsdal kan nevnes Elnesvågen, Tomren, Vågane og Sekken som svært bra steder å komme til, og her kan vi vente oss at det for fremtiden vil bli gjort mer for blindesaken. I Tomren er det sikkert at det vil bli dannet en forening. Det samme er ikke helt utelukket for Sekkens vedkommende.

Det vilde ha vært bra om distriktets blinde hver på sitt sted vilde forsøke litt mer å legge ryggen til for å fremme arbeidet, og dersom enhver for alvor vilde ta fatt, er en sikker på å få noen med, og en tilstelning vil ikke alene skaffe et pent økonomisk resultat, men også holde interessen oppe i folket.

Torsdag 27. november var jeg på Bjørset Snekkerskole som ligger like ved Molde. Skolens bestyrer hr. Bjordal var så elsk-

verdig å la mig få komme til, og foruten skolens ca. 60 elever var det også nogen fra de nærmeste strøk.

Den 16. november blindesakskveld i Tomren. Tross det store snefall var det bra med folk, og flere vakre ting blev utloddet. Man blev også servert kaffe og mat som det var overflod av.

Det samme var tilfellet den 22. november, da det i Vågane Ungdomslag var arrangert en lignende kveld, hvor det var til stede både gammel og ung.

Til slut en hjertelig hilsen til venner og kjente som har bistått mig i arbeidet i 1930, og så de beste ønsker om et godt nytt år.

Molde, 12. desember 1930.

Karl Flydal.

Fra forskjellige land.

✓ Sverige. I likhet med i flere andre land har man nu også i Sverige besluttet å gå til innførelse av et trafikkhjelpemerke for blinde. Man har der som i Tyskland og Sveits valgt et armbind. Dette kan for øvrig også foldes ut som trafikkbeskyttelsesflagg. Når man nu har funnet å måtte gå til innførelse av dette hjelpemerket, skyldes det den sterkt økede trafikk de siste årene, særlig i de største byene.

Flere steder i Sverige har man nu tatt op den norske idéen om å søke kommunene om årlige bidrag til det praktiske blindesaksarbeide. I Kalmar län hvor distriktets blindeorganisasjon i 1930 for første gang søkte om slike bidrag (tre øre pr. innbygger), er saken blitt møtt med en ganske enestående forståelse. Ikke mindre enn 80 kommuner har nemlig innvilget søknaden med et samlet beløp av 4000 kr. for kommende budgettår. Styret har godt håp om at også de resterende kommuner i länet vil komme til å følge det gode eksempel.

Danmark. Den kjente organist og blindesaksforkjemper Marius Hansen i Nakskov tar i «Dansk Blindesamfund» til orde for at det fra organisasjonens side blir satt i gang et målbevisst arbeide for å skaffe skikkede blinde poster som organister ved landsbykirkene. Disse postene har tidligere i stor utstrekning av økonomiske grunner vært koblet sammen med lærerstillinger; men i dette forhold er det i de senere årene skjedd en forandring. Også i Danmark blir det stadig vanskeligere for blinde håndverkere å slå sig igjennem, og hr. Hansen mener at slike organistposter kunde bli en god bifortjeneste for musikalsk begavede blinde handverksdrivende. Den nødvendige utdanning tror han blinde fagmusikere vil kunne gi dem, og han går ut fra at blindeorganisasjonene med glede trer støttende til her.

Finnland. De Blindas Massageforening i Finland har for ikke lenge siden avsluttet et meget vellykket utdannelses- og suppleringskursus for blinde massører og massøser. Kurset blev ledet av magister Mauri Harteas som er direktør for Finska Massageinstituttet i Helsingfors. Ved dette instituttet er det i løpet av 30 år blitt utdannet ca. 150 blinde massører og massøser. Kurset nu var meget omfattende og stillet de største krav til deltagerne. Det måtte arbeides overordentlig intenst; men alle de

20 som var med, klarte sig meget godt, og direktør Hartea var særdeles vel tilfreds med resultatene.

✓ England. De blindes yrkesorganisasjon i England sendte for et par måneder siden en delegasjon til Frankrike og Tyskland for å studere de arbeidende blindes stilling der. Delegasjonen var meget imponert over det man fikk se. Særlig blev den slått over hvor langt man var nådd i Tyskland, på tross av de overordentlig vanskelige tider man har der nu. Skjønt Berlin ikke har mer enn vel halvparten så mange innbyggere som London, var det mange flere blinde i den tyske enn i den engelske hovedstad som gjennom eget arbeide hadde skapt sig en selvstendig eksistens.

Ved kommunevalgene i den engelske storby Brighton er en blind blitt innvalgt i bystyret. Det er Mr. Charles Caxmann, en særdeles dyktig mann som har gjort meget for de blinde i Brighton og det omliggende distrikt, og man tror at han nu vil kunne utrette enda mer.

✓ Frankrike. Den blinde advokat Thébault fra byen Rennes er for kort tid siden blitt valgt inn i det franske Deputeretkammer. I landets nasjonalforsamling sitter det også tidligere en blind, nemlig advokat Scapini, som blev valgt for to år siden. Begge mistet synet i krigen og tok op og fullførte det juridiske studium som blinde.

Tyskland. Også i Tyskland drives det nu meget sport ved blindeskolene. Ved statsskolen i Steglitz (ganske nær Berlin) blev det i høst holdt en stor konkurranse, og skolens direktør, den velkjente Oskar Picht, betegner de opnådde resultater f. eks. i høidesprang, lengdesprang, kulestøt og ballkasting som likefrem forbausende. Også de unge piker utførte en rekke fortrinlige prestasjoner. Det blev delt ut 4 første-, 4 annen- og 4 tredjepremier, foruten forskjellige æresdiplomer.

Russland. Det allrussiske Blindeforbund har innbudt til en konkurranse om det beste skuespill fra de blindes liv. Skuespillet skal vise de blindes kamp, deres vanskeligheter, deres arbeide, blindesammenslutningenes opgave og fremgang, kort sagt gi et instruktivt bilde av de blindes hele liv og deres organisatoriske bestrebelser for å bedre sine kår. Det må i kunstnerisk henseende stå fullt på høiden og tilfredsstille alle fordringer med hensyn til moderne dramatik. I skuespillet må ikke optre over 10 og ikke under 5 personer. Det må ikke ha mer enn tre akter, og opførelsen må høist ta to timer. Konkurransen er åpen for så vel blinde som seende. Det stilles op tre premier, en på 500, en på 300 og en på 200 kr.

Amerika. Som et ledd i kampen for innførelse av beskyttelsesmidler i slike industrier hvis virksomhet kan være skadelig for øinene, har The National Society for the Prevention of Blindness (Nasjonalselskapet til Forebyggelse av Blindhet) og The National Council of Amerika (Det Nasjonale Sikringsråd for Amerika) nylig offentliggjort en beretning med tittelen «Eyes saved in Industry» (Øine reddet i Industrien). Beretningen gjelder årene 1926 og 1927 og omfatter 583 storindustrielle bedrifter som tilsammen beskjeftiget ca. en halv million arbeidere. I 2757 tilfelle blev menn og kvinner reddet fra alvorlige skader eller total blindhet i nevnte toårsperiode. Videre var det 4654 tilfelle hvor skader blev hindret på ett øie. Det økonomiske tap som er undgått, anslåes til 168 mill. kr. I beretningen heter det at bruken av ødeleggende kjemikalier i industrien øker

for hvert år, og skjønt adskillig er foretatt for å hindre øienskader (ved innførelse av ansiktsmasker m. v.), står det enda meget tilbake å gjøre på dette område.

Stort elevstevne på Tomtebodas.

21. november var de blinde i Stockholm innbudt til Tomtebodas blindeinstitutt. Til sammenkomsten innfant 150 personer sig, representerende forskjellige årganger av tidligere elever fra 20 til 70 år.

Rektor Ek bød godmodig velkommen. Etterat gjestene hadde besøkt kaffebordet, gikk man inn i forsamlingssalen, hvor man fikk lytte til elevkorets prestasjoner, og hvor dessuten frk. Zander og fru Ingelson gav et par solonummer. Så fulgte noen unisone sanger som runget usedvanlig sterkt til dette lokale å være. Derpå begav man sig til gymnastikksalen, hvor raske forskolebarn fremførte et lite dramatisk arbeide. Så kom turen til instituttets elever som opførte et eventyrspill som høstet meget bifall. Derefter gav elevenes folkedanslag en særdeles vellykket opvisning.

Sluttelig toget mann inn i spisesalen, hvor et velsmakende aftenmåltid blev servert ved de runde småbordene som for å gjøre det mer hjemlig nu har erstattet de gamle langbord. Etterat disponent Retsler (en tidligere elev) hadde takket for underholdningen og gjestfriheten, gjorde man opprødd. Kveldens varme kameratstemning kunde ikke forjages av det høstlige uvær som møtte de hjemvendende gjestene.

Instituttets direksjon hadde fått denne tilstelningen i stand for å styrke sambåndet mellem instituttet og Stockholms blinde og for å gi disse anledning il å friske op gamle minner fra skoletiden, skriver V. Lj. i «De Blindas Veckoblad».

Samarbeidet mellem „Samhold“ og Ø. B. O.

Som omtalt i vårt novemberhefte, blev i oktober tatt op til drøftelse spørsmålet om samarbeide mellem Elevforeningen «Samhold» ved Oslo off. Skole for Blinde og Ø. B. O. (Østlandske Blindeforbunds Oslokomité). Etterat Elevforeningen i møte 13. oktober hadde erklært sig villig til å samarbeide med komitéen, besluttet byens blinde i et møte 25. oktober å gå til et slikt samarbeide. Av det fellesmøte som derefter blev holdt 22. november, gir Christianiakorrespondenten til «Norge Blinde» (som i parentes bemerket er Ø. B.s formann, sykegymnast Erling Herstad) en kvikk og fornøielig skildring som vi her gjengir det vesentligste av:

Lørdag 22. november oprant — eller rettere nedrant — med stygt vær. Ja, for regnvær er jo stygt vær. Til tross herfor kom det dog noen tilhørere og deltagere i Ø. B. O., men mange var det ikke. Elevene var ganske godt representert; men så var jo ikke det stygge været så farlig for dem (møtene holdes nemlig på skolen).

Frk. Mildrid Støre holdt et lite, underholdende kåseri. Frk. Støre blir nok en populær foredragsholder. Hun fortalte lunt og

gemyttlig om sitt opphold i Frankrike, og da særlig om Paris. Etterpå hadde vi en koselig pratopause.

Det var adskillige forstyrrelser i programmet, formodentlig på g. a. det stygge vær. Således kom ikke de to som skulde ha spilt fiolin og piano; men til gjengjeld gav pianostemmer Hjalmar Pedersen et par musikknummer. Komitéformannen, sekretær Hjelmtveit, takket ham og sa at han var en sjelden villig og hjelpsom kar, og det var vi alle enige i. Til slutt fortalte Hjelmtveit oss skrøner.

Næste møte vil efter komitéens nærmere bestemmelse bli holdt i januar engang. Vi var vel tilfreds, vi som var på møtet. Så vil det da vise sig om vi kan samle interessen om disse møtene uten å ha store programmer.

På forrige møte blev det foretatt valg på komitémedlemmer. Valgt blev Hjelmtveit og Sengebusch. Felleskomitéen består således av de to nevnte herrer og de to fra Elevforeningen, herrerne Forseth og Flatøy.

Rettelse.

I diktet «Vår Ungdom» som var inntatt i desembernummeret (side 139), er et ord falt ut i andre verset. Dette skal lyde:

Men de som just nu står i ungdommens vår,
kan ta det med ro; for i tusen av år
den visen blev kvedet, — og kvedes den vil
så lenge det gamle og unge er til

Esperanto og punktskrift-pressen.

Det internasjonale hjelpesprog esperanto fortsetter å gå sin seiersgang blandt de blinde verden over. Ved en lang rekke blindeskoler er sproget innført som obligatorisk eller frivillig fag, og flere og flere blindeorganisasjoner nytter det i sin internasjonale korrespondanse.

Punktskrift-pressen har alltid vist levende forståelse for den store ikke bare kulturelle, men også rent praktiske betydning hjelpesproget har nettopp for de blinde. Foruten verdensorganet «Esperanta Ligilo» utkommer det nu et tysk, et tsjekkosllovakisk og et hollandsk blindetidsskrift på esperanto. Dessuten er det 5—6 andre som har regelmessige esperantoavdelinger, deriblandt både det norske og det svenske ukeblad for blinde. For Norges vedkommende er saken ordnet på den måten at det hver måned trykkes et stykke av en fortelling, med esperantotekst på venstre og norsk oversettelse på høyre spalte. Denne metoden har vist sig å være meget praktisk. Når fortellingen er avsluttet vil den bli utgitt i bokform og dermed bli en god øvelse også i fremtiden.

Litt om blinde som skapende musikere.

(Av Laurids Lauridsen).

Efter «Nordisk Musikblad for Blinde» gjengir vi her en meget interressant artikkel av den kjente danske blinde organist og tonekunstner Laurids Lauridsen, som lenge var ansett for å være landets største blinde komponist. Muligens begynner hr. Agerby nu å gjøre ham rangen stridig; men hr. Lauridsen er fremdeles like høyt skattet av det danske musikkpublikum.

Red.

En meget begavet musiker sa engang til mig for lenge, lenge siden: «Blinde kan ikke skrive musikk, fordi de ikke kan se naturen, og i det hele tatt fordi de ikke kan se den verden som omgir dem.» Bortsett fra at det er andre veier til sjelen enn gjennom øiet, hadde mannen ikke rett; for ganske visst er blindheten en hindring, men på en helt annen måte enn min begavede kollega mente. En kunstner kan føle sig nokså inspirert av henrivende landskaper, uforglemmelige solnedganger og skjønne kvinner, verdien av det kunstverk han skaper, vil ikke komme til å avhenge av disse ytre fenomener, men av i hvor høi grad han er herre over de uttryksmidler kunsten stiller til hans rådighet. Sikkert spiller ytre skjønnhetsopplevelser en viss rolle; men å påstå at det er den viktigste, vilde være noget lignende som å påstå at en ko kunde føde nattergalunger. Musikk kan bare avles av musikk, og derfor må det viktigste for den skapende musiker være dette: Å bli grepet av musikk som omdannes i hans egen individualitets smeltedigle, for derefter å fremstå for tilhørerne som noget nytt og personlig. Og her er vi så ved det punkt hvor blindheten virkelig er en hindring.

Den seende musiker kan i løpet av bare én dag studere mengder av musikk. Han kan med forkjærlighet kaste sig over de verker som er mest beslektet med hans egen natur, og som således best kan få hans inspirasjon til å blusse op. Hans blinde kollega er sikkert i mange tilfelle ikke mindre begavet, undtagelsesvis kanskje endog mer; men han må møisommelig slepe sig gjennom musikkliteraturens helligdommer, enten han nu betjener sig av seendes hjelp eller av punktskriften. Dette trege, ofte avbrutte arbeide hindrer lett hans begavelse fra å slå ut i lys lue, så resultatet altfor ofte bare blir likesom glør som ligger og ulmer i asken. Man vil kanskje innvende at nuomstunder da man har radioen, er det så rik leilighet som ingensinde til å få kjennskap til musikkliteraturen. Ja, ganske visst, radioen er bedre enn ingenting; men det kjennskap som erhverves derigjennem, er altfor overfladisk. I den henseende er gramofonen en del bedre, da den tillater gjentagelse i det uendelige. Det at blinde ikke kan skrive noter, er også en hindring, om enn neppe så stor som den før omtalte, så likevel stor nok til å trekke til den gale siden. Det ene med det andre gjør at det blir en forholdsvis lett sak for presse og publikum å berøve en kunstner under disse omstendigheter den siste rest av tro og energi.

Ja, det er et ganske mørkt bilde som her er tegnet, og det hadde vært bedre å tie stille med det, hvis ikke dette emne også hadde sine lyse sider; for *det* har det nemlig. Historien taler — ikke helt sjeldent — et ganske annet sprog, ikke bare i de gamle dager, som noen har ment, men også i det nittende og tyvende århundre. Jeg skal her bare fremføre noen navn som jeg tilfeldig har truffet på. Det er sikkert mange flere.

Helt tilbake i det 14de århundre, i den flerstemmige musikks barndom, levde florentineren Francesco Landini, om hvem det går et utall av sagn og legender. Han var særlig ansett som orgelvirtuos og improvisator. «Alle reves med av hans spill;» sier legenden, «og når han i havene spilte på sitt lille, transportable orgel, kom selv fuglene for å lytte til hans toner.» Hans historie er dunkel, da den sanne skikkelse næsten helt skjules av legendenes tåkeslør; men ett er sikkert: I Florens finnes et håndskrift inneholdende komposisjoner av den tids florentinermestere, og i dette håndskrift er Landini også representert.

Fra denne «Blindeverdenes Orfeus» vender vi oss så til Tyskland, hvor vi et lite århundre senere finner en mann om hvem det sies at hans ry nådde langt ut over landets grenser. Det er orgelmesteren Konrad Paumann, hvis verk «Ars Organisandi» ennu finnes. Paumann regnedes også som utøver på harpe, fløite, fiolin og lutt for «Mestrenes mester,» og han fant op en ny noteskrift for lutt.

Litt senere levde i Spania komponisten og orgelvirtuosen Caberon, som iallfall de romanske folk regner for en av Sebastian Bachs forløpere.

Vi vil nu vende oss til vår egen tid, og det skal vise sig at det også nu finnes navn som fyller ganske godt.

Først skal nevnes den for få år siden avdøde italienske kirke-musiker Luigi Bottanzo. Han har skrevet et utall av verker og nyter i sitt hjemland absolutt like høi anseelse som sine seende kolleger. Selv i en tysk artikkel om Lorenzo Perosi (pavens kapellmester) har jeg sett hans navn fremhevet.

Den høit ansette organist ved Notre Dame i Paris, Louis Vierne, gjør sig sterkt gjeldende både som komponist og som improvisator. På en turné i Amerika blev han sammenlignet med César Franck.

Josef Labor som for et par år siden døde i Wien, var meget produktiv også med hensyn til større verker. At han var meget ansett beviser kanskje best at selveste Arnold Schönberg ikke holdt sig for god til å samarbeide med ham, nemlig ved utgivelse av eldre musikk.

Men vi må videre til våre egne nordiske land; for også her har blinde musikere gjort en innsats.

Man skal sikkert lete lenge efter en personlighet som Einar Melling i Norge, hvis komposisjoners klangskjønnhet og poesi bedre enn mange ord beviser at musikk er nok i sig selv til å inspirere, endog sterkt. Størst er vel Melling som improvisator;

men også *det* er en skapende kunst. Den som har hørt Mellings glimrende improvisasjoner over opgivne temaer, glemmer det neppe. Man kommer uvilkårlig til å tenke på en verdensbetvinger som Ole Bull.

I Sverige er Carl Lundells Requiem regnet for et av landets betydeligste kirkemusikkverker.

For Danmarks vedkommende behøver bare å nevnes Aksel Agerby, som allerede inntar en førerstilling i Kjøbenhavns musikkliv, og hvis sanger er på enhver syngende danskes leber. Det er *det* gode ved Agerby som skapende musiker at han er noget av en frisvømmer: Når *han* føler trang til å boltre sig i visekomposisjonens lumske farvand, må enhver innrømme at han hverken bruker Carl Nielsen eller Laub som svømmebelte. Men ennå en egenskap hos Agerby må jeg nevne, da den er av den største betydning for vårt emne og i høi grad efterlignelsesverdig. De rike repræsentative evner som Agerby disponerer over, har han alltid på den smukkeste måte brukt til fordel for sine kamerater. For bare å nevne ett av de mange eksempler: Agerby har gjennom en lang årrekke utført et sant kjempearbeide ved å diktere blindes komposisjoner fra punktskrift til sortskrift.

Det er en vanskelig tid vi lever i, kanskje den vanskeligste av alle tider. Det er nedrivning og opbygning i et tempo som ingensinne før. Aldri så snart er man flyttet inn i et hus og begynt å hygge sig litt, før det av mer eller mindre ubegripelige grunner rives ned over hodet på en. Men trods de vanskelige tider og trods de store hindringer for blinde komponister, turde de her anførte navn være et tilstrekkelig gyldig bevis for at blinde gjennom alle tider både har kunnet og *kan* skrive musikk.

Det er i våre dager så mange dristige håp, for hvis oppfyllelse det bare er liten sannsynlighet. Én håper f. eks. på kreftens bekjempelse, en annen på avrustningen og verdensfreden. Hvis vi nu håpet på at det musikalske blinde verdensgeni engang vilde opstå, var oppfyllelsen av dette håp på ingen måte mindre sannsynlig. Hvis bare to eller tre av de i denne artikkel citerte navn var samlet i én personlighet, mon vi da ikke hadde ham? Ingen av oss vet om det ikke for tiden, et eller andet sted på jordkloden, ligger et lite menneske i svøpet, for hvis vugge det er sunget at *han* skal bli den som de seende umulig kan komme utenom, at *han* skal bli den som skal gjøre selve blindheten til et adelsmerke.

Laurids Lauridsen.

Bladkontingenten,

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: «Blindesaken», Bergen.

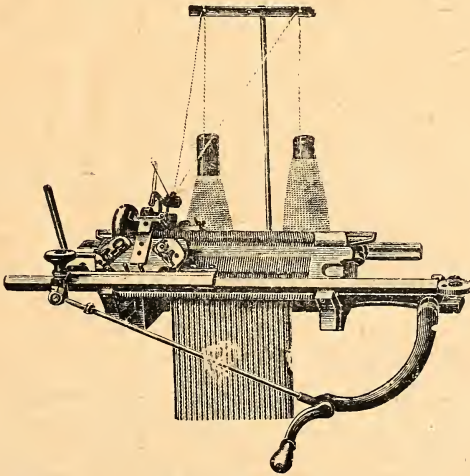
OSLO

STRIKKEMASKINER

FOR

HJEMMEINDUSTRI & FABRIKKER

BECKERTS VERDENSKJENTE
STRIKKEMASKINNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/
S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50 —	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.38 —	
	God	- - 1.25 —	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort udvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN A/S

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{1}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41491. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund ^A_SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***ANTON M. OLSEN***Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt. 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensyggdomme**Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.**Dr. med. I. Schiøtz****Øienlæge. — 11—3**

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Tandlæge Mund-Henriksen
Smaastrandgt. 6. Telefon 4317
BERGEN**Dr. med. øienlæge**
BIRGER MALLING
Bergen**Tandlæge**
Bj. Ohleng-HeePilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.**WERGELANDS** Telf. 1781
TRANSPORTFORRETNING 3723
BERGEN Priv.: 3529
Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

A/s Sundt & Co

A/s Wingaards Ovnstøperi & Fabrik, Bergen

har 80 aars erfaring i fabrikasjon av Ovne
og Komfyrer og Wingaards støpegods er over-
alt anerkjendt som utpreget kvalitetsvare. —
— Idag bedre og vakrere end nogensinde.

Salgskontor:

GUNNAR BRADLEY, Bergen.

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSELSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtigt og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 35,800,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_s - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

**Send den til
A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

**Tornøegaarden
Reparationer utføres paa Dagen.**

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

**Hotel Rosenkrantz
Bergen**

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

BERGENS SKILLINGSBANK, BERGEN

Oprettet 1857

Mottar *indskud* paa 6 mndrs. opsigelse, sparevilkaar, folio og vedtagne indskud.

Hjemmesparebøsser utlaanes gratis mot et førsteindskud av kr. 5.—.

Diskonterer veksler, bevilger kassakredit og vekselobligationslaan.

Omsætter *utenlandsk valuta* og besørger *inkasso* paa ind- og utland.

Filial: Solheimsviken.

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Legatutdeling.

Foreningen for Blinde, Oslo, ber oss meddele at rentene for 1930 av Eckersbergs Legat for Blinde er delt mellem en blind i N. B. og en i Ø. B., og at rentene for 1930 av Ellefsens Legat er delt mellem to blinde i Ø. B.

Kirkeofringen 1930

innbragte i alt kr. 3292.42. Efter fradrag av 10 pct. til dekning av utgiftene faller på N. B. kr. 725.31, på V. B. kr. 683.15 og på Ø. B. kr. 1554.74, meddeler N. Bf.s kasserer.

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S

KONG OSCARSGATE 31

vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole
3134 Telf. 3134

**Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
 radioapparater etc.**

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
 anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:
 Strømper, Hansker og Undertøi
 Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
 HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
 Stort Utvalg. Rimelige Priser.
 Vaskerelvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,

tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
 anbefaler:

**Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
 Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

Juletreffester.

Juletreffesten i Nidaros blev holdt 27. desember, i Oslo 7. januar, Kr.sand S. likeledes 7. januar og i Bergen 11. januar. Samtlige tilstelninger var som vanlig godt besøkt og preget av den beste stemning.

Salgsutlodningen i Østlandske Blindeforbund.

Trekning er foretatt og lister utkommet.

Formannen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/}S

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernv rer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
K kkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, K tting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykej rn
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

Radio for blinde i Norge.

Vi har gjentagne ganger påpekt den store verdi Kringkastingen har for de blinde, som p. g. a. synsmangelen er stengt ute fra så meget annet. De fleste blinde er imidlertid ubemidlet, og til   begynne med var det derfor ikke så mange som kunde få del i den nye kulturspreders goder og i den kilde til adspredelse og oppmuntring Kringkastingen er. Det siste året er vi likevel kommet et godt stykke på vei her. I Oslo har hr. ingeniør Bødtker og i Bergen har V. B.s Radiokomit  skaffet til veie et meget betydelig antall krystallapparater og også nogen få lampemottagere. De siste er dessverre såvidt kostbare både i anskaffelse og drift at det er vanskelig   få gjort noget større her. Både Kringkastingselskapene i Oslo og Bergen og Telegrafvesenet har stillet sig meget velvillige m. h. t.   innrømme frilicenser for blinde som er ute av stand til   betale sitt kringkastingsbevis. Alle som har økonomisk evne til det, betaler selvsagt sin avgift på samme måte som de seende lyttere. Alt i alt kan vi regne at ca. 200 blinde i Norge nu har sin egen radiomottager. Det er jo ikke nogen stor procent sammenlignet med f. eks. Sverige og Danmark; men vi må likevel si vi er kommet godt efter på dette område i 1930. Utviklingen vil sikkert fortsette efter hvert som vi får nye rel stasjoner med muligheter for flere krystallyttere.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

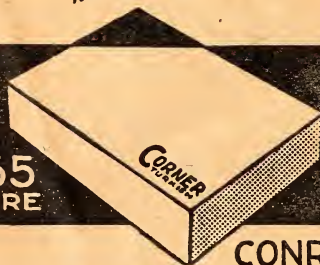
OSLO

CIGARETTER MED DET GRØNNE HJØRNE

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

MEDINA

TURKISH CIGARET

DEN MILDE

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefoner: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

ALM

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstoffs, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn, Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønnsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker og i løs vekt.

Treskjæring.

- Moderne originale ampler, lysekroner og gulvlamper etc. til rimelige priser. Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{S}{S}$ Ved Muren $\frac{S}{S}$ **BERGEN**

*Gled Deres blinde venner
med bøker fra Norges
Blindeforbunds Trykkeri,
Bergen.*

*En bedre gave kan De
ikke gi!*

Prisliste gratis!

Dürkopp symaskiner

Britannia

strikkemaskiner

W. Thomsen $\frac{A}{S}$ **Bergen**

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

$\frac{A}{S}$ **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

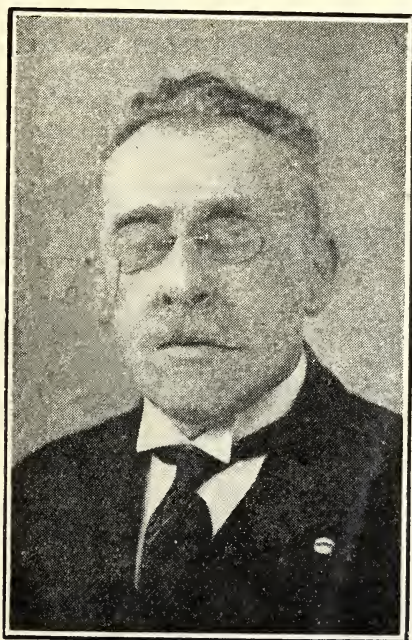
Nr. 2.

Februar 1931

20 årg.

Tre 30-årsjubilanter som organister.

Ikke mindre enn tre av våre dyktigste blinde organister kunde 1. januar feire 30-årsjubileum. Det er Hans Karlsen i Oslo og Oskar Skaug og Martin Skogås i Nidaros.

Hans Jakob Karlsen er født på Horten 3. oktober 1867. Han var elev av Oslo Blindeskole i årene 1879—87. Her fikk han blandt annet undervisning i orgelspill og fortsatte senere sin utdannelse hos de velkjente organister Peter Lindemann og Olai Selberg. For sistnevnte vikarierte han ofte under dennes mange og lange fravær. I årene 1890—1900 reiste Karlsen sammen med sangeren Andreas Pedersen Skandinavia rundt og gav kirkekonserter og underholdninger.

1. januar 1901 blev Karlsen ansatt som organist ved Oslo Gravlund. Ved organist Cappelens død i 1916 blev han overflyttet til Nordre Gravlund. Fra 1. januar 1917 blev han desuten organist ved Tøien og Wexels menigheter, så lenge den siste eksisterte, og fortsatte derefter ved Tøien menighet, hvor han fremdeles er.

I alt har Karlsen gitt 2000 kirkekonserter. Han har også gjort sig adskillig bemerket som komponist. Således har han besørget musikken til to utgaver av I. O. G. T.'s sangbok for barneordenen. Det kan i denne forbindelse nevnes at Karlsen har vært godtemplar i 40 år. Også som akkompagnatør er organist Karlsen meget skattet.

Karlsen er gift og har tre voksne barn. I 25 år har han bodd i Schweigårds gt. 60 b, og kameratene er alltid velkomne i hans og fru Mathildes gjestfrie hjem.

I blindesaksarbeidet har organist Karlsen tatt aktiv del helt siden Ø. B. blev stiftet. Han er „permanent“ medlem av forbundets sommerhivilekomité, har gjentagne ganger vært medlem av forbundets styre og av styret for Ø. B.s hjelpefond, representant til landsmøter osv. Like siden bladet blev startet i 1919 har Karlsen vært det norske medlem av styret for „Nordisk Musikblad for Blinde“, hvor han innehar kassererstillingen.

Oskar Edvard Skaug er født i Nidaros 11. juli 1880; men familien flyttet kort etter til Østerdalen. 6—7 år gammel blev han angrepet av en øienbetendelse, og i løpet av de følgende

12 årene svinget synet frem og tilbake, for sluttelig å bli stående ved svakt gangsyn. I 1890 blev han optatt som elev ved Nordenfjelske Blindeskole, som dengang lå på Gløshaugen, Nidaros, og han blev snart en av de flinkeste elever. På den tiden var imidlertid den intellektuelle bane stengt for blinde her i landet. Foruten boklig undervisning fikk Skaug opplæring i skomakeri og musikk.

Da han var ferdig på blindeskolen i 1898, nedsatte Skaug sig som skomaker i Nidaros og drev ved siden som leilighetsmusiker. I 1899 blev han operert av dr. Bødtker. Han fikk lesesyn på høire øie, men var så nærsynt at det vel nærmest måtte betraktes som godt gangsyn.

1. januar 1901 blev Skaug ansatt som organist ved Strinda hovedkirke og Ranheim kapell. Musikken hadde efter hvert optatt mer og mer av hans tid, og en vakker dag stengte han skomakerverkstedet.

Årene 1906—08 gjennomgikk Skaug Oslo Musikkonservatorium, hvor han våren 1908 tok organisteksamen med „Særdeles godt“ i hovedkarakter og fikk dessuten diplom i de fleste fag. Efter hjemkomsten gjenoptok han sin organist- og musikk lærervirksomhet.

1. september 1911 åpnet Skaug Trondhjems Musikskole, hvis direktør han fremdeles er, og som har hatt den største betydning for musikklivet nordenfjells. De første årene var skolen installert i leiede lokaler (Nordre Gate 6); men i 1917 kjøpte Skaug egen gård (Nedre Bakklandet 75). Skolen som har et meget godt renommé, har nu a. 300 elever årlig, og lærerpersonalet varierer fra 11 til 14. Den har både stats- og kommunebidrag og kunde siste år dele ut 1800 kr. i form av friplasser og moderasjoner.

Skaug blev i 1913 ansatt som organist i Tromsø, men sa op efter nogen måneders forløp, da han ikke turde svikte sitt ideal: Musikkskolen. I 1916 blev han organist ved Vår Frue kirke, hvor han fremdeles er. Næst Domkirkens er det den beste organistpost i Nidaros. Foruten organist er Skaug både leder og lærer ved Musikkskolen. Videre utgir og redigerer han „Trøndersk Musikkblad“, likesom han er musikkannmelder i „Arbeideravisen“, et av de største dagbladene i byen. Skaug har i årenes løp gitt en mengde konserter, og han er medlem av Trondhjems Konsertforenings styre.

Organist Skaug blev i 1914 gift med frk. Sigrid Hagen, som da var lærerinne ved en av byens folkeskoler, men nu i en lang årrekke har virket ved Musikkskolen som sangpedagog.

Som følge av den intense maaten Skaug alltid hadde måttet arbeide på for å nå slike resultater som ovenfor omtalt, begynte synet igjen å svekkes, og i 1922 blev han helt blind. Alle vil skjønne at dette måtte være et hårdt slag, ikke minst for en mann i Skaugs stilling; men ennu en gang gav han et bevis på

sin viljekraft og fortsatte sin virksomhet med samme energi og dyktighet som før.

Fra sin tidligste ungdom har organist Skaug vært en ivrig godtemplar, og hans innsats i avholdsarbeidet er ikke liten. Han har også tatt meget aktiv del i blindesaksarbeidet. I 1900 var han en av stifterne av N. B., hvis formann han var i flere år, og i hvis styre han også senere gjentagne ganger har sittet. Videre hører Skaug med til stifterne av N. Bf. Han var landsforbundets formand de 4 første årene (1909—13), og han har flere ganger vært medlem av landsstyret. Det var også Skaug som gjorde optaket til og forestod ledelsen av den store landstutstilling av blindes arbeider som holdtes i Nidaros høsten 1909, samtidig med at vår landsorganisasjon blev stiftet. I en lang årrekke har organist Skaug vært formann i direksjonen for A/S Blindes Utsalg, Nidaros, og han er likeledes formann i styret for Blindes Hus. Han har vært representant ved flere landsmøter, og han er av departementet opnevnt som N. B.s representant i styret for godseier Tonning Owesens legat for blinde hjemme hørende i det nordenfjelske Norge.

Johan Martin Skogås er født på Ytterøy 5. januar 1881 og fylte således nylig 50 år. Synet mistet han i 1890 gjennom lek med knallhetter. Årene 1891—98 gjennomgikk han blindeskolen nordenfjells (først på Gløshaugen, senere i Klæbu). Her fikk han foruten undervisning i almindelige skolefag opplæring i orgellspill og skomakeri.

Efter endt utdannelse nedsatte Skogås sig sammen med en kamerat som skomaker i Nidaros. 1. januar 1901 blev han ansatt som organist ved Tiller kirke. I 1909 blev han organist i Hemne og et par år senere også i annekset Vinje. På Kirkesæterøren i Hemne drev Skogås som skomaker, dels som svenn på et større verksted, dels privat sammen med en kamerat. Han har alltid vært ansett som en meget dyktig håndverker og har med utmerkelse deltatt i flere utstillinger.

Da Skaug i 1916 blev organist ved Vår Frue kirke, blev Skogås hans eftermann i Strinda hovedkirke og Randheim kapell, hvor han fremdeles virker.

Skogås har nu i en lang årrekke stått i spissen for N. B.s Bibliotek. Han skjøtter bibliotekarstillingen på en så utmerket måte at det vanskelig kan gjøres bedre, skrives det til oss fra Nidaros. Så vel bokstamme som utlån er øket meget sterkt i Skogås' tid. Vi henviser for øvrig til artikkelen „Et besøk på Nordenfjelske Blindeforbunds Bibliotek“ som stod i oktoberheftet av „Blindesaken“ 1930 (s. 166—68).

Organist Skogås blev i 1928 gift med frk. Juliane Ås, og parret har en liten datter. Fra 1. januar 1931 er Skogås tilflyttet egen gård, Ulstadvæien 10, Nidaros.

Skogås er likesom Skaug en av stifterne av N. B. og har hele tiden senere tatt virksom del i arbeidet. Han har flere ganger vært styremedlem, representant til N. Bf.s landsmøter og medlem

av forskjellige komitéer. For tiden er han formann i Komitéen for de enkelte Blindes Vel.

I forbindelse med disse jubileene kan det ha sin interesse å nevne at det nu er 17 blinde i faste stillinger som organister her i landet. Den første blinde organist i Norge var Johan Christian Hagen Frildstad. Han begynte mens han var elev på blindeskolen (i 1866 eller 1867) å spille ved tvangsarbeidsanstalten „Mangelsgården“ i Oslo og døde som organist ved Akershus Straffeanstalt vinteren 1874.

Til våre seende venner.

For ethvert parti og enhver organisasjon er det av den aller største betydning å få sin presse spredt i videst mulige kretser. Ikke minst er dette tilfellet for en sammenslutning som blindeorganisasjonen. Det gjelder jo om å gi almenheten det rette syn på og den rette forståelse av de blinde og blindesaksarbeidet. Her har vårt medlemsblad sin første og største oppgave. Men betingelsen for at bladet skal kunne løse denne oppgaven, er at det blir spredt videst mulig. Erfaringen viser at når folk først får kjennskap til det store og samfunnsnyttige arbeide blindeorganisasjonen driver, og kjenskap til alt det blinde kan utføre på de forskjellige områder, så vil de også gjerne støtte og ta aktiv del i arbeidet.

Allerede før har enkelte av våre lesere vært meget virksomme for å få „Blindesaken“ utbredt på sitt hjemsted. En Kristiansandsdame sendte oss således for et års tid siden ca. 40 nye abonnenter. For å få så mange som mulig til å hjelpe til med å få „Blindesaken“ spredt i by og bygd, har N. Bf.s styre nu besluttet å gi 20 pct. eller 40 (firti) øre i provisjon for hver nytegnede abonnent. Provisjonen trekkes fra ved innsendelsen av kontingen. Nye abonnenter får hele årgangen 1931, så langt oplaget rekker. Prøvenummer av tidligere årganger fåes gratis ved henvendelse til: „Blindesaken“s ekspedisjon, Rosenkrantzgaten 5, Bergen. Vi håper at riktig mange av våre seende venner i nær fremtid sender oss nye abonnenter. Målet må være å få „Blindesaken“ inn i flest mulige norske hjem.

Sanne ord om blinde, blindhet og blindesaksarbeide.

Nedenstående er utdrag av en skrivelse som den kjente organist og foredragsholder Geburg Aasland sendte til De Blindas Förening, Stockholm, sommeren 1929 i anledning av foreningens 40-årsjubileum. Ordene har samme verdi nu som dengang.

Å være blind er ikke lett. Vi lider under blindheten hver dag. Vi føler hver dag at det er noget hos oss som gir oss en særstilling i samfundet. Men er det så sikkert at vi mennesker er født

til verden for å kreve? Kanskje er vi født til verden for å lære å bøie oss inn under de krav som livet stiller til oss. Og for oss blinde er et av disse kravene at vi skal være blinde, og at vi skal få det mest mulige ut av vårt liv som blinde. Det er lettere å være blind idag enn det var for 40 år siden.

Jeg minnes engang da jeg holdt festtalen på et av Østlandske Blindeforbunds årsmøter. Da sa jeg at blindheten var som en bergvegg, og på denne bergveggen kunde vi slå og slå så meget vi vilde, den blev likevel uforandret stående. Vi *er* blinde, og vi *forblir* blinde, og jo før vi kan gjøre oss fullt fortrolig med dette og uten å føle oss besværet kan utnytte de hjelpemidler som står til vår rådighet, jo før vi kan lære oss å ta blindheten naturlig, jo før vi kan venne oss til blandt våre venner og i det daglige liv å opføre oss som naturlige blinde mennesker, jo før vi kan dette, desto før får vi den indre ro i vårt sinn som vi aldri får så lenge vi er generte, så lenge vi selv skal klare alt som vi bare med besvær kan klare. Hver blind som uten å rødme kan lese sitt punktblad når andre ser på, og som uten å bli såret av bemerkninger på en sporvogn eller hvor som helst kan ta sin notisbok op og gjøre sine notater — den blinde som kan gjøre dette, han er til minst mulig besvær. Hans omgivelser skal snart glemme at han ikke ser. Og den hjelp han trenger til i sitt daglige liv, gir hans omgivelser ham så gjerne. Nei, vi må hugge på blindhetens bergvegg så lenge vi vil, den kan ikke flyttes. Den står fast.

Men siden jeg talte om dette på festen, er jeg kommet i tanker om et lite ord av Bjørnson: «Enn om vi klædde fjellet!» Det er dette våre blindeorganisasjoner har gjort. De har gjort det tunge fjell vakkert. De har klædd fjellet. Dystert og øde, koldt og ufruktbart stod det før. Det gjør det ikke lenger. Men jo mer det arbeides for oss blinde, jo mer det gjøres for at blindheten skal bli så vakker som mulig for oss, desto større blir vårt ansvar. Derfor ønsker jeg dere ikke bare menn med vilje og tro; men jeg ønsker dere også foreningsmedlemmer som forstår at de har ansvar mot hverandre. Vi blinde må hvor vi befinner oss, alltid ha klart for øie at vi representerer alle blinde. Hver seier som den enkelte blandt oss vinner, den vinner vi alle. Hvert nederlag er et nederlag for oss alle. Den elskverdige blinde hjelper de andre til å bli møtt med elskverdighet av omgivelsene. Den uhøflige, uvennlige blinde skader alle i de seendes omdømme. — Jeg ønsker dere blinde som fullt ut forstår at blindheten ikke er en ulykke, men et besvær, ikke en hindring alene, men også en spore til å overvinne hindringen — både for de enkeltes og for alle de andres skyld.

Frem i enighet, frem i godt kameratskap, frem mot store mål, frem for å gjøre blindhetens tunge fjell så vakkert som mulig!

G e b u r g A a s l a n d.

Verdien av å lære punktskrift.

Det er av den aller største betydning for dem som mister synet, at de så snart som mulig lærer sig punktskrift. Derved vil de kunne lese de bøker som trykkes eller avskrives i denne skriften, og hvad gode bøker har å si nettop for dem som har hatt en så alvorlig påkjenning som synstapet alltid er, trenger ingen nærmere påvisning. De vil også kunne holde de blad som blir utgitt i punktskrift, og derved få anledning til å følge regelmessig med både i det som foregår ute i den store verden og i blindorganisasjonenes arbeide. Videre vil de kunne stå i forbindelse med andre blinde, få nytte godt av deres erfaringer, få råd, veiledning og opmuntring.

Nedenstående utdrag av et brev til formannen i Ø. B., sykegymnast Erling Herstad, som vi har fått tillatelse til å offentliggjøre, viser klart hvilken likefrem velsignelse punktskriften kan bli i slike tilfelle. Hr. Mæland er svakelig av helse og kan ikke arbeide stort. Han er nu 27 år gammel, gjennomgikk folkeskolen i sin hjembygd (Ullensvang i Hardanger), men begynte kort efter å bli dårlig på øinene, og det er stadig gått nedover. Nu har han bare svakt gangsyn. Utdraget lyder:

Hr. Erling Herstad, Oslo.

De vil kan henda hugsa meg att frå ifjor haust (november—desember 1929), då De hjelte meg til med å lære punktskrift, medan eg låg på Rikshospitalet. Eg takkar Dykk hjarteleg for den hjelp De gav meg. Dette at eg fekk lært blindeskrifti, hev vorte til stor oppfriskning for meg. Eg hev ikkje kunna lesa noko nemneverdig i 8—10 år, og livet hev vore svært trist, då eg heller ikkje hev vore i stand til å gjera noko arbeid. Det er ille at eg ikkje førr hev lært punktskrift; men betre seint enn aldri. Av meg sjølv hadde eg vel aldri kome på det. Men som vel var råka eg so heldig til på Rikshospitalet at dei der talde meg til og hjelte meg i veg. Sidan hev eg lært å skyna kva det er verdt. Det var syster Jenny Ryen som fyrst kom på tale med meg um dette med blindeskrift, og ho melde meg straks til Dykk som skaffa meg skrivesaker og hjelte meg på glid. Dersom De framleides gjeng på Rikshospitalet (Øienavdelingen), og syster Jenny Ryen er der enno, vil eg beda Dykk helsa henne hjarteleg takk for alt ho gjorde for meg, medan eg var der.

Eg hev den største hugnad av å lesa. Eg hev alt havt ikkje so få bøker i lån frå biblioteket til V. B. No sist hadde eg „Paul Lange og Tora Parsberg“ av Bjørnson. Bladet „Norges Blinde“, som De so godt kjenner, hev eg vorte svært glad i. Og so er eg byrja å lesa Esperanto. — — —

Hjarteleg helsing,

J a r a n d M æ l a n d,
Espe, Hardanger.

Fra forskjellige land.

Sverige. Frk. Gunilla Gedda har nylig skjænket Kronoberg Läns Blindforening en eiendom som har en verdi av ca. 20 000 kr. Den skal brukes til et hjem for blinde som er bosatt innen länet. Frk. Gedda har også ellers testamentert betydelige beløp til beste for Kronobergs blinde.

De Blindas Dag i Växjö 1930 innbragte i alt kr. 13 666.89. Utgiftene var kr. 7158.30, hvorav til betaling for arbeider innkjøpt av blinde kr. 5679.45.

Skånska Blindförbundet besluttet på sitt halvårsmøte i Eslöv 3. januar å oprette et lånefond på 1500 kr. til støtte for sine blinde medlemmer. Det enkelte lån må være på høist kr. 200. — Omsetningen ved forbundets materriallager i Hålsingborg beløp sig i 1930 til 36 600 kr., en stigning på 8200 kr. sammenlignet med 1929. — Som bidrag til forbundet fra kommunene kom det i 1930 inn ca. 3000 kr. Bevilgningene blev i de fleste tilfelle ydet med særdeles forståelse og velvilje.

Danmark. De Blindes Sygekasse i København feiret 27. desember sitt 40-årsjubileum med en festlig tilstelning. Kassen har vært av stor betydning, og det blev under jubileumstilstelningen rettet en varm takk til dem som fikk opprettet sykekassen, og til dem som har stått i spissen for den frem gjennom tiden.

Finland. Centralförbundet för Finlands Blinda har i Regeringsgatan 15, Helsingfors, åpnet et utsalg for blindes arbeider. Det stilles store forhåpninger til det nye foretagende.

Kommunikasjonsministeriet har bevilget Centralförbundet 50 pct. fraktnedsettelse på alle blindearbeider som sendes til eller fra forbundet. Nedsettelsen gjelder både medlemsforeninger og private blinde.

Norden. «Margareta», tidsskrift for Nordens blinde kvinner, som blev startet for et års tid siden og i 1930 utkom med 4 hefter, sendes fra nyttår — takket være støtte av Nordens blindeorganisasjoner — ut hver ned. Tidsskriftet har allerede fått stor utbredelse og er meget populært blandt blinde kvinner i alle de nordiske land.

England. I mange år har soldater som mistet synet i Verdenskrigen, og som har fått sin nye opplæring ved mønsterskolen St. Dunstan's, pleiet å være til stede ved den store minnehøytidelighet som hvert år holdes i Albert Hall, London, på våbenstillstanddagen. I 1930 hadde skolens kor for første gang den ære å bli satt op på programmet, og det klarte sine saker utmerket. De blinde sangere optrådte like efter at prinsen av Wales hadde talt, og de blev hilset med sterke ovasjoner allerede da de viste sig på podiet.

Skottland. I Skottland var det pr. 1. april 1930 8897 blinde, ifølge en opgave som nylig er offentliggjort av det skotske sundhetsdepartement. Dette fremholder at det i de forskjellige distrikter er betydelige avvikelser m. h. t. opfatningen og fortolkningen av hvor blindhetsgrensen ligger. For å få ensartethet på dette viktige punkt mener departementet det bør opprettes en rekke klinikker hvor undersøkelsen og behandlingen kan bli foretatt av spesialister på en fullt tryggende måte. En slik klinikk har man allerede i nogen tid hatt i Glasgow. Departementet henstiller til de stedlige myndigheter å oprette klinikker i Edinburgh, Dundee, Aberdeen

og Inverness. For å få tilveiebragt en felles blindhetsgrense for hele landet og fastsatt klare bestemmelser vil departementet i nær fremtid sammenkalle et møte av øienspesialister. I de distrikter hvor blindetallet i vesentlig grad overstiger gjennomsnittet, kan det komme på tale å foreta nye undersøkelser av tvilsomme tilfelle.

Den blinde organist T. C. Gregory ved Rutherfordkirken i Glasgow er blitt valgt til president for verdensbyens organistselskap, et nytt bevis på den store anseelse blinde musikere nyter hos sine seende kolleger.

Tyskland. Ved en stor konkurranseutstilling som de nordtyske ullvareforbund nylig holdt i Berlin, blev 6 unge blinde piker, elever ved statsblindeskolen i Steglitz, tildelt både diplomer og pengepremier for sine fremragende prestasjoner. De hadde under ledelse av sin lærerinne frk. Hoesch utført en rekke rikt mønstrede og farveglade puter, kaffevarmere, duker og barnesko.

Vi har tidligere omtalt at både i England og Frankrike har de blinde døve sine egne organisasjoner. Også i Tyskland er en slik sammenslutning nu i ferd med å komme i stand. Den dannes som en særgruppe av Det Rikstyske Blindeforbund.

De forenede Stater. Ved valgene til det amerikanske senat er både senator Schall, Minnesota (republikaner), og senator Gore, Oklahoma (demokrat), blitt gjenvalgt for de kommende 6 årene. Når det erindres at det amerikanske senat bare består av to representanter fra hver stat, vil en først fullt ut forstå hvor dyktige statsmenn disse blinde advokatene må være, og den tillit de nyter innen sine respektive partier. I de forskjellige staters lovgivende forsamlinger har det gjentagne ganger sittet blinde medlemmer, og det gjør det nu også. I 1930 blev imidlertid en blind dame for første gang medlem av et slikt lokalt Storting, idet dr. Claire Owen da blev valgt inn i Nebraskas Legislature.

Ecuador. Regjeringen i Ecuador har ved et dekret bestemt at blindskriftsendinger herefter skal befordres portofrit gjennom postvesenet.

Chile. Blindeundervisningen i Chile skal nu helt reorganiseres. Regjeringen har i den anledning sluttet en toårig kontrakt med den belgiske spesialist Oswald Marthan som skal utføre arbeidet. Blinde og døve er hittil blitt undervist i fellesskoler; men herefter skal hver av gruppene opplæres for sig, slik som tilfellet er i næsten alle andre land.

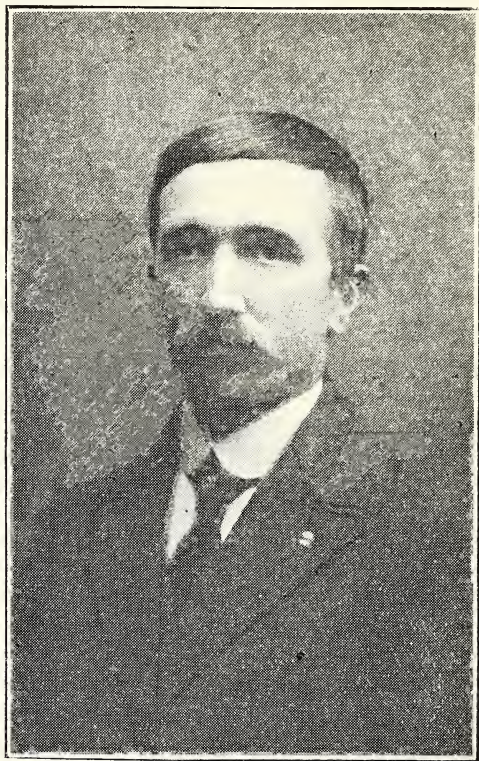
Stort legat til Foreningen for Blinde, Oslo.

Efterat visse disposisjoner til fordel for slekt og enkeltpersoner er skjedd fyldest, er det ved bankier Heftye og hans i 1918 avdøde mor, fru Luise Heftye født Skjelderup, gjennom testamentariske bestemmelser skjenket i alt 3 650 000 kr. til en lang rekke almennyttige institusjoner, deriblandt 100 000 til Foreningen for Blinde, Oslo.

Blindesaksarbeidet har krav på større oppmerksomhet.

Tallet av blinde øker. Flere og flere skal lære å arbeide, og det koster.

En samtale med reisesekretæren for Norges Blindeforbund.

Vi hadde igår en samtale med reisesekretær John Sætre. Han var kommet til byen for å overvære styremøtet i Vestlandske Blindeforbund.

— Hvordan går det med blindesaksarbeidet?

— Jo, stort sett må jeg si at det går bra; men tidene er elendige, og det er nok tyngre å arbeide nu enn i tidligere år.

— Hvor har De reist i vinter?

— I Rogaland, Vest-Agder og Indre Nordfjord.

— Er blindesaksinteressen like stor overalt?

— Nei, vi har enkelte strøk hvor det har vært umulig å få noget gjort. Det er helst ute ved kysten det er så vanskelig. I den senere tid har det likevel kommet sig litt.

— Finner De nye blinde, og tror De at tallet av blinde vil komme til å øke?

— På begge spørsmål må jeg desverre svare ja. Denne vinteren har jeg funnet flere blinde, og det er helst slike som har mistet synet i sin kraftigste ungdom.

— Hvordan pleier slike å ta det når de blir blinde?

— Er det opvakte, intelligente mennesker, vil de gjerne falle sammen i mørk fortvilelse; men et tungt slag er det nu for alle. Det går ofte lenge før vi får dem til å forstå at det går an å lære å arbeide som blinde. Det er morsomt å se hvordan livsmotet vender tilbake hos slike ulykkelige.

— Hva er grunnen til at De mener at blindetallet kommer til å stige?

— Jeg håper procenten av såkalte „blindfødte“ vil synke; men tallet av andre blinde kommer sikkert til å øke. Faren for synet er idag langt større enn for 50 år siden. Dette kommer av at det i vår tid brukes langt mer sprengstoff, maskiner o. l.

— Er det vanskelig økonomisk sett for Vestlandske Blindeforbund nu?

— Ja, arbeidet øker fra dag til dag, og medlemstallet vokser jevnt. Tidligere blev de blinde stort sett overlatt til sig selv; men nu får vi som regel greie på dem straks de blir blinde, og vi prøver da å hjelpe med en gang, og derved stiger utgiftene stadig. Det vilde også være grusomt om en slik ikke skulde få hjelp straks.

— Hvordan gikk det med innsamlingen til radioapparater for ubemidlede blinde?

Jo, det gikk bra. Vi har delt ut ca. 20 krystallapparater, og det blir også innkjøpt nogen få små lampeapparater. Det går naturligvis mange år før vi kommer så langt at alle blinde får apparat, men det går rette veien.

— Går det godt med forbundets utlodning i Blindes Hus?

— Nei, jeg snakket med formannen idag, og han sa det ser ikke godt ut. Loddene selges i Blindes Utsalg i Rosenkrantzgaten, men salget har enda ikke vært særlig stort. Vi får håpe det kommer sig. I midten av februar utstilles gevinstene i utsalget, og trekningen blir innen 15. mars. Det hender, om enn sjelden, at velstående folk kan kjøpe en hel loddbok, og kunde det bli flere slike kjøp, vilde det monne bra.

— Er interessen for saken stor blandt de blinde selv?

— Ja, det syner det store fremmøte til våre årsmøter og iandsmøter, og vi blinde føler oss overbevist om at den dag snart skal komme at hele vårt folk vil få øinene op for den store sociale og kristelige sak som vi omfatter med hele vår kjærlighet. Vi vet hvilken betydning dette arbeide vil komme til å få for fremtidens blinde. Fremtidens blinde vil få høste arbeidsgleden og lykken av vårt arbeide og strev idag.

(Efter „Bergens Tidende“).

Dødsfall.

Læge fru Elise Dethloff, Bergen, avgikk 22. januar ved døden og blev 26. bisatt på Møllendal.

Fru Dethloff var født i Bergen 3. februar 1872. Hun var datter av kjøbmann Gerhard Stoltz og frue Emma, født Wesenberg. I 1892 tok hun artium i fødebyen og i 1897 sin medisinske eskamen i Oslo. Året etter nedsatte hun sig i Bergen som praktiserende læge og var et av de mest kjente medlemmer innen byens lægestand. Hun hadde tilegnet sig specialutdannelse i kvinnesykdommenes behandling under studieophold ved forskjellige innen- og utenlandske institutter, blandt annet under et lengre ophold i Wien.

Med sine mange interesser og sin store virkestrang tok fru Dethloff del i meget samfundsarbeide. Særlig kom hun de mindre bemedlede hjem til hjelp, så ofte hun fikk kjennskap til at hjelp var nødvendig. I en rekke år stod fruen i spissen for Bergensavdelingen av Norske Kvinners Sanitetsavdeling, og hun var likeledes formann i Bergens Tuberkulosekomité. Fru Dethloffs hjerte slo alltid varmt for bedring av de sociale kår. Ikke minst kom dette til syne i hennes utrettelige og trofaste arbeide for syke og svakelige barn, som i henne hadde en av sine beste venner og talsmenn.

Også Bergens kommune fikk nyte godt av fruens rike arbeidskraft og store initiativ. Hun innehadde i årenes løp flere offentlige stillingstiltak. Blandt annet utførte hun som medlem av Bergens Fattigstyre et meget fortjenstfullt arbeide. For sin samfunnsnyttige virksomhet innehadde fruen kongens fortjenstmedalje i gull.

I 1898 blev avdøde i Venedig gift med dr. H. G. Dethloff, den kjente øienlæge i Bergen. Øienlægen har nu i snart en menneskealder tatt den virksomste del i alle grener av norsk blindesaksarbeide, og vi vet at fruen alltid med levende interesse fulgte med i dette arbeidet, og at hun gledet sig over enhver fremgang for vår sak og enhver landvinning for den enkelte blinde. Også i hennes testamente fikk fruens varme interesse for de blinde sitt vakreste uttrykk. Efterat en del privatpersoner er tilgodesett, skal ifølge testamentet hennes etterlatte formue deles mellem nedennevnte legater:

- 1) Til teoretisk og praktisk videreutdannelse for unge gutter og piker på gården Rong i Herdla 10 000 kr.
- 2) Til landophold for trette husmødre av arbeiderklassen i Bergen 10 000 kr.
- 3) Til Musikksekskapet Harmonien, Bergen 50 000 kr.
- 4) Til Det Medisinske Selskap, Bergen, til fremme av medisinsk forskning 50 000 kr.
- 5) Til Vestlandske Blindeforbund 20 000 kr.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 1. 12. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Harildstad og første varamann Haglund. — 1) Fra formannen i styret for Owesens Legat for Blinde forelå henstilling om å gi innstilling på to personer med varamenn som forbundets representant i legatets styre for årene 1931—32—33. Styret innstiller til representant: Organist Oskar Skaug eller lærer Erik Harildstad; til varamann: Fru Marta Nordeide eller fru Agnes Wolmar. — 2) Forelå søknad om forbundets garanti sideordnet med bankchef Ås for et lån på inntil 7000 kr., så kjøperen kan bli satt i stand til å kjøpe Ulstadløkkveien nr. 10, Nidaros. Besluttet å yde den omsøkte garanti under forutsetning av at handelen avsluttes under medvirken av Karterud og Nordberg som forbundets representanter, eventuelt med juridisk bistand.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 8. 12. 1930. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nergård, Harildstad, Nordberg og første varamann Haglund. — 1) Forelå søknad om forbundets hjelp ved kjøp av en parsell av Reins Kloster, Rissa. Kjøpekontrakten blev referert (kjøpesum 4000 kr.) Nordberg og Nergård fikk i oppdrag å få optatt takst på eiendommen og å ordne med lån. — 2) Forelå søknad om forbundets hjelp til lån av 600 kr. til innkjøp av ca. 30 mål havning. Besluttet å innhente nærmere opplysninger og eventuelt underhandle med vedkommende bank. — 3) Forelå søknad om lånegaranti på 3000 kr. til innkjøp av hus. Saken blev utsatt til nærmere opplysninger foreligger.

Sekretariatet.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 9. januar 1931. Til stede var: Gjøen, Rydland, Lillesund, Ohnstad, Misund, Pedersen og Gjertrud Myklatun, varamenn for Bergen frk. Steen og V. Johansen og varamann for Sogn & Fjordane reisesekretær Sætre. Senere kom også dr. Dethloff.

1) Oplestes referat fra forrige forretningsutvalgmøte 3. desember 1930, og likeså oplestes en skrivelse fra John Hansen Tjora, hvori han takket for den hjelp som forbundet hadde ydet ham. Da styremedlemmene hadde fått sig tilstillet kopi av de øvrige referater, besluttet disse ikke oplest. — 2) Oplestes en fortegnelse over de innkomne bidrag til Blindes Juleglede samt en liste over utdelte bidrag av denne. Tilsammen var innkommet kr. 1162.00 og utdelt var kr. 874.10. Styret besluttet til neste år å søke å sette igang en innsamling til Blindes Juleglede også i de forskjellige andre byer på Vestlandet i tilslutning til de stedlige foreninger. — 3) Referertes forslag til avdragsbidrag på materialer samt en skrivelse til og fra legatstyret vedrørende samme. Formannen foreslo at 500 kr. av hjelpefondets disponible renter skulde gå til avskrivning på materialkonti. Rydland foreslo at hjelpefondets renter i likhet med den tidligere ordning blev utdelt i sin helhet. Mot 3 stemmer blev formannens forslag vedtatt. — 4) Oplestes et forslag om tillegg til forbundets lover, innsendt av dr. Dethloff, og et annet forslag, innsendt av Johansen. Styret henstillet til dr. Dethloff å fremlegge reglement for medlemsskap i V. B. på kommende årsmøte, idet de to nevnte forslag legges til grunn ved utarbeidelsen. — 5) Med 5 mot

4 stemmer blev følgende forslag angående anvendelsen av den omtalte gave på 5000 kr. fra enkefru Eriksen vedtatt: «Fire femteparter av rentene utdeles således som for hjelpefondets disponible renter er bestemt og én femtepart av rentene skal inntil videre gå til V. B.s sykeforsikring». Formannen og dr. Dethloff fikk i oppdrag å anbringe pengene på beste måte. — 6) Behandledes 26 søknader til V. B.s hjelpefond. Innvilget blev 14 søknader med et samlet beløp av 810 kr. 7 av søknadene blev overført til V. B.s kasse og innvilget med tilsammen 510 kr. 5 søknader blev ikke innvilget. — 7) Til frk. Valeurs legat var innkommet 5 søknader som blev innvilget med et samlet beløp av 210 kr. — 8) Til marinemaler Larsens legat var innkommet 5 søknader som blev innvilget med 200 kr. — 9) Behandledes en søknad om bidrag som blev innvilget med 30 kr. av V. B. — 10) Behandledes søknad fra Knut Johansen om bidrag til hans salgsvirksomhet av blindes varer i Kristiansand S. Styret besluttet å yde samme tilskudd som i tidligere år, nemlig 300 kr. — 11) Behandledes søknad om et lån på 500 kr. av V. B. Den kunde ikke imøtekommes på g. a. forbundets økonomiske stilling. — 12) Årsmøte i V. B. tenkes avholdt 19. og 20. juni. — 13) En del saker vedrørende Blindes Utsalg blev behandlet. — 14) Styret besluttet at alle radioapparater og telefoner som utdeltes, skulde bli betraktet som lån, og når vedkommende ikke lenger har bruk for dem, leveres de tilbake til V. B.

Sekretariatet.

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

1) Kurvmaker Ottar Edvardsen, Lillehammer. Edvardsen har mediemsnummer 297,749 og skal betale til Ø. B. kr. 7.00 (syv kroner).

2) Frk. Johanna Johansen, Tåtø, er optatt i Oslo Trygdekasse i klasse 0a og skal derfor ingen premie betale. Ø. B. betaler alt. Medlemsnummeret har frk. Johansen fått opgitt direkte pr. brev.

Formannen.

Reisesekretærvirksomheten.

Nordenfjelske Blindeforbund. Sekretær Flydal reiser for tiden i Nordmøre Ungdomslag. Foredrag er holdt på følgende steder: 19. januar Flemma U. L. — 20. Kvalvåg U. L. — 21. Eika U. L., Ødegård. — 23. Gyl og Bergem. — 24. Ottar Birting U. L., Tingvoll. — 25. Samhold, Meisingset. — 26. Framsteg, Fjoseide. — 27. Jordalsgrenda. — 28. Øksendal. — 29. Frihug, Ulvundeid. — 30. Ulvundfjord. — 31. Tangvik. — 1. februar Solvending, Kvande. — 2. Norvikstranda U. L. — 3. Todalen. — 4. Surnadalen. — 5. Øvre Surnadal. — 7. Åsgård. — 8. Torjulvågen.

Vestlandske Blindeforbund. Sekretær Sætre er nu på foredragsferd i Nordfjord, hvor møter er holdt på følgende steder: 21. januar Rake, Loen. — 22. Eide, Olden. — 23. Olden. — 24. Hopland. — 25. Tisshammer. — 26. Ålfot. — 28. Hestnesøra. — 29. Hyen. — 30. Lote. — 1. februar Maurstad, Bryggen. — 2. Rimstaddalen, Bryggen. — 3. Davik. — 4. Askeland-Endal, Davik. — 5. Vågsvåg. — 6. Skarvøypoll. — 7. Måløy. — 8. Raudeberg. — 9. Vedvik og Relvik. — 10. Kvalheim.

Elof Lundkvist.

En mer enn almindelig lovende blind ung mann, stud. fil. og pianostemmer Elof Lundkvist, avgikk 23. desember ved døden på St. Görans sykehus i Stockholm efter bare nogen få dagers sykeleie.

Lundkvist som var født 1898, blev blind i toårsalderen efter skarlagensfeber. En operasjon i 1913 gjengav ham likevel gangsyn. Årene 1908—16 gjennomgikk han blindeinstituttet på Tomtebodav. Med støtte av Stiftelsen De Blindas Bokfond (som også deler ut stipendier til særlig rikt begavede blinde) tok han først realskoleeksamen og derefter på kort tid artium i 1923. Som filologisk student ved Stockholms Högskola fikk han beste karakter i romanske sprog for magistergraden. Sine sprogstudier i Uppsala og Stockholm som han fremmet gjennom reiser til Frankrike, England og Tyskland, rakk han likevel aldri å føre frem til målet: Fil. Mag.-eksamen. Hans tid var ved siden av studiene sterkt opptatt med privatleksjoner, musikkundervisning og pianostemming. I sistnevnte fag fikk han beste karakter ved Kungl. Musikaliska Akademien i Stockholm 1924. Helt siden 1919 var han kronprinsens pianostemmer.

Hvor alment avholdt Lundkvist var, viste sig tydelig ved begravelsen som foregikk 30. desember under stor deltagelse. Til båren blev det sendt ikke mindre enn 85 kranser.

En energisk dansk blind.

I et diskusjonsinnlegg skriver C. C. Enevoldsen blandt annet følgende i et av de siste nummer av «Dansk Blindesamfund»:

Først må vi selv være enige om på hvilken måte vi kommer så langt at de aller fleste blinde — helst alle — kan stå på egne ben; for det må forhåpentlig være målet! I hvert fall har det hele tiden vært slik for mig at kunnskap er makt, og at det skulde et visst mål til for å kunne skaffe sig flere. Det opdaget jeg snart. Jeg var fattig på alt, også penger; men jeg hadde én fordel: Jeg hadde en hel del livserfaring. Jeg var godt 23 år da jeg mistet synet helt. Nu er jeg snart 75.

Den seende har en læretid på ca. 4 år eller 10 000 timer. Hvor meget får dere, institutt-elever? Men så har dere den tipp-topp skoleutdannelse. — Hvad får vi voksne? Jeg fikk 6 måneders undervisning hos blindeinstituttets mester, C. C. Petersen. Det var 1500 timer; men det burde ha vært minst to år. Og så intet kjennskap til kalkulasjon, varesalg osv.

Efter hvert som årene gikk, fikk jeg mer dyrekjøpt erfaring, og da jeg i 1900 havnet her i Kjøbenhavn, og nødvendigheten bød at jeg måtte skaffe mig en eksistens som agent, blev jeg straks klar over at jeg ennå hadde en hel del å lære. Efterhånden gikk det bedre, og i løpet av to år optok jeg ordrer i alt mulig for

firmaer i alle brancher (undtagen i manufaktur), men bare til de-tailhandlere.

Når jeg omtaler dette så fyldig, er det fordi jeg tror at flere, ikke for unge, energiske blinde må kunne skaffe sig en god og sund levevei som plassagenter her i Kjøbenhavn, men helst ikke bundet til noget bestemt firma. For øvrig mener jeg at eldre håndverkere med litt salgstalent måtte kunne skaffe sig en god bifortjeneste som plassagenter i de provinsbyer de bor. Vær så god, mine damer og herrer! Ja, for damene må også være med. Hvem har energi og mot til å være den første?

Her er litt av agentremsen. Jeg nevner likevel bare det jeg selv har arbeidet med: Børsteverar, skurekluter, klæsbankere, matter, pussesaker, sild, hermetikk, fruktvin, konfekt, såpe, fyr-verkeri.

C. C. Enevoldsen.

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: „Blindesaken“, Bergen.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds-gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds-gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgt. 9; tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80	pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50	—	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.38	—	
	God —	- - 1.25	—	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort utvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

— TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{2}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SÆLSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund ^A_SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De repres-nteres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***ANTON M. OLSEN***Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensygdomme**Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158

Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz**Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**

Pilestrædet 28 — Oslo

Telefon 11471.

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører fly'ninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær**Store Markevei 2 — Bergen****Husk**

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- &
Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

**Trænger Paraplyen
Reparation?**

Send den til

**A. Lohmann Monsens
Paraplyforretning**

Tornøegaarden

Reparationer utføres paa Dagen.

Bergensreisende

**bor bedst og billigst
paa**

Hotel Rosenkrantz

Bergen

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A^s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

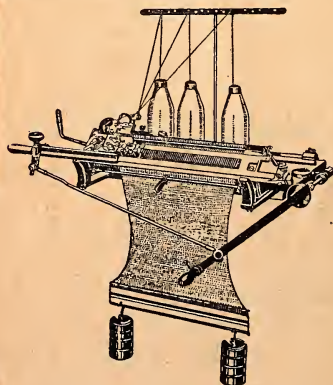
Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

VESTLANDSK ELEKTRISK A/S**KONG OSCARSGATE 31***vis a vis Ant. Johannesens Handelsskole**3134 Telf. 3134***Elektrisk utstyr, koke- og varmeapparater
radioapparater etc.****Bergens Meieribolags****Melk & Meieriprodukter
anbefales****Johannessen & Wilhelmsen***Special.:***Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen****Damefrisersalon****„MARCEL“***Strandgaten 1***HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE****Magdalene Simonsen***Tegnekontor & Broderiforretning***Stort Utvalg. Rimelige Priser.***Vaskerelvgaten 15 — Bergen***Ramstad & Tertnæs,****tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri****Østre Strømkai No. 14****ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:****Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater****Snekkermarmor og elektr. Tavler****Telefon 3834.****til billigste Priser.****Telefon 3834.****DIAMANT**

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med udtalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strøpemaskin er en automatisk hurtig-strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN**Symaskinforretning — Bergen.**

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjætting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

Internasjonal blindekongress i Amerika.

Som før omtalt vil det i vår bli holdt en internasjonal blindekongress i Amerika. Kongressen arrangeres av The American Foundation for the Blind, The American Association of Instructors of the Blind og The American Association of Workers for the Blind. På anmodning av disse ledende amerikanske blindeorganisasjoner sendte president Hoover i mars ifjor offisiell innbydelse til 52 stater. Det regnes nu med at minst 30 land kommer til å delta. Norge vil også bli representert.

Kongressen som åpnes 13. april, vil bli delt i tre avdelinger: A) 4 dagers rådslagninger i New York. B) 10 dagers rundreise til de største blindeskoler i Øst-Statene (Filadelfia, Baltimore, Washington, Columbus, Cleveland og Boston). C) 3 dagers avsluttende forhandlinger i New York, blandt annet til drøftelse av det som er sett på rundreisen.

Kongressprogrammet vil omfatte undervisningsspørsmål, yrkesspørsmål, kulturelle spørsmål, sociale spørsmål, blindhetserstatning, forebygging av blindhet, det internasjonale samarbeide m. v. Størsteparten av foredragene holdes av utlendinger.

For å lette deltagelsen fra utlandet har The American Foundation for the Blind stillet til rådighet 30 stipendier, hvert på 300 dollars, likesom rundreisen vil bli bekostet av amerikanerne.

Det er å håpe at denne første virkelige verdensblindekongress må bringe positive resultater, slik at deltagerne kan komme hjem med nye impulser til fremme både av blindeundervisningen og det praktiske blindesaksarbeide.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

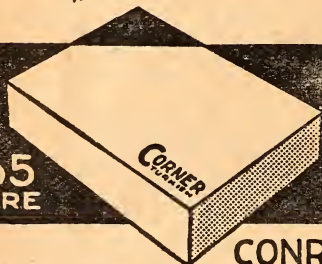
OSLO

CIGARETTE MED DE GRØNNE HJØRNER

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER

TURKISH

CONRAD LANGAARD

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

et munnhell:
go' som en Cromwell.
Cromwell
grøn 5,5 øre er cigaretten.

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefoner: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av møbelstoffs, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS A/S ; Ved Muren ; **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/S GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 3.

Mars 1931

20 årg.

Å være blind.

Nogen av mine personlige erfaringer.

(Av redaktør Edvard Imsdahl).

En hører så ofte si: „Det å miste synet må være det hardeste slaget, den tyngste skjebnen som kan ramme et menneske. Skulde noget slikt hende mig, kom jeg sikkert til å gi mig helt over. Livet vilde ikke være til å holde ut.“

Og det er sant: Å miste synet er en slem ting. Det er en påkjenning så alvorlig at bare den fullt ut forstår det som selv har måttet gjennom krisen. Enkelte overvinner den aldri. Verst er det vel for dem som så å si i et eneste blink, f. eks. ved et mine-skudd, blir hensatt fra klar dag til mørk natt. Mot skal det til, kraft skal det til og fremfor alt vilje, vilje av jern skal det til for å komme over et slikt støt.

Det er ikke slik som folk flest synes å tro, at når et menneske mister synet, får det plutselig og uten videre i erstatning en hel del nye, mystiske og vidunderlige evner. Å nei, så lett går det nok ikke! Det første den som mister synet, må lære er dette: Han må lære å være blind. Ja, for det å være blind må læres, og det er ikke nogen lett kunst heller. Av egen erfaring vet jeg det.

Jeg hadde gått på folkeskolen i 5½ år, da jeg en oktoberdag i 1898 (12½ år gammel) blev rammet av det ulykkestilfelle som i løpet av ganske kort tid berøvet mig synet helt på det ene øiet og nedsatte det sterkt på det andre. På skolen fortsatte jeg likevel, vilde ikke gi op. Vanskelig, meget vanskelig var det for mig å lese. Jeg husker at det mer enn én gang svartnet for mig, og jeg måtte legge bøkene bort, disse bøkene som jeg hadde vært så glad i. Heldigvis har jeg alltid hatt bra hukommelse, og det hjalp mig meget den vinteren. Når jeg fikk utenadleksene lest op en gang eller to, kunde jeg dem. Verre var det med de skriftlige arbeider. Jeg kunde nok skrive selv, om jeg ikke så linjene skikkelig; men jeg kunde ikke lese det jeg skrev. Vår lærer var en særdeles dyktig og interessert mann som nok

tok med adskillig mer enn det som var fastsatt i undervisningsplanen for landsfolkeskolen. Dette blev jeg naturligvis først senere og med glede klar over. Vi hadde forresten allerede dengang „firdelt skole“ der oppe i dalen, mens man enda i mange av bygdene våre får nøie sig med „todelt“. Læreren var selv nærsynt, og det gjorde vel også sitt til at han var særlig forståelsesfull overfor mig. Jeg lærte derfor ikke så lite den vinteren likevel; men med synet gikk det stadig nedover, og vi skjønnte jo at det vilde bli uråd for mig å fortsette på den almindelige skolen lenger.

Altfor mange barn som mister synet, blir gående i årevis før myndighetene sørger for at de blir sendt på blindeskolen. Dette er stikk i strid med blindeskoleloven; men denne — som så mangen annen lov — får så ofte sove til ubotelig skade for barnet. For det første glemmer det ut igjen det det har lært, og for det andre gjør den tvungne passivitet synstapet til en enda hårdere og farligere fysisk og psykisk påkjenning enn det behøvde å være. Er barnet intelligent og virkelystent, er myndighetenes forsømmelighet ennu mer skjebnesvanger og ennu mer utilgivelig.

Heldigvis blev det ingen avbrytelse i min undervisning. Jeg gikk på folkeskolen til vi var ferdige med eksamenen i juni 1899, og allerede i slutten av august blev jeg optatt som elev ved blindeskolen i Klæbu. Det viste sig å være en meget god skole, med en bestyrer som forstod sig både på barn og ungdom og med dyktige og interesserte lærere.

Noget av det som slo mig mest da jeg begynte på blindeskolen, var den freidighet det var over elevene. Mange av dem så meget mindre enn jeg dengang, og en stor del var helt blinde. Likevel gikk leken med liv og lyst i fristundene. De var alltid muntre, og de satte mot i oss „Nykommerne“, noget som nok iblandt kunde trenges. Vi hadde jo enda ikke lært å være blinde. Prektige kamerater var de også, snilde og hjelpsomme. De lot oss få nyte godt av sine erfaringer, erfaringer som var adskillig mer verdifulle for oss enn vi dengang egentlig var klar over. Med oss „nye“ vilde de alle svært gjerne være sammen. Jeg minnes at i et par av klassene slos elevene formelig om å få mig med i sin.

En annen ting som også gjorde et sterkt inntrykk på mig, var den brennende lærelyst elevene la for dagen. Særlig gjaldt dette de noget større barn. Jeg var nok forøvrig kommet til Klæbu i en „oppgangsperiode“. Ved enhver skole er det gjerne slik at det veksler mellom flinke, mindre flinke og dårlige kull. Enkelte pedagoger snakker visst om 7-årsterminer. På et internat gjør dette forhold sig ganske naturlig langt sterkere gjeldende enn på en dagskole. Internatelevne er jo ikke bare sammen i undervisningstimene, men også i fritiden, i spisesalen, på soveværelsene osv. hele året igjennem, mens dagskoleelevene skilles etter 4—6 timers samvær. Følgen er at de første får meget større anledning til å påvirke hverandre i ansporende eller slø-

vende retning enn de siste. Oftest er denne påvirkning helt ubevisst; men den er der like fullt.

Da jeg kom til Klæbu var det en skarp, men edel kappestrid både mellom klassene innbyrdes og mellom de enkelte elever i klassen. Den ene drev den andre frem. Efter en ukes prøvetid blev jeg satt i femte klasse, d. v. s. i næst øverste. Den første måneden var nokså stri. Det var jo å lære å lese og skrive på en helt ny måte. Ved undervisningen i regning, geografi, naturfag osv. blev det også nyttet ganske andre hjelpemidler enn jeg hadde vært vant til. Men jeg var ærgjerrig dengang, å så ærgjerrig, og jeg blev rent syk hvis jeg ikke var i første linje. Det varte derfor ikke så lenge før jeg var inne i de nye metodene.

Med synet gikk det fremdeles nedover, om enn langsomt. Da jeg kom på blindeskolen, så jeg enda såpass at jeg kunde skrive, og utover høsten fungerte jeg som „sekretær“ for kameratene når det gjaldt å skrive brever til foreldre eller søsken. Så akkurat efter linjene blev det nok ikke; men kameratene forsikret alltid at adressatene aldri hadde vanskelig for å tyde det skrevne. Jeg minnes en liten pussig episode fra denne min „sekretærtid“. Blandt dem jeg skrev for, var der flere som hørte hjemme i Bergenstrakten. Disse brukte alltid å sette „pr. Bergen“ på brevene sine. En dag skulde jeg skrive for en godmodig, men ikke særlig opvakt kar som het Knut, og jeg spurte om jeg skulde ha det vanlige tillegget med. Knut stusset og sa så: „Per Bergen? — Ka er det for ein kar? Eg kjenner ikkje nokon som heiter so.“ Jeg forklarte ham hvad det mystiske ordet betydde, og han fant ut det var tryggest vi satte „pr. Bergen“ til; for posten gikk først til Bergen og derfra videre med en annen båt.

Med skrivningen gikk det altså fremdeles på en måte. Men med lesningen var det smått stell, enda jeg brukte en sterk lupe. Jeg husker jeg en dag i en bokhylle fant nogen nummer av „Vårsol“. På titelsiden til det ene stod et Nordlandsbillede. Dette oppfattet jeg ganske bra, og jeg vilde også prøve å få tak i teksten; men da jeg hadde lest nogen få linjer, begynte bokstavene å hoppe op og ned, og jeg måtte straks slutte; for det gjorde så vondt i øiet. Mismodig la jeg bladet bort, og jeg var meget nedstemt resten av dagen.

Heldigvis optok skolearbeidet mig så sterkt at det var ikke ofte jeg fikk tid til å sture over det svinnende syn. Undervisningen voldte mig ikke lenger nogen vanskeligheter, og det var alltid noget nytt å lære, noget nytt å prøve evnene på. I det hele gikk det utmerket på skolen, og da sommerferien kom, kunde jeg i godt humør reise hjem med et fint eksamensvidnesbyrd.

Men i ferien blev det adskillig verre for mig. Da hadde jeg ikke lenger mine likestillede på blindeskolen til å sette mot i mig når de triste tankene kom. I samværet med de seende kameratene merket jeg først hvor skrøpelig synet mitt i virke-

ligheten var blitt. Det var så vrangt for mig å følge med i det de foretok sig. Nu blev det også gode stunder til å gruble over den skjebne som efter all sannsynlighet ventet mig.

En dag vilde jeg med min gode venn Anton som „kontrollør“ foreta en systematisk synsprøve. Jeg bad Anton finne mig en avis, og det gjorde han. Det var vårt lokalblad „Gudbrandsdølen“. Titelens centimeterhøie typer greide jeg bra; men „Frisindet Blad på Lillehammer“ var forsvunnet. I de stående annonsene fra Thor Bergseng, Olaf Johansen, Thorstein Lunde osv., som jeg visste var satt med svære bokstaver, klarte jeg også bare med største vanskelighet å lese firma navnene.

Anton gav mig en ny avis. Det var „Norske Inteligenssedler“. Titelen fikk jeg godt tak i der også; men „Kjøp Frydenlund Bryggeris Øl“, som jeg husket skulde stå øverst på de to første spaltene, var borte, og da jeg vilde prøve på de store annonsene til Molstad & Co., Dopheide Magasin, Brødrene Dobloug m. fl. blev alt svart.

„Står ikke disse annonsene på de gamle plassene sine lenger?“ spurte jeg Anton.

„Jo, det gjør de nok,“ svarte han. „Det er bare du som har glemt å lese „finstilt“ i det året du har vært på blindeskolen.“

Anton mente visst ikke noget vondt med sin vittige bemerkning, og senere vilde jeg sikkert bare ha moret mig over spøken. Men jeg vet at ordene hans svidde både da og lenge efter. Jeg tok dem for ironi. Å nei, jeg kunde nok ikke lese hverken finstilt eller grovstilt lenger og kom vel ikke til å kunne gjøre det mer heller.

Jeg var glad da sommerferien var slutt og jeg kunde reise tilbake til blindeskolen. Trist og motløs var jeg; men under samværet med kameratene kviknet jeg snart til igjen. Også dette året gikk det rigtig bra både på skolen ellers og på eksamenen, og vi lærte meget. I april tok vi til å gå for presten sammen med bygdens barn, og første søndag i oktober blev vi konfirmert.

Ved begynnelsen av det tredje året mitt (halvannen måned før konfirmasjonen) gikk vårt kull over til skolens arbeidsavdeling. Vi hadde nu bare noen timers videregående boklig undervisning om uken (norsk, litteraturhistorie, sunnhetslære m. m.) og så sang og gymnastikk.

Også det siste året var synet avtatt. Det hadde vært flere betendelser. Nogenlunde gangsyn hadde jeg likevel fremdeles. I slutten av oktober blev det en ny betendelse, meget verre enn nogen av de foregående. Til sist blev det så slemt at jeg måtte til køis. Smertene var så voldsomme at det var uråd å få sove om nettene. Sent en kveld slumret jeg likevel inn, og overtreit som jeg var, våknet jeg ikke før langt ut på formiddagen næste dag. Det blev en fryktelig opvåkning: Alt var mørkt omkring mig! Til å begynne med kunde jeg næsten ikke tro det. Timene gikk; men like mørkt var det. Jeg blev rent fortvilet. Litt

av hvert har jeg gjennomgått siden også (blandt annet en temmelig alvorlig operasjon); men denne dagen — den 8. november 1901 — er uten sammenligning den verste i mitt liv. Det grøsser i mig ennå når jeg tenker tilbake på den, og datoen glemmer jeg nok aldri.

Betendelsen gav sig litt efter litt; men synet var og blev borte. De ukene som nu fulgte, blev meget vanskelige. Det var ikke bare arbeidet som ikke vilde gå som før; men det var også så vranget å finne frem. Jeg minnes at jeg kunde gå bent på trær og stolper, enda jeg trodde jeg visste hvor de var. Ennå hadde jeg ikke fått opøvd den evnen som er til slik uvurderlig hjelp for oss blinde, den vi kaller *avstandsfølelse*, evnen til ved hjelp av hørselen og følesansen å kunne opfatte gjenstandene uten å berøre dem. Å, hvor håpløst jeg syntes alt var mangelen gang! Hadde jeg ikke hatt kameratene, vet jeg ikke hvordan det var gått. De var utrettelige og gjorde alt mulig for å sette mot i mig. Min forstand sa mig jo også at når de kunde klare sig uten synet, måtte jeg også kunne gjøre det. Men det var vanskelig å finne sig til rette under de nye forhold, det var vanskelig å lære å være blind.

Smått om senn gikk det bedre. 'Det blev lettere å greie både det ene og det andre. Naturen er vidunderlig. Den har alltid reserver, reserver som en kanskje ikke engang vet om så lenge en ikke har bruk for dem. Når ett sanseredskap ophører å fungere, kan de andre utvikles til å yde mer, betydelig mer enn før. Men denne utvikling skjer ikke uten arbeide. Den blir bare mulig ved en stadig og systematisk opøvelse fra dag til dag, fra måned til måned, fra år til år. Dette er et arbeide som må til; men det er heldigvis også et arbeide som ikke er fruktesløst.

Hvis jeg nu skal samle mine erfaringer i den lange tiden jeg har måttet undvære synet — undvære det hvis virkelige verdi en neppe er helt klar over så lenge en eier det —, hvis jeg skal samle disse erfaringer, så må jeg først erklære mig enig med dem som hevder at blindheten — når en har overvunnet krisen og får leve under nogenlunde gunstige forhold — ikke virker hemmende, men snarere fremmende på åndsevnene. Dette høres kanskje paradoksalt ut, men har sin ganske naturlige forklaring. De talløse ytre stegnsler synstapet setter, tvinger en til større indre konsentrasjon, og det er med åndsevnene som med musklene! Når de brukes (på en forstandig måte uten overanstrengelse), utvikles de. Ved alt den blinde skal foreta sig, må han tenke, mens den seende kan utføre en hel del så å si automatisk. Noget av det første vi blinde må lære, er å trene vår hjerne til å huske en mengde ting som dere scende ikke behøver å legge dere på minne, fordi øinene straks gir dere all den beskjed dere trenger. Dette gjelder f. eks. når talen er om å ferdes på gater og veier.

Men er det slik at synsmangelen ikke virker hemmende på åndsevnen, så har vi blinde daglig og hver time på dagen vanskeligheter å overvinne som dere seende er helt fritatt for. Disse vanskeligheter kan være store eller de kan være små. De siste er ikke alltid de minst irriterende, og det kan godt være dere synes de ikke er så små likevel. De store vanskelighetene vi blinde har å kjempe med, ligger åpent i dagen og har også så ofte vært omtalt her i bladet at jeg skal ikke komme inn på dem denne gang. Derimot skal jeg få nevne et par av de små og holder mig da til mitt eget virke.

Det er en for lenge siden fastslått kjensgjerning at blinde ved tilstrekkelig øvelse kan lære sig til å skrive absolutt feilfritt og også meget hurtig på en almindelig skrivemaskin. Den seende maskinskriver må jo også „ha det i fingrene“, hvis han virkelig skal drive det til noget på dette område. Imidlertid er det enkelte ting ved maskinskrivningen som ikke alltid er så liketil for oss blinde, og hvor den seende maskinskriver unektelig har en stor fordel fremfor den blinde. Det første gjelder farvebåndet. Hvis dette ikke blir slått tilbake når det er gått over fra den ene snellen til den andre, risikerer en at skriften blir utydelig, eller at det overhodet ingen skrift kommer på papiet. En venn fortalte mig at han engang hadde skrevet over en halv side som var aldeles uleselig fordi farvebåndet ikke var blitt slått tilbake. Min erfaring er forresten at det ved trening og oppmerksomhet lar sig gjøre å kontrollere farvebåndet og undgå slike kjedeligheter; men lett er det ikke bestandig. Blinde burde derfor ha maskiner med automatisk virkende farvebånd; men det sies at disse innretningene ikke er videre holdbare og heller ikke alltid pålitelige. Selv har jeg aldri prøvet dem.

En annen ting ved maskinskrivningen som volder oss vanskeligheter, er å vite hvad vi sist skrev, hvis vi blir avbrutt eller stanser for å tenke oss om. Er det stille omkring en, går det nogenlunde lett likevel. Helt anderledes blir forholdet hvis det larmer rundt en på alle kanter. Jeg holder f. eks. på med en vanskelig oversettelse til „Blindesaken“ og stopper litt for å finne den beste formen. I kontoret til høire for mitt klapper en annen skrivemaskin. I rummet til venstre dunker en adressemaskin. Litt lenger bortefra kommer den irriterende, nervesønderrivende hvisling og hyling fra den elektriske motoren til trykkpressen, ledsaget av dennes dumpe slag, brumming og rulling. Fra nok en kant har vi det verste av alt: De hurtige og kraftige hugg fra en settemaskin som kapper hver tanketråd i stumper og stykker. Under slike omstendigheter er det ikke så liketil selv ved trening å få hjernen til å stenge alt uvedkommende ute og koncentrere sig om det en nettop holder på med. Hadde jeg nu som dere seende kunnet lese det jeg hadde skrevet, vilde saken vært enkel nok; men det kan jeg ikke. Det hender at jeg må få en av damene våre til å si mig de siste ordene.

Vi blinde har ikke slik en overflod på bøker av enhver art som

dere seende, skjønt forholdet er meget, meget bedre nu enn for 30 år siden, takket være våre organisasjoners utrettelige virksomhet og våre seende venners ikke mindre utrettelige og opofrende hjelp på dette som på så mange andre felter. Vi gleder oss over enhver ny bok, fordi den betyr et nytt middel i kampen mot blindheten. Men det kan ikke nektes at bøkene våre — og særlig da opslagsbøkene — er temmelig tungvinte i forhold til de bøkene dere seende eier. Jeg har f. eks. et engelsk-svensk leksikon i syv svære folianter (tilsammen veier de vel 12—15 kg.) Det er meget utførlig og i det hele et utmerket verk som jeg ofte har velsignet; men selv med god øvelse tar det tid å orientere sig i det. Et år lånte jeg det bort til en av våre studerende blinde. Da han leverte det tilbake, spurte jeg om han hadde hatt stor nytte av det. „Jo,“ sa han, „leksikonet var visst fortrinlig; men jeg brukte det ikke meget, da det falt så besværlig. La jeg foliantene på bordet, ramlet de ned for mig, og hadde jeg dem stående i hyllen, var det et helt lite mannsloft å ta dem frem og sette dem på plass igjen. Derfor stolte jeg mest på hukommelsen.“ — Jeg kan tilføie at jeg i vanlig trykk har et like utførlig engelsk-norsk leksikon i et lite bind. I omfang optar det visst ikke en femogtyvendepart av punkskriftleksikonet.

Når dere leser det jeg har fortalt i denne artikkelen, vil dere kanskje synes at det må ikke være så svært vanskelig å være blind likevel. Til dette vil jeg svare: Vi blinde må være optimister. Blir vi pessimister er vi ferdige. Vi må prøve å se lys-sidene ved livet, og også vår tilværelse har, Gud skje lov, sine lyssider. Videre må jeg betone at jeg var blandt de heldige, derved at jeg straks blev sendt på blindeskolen, så det intet brudd blev i min undervisning, og da krisen kom, hadde jeg likestilte til å opmuntre mig og hjelpe mig over den.

Som voksen har jeg alltid vært så sterkt optatt med mitt arbeide at det ikke ofte er blitt stunder til å gruble over det som tapt. Arbeidet burde være en velsignelse for alle. For oss blinde er arbeide en velsignelse, ikke bare fordi det gir oss mulighet til å kunne skape oss en uavhengig eksistens og kunne leve et nyttig og rikt liv som dere seende, men også fordi det er det beste, det eneste virkelig effektive middel til å kunne glemme blindheten — eller iallfall glemme den så meget som råd er. Helt å glemme den lar sig ikke gjøre, i hvert fall ikke for den som har mistet synet i den senere barnealder eller lenger op i årene. Det kan ikke sterkt nok fremholdes at det største som kan gjøres for de blinde, er å gi dem arbeidsmuligheter, gi dem det som kan holde de triste tankene borte, det som gir livet innhold og verd, og det som bringer vederlag i den ofte så tunge kampen mot mørket.

La mig få slutte dette opsettet med en appell til dere som ser: Har dere rede på blinde småbarn, virk da for at de blir

sendt på blindeskolen så snart skolepliktalderen (8 år) opnåes. Hører dere om barn som mister synet eller får det så sterkt ned-satt at de ikke kan følge med i den vanlige undervisning, gjør da alt for at de s t r a k s kan komme på blindeskolen. Dette er av den aller største betydning for barnets utvikling, ja for hele dets senere liv. Jeg skal i denne forbindelse gjøre opmærksom på at det er s k o l e p l i k t for alle blinde barn her i landet i alderen 8—21 år. Under særlige forhold kan grensen heves til 23. Også for slike som mister synet over denne alder, er det anledning til å få utdannelse, og anledningen bør ikke forsømmes. Men det viktigste av alt for dem er at de hurtigst mulig kommer i forbindelse med andre blinde, så de kan få kjennskap til alt det som kan utrettes også når synet er borte. Dette vil gi dem det moralske mot til igjen å ta livskampen op og den moralske kraft til å overvinne krisen. Hårdt er det å bli blind som barn; men langt hårdere er det å bli det som voksen. De som mister synet som voksne, trenger all den opmuntring og hjelp de kan få, og denne opmuntring og hjelp kan ingen gi bedre enn de som selv har måttet igjennem de samme vanskeligheter, de som har måttet lære den ikke lette kunsten å være blind.

Edvard Imsdahl.

Til leserne.

Vi minner om vår henstilling til leserne i forrige nummer om å virke for den størst mulige spredning av vårt månedsblad. Det kan ikke sterkt nok fremholdes hvor nødvendig det er at almenheten får det rette syn på de blinde og på vårt arbeide. Her har vårt blad en viktig oppgave å løse, ikke minst av hensyn til de unge som hvert år går ut av våre skoler og skal begynne sin livskamp. I alle land legges det med full rett den aller største vekt på denne propaganda. Vi skal alltid bestrebe oss på å gjøre bladet så interessant som råd er, og på å få med alt nytt på blindesaksarbeidets forskjellige områder hjemme og ute.

„Blindesaken“ koster bare to kroner året og er i forhold til innholdsmengden meget billig. Vi tviler ikke på at våre seende venner vil gjøre alt for å få det spredt, når de først blir klar over hvor viktig dette er. Som nevnt i forrige nummer, gir vi 20 pct. (40 øre) til alle som tegner nye abonnenter. Prøvenummer sendes på anmodning gratis til abonnentsamlere. Nye abonnenter kan fremdeles få bladet for hele 1931.

Industrifilmen for sakkyndig publikum og litt om våre forsøk i Askim.

Da Herstad og jeg ifjor sommer var oppe i Nydalen ved Oslo og besøkte De forenede Skru- og Nagelfabrikkers bedrift der, fikk vi også hilse på fabrikkens chef, hr. disponent Jespersen. I samtalen løp kom vi ganske naturlig til å nevne industrifilmen fra

Simens Schukert-verkene ved Berlin, og disponenten sa da at den burde vi absolutt prøve å få vist frem på et møte i Jern- og Metallfabrikkenes Landsforening. Han satte oss straks i forbindelse med foreningens formann, hr. direktør Lowzow på Kristiania Spikerverk, som også stilte seg meget velvillig. For å sikre oss godt fremmøte mente han dog at vi burde vente til neste se-song, og mandag 9. februar fikk han så arrangert et fellesmøte av ovennevnte forening og Elektroteknisk forening i Oslo. Møtet blev holdt i Hotell Bristol. Jeg hadde inntrykk av at det måtte være ganske godt besøkt; for jeg går ut fra at disse foreningers medlemmer for størstedelen er folk i ledende stillinger, og da kunde vi ikke vente å fylle et stort lokale som til en almindelig kinoforestilling, hvad vi i dette tilfelle også hadde mindre interesse av.

Det var meningen at Herstad skulde holde et kort foredrag før filmen blev fremført; men han blev nettop den dagen liggende i influensa. Han var forresten ganske skral da vi kvelden før hadde styremøte i Ø. B.; men vi håpet i det lengste at det skulde vise seg å være av mer forbigående art. Han måtte imidlertid holde sengen det meste av uken. Som god borger var han vel for sterkt påvirket av det som lot til å være skikk og bruk i hovedstaden. På blindeskolen lå således bestyreren og næsten halvparten av elevene i influensa, og i Kringkastingen hørte vi jo omtrent daglig om programforandringer av samme årsak. Jeg måtte da overta foredraget på kort varsel, og så godt som jeg under disse omstendigheter kunde få det til, brukte jeg snakketøiet en halv times tid om blindesaksarbeide og industriforsøk hjemme og ute. Som stedfortreder for Herstad fikk vi Hjelm-tveit til å være med på møtet. Vi skulde nemlig også få delta i den mer selskapelige del av samværet, og da mente vi det vilde være godt om vi var to, så vi kunde få snakke litt med så mange som mulig. Av spredte bemerkninger fra mine nærmeste omgivelser fikk jeg inntrykk av at filmen blev meget godt fremvist. Vi har av og til vært utsatt for at den er blitt „kjørt“ for fort, så det har vært vanskelig å følge detaljene, og i dette tilfelle var det jo nettopp det vi skulde ha frem så klart som mulig. Herstad hadde derfor gjort rette vedkommende opmerksom på dette forhold, og han brukte omtrent en halv time, mens filmen før til dels har vært kjørt på 20—25 minutter. Baktefter gav møtets dirigent ordet fritt. Det var forbausende mange som hadde et eller annet å bemerke eller spørre om, så klokken blev godt og vel 11 før vi sa takk for oss og som avslutning på det hele fikk en hyggelig biltur hjem med møtets dirigent, hr. direktør Haug, formann i Elektroteknisk Forening og chef for det kjente elektriske firma Jacobsen & Co., Oslo.

Vår cicerone under det ovenfor nevnte besøk i Nydalen, hr. overingeniør Syversen, uttalte på møtet at hvis det bare blev normale arbeidsforhold igjen, så trodde han sikkert at Skruerfabrikkene måtte kunne beskjeftige 10—15 blinde. Det hadde vært

meningen å gjøre et forsøk straks; men lagrene blev for store, så man måtte gå til opsigelse av flere faste arbeidere, og da gikk det jo ikke godt an å ta inn nye folk, selv om det bare dreiet sig om et forsøk. — Hr. direktør Lowzow uttalte at hvis Skruefabrikkene kunde bruke så mange, måtte man vel kunne ta nogen på Spikerverket også. Blev det først vakt almindelig interesse om denne sak, trodde han ikke at det vilde være særlig vanskelig for industrien å skaffe plass for de blinde som det foreløbig kan være tale om å beskjeftige som industriarbeidere. På filmen hadde han lagt merke til en mann som hurtig og sikkert betjente tre halvautomatiske maskiner, og han var sikker på det var en av de blinde. Det var en arbeidsprestasjon som de industridrivende sikkert vilde være godt fornøyd om deres seende arbeidere gjorde ham etter.

Som foreløbig resultat av møtet fik Hjelmtveit og jeg se oss om i en fabrikk i Nordmannsgaten på Kampen, Oslo, A. H. Andersen & Co., hvor disponenten, hr. Winter, selv viste mig maskiner og arbeidsmåter. Fabrikken fremstiller forskjellig rørleggermateriell, og disponenten trodde at han måtte kunne skaffe oss en del som kunde egne sig særlig godt til hjemmearbeide, nemlig pakning og sammensetning av almindelige vannkraner. Det var meningen vi skulde gjort et forsøk straks; men til det måtte vi ha et rum med innlagt vann og vask for å få anordnet en innretning til å prøve om kranene blev tette, og da vi håper snart for en kort tid å få ledig et kjøkken i Blindes Hus, blev vi enige om å vente på det. Vi vil jo nemlig på den måten få den beste anledning til å høste mest mulig erfaringer av forsøket.

På Askim Gummivarefabrikk fikk vi i januar inn en ny pike; men en av de gamle blev syk før jul, så hun må ta et par måneders ferie, og det setter oss jo en god del tilbake. Den nye ser visstnok en god del bedre enn nogen av de tidligere, og jeg håper derfor at det snart vil lykkes oss å få en noget mer selvstendig arbeidende gruppe. Men både akkordsystemet og selve arbeidets art byr på ganske store vanskeligheter, og det er fremdeles umulig for mig å si med sikkerhet hvad vi kan få ut av disse forsøk. Da jeg nu 12. februar avla et besøk på fabrikken, fortalte disponenten at han muligens kom til å innføre kjedearbeide efter amerikansk mønster i kalosjeavdelingen, og jeg tør ikke på forhånd ha nogen mening om hvad innflytelse det vil få for våre folk. Jeg tenker mig at det vil bli enda vanskeligere å anbringe helt blinde der; men kan nogen av de svaksynte følge med i arbeidstempoet, så må de, såvidt jeg skjønner, komme helt på like fot med de seende; for hver enkelt arbeider får da sitt bestemte stykke å sette på idet kalosjen passerer ham (henne skulde jeg naturligvis sagt), og det blir da absolutt nødvendig å følge med for ikke å sinke hele arbeidslaget. Foreløbig kommer vi derfor neppe til å få nogen flere her, og jeg skal komme tilbake til saken så snart jeg får noget nytt å fortelle.

Ali Arnesen.

Fra forskjellige land.

Sverige. Norrköping Blindförening holdt 25. januar sitt 15de årsmøte. Av beretningen fremgikk blandt annet at foreningen nu har 121 medlemmer, 23 blinde og 89 seende. Av de siste er 25 understøttede og betaler årlig et betydelig høiere bidrag til foreningen enn de ordinære medlemmer. I 1930 fikk 12 av foreningens blinde medlemmer et feriebidrag på 40 kr. hver.

Omsetningen av blindearbeider i Sverige var i 1930 større enn i 1929, men kan likevel ikke på nogen måte betegnes som tilfredsstillende, skriver redaktøren for „De Blindas Veckoblad“s yrkesavdeling. Han fremholder sterkt nødvendigheten av flere utsalgssteder.

Fru Anna Ahrenberg, Göteborg, har i anledning av sin 70-årsdag skjenket 10,000 kr. til foreningen De Blindas Vänner som har sitt sæte i nevnte by.

Danmark: Fra Dansk Blindesamfund (de blindes landsorganisasjon) er det reist en aksjon for å skaffe de blinde større innflytelse i foreningen Danmarks Blinde. I denne foreningen som blev stiftet i 1883, hadde de blinde i den første tiden flertall i styret, 4 av 7. Senere er tallet av styremedlemmer blitt øket til 11; men de blinde har lenge bare hatt 3 representanter i ledelsen. Under de forhandlinger som i nogen tid har pågått, har foreningen erklært sig villig til å la de blinde få 4. Dansk Blindesamfund fastholder imidlertid kravet om flertallet av blinde i styret for Danmarks Blinde, noget som denne bestemt avviser. Dansk Blindesamfund fremholder blandt annet at det er uriktig at foreningen av 1883 kaller sig Danmarks Blinde, når de blinde har så lite å si i dens ledelse. Navnet virker også forvirrende på almenheten.

Finnland. Fra Finland kommer den triste melding at Helsingfors Blindförening er gått konkurs, og at dets store eiendom som blev opført for et par år siden, er blitt solgt ved auksjon. Staten kjøpte gården for ca. 6.5 millioner mark. Hvad eiendommen herefter skal brukes til, er enda ikke kjent, men rimeligvis kommer de mange blinde som bor der, til å få beholde sine leiligheter uten forhøielse av leien, mener „Tidning för Finlands Blinda“.

Tyskland. Blindeskolen i Hamburg, en av Tysklands største, kunde nylig feire sitt 100-årsjubileum.

Tross de overordentlig vanskelige økonomiske forhold i Tyskland for tiden arbeides det likevel stadig på utvidelser og modernisering ved blindeskolene. For kort tid siden har skolen i Paderborn fått opført et nytt arbeidshjem. Bygningen som er i tre etasjer pluss kjeller og loft, er 33 m. lang og 13 m. bred. — Ved skolen i Düren er det også opført en ny bygning. Den inneholder blandt annet 14 klasseværelser. Musikkundervisningen ved denne skolen står meget høit, og i nybygningens musikkisal er det et

prektig orgel på 43 registre. I bygningen er også innrettet en stor svømmehall.

De 5 feriehjemmene som eies og drives av Det Rikstyske Blindeforbund, blev i 1930 besøkt av 841 blinde. Pensjonsprisen varierer mellom Mk. 2,75 og 3,75 (kr. 2,50—3,40) pr. dag. — Foruten disse hjemmene er det minst 4—5 andre feriehjem for blinde i Tyskland. Dagsbetalingen er omtrent den samme også ved dem.

Sveits. Under firmanavnet Négelin—Schleith har en blind mann i Basel startet en såpefabrikk. Det mest interessante ved foretagendet er at det i stor utstrekning nyttes blinde arbeidere. Man har bare den seende hjelp som er absolut nødvendig. En blind mann arbeider ved pulveriseringsmaskinen, en annen ved skjæremaskinen som deler op såpen i de ønskede stykker, og en tredje ved pakkemaskinen. Foruten såpe blir det ved fabrikken fremstillet forskjellige sorter vaskepulver og rengjøringsmidler. Avsetningen går utmerket, forteller det sveitsiske blindeblad „Le Petit Progres“.

Gibraltar. I denne engelske koloni er det nylig dannet en organisasjon som skal ta sig av de blindes opplæring og beskjeftigelse. Organisasjonen kommer til å samarbeide intimt med Nasjonalinstituttet for Blinde i London, som også var representert på det konstituerende møte.

Cypern. Rundt om i verden blir det nu opprettet skoler for blinde. En av de siste er skolen på Cypern, hvor det til for et par år siden ingenting var gjort for de blinde. Innbyggertallet på øen utgjør ikke mer enn niendeparten av Norges, og den nye skolen, som har plass for 16 elever, menes derfor fullt ut å kunne dekke behovet. Foreløbig er det bare 5; men 3 til ventes i nær fremtid.

Blinde i den russiske industri.

Vi har tidligere omtalt at et meget betydelig antall blinde beskjeftiges i den russiske industri. Efter en artikkel av Konstantin Sobolev i siste nummer av «Esperanta Ligilo» skal vi her gi nogen nærmere opplysninger om saken. Red.

Den stadig voksende russiske industri trenger under sin utvikling store mengder av ny arbeidskraft. Det allrussiske Blindeforbund har derfor under gunstige forhold kunnet arbeide for anvendelse av blinde i statens foretagender. De forsøk som blev satt i gang, gav snart et meget godt resultat. Selv skeptikerne som til å begynne med gjorde alt for å fremholde hvor umulig og meningsløst det var å nytte blind arbeidskraft i industrien, blev hurtig overbevist om sin feiltagelse. Da de utmerkede resultater av forsøkene forelå, bragte forbundet saken inn for Folkekommissærenes Råd, som med stor forståelse henstillet til de lokale myndigheter og blindeforbundets underavdelinger å få i stand en liste over

alle de arbeider som kunde utføres av blinde. Forbundet nyttet sig i stor utstrekning av dette og sendte sine medlemmer til de mest forskjellige fabrikker, hvor det fantes arbeide som kunde gjøres uten syn. De blinde er av de seende arbeidere blitt mottatt med venlighet og hjelpsomhet, og ledelsen sørger for at de får arbeide under slike forhold at de kan kjenne sig som nyttige samfunnsborgere på samme måten som deres seende kamerater.

Som følge av nevnte regjeringshenstilling er tallet av blinde arbeidere i våre fabrikker meget betraktelig. Vi skal her bare omtale de viktigste industricentrer, de steder hvor utsiktene er best: Moskva, Leningrad og Nisjnij Novgorod. I sistnevnte by er anlagt en veldig automobilfabrikk efter Fords prinsipper. Der skal det ifølge overenskomst mellem den lokale blindeorganisasjon og fabrikkledelsen i alt skaffes beskjeftigelse for over 40 blinde, hvorav mange allerede er begynt.

I Leningrad blir blind arbeidskraft nyttet i følgende grener av statsindustrien: I tekstilindustrien til å ta bort dårlige tråder fra spolene, til oprivning på maskin av ting som det er kommet større feil i under spinningen osv. I konfeksjonsindustrien til å snu hansker, ermer o. l. som er sydd sammen fra vrangen. I gum-mivareindustrien (f. eks. i „Den røde Triangel“) nyttes blinde til å blåse luft inn i baller, til å skjære bort feilkanter på varene, til å pakke inn kalosjer osv. I radiotelefonindustrien anvendes blinde til de mest forskjelligartede arbeider. Blandt annet vasker de med bensin de enkelte deler på telefoner og radioapparater, tørker dem igjen efter vaskningen osv. I den elektrotekniske industri setter blinde sammen forskjellige artikler, utfører sorteringsarbeider o. l. I andre grener av statsindustrien nyttes blinde dels som fag-folk, dels til blandet arbeide (som bærere o. l.). Videre er blinde beskjeftiget i trevareindustrien, i næringsmiddelindustrien, ved fremstillingen av verktøi, instrumenter, elektriske lamper o. l.

I Moskva er feltet for anvendelse av blind arbeidskraft større enn i Leningrad. Der er blinde også knyttet til statens og til de kooperative landbruksforetagender. Blandt annet forer og melker de kuer.

Av denne korte oversikt vil en kanskje få det inntrykk at russiske blinde bare beskjeftiges i statsindustrien. Dette er langt fra tilfellet. I Leningrad f. eks. er det mange blindeverksteder. Det er således et børstebinderi som skaffer arbeide til 200 blinde av begge kjønn. Videre er det verksteder hvor det lages tøfler, gymnastikksko, håndkofferter m. m. Det er også verksteder hvor en rekke cellulosearbeider blir utført (såpeskåler, baller, dukker og annet leketøi). Av de private blindeverksteder bør særlig nevnes et hvor det lages små elektromotorer for ventilering o. l. Verkstedet er satt i gang av Det allrussiske Blindeforbund.

Det er også opprettet en knappfabrikk og en blyantfabrikk med blinde arbeidere. På møbelverkstedene lages senger, madrasser, bord, stoler o. a. Videre blir det av blinde fremstillet redningsbelter, redningsbøier og redningsmateriell av annen art.

I alle de foretagender som er nevnt overfor, er arbeidet sterkt spesialisert og opdelt. Den ene begynner på et arbeide, den næste fortsetter osv., slik at kanskje den sjette eller syvende blinde avslutter arbeidet. Tallet av arbeidende blinde i Leningrad fordeles sig slik: 65 i statsindustrien, 488 i de virksomheter som er opprettet av Det allrussiske Blindeforbund eller av Folkekommissariatet for Sociale Saker, mens 16 er ledere av forskjellige institusjoner osv. I alt er det således 569 blinde i Leningrad som er beskjeftiget. Månedsbetalingen for blinde arbeidere i statsindustrien varierer mellom 42 og 175 rubler (gjennomsnittlig 78). På blindeverkstedene svinger månedsfortjenesten mellom 30 rubler (for lærlinger) og 200 (gjennomsnittlig 72). Månedsbetalingen for den tredje gruppen (arbeidsledere, lærere osv.) er den høyeste og lite varierende.

Blindesakskvelder i Nordenfjelske Blindeforbund.

Ved reisesekretær Flydal er i høst avholdt Blindesakskvelder på følgende steder: 8. 10. Orkdal, innkommet kr. 38,53. — 26. 10. Tingvoll kr. 67,22. — 2. 11. Valsøybotn kr. 100,50. — 16. 11. Tomren kr. 64,73. — 22. 11. Vågane U. L. kr. 48,40.

Møtereferater.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 4. februar 1930. Til stede var: Gjøn, Rydland, frk. Steen og Johansen. Senere kom også dr. Dethloff. — 1) Blev fremlagt skrivelse fra Bergens Overformynderi angående legat til beste for V. B., opprettet av frk. Bolette Prante, på et beløp av 5000 kr. — 2) Behandledes to søknader om bidrag, hvorav den ene blev utsatt til et senere møte og den annen blev ikke innvilget. — 3) Oplestes en fortegnelse over restanser av sykepremier for 1930. Det blev besluttet å skrive til vedkommende og be dem innsende premien innen en viss tid. — 4) Blev så behandlet en del saker angående Blindes Utsalg.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 8. 2. 1931. 1) Ved omsendelse var siden forrige møte bevilget 25 kr. som hjelp til en gammel blind dame og 90 kr. til en måneds opphold på Rikshospitalet. — 2) Bevilgedes 30 kr. som hjelp til skrivemaskin. — 3) Bevilgedes 100 kr. til å komme i vei med arbeide på landet. — 4) Bevilgedes 90 kr. til en måneds opphold på Rikshospitalet. — 5) Bevilgedes 100 kr. som hjelp til verksted. — 6. Bevilgedes ett bidrag på 50 og ett på 100 kr. til materialer.

Sekretæren.

Dødsfall.

Tidligere lærerinne ved Oslo Blindeskole, frk. Agnes Colditz, avgikk ved døden 5. februar, 82½ år gammel. Bisettelsen som fant sted fra Krematoriet på Vestre Gravlund 10. februar, foregikk etter avdødes ønske i all stillhet, og det var derfor ikke fremmøtt så mange.

Frk. Colditz var født 12. august 1848. I 36 år (1882—1918) var hun lærerinne i håndarbeide ved blindeskolen i Oslo. Samtidig var hun også inspektrise og kom således i nær berøring med alle skolens elever. De kvinnelige vil sikkert minnes henne som den dyktige og samvittighetsfulle lærerinne. Men det som både de og alle de andre særlig lærte å sette pris på hos frk. Colditz, var hennes uopslitelige hjelpsomhet og varme interesse for alle hun hadde med å gjøre. Alle sine inspeksjonskvelder og søndager og fridager leste hun høit for de eldre elever, leste ustanselig time etter time, bok etter bok, og det er vel disse hyggelige lesetimer inne i det gamle strikkeværelse som vil huskes aller best når talen er om frk. Colditz.

Avdøde fulgte også alltid med levende interesse med i blindesaksarbeidet. Så lenge hun var ved skolen, gledet hun sig visst like meget som de blinde selv til samværet på Ø. B.s årsmøter, hvor hun forøvrig helt til det siste var til stede. Heller ikke i sitt testamente glemte hun blindesaksarbeidet. Hun har nemlig bestemt at 1000 kr. av det hun efterlater sig, skal tilfalle Ø. B.

Radio for blinde.

Idag har jeg igjen talt med ingeniør Bødtker. Han sendte mig en liste over alle som hittil har fått radioapparater, og det er ikke få. Adskillig over 100 er det. Videre hadde han en liste over dem som måtte ha lampeapparater, og som skulde få det så snart det lot sig gjøre. Jeg skulde derfor hilse dem som venter på apparatet, om ikke å tape tålmodigheten. Apparatet kommer nok. Jeg må si at vi i „Onkel Bødtker“ har funnet en god venn. Han er en av de mest sympatiske skikkelser jeg har truffet under mitt arbeide i blindesakens tjeneste.

Det er også mange som venter på å få sin ansøknings om frilicens i orden. Jeg har flere ganger talt med rette vedkommende i Kringkastingselskapet, og han har lovet å ordne det; men ennå har jeg intet avgjørende svar fått. Jeg tror dog at alle som har søkt om frilicens, kan gjøre regning på å få den.

Oslo, 7. 2. 1931.

Erling Herstad.

Socialt byrå for blindesaksspørsmål i Stockholm.

Under navn av Blindeorganisationernas Sociala Byrå er en ny institusjon blitt åpnet i Stockholm. Byråets opgave er å samle opplysninger om og utrede spørsmål som står i forbindelse med

arbeidet for de blinde. Det er tenkt å skulle være et opplysningsbyrå for blinde og for dem som arbeider til deres beste. Byrået vil også være et bindeledd mellom blinde og privatpersoner som ønsker å støtte blindesaksarbeidet.

Man har lenge ønsket å få et slikt byrå opprettet, og nu har tanken kunnet realiseres takket være et tilbud fra frk. Ebba Danielius om å stille et passende, centralt beliggende og vel innredet lokale til byråets forføining. Til lokalets utstyr for øvrig har Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blindas Förening har bidratt med en del vakre kurvmøbler m. m. De med byråets drift forbundne utgifter bestrides av Arbetsnämnden.

Blinde som ønsker opplysninger f. eks. om fremgangsmåten ved søknad om folkepensjon eller pensjonstilleg, om sykehusopphold eller pleie på hvilehjem og hvad dette vil koste, om understøttelse fra donasjonsfonds osv., kan enten gjennom brev, adressert til Blindorganisationernas Sociala Byrå, Biblioteksgatan 23, Stockholm, eller ved personlig henvendelse på byrået alle hverdager mellom kl. 11 og 1 (undtagen lørdager) få råd og veiledning.

Blinde fra landdistriktene som kommer til Stockholm for å søke læge eller for å bli innlagt på sykehus, kan ved å henvende sig til byrået få følge fra jernbanestasjon eller dampskipsbrygge, likesom det skaffes anledning til noen timers hvile.

Som byråets bestyrerinnne er ansatt frk. Alfild Elg, en tidligere sykepleierske som fra mange år tilbake er vel inne i sosialt arbeide.

Bladkontingenten

to kroner året, bedes godhetsfullt innsendt snarest og ukrevet under adresse: „Blindesaken“, Bergen.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslensgrt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgrt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgrt. 11; tlf. 3169.

Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergrt. 66; tlf. 4244 b. **Vestlandske Bfb.,** Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantzgrt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgrt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteensgrt. 9; tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langesgrt. 7, Oslo; tlf. 22067.

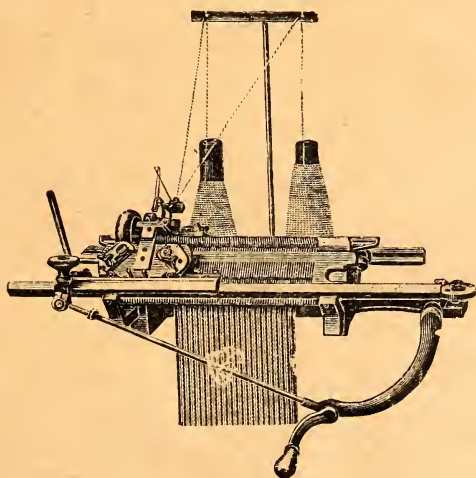
OSLO

STRIKKEMASKINER

FOR

HJEMMEINDUSTRI & FABRIKKER

BECKERTS VERDENSKJENTE
STRIKKEMASKINNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/s **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80 pr. ¹ / ₂ Kg.	Bedste Kvalitet
	— special. Kaffe	- - 1.50 —	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.38 —	
	God —	- - 1.25 —	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — Telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort utvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN ^A/_S

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av ¹/₁Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av ¹/₂Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

HANS EKJORD

Assortert

FARVEHANDEL

St. Olavsgt. 3 — Oslo

Prima Varer

Billigste Dagspriser

Telefon 21613 — 23164.

Freia

SELSKAPS CHOKOLADE

Daglig drikk i alle hjem!

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

Brødrene Rosenlund A/S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt. 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Grønsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Pilestrædet 28 — Oslo
Telefon 11471.

WERGELANDS

TRANSPORTFORRETNING

BERGEN

Telf. 1781
3723
Priv.:
3529
Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklæring.**

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Folkelær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

Rapport fra reisesekretær Flydal.

Fra og med 20. februar er blindesaksmøter blitt holdt på følgende steder: 20. Hopla, Åsenfjord. — 23 Trondhjems Totalavholdsforening. — 24. Berkåk, Rennebu. — 25. Nordskogen, Opdal. — 26. Vognill, Opdal. —

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_s - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HOIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkrantz

Bergen

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebyggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

Blindesaksarbeidet i Kanada.

Blindesaksarbeidet i Kanada har hatt en overordentlig rask utvikling i den siste tid. Ikke minst gjelder dette på yrkesområdet. I 1930 blev det omsatt blindesaksarbeider for 2,250,000 kr.

Også i Kanada blir det stadig flere og flere blinde industriarbeidere. Nasjonalinstituttet for Blinde i Kanada har i løpet av ett år fått plasert ikke mindre enn 130 blinde i forskjellige industrigrener. Deres samlede årsfortjeneste beløper sig til 454,000 kr. eller næsten 3500 kr. pr. mann. Hvad som er enda gledeligere, er at arbeidsgiverne uten undtagelse har erklært sig meget tilfreds med de blinde arbeidere og deres ydelser. Blandt de virksomheter som beskjeftiger blinde, kan nevnes: The Dominion Rubber Company i Montreal, The Ford Motor Plant i Ford (Ontario), The Moir Candy Company i Halifax (Nova Scotia), The Toronto Radio Company og The Red Rose Tea Company, Toronto.

Også på mange andre områder gjør blinde det godt i Kanada. Dette er f. eks. tilfellet med avisselgerne og med dem som driver handel av forskjellig slags, livsforsikringsvirksomhet o. l. Likevel er det industrien man venter sig mest av. I løpet av nogen år mener man å kunne skaffe et meget stort antall blinde lønnsom beskjeftigelse i industrielle bedrifter rundt om i landet.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 20. 3 1931. Til stede: Kartenud, fru Wolmar, Nergård, Nordberg og Harildstad. — 1) Forelå søknad om lån på 500 kr. til drift av forretning. Besluttet å innhente nærmere opplysninger. — 2) På søknad blev bevilget et bidrag på 50 kr. til en blind som i lengre tid hadde vært syk. — 3) Likeså blev bevilget 25 kr. til en eldre blind. — 4) Referertes skrivelse fra Oskar Skaug angående en omordning av annenprioritetslånet i Wikstrøms eiendom Solbakken, Alstadhaug. Styret vil ha sin oppmerksomhet henvendt på saken, men finner for tiden ikke å kunne foreta noget med den.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 4. 3. 1931. Til stede var: Gjøn, dr. Dethloff, Rydland, frk. Steen og Johansen. — Blev behandlet to ansøkninger om bidrag som blev innvilget med tilsammen 150 kr. — Likeså blev behandlet ansøknings om lån på 6000 kr., som på grunn av forbundets økonomiske stilling ikke kunde imøtekommes. — Referertes skrivelse fra sorenskriveren i Mandal hvori meddeltes at V. B. var testamentert 1500 kr. av Ole P. Mannerås i Øyslebø. — Referertes skrivelse fra Årstad Menighetsråd, oversendt V. B. fra N. Bf., angående en aftenunderholdning i Årstad kirke. — Formannen foreslo at det blev henstillet til årsmøtet at rentene av Ingeborg Sophie Hysings legat i den utstrekning det måtte trenge, inntil videre går til syketrygden. De renter som ikke behøves, blir å utdele i likhet med hjelpefondets renter. — Behandlede en del saker angående Blindes Utsalg.

Til referatet fra møtet 5. 2. blev gjort en del bemerkninger angående Sak 1: Fru Bolette Prantes legat, hvor det skulde stå at rentene av dette legat utdeles til beste for blinde i Bergen.

Sekretariatet.

A/S
INGENIØR
F. SELMER
ENTREPRENØRFORRETNING
OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

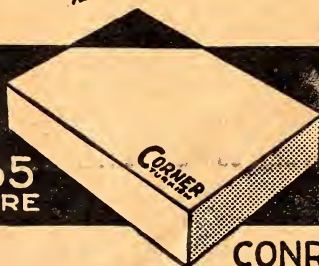
OSLO

CIGARETTER MED DE GRØNNE HJØRNER

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

MEDINA

TURKISH CIGARET

DEN MILDE

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Teksttilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefoner: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

ALM

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av **møbelstofte, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.**

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres etter tegning.

*Innhent opl.**Sendes over hele landet.***N. HEYERDAHL GRAM**

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

**A
S Oslo Pelsvarelager**

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS A/S : Ved Muren : **BERGEN**

HUSK —

Vosseskifer til tak!

**A
S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN**

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/S GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER
UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen
Telefon 3871

Nr. 4.

April 1931

20 årg.

Norden på New York-kongressen.

Halvdan Karterud.

Karl Røvde.

Som omtalt i forrige nummer er også Norge representert på den internasjonale blindekongress som i denne måned holdes i New York. Efter innbydelse av president Hoover på de amerikanske blindeorganisasjoners vegne har den norske regjering som offisiell utsending fra vårt land opnevnt lærer Halvdan Karterud, Dalen Blindeskole, Trondheim, og han representerer også Norges Blindeforbund på kongressen. Hr. Karterud og den svenske representant, disponent Ernst Retsler, Stockholm, blev ledsaget av disponent Karl Røvde, Blindes Utsalg, Trondheim. Nordmennene reiste fra Trondheim 25. mars til Gøteborg og fortsatte derfra 28.

sammen med hr. Retsler og formannen i De Blindas Förening, direktør Alrik Lundberg, Stockholm, som blev ledsaget av sin sønn. Ferden over havet foregikk med den svenske Amerikalinjes skib «Drottningholm».

Kongresskomitéen i New York har tildelt Norge og Sverige stipendium for én representant fra hvert av landene og et felles ledsagerstipendium, og Danmark har fått stipendium for én representant med ledsager. Den danske utsending er formannen i Dansk Blindesamfund, forretningsfører Ernst Jørgensen, Kjøbenhavn, som blev ledsaget av sin hustru. De reiste over England. Stipendiene som oprinnelig var på 300, er blitt forhøiet til 400 dollars. Alle europeiske delegerte og ledsagere som komitéen har innbudt (i alt adskillig over 30), har fått slike stipendier. Disse ydes dels av The American Foundation for the Blind og dels av en rik franskamerikaner.

Som det vil sees, har Norge fått en utmerket representasjon på verdensblindekongressen. Hr. Karterud har jo det aller beste personlige kjennskap både til blindeundervisningen og det praktiske blindesaksarbeide, og hr. Røvde vil med sin store innsikt kunne yde ham og hr. Retsler verdifull assistanse og forklare dem det som kan være vanskelig å opfatte uten syn. Under den nordiske blindekonferanse i Stockholm 1929 viste hr. Røvde sig å være en fortrinlig ledsager for de norske deltagere, alltid like elskverdigg, hjelpsom og påpasselig.

Første kongressdagen (13. april), hvor hovedemnet var Undervisningen, holdt lærer Karterud foredrag om: «De blindes spesielle psykologi».

Vi ønsker Amerikafarerne rikt utbytte av turen både for dem selv personlig og for vår blindeundervisning og vårt blindesaksarbeide.

Fra blindesaksarbeidet på Sunnmøre.

Reisesekretær Sætre har nu i nogen tid virket på Sunnmøre. Av møtet på Sjøholt i Ørskog gir «Sunnmørsposten» følgende referat som er vel verd å legge merke til:

Sekretær John Sætre frå Vestlandske Blindeforbund har vitja Ørskog og heldt møte i ungdomshuset på Sjøholt no tysdagskvelden.

Sokneprest Rude opna møtet umlag so: Dei som sjølve er med og arbeidar for ei sak, er det som best kann tale saka. Og dei som ikkje sjølve eig evnen til å sjå, er dei som best kann tale dei blinde si sak. Vi andre kann nok freista å setja oss inn i deira kår og tilhøve; men dei blinde kann best fortelje oss korieis arbeidet skal drivast for å verte til størst mogeleg signing. Vi er difor takksame mot sekretær Sætre og fiolinist Doksæther fordi dei har kome inn til oss og vil minne oss um ansvaret vårt.

Vi er nok ofte urettvise, gjer oss ofte skuldige i samfundssynd mot dei blinde. Dei er ikkje mindreverdige menneskje, tvert um kann dei vera betre enn oss på mange måtar, og ofte nå mykje lenger enn vi trur. Difor skal vi vera med å lette byrdene deira, føre ljøs og glede inn i deira tilvære. Blindesaksarbeidet kallar på kristensinnet, næstekjærleiken hjå oss. Vi har plikt på oss til å hjelpe desse som står oss sjølve so nær. Det gjeld um å opne slusene for vår kjærleiks kraft, so isen kann smelte og dei få kjenne kjærleikens varme strøyme dei til møtes.

Hr. Doksæther spela «Bøn» av Håland og «Ved havet» av Schubert. Etter unison song: «Å liva det er å elska», heldt sekretær Sætre ein hjartevarm tale:

Heime såg vi korleis mor gjekk og vatna blomane i bedda, og vi gleddest ved dei vakre fargane. Men den fagreste blomen frå desse åra er mor i sitt yrke i heimen. Den blinde ser dei ljøse minna på ein myrk bakgrunn. Sumt har vorte freista å gjera for dei blinde. Dei fekk almisje på tempeltrappa; men desse gåvene verka ikkje på rette måten. Det var tungt å ta imot ofte. Og so kom der eit krav frå dei blinde um hjelp; men det drogs ut før hjelpa kom, og grunnen til det var at vi er so serprega vanemenneskje: Slik som vi eingong er vant til å sjå ein blind, slik trur vi han skal og må vera. Vi har so vanskeleg for å forstå at han kann verta annarleis. Og her er det nett største vansken ligg for dei som arbeider med blindesaka. Men serleg verdenskrigen har ført til store umskifte på dette feltet. Av alle dei tusen friske og sterke engelskmenn som gjekk i krigen, kom 2500 heimatt utan synssans. Folk såg den store skilnaden på desse frå før til no. Der gjek som ein støkk gjennom alle krigførande land: Som dei no er, kann dei ikkje verta verende. Vi må finne nye vegar for dei blinde, so dei ikkje skal gå til grunne. Og nettupp dette å finne nye vegar har vorte til eit slagord i våre dagar. Og det er utruleg kor mange nye vegar ein alt har funne; men diverre er det ikkje mange nok.

Når vi ser inn på ein moderne blindeskule, t. d. i England, får vi sjå korleis dei blinde vert lærd upp til kontorfolk, massørar, maskinskrivarar, stenografar, telefonistar og mangt anna. — Ved dei franske telefonborda sat der mange blinde som vart arbeidslause avdi dei bytte um materiellet, slik at dei som skulde gjera teneste ved borda, måtte reagere mot ljøsverknader. Men dei konstruerte nye apparat til dette bruk, og dei blinde kunde atter gjera full nytte for seg. Med andre ord: Dei fann nye vegar for dei blinde. — Ei blind norsk dame vann fyrstepremie i ei tevling på skrivemaskin. — I Tyskland er det over 1700 blinde fabrikkarbeidarar, fleire av dei på ammunisjonsfabrikkar. I Norge har vi nokre på Askim gummivarefabrikk.

Når Vestlandske Blindeforbund vart skipa, var det med serleg tanke på dei blinde som gjekk heime, og på dei som kjem ut

av blindeskulen utan meir hjelp. Vi veit at dette vårt arbeid er til stor signing for kvar einskild ulukkeleg som vert hjelpt. Det stettar lengten i det indre hjå den blinde til å nå rikare mål og leve eit lykkelegare og verdigare menneskeliv. Det har vorte mykje gjort på 25 år for blindesaka. Mykje er nådd som ein før trudde var umogeleg. Det arbeid som er utført, har gjort at dei blinde no kann vera med og syngje: «Deilig er jorden; prektig er Guds himmel!» Lat oss difor vera med å føre saka vidare fram til større signing!

Møtelyden song so: «Deilig er jorden».

Etterpå spela Doksæther «Eit minne», «Vuggesang» av Børmeister og «I ensomme stunder» av Ole Bull.

Der vart teke ei innsamling til blindesaka, og det kom inn kr. 34.24.

Hr. Sætre las so eit vakkert dikt um dei blinde: «Eg går med sløykte augo» av den blinde læraren Erik Harildstad.

Hr Doksæther måtte spela to ekstranummer og vart rikt fagna for den vakre musikken sin.

Sokneprest Rude takka herrane Sætre og Doksæther for det dei hadde gitt møtelyden. So vende han seg til ungdomslaget med oppmoding um å skipa ei lita forening som ved ein liten basar og fest kunde samle nokre kroner til blindesaka, som han vilde leggje inn sine varmaste ord for. — Formannen i ungdomslaget, hr. Knut Gausnes, lova å bera fram saka på eit møte i laget.

Det var eit gildt møte frå fyrst til sist.

Vellykket konsert.

Frk. Sofie Steen gav 13. mars selvstendig konsert i Johannes Menighetshus, Bergen, assistert av organist Halvdan Mathiesen. Konserten var meget vellykket og kritikken særdeles anerkjennende. Vi gjengir de forskjellige anmeldelser her:

Den blinde sangerinne Sofie Steen blev mottatt av et fulltallig publikum ved sin konsert i Johannes Menighetshus igårftes. Sangerinnen har en vakker, velklingende, om enn ikke særlig stor sopran, som hun benytter med megen intelligens. Hun synger naturlig og ukunstlet med meget god tekstuttale, og man har følelsen av at hun lever sig godt inn i sangen og søker inn til tekstens kjerne.

Programmet var smakfullt sammensatt av to tyske og to norske romanseavdelinger, som blev gjengitt med megen forståelse av det musikalske innhold.

Den beste assistanse hadde sangerinnen i den blinde pianist Halvdan Mathiesen, som foruten den vanskelige opgave å akkompagnere utenad, også hadde en avdeling solo. Han har betydelig teknisk ferdighet og spiller musikalsk med et behagelig anslag, som især kom Chopins Berceuse til gode.

Det vanket blomster efter hver avdeling, og til slutt sang sangerinnen ekstra til eget akkompagnement.

Trygve Prestun i «Morgenavisen».

Sangerinnen Sofie Steens konsert igår under medvirken av organist Halvdan Mathiesen var det en glede å lytte til, da den viste en stor fremgang i de to unge kunstners ydelse.

Sofie Steen.

Sofie Steen behersker nu sin sjelden velklingende stemme teknisk utmerket. Spesielt la man merke til dette i de rolige roman-ser. I Brahms to sanger var foredraget fengslende; men her virket stemmen urolig, og at sangerinnen et par steder detonerte, var merkbart, en teknisk hemning som kan bortarbeides.

Det som blev en udelte nydelse å lytte til, var næstsiste avdeling. Sindings «Rav» var en fin kunstdelse, Griegs «En Svane» hadde nydelige momenter. Likeledes fikk de tre sanger av Jordan en særdeles stemningsfull utførelse. Det som er forfriskende, er at Sofie Steen like klart får frem det humørfylte som det elegiske i sin tolkning.

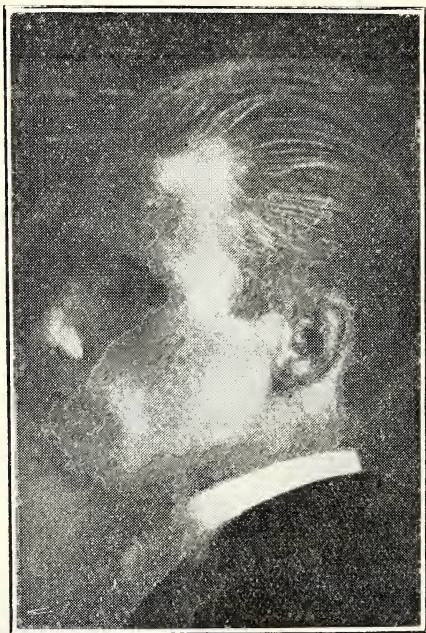
Hr. Halvdan Mathiesen spilte i en mellomavdeling Chopins Berceuse og Tarantella. Den første fikk en delvis nydelig fremførelse; men på grunn av de uventede store stigninger virket den noget hårdhendt spillet. Tarantella var en utmerket prestasjon, hvor en glimrende teknikk, prektig rytme og kraft lot den komme fullt til sin rett.

Hr. Mathiesen var dessuten Sofie Steens smakfulle akkompagnatør.

Begge kunstnere blev hjertelig hyldet med blomster og fremkallelser av den fullt besatte sal.

Vikar i «Bergens Aftenblad».

Sangerinnen Sofie Steen gav igår sin første selvstendige konsert i Johannes Menighetshus. Siden vi sist hørte henne, har hun studert hos den utmerkede lærer Erpekum Sem og gjort store fremskritt. Den vakre stemme har fått større klangfylde og er blitt slepet.

Halvdan Mathiesen.

Programmet som bestod av norske og tyske romanser, var adskillig krevende. De enklere sanger som «Gute Nacht» av Robert Frantz og Griegs «En Svane» ligger best til rette for sangerinnen. «Der Schmied» av Brahms f. eks. forlanger mer intensitet og dramatisk kraft enn hun nu råder over.

Pianisten Halvdan Mathiesen akkompagnerte fint og musikalsk. Hans anslag er vakkert, og hans foredrag av Chopins Berceuse og Tarantella var meget tiltalende.

Publikum var møtt fulltallig frem, og de optredende hadde meget bifall. Til et ekstranummer akkompagnerte den musikalske sangerinne sig selv.

Muzika i «Bergens Arbeiderblad».

Sangerinnen Sofie Steen hadde satt op et stort og avvekslende program til sin konsert i Johannes Menighetshus igårftes.

Frk. Steen har en fyldig og vakker stemme. Den har fått en omhyggelig utdanning og klinger varm og veltonende i alle registere. Hennes tekstbehandling er det også verd å legge merke til. Den var fortreffelig både i sangene av Schubert og Brahms og i vårt eget sprog.

Det var meget på programmet som kunde fremheves som utmerket: Sindings «Rav», Jordans «Og Drengen ligger på Moders Skjød», Ellings «Gøym meg, Mor»; men det var særlig én av romansene som blev gjengitt aldeles vidunderlig: Griegs «En Svane». Det blev en hel oplevelse å høre den skønne sang i denne rene, ukunstlede gjengivelse.

Pianisten Halvdan Mathiesen medvirket. Han besørget alt akkompagnement, presis, lydhør. Dessuten spilte han Chopins Berceuse og Tarantella med megen følelse og høit utviklet teknikk.

De to blinde kunstnere var gjenstand for det hjerteligste bifall. Det var blomster og fremkallelser og fullt hus.

I. M. i «Bergens Tidende».

Sofie Steen heiter ei ung blind sympatisk sangerinne som i går heldt konsert i Johannes Menighetshus. Røysti er vel skulera, og ho eig ein rein klang. Songane fyredrog ho med inderleg charme. Det var eit rikt utval med songar av Schubert, Frantz, Brahms, Sinding, Grieg, Jordan, Elling og Alnæs. «Der Schmied» av Brahms, «Godnatt» av Jordan og «Der du gjekk fyre» merkte seg serleg ut, då det var her ho totte seg mest innlivd i det ho song.

Den blinde organisten Halvdan Mathiesen hadde eit sers skynsamt klaverfylgje. I ei eigi deild tolka han dessutan Chopin på ein framifrå måte.

Det var fullt hus, og baa vart raust fagna. Frk. Steen vart og flidd vene blomar.

H. J. S. i «Gula Tidend».

Sangerinnen Sofie Steen gav igårftes konsert i Johannes Menighetshus, akkompagnert av Halvdan Mathiesen. Programmet som var meget avvekslende, bestod av sanger av Schubert, Frantz, Brahms, Sinding, Grieg, Jordan, Elling og Alnæs. Hennes stemme ligger ypperlig til rette for romansen. Særlig Schubert og Brahms sang hun med dyp hengivelse i foredraget. Det var en nydelse å høre henne. Hun gjorde stor lykke, blev fremkalt mange ganger og fikk blomster.

Halvdan Mathiesens akkompagnement var lydhørt og følsomt. I en soloavdeling viste han sig å være en like fremragende pianist som organist.

Det var fullt hus.

F. G. i «Dagen».

Internasjonal litterær konkurranse for blinde.

For å stimulere den litterære virksomhet har Nasjonalinstituttet for blinde, London, besluttet å sette i gang en konkurranse, åpen for blinde i hele verden. De konkurrerende vil bli delt i to klasser: A) Over 18 år. B) Under 18. Premier til et samlet beløp av 45 pund vil bli tildelt for: 1) Det beste lyriske dikt. 2) Den beste avhandling. 3) Den beste bokanmeldelse. I Klasse A oppstilles 3 førstepremier a 6 pund og 3 annenpremier a 3 pund, i klasse B 3 førstepremier a 4 pund og 3 annenpremier a 2 pund. Mr. Frank Whitaker, redaktør av det velkjente ukeblad „John O'London's Weekly“, som har spesielle erfaringer m. h. t. arrangementet av alle slags litterære konkurranser, har lovet å bedømme de innkomne arbeider. Reglene for konkurransen (begge klasser) er følgende:

1) Diktet kan omhandle et hvilket som helst emne og skrives i ethvert versemål; men det må være på minst 12 og høist 24 linjer.

2) Avhandlingen kan gjelde hvad som helst, men må ikke overstige 1000 ord.

3) Bokanmeldelsen som ikke må overstige 500 ord, må være over bestemte verker. (Det nevnes tre for hver klasse).

4) De konkurrerende kan delta i én eller i alle tre grupper som deres alder berettiger dem til; men det kan bare sendes ett dikt, én avhandling eller én bokanmeldelse.

5) Fullt navn, alder og postadresse må anføres øverst på første side av diktet, avhandlingen eller bokanmeldelsen.

6) Konkurranseskiftet kan skrives med penn og blekk, på maskin eller med punktskrift; men det skal vise stor omhu m. h. t. setningsbygning, rettskrivning og tegnsetning. I diktet skal hver strofe begynne på ny linje.

7) Konkurranseskiftene må avfattes på engelsk; men blinde av enhver nasjonalitet kan delta.

8) Alle konkurranseskifter skal være skrevet av den blinde helt selvstendig, og dikt, avhandlinger eller bokanmeldelser som tidligere har vært offentliggjort i vanlig trykk eller punktskrift, kan ikke innsendes.

9) Alle konkurranseskifter skal adresseres til: General Editor, „Literary Competition“, National Institute for the Blind, 224 Great Portland Street, London W. 1., England.

10) Konkurranseskiftene må være kommet til nevnte adresse innen 30. juni 1931.

11) Nasjonalinstituttet forbeholder sig rett til å trykke konkurranseskiftene i sine egne publikasjoner og å gi tillatelse til optrykk i andre tidsskrifter.

Synet igjen etter 30 års forløp.

Bestyreren av et handelsinstitutt i Chicago, Frank Fish, blev blind i året 1900. Hans læge har i disse 30 årene ikke villet berøve ham håpet om at synet kanskje engang vilde komme igjen; men det var faktisk ingen som trodde annet enn at Mr. Fish vilde forbli blind hele sitt liv. Men så kom synet plutselig tilbake en dag i høst. En helt ny verden åpnet sig for den blinde mannen, og herom forteller han selv følgende:

«Min hustru satt en kveld og leste høit av avisen for mig, som hun pleide å gjøre. Jeg løftet litt på øielokket — det spilte jo ellers ingen rolle for mig om jeg satt med åpne eller lukkede øine —, og plutselig kjente jeg som et slør blev trukket fra mine øine. Jeg kunde skimte veggen foran mig og en sofa med to puter, en blå og en gullbrodert. Jeg avbrøt lesningen og sa: «Emma, det har hendt mig noget!»

«Hvad er det?» hennes stemme bevet av redsel.

«Jeg tror jeg har fått synet igjen.» — Og jeg kunde se. Jeg så en fremmed kvinne reise sig fra stolen foran mig, en fyldig, gråhåret kvinne som jeg aldri før hadde sett. Min hustru naturligvis. Ikke den mørkhårede, unge pike hvis billede jeg bevarte i mitt sinn i alle disse årene.

«Hvad ser du da?» spurte hun. — Jeg skildret nu for henne alt jeg så omkring i værelset. Hun forstod da at jeg hadde fått synet igjen — og begynte å gråte.

Jeg ringte til min læge og fortalte ham hvad som var hendt. Han hadde aldri opgitt håpet om min helbredelse, og vi blev enige om at jeg skulde komme bort til ham næste dag.

Da jeg stod og barberte mig den følgende dag, kom jeg til å se i speilet og utbrøt: «Hvad er det for en kar? Ham har jeg aldri sett før.» — Og det var virkelig en fremmed mann som stirret på mig fra speilet, en mann med grått hår og rundt ansikt.

Hos lægen kunde jeg uten vaskelighet lese de bokstaver han foreviste mig, og enda bedre blev synet da han gav mig et par briller på.

Det var en ny verden, en ny og forunderlig verden jeg var kommet i efter 30 års uavbrutt mørke. Jeg hadde gjort mig mine egne forestillinger om alt omkring mig; men nu så jeg at det var ikke meget som passet med virkeligheten. En seende har lært sig til gjennom langvarig vane ikke å legge merke til en mengde detaljer, som altså ubemerket glir forbi ham. Jeg hadde nu ikke lenger den egenskap å kunne la detaljene gå mig ubemerket forbi, og følgen blev at jeg i virkeligheten ingenting så. Og så jeg noget, forstod jeg ikke hvad det var. Verden hadde sannelig forandret sig! Andre mennesker hadde dag for dag kunnet følge forandringene — for dem blev de bare ledd i en naturlig utvikling —; men jeg måtte springe over en periode på 30 år, hvor utviklingen har vært større enn nogensinne før.

Det som eksisterte i året 1900, stod for mig akkurat som det var dengang. Hver dag gjennomgikk jeg i tankene alle disse minnene for ikke å miste kontakten med livet, slik som det arter sig for dem som har synet i behold. Dette var næsten blitt en religiøs handling for mig. Jeg levde altså i den verden som eksisterte for 30 år siden.

Jeg gikk op på kontoret til mitt institutt for å treffe min kompanjong. Jeg så en mann sitte ved skrivepulten, en fremmed mann som reiste sig og kom mot mig med utstrakte armer. Han kalte på damene på kontoret og forestilte mig for dem, damer som jeg hadde arbeidet sammen med dag efter dag og kalt ved fornavn — mine «øine» som jeg ofte kalte dem.

«Hvilken dame tok du nu i hånden?» spurte min kompanjong. «Bess eller Mabel eller Celia?»

Som blind kunde jeg nok ha svart riktig. Nu måtte jeg innrømme at jeg ikke kunde svare.

«Jeg vet ikke,» sa jeg. «Men la dem si noget.»

Siden lukket jeg øinene. «Det er Bess, sa jeg, da en av dem sa noget. Men når jeg åpnet øinene, visste jeg ikke hvem som talte. — Det varte tre dager før jeg ved synet kunde skjelne damene fra hverandre.

Jeg må innrømme at det var ikke bare behagelig å få synet igjen. Jeg mistet meget av min selvsikkerhet. Før kunde jeg klare mig bra uten synet, nu måtte jeg begynne å lære igjen.

I 1900 var man begynt med små elektriske automobiler (de almindelige bilene kom først frem noget senere), og i 1905 anskaffet min kompanjong og jeg en slik bil. Da jeg nu så den første bilen, blev jeg forskrekket. Den var meget større enn jeg hadde forestillet mig, og dens fart syntes jeg var faretruende. Da jeg før gikk hjemover i følge med min hustru eller en av kontordamene, gikk jeg uten frykt og tvil over boulevardene. Nu fikk jeg fryktelig angst. Jeg har ennå ikke overvunnet automobilskrekken.

I året 1900 hadde min hustru og jeg en tandemcykel, og jeg syntes dens fart var imponerende. Men hvad var det imot bilenes!

Siste gang jeg så levende billeder, var i 1899. Da hadde man noget man kalte konoskop, hvor man blandt annet så et kavalirregiment svømme over en elv. Filmen blev en åpenbaring for mig, da jeg forleden dag var på kino med min hustru. Jeg hadde vanskelig for å tro annet enn at billede jeg så, var det virkelige liv. Lyden derimot gjorde ikke noget inntrykk på mig.

Ved århundreskiftet syntes en at 10-etasjers hus var høie. Nu reiser 40—50-etasjers bygninger sig over gatelegemet. Jeg holdt pusten da jeg så dem første gang. Jeg hadde kjørt i elevator til de øverste etasjer; men jeg hadde aldri sett dem.

Den første dagen vi var ute efter den store hendelse, spurte min kone mig hvad jeg syntes om menneskene.

«Jeg har aldri sett så mange runde, tykke ansikter,» svarte jeg. I 90-årene hadde mannfolkene skjegg. Uten skjegg virket ansiktene tykke og runde på mig.

«Og kvinnene?»

«De minner mig om hvordan du så ut da du klædde dig på,» svarte jeg.

Det tok tid å venne sig til de korte kjolene. Men jeg innså snart at den moderne kvinne har mer gratie i sin klædedrakt og sine bevegelser enn de kvinner jeg hadde bevart minnet om, dem med slepende kjoleskjørt og puffermer. — Mannen har forandret sig mindre i klædedrakt. Og nu barberer de sig hver dag. Det var luksus i gamle dager.» —

Mr. Fish skildrer til slutt et besøk på sin fedregård. Han hadde vært der mange ganger i sin blindhetsperiode, og folkene på gården kunde nu ikke forstå at han ikke kunde kjenne igjen noget av det han så. «Men alt var anderledes enn for 30 år siden,» sier Mr. Fish, «og derfor kjente jeg ingenting igjen. De som bodde på gården, hadde oplevd forandringene efter hvert, og derfor kunde de ikke skjelve helhetsbilledet 1930 fra forholdene i 1900.»

(Efter «The Matilda Ziegler Magazine for the Blind»).

Blindesaksarbeidet i Rogaland.

Nye tiltak for å øke omsetningen av blindes varer.

Frk. Margrete Sandved, Bryne, Jæren, som også før har vært meget virksom for vår sak, har i år assistert ved en rekke tilstelninger i Rogaland til inntekt for forbundet. I to brev til formannen i V. B. gir hun mange interessante opplysninger om hvordan man har grepet saken an, og om de overordentlig gledelige resultater som er oppnådd. Vi har fått tillatelse til å offentliggjøre hovedinnholdet av brevene. Måtte det eksempel som er gitt av frk. Sandved, bli fulgt av mange andre.

I et brev av 11. 3. skriver frk. Sandved:

Jeg har nu den glede å sende utbyttet av årets tilstelning i «Arbeidsgleda», Bryne, kr. 700.00. Resultatet var enda bedre enn ifjor; men vi kjøpte for kr. 130.00 i blindes varer her i Rogaland, og dessuten må vi jo ha litt i bakhånden til innkjøp av håndarbeider også, så bruttoinntekten var jo en del større; men når vi kan få sende dette beløp til V. B., får vi være fornøyd.

Med det samme må jeg få lov til å fortelle om noen andre tilstelninger i disse traktene. 27. og 28. februar hadde jeg den glede å være med i Haugesund. Her var det først fest, hvor alle byens blinde var innbudt. Videre var det utstilling av blindes arbeid, likesom foreningen hadde kjøpt inn en del varer fra byens og omegns blinde. Overskuddet vil bli sendt direkte til V. B.

Sandnes hadde så sin salgsutlodning 5. mars, hvor det blev solgt for kr. 560.00 i varer og lodder. Videre vil de søke å opta

bestillinger nu fremover. Det blev startet en forening på ca. 100 medlemmer, d. v. s. kronebetalende medlemmer, og det blev et overskudd på omkring kr. 200.00 som vil bli brukt til å arbeide videre med.

I april skal den barneforeningen på Sandnes som De kanskje husker ifjor sendte vel kr. 300.00 til forbundet, ha sin tilstelning, og overskuddet vil da bli sendt V. B.

Vider har jo lærerinnene på Sandnes sin klubb som på bøsken samler til V. B., og likeså lærerfrueene, så når nu nogen tar op avsetningsspørsmålet og andre samler direkte, skulde det tegne bra. Interessen for blindesaken er i det hele meget god på Sandnes.

Pressen her i distriktet har vært storartet. Den har tatt inn stykker både før og etter tilstelningene, noget som har meget å si. Skolene har gjennom sine lærere også vært oss til stor hjelp, da de har delt ut bøker i sine respektive kretser og på den måten lettet loddsalget. Vi hadde ved «Arbeidsgleda»s tilstelning ca. 300 mennesker, og folk hadde også med stor velvilje sendt oss gevinster til utlodningen, varer til bevertningen osv. Underholdningen hadde vi søkt å gjøre så avvekslende som mulig: Tablå, draktparade, prolog osv., slik at det var litt for enhvers smak.

Vilde så gjerne fått i stand slike salgsutlodninger flere steder; men enda vet jeg ikke hvordan det kan bli. Hittil har tiden vært nokså optatt med det som ovenfor er nevnt, da slikt jo alltid krever en del forhåndsarbeide.

I brev av 20. 3 forteller frk. Sandved:

Herved sendes Dem kr. 230.96. Kr. 198.96 er for varene fra Blindes Utsalg, og kr. 32.00 er for medlemmer som blev tegnet på denne Blindesakskvelden i Nærbø. Det viser sig at det å danne arbeidsforeninger ikke er så lett i denne tiden, men med slike foreninger med årlig betalende medlemmer og med å få istand Blindesakskvelder går det bedre. Vi reiste herfra Bryne 25 stykker, 16 unge damer som hadde draktparade, 4 unge herrer som besørget musikken, en som hadde et tablå («Margretes Vuggesang»), og så nogen til å forstå det rent praktiske: Salg av lodder og salg av varer. Vi hadde satt entréen så lav som 25 øre, for at ikke den skulde skremme, og det viste sig også på besøket at dette hadde hjulpet. Det var over 200 mennesker. Vi hadde fått i stand slike prangende plakater med billeder og fotografier av omtalte unge damer i sine drakter. Videre hadde vi malt damer i gamle drakter, så folk var nok nysgjerrige på dette. Når en ikke har noget forhåndssalg, skal det jo mange 10-øres lodder til for å nå kr. 200.00. Vi overtar derfor nu resten til en senere utlodning, og er derved kvitt med utsalget.

18. april skal barneforeningen på Sandnes ha sin basar, og jeg er anmodet om å være med. Til samme kveld har jeg fått forespørsel om å komme ut til Røyneberg, hvor også en barneforening skal ha basar, og nu vet jeg ikke om det kan ordnes slik at jeg kan

få være med på begge tilstelninger, siden det er så uheldig at de faller på samme aften.

Gid disse tilstelningene her i Rogaland kunde bli årvisse, slik at vi kunde regne med dem i avsetningen, og slik at det litt etter litt gikk inn i folks bevissthet at det er en samfundssak V. B. arbeider for.

Margrete Sandved.

Fra forskjellige land.

Sverige. En av den svenske blindeundervisnings mest kjente personligheter, lærer ved Kungl. Hantverksskolan för Blinda, Kristinehamn, Nils Nihlén, avgikk ved døden 28. februar, 62 år gammel. Nihlén var født i Bosarp i Skåne og lærte snekkerfaget i Eslöv. I 1893 blev han ansatt ved en snekkerfabrikk i Kristinehamn og blev i 1907 lærer ved blindeskolen i denne by. I sommerferien var han i en årrekke reiseinspektør og besøkte, opmuntret og veiledet blinde i de forskjellige deler av landet. I den senere tiden har han vært leder av blindesaksekspedisjonen i Värmlands län. Hr. Nihlén som var sterkt religiøst interessert, var i mange år styremedlem og sekretær i Kristenhams misjonsforening. Avdøde var en dyktig lærer og meget avholdt blandt Sveriges blinde på grunn av sitt elskverdige vesen, sin varme blindesaksinteresse og sin store hjelpsomhet. Han efterlater sig hustru og 4 barn. En av sønnene er dr. fil. J. Nihlén.

Som vi tidligere har omtalt, har man i flere år hatt et ferie- og hvilehjem for blinde i nærheten av Göteborg. Nu er det utsikt til at man vil få et slikt hjem også ved Stockholm. På et optak av redaktør J. Ohberg er det dannet en særskilt forening til å ta sig av saken, og man har allerede sikret sig en villaeiendom på Tynningö i Stockholms skjærgård. Hjemmet som skal ta imot blinde fra de forskjellige kanter av landet, håper man å få åpnet allerede i sommer.

Danmark. I Danmark pleier man hvert femte år å ha et stort stevne i København, hvor blinde fra hele landet samles. Et slikt stevne vil i år bli holdt i dagene 30. juni—2. juli. Første dagen blir det fagmøter og om kvelden selskapeleg samvær på Det kgl. Blindeinstitut. Andre dagen holder Dansk Blindesamfund sitt årlige representantskapsmøte, og om aftenen blir det konsert på blindeinstitutet. Tredje dagen arrangeres utflykt til Nord-Sjælland, og stevnet avsluttes med en enkel festmiddag.

Finnland. Foreningen «Böcker åt de Blinda», Helsingfors, har nylig kunnet feire sitt 40-årsjulebeium. Denne forening som blev stiftet i 1891, talte ved utgangen av 1930 174 arbeidende medlemmer. Biblioteket har vært flittig benyttet. For de første 8 årene har vi ikke sett nogen opgave; men i 1899 var det 62 låntagere og 426 utlån; i 1904 henholdsvis 59 og 635; i 1914 75 og 1399; i 1924 123 og 2396; i 1930 141 og 2403. Det siste tiåret er i alt lånt ut 23 397 bind, hvorav 8577 til blinde i landdistriktene. Bibliotekets bøker kan deles slik: På finsk 1659, på svensk 664, på fremmede sprog (mest esperanto) 26 og musikalier 52.

Finska Massage-Sällskapet, Helsingfors, høitideligholdt for kort tid siden

sitt 25-årsjubileum. Blandt deltagerne, som kom fra forskjellige kanter av landet, var mange blinde medlemmer. Tallet av blinde massører og massører i Finnland er nemlig meget stort.

Nordien. Det åttende nordiske møte for abnormsaken holdes i Kjøbenhavn i juli iår. Det var søkt om 5000 kr. til stipendier for norske deltagere. Av budgettmessige grunner fant departementet imidlertid ikke å kunne føre op mer enn 1500 kr., og dette beløp er nu bevilget av Stortinget.

England. Tre unge engelske blinde har nettop avlagt stenograf eksamen og opnådde herunder en hurtighet av 100—120 ord i minuttet. Den beste av dem håper om ikke så lenge å kunne øke hastigheten til 150.

Tyskland. Det ansette tyske blindetidsskrift «Der Blindenfreund», som er organ for den tyske blindelærerforening og utkommer i vanlig trykk, har nylig kunnet feire 50-årsjubileum.

De Blinde Tyske Akademikeres Forening og Det Rikstyske Blindeforbund vil også iår arrangere en foredrags- og diskusjonsuke for blinde musikere. Den holdes i Marburg-Lahn i siste halvdel av mai, og musikkspørsmål av de forskjellige slags vil bli behandlet av fremragende fagfolk.

Frankrike. I Paris har man løst spørsmålet om ferdselsmerke for blinde på den måten at de får en hvit spaserstokk som av politiprefekturet stemples med byens våben. Utgiftene til ordningen som trådte i kraft 12. februar, betales av en rik dame. Politiprefekturet henstiller til politikorpset og til det kjørende og gående publikum å være opmerksom på dem som har disse stokkene, og yde dem hjelp. Når den blinde skal passere en åpen plass eller en sterkt trafikert gate, løfter han den hvite stokken rett op, slik at de forbipasserende blir opmerksom på at det er en som trenger assistanse. — Man håper at andre store byer med svær trafikk, f. eks. Orléans og Le Havre, snart vil følge det eksempel Paris har gitt.

Den verdenskjente blinde organist ved Notre Dame-domkirken i Paris, Louis Vierre, er som anerkjennelse for sin store innsats i musikklivet blitt utnevnt til Kavalier av Æreslegionen.

Belgia. M. Godaert (kriksblind) har fått ansettelse som sakkyndig i akustikk ved Handelstribunalet i Brüssel. Av fag er han musiker og er dronningens fløitevirtuos. Mr. Godaert som også er sterkt teknisk interessert, har funnet op et apparat som gjør at tonen gjennom en telefon blir klarere enn hittil har vært tilfellet.

Italia. I Italia er det nettop åpnet en særskole for blinde åndssyke som det naturligvis er nokså mange av i et så stort land.

Igjen er to fremragende blinde italienske pedagoger blitt utnevnt til blindeskolebestyrere. Mange av landets viktigste skoler for blinde har allerede i en årrekke hatt blinde ledere.

De forenede Stater. I nærheten av San Diego i Kalifornia er det en blind mann, Mr. C. E. Johnson, som med meget godt resultat driver hønseri og fruktavl i stor stil. Han har på gården sin op til 1000 verpehøns og 160 fruktrær av mange slags. Skjønt Mr. Johnson er helt blind, utfører han det meste av arbeidet med hønsene selv.

Meksiko. I distriktene Oaxaca og Chapasai er 20 000 mennesker blitt angrepet av Onchocercosis, en sykdom som oftest fører til blindhet.

Algier. I Algier er det for nogen tid siden opprettet en blindeskole

som uten hensyn til rase eller religion optar elever fra hele Nord-Afrika. Undervisningen er omtrent den samme som i europeiske blindeskoler. For å kunne bekjempe øiensykdommene, som jo i disse varme strøkene er langt hyppigere enn hos oss har skolen fått opprettet sin egen øienklinikk som allerede har utført en meget velsignelsesrik virksomhet.

Kina. I Kina er blindhet så almindelig utbredt at det innebærer en alvorlig folkefare. De amerikanske misjonsselskaper som også før har gjort adskillig for Kinas blinde, har nu sendt ut en sakkyndig kommisjon for å undersøke forholdene og uttale sig om hvad som kan gjøres.

Blindesakspropagandaen i Holland.

I full forståelse av hvor uhyre viktig og nødvendig et planmessig oplysningsarbeide er når det gjelder blindesaken, gikk Det Nederlandske Blinddeforbund for tre år siden til ansettelse av en fast propagandist eller reise-sekretær som vi sier. Til denne krevende og betydningsfulle stilling blev utsett en blind mann ved navn Johan van den Berg. I siste nummer av «Esperanta Ligilo» gir esperantokonsulen for Holland, Rafael Israels, følgende skildring av ham og hans virke:

Valget kunde ikke være gjort bedre. Van den Berg er i besiddelse av det rette syn på de blinde og blindesaksarbeidet, og med tro og begeistring går han op i sitt arbeide. Hans energi synes å være uopslutelig, og som taler er han ypperlig. I disse tre årene har han nu gjennomreist hele landet og arbeidet utrettelig for de saker blinddeforbundet har tatt op. Næsten i hver eneste by og litt større landsby har han holdt tallrikt besøkte møter. To andre blinde forbundsmedlemmer pleier å assistere ham. Van den Bergs arbeidsmåte er følgende: Når han kommer til en by, henvender han sig direkte til borgermesteren eller en annen innflytelsesrik herre eller dame, forteller at han tenker å få i stand en propaganda- og underholdningsaften («Blindesakskveld» som vi bruker å kalle det i Norge), får sin tilhører slik opplødd for saken at han som regel får hans eller hennes løfte om å danne en arbeidskomité. Denne består i almindelighet av de forskjellige religiøse og politiske ledere på stedet. Hver av dem bearbeider sine venner og kjenninger for å få dem til å gå på Blindesakskvelden, og når den bestemte aften kommer, er salen eller kirken ofte fullt besatt. Med glødende veltalenhet ruller van den Berg op for tilhørerne billeder fra de blindes liv, forteller dem om de vanskeligheter blinde har å kjempe med, men også om de store muligheter de har, og om den rette måten de seende kan hjelpe dem på. Den kunstneriske del av programmet sørger de to medvirkende blinde for. Som oftest er det en pianist eller en organist og en sanger, som samtidig viser publikum hvor langt blinde kan nå på det musikalske område. Med eller mot sin vilje blir tilhørerne sterkt grepet på disse kveldene. Fra nu av vil de føle med oss.

og interessere sig for våre bestrebelser. Overraskende er ofte de slutningsordene lederen av et slikt møte uttaler: «Hittil har jeg trodd at blindesaksarbeidet bestod i å samle nogen penger til nødlidende blinde; men ganske anderledes stiller tingene sig for mig nu.» Eller: «Mine herrer fra Blindeforbundet, jeg må tilstå at vi i kveld med beskjæmmelse har lært meget.»

Men vår ivrige reisesekretær slipper ikke taket på sine tilhørere etterat de er kommet hjem. Han vet godt at med det ene foredraget vil han ikke få dem til å bli aktive medarbeidere. Det Nederlandske Blindeforbund utgir et månedsskrift for seende. Dette opfordrer van den Berg alle til å abonnere på, og anmodningen blir som oftest etterkommet. På et eneste år tegnet han 1509 nye abonnenter på månedsskriftet. Resultatet er et dobbelt: For det første blir en hel del varig interessert for de blinde og deres sak gjennom stadig å lese månedsskriftet, og for det andre kan dets overskudd bli en direkte støtte for arbeidet. (Tenk om vi hadde nogen slike abonnentsamlere på «Blindesaken»).

I løpet av en vinter lyktes det van den Berg å få istand over 100 Blindesakskvelder, hvor han alltid selv var taleren. Heller ikke om sommeren innstiller han sitt utrettelige arbeide. Han henlegger da sitt virke til de mange badesteder i vårt land, og i almindelighet med den samme fremgang.

Rafael Israels.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmteit, Bergsliens gt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Hansteens gt. 9, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergs gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Hansteens gt. 9; tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

OSLO

SYMASKINER

FOR

FAMILIE & INDUSTRI

LEO LAMMERTZ SYNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/s **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.....	à Kr. 1.80 pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50 —	
	Fin Salvadorbl.....	- - 1.38 —	
	God —	- - 1.25 —	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort utvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136. D. Kogstad.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30 TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.	115×116 cm.	150×180 cm.
Kr. 2.25 pr. stk.	Kr. 3.50 pr. stk.	Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.	Kr. 9.75 pr. stk.
150×210 cm.	150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Barna og blindesaken.

Fra Sjølingstad pr. Mandal har kassereren i V. B. mottatt nedenstående vakre barnebrev. Elevene ved omhandlede skole har også før fått i stand små tilstelninger til beste for forbundet.

Hr. lærer O. A. Holen,
Sandvikslien 3, Bergen.

Vi hadde lenge gått og gledet oss til den lille basaren vi skulde ha til inntekt for blindesaken. Så kom da dagen endelig. Vi var 16 barn og lærerinnen. Vi gav en liten ting hver, og så hadde vi kjøpt et ullteppe og for kr. 5.00 i børster og koster av de blindes arbeide. Vi gikk omkring på gårdene og solgte nummer, og så fikk vi da kr. 28.00 som vi sender idag. Vi ønsker bare at vi hadde fått mange flere penger. Vi hadde også en hel del småting, så hver av oss barna trakk en liten ting. Det er så morsomt å gå omkring og selge nummer.

Skolehuset vårt ligger midt i skogen. Nedenfor huset ligger et vakkert lite tjern. På alle andre kanter av huset har vi fin furuskog. Nå ligger snøen kvit i alle bakker. Idag så vi oterspor i snøen. Sola skinner og lufta er blank og blå. På slik en fin dag får vi hug til å være riktig snilde og gode. Dette landet Gud gav oss, er så fint og vakkert! Å, om vi da alle blev flittige og nøisomme, og var vi alle riktig snilde mot hverandre, så blev det et gildt land å bo i. Derfor vil vi gjerne være med å støtte blindesaken, så alle blinde må få en plass i sola. Og selv om de ikke kan se sola, så ønsker vi at de må få føle varmen av den mer og mer i dette glde landet vårt.

Hjertelig hilsen fra

Torleiv Liland. Torbjørn Gunnarsen. Georg Gunnarsen.
Gudrun Madsen. Arne Liland. Magnus Skår.

Brødrene Rosenlund ^{A S}

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrræsgt. 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Grænsen 15¹¹ — Telefon 10158
Kontortid 10—12 og 5—6. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

**Livsforsikring
Gaveforsikring**

**Barneforsikring
og Livrenter**

Rapport fra Flydal.

Siden förrige rapport er møter holdt på följende steder: 27. februar Lønset, Opdal. — 28. Dovrehallen U. L., Drivdalen. — 1. mars Drivdalen U. L., Driva. — 2. Framtidsvon U. L., Stamman i Rennebu. — 3. Åsleik U. L., Storås i Meldal. — 4. Svorkmo U. L. — 7. Skatval U. L. — 8. Inndal U. L., Værdal. — 12. Nes U. L., Værdal. — 13. Vinne U. L., Værdal. — 15. Sul, Værdal. — 16. Ulvillå, Værdal. — 17. Sund Fölkehögskule, Inderøy. — 18. Venneshamn, Værran. — 20. Föllafoss, Værran. — 21. Værastranden, Værran. — 22. Sakshaug, Inderøy. — 23. Mære Landbruksskole, Sparbu. — 24. Skogn Fölkehögskule, Skogn.

I Værdal har det flere steder vært godt förmöte, og det ser ut til at det er en av de beste bygder i Inntröndelag när det gjelder interessen for blindesaken, skriver hr. Flydal.

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkrantz

Bergen

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960

FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION

BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:
Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløvgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

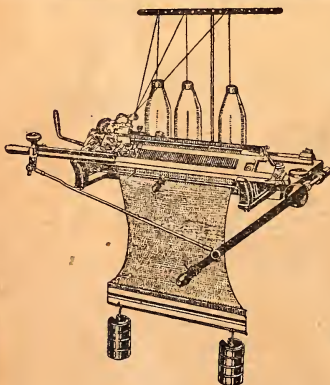
ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med
de nyeste forbedringer, hvorfor der paa
Diamant strikkes hurtigere, lettere og
penere end paa nogen anden maskin.
Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtig-
strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave
priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Belgoblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipstener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radicapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Radio og frilicenser.

Det er innkommet en del klager fra våre blinde medlemmer over at man ikke har fått sin ansøking om frilicens eller radioapparat innvilget. I den anledning skal jeg gi noen opplysninger.

Efter hvert som ansøkingene om frilicens kommer til mig (eller via A. Arnesen til mig), sender jeg dem straks til Kringkastingselskapet med påtegnet anbefaling. Når så Kringkastingselskapet har behandlet dem, blir de oversendt til Telegrafstyret som så endelig sender licensbrevet i stemplet stand til den enkelte søker direkte. Jeg går da ut fra at saken er klar. For nu å få orden i dette har jeg vært nede hos rette vedkommende i Kringkastingselskapet, og han lovte å oversende mig en liste over alle som har fått frilicens gjennom Osloselskapet. Derefter skal jeg gå til ingeniør Bødtker med listen, så han kan få vite hvem som har fått frilicens. Først når licensspørsmålet er bragt i orden, kan Bødtker utdele apparatene. Så snart jeg får denne listen, skal jeg skrive om det her i bladet, og alle som ikke har fått licens, må være så snille å melde det til mig direkte.

Slik står altså saken for tiden. Jeg vil derfor be alle ansøkere om å være tålmodig ennu en stund. Til slutt håper jeg vi skal skaffe alle blinde radio.

Med vennlig hilsen,

Erling Herstad.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

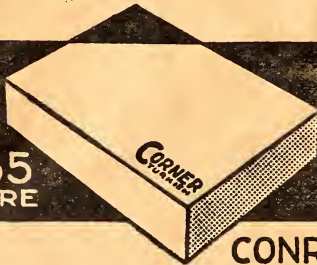
OSLO

CIGARETTER MED DET GRØNNE HJØRNE

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

*et munnhell:
go' som en Cromwell.*

Cromwell

grøn 5,5 øre er cigaretten

OSLO

Kontor og ekspedisjon: Toldbodgt. 8

Telegr.adr.: *Almas*

Tekstilfabrik: Økern, Ø. Aker

Telefoner: 26 029, 23 552, 59 021

AKTIESELSKABET

A L M

— OSLO —

Fabrikasjon av gjortgarn, liner m. m. Lager engros av møbelstoffer, stoppemateriell, bolster, strie, lerret, imitert skinn. Autokalechestoffer, markiseduk, presenningsduk, ferdige presenninger, flag etc.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

Treskjæring.

Moderne originale ampler, lysekroner
og gulvlamper etc. til rimelige priser.
Arbeidet utføres efter tegning.

Innhent opl.

Sendes over hele landet.

N. HEYERDAHL GRAM

Løvenskjoldsgt. 12.

Tlf. 12 904.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/}/_S ² Ved Muren ² **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerkøt musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/S GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

Eftertrykk ønskes!

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 5.

Mai 1931

20 årg.

Helen Keller og hennes lærerinne hedres
av universitetet i Filadelfia.

Den verdenskjente blinde og døvne amerikanske forfatterinne Helen Keller som på tross av denne dobbelte hindring, likevel fullførte sin akademiske utdannelse med utmerkelse, er nylig blitt utnevnt til æresdoktor ved Temple-universitetet i Filadelfia (Doctor of Humane Letters). Blandt de mange andre som samtidig blev tildelt doktorgraden, var Pennsylvanias guvernør, Mr. Grifford Pinchot. Ceremonien var meget høytidelig. De som skulde hedres, toget — iført hetter og kapper — inn i salen, mens orglet inntonerte en marsj av «Tannhauser». Det var taler av universi-

tetspresidenten, Dr. Charles E. Beury, Filadelfias borgermester, Harry A. Mackey, guvernør Pinchot og andre notabiliteter.

Guvernør Pinchot sa i sin tale blandt annet: «Jeg betrakter det som en stor ære at jeg idag er frk. Kellers kollega. Det synes mig som jeg står overfor et mirakel. Frk. Keller har seiret over stillheten og seiret over blindheten. Menneskeånden har aldri før maktet hvad hun har utført overfor slike hindringer.

Frk. Thomson, frk. Kellers seende venninde, som satt ved siden av henne forrest på podiet, stavet i over en time i hånden hennes alt det talerne sa. Hun «talte» slik med en hurtighet av 85 ord i minuttet.

Dr. Beury leste op et brev fra fru Macy (tidligere frk. Sullivan), Helen Kellers lærerinne i barndommen og ungdommen. I brevet avslo fru Macy å motta den æresgrad Temple-universitetet hadde villet tildele henne. Da han var ferdig med sin tale, foreslo guvernør Pinchot at spørsmålet om hvorvidt fru Macy skulde tvinges til å motta utmerkelsen eller ikke, skulde overlates til publikums avgjørelse. Alle tilhørerne i den svære salen sprang øieblikkelig op, og under veldig applaus blev det vedtatt at den beskjedne fru Macy ikke skulde få lov til å avslå den æresbevisning universitetet hadde ønsket å yde henne sammen med frk. Keller.

I sin takketale sa frk. Keller:

«Hr. president! Venner! Jeg er stolt over den ære Temple-universitetet nettop har vist mig. Man må også tilgi mig en smule forfengelighet ved en anledning som denne. Jeg er nemlig den første blinde og døve i verden som er blitt tildelt en slik universitetsutmerkelse, såvidt jeg vet. Det er naturlig, ikke sant, at den som må stavre gjennom verden, gleder sig over at løpet ikke bare er for dem som kan komme fort frem?

Når vi har vært ute av høiskolen en stund, er det nogen av oss som undres på hvorfor vi egentlig fant det så viktig å gå der. Det er ikke lett å gi en grunn. Fordelen ved å ta en høiskoleutdanning er ikke alltid så liketil å forstå med det samme; men denne utdannelsen er utvilsomt karakterutviklende for de studerende. Det er ikke mulig i fire år å besjeftige sig med menneskeåndens edleste bedrifter uten å opta noget av den høieste verdi.

Et lite billede vil illustrere hvad jeg mener. Det vokste nogen liljer i en vakker fjellkløft som var en hellig plett. Da kom en barbarstamme gjennom kløften og trampet ned liljene; men litt av det mishandlede blomsterfloret satte sig fast ved volds-mennenes føtter, fulgte dem overalt — og om en stund sluttet de med å være barbarer. — Videnskap og forskning har hatt en mektig utvikling; men menneskeligheten er den eneste sanne leder for hvad vi bør lære eller ikke lære i denne opfinnelsenes og teknikkens tid. Når det er så meget mørke og så megen selvviskheth i verden, er det bare den enkeltes hjertevisdom som kan forstå at fremgangen ikke er et bedrag, vise at den edle tankesæd

ikke alltid faller på stengrunn og viser at våre blinde og griske instinkter kan bli omdannet til sympati og begeistring for det som er til gagn for hele menneskeheten.

Jeg føler at dere har tildelt mig denne utmerkelsen fordi dere har vært av den opfatning at det jeg har utført, kan sette mot i andre som har usedvanlig store vanskeligheter å overvinne. Men jeg føler også at alt det nyttige jeg har kunnet gjøre, alt det var det min lærerinne, Anne Sullivan, som foldet ut. Hun har vært mitt vern, mitt forsvarsverk, og i hennes klokskap har mine famlende hender funnet styrke.

Sammen gjennemgikk vi Radcliffe College. Dag etter dag i alle de fire årene satt hun ved siden av mig i foredragssalene og stavet i hånden min, ord for ord, det professorene sa. Og næsten alle bøkene leste hun for mig på samme måten. Da jeg tok min eksamen ved Radcliffe, blev det enda ikke sagt et anerkjennende ord til henne! Den smerten denne likegyldigheten eller tankeløsheten voldte mig, sitter ennå fast i minnet. Intet har derfor nu gjort mig lykkeligere enn den heder dere har vist min lærerinne, og det alvør som ligger til grunn for at dere har ønsket å utmerke også henne. At hun ikke står ved siden av mig idag, er en stor sorg for mig; men hennes beskjedenhet er den samme som har preget henne i alle de årene vi har vært sammen. Hun har alltid stengt sig inne når det gjaldt anerkjennelse for henne personlig.

Jeg kan bare bøie mitt hode og igjen takke universitetskollegiet for de vakre tanker om oss begge.»

Også på en annen måte er frk. Keller blitt hedret i disse dagene. Det store amerikanske kvinneblad «The good Housekeeper» har latt foreta en avstemning blandt sine lesere om: Hvem er de 12 største nulevende kvinner i Amerika? Det blev i alt stemt på 2786. Blandt de 11 som fikk flest stemmer, var frk. Keller.

Koss dei hjelper blinde med arbeid og utplæring i utlandet.

Skuleinspektør Voll fortel frå ei stipendferd til Danmark, Tyskland og Sverige.

Skuleinspektør Johan Voll, Mandal, som etter sumarferien skal taka til i den nye styrarposten på Dalen off. Blindeskule ved Trondheim, hev vore ute på stipendreis i fem vikor og kom attende for eit par vikor sidan. Me bed skuleinspektøren fortelja noko um reisi, og det er han viljug til.

— Målet for reisi?

— Det var i Sverige, Danmark og Tyskland å studera den tekniske og pedagogiske sida av undervisningi på blindeskulane, deira styremåte og skipnad, innreidnad og læregogner, helst dei moderne når det gjeld sanseupplæring (anskuelsesundervisning).

Likeeins hadde eg interesse av å sjå på elevheimane, det daglege liv i fritidi og organisasjonen av og handelen med arbeid, laga av blinde.

— Kvar tok De so til?

— Eg reiste fyrst til Kjøbenhavn, til det kongelige institut. Dessutan var eg ei tid i Kallundborg på Sjællands vestkyst, der det er både barnehage og forskule for blinde. Skulen der vart og kalla kongeleg institut.

På institutet i Kjøbenhavn fær dei elevane i 11—12årsalderen og hev dei til dei er vaksne og hev lært eit handverk.

På Refsnes ved Kallundborg er borni frå spedbarnsalderen til dei kann koma inn på institutet i Kjøbenhavn. På baa institut hadde eg inntrykk av at det er tipp-top stell både med styre, opplæring og dei mest moderne læremidlar for undervisningi i alle fag. Etter det eg kunde skyna, gjer dei i Danmark svært mykje for dei blinde, og staten yter store summar. Samstundes hev blindeorganisasjonane eigedomar på 2 millionar kr.

Opplæringi er skipa særskilt for dei veiksynte born og likeeins for dei mest tungnæme. Desse tvo slags born fær opplæring etter særskilte metodar.

Eg må segja at eg vart upp i under yver resultat i på blindeskulane. Dei når der likso langt som på ein velskipa vanleg folkeskule her i landet.*)

Er det særskilte fag som det er so framifrå med?

— Fysikk og kjemi var særleg godt, likeeins dansk og reking. Elles hørde eg på i alle fag og fekk eit jamt godt inntrykk. Eg kann nemna at ein framand hadde vore på skulen og halde fyredrag um ei ferd i Bak-India. Elevane fekk so denne ferdi til stiluppgåve. Desse stilane fekk eg sjå. Både skildringi og teiknsetningi var god. Musikk og songopplæring var det bra med. Men so hadde dei og 30 piano på skulen i Kjøbenhavn.

Eg hørde på ein 16- og ein 19-åring spela piano. Dei var flinke baa, helst den eldste. Læraren var sers dugande. Han var blind han og.

Den handverksopplæringi som det var for store og små elevar, fekk eg og høve til å setja meg inn i.

Gymnastikkopplæringi er sers viktig på blindeskulane, ikkje minst den plastiske sida ved faget. I ein gymnastikktime for større elevar dreiv dei moderne dans.

Skulekjøkenopplæringi fekk eg inntrykk av stod høgt. Eg hadde høve til å sjå koss dei laga maten til frå fyrst til sist — og smaka på han etterpå. Maten var so god at endå den mest matvande måtte få mathug.

Adminstrasjonen var praktisk og yversynleg, so ein kunde fylgja arbeidet steg for steg. Styraren kalla dei forstander. Han

*) Det gjør elevene ved den norske blindeskole også og vel så det.

hev vore med skulen i 8 år. Han kom frå den høgre skule. Det var ein sterkt socialt interessert mann som i desse åri hadde fengegjort svært mykje. Eg kann nemna at på skulen i Kjøbenhavn hev dei skrivemaskinor for blinde istadenfor skriveplator.

Naturfagsamlingi var rik og hadde mange modellar. Det var serskilte sjukestovor og store leikestovor for borni. Institutet ligg i eit strok med stor ferdslé. Men elevane kunde lett koma fram ute på gata. Men so var det og ein gjennomført trafikk-kultur.

Gymnastikksalen var vel tilbudd med apparat. I ein romsleg forsamlingssal samla dei elevane kvar morgon og kveld. Eingong heldt eg fyredrag um Noreg, helst natur og folkeliv.

Umlag som i Kjøbenhavn var det på Refsnæs ved Kallundborg. Instituttet ligg på ei herleg strand ved kysthospitalet der. Det var elevar frå 1 til 12 år. Borni vert bytte i 3 avdelingar: Dei mest tungnæme, dei svaksynte og dei andre. Dei fær frå dei er små ei mengd øvingar til å styrkja fingrar, armar og føter, noko som serleg trengst for dei blinde. Gymnastikken hadde ein del sers konstruera apparat. Ei lærarinne på skulen hadde eit sers system for gymnastikkupplæringi. I Danmark bruker dei lærebøker for elevane i alle fag. Bøkene er skrivne med punktsskrift. Skulen hadde eit svært bibliotek. Det er samarbeid millom blindeskulane og fengsli, soleis at dei mest intelligente fangar fær det til arbeid å skriva um bøker til blindeskrift.

Skulane stend under socialministaren. Kontorsjefen (ekspedisjonssjef hjå oss), Fenger heiter han, sa dei var velnøgde med resultatet. Det same sa forstandaren på skulen. Skulen hev friviljug opplæring i engelsk og tysk.*)

I Danmark hadde eg interesse av å granska koss dei skipa handelen med arbeid av blinde. For 2—3 år sidan vart det skipa eit lutlag som handlar med varor som blinde hev laga. Det er 130 mann som hev arbeid. Dessutan fær lutlaget varor som er laga av utlærde blinde andre stader i landet. Laget vert styrt av ein hadelskunnig mann som hev interesse for sociale spursmål. Det handlar berre med fyrsteklasses varor. Syner det seg at noko arbeid ikkje held mål, vert arbeidaren kalla inn til eit kurs på «Blindes Arbejde», som laget heiter, i 6 månader. Etterpå kann han reisa attende til heimstaden. Alle som arbeider for dette laget, fær betaling etter tariff + 25 pct. i tillegg, med di staten gjev eit tilskot på 35 000 kr. som mest gjeng til det.

Dei blinde tener ikring 2000 kr. kvar med arbeid. Men so gjer staten mykje for dei. Frå kontorsjefen fekk eg utskrift um dei vedtok det er gjort vedkomande sal av varor, laga av blinde. Det

*) På Dalen Blindeskole, Trondheim, har engelsk i mange år vært obligatorisk fag, og det har ved våre blindeskoler flere ganger vært gitt frivillige kurser i tysk og esperanto. Enkelte elever har også fått undervisning i fransk.

syner seg at riksmaktane hadde sendt ei oppmoding til sine fagsjefar um å kjøpe varor av blinde um dei var noko dyrare, av di dei var solide og gjorde med hand.

Dei blinde kvinner hev ein sers heim, der det vert drive på same måten. «Blindes Arbejde» hadde fyrste året ein umsetnad på ikring 200 000 kr., andre året 400 000, og i dette året reknar dei med ein umsetnad på ein halv mill. kr. «Blindes Arbejde» hev eigi utsal i eigen forretningsgard i byen.

I Tyskland vilde eg sjå på hjelpemidlar i blindeupplæringi. Difor var eg der so stutt. Tyskland stend her langt framfyre andre. Men det er heilt naturleg. Landet hev både so stor produksjon og so mange blinde, ikkje minst etter krigen.

Det var tydeleg å sjå i mange forretningar at tyskarane hadde framifrå hjelpemidlar. Tyskland hev sers utdanning for blindelærarar, som må gå på universitetet ei tid. Det vert sett store krav både til opplæringi og til dei som skal styra blindeskulane i Tyskland.

I Sverige stend det og sers vel til med opplæringi av blinde. I Lund er det ein skule for dei nedfallsjuke (epileptikarar) og heilt åndssvake.

I Växjö er ein forskule for blinde born og i Stockholm det største institut i Sverige. Det er eit veldig kompleks i ein utkant av byen, heilt for seg sjølv. Institutet hev og eigen forskule. Arbeidet var framifrå organisera. Eg la merke til at gymnastikkupplæringi hadde ein høg plass og soleis som blinde treng det. Likeeins var det eit rikt bibliotek med bøker som var skrivne um med blindeskrift. Friviljug opplæring i engelsk og tysk.

Um skulekjøkenupplæringi vart det sagt at heimane sette stor pris på den.

I Sverige driv dei og eit planfast arbeid til å styrkja fingrar, armar og føter på dei blinde.

Frå Stockholm gjekk turen yver Storlien til Trondheim, der eg skulde vitja Dalen skule.

(Etter «Agder Tidend»).

Punktskriftens velsignelse.

For et par måneder siden hadde vi en artikkel hvori en ung blind mann fortalte om hvilken betydning det hadde hatt for ham at han lærte punktskriften, slik at han igjen kunde lese. I aprilheftet av det utmerkede amerikanske blindetidsskrift «The Matilda Ziegler Magazine for the Blind» finner vi et rørende brev til redaktøren fra en gammel blind dame, hvori hun tolker sin store glede over alt det hun har fått gjennom denne skriften. Brevet kunne like godt være skrevet av en norsk blind, og vi gjengir det derfor her, da vi er sikre på at også våre seende venner vil ha interesse av å stifte bekjentskap med innholdet.

Peoria, Ill., 10. mars 1931.

Matilda Ziegler Publishing Co., Monsey, N. Y.

Hr. redaktør W. G. Holmes.

Jeg har lenge ønsket å takke Dem for den vennlighet De har vist ved å sende mig «Matilda Ziegler». Det er en vidunderlig bok (månedsskriftet er på 64 store sider), og det står så mye godt i tidsskriftet. Først leser jeg alltid «Current events» (Nyhetsavdelingen), så «The question box» (Spørsmålskassen), derpå «Experiences and suggestions for success» (Forsøk og forslag til fremgang), og så alt det andre.

Jeg er 71 år gammel nu. Da jeg var omkring 30, begynte jeg å bli dårlig på øinene, og i 45-årsalderen var synet næsten helt gått tapt. I en lang årrekke var jeg nu ganske avskåret fra å kunne lese noget selv. Mine venner leste i bibelen for mig og stundom litt i avisene. Dette var alt til jeg for 4 år siden lærte Moon-systemet (en relieffskrift som er en forenkling av det latinske alfabet). Jeg leste nu mange gode bøker fra blindeavdelingen på Chicago off. Bibliotek. Men jeg ønsket å høre mer om mitt eget land, om det som foregikk i De forenede Stater. Året etter lærte jeg derfor punktskriften (Braille-systemet), og i løpet av 10 måneder kunde jeg lese ganske bra. Den som hadde undervist mig, skaffet mig nu «Ziegler Magazine», og det frydet mig meget.

Jeg bor på et gamlehjem, og når jeg får det nye tidsskriftet den første i måneden, kommer nogen av de seende damene bort på værelset mitt og spør hvad jeg har lest i «Ziegler». De synes det er merkelig at jeg kan lese det alt sammen med fingrene og så fortelle det til dem. Det er to andre gamle damer her på hjemmet som er begynt å lære punktskrift; men det går smått. Jeg besøker dem derfor ofte på værelsene deres for å hjelpe dem eller for å lese høit for dem av bibelen eller av «Ziegler».

Det er så mange som spør om jeg ikke synes dagene er lange, og om jeg ikke føler mig ensom fordi jeg er blind. Jeg sier dem at jeg vet ikke hvad ensomhet er, og at dagene aldri blir for lange for mig, da jeg alltid finner noget å gjøre eller noget å hjelpe andre med. Jeg er meget lykkelig her på hjemmet, og all lesningen gjør at jeg aldri kjenner mig ensom.

Deres ærbødige

(Fric.) Anna Sehmer.

Det er godt gjort å lære sig punktskrift i 68-årsalderen. Imidlertid har vi lignende eksempler også her i landet. I Oslo var det således en enkefrue som lærte blindeskriften da hun var 72 år gammel. Hun blev meget flink til å lese og var en av de mest interesserte abonnenter på vårt ukeblad «Norges Blinde». I årenes løp fikk vi en rekke hyggelige brev fra henne, og i dem alle uttalte hun sin store glede over at hun igjen kunde lese, om enn på en annen måte enn før. Hun fulgte godt med i bladet helt til sin død (hun var da 82 år).

En annen Oslofrue lærte punktskriften i 61-årsalderen. Også hun er meget interessert i alt som står i ukebladet og sier selv hun er full av beundring over alt det blinde kan utføre. Selv er

hun svakelig og kan ikke arbeide stort; men lesningen er henne til megen opmuntring og adspredelse.

Av blinde i 40—50-årene som har lært sig punktskriften, har vi en hel del, og alle fremholder hvor meget det har hatt å bety for dem igjen å kunne følge med i det som rører sig i tiden. Og så dette at de takket være punktskriften kan komme i forbindelse med andre blinde som kan opmuntre og veilede dem, gi dem ny tro på sig selv og mot til igjen å ta livskampen op.

På Vestlandet hadde vi en lærer som mistet synet i 31-årsalderen. Han hadde nok alltid hatt litt svake øine, men ikke så meget at det hadde genert ham i hans arbeide. En dag mens han satt i skolestuen og underviste elevene, forsvant synet plutselig. Det var netthinneavløsning. Den tiden som nu fulgte, kunde ikke beskrives, fortalte han selv. Som rimelig er, blev den unge læreren rent fortvilet. At han var gift og hadde flere barn, gjorde stillingen enda verre.

Så kom han i forbindelse med Blindeforbundet. Ved siden av de økonomiske bekymringer var det dette at han ikke lenger kunde lese, som var det såreste og tyngste for ham. Men så fikk han lære punktskriften som igjen åpnet ham veien til de litterære skatter og til å kunne følge med i det pulserende liv. Aldri blev han trett av å fremheve at det var p u n k t s k r i f t e n som reddet ham fra å gi op alt sammen. Den unge læreren blev siden en meget aktiv blindesaksarbeider og var flere ganger med i forbundsledelsen, et par år formann. Det som interesserte ham aller mest, var biblioteksaken og de kulturelle spørsmål i det hele, noget som er lett forståelig. Takket være bøkene, bladene og samvære med andre blinde vendte også her livsmotet og virketrangen tilbake.

Da læreren mistet synet, var han så heldig å eie et hus med noget jord til. Ved å lese om hvad andre hadde kunnet makte på dette område, fikk han lyst til å prøve sig som småbruker. Han tok fatt med svineopdrett, hønsehold og fruktavl. Dessuten lærte han sig et lett håndverk som han kunde drive ved siden av. Også sine teoretiske kunnskaper fikk han praktisk nytte av. Han hadde alltid interessert sig sterkt for engelsk, og da det på engelsk finnes en meget rikholdig litteratur i punktskrift, fikk han anledning til å holde ved like og videre udtype sine sprogkunnskaper. Så begynte han å gi privatundervisning både i engelsk og norsk. Naturligvis var han litt nervøs til å begynne med; men det gikk bra, og elevantallet steg efter hvert.

De økonomiske forhold som var så mørke for den unge læreren da han mistet synet, blev også meget bedre end han hadde turdet håpe. Med sin pensjon, det han selv tjente, og litt støtte fra blindeforbundet nu og da klarte han sig ganske bra og fikk barna godt frem. Han uttalte selv så ofte at alt i første rekke skyldtes punktskriften. Den var det som gav ham lyset tilbake, og med lyset kom også motet og kraften og evnen til igjen å kunne utføre noget. Efter hvert kom han til å ta meget del i foreningslivet i sin

hjembygd, og han var utsending både til misjonsmøter, avholdsmøter og småbrukermøter. Da læreren døde for nogen år siden, var han en aktet og ansett mann.

Hvor uendelig mye det har å bety for dem som mister synet, dette at de igjen lærer å lese, har ingen forstått bedre enn den store engelske blindesaksforkjemper Sir Arthur Pearson, han som blandt meget annet opprettet og ledet St. Dunstan's, London, mønsterskolen for engelske soldater og sjøfolk som blev blinde i Verdenskrigen. Selv var han 49 år gammel da han mistet synet. Som seende hadde Sir Arthur gjort en strålende karriere innen den engelske presseverden. Han eide til slutt 6 av landets ledende dagblad og hadde kontrollen over et dusin andre store aviser og tidskrifter.

Sir Arthur sa: «Når de blinde lærer å lese, lærer de også å arbeide.» Dette gjelder naturligvis i første rekke dem som mister synet som yngre; men også for slike som blir blind i en eldre alder, er det uhyre viktig at de lærer punktskriften, så de kan få del i alt det de kan gi dem.

Med rette betrakter vi blinde punktskriftens oppfinner, franskmannen Louis Braille, som en av våre største velgjørere. Hans system som er like genialt som det er enkelt, brukes nu verden over og danner hovedgrunnlaget for blindeundervisningen i alle land. Braille fant ikke bare op et l e s e s y s t e m, men også et n o t e s y s t e m. Dette anvendes likeledes nu (med enkelte modifikasjoner) jorden rundt. Braille fortjener i sannhet det monument som er reist ham i hans fødeby.

Blindeforholdene i de forenede Stater.

Nogen nøiaktig statistikk over hvor mange blinde det er i De forenede Stater, foreligger ikke; men man anslår tallet til 80—100 000 og 75 pct. av dem menes å ha fått blindeskoleutdannelse.

Blindeskolene er i almindelighet opprettet og drives av de forskjellige stater. Nogen av skolene er likevel ennå private. Undervisningens omfang og verdi er meget uensartet i de forskjellige skoler. Enkelte steder er man enda ikke kommet lenger enn at det fremdeles er fellesundervisning for blinde og døve. Denne for begge grupper like uheldige ordning er for lenge siden opgitt i de fleste europeiske land. I mange land, f. eks. Norge, har den lykkeligvis aldri vært praktisert.

Andre blindeskoler i De forenede Stater hører til de beste undervisningsanstalter i verden. Tallet av internatskoler der borte er 48. Videre har 21 stater særklasser for blinde i de vanlige folkeskoler. Av blindelærere er det i alt 863, og 40 pct. av disse lærerne er blinde.

Perkins-instituttet i Watertown (en forstad til Boston) kan med full rett betegnes som en av verdens beste skoler. Det er op-

ført efter samme plan som de engelske universiteter med sine colleges. Skolen består derfor av en rekke småhus gruppert omkring en stor have. I hvert av disse husene bor en flokk elever med sine lærere. Undervisningen omfatter alle grader helt frem til studentereksamen. Videre blir der gitt opplæring i alle slags blindehåndverk, i havebruk, fjærfehold, husstell osv. Skolen har eget trykkeri, et stort bibliotek, en rikholdig samling av blindesakslitteratur, et interessant museum som inneholder alle slags apparater, maskiner og andre tekniske hjelpemidler som brukes av eller for blinde m. v.

Også mange andre blindeskoler i De forenede Stater bringer elevene frem til artium, f. eks. statsblindeskolene i Iowa, Kansas m. fl. Meget bemerkelsesverdig er den hjelpen blinde får i sin vanskelige studietid. For hver blind student betaler staten lønn til en foreleser eller sekretær. Dette gjelder f. eks. statene Arkansas, New York, Kalifornia og Missouri. I nogen byer (f. eks. Springfield, Illinois, og Albany, New York) har de seende studenter dannet klubber hvis opgave det er å hjelpe blinde studiekamerater.

I De forenede Stater er det naturligvis også et stort antall punktskriftsbiblioteker. 18 av dem er avdelinger på de offentlige biblioteker for seende. Somme av blindeavdelingene går op i 20 000 bind. Blindetrykkeriene er også mange, og det blir her trykt alle slags bøker og tidsskrifter. To av disse trykkeriene sender ut næsten komplette utgaver i punktskrift av velkjente tidsskrifter for seende, nemlig «The Reader's Digest i The American Printinghouse for the Blind, Louisville, og «World Work» i The Braille Institute of America, Los Angeles. Trykkeriet i Louisville fremstiller alle slags lærebøker for blinde, og det har til dette et årlig statsbidrag på 100 000 dollars (375 000 kr.). Nylig har det fått en ny, årlig statsbevilgning på 100 000 dollars til trykning av bøker beregnet på voksne blinde. Med en årlig statsstøtte på 750 000 kr. plus andre store inntekter er det jo klart at meget kan utrettes. — Også ved trykkeriet i Los Angeles er årsproduksjonen imponerende.

Blindes kår i De forenede Stater er ikke meget forskjellig fra stillingen i andre land. Der finnes en mengde blindeverksteder spredd utover hele landet; men betalingen er sjelden så god at arbeiderne kan leve av den. I alle byer og tettbebyggede strøk er det komitéer eller lokale organisasjoner som prøver å skaffe arbeidssøkende blinde fast beskjeftigelse. For de mer fremmelige har handelsvirksomheten vist sig å være den beste levevei, enten som selvstendig forretningsdrivende, som bestyrer av kiosker (som står under blindeorganisasjonenes kontroll) eller også som agenter eller representanter for forskjellige firmaer. Mange har gjort det meget godt innen forretningsverdenen, og dette har ført til at stadig flere og flere unge blinde utdanner sig for handelsvirksomhet

Man antar at næsten halvparten av blinde i De forenede Stater er mer eller midre selvforsørgende. I mange stater får trenge blinde statspensjon. Denne varierer mellom 10 og 50 dollars (kr. 37.50 og kr. 187.50) pr. måned.

Vi skal nu se litt på de forskjellige organisasjoner som arbeider til beste for blinde i De forenede Stater. Man kan dele disse organisasjonene i tre grupper:

1) Lokale foreninger eller klubber som har til opgave å skaffe blinde i vedkommende distrikt beskjeftigelse, avsetning for deres arbeider, få i stand utdannelseskurser, arrangere tilstelninger av underholdende art, hjelpe de blinde til å komme sammen med seende osv.

2) Organisasjoner som omfatter en hel stat. Disse sammenslutninger tar sig av slike saker som gjelder staten i sin helhet (undervisningen, lovgivning til beste for blinde o. a.), likesom de sørger for kontakten mellom de lokale foreninger, får i stand større blindesaksmøter o. s. v.

3) Organisasjoner som har hele Unionen til virkeområde. Av slike landsomfattende sammenslutninger må nevnes The American Association of Workers for the Blind (Den Amerikanske Forening av Arbeidere for Blinde) og The American Association of Instructors of the Blind (Den Amerikanske Forening av Blindelærere). Disse to organisasjoner holder kongress vekselvis hvert annet år til drøftelse av erfaringer og meninger og i det hele behandling av alle spørsmål til blindesaksarbeidets og blindeundervisningens fremme. Til blindelærerne hører også de såkalte «Home Teachers» (Hjemmelærere), som underviser eldre blinde i deres hjem, lærer dem å lese og skrive punktskrift og gir også opplæring i lettere arbeider. Utgiftene til blindeundervisningen bæres av de enkelte stater.

The American Foundation for the Blind (Den Amerikanske Stiftelse for Blinde), som begynte sin virksomhet i 1922, er den store centralorganisasjon for blindesaksarbeidet i De forenede Stater. Den har blandt annet et opplysningsbyrå og et statistisk byrå, driver forsøk med nye yrker for blinde, med nye tekniske hjelpemidler osv., leder blindesakspropagandaen over hele landet, utgir i vanlig trykk kvartalsskriftet «Outlook for the Blind», en rekke opplysende småskrifter m. v. Foundationen er også et bindeledd mellom alle blindeorganisasjonene i De forenede Stater.

Sist, men ikke minst må nevnes nok en landsomfattende virksomhet som synes å bli av stadig større betydning for Amerikas blinde. Det er det arbeide som drives av The Lions' Clubs (Løveklubbene). Medlemmene av disse klubbene hører til de velstående og dannede klasser (forretningsfolk, embedsmenn osv.). Det er nu over 1000 slike klubber rundt om i statene. Løveklubbene synes å ha gjort blindesaksarbeidet til spesialitet for sin filantropiske virksomhet. De beskjeftiger sig mer og mer med å skaffe blinde sysselsettelse, med å få omsatt deres arbeider samt med å skaffe dem adspredelser av forskjellig art. I en stat dek-

ker Løveklubbene blandt annet utgiftene til utgivelse av et månedsskrift for blinde. Alt det disse klubbene foretar sig, skjer med godkjennelse av og i nøie samarbeide med de resp. blindeorganisasjoner.

Vi må ikke glemme å nevne The American Association of Prevention of Blindness (Den Amerikanske Forening til Forebyggelse av Blindhet). I sin siste årsberetning (den 15-de i rekken) kan organisasjonen med stolthet peke på opprettelsen av 350 klasser for svaksynte barn i de vanlige folkeskoler, delt på 95 byer i 21 stater. I disse klassene blir det brukt bøker trykt med store typer. For å få boken i den riktige avstand fra og den rette stilling til øiet nyttes bevegelige innretninger. Videre er det sørget for de gunstigst mulige lysforhold. Undervisningen som foregår etter særskilte metoder, er like vidtgående som for normalt seende barn. Organisasjonen mener det vil trenge i alt 5000 svaksyntklasser, så enda er det meget igjen å gjøre.

(Vesentlig efter «Esperanta Ligilo»).

Ny fremgangsmåte for utdanning av blinde.

**En oppfinnelse av den kjente norsk-amerikaner redaktør
J. K. Grøndahl.**

Fra Minneapolis meddeles at den kjente norskamerikanske redaktør Jens K. Grøndahl, Red Wing, Minnesota, har fått patent på en oppfinnelse som menes å ville revolusjonære fremgangsmåten ved utdanning av blinde. Redaktør Grøndahl som eier og redigerer bladet «Red Wing Republican», er en av de mest fremtredende nordmenn i U. S. A. Han er således en av de 55 norskfødte personer som har fått plass i årets utgave av «Hvem er hvem» i Amerika.

12 år gammel kom Grøndahl til Amerika fra sin fødebygd Eidsvoll. Hans første amerikanske venn var en blind mann som gav ham undervisning i det engelske sprog. Gjennem dette vennskap i barneårene fikk Grøndahl sin store interesse for de blindes utdanning. Dette ledet ham videre til videnskapelige studier av forskjellige oppfinnelser for blinde. I en årrekke har han eksperimentert i sitt laboratorium — spesielt anlagt for øiemedet, og blandt annet stått i stadig konferanse med Thomas Edison som har vist ham megen interesse.

Hans arbeide er nu kronet med hell gjennem konstruksjon av en maskin for billig og hurtig fremstilling av lesestoff for blinde. Oppfinnelsen går ut på et system med benyttelse av perforerte ruller — i likhet med dem som brukes til elektriske pianoer.

Grøndahl har også syslet med andre oppfinnelser. Under verdenskrigen gjorde han således en betydningsfull oppfinnelse vedrørende undervandsbåter som den amerikanske regjering sikret sig.

Bestyreren av Oslo off. Skole for Blinde, hr. Røsegg, uttaler på foranledning at redaktør Grøndahls opfinnelse på sin måte er helt ny og synes meget interessant. Man savner imidlertid ennå nærmere enkeltheter, så det er vanskelig å ha noen sikker mening om oppfinnelsens praktiske betydning. Den avhenger også av hvor billige hr. Grøndahls apparater kan fremstilles. Alie arbeider for å lette blindes utdanning følger med spent oppmerksomhet overalt, og det vil også bli tilfellet hvad hr. Grøndahls patent angår. Tyskerne har hittil vært foregangsmennene på området. De er således nylig begynt med gramofonplater som bøker for blinde, Her hjemme benyttes ennå bare punktskrift efter Brailles system.

(Efter «Aftenposten»).

Også i våre amerikanske blindetidsskrifter har vi lest litt om redaktør Grøndahls opfinnelse; men de opplysninger som hittil foreligger om den, er så sparsomme at det er umulig å danne sig noget begrep om hvori den egentlig består, og om den virkelig kan få noen praktisk betydning. Foreløbig gjør en sikkert rettst i å stille sig avventende. I løpet av de siste 15—20 årene er det fra England, Tyskland, Østerrike, Russland, Amerika osv. kommet så mange meldinger om opfinnelse av «lesemaskiner» for blinde, den ene mer vidunderlig enn den andre. Alle er imidlertid blitt en total skuffelse, og for flere av dem har det vist sig å være det rene bluff. Dels har det dreiet sig om maskiner som skulde gjøre det mulig for blinde å lese vanlig trykk, dels har det vært en eventyrlig utvikling på gramofonens område. Det var lyktes å fremstille gramofonplater som kunde løpe i 3—4 timer, slik at hele bøker kunne gjengis på dem. Senere blev løpetiden redusert til 20 minutter; men også det er visstnok en overdrivelse. Det skal videre være gjort forsøk med å bruke bånd istedenfor plater, og nettopp nu kommer det fra Amerika melding om nok en opfinnelse på dette område. Det dreier sig her om en spole. Såvidt vi kan skjønne, må det være en kombinasjon av gramofon og radio.

Det er å håpe at redaktør Grøndahls opfinnelse virkelig må innebære noget positivt, slik at ikke også den blir en skuffelse.

«Blindesaken»s redaksjon.

Foreningen for Blinde, Oslo

holdt 23. april sin 71-de årlige generalforsamling under ledelse av styrets formann, dr. Fredrik Lindemann. Det blev fremlagt regnskap for 1930 og beretning om foreningens virksomhet i det forløpne år. Generalforsamlingen meddelte decharge for regnskapet. — Av styret uttrådte sekretær M. Steen som gjenvalgte. De gjenstående medlemmer er dr. Lindemann og major Henrik Aubert. Som suppleanter gjenvalgte fru advokat Karen Bugge, og som ny suppleant blev valgt dr. Ingolf Schjøtz. Til revisor gjenvalgte frk. G. Andersen.

I anledning av at Oslo Blindeskole i år har vært i virksomhet i 70 år, rettet skolebestyrer Røsegg en takk til Blindeforeningens styre for all støtte skolens elever har fått fra foreningen.

Av beretningen fremgikk at foreningens formue nu er kr. 301 403.92, hvorav kr. 168 840.97 tilhører det faste fond, og videre at det av enkefru Adolphine Holms dødsbo er mottatt en testamentarisk gave på 10 000 kr. Av disse midler skal det opprettes et legat til beste for eldre blinde i Oslo. I 1930 ydet foreningen hjelp til blinde med en samlet sum av 13 400 kr., det største beløp som noget år er delt ut.

Årsmøter.

Vestlandske Blindeforbunds 27de årsmøte

vil bli holdt i Bergen i dagene 19., 20. og 21. juni. De som ønsker at det skal søkes om fribilletter, må melde sig til V. B.s kontor, Rosenkrantzgaten 5, Bergen, innen 20 mai. Opgi hvilket selskap der skal søkes til, og fra hvilket stoppested billetten ønskes.

Formodentlig vil det også i år bli stillet til disposisjon et beløp for utdeling av feriebidrag, og de av V. B.s blinde medlemmer som ønsker å komme i betraktning ved utdelingen av disse, må innsende ansøkning herom innen 20. mai. Til samme tid må de som har saker som ønskes behandlet på årsmøtet, innsende disse.

H. E. Gj ø n.

Østlandske Blindeforbunds årsmøte.

Vårt 24-de årsmøte holdes på Oslo off. Skole for Blinde i dagene 22.—23. juni. Bestyreren har med vanlig imøtekommenhet ordnet det så at blinde deltagere kan få kost og losji på skolen, og man kan komme søndag 21. juni om eftermiddagen og bli til onsdag formiddag 24. juni. I år vil prisen bli noget mindre enn ifjor, altså under kr. 3.00 pr. døgn.

Alle som vil ha møte ved stasjon eller brygge, må opgi nøiaktig tid og sted for sin ankomst. Likeså må alle som ønsker at vi skal søke om fri reise for dem med skibene, opgi fra hvilket stoppested billetten skal gjelde, og hvilket selskap vi skal søke. Endelig må man avgi erklæring for at man ikke har nogen smittsom sykdom.

Saker som skal behandles på årsmøtet, bedes innsendt snarest. Det vil også i år bli bevilget bidrag til reise og opphold for dem som måtte trenge det. Jeg går ut fra at de fleste allerede er enig med sig selv om de skal reise eller ikke. La oss derfor få meldingen om deltagelse så fort som mulig. Senest må anmeldelsen komme 5. juni.

Vi håper på at mange kommer for å delta i forhandlingene, for å treffe gamle venner og for å hygge sig. Møtets program kommer senere. Alle meldinger om deltagelse og ansøkninger om bidrag bedes sendt undertegnede.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Nordenfjelske Blindeforbunds årsmøte.

Ved velvillig imøtekommenhet av bestyreren og bestyrerinnen på Dalen off. Skole for Blinde har N. B. også i år fått tillatelse til å holde sitt årsmøte på Blindeskolen. N. B.s 31. årsmøte vil da bli holdt der 1. og 2. juli, og tilreisende blinde kan få kost og losji på skolen fra 30. juni til 3. juli for ca. kr. 2.00 pr. døgn. De som ønsker å delta i årsmøtet, må melde sig til formannen i N. B., adr. Blindeskolen, Trondheim, og dersom de ønsker at forbundet skal sørge for følge til dem fra brygge eller stasjon, må de oppgi nøyaktig tid og sted. Alle som vil at forbundet skal søke om moderasjon for dem med dampskibene, må snarest oppgi hvad for dampskibsselskaper som skal søkes, og stedet de skal reise fra.

Saker som skal behandles av årsmøtet, må innsendes til formannen i god tid, så de kan komme med på saklisten, og viktigere saker skal efter lovene være innsendt senest en måned før årsmøtet. Møt så frem alle som kan, og la oss få et interessant og hyggelig årsmøte.

Blindeskolen, Trondheim, 24. 4. 1931.

Erik Harildstad,
varaformann.

Takk.

I vår tid er det ikke så lite som blir gjort for å bedre de blindes kår og spre lysglimt inn i deres tilværelse. Gledelig er det å merke at mange av dem som for lengre tid tilbake begynte å arbeide for blindesaken, fremdeles holder ut og hvert år utfører et stort og uegennyttig arbeide for denne. Vi kan således nevne at syforeningen «Lysglimt», Bergen, hvis leder er fru kaptein Ryland, i år passerte 10-årsdagen for sin virksomhet, og i disse 10 årene har den alltid vært villig til å støtte og hjelpe til med utlodninger og lignende som har vært arrangert i byen. Det er rent beundringsverdig å legge merke til hvor megen tid damene kan ha tilovers. Bortsett fra de håndarbeider som de forferdiger år efter år til våre tilstelninger, tar de alltid flittig del i arrangementene ved utlodningene.

Foreningen «Arbeidsgleden» har sine sammenkomster hos fru biskop Hognestad, og her finner man både blinde og seende damer ivrig optatt med forskjellige slags håndarbeider som skal brukes til tombolautlodning. Det var ikke så lite denne foreningen hadde fått ferdig til vår tombolautlodning som holdtes i dagene fra 20. februar til 8. mars d. å., og disse gevinster lokket mange av byens borgere til å forsøke lykken.

Til begge disse foreningene vil jeg herigjennem få lov å sende min hjerteligste takk, og likeså vil jeg få lov å rette en hjertelig takk til fru kjøbmann Brun som i flere år har stått som formann for arrangementet ved Bergensutlodningen. Jeg forstår godt hvad de i denne tid har ydet av interessert arbeide og tid for de blinde, og jeg vil igjen få lov å si alle som er med å spre lys blandt de blinde, min beste og hjerteligste takk.

H. E. Gjøen.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 9. 4. 1931. Til stede: Harildstad, fru Wolmar, Nergård, Nordberg og første varamann Haglund. — 1) Utsatt sak fra møte 20. mars. Etter innhentede opplysninger ved forbundets kasserer hr. G. Dybvig besluttet styret mot én stemme å innvilge lånet på betingelse av at det skaffes tilstrekkelig sikkerhet i fullt realisable verdier. — 2) Forelå søknad om lån eller garanti for lån 2200 (to tusen to hundre kr.) til bygning av verksted og våningshus. Saken blev besluttet utsatt for at man kunde innhente nærmere opplysninger. *Sekretariatet.*

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 8. april 1931. Til stede var: Gjøyen, Rydland, dr. Dethloff, frk. Steen og Johansen. — Til behandling forelå i alt 6 ansøkninger, hvorav én blev utsatt til et senere møte og 5 innvilget med et samlet beløp av 375 kr. — Enn videre forelå skrivelse angående salg av vevstol, som forretningsutvalget besluttet å kjøpe til en pris av 70 kr. for vevstol med tilbehør. — Forelå skrivelse fra Svend Opstad, Oslo, med tilbud om anskaffelse av bokmerker i celluloid som skulde selges til inntekt for forbundet i likhet med hvad som gjøres i Ø. B. Denne sak kunde ikke avgjøres av forretningsutvalget, hvorfor den blev utsatt til styremøtet i juni til endelig behandling. — Blev fremlagt og oplest foreløbig regnskap for Blindes Utsalg. *Sekretariatet.*

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 19. 4. 1931. 1) Siden siste møte var ved omsending bevilget 50 kr. til garn, 10 kr. og 50 kr. til sykehjelp, 10 kr. til reisepenger til arbeider på landet og 200 kr. til verksted. — 2) Bevilgedes 100 kr. til husleie for familien mens vedkommende gikk et kursus på Oslo off. Skole for Blinde. — 3) Bevilgedes to bidrag på 90 kr. til en måneds opphold på Rikshospitalet. — 4) Bevilgedes 150 kr. til å komme i gang med en kafé. — 5) Bevilgedes 100 til utdanning i musikk. — 6. Behandlede foreløbig utredning fra arkitekten for ombygning av Blindes Utsalg. Man besluttet å få overslag over hvad forandringen kommer til å koste efter det billigste utkast til omminnredning. *Sekretæren.*

Fra „Blindesakens“ ekspedisjon.

Idet vi takker alle som har betalt sin bladkontingent, henstiller vi høfligst til dem som ennå ikke har ordnet sitt abonnement, å gjøre dette snarest. «Blindesaken» koster kr. 2.00 (to kroner) året, og kontingenten innsendes under adresse: «Blindesaken», Bergen.

Adresseforandring.

Min adresse er nu: Skovveien 5, Oslo. Tel. 41 243.

Sigrid Sverdrup.

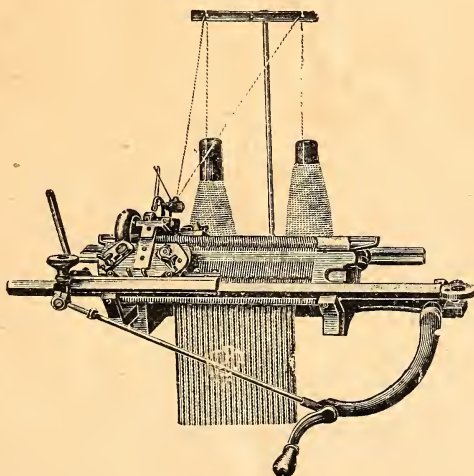
OSLO

STRIKKEMASKINER

FOR

HJEMMEINDUSTRI & FABRIKKER

BECKERTS VERDENSKJENTE
STRIKKEMASKINNÅLER

REKVISITA & NÅLER

TIL

ALLE TYPER

A/
S **PAUL SVENDSEN**

MASKINFORRETNING

OSLO

Bedste Kvalitet	Fineste Java & Moccabl.	à Kr. 1.80	pr. $\frac{1}{2}$ Kg.	Bedste Kvalitet
	— Special. Kaffe	- - 1.50	—	
	Fin Salvadorbl.	- - 1.38	—	
	God —	- - 1.25	—	

M. WEYDAHL

Wesselsgt. 2 — Hjørnet av Ullevoldsvei, Oslo — telefon 22813.

KORTEVARER OG PAPIRHANDEL

Stort udvalg i skrivesaker

Hegdehaugsv. 4. Telefon 10136.

D. Kogstad.

H. A. BRUN $\frac{A}{S}$

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

Inger Sørensen, Fiskeforretning, Oslo

Telegramadr.: „Inger“

DAGLIG TILFØRSEL AV FERSK FISK

Telefoner: 20273 — 20674 — 20368 — 25368.

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

Til Vestlandske Blindeforbunds medlemmer.

Jeg vil her minne om at alle som ikke har betalt sin kontingent for 1930, må innsende denne uopholdelig. Efter vedtak på styremøte 12. juni forrige år kan ingen regne med nogen økonomisk støtte av forbundet hvis man ikke har ordnet sitt medlemsskap til dette innen utgangen av mars måned, hvilken beslutning også blev godkjent av årsmøtet 13. juni 1930.

Samtidig skal jeg opplyse at de av V. B.s medlemmer som står tilsluttet Syketrygden i Bergen, likeledes må ordne sin premie for denne snarest, hvis utmeldelse vil undgås. Premiesatsene er:

For klasse 0 a	(inntekt	1— 300) kr.	1.00 pr. år.
- » 1—3 (	—	301—1500) »	5.00 —
- » 4 (	—	1501—2100) »	15.00 —
- » 5 (	—	2101—2800) »	20.00 —
- » 6 (	—	2801 og over »	30.00 —

H. E. Gj ø e n.

Oscar Spurchelands legat til Østlandske Blindeforbunds medlemmer.

Rentene for første halvår 1931 skal utdeles før Sankthans. Herav er 300 kr. til menn og 150 kr. til kvinner. Kristeligsinne håndverkere og andre håndens arbeidere har fortrinsrett. Opgi nøiaktig navn og adresse samt hvad pengene skal brukes til. Ansøknin- ger stiles til legatstyret og adresseres til Østlandske Blindefor- bunds formann, Langes gt. 7, Oslo, innen 5. juni d. å.

Formannen.

Brødrene Rosenlund ^A_SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***ANTON M. OLSEN***Urforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensygdomme**Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz**Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

Rapport fra Flydal.

Efter påske er blindesaksmøter holdt på følgende steder i Møre fylke: 12. april Grøtta Bedehus, Isfjorden. — 15. Steinøysund Skole, Smøla. — 16. Strandheim, Smøla. — 17. Veidholmen Bedehus, Smøla. — 18. Bratvær Bedehus, Smøla. — 19. Bratvær Bedehus. — 19. Råkets Bedehus, Smøla. — 20. Dyrnes Ungdomshus, Smøla. — 21. Stenstønes Ungdomshus, Smøla.

I slutten av april reiste sekretæren nordover til Helgeland, hvor det er tanken å arbeide fremover i mai og en del av juni.

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &
Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkrantz

Bergen

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 **FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION** BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 1967

Omsætter varer forarbeidet av Vestlandets Blinde, saasom
**Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker**

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER.

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:
Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon**„MARCEL“**

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

Til Bergens Trygdekasses medlemmer.

Våre syketrygdede medlemmer bedes være opmerksom på nedenstående sirkulære som Bergens Trygdekasse for nogen uker siden har sendt ut angående lægebehandling.

H. E. Gjæen.

Da det ikke har lyktes å få godkjent den kontrakt som forhandlerne for lægene og kassen i Bergen var enige om, vil medlemmene fra 3. mai 1931 måtte betale lægen selv, idet de etterpå av kassen vil få utbetaling efter offentlige takster.

For behandling efter 2. mai vil det således ikke bli utstedt lægerekvisjoner, men den syke kan henvende sig til den læge som ønskes og vil ved henvendelse til kassen med behørig kvittert regning få refusjon efter takster som er fastsatt av Socialdepartementet.

Mer enn én læge kan ikke benyttes for samme sykdom, uten forsåvidt at patienten blir henvist til spesialist.

Sykekasseboken må alltid medbringes til lægen og være i behørig orden. For å være i orden må boken være kvittert av arbeidsgiveren for alle dem som er innmeldt som pliktige medlemmer. For de frivillige medlemmer må boken være kvittert av Bergens Trygdekasse.

Premien for frivillig trygdet må alltid betales forskuddsvis.

De trygdede plikter å meddele lægen alle de opplysninger som er nødvendige for at lægen kan utferdige de påkrevde papirer for kassen.

Bergens Trygdekasse i april 1931.

Alfr. Myhrstad.

Gustav Melbrøen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

**Virk for
„Blindesaken“s
spredning i by
og bygd!**

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD A/S

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipstener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Husholdningskursus i Oslo også i år.

Ved velvillig imøtekommenhet fra frkn. Ambjørnrud har Ø. B. også i år fått anledning til å sette i gang et husholdningskursus for blinde kvinner på Husholdningsskolen Parkveien 62, Oslo. Det begynte 15. juni og varer i tre uker. Kurset med opphold er helt gratis for Ø. B.s medlemmer. For blinde kvinner fra de andre forbundene som får delta i kurset i den utstrekning plassen tillater det, vil utgiftene dreie sig om ca. 70 kr. Kurset ifjor var meget populært og lærerikt, og det samme vil sikkert bli tilfellet i år også.

Til Vestlandske Blindeforbunds medlemmer.

På grunn av de usikre tider med den truende konflikt i kystfarten o. l. vil V. B.s årsmøte bli utsatt til 28., 29. og 30. august førstkommende. De av V. B.s medlemmer som nu har meldt sin deltagelse, går vi ut fra også vil komme til høsten. Nærmere bekjendtgjørelse vil bli utsendt senere.

Bergen, 27. 5. 1931.

H. E. Gjøn,
formann.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

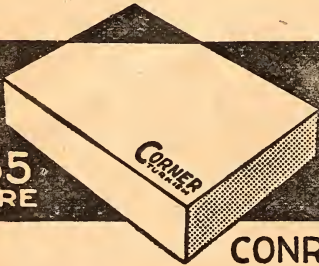
OSLO

CIGARETTER MED DET GRØNNE HJØRNE

En CORNER
som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Jordbruket og de blinde i Russland.

Størsteparten av Ruslands blinde er bosatt i landdistriktene, og det er ikke lett å finne en høvelig levevei for dem. Ganske naturlig er man blandt annet også begynt å tenke på jordbruket. Det Allrussiske Blindeforbund har nu latt foreta det første praktiske forsøk. Nogen kilometer fra byen Armavir som ligger ved Kubansjøen, har forbundets derværende avdeling med støtte av regjeringen kjøpt inn en eiendom på 700 mål. 5000 unge trær er gratis blitt overlatt avdelingen og plantet som lebelte rundt gården. I denne kolonien arbeider nu 20 blinde sammen med 5 seende slektninger. Foreløbig er også to andre seende beskjeftiget der, nemlig en maler og en tømmermann. Alt arbeide: Melkning, foring av dyrene, rengjøring av fjøsene osv., kan utføres av de blinde. Foret må man kjøpe enda; men opdyrkningen av eiendommen for å kunne skaffe mat til mennesker og dyr er begynt og drives med full kraft. 350 mål er allerede lagt under plogen. Beplantningen av en 40 mål stor have er likeledes påbegynt. Haveanlegget skal efter planene senere økes til 100 mål.

I fjøsene står for øieblikket 27 kuer og en okse. Dessuten er det 13 ungdyr. Melkesalget er sikret. Efter hvert som foretagendet vokser, øker imidlertid også vanskelighetene. Det mangler maskiner og såkorn.

Spørsmålet om de blinde landarbeideres lønn er enda ikke avgjort. Foreløbig får de fritt opphold og en kontantbetaling av 10 rubler (ca. 19 kr.) pr. måned. Da man håper litt efter litt å kunne skaffe arbeide for 150 blinde i melkeproduksjonen ved Armavir, må lønsspørsmålet senere få sin definitive løsning. Organisasjonen gjør sitt beste for å utvikle virksomheten og få den til å svare sig. Da foretagendet blev startet, fikk man av Kommissariatet for Sociale Saker en bevilgning på 50 000 rubler, og for ikke lenge siden støttet Det Allrussiske Blindeforbund kolonien med 10 000 rubler.

For et års tid siden opprettet Blindeforbundet et hønseri. Det er beliggende ca. 12 km. fra byen Kowrom. Allerede det første året har man kunnet selge høns og egg for 1500 rubler. Dette foretagende er nokså lite, og det kan ikke utvides da boligforholdene er dårlige. De blinde vil ikke opføre hus til sig før det blir sikret dem så mye jord at de kan drive både hønsehøld og kvegopdrett. Med store ofre og personlige savn har disse blinde pionerer strevet for å sikre projektets gjennomførelse. Målet er å skape en mønsterbedrift.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/S} ; Ved Muren ; **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/S GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

Eftertrykk ønskes!

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

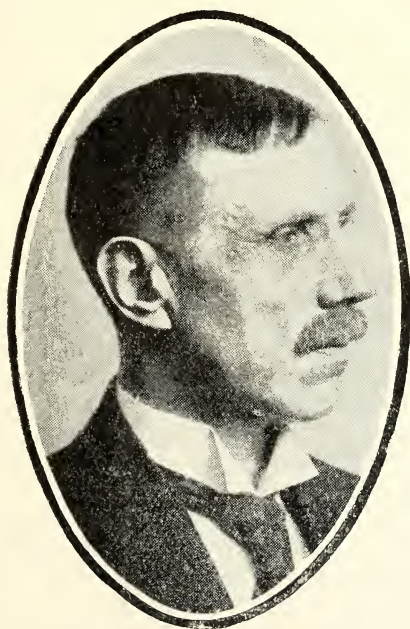
Telefon 3871

Nr. 6.

Juni 1931

20 årg.

50 år.

En av de fremste skikkelser innen vestlandsk og norsk blindesaksarbeide, formannen i V. B., H. E. Gjøen, fyller 16. juni 50 år.

Hans E. Gjøen er født i Hålandsdal (nær Bergen) nevnte dato 1881. Mesteparten av synet mistet han ved en øiensykdom i 18-årsalderen og blev helt blind et par år senere. Årene 1900—1904 gjennomgikk han Klæbu Blindeskole, hvor han fikk opplæring i skomakeri. Etter endt skolegang arbeidet han i 9 år som skomaker, dels alene, dels sammen med en kamerat og dels hos en seende mester.

I 1913 blev Gjøen bestyrer av Blindes Arbeidskontor som senere gikk over til å bli Blindes Utsalg, Bergen. Mange og store

vanskeligheter var det å overvinne av økonomisk og annen art; men med aldri sviktende interesse og uopslitelig energi arbeidet han bedriften jevnt og sikkert fremover fra år til år. Etterat Blindes Utsalg var omdannet til aktieselskap, fratrådte Gjøen som bestyrer, og i 1926 overtok han stillingene som forbundets bibliotekar og vaktmester i Blindes Hus, Bergen, som var innkjøpt et par år tidligere. Alt Gjøens arbeide har vært preget av en sjelden samvittighetsfullhet og plikttroskap, og det har da også båret rike frukter. Eksempelvis kan nevnes at biblioteket i de årene han har stått i spissen for det, har gjennomgått en overordentlig rask utvikling.

Gjøens navn er uoppløselig knyttet til V. B. I den grad er dette tilfellet at de to tingene så å si er blitt ett. Han var en av forbundets stiftere i 1904. Ja, vi tror næsten Gjøen var den første som kastet ut tanken om dannelsen av et kameratforbund. Sikker er det iallfall at han vinteren 1904—05 utførte alt det forberedende arbeidet, sendte ut oppropene til de blinde på Vestlandet om å slutte sig til forbundet og gjorde de mange personlige henvendelser til Vestlandets blinde om å melde sig inn i sin egen organisasjon. Det var også Gjøen som planla og ordnet alt m. h. t. forbundets første årsmøte i Bergen sommeren 1905. Hjelmtveit og flere andre av de unge stifterne var ikke ferdig på blindeskolen før til ferien dette året.

I årene 1905—13 var Gjøen forbundets kasserer, og da Hjelmtveit sistnevnte året fratrådte formannsstillingen som han hadde innehatt siden 1905, blev Gjøen hans efterfølger som forbundets leder, noget han var til 1915. I 1927 blev han igjen valgt til formann og er det fremdeles. I denne tiden har han også på en utmerket måte ledet forbundets kontor og sekretariat.

Gjøen har ikke bare lenger enn nogen annen blind sittet i V. B.s styre, men han har i årenes løp også vært medlem av en rekke komitéer av forskjellige slags.

Også i N. Bf. har Gjøen gjort en meget betydelig innsats. Han har vært offisielt med på 6 av de 10 landsmøter, dels som styremedlem i N. Bf. og dels som representant fra V. B., og to andre av møtene har han deltatt i som privatmann.

Levende interessert som han alltid har vært for de forskjellige spørsmål, har Gjøen i årenes løp vært en flittig bidragsyder til „Norges Blinde“ og „Blindesaken“, og han har også skrevet adskillig om vår sak i dagspressen.

Gjøen har aldri spart sig når det gjaldt å fremme kameratenes vel. Utrettelig har hans virke vært. Blindesaksarbeidet er for ham blitt en livssak, en del av ham selv. Når V. B. tross nedgangstidene står såvidt bra på de forskjellige felter som tilfellet er, skyldes dette sikkert i første rekke formannens dyktighet, påpasselighet og planmessige ledelse.

Gjøen blev i 1917 gift med frk. Josefine Åsebø. I henne fikk han en god støtte i sitt arbeide, og blinde kamerater har alltid

vært velkomne i deres hyggelige og gjestfrie hjem. Parret har tre kjekke barn, to piker og en gutt.

Vi hyller Gjøen hjertelig på 50-årsdagen, takker ham varmt for alt strevet i de 27 årene som nu er gått siden han som ganske ung kom med i blindesaksarbeidet, og vi håper at vi ennå lenge, ienge må få nyte godt av hans rike erfaring, hans store innsikt, hans omtanke og hans trygge ledelse. Lykke og hell i årene som kommer både for vår avholdte formann og for den saken han har så kjær og har ofret så meget for!

E. I.

Omkring verdenskonferansen i New York til fremme av blindesaksarbeidet.

Våre Amerikafarere kom i første halvdel av mai hjem igjen. I «Aftenposten» og «Trondhjems Adresseavis» har lærer Karterud skrevet nedenstående overordentlig interessante artikkel om Amerikabesøket.

Den 13. april åpnedes i Internationale House i New York den første virkelige verdenskonferanse til fremme av blindesaksarbeidet. Helt siden den forberedende kongres i Wien 1929 var det både i Amerika og Europa arbeidet energisk og målbevisst for å få denne konferanse i stand. De tre største blindeorganisasjoner i U. S. A. påtok sig arrangementet og det økonomiske ansvar, og i mars 1930 var man kommet så langt med det forberedende arbeide at president Hoover kunde sende ut offisiell innbydelse til praktisk talt alle civiliserte land på jorden. Nu vokste tilslutningen raskt, og ved konferansens åpning var ikke mindre enn 35 nasjoner representert. Iberegnet ledsagere for de blinde utsendinger og noen få særskilt innbudne æresgjester var det ca. 125 deltagere, derav ca. 60 europere. Fra U. S. A. møtte 24 utsendinger, så kom Meksiko, Mellem-Amerika og Syd-Amerika med sine representanter og endelig utsendinger fra de fjernere land: India, Kina, Japan, Australia, Egypten og Syd-Afrika. Dessuten blev møtene alltid overvært av en mengde interesserte.

Det var en på blindesakens område overordentlig representativ forsamling. Aldri før hadde så mange av verdens mest fremstående blinde og så mange av deres ypperste seende forkjempere satt hinannen stevne for å rådslå om hvordan man best skulde kunne vinne seier over blindheten.

Her sitter den trauste, stillfarende Robert B. Irwin, han som kanskje mer enn nogen annen har lagt ryggen til for at denne konferanse kunde komme i stand. Han er fra Cleveland, mistet synet i 5-årsalderen, men stod likevel med glans i konkurransen med sine seende kamerater ved eksamen efter eksamen. Da han var ferdig med sine studier, virket han som skolemann i Cleveland i 14 år. I denne tid arbeidet han blandt annet ivrig for å få

i stand en ordning slik at også blinde og svaksynte barn kunde få motta en tilfredsstillende undervisning i den almindelige folkeskole. Dette lyktes så godt for ham at hans arbeidsmåte er tatt til mønster i andre storbyer i U. S. A. Etter Irwins prinsipper får de blinde og de svaksynte barn spesiell undervisning i morsmål og regning, men i de andre fag undervises de sammen med sine seende kamerater i de respektive klasser. På den måten trengs det ved en stor folkeskole bare én lærer ekstra til de svaksynte barn i hele skolen og én lærer til de blinde barn, og så undgår disse barn anstaltlivets mange ulemper og får utvikle sig fritt sammen med de seende.

Men Irwin vilde gjøre mer for de blinde. Han vilde hjelpe dem også etter skoletiden, for han visste at det er da vanskelighetene melder sig for alvor. Derfor gikk han i spissen for en flokk varmhjertede menn og kvinner og fikk i New York oprettet „The American Foundation for the Blind“, som under hans ledelse har arbeidet sig frem til å bli den fremste og mest innflytelsesrike blindeinstitusjon i statene. Derfra ledes en storstilet propaganda for blindesaken over hele republikken, der prøves og uteksperimenteres nye hjelpemidler, der samles alle mulige opplysninger vedrørende de blinde, og dit kan hver enkelt blind trygt vende sig for å søke hjelp i råd og dåd.

Senatoren Thomas Gore og den verdensberømte forfatterinne Helen Keller hører også til Amerikas merkeligste blinde. De var begge blandt talerne ved konferansens åpning.

Lederen for den tyske delegasjon er syndikus dr. Carl Strehl. Han er født i Berlin 1886 og blev sjømann i 15-årsalderen. Under et opphold i New York mistet han synet ved et ulykkestilfelle i 1906. Han lærte sig hurtig punktskrift og tok med energi fatt på å studere moderne sprog. I 1921 tok han sin doktorgrad ved universitetet i Marburg, men da hadde han alt lenge arbeidet i blindesakens tjeneste. Blandt annet hadde han fått stiftet en forening av Tysklands blinde akademikere og oprettet studieanstalten for blinde i Marburg, hvis leder han fremdeles er. Denne anstalt har utdannet en rekke blinde akademikere, og den ovennevnte forening har utført et glimrende arbeide ved å skaffe de uteksaminerte kandidater stillinger. Den blinde professor i filosofi dr. Wilhelm Steinberg og dr. Gaebler-Knibbe hørte også til de fremtredende medlemmer av konferansen.

Lederen for den italienske delegasjon, kaptein Aurelio Nicolodi, mistet synet i verdenskrigen. Nu er han rektor ved Nasjonal-instituttet for voksne Blinde i Florens og formann i landsorganisasjonen for de italienske blinde. Han er en kraftkar, og da han dessuten er en av Mussolinis nærmeste venner, har det italienske blindesaksarbeide under hans ledelse alt båret rik frukt. Nicolodis beste hjelpere er den blinde professor Augusto Romagnoli.

Frankrikes fornemste representanter, direktør Paul Guinot og professor Pierre Villey, er begge blinde. Især professor Villey

nyter stor anseelse i sitt hjemland. Han er født 1879 og mistet synet i 4-årsalderen. Etter å ha avlagt de mest glimrende eksmener, alltid ved samme skoler som hans seende kamerater, tok han doktorgraden i fransk litteratur og har nu i en årrekke virket som professor ved universitetet i Caen.

Englands mest fremstående representant er kaptein Ian Fraser. Han mistet synet da han 18 år gammel førte sitt kompani i slaget ved Somme. Så kom han til St. Dunstan's, den berømte anstalt ved London til opplæring av krigsblinde, og hans fremragende evner gjorde at han snart kom inn i administrasjonen der. Dessuten begynte han mer og mer å ta aktiv del i politikken, og fra 1924 til 1929 var han medlem av det engelske parlament.

Konferansens forhandlinger varte i fire dager, fra 14. til 17. april, og blev ført i Hotel Pennsylvania, hvor også de fleste av deltagerne bodde. Samtlige foredrag var på forhånd trykt og tilstillet deltagerne, og for å spare tid var det ordnet slik at hver foredragsholder bare fikk disponere 10 minutter for å gi et resummé av sitt foredrag. Dette hadde også den fordel at man før forhandlingene begynte kunde få forberede sig på de innlegg i diskusjonene som man vilde komme med. Konferansen hadde fem offisielle språk: Engelsk, fransk, tysk, spansk og italiensk. Talerne snakket mot en mikrofon og blev umiddelbart tolket i hodetelefoner som var anbragt ved hver stol. Dette system vilde ha virket aldeles utmerket dersom bare foredragsholderne vilde ha snakket langsomt og gitt tolkene litt tid til å oversette, men det gjorde de som regel ikke. Om kveldene var det arrangert frie diskusjoner for mindre grupper, gjerne tre-fire samtidig, hvor hvem som hadde lyst kunde få være med og delta. Ved de offisielle møter kunde nemlig ingen andre enn de delegerte få uttale sig. På grunn av disse rasjonelle arrangementsopnådde man å få nær sagt alle mulige blindesaksproblemer diskutert, og alle som hadde noget viktig å komme frem med, kunde få anledning til å uttale sig. Ifølge konferansens regler var det ikke adgang til å vedta resolusjoner, men ved de avsluttende forhandlinger 29. og 30. april konstituerte deltagerne sig som et verdensråd og nedsatte en eksekutivkomité på ni medlemmer, som fikk i oppdrag å arbeide videre med de viktigste saker. Som hovedsete for eksekutivkomitéens arbeide skal det oprettes et fast internasjonalt byrå i Paris. Finansieringen av dette byrå er alt sikret for tre år, idet to amerikanere har stillet det nødvendige beløp til disposisjon. Medlemmer av eksekutivkomitéen er blandt annet Mr. Robert B. Irwin fra U. S. A., kaptein Nicolodi fra Italia, dr. Strehl fra Tyskland, direktør Guinot fra Frankrike og generalsekretær Eager fra England. Også de nordiske land har fått en representant, idet direktør Alrik Lundberg fra Stockholm blev innvalgt i komitéen. Direktør Lundberg som nu er 64 år, har i en hel menneskealder stått som leder av det svenske blindesaksarbeide. Han er selv blind og har ofret hele sin store arbeidskraft og sin rike

begavelse i arbeidet for å hjelpe sine skjebnefeller. Hvert år samler han inn blandt privatfolk omkring 90 000 kr. til dette formål, og han er i pressen blitt karakterisert som „Sveriges skickligaste tiggare“. Han har tidligere deltatt i en rekke europeiske blindekongresser, og hans skarpe intelligens og glimrende vel-talenhet i forbindelse med hans store sprogkunnskaper har gjort at han alltid har spilt en fremtredende rolle.

En av de aller viktigste saker som blev behandlet på konferansen, var den såkaldte Blindhetserstatning. I de fleste land arbeides det nu på å opnå en statspensjon til hver ubemidlet blind. Lengst er man i så henseende kommet i U. S. A., hvor de blinde får årlig pensjon i 21 av de 48 stater. Pensjonens størrelse varierer fra 100 til 500 dollars. Også i Danmark får de blinde siden nogen år tilbake invalidepensjon, for tiden ca. 700 kr. årlig, og i Sverige arbeides det nettop nu med saken i regjeringen, men her i landet er spørsmålet ennå på det rent forberedende stadium.

Det nærmeste formål med konferansen var å gi alle verdens eksperter på blindesakens område anledning til å komme i personlig kontakt med hverandre, så vel ved offentlig diskusjon som ved mer privat samvær, og dette siste var sikkert ikke det minst viktige. Man intervjuet hinannen av hjertens lyst, og alle brente av iver efter å komme frem med de tanker og personlige erfaringer som de trodde kunde bli til nytte for andre.

I forbindelse med konferansen var det arrangert en utstilling av spesielle apparater og andre hjelpemidler for blinde. Desverre hadde de utenlandske deltagere ikke før i siste liten fått beskjed om å ta med sig utstillingsgjenstander av interesse, men det var likevel en hel del å se der både av nytt og gammelt, og særlig var avdelingen Undervisningsmidler fyldig representert. Stor oppmerksomhet vakte en ny oppfinnelse „The Printing Visagraph“, en maskin som kan overføre almindelig sorttrykk til en slags relieffskrift, som kommer frem på en tynn aluminiumsplate og kan avleses med fingrene. Det er en genial oppfinnelse, men foreløbig har den liten praktisk betydning. For det første er det en stor, komplisert og ømtålig maskin, som antagelig vil falle svært kostbar i anskaffelse (foreløbig er det bare fremstillet en prøve-modell). For det andre er den skrift som fremstilles på aluminiumsplaten, sen og vanskelig å lese. Den er en reproduksjon i stor målestokk av sorttrykkbokstavene, og det vil kreve lang tid og iherdig øvelse for den blinde å opnå så stor leseferdighet at han kan avlese bokstavene efter hvert som de kommer frem på platen, ca. 3 bokstaver pr. sekund. Men kunde man komme så langt at maskinen kunde fremstille Brailles punktskrift vilde det være en helt annen sak. Da vilde maskinen bli av næsten uvurderlig betydning.

Forat deltagerne i konferansen også kunde få sette sig litt inn i det amerikanske blindesaksarbeide i praksis, var det arrangert en ni dagers studiereise i åtte av de nordøstre stater. Man fikk

se flere av statenes beste og mest moderne blindeskoler, verksteder, punktskriftsbiblioteker og blindehjem. Likesom hos oss er de aller fleste voksne blinde sysselsatt som håndverkere. Menene driver mest med tilvirkning av børster, kvinnene med vevning og maskinsøm. Det var forbausende å se med hvilken ferdighet selv helt blinde kunde behandle en almindelig Singer symaskin. Børstetilvirkningen foregår helt maskinmessig, og hvis man ikke hadde sett det, vilde man neppe trodd at det lar sig gjøre å lære folk som er helt uten syn, til å betjene de temmelig kompliserte maskiner som der blev anvendt. Man måtte uvilkårlig resonere som så at når de blinde kan betjene disse maskiner, må de også kunne læres op til å betjene visse maskiner i vår almindelige industri, og kunde vi her i landet få anbragt et par hundre blinde som industriarbeidere på almindelig lønn, vilde blindesakens økonomiske problem være ført et godt stykke nærmere sin løsning.

I alt skal det være omkring 100 000 blinde i statene, og det er da ikke så underlig at man treffer dem i alle mulige stillinger, helt fra tiggeren til senatoren, men i enkelte tilfelle var det likevel en fryd å konstatere hvordan rike evner og seig energi kan bryte sig vei tvers igjennem alle blindhetens hindringer. Hvem skulde f. eks. trodd at en av de mest anerkjente praktiserende læger i Filadelfia hadde skaffet sig sin utdannelse og oparbeidet sig sin store praksis som helt blind. Han hadde spesialisert sig på nerve- og hjertesykdommer og holdt nu blandt annet også forelesninger for de medisinske studenter ved universitetet. Og Helen Keller, den blinde og døve forfatterinne som nu er blitt så berømt der borte at hun får 800 dollars for å tale fem minutter i radio!! Hun må naturligvis i almindelighet bruke tolk, men hun snakker i hvert fall så tydelig at når man har hørt på henne i nogen minutter, vil man uten videre kunne forstå det meste av hvad hun sier, og bare ved å legge to fingrer på strupen eller lebene kjenner hun hvad andre sier til henne.

Overalt hvor vi kom, blev vi mottatt med den største gjestfrihet. Selve president Hoover tok imot oss i Det hvite Hus og gav oss et hjertelig håndtrykk. I det hele fikk man inntrykk av at blindesaken blev omfattet med stor sympati både av høi og lav. Pressen gjorde et utmerket propagandaarbeide i den tid konferansen pågikk, og det blev holdt en mengde offisielle tilstelninger for deltagerne. I det hele tatt fikk denne verdenskonferanse en overordentlig stor reklamemessig betydning for det amerikanske blindesaksarbeide, men det hadde våre forkjempere der borte også ærlig fortjent.

Halvdan Karterud.

Professor Kr. Nyrop.

En blind dansk sprogforsker.

Vi har flere ganger her i bladet omtalt at man i de store kulturland har blinde professorer. Også her i Norden har vi hatt en blind universitetslærer. Det er professor Kr. Nyrop i Kjøbenhavn, som nylig er avgått ved døden, 73 år gammel. I anledning av hans 70-årsdag (11. januar 1928) skrev bladet «Kjøbenhavn» følgende om ham som vi gjengir efter «Dansk Blindesamfund»:

En dansk blind har vi da som er kjent langt ut over vårt lands grenser, nemlig professor Kr. Nyrop, som 11. januar fylte 70 år og i den anledning var gjenstand for overordentlig hyldest.

I 40 år (først som docent og fra 1894 som professor) har Nyrop virket som lærer i romanske sprog og litteratur ved universitetet i Kjøbenhavn. Ved sine videnskapelige arbeider, sin omfattende og allsidige viden, sin levende fremstillingsevne og sine overordentlige pedagogiske anlegg har han kastet glans over den lærerstol han har beklædd, og dermed over vårt universitet. Når interessen for fransk åndsliv og kultur i de senere år er steget bemerkelsesværdig, har professor Nyrop sin del av æren herfor. Han har ikke alene utadtil vært det offisielle Frankrikes selvskrevne privatgesandt her i landet, men gjennom den klarhet, den mønstergyldige overskuelighet som preger hans lærebøker, og tillike gjennom den videnskapelige metode i forbindelse med hans sanne humane dannelse, livfulle, klare fremstilling og dype kjenn-

skap og kjærlighet til emnet, noget som karakteriserer hans forelesninger, har han smukt representert vesentlige sider av fransk ånd.

Professor Nyrop hadde den lykke å bli student i rette tid. Nettop i de år hvori hans ungdom falt, var nye, fruktbare metoder til vitenskapelig forskning av så vel filologi som litteratur dukket op. De lærde var ennå ikke så spesialisert som de senere er blitt. De var allsidig orientert. Det var mulig for dem med utbytte å fordype sig i alle arter av åndsliv. De var humanister, og denne alsidighet i dannelsen gav deres verker en varme, et perspektiv og en skjønnhet som utmerket lot sig forene med arbeidenes vitenskapelige verdi. Datidens vitenskapelige atmosfære var ladet med muligheter. Høit begavet og hurtig i opfatningen, logisk og systematisk i tenkning, med en fantasifull, sikker kombinerings-evne og en eventyrlig arbeidskraft, således rustet, ivrig optatt av vitenskapelige interesser, reiste Kr. Nyrop til Paris og fikk der til lærere to av den romanske filologis banebrytere. Gaston Paris og Paul Meyer. De blev tillike hans venner. Gjennem dem blev han ført inn i den moderne vitenskap, gjennem dem blev hans interesse styrket for filologiske, kulturhistoriske, folkloristiske og litterære emner. Han vendte hjem, blev magister, erhvervet universitetets gullmedalje, blev dr. phil., dosent og senere professor.

I de år Kr. Nyrop har virket som universitetslærer, har han foruten sin lærergjerning utfoldet en omfattende litterær virksomhet. Hans hovedverk, de fem store på fransk skrevne bind: „Grammaire Historique de la Langue Francaise“, er en lærebok som fyldestgjørende bare kan karakteriseres som et mesterverk. Stoffet er ypperlig ordnet, preget av anskuelighet, lett å finne sig til rette i og fremstillet med en lysende klarhet. Den har derfor også vunnet innpass ved de fleste av verdens universiteter og — hvad som er mest bemerkelsesverdig — endog ved franske universiteter. Med særlig henblikk på dansk universitetsundervisning har professor Nyrop skrevet en rekke ypperlige mindre lærebøker: Lydlære, verslære, lærebøker i italiensk og spansk samt flere antologier. Ved siden av denne produksjon av lærebøker har professor Nyrop skrevet en rekke mer populære bøker som har vakt så stor opmerksomhet at de fleste av dem er trykt i flere opplag. Mest kjent er vel de åndfulle bind om „Ordenes Liv“ og de interessante seks bind om „Fortids Sagn og Sange“. Som medlem av Videnskabernes Selskab har Nyrop i selskapets skrifter skrevet en rekke mindre, vitenskapelige avhandlinger og studier.

For sin vitenskapelige innsats har professor Nyrop overalt vunnet anerkjennelse. Han er korresponderende medlem av mange utenlandske vitenskapelige akademier og æresdoktor ved Sorbonne. Han har holdt forelesninger ved College de France, i Strassburg, i Gøteborg og ved Sorbonne. Også Italia og Spania har hedret ham.

Det vilde i høi grad være ufyldstgjørende selv i en kortere

omtale av professor Kr. Nyrop å forbigå den heroiske ophøiethet hvormed han tungt rammet av skjebnen i mer enn 20 år har båret den øiensykdom som har gjort det umulig for ham å arbeide uten sekretær. Denne smerte har han båret som en helt. Hver morgen har han sittet i sitt studerværelse og begynt arbeidet med sin sekretær, og hverken hans forelesninger eller hans videnskapelige verker har vært merket herav.

Da professor Nyrop i de siste 25 årene var blind, har mange undret sig over at han kunde utføre sitt enorme arbeide som videnskapsmann. «Politiken» har derfor bedt hans sekretær om å fortelle litt om hvordan hans arbeidsdag formet sig. «Hans øine» skriver:

— God morgen, hr. professor.

Klokken var 10. Professoren satt i lenestolen. Ungdommelig og kvikk sprang han op.

— God morgen, god morgen, hvordan har De det? — Og hjemme?

Alltid nogen vennlige ord til velkomst.

— Vær så god å gå inn.

Jeg gikk inn i det store, lyse arbeidsværelse med utsikt til de grønne trær, den gamle gård, den rødkantede, gamle mur ut mot Skindergade. Det stod to store skrivebord like overfor hinannen. Jeg skulde alltid gå først inn ad døren og sette mig på min plass. Selv gikk professoren langs flygelet, lukket døren og satte sig ved sitt skrivebord, alt sammen uten nogen vanskelighet. I begynnelsen forsøkte jeg å hjelpe ham; men hjelp var ganske overflødig. Han kjente alle de rumlige forhold altfor godt.

Professoren tok en manuskriptpakke frem. Det var sjette bind av hans store grammatikk det gjaldt.

— Vi kom til § 128, sa han, og tallet var alltid riktig.

— Vær så god. Han rakte mig manuskriptet, og så begynte arbeidet. Jeg leste op hvad som tidligere var skrevet, leste de mange sedler med sproglige eksempler, leste op av de håndbøker som skulde brukes — og professoren var med i det hele. Naturligvis gikk alt med meget små skritt, men intet blev derfor vanskelig; for alt var godt til rette lagt og satt i system. Professor Nyrop visste hvor alle hans bøker stod. Alle håndbøker i arbeidsværelset — og det var mange — kunde han selv ta. Han kjente dem alle, følte på dem og kjente dem efter størrelse, ryggens fasong, tykkelsen o.s.v. Han rakte mig alltid boken, så den var til å slå op og lese i, aldri på hodet — og jeg lærte snart å gi den tilbake på samme måte; for ellers — professoren kunde godt være streng: Det skulde være orden i allting.

— Nå, skal vi gå videre i grammatikken. Jeg leste op. Professoren dikterte på fransk. Når jeg hadde skrevet det siste ord, sa jeg det høit, og så blev det diktert videre. Jeg leste op hvad jeg hadde skrevet; men det blev filett lenge på en paragraf før professor Nyrop var tilfreds med den.

Slik gikk det til kl. 12. Så spiste vi frokost. Den elskelige

professorinne kalte oss inn og tok sin mann under armen.

Om ettermiddagen tok vi igjen fatt. Kl. 1—1½ med korrekturlesning eller med å besvare den omfangsrike korrespondanse. Jeg fikk et brev ad gangen, og når det var lest og besvart, fikk professoren det hele over til sig igjen. Brevene blev lagt på et bestemt sted på hans skrivebord. Han var stadig med, selv i de minste ting! Hans system var glimrende, og det blev gjennomført på alle områder. Hans store samlinger av ord, uttrykk og artikler var ordnet i forskjellige skuffer med sedler i konvolutter, og han kjente det alt sammen så godt at han kunde gå hen og ta en konvolutt, vise mig den og si hvad som var i den. Det var alltid riktig.

Vi gikk tur ved 3—4-tiden, ofte i Ørstedparken og Latinerkvarteret. Professoren bestemte hele turen. Han underholdt sig alltid livlig med mig, diskuterte dagens og tidens problemer, fortalte oplevelser om brødrene Brandes, især om Georg, om sin ungdomstid og gamle dager og anstillet gjerne sammenligninger med de nye tider.

Før middagen kl. 7 arbeidet vi ennu et par timer. Professoren var meget sjelden trett. Det var jeg derimot. Det blev utrettet adskillig på en slik dag hos professor Nyrop.

Professor Nyrop var gift med en norsk dame, Margrethe Schielderup, datter av byfoged Schielderup i Kristiansand S. og søster av malerinnen Leis Schielderup. Hun var sin manns uundværlige støtte og fulgte ham overalt, om det så var i Videnskabernes Selskap, hvor ingen uten medlemmer ellers har adgang, men hvor hun blev mottatt med stor honør. Som takk for de tjenester hun ved å hjelpe sin mann i hans arbeide hadde ydet Frankrike, blev hun utnevnt til ridder av Æreslegionen.

Med rette er man i danske blindesakskretser stolte av professor Nyrop og vi blinde i de andre nordiske land er det også.

Reisesekretærvirksomheten i Nordenfjelske Blindeforbund.

Som en vakker avslutning på arbeidet i første kvartal arrangerte jentelaget „Vårsol“ på Harøy i Romsdal en Blindesakskveld 29. mars. Fra jentelagets formann, frk. Laura Breivik, fikk jeg allerede tidlig i vinter melding om at de ønsket å få i stand en basar, og at de svært gjerne så at jeg vilde komme og gjeste dem. Det blev så ordnet slik at dette festlige samvær blev bestemt til Palmesøndag, 29. mars.

Fra Trondheim reiste jeg torsdag 26. Været var rusket, og vi fikk over Hustadvika et aldeles forrykende vær, så en av og til måtte studere på hvad som var op og ned i lugaren. Kom da til Molde fredag morgen, en del forsinket og uvel av den stadige rulling over Vika. Stort bedre var det ikke lørdag da

jeg skulde avsted med lokalskibet fra Molde. Stormen raste; men jeg var bestemt på å bli med så fremt skibet gikk. Det blev en underlig dans. En motorbåt som heter „Sira“, var farkosten, og den var nærmest å betrakte som et lite nøtteskall på det oprørte hav.

Da vi kom ut i fiskeværene, blev vi opmerksom på at det om natten hadde vært en veldig påkjønning. Det var således i Lyngvær kastet på land 4 fiskerbåter (deksbåter). På Ona lå det 2 og i Stenshavn 3, hvorav 2 hvalbåter som er stasjonert ved den derværende hvalstasjon.

Vi kom da frem til Stenshavn i god behold, og der møtte mig lærer Olav Sjømæling, som også var den første som tok imot mig da jeg var der i 1927. Forsamlingshuset „Vonheim“ ligger omtrent midt på Harøy, ca. 4 km. fra Stenshavn. Jeg kom til å bo hos lagets formann på gården Breivik. Jentelaget hadde flere vakre gjenstander som blev loddet ut, og folk var flinke til å kjøpe lodder, så det økonomiske resultat av basaren blev meget bra. Det var til stede ca. 300 mennesker. Lærer Sjømæling assisterte med et barnekor, og dette bidrog meget til å gjøre arrangementet vellykket. Foruten utlodningen av gjenstandene som i årets løp var arbeidet op av „Vårsol“, var det servering av kaffe og kaker, og alt gikk strykende.

Dette var den andre tilstelningen laget hadde. Jentelaget „Vårsol“ blev stiftet 25. februar 1928, og det er ihuga kvinner som her har tatt på sig den opgaven å være med i reisningsarbeidet for å føre de blinde frem mot lysere og bedre kår.

I Romsdal er det dannet flere lignende lag som skal bli nærmere omtalt senere ved en passende anledning.

Efter påske var jeg først i Isfjorden, og derfra reiste jeg direkte til Smøla som er et av de stedene hvor det har vært arbeidet mindre. Nu fikk jeg høve til å ha i alt 8 møter på forskjellige steder i dette ødistriktet. Blandt annet var jeg på Veidholmen og avla en visitt hos Martin Martinsen. Frk. Berit Theodorsen fikk jeg derimot ikke treffe. På Stenstønes traff jeg en ung kvinne (bare 20 år) som i vinter fikk en slem øienbetendelse, så det er fare for synet hennes. Jeg fikk også rede på et lite, blindt barn i Steinsøysund.

26. april kom jeg til Dyrvik på Frøya. Da jeg reiste der ifjor, var jeg så heldig å bli kjent med en frk. Åse Hansen. Hun lovt å ville prøve på å få dannet et jentelag, og efter nærmere avtale blev det til at vi der fikk i stand en Blindesakskveld 26. april. Her var det også mye folk. Lærer og kirkesanger Kr. Hammer assisterte med et sangkor som lot oss få høre flere av sine beste nummer. I det hele var arrangementet i Dyrvik særlig koselig og vellykket i enhver henseende. Dersom det var mulig å få mange slike kjekke kvinner til å ta sig av blindesaksarbeidet rundt om i våre bygder og byer, så vilde vi snart komme langt på vei.

1. mai kom jeg til Brønnøysund og reiste den påfølgende natt

til Nordhorsfjord i Bindalen. Der har en pikeforening vist blindesaken den forståelse å legge i vei. De har for et par år siden hatt en Kveld, og nu fikk de i stand en Blindesakskveld 3. mai. Kretsen der er ikke stor, men det var da ikke så lite folk. Blandt annet var det en del fra Sørhorsfjord som ligger på den andre siden av fjorden. Jeg var i Nordhorsfjord våren 1928, og da jeg nu kom igjen, var de alle sammen glad over at vi vilde huske dem. Størst grunn har vel vi til å være glad over at det er dem som vil være med og hjelpe oss i arbeidet.

Samtlige de lag og foreninger som er nevnt her, akter årlig å ville holde en Blindesakskveld, og det er sikkert flere som vil gjøre det samme. Men vi må her være opmerksom på at disse lagene setter stor pris på at forbundets representant kan være til stede. Derfor gjelder det at en kan legge reisene sine slik an at det passer å stanse.

I Bindalen var jeg først på Bindalseidet, hvor jeg hadde to møter. Det er nokså mye folk her, vel det største stedet i Bindalen. Bebyggelsen er ellers svært spredt i disse strøkene og avstandene ofte store fra grend til grend. Lite er det av veier, og omtrent alt av reiser må derfor foregå sjøveien.

Siden den tid har jeg vært rundt om i Brønnøy og i Velfjord. Mandag 11. mai fikk jeg motorbåtskyss fra Nøstvik til Salbu, ca. 15 km. Salbu ligger nokså avsides på sydsiden av Velfjorden, og her er det vi har vår kamerat Hildor Pedersen. Det var visstnok første gangen han hadde fått besøk av nogen blind, og vi fikk da en god og lun passiar i et par timers tid; men så måtte jeg samme veien tilbake og kjørte om kvelden opover fra Hommelstø til Saus, hvor jeg hadde et møte i Sigrid Saus' hjem. Hun hadde det siste året vært noget sykelig, men var nu i god bedring. Både frk. Saus og hr. Hildor Pedersen var i år tenkt å delta på N. B.s årsmøte. Hr. Pedersens adresse er Skillebotten, og jeg tror han vilde sette pris på å få brev fra kamerater en gang iblandt. Alle de blinde som er så heldige å være boende i et centrum og titt og ofte har høve til å være med både på det ene og det andre, må ikke glemme dem av sine kamerater som er mindre heldige i så måte. Det kan for dem gå et år eller flere uten at de får anledning til å komme i føling med fremmede. Dette er noget som jeg vil be alle blinde å være opmerksom på. Glem ikke kameratene, men la dem en og annen gangen få høre litt om de forskjellige ting. Det opmuntrer og stimulerer og gjør kampen for tilværelsen lettere.

17. mai var jeg i Børja, et nokså avstengt sted i Velfjorden. Børja er en arm av Velfjorden som går i østlig retning. Fjorden er trang. Det er bratt på begge sider, og jeg skulde næsten anta den ligner meget en av Vestlandets trange og mørke fjordarmer. Det er ikke telefon. Kretsen er liten; men et gjævt folk er det. Her leser og skriver de landsmål, og jeg syntes det var stort på festdagen den 17. mai å høre fager song på klingande nynorsk.

Mandag 18. med robåt til Nevernes, og derfra kom jeg så hertil med ruteskipet igårftes. I eftermiddag med rutebil til Berg og i morgen videre til Vik. Pinseaften reiser jeg til Vega. Der har lærer og kirkesanger Emil Wahl lovet å arrangere mine møter. Jeg kommer så til å avlegge besøk på Tjøtta og derfra til Vefsen. I de ytre nordlige strøk av Helgeland blir jeg ved slutten av ferden her. Jeg driver på til ut i midten av juni, kanskje lenger. Det avhenger av om det så sent på vårparten kan la sig gjøre å samle folk.

Været har vært utmerket, de siste dagene noget kjøligere. Mange sydpå har nok ofte en litt feilaktig opfatning av det vi kaller Nord-Norge. Avstandene kan vel her til dels være svære; men det er mangelsteds gode veier, og biler mangler ikke. Skal en reise på sjøen, og det er ikke til å undgå her oppe, vil en finne lokalskib som står fullt på høide med hvad de er sydpå.

Brønnøysund, 20. mai 1931.

Karl Flydal.

Møtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 16. 4. 1931. Til stede: Harildstad, fru Wolmar, Nergård, Nordberg og første varamann Haglund. Dessuten kassereren tilkalt. — 1) Referertes rapport fra reisesekretæren og regnskap for første kvartal 1931. 2) Forbundets hovedregnskap for 1930 blev referert og godkjendt. — 3) Oplestes budgетt-forslag for 1932.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 1. 5. 1931. Til stede: Harildstad, Nergård, Nordberg og første varamann Haglund. — 1) (Konfr. møtet 23. 8. 1930). Efter nærmere undersøkelse hadde vedkommende blinde funnet den påtenkte eiendom utjenlig til sitt bruk. Derfor var dette kjøp opgitt. Hr. Nordberg hadde innhentet anbud fra byggmester på en toetasjes bygning (7 × 6 m. grunnflate) med uthus. Da så vel vedkommende blinde som styret fant dette anbud antagelig, besluttet styret å sette arbeidet i gang, forutsatt at man kan opnå Boligbank-lån. Lærer Nergård fikk i oppdrag å bringe dette på det rene. — 2) I anledning av omordning av en del av pantegjelden i Ø. Møllenberggate 70 bemyndiget styret hr. Nordberg til på forbundets vegne å undertegne de nødvendige dokumenter. — 3) Formannen meddelte at man også i år hadde fått tillatelse til å avholde forbundets årsmøte på Dalen off. Blindeskole, og at tiden var satt til 1. og 2. juli. (På grunn av forskjellige forhold er dette senere endret til 20. og 21. juni. Red.) Tilreisende blinde får kost og losji på skolen mot en rimelig godtgjørelse.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 6. mai 1931. Til stede: Gjøen, dr. Dethloff, Rydland og Johansen. — 1) Som arrangementskomité for V. B.s årsmøte 1931 valgtes Gjøen, Rydland og Johansen. Sakliste og foreløbig utkast til budgетtforslag for 1932 blev referert. — 2) I henhold til beslutning på V. B.s årsmøte ifjor om å nedsette premien til 5 kr. for alle klasser i Trygdekassen besluttet forret-

ningsutvalget fra 1. juli 1931 å innføre 5-kroners premien for alle klasser, undtagen for klasse 0 a som betaler en premie av 1 kr. pr. år. Forslaget blev vedtatt mot 1 stemme. — 3) Det blev stillet til disposisjon for utdeling av feriebidrag inntil 1000 kr. — 4—7) Ansøknings om bidrag som alle 4 blev innvilget med et samlet beløp av 190 kr.

Sekretariatet.

Fra forskjellige land.

(Denne artikkel var skrevet for maiheftet, men måtte stå over til juni-nummeret av mangel på plass).

Sverige. Den store svenske dikter, medlem av og sekretær i Svenska Akademien, Erik Axel Karlfeldt som har tatt slik aktiv del i blindesaksarbeidet der porte og da særlig på det kulturelle område, er nylig avgått ved døden, 67 år gammel. Gjennem sitt bekjentskap med den rikt begavede blinde hr. Daniel Kjellin, grunnlegger av og til sin død i 1909 redaktør for «De Blindas Veckoblad», blev Karlfeldt allerede som ung mann varmt interessert for de blinde. I en lang årrekke var han medlem av De Blindas Förenings bibliotekstyre, og hvad det har hatt å bety for biblioteksaken i Sverige å ha en slik mann med i ledelsen, er lett forståelig. Allerede i det første styremøte uttalte Karlfeldt at han ikke vilde sitte der som «nogen dekorasjonsfigur». Han vilde arbeide, og det gjorde han utrettelig op gjennom alle årene. Nogen formynder vilde han ikke være. Saklige, men vektige var alltid hans innleg i ordskiftet, og det var bestandig en glede og berikelse å arbeide sammen med ham.

Til beste for blinde i Halland har en varmt interessert blindevenn som ikke ønsker sitt navn nevnt, opprettet et legat på 115 000 kr. Beløpet er oversendt grevinne Stina Mörner som er den drivende kraft i blindesaksarbeidet innen Halland län, og giveren har gitt henne frie hender med hensyn til anvendelsen.

Danmark. Formannen i Århus krets av Dansk Blindesamfund, hr. Karl Hansen, har for kretsmøtene som holdtes i denne måned, fremsatt forslag om at medlemsbladet (med samme navn som organisasjonen) som nu utkommer hver annen uke, herefter skal sendes ut hver uke. Saken får antagelig sin endelige avgjørelse på landsorganisasjonens representantmøte som finner sted i København 1. juli i forbindelse med det almene blindestevne.

England. En høit fortjent mann innen engelsk blindesaksarbeide, Mr. Henry Joseph Wilson, London, er for kort tid siden avgått ved døden, 86 år gammel. I 40 år 1882—1922) var Mr. Wilson sekretær for The Gardener Trust for the Blind, en organisasjon med en kapital på ca. 5 mill. kr., hvis hovedoppgave er å yde stipendier til utdanning for unge blinde. I 1907 var han med og fikk opprettet The College of Teachers of the Blind (Høiskolen for Blindelærere). Det var også Mr. Wilson som i 1898 startet «The Blind» («Den Blinde»), det første propagandaskrift for blindesaksarbeidet i England. Han redigerte på en utmerket måte tidsskriftet like til 1922. Blandt hans publikasjoner ellers merkes særlig hans håndbok over engelske blindeinstitusjoner.

Tyskland. Lederen av Blindehøiskolen i Marburg-Lahn, syndikus dr. C. Strehl, er av det prøssiske Undervisningsdepartement fra sommersemestret 1931 opnevnt til å holde forelesninger på det medisinske fakultet ved universitetet i Marburg om blindeundervisningen og blindesaksarbeidet. Hvis det viser sig nødvendig, skal han også foreta praktiske øvelser. Ved en av de andre tyske høiskoler har en blind akademiker i flere år holdt slike forelesninger, og det er klart det har mye å si at de vordende akademikere på denne måten får et så godt kjennskap til tysk blindeundervisning og tysk blindesaksarbeide.

Det kan i denne forbindelse nevnes at lærer Halvdan Karterud ved Dalen Blindeskole i en rekke år har holdt lignende forelesninger ved Norges Lærerhøiskole, Trondheim.

Østerrike. Vi omtalte i forrige nummer at blinde i Paris var begynt å bruke hvite spaserstokker som trafikkmerke når de trengte hjelp til å komme over en åpen plass, en sterkt beferdet gate osv. Denne idé synes å få en rask utbredelse. Nu meldes fra Wien at den 85-årige Alfred Russo som har mistet synet av alderdomssvakhet, har skjenket 4300 slike stokker til spredning blandt blinde i Østerrike. — I flere engelske byer har blinde i adskillige år benyttet hvite spaserstokker som trafikktegn.

Holland. I Holland arbeider siden 1929 en regjeringsskomisjon med spørsmålet om reformer på blindeundervisningens og blindeomsorgens felter. Man har ikke der (som hos oss og i mange andre land) tvungen skoleplikt for blinde; men Det Nederlandske Blindeforbund har lenge arbeidet for denne betydningsfulle sak, og man håper kommisjonen vil ta hensyn til de inntrengende henstillinger fra forbundets side.

Spania. Ved et regjeringsdekret (utstedt før monarkiets fall) er det gitt tillatelse til at blinde akademikere med særlige kvalifikasjoner kan bli utnevnt til universitetslærere ved de filosofiske filologiske og juridiske fakulteter. Man betrakter i spanske blindesakskretser dette som et meget stort fremskritt.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslis gt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberg gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Ragnhild Kaata.

For en del år siden blev det skrevet adskillig om Ragnhild Kåta, piken som var blind, døv og stum, men likevel lærte å arbeide, regne, skrive og lese. Nu forteller en som har besøkt henne, en del småtrekk som kan få livsmotet til å våkne hos noen hver av oss med normale sanser i behold:

Ragnhild Kåta strikker og hekler like godt som noen annen. Har hun strikket et par vanter, kan man være sikker på at det ikke er mistet en eneste maske og at det ikke er noen annen feil ved dem.

Til å orientere sig er hun enestående. Har hun gått igjenneni noen værelser, fester hele interiøret sig i hennes bevissthet slik at hun kan stå og peke på hvor de forskjellige ting er. Jeg så henne ved en anledning stå foran en bokreol, og hun lot den ene hånden sin gli sakte over bokryggene. Da hun var kommet ned til den siste hyllen, blev jeg ikke så lite forbauset da hun sa: «132 bind, noen tykke og noen tynne.» Jeg talte efter og det stemte.

Første gangen jeg hilste på henne, var bare et par minutter. To år senere kom hun til Raufoss igjen, og da jeg hilste på henne, sa hun med engang navnet mitt. Og det var ikke bare et tilfelle. Det var en mann her som var innom i hennes hjem i Valdres. 5 år efter kom hun til Raufoss, og da hun traff mannen igjen, sa hun med engang navnet hans. Da jeg spurte henne hvorledes hun kunde kjenne oss fra hverandre, svarte hun: «Dere er alle så ulike så.»

Ragnhild Kåta er født 30. mai 1873 i Røn, Vestre Slidre, Valdres. Da hun var 3½ år gammel, blev hun angrepet av skarlagensfeber. Hun levde til hun var 14 år uten hverken å kunne se, tale eller høre noget. Følgen var at hun blev sky og redd for allting. Da var det at lærer Halvar Berg tok initiativet til å få sendt henne på skole. Hun kom til Furubakken Døveskole, Hamar, og hennes lærere var Elias Hofgård og frk. Heiberg. Når en tenker på hvordan Ragnhild Kåta var dengang, må en beundre disse som har hatt henne som elev. Bare det å komme nær henne var vanskelig, da hun var redd alt og alle. Imidlertid fikk de henne ved sin tålmodighet til å forstå at de bare vilde henne godt, og så blev Ragnhild like ivrig efter å lære som hennes lærere var for å lære henne.

Selv om hun ikke kunde tale, kunde hun få frem en lyd, og de gikk da i gang med å lære henne å uttale ord. Da hun jo ikke bare var døvstum, men også blind, kunde hun ikke bruke fingersproget. Hun blev da opplært i å skjelve mellom de forskjellige bokstaver og ord ved å holde på underlepen til den som talte til henne, og siden lærte hun blindeskrift.

(Efter «Dagbladet»).

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{2}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

OSLO

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A/S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. Toldklarering.

BLUSEMAGAZINET

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

BERGEN

Mode-, Manufaktur- &
Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

BERGEN

HANDELSTRYKKERIET ^A/_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørjes overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Bergensreisende

bor bedst og billigst
paa

Hotel Rosenkranz

Bergen

nær Tyskebryggen

Stor Spisesal

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION

BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon**„MARCEL“**

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskerelsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,

tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater**Snekkermarmor og elektr. Tavler**

Telefon 3834.

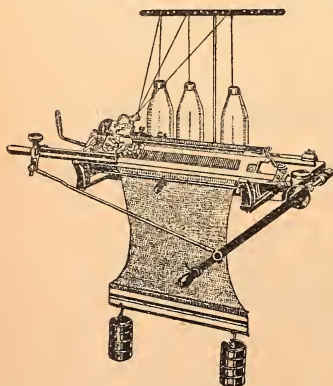
til billigste Priser.

Telefon 3834.

Det lønner sig at kjøpe det bedste!**HAUSVIK'S HERMETIK****„LUNA“**

KRABBE
BRISLING
SILDEFILLET
APPETITSILD
GAFFELBITER

„SPECIAL“ og „STANDARD“ fiskeboller.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med udtalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strømpemaskin er en automatisk hurtig-strikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt utvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandlefningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Organisteksamen ved Oslo off. Skole for Blinde.

Elevene Knut Corneliussen fra Larvik og Ole Knarrum fra Sell har i vår underkastet sig organisteksamen ved skolen. Begge fikk hovedkarakter «Meget godt». Ole Knarrum fikk «Særdeles godt» i to fag og «Meget godt» i de øvrige, og Knut Corneliussen fikk «Særdeles godt» i ett fag og meget godt i de andre. Ole Knarrum har omtrent hele tiden mens han forberedte sig til organisteksamen, arbeidet dels på stopningsverkstedet og dels på snekkerverkstedet. Han har derfor fått lagt de fleste av sine øvelsestimer i orgelspill til sin fritid, likesom han også har utført det meste arbeide med de teoretiske fag etter endt arbeidstid på verkstedene. Man må derfor si at det er meget godt gjort av ham å nå så langt i musikk på den måte. Det er i år første gang at organisteksamen er avholdt ved skolen. Censor var hr. komponist Eyvind Alnæs.

A. O. Røsegg.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Fra Bergens Kringkastingsselskap.

Den 19. juni sendte jeg søknad til Bergens Kringkastingsselskap om frilicenser for en del blinde som bor innen Bergensdistriktet. Som svar på denne søknad har jeg mottatt følgende:

Vestlandske Blindeforbund, ved formannen H. E. Gjøen,
Rozenkrantzgaten 5, Hersteds.

I besvarelse av Deres skrivelse av 19. ds. angående gratisbevis for ytterligere 5 blinde skal vi tillate oss å meddele at vårt styre ved hvert årsskifte tar standpunkt til de innkomne ansøkninger om frilicens, og ansøkninger for 1931 er således behandlet. Senere ansøkninger vil ikke komme i betraktning før til neste år.

Ærbødigst
for Bergens Kringkastingsselskap
Einar Scibbye.

Som det vil sees av ovenstående, må de som ønsker at vi skal søke om frilicenser, melde sig i god tid før jul, så de kan bli med blandt søknadene vi da kommer til å sende.

Bergen, 23. 6. 1931.

H. E. Gj ø e n.

Avskjedsfest for skoleinspektør Voll.

Lærerpersonalet ved Mandals Folkeskole holdt 6. juni avskjedsfest på Grand Hotell for skoleinspektør Voll som ved skoleårets slutning fraflyttet byen for å overta sin nye stilling som bestyrer av Dalen Blinde-skole. Til festen var innbudt skolestyrets formann med frue. Lærerlagets formann, lærer Haugland, holdt festtalen. Han gav i den et kort oversyn over skolens utvikling fra gamle dager frem til vår tid og omtalte sluttelig skoleinspektørens store innsats til fremme av folkeskolens vekst i Mandal.

Skoleinspektøren rettet i sin svartale en hjertelig takk til lærerpersonalet for all eksverdighet og imøtekommenhet og understreket at når skolen idag stod så godt som den gjorde, skyldtes dette i vesentlig grad det dyktige lærerpersonale som alltid hadde vært lydhørt og gjennomført de krav som var stillet. Skoleinspektøren nyttet også anledningen til å rette en takk til skolestyret for den velvilje og interesse det hadde vist ved alltid å støtte og fremme de krav han hadde stillet. Skolestyrets formann, hr. Fjeldsgård, understreket at de ansvarlige myndigheter til enhver tid måtte avpasse kravenes gjennomførelse efter den økonomiske evne. Det gledet ham å høre at skolen var vel utstyrt på de fleste områder, og når skolestyret hadde vært lydhørt her, var det først og fremst fordi det så den vekst og utvikling som hadde funnet sted i de senere år. Han rettet sluttelig en takk til skoleinspektøren for hans dyktige ledelse av skolen og for det utmerkede arbeide han hadde nedlagt som skolestyrets sekretær.

Ved kaffen overrakte lærer Brådlund på lærerpersonalets vegne inspektøren en gave og takket ham for hans innsats til fremme av skolens utvikling. Inspektøren er en fremragende administrator, uttalte han, og fremhevet som et meget vesentlig moment at han hadde administrert på en slik måte at personalet hadde fått den nødvendige arbeidsro, en meget viktig ting til fremme av skolens virksomhet.

Sluttelig overbragte frk. Egeland en hilsen til fru Voll som dessverre grunnet sykdom var hindret fra å være til stede.

Den helt igjennem hyggelige fest sluttet først langt ut i de små timer.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/s} _s Ved Muren _s **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD - BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/s GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

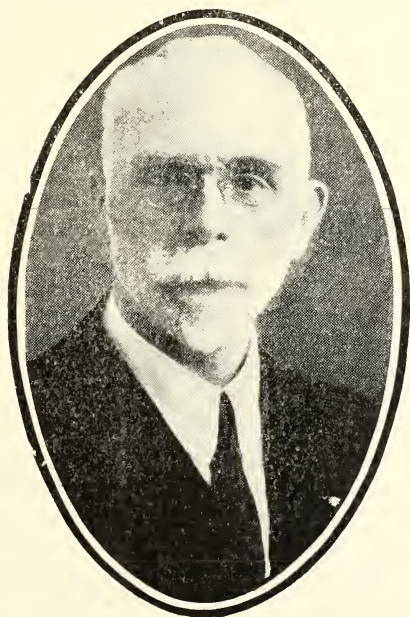
Telefon 3871

Nr. 7.

Juli 1931

20 årg.

Dr. Dethloff 60 år.

Norges Blindeforbunds mangeårige sekretær, hr. dr. H. G. Dethloff, Bergen, fylder 18. juli 60 år. I 24 år har dr. Dethloff nu tatt aktiv del i norsk blindesaksarbeide, og det er næsten umulig i en nogenlunde kort artikkel å gi leserne et tilnærmelsesvis fyldestgjørende begrep om hvad han i denne lange periode har ofret av tid og arbeidskraft. Utadtil er vel hans virke ganske godt kjent. At det også er vurdert hadde vi den glede å se det beste bevis på da H. M. Kongen i 1928 utnevnte ham til ridder av St. Olavsordenens første klasse for hans fortjenester av vårt praktiske blindesaksarbeide, en anerkjennelse som sikkert gledet hans mange blinde venner langt mer enn ham selv, næsten redd som han alltid er for å komme i forgrunnen og bli lagt merke til.

Dr. Dethloffs interesse for vår sak blev først vakt da det dengang bare tre år gamle Vestlandske Blindeforbund i 1907 våget sig i kast med den ingenlunde lette opgave å arrangere den første landsutstilling av blindes arbeider i Bergen. Som en begynnelse til det senere Blindes Utsalg i Bergen åpnet han allerede i desember samme år et Blindes Arbeidskontor, som han selv ledet i flere år fremover. Her holdt han prøver av forskjellige arbeidsprodukter fra distriktets blinde og formidlet bestillinger, til saken blev såpass kjent og V. B. såvidt økonomisk trygget at man kunde driste sig til å leie eget utsalgslokale med fast betjening.

Innen V. B. har doktoren næsten uavbrutt tatt aktiv del i ledelsen, og han har ikke veget tilbake for å ta på sig de mest forskjelligartede oppdrag når hans innsikt og allsidige praktiske dyktighet har kunnet gagne saken. Som styremedlem, revisor, kasserer, medlem av legatstyrer, sykeforsikringskomité, lovrevisjonskomitéer osv. har han ved siden av sin til dels meget store praksis som øienlæge og sitt omfattende arbeide i N. Bf. (takket være sin naturlige utrustning av energi, dyktighet og arbeidsevne) rukket utrolig meget.

Likevel er det sikkert som sekretær i N. Bf. at hans navn er best kjent av leserne og almenheten. Som sådan har han både overfor statsmakterne, de kommunale myndigheter og i dagspressen vært de blindes i like høi grad ufortrødne og forståelsesfulle talsmann, og han tilkommer en meget vesentlig del av æren for at vår forholdsvis unge blindeorganisasjon idag kan se tilbake på en så fremgangsrik og rask utvikling. Da N. Bf. blev stiftet i Trondheim i 1909, tok han ivrig og aktiv del i forhandlingene. N. Bf.s sekretær blev han i 1913 og er det fremdeles, bare med 3—4 års avbrytelse på grunn av helbredshensyn. I praksis var han det også for en stor del de første årene. Han deltok i lands- og styremøter, skrev referater, førte protokoller og en omfattende korrespondanse med styremedlemmene og andre blinde. Han tok initiativet til opprettelsen av våre tre lokalforbunds hjelpefond som (for en ikke liten del takket være de årlige kirkeofringer) nu begynner å spille en viss rolle for vårt praktiske arbeide, idet renteutdelingene ved juletid gir ikke så få blinde nettop den håndsrekning som skal til for å holde dem klar av offentlig forsorg. Videre skyldes det dr. Dethloffs initiativ og arbeide som sekretær at N. Bf. efter hvert har fått samlet et ganske omfangsrikt materiale til et norsk blinderegister som uten tvil vil få både praktisk og videnskapelig betydning for det fremtidige blindesaksarbeide. For vårt blindeskriftstrykkeri har dr. Dethloff alltid næret den mest levende interesse. I mange år har han således ført både trykkeriets, „Norges Blinde“s og „Blindesaken“s regnskaper, likesom hans allsidige praktiske omdømme — gjennom mange år i næsten daglig samarbeide med vår til det ytterste samvittighetsfulle og dyktige trykkerileder og redaktør, hr. Edvard Imsdahl — har bidratt meget til den gjennomført forsiktige ledelse som har

gjort at vi med relativt små økonomiske ofre nu kan glede oss over å eie kanskje Nordens største blindeskriftstrykkeri, utstyrt med de mest moderne hjelpemidler.

Tross alt dette mangeartede arbeide har hr. Dethloff aldri villet spille nogen dominerende hovedrolle i vår organisasjon. Han har vært vår utrettelige og uegennyttige hjelper, men som ledende motiv for sitt virke har han alltid hevdet at vi blinde selv skal ha ledelsen innen vår egen organisasjon. Han har tro på de blindes evner og muligheter som meget få, og dette hans grunnsyn har ikke bare gjort ham til en overordentlig verdifull hjelper; det har også tvunget ham til iblandt å stille krav. Ikke minst ved det har han øvet en uvurderlig utviklende innflytelse på flere av oss som har fått den glede å arbeide sammen med ham gjennom alle disse år. Redaktør Imsdahl traff spikeren på hodet som det heter, da han i en versifert hyldest på V. B.s takkeadresse til dr. Dethloff på hans 50-årsdag blandt annet skrev:

De alltid i de blinde så
et folk som vilde frem,
så at de meget kunde nå,
når chancen gaves dem.
Bestandig De i ord og dåd
for dem brøt vei, og gode råd
De Deres venner villig gav,
men stillet også til dem krav.

Også i pekuniær henseende har dr. Dethloff bragt vår sak betydelige ofre. I 1925 opprettet han et legat på 10 000 kr. Det bærer hans foreldres navn, og renteavkastningen skal i første rekke brukes til stipendier for øienlæger, blindelærere og i det hele til mer videnskapelig blindesaksarbeide, men kan, når leilighet gis, også benyttes til det almindelige praktiske hjelpearbeide. Hvad han gjennom årene har ydet i form av gaver, arbeidstid, reiser til møter etc., er det ikke mulig å ha nogen tilnærmelsesvis oversikt over. I denne forbindelse vil vi også måtte minnes at hans nylig avdøde hustru, læge fru Elise Dethloff, født Stoltz, i sitt testamente skjenket 20 000 kr. til Vestlandske Blindeforbund.

Hans Gottfried Dethloff er født i Oslo 18. juli 1871 som sønn av kjøbmann Frantz Heinrich Dethloff og hustru Johanne Andrea Mathilde, født Wang. Han blev student i 1889 og tok medisinsk embedseksamen 1897. Siden 1898 har dr. Dethloff praktisert som læge i Bergen, vesentlig som øienlæge. I årene 1900—1912 var han assistentlæge og bibliotekar ved Pleiestiftelsen for Spedalske, Bergen. Han har også foretatt studiereiser til Berlin og Wien. 1907—17 redigerte han „Medisinsk Revy“, Bergen, og har også ellers utfoldet en betydelig forfattervirksomhet. Han er således en skattet medarbeider i „Bergens Tidende“. Doktoren blev i 1898 gift med frk. Elise Stoltz, Bergen. Fruen som avgikk ved

døden i januar iår, var også læge og likesom sin mann sterkt sosialt interessert.

Med hjertelig takk for alt hans opofrende og fremragende dyktige arbeide for oss og vår sak vil vi på 60-årsdagen sende dr. Dethloff våre varmeste ønsker om en lys og lykkelig fremtid. Måtte N. Bf. og dets lokalavdelinger ennu i mange år få nyte godt av hans usvekkede arbeidskraft.

Alf Arnesen.

Nordenfjelske Blindeforbunds årsberetning for 1930.

Nordenfjelske Blindeforbunds styre skal herved få avgi følgende beretning for det forløpne år, det 30. siden forbundets stiftelse:

A/S Blindes Utsalg.

Til tross for den fortsatte store arbeidsløshet i byen har det lyktes ikke bare å holde omsetningen, men man har endog øket den litt i sammenligning med det foregående år, og salget må betegnes som tilfredsstillende.

Av materialer er det levert til blinde for kr. 9298.51. Dessuten har tapetserverkstedet fått materialer for kr. 17 738.51. Det har beskjeftiget 6 mann.

Utsalget har i årets løp hatt forbindelse med 64 blinde (inkl. tapetserverkstedets 6 mann), 27 kvinner og 37 menn, hvorav 1 fra V. B. og 2 fra Ø. B. Materialer er som før levert på kreditt til alle blinde som har ønsket det, og kvinnene har som vanlig fått 20 pct. rabatt på garn.

Av Owesens legat er mottatt kr. 12 000.00. Herav er kr. 4000.00 anvendt til administrasjon og husleie som bestemt av legatstyret. Til frakter og emballasje for materialer som er tilsendt blinde, og for varer som er mottatt fra dem, til 20 pct. rabatt på garn til kvinnene og som tilskudd er anvendt kr. 8673.27. Herav har 39 blinde fått helt eller delvis eftergitt sin materialgjeld med kr. 4136.31. Som det vil sees, har man således anvendt kr. 12 673.27; men da man bare har fått kr. 12 000.00 av legatet, fremkommer en overskridelse av kr. 673.27.

Så vel utsalgets som verkstedets regnskaper er også i 1930 avsluttet med overskudd.

Som bekjent deltok utsalget i Trøndelagsutstillingen med en fyldig samling av blindes arbeider, idet man hadde leiet en stand paa 50 m². Denne inndeltes i 5 rum, hvor varene blev fordelt på følgende måte:

Rum 1. Kvinners arbeider.

„ 2. Kurver av alle slags og en monter med børster.

„ 3. Kurvmøbler samt en liten avdeling av blinde barns arbeider fra Dalen Blindeskole.

„ 4. Madrasser, divaner, chaiselonger og lenestoler.

„ 5. Et elegant mahogni salongmøblement.

Standen vakte stor interesse og beundring blandt publikum, og utsalget blev tildelt

Trøndalgsutstillingens sølvmedalje for blindes arbeider, en høi utmerkelse som man har grunn til å glede sig over.

Reisesekretær Flydal

har i årets løp holdt 135 propagandamøter, derav 40 i Møre, 45 i Sør-Trøndelag, 44 i Nordland og 6 i Troms fylke. Dessuten har han fortsatt sitt arbeide med å stifte foreninger til beste for forbundet og sørget for å holde interessen ved like i de foreninger som tidligere er kommet i stand. Også dette år har han hatt god støtte av ungdomslagene under utarbeidelsen av sine reiseruter. Ved kollekt har han innsamlet kr. 1768.65. Mange blinde har han opmuntret og hjulpet ved personlig besøk i deres hjem, og flere som man tidligere ikke visste om, har han fått anmeldt til Norges Blinderegister.

Innsamlingsvirksomheten.

I Trondheim er innsamlet ved formannen kr. 815.00. Våre tilsluttede foreninger har utført et godt og interessert arbeid og har tilsammen tilført forbundets kasse et beløp av ca. kr. 1000.00. N. B.s andel av kirkeofringen 1929 — bokført i regnskapet for 1930 — utgjorde kr. 601.59. Av skoleinnsamlingen 1929 falt på N. B. kr. 1267.07. I likhet med tidligere år er hele utbyttet av kirkeofringen og 25 pct. av skoleinnsamlingens utbytte overført til Hjelpfond for N. B., hvis kapitalbeholdning pr. 31. 12. 1930 utgjorde kr. 37 461.97.

Hjelp til enkeltpersoner.

Forbundet har i årets løp utdelt bidrag og ydet lån som hjelp til selvhjelp med et samlet beløp av kr. 1060.00. Dessuten har 39 blinde fått sine materialkonti i Blindes Utsalg redusert med tilsammen kr. 4136.31. N. B.s Sykeforsikring omfattet pr. 31. 12. 1930 40 medlemmer. Forbundets samlede tilskudd til sykepremie for disse utgjorde kr. 908.39. I likhet med tidligere år er dette beløp blitt utredet av Hjelpfondet.

Forskjellige meddelelser.

Styret har i årets løp holdt 10 møter, hvor det er behandlet i alt 30 saker. Forbundets 30. årsmøte blev holdt på Dalen Blindeskole 18.—19. juni. I forbindelse med årsmøtet blev det arrangert en enkel 30-årsfest, hvor det blev avsløret en byste av gartner Karl Lysholm i takknemlighet for hans store grunnleggende arbeid for N. B.s Bibliotek.

Forbundets Trondheimskomité for kameratslig samvær og Komitéen for de enkelte Blindes Vel har fulgt de tidligere optrukne retningslinjer og utført et meget godt og interessert arbeid.

De forskjellige dampskibsselskaper har i likhet med tidligere år innrømmet fri reise eller moderasjon for vår reisesekretær og for deltagerne i forbundets årsmøte.

Pressen har som før vist stor interesse og forståelse for vårt arbeid og har derved i høi grad bidrat til å fremme forbundets samfundsgagnlige virksomhet.

Idet vi avslutter denne beretning, vil vi få uttale en hjertelig takk til alle som på en eller annen måte har vist blindesaken interesse og ydet den støtte.

Trondheim i juni 1931.

I styret for Nordenfjelske Blindeforbund

Halvdan Karterud.

E. A. Nordberg. Agnes Wolmar. Erik Harildstad. Th. Nergård.

Beretning for Blindes Hus 1930.

Huskomitéen har i 1930 arbeidet efter samme plan som de foregående år, og det er lyktes å holde utgiftene til eiendommenes vedlikehold innenfor den i budgettet fastsatte ramme til tross for at man har måttet utføre et par større reparasjoner som ikke var forutsett. Brandgavlen i Gamle Kongevei 16 som var opført av lysbrent sten, truet med å falle ned, så det blev nødvendig å la denne skade utbedre straks både av hensyn til eiendommen og for å undgå søksmål om skadeserstatning fra eieren av Gamle Kongevei 14. Dette arbeide blev overlatt murmester Lyng. Det annet større arbeide var utbygning av gamle rør i de underjordiske vannledninger i Gamle Kongevei 16 og Øvre Møllenberg 74, samt opboring av en del rør op igjennem etasjene. Forøvrig har de største utgiftsposter vært malerarbeider. Vaktmesteren har som vanlig utført småarbeider uten særlig godtgjørelse i overensstemmelse med sin instruks. Som svar på den i sin tid rettede henstilling til stadsingeniøren om flytning av vannspringet på hjørnet av Gamle Kongevei og Øvre Møllenberg har man fått meddelelse om at ingeniørvesenet er opmerksom på forholdet.

Dessverre har det ikke lyktes å få budgettet til å holde på inntekssiden, idet man har måttet avslutte regnskapsåret med en restanse på kr. 910.00, fordelt på 4 leieboere. Av denne grunn har man ikke kunnet avse de kr. 1500.00 som var opført til avdrag på pantegjelden, men måttet nøie sig med å avslutte regnskapet med et mindre overskudd på kr. 660.53.

Huskomitéen har bestått av de samme medlemmer som forrige år. Det er avholdt tre møter og behandlet 8 saker. Mindre og kurante ting er avgjort pr. telefon.

Trondheim i mai 1931.

O. Haglund.

Halvdan Karterud.

Oskar Skaug.

Beretning om Nordenfjelske Blindeforbunds Lånebiblioteks virksomhet i 1930.

Ifølge bibliotekarens rapport har biblioteket i årets løp hatt en tilvekst på i alt 253 bind. Av dette er 145 bind skjønnlitteratur, 8 bind lærebøker og 100 bind musikalier. Det meste av dette er anskaffet ved avskrivning, idet biblioteket også siste år har sys-selsatt 5 betalte blinde avskrivere, samtidig som en del andre, både seende og blinde, har levert gratis avskrivningsarbeide. Ved siden herav er innkjøpt det som er kommet ut på N. Bf.s Tryk-keri. Boksamlingen teller nu 1341 bind skjønnlitteratur, 238 bind lære- og lesebøker og 187 bind og hefter med musikalier. Dessuten har biblioteket en del bibelske skrifter, forskjellige små-hefter, årganger av aviser m. m.

I årets løp har biblioteket vært i forbindelse med 102 lånere. I 1287 utlån er det i alt lånt ut 2004 bind. Lånene fordeler sig således:

Innenbys i Trondheim: 73 lånere, 1424 bind. Utenbys i N. B.s distrikt: 19 lånere, 427 bind. I Ø. B.s distrikt: 7 lånere, 114 bind. V. B.s distrikt: 1 låner, 7 bind. Danmark: 1 låner, 25 bind. Sverige: 1 låner 7 bind.

Biblioteket har fortsatt med å holde til salgs små lette lomme-apparater (regletter) for punktskrift, som har vært meget efter-spurt.

Også i 1930 har biblioteket mottatt kr. 500.00 av bokholder Johan Christian Jensens Legat og kr. 300.00 fra fru Wolmars interresserte dameforening. Dessuten har Strindens Sparebank vist saken sin interesse ved å bevilge biblioteket kr. 100.00.

Det er gledelig å kunne notere den raske vekst vårt bibliotek har hatt de siste år, og den store interesse bøkene er omfattet med av de blinde, og som de mange utlån er vidnesbyrd om. Men i de nuværende tider vil det bli vanskelig å fortsette arbeidet i samme tempo som hittil dersom man ikke kan få større sikre inntekter. Det vilde derfor være å ønske at flere institusjoner som arbeider for kulturelle formål, vilde være opmerksom på det velsignelsesrike arbeide som biblioteket driver, og yde det bidrag.

Til slutt ønsker styret herved å rette en hjertelig takk til alle som ved personlig arbeide eller på annen måte har vist vårt bibliotek interesse og ydet det støtte.

Trondheim i juni 1931.

Erik Harildstad.

Ingeborg Brun.

Agnes Wolmar.

Kassaekstrakt for Nordenfjelske Blinde- forbund 1930.

Inntekt:

Saldo fra f. å.:		
Kassabeholdning	kr. 1 844.18	
Innestående i bank.....	» 2 438.74	
Panteobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	» 2 000.00	
		kr. 6 282.92
Kirkeofringen 1929	»	601.59
Skoleinnsamlingen 1929	»	1 267.07
Gaver og bidrag fra foreninger og private	»	936.76
Salg av solmerker + renter	»	170.47
Kollekter og innsamlinger ved Flydal	»	1 768.65
Refusjon av bidrag	»	90.00
Aktieutbytte i A/S Blindes Utsalg.....	»	750.00
Renter av bankinnskudd og pantobligasjon.....	»	170.07
Renter av egen kapital i Blindes Hus	»	5 400.00
Kontingent for 1930	kr. 651.00	
do. restancer	» 85.00	
		» 736.00
Owesens Legat	»	12 000.00
Trondhjems-innsamlingen	»	815.00

Gaver til biblioteket:

Jensens Legat	kr. 500.00	
Strindens Sparebank	» 100.00	
En dameforening v/ fru Wolmar.....	» 300.00	
		» 900.00
		kr. 31 888.53

Utgift:

N. B.s Hjelpesfond:

Kirkeofringen for 1929	kr. 601.59	
25 % av skoleinnsamlingen for 1929	» 316.78	
Aktieutbytte i A/S Blindes Utsalg	» 750.00	
Tilskudd for 1930	» 50.00	
		kr. 1 718.37

N. B.s bibliotek:

Tilskudd fra N. B.	kr. 2 300.00	
Gaver til biblioteket	» 900.00	
		» 3 200.00
Bidrag og lån til blinde	»	1 060.00

Administrasjon:

Sekretariat	kr. 840.00	
Kasserer	» 360.00	
Porto	» 102.60	
Telefon, telegrammer, innlegg av telefon	» 81.15	
Kontorrekvisita	» 69.55	
Blindeskriptstyper	» 21.70	
Reiser, kranser, gaver	» 190.20	
Husleie for kontor og forsamlingsrum.....	» 360.00	
Vask av do.	» 158.50	
		» 2 183.70

Abonnement på «Blindesaken» 1930	kr. 335.00
do. - «Norges Blinde» 1930	» 93.50
Inkasso av kontingent	» 21.00
Provisjon av Trondhjems-innsamlingen	» 122.25
Utgifter vedkommende årsmøtet 1930	» 774.97
Bidrag til innkjøp av bøker og noter	» 53.27
Byste av gartner Lysholm + innsamlet kr. 68.00	» 382.00
A/S Blindes Utsalg	» 12 000.00

Sekretær Flydals virksomhet:

Lønn	kr. 2 400.00
Reiseutgifter og opphold.....	» 1 432.10

Varer til utlodning i Tydal	» 3 832.10
Avgift for 1928 til N. Bf.	» 39.60
Utgifter vedrørende «Aasen» i Lånke	» 2 000.00
	» 15.40

Saldo:

Kassabeholdning	kr. 1 515.56
Innestående i bank	» 541.81
Pantobligasjon i Ø. Møllenberg gt. 70	» 2 000.00
	» 4 057.37
	kr. 31 888.53

Revidert og funnet i orden.
Johs Jørstad.
(sign.)

Gustav Dybvig,
kasserer.
(sign.)

Ekstrakt av regnskap for Blindes Hus 1930.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo	kr. 4 212.83	a. Pantelånsrente	8250
Inngått husleie	» 21 656.33	b. Renter av egen	
Rentene for 1930	» 189.09	kapital	5400
			kr. 13 650.00
		Skatter	» 3 094.85
		Lys og lysreparasjoner	» 491.75
		Maling	» 937.98
		Tre- og murerarbeide	» 934.76
		Rørlegger og smed	» 630.83
		Administrasjon 1930	» 1 160.00
		Diverse	» 197.72
		Ekstraordinært renhold	» 87.00
		Balanse	» 4 873.36
	Kr. 26 058.25		Kr. 26 058.25

Trondheim i mai 1931.

Oskar Skaug,
kasserer.

Regnskapet for 1930 er revidert og funnet i orden. Restansene står til observasjon neste år. Det bemerkes at restansene synes for enkeltes vedkommende å være nokså høje. Kasserer og husstyre bør kanskje herefter ha sin oppmerksomhet henvendt på dette i litt høiere grad.

Gustav Dybvig.

Regnskap for Nordenfjelske Blindeforbunds bibliotek pr. 31. december 1930.

Inntekt:		Utgift:	
Saldo pr. 1/1	kr. 90.04	Lønn til bibliotekar	kr. 1 350.00
Bokholder Christian Jensens legat pr. 31/12 »	500.00	Bøker og noter	» 47.00
Dameforeningen ved fru Wolmar	» 300.00	Papir	» 172.17
Strindens Sparebank gave ved N. B.	» 100.00	Avskrivningsarbeide ...	» 1 955.96
N. B.'s tilskudd	» 2 300.00	Innbinding	» 531.00
A/S Blindes Utsalg refundert	» 1 998.46	Sprit og skjellakk til innpregning	» 176.40
Solgt 9 lommeapparater »	40.50	Frakter	» 18.50
Solgt papir	» 10.80	Brensel	» 129.75
Renter	» 0.36	Vask	» 165.95
		Radiotilbehør	» 12.50
		Brandassurance	» 56.00
		Bud	» 21.20
		Innpakningspapir	» 10.20
		Husleie	» 420.00
		Diverse	» 61.65
		Balanse	» 211.88
Kr. 5 340.16		Kr. 5 340.16	

Saldo 1931 ...	kr. 211.88
Privatbanken	kr. 2.71
Kassabeholdning	» 209.17
Kr. 211.88	

Karl Røvde.

Revidert.

Gustav Dybvig.

Oslo off. Skole for Blinde 70 år.

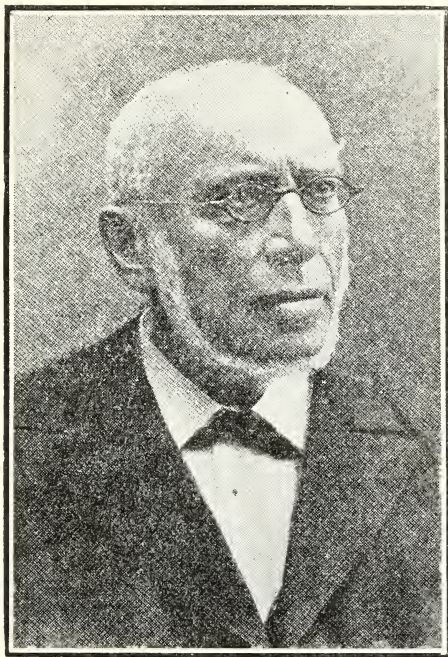
Oslo off. Skole for Blinde har 1. august i år vært i virksomhet i 70 år. I den anledning har vi bedt skolens nuværende bestyrer, hr. A. O. Røsegg, å fortelle litt om skolens tilblivelse og utvikling, og bestyreren har elskverdiggst sendt oss nedenstående interessante oversikt.

Foged i Buskerud, hr. J. Johansen, blev pioner i arbeidet for å sette i gang den første skole for blinde her i landet. Under et besøk i Kjøbenhavn blev han så grepet av en forestilling på Det kgl. Teater, hvor man opførte „Kong Renés Datter“ (blind), at han bestemte sig for å prøve å gjøre noget for de blinde i Norge. Sammen med en del fremstående menn fikk han stiftet Foreningen for Blinde. Innbydelsen blev utsendt 3. juni 1858, og på den første generalforsamling 6. juli 1860 blev statuttene vedtatt. Styret utarbeidet plan for et blindeinstitut i Oslo, og både statuttene og planen blev approbert ved kgl. resolusjon av 18. mars 1861.

§ 1 i statuttene lød:

„Foreningens formål er at fremme den åndelige udvikling hos unge blinde og bibringe dem sådanne færdigheter, at de sættes istand til, såvidt ske kan, ved eget arbeide at forskaffe sig livets ophold.“

Instituttet blev åpnet med 2 elever 1. august 1861 i et privat-
hus på Hegdehaugen i Oslo. Den første bestyrer var cand. filos.
B. Roggen. Høsten 1867 flyttet skolen inn i egen bygning som

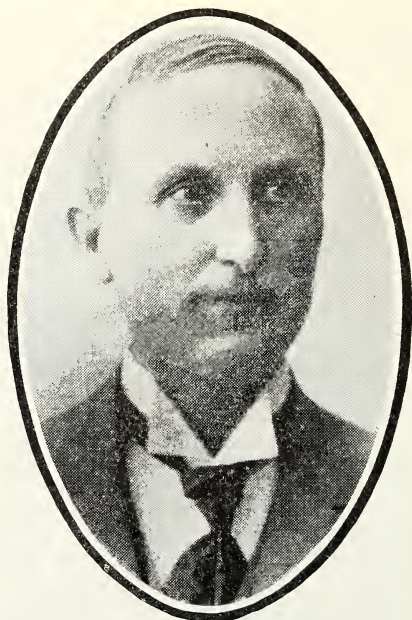
Foged J. Johansen, skolens grunnlegger

da nettop var ferdig, nu Balders gt. 4. Bestyrer Roggen døde imidlertid like før innflytningen, og som ny bestyrer blev ansatt cand. teol. A. Mathiesen, som kom til å lede skolen i ca. 30 år. Elevtallet vokste efter hvert, og fagkretsen blev utvidet. Det blev derfor nødvendig å ansette flere lærere både i boklige fag og håndverk. I den første tid var det bare husbestyrerinnen som underviste pikene i håndarbeide. Som håndverksfag var i begynnelsen bare kurvmakeri og stoffletning. Fra 1865 blev det også undervist i snekkeri og fra 1868 likeledes i dreining og børstebinderi.

I den første tid blev det ikke lagt særlig vekt på undervisningen i sang og musikk. Men i 1878 blev frk. Clara Skridshol

ansatt som lærerinne, og hun skulde også undervise i sang og musikk foruten i boklige fag.

På grunn av at det ennå ikke var skoleplikt for blinde barn var elevtallet lenge forholdsvis lavt. Først i 1881 blev loven om skoleplikt for blinde barn vedtatt av Stortinget. Da elevtallet derved vokste sterkt, blev det oprettet et blindeinstitut også for det nordenfjelske på Gløshaugen i Trondheim. Denne skole begynte sin virksomhet 1. januar 1886. Oslo blindeinstitut blev

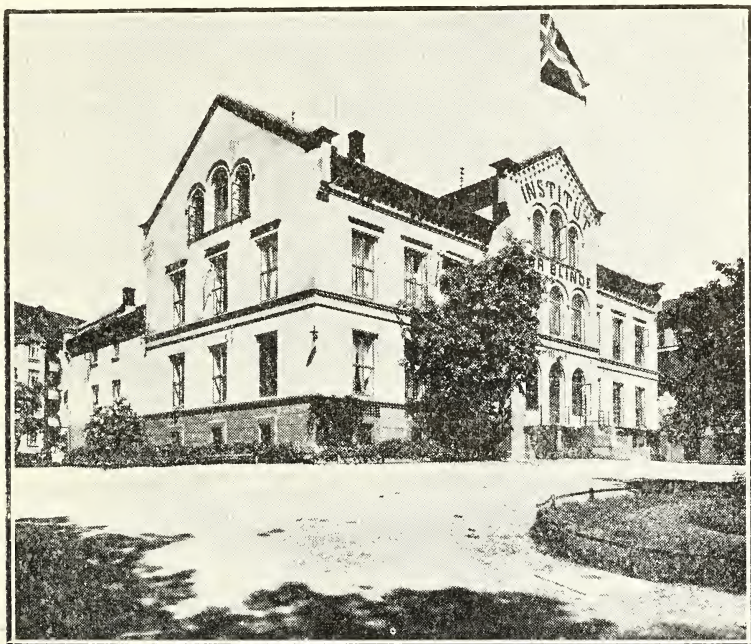
Skolens .nuværende bestyrer.

drevet for ovennevnte forenings regning med statstilskudd i 35 år til 1896, da det blev overtatt av staten. Nu har det således vært drevet av staten også i 35 år.

Lokalene er blitt utvidet, først med en ny bygning på 1½ etasje mot Balders gate. Den blev ferdig i 1890. I 1902 blev en trevilla mot Bygdø Allé innkjøpt. I bestyrer Mathiesens tid utviklet skolen sig fra en beskjeden begynnelse til å bli et institutt som kunde gi de blinde en utdannelse som svarte til den tids krav.

Målet for undervisningen var i den første tid å la de blinde få opplæring i de samme boklige fag som seende barn. Dessuten vilde man lære dem et håndverk eller håndarbeide som de kunde være beskjeftiget med når de forlot skolen. Man stillet ikke målet så høit at de blinde skulde bli i stand til å skaffe sig livsophold ved eget arbeide. Dertil var jo også læretiden for kort.

Man var opmerksom på at hvis de blinde skulde nå så langt at de kunde ha noget håp om å bli selvhjulpne, måtte læretiden forlenges. Dette spørsmål blev for alvor optatt til diskusjon fra 1898. Men først i 1905 fattet Stortinget beslutning om utvidelse av læretiden til 7 år i barneskolen og til 4 år i håndverksavdelingen. Den nye ordning blev satt i verk fra høsten 1912, da den Nordenfjelske Blindeskole kunde flyttes fra Klæbu og inn i den nye, rummelige skolebygning på Dalen ved Trondheim.

Oslo off. skole for blinde.

Skolen i Oslo blev da 7-årig barneskole for det østenfjelske og den sydlige del av det vestenfjelske Norge, idet de voksne gutter fra hele landet skulde få sin håndverksundervisning ved Dalen skole og de voksne piker ved Blindemisjonen „II“, Oslo. Samtidig som barneskolen blev utvidet til 7-årig blev engelsk innført som fag i de to øverste klasser. Bestyrer Hauge fikk anskaffet en hel del nye anskuelsesmidler for undervisningen. Blandt annet blev det i hans tid forsøkt å oplære elevene i maskinskrivning på de såkalte Pichts skrivemaskiner for almindelige skrift.

Efter skoleomordningen i 1925 får de voksne gutter fra hele landet undervisning i håndverk og musikk ved Oslo skole. Fagene er: Kurvmakeri, skomakeri, snekkeri og møbelstopning, og for de musikalske orgelspill, pianospill, fiolinspill og teoretiske fag samt pianostemming. Dessuten er det en del valgfrie fag

som tysk, engelsk, esperanto, bokholderi og maskinskrivning (på alm. skrivemaskin) samt skrivning med blyant eller penn og blekk. I skrivning er det i vinter drevet en del forsøk med å la blinde som ikke har gått barneskolen for seende, prøve å lære å skrive sitt navn med blyant eller penn. En blind har nemlig ofte bruk for å kunne skrive sitt navn (på kvitteringer blandt annet). De som engang har lært å skrive som seende, kan ved litt øvelse skrive sitt navn ganske godt også etterat de er blitt blinde. Vanskeligere er det for dem som er født blinde eller mistet synet i de første barneår. Men det ser ut som også de ved spesiell øvelse kan lære å skrive sine navn tydelig. Til alt annet skrivearbeide kan de bruke alm. skrivemaskin.

For å utvide elevenes kunnskaper er det to foredragstimer i uken med emner av religiøs eller etisk art og fra litteraturen, naturvidenskapen eller historien.

I orgellspill får elevene nu anledning til å ta organisteksamen ved skolen. Det er samme pensum og de samme fordringer som ved Musikkonservatoriet i Oslo, likesom det også er samme censor. Organisteksamen blev avholdt på skolen for første gang nu ved slutten av det 70. skoleår.

Det bør kanskje også nevnes at enkelte elever i de siste år har fått undervisning ved skolen i fag som er utenfor den egentlige fagkrets, for å hjelpe dem frem på den boklige vei når de hverken har hatt anlegg for håndverk eller musikk, men gode åndsevner. Således er det leilighetsvis blitt undervist i matematikk, fransk og latin.

Bestyrerne ved skolen i de 70 år har vært: Kand. filos. B. Roggen (1861—67), cand. teol. A. Mathiesen (1867—97), stortingsmann L. M. Bentsen (1898—1902), H. M. Hauge (1902—16), P. M. Sydnæs (1917—24) og undertegnede (fra 1924).

A. O. R ø s e g g.

Styremøtereferater.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 2. 6. 1931. Til stede: Karterud, Nordberg, Harildstad, Nergård og første varamann Haglund. — 1) Oplestes sakliste for årsmøtet. — 2) Besluttet at alle utenbys blinde deltagere i årsmøtet bevilges fri reise (billett) og fritt opphold på blindeskolen. — 3) Besluttet å leie referent til årsmøtet. — 4) Referertes søknad fra en blind håndverker om hjelp til huskjøp. Kjøpesummen er 2000 kr. Besluttet å imøtekomme søknaden under forutsetning av at kjøpet kan ordnes uten kontant utlegg for forbundet.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 18. 6. 1931. Til stede: Karterud, Harildstad, Nordberg og første varamann Haglund. — Referertes formannens utkast til årsberetning for 1930 som blev tiltrådt av styret. — 2) Referertes regnskap for 1930 for Hjelpefond for N. B. 3)

Referertes bibliotekstyrets beretning og regnskap for 1930 og budgettfor-slag for 1932. — 4) Referertes reisesekretær Flydals beretning for 1930. — 5) Referertes huskomitéens beretning og regnskap for 1930 og budgettfor-slag for 1932. — 6) Referertes skrivelse av 12. juni d. å. fra utsalgsbestyrer Røvde, hvori han foreslår at forbundet til høsten setter i gang en større utlodning av blindes arbeider, og at det arrangeres en Blindes Uke med tombola i Trønderhallen. Med skrивelsen fulgte forslag til gevinstfortegnelse for utlodningen, omfattende 250 gevinster, og forslag til gevinstfortegnelse for tombolaen på 1000 gevinster av blindes arbeider og 1500 andre gevinster. Under forutsetning av at hr. Røvde som anført i skrивelsen, påtar sig å administrere utlodningen, besluttet å søke om til-latelse til å få denne avholdt. Styret gir også sin tilslutning til tanken om en Blindes Uke med tombola, og overlater til formannen i samråd med Røvde å arbeide videre med saken. — 7) Bevilgetes en blind det nød-vendige beløp til billett med dampskibet «Håkon Adelsten» tur og retur Sandnessjøen—Trondheim i anledning av behandling av øienlæge.

Sekretariatet.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindefor-bund 3. 6. 1931. Til stede var: Gjøn, dr. Dethloff, Rydland, frk. Steen og Johansen. — Referertes 5 skrivelser angående forskjellige indre anliggender. — Behandledes omsendt sak vedrørende søknad om lån som blev innvilget med 1250 kr. — Forelå to søknader om bidrag som blev innvilget med 60 kr. av V. B.s kasse. Likeså blev innvilget 150 kr. som bidrag. — Forelå søknad om feriebidrag fra tilsammen 73 ansøkere, hvorav 67 blev innvilget med et samlet beløp på 977 kr. — Formannen meddelte at på g. av de usikre tider med truende konflikt i dampskibstrafikken o. l. var årsmøtet utsatt til 28.—29. august. — Formannen meddelte at man fra en anonym giver hadde mottatt 400 kr. som gave til V. B.; men da gi-veren hadde uttalt ønske om at pengene helst skulde bli brukt til anskaffelse av radioapparater til blinde, besluttet man å oversende beløpet til Radio-komitéen. — Oplestes regnskap fra V. B.s utlodning som viste et netto-overskudd på kr. 3302.06 — Til slutt behandledes en del saker angående Blindes Utsalg.

Sekretariatet.

Styremøte i Østlandske Blindeforbund 8. 6. 1931. 1) Behandledes årsberetning, regnskap og budgett. — 2) Behandledes overenskomst om overtagelse av å fremstille og selge en patentert klæstreker. — 3) Behandledes tilbud om kjøp av nytt Blindes Hus. — 4) Til Spurchelands legat var kommet 16 ansøkninger. 9 bidrag blev bevilget. — 5) Bevilgetes 4 bidrag på 25 kr. til kjøp av materialer og ett på 50 kr. — 6) Bevilgetes to bidrag på 100 kr. til hønsehold. — 7) bevilgetes 4 bidrag til opphold på Oslo off. Skole for Blinde på henholdsvis 150, 200, 300 og 400 kr.

Sekretæren.

Gjøens 50-årsdag.

Formannen i V. B., H. E. Gjøen, blev på sin 50-årsdag hyldet på det hjerteligste med blomster, brev og lykkønskningstelegrammer fra organisasjoner og private. Fra V. B. blev formannen overrakt en fruktskål i sølv og fra kamerater og venner et sølv kaffeservise. Fruktskålen bar innskrifsjonen: «På 50-årsdagen fra V. B. 16. 6. 1931», og på kaffekannen var inngravert: «Fra kamerater og venner landet rundt, 16.6. 1931».

Til H. E. Gjøen på 50-årsdagen.

Når idag du femti fyller,
vi dig hilser, vi dig hyller
for de mange trauste tak,
for alt strevet for vår sak,
for alt det du ryddet, bygget,
for alt det du vernet, trygget.

Skjebnefellers vel det første
var for dig, det fremste, første,
det som tok din hele hug,
det du gav din hele dug.
Alltid tenkte du på dette:
Kameraters kår å lette.

Aldri du dig spare greide;
for du offergløden eide,
virketrangen rik og stor.
Og nu spirer det og gror
rundt omkring der stilt du sådde. —
Vidt du favnet, langt du nådde.

Varmt til lykke ønske vil vi,
og av hjertet legger til vi:
Takk for alt fra unge år!
Takk for alt for saken vår!
Når idag du femti fyller,
vi i samlet flokk dig hyller.

Edvard Imsdahl.

Formanns-, sekreter- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslensgrt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrd Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgrt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergrt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantzgrt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgrt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrd Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgrt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Avkjedsfest på Dalen blindeskole.

Den 13. juni var det på Dalen off. Blindeskole arrangert en enkel avskjedsfest for den fratreddende bestyrer O. E. Wisth og håndarbeidslærerinne og inspektrise frk. Hanna Lieblein. Bordene var vakkert smykket med blomster med en særskilt skål med blomster fra lærerpersonalet foran bestyrerens plass.

Ved desserten minnet lærer Karterud om at bestyrer Wisth nu hadde vært i blindeskolens tjeneste i 46 år, og hadde vært med like fra blindeskolen nordenfjells blev grunnlagt. Den vesentlige del av hans arbeide hadde vært lærerens, og han hadde der vist sig å eie en pedagogisk evne som bare få lærere har. Også som bestyrer hadde han vist at han hadde betydelige administrative egenskaper og hadde forstått å få den rette arbeidsånd både blandt lærere og elever. Spesielt vilde taleren takke for at Wisth hadde ordnet det slik at lærerne fikk arbeide fritt og selvstendig i sine klasser og utfolde sine egne individuelle anlegg. Wisth hadde også vært av dem som hadde gjort meget til at den nye skoleordning kom i stand. Tilslutt takket taleren Wisth for alt hans dyktige arbeide gjennom de mange år og ønsket ham alt godt i fremtiden.

Bestyrer Wisth rettet først en takk til frk. Lieblein for hennes samvittighetsfulle og omsorgsfulle arbeide for skolens elever. Dernæst takket han for de mange gode ord som var rettet til ham, og for all elskverdighet han hadde møtt fra lærer- og internatpersonalet. Han ønsket at skolen og arbeidet for de blinde i det hele måtte fortsette å gå fremover.

Lærer Harildstad takket på lærerpersonalets vegne frk. Lieblein for godt samarbeide og for all elskverdighet gjennom de mange år hun hadde virket ved skolen. Han vilde også på avdøde hr. og fru bestyrer Sydnes's vegne takke henne for hennes opofrende arbeide for dem. Til slutt overrakte han henne en erindringsgave fra lærerpersonalet.

Organist Skaug minnet om forskjellige trekk fra skolens tid i gamle dager og rettet en takk til de tidligere avtrådte lærere frk. Brun og Nygård og bestyrerinne frk. Oxholm. Alle hadde hørt til den gamle stab, som det nu efterat Wisth var fratrådt, ikke var nogen igjen av.

Som et vakkert intermesso i den helt igjennem vellykkede fest sang de øverste klassers kor nogen sanger fra døren til spisesalen.

Nytt medlem av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Bjarne Svendsen, Oslo, er optatt som medlem av Oslo Trygdekasse og har nr. 175 960. Svendsen betaler ingen premie, idet han står i klasse O A.

Formannen.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Ønekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARE

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A/SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN*Specialiteter:* **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***ANTON M. OLSEN***Ørforretning — Bergen*

Etabl. 1907

*Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1***Dr. G. W. Keyser****Øiensyggdomme**Øvre Slotsgt. 17^{III} - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz**Øienlæge. — 11—3**

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Dr. med. øienlæge**BIRGER MALLING****Bergen****Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**Dronningensgt. 32 II — Oslo
Telefon 11471.**WERGELANDS**

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører tly'ninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. Toldklarering.**BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- &
Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp **NORSKE**

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HOIGJELLE

Kjød- &
Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Solberg Hansen
OPTIKUS
STRANDSHJØRNET

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Forskjellig fra Tyskland.

Musikalier. For å lette landets blinde musikere og musikkstuderende adgangen til å skaffe sig noter satte Det Rikstyske Blindeforbund for et par år siden i gang et noteforlag og et noteavskrivningsbyrå. Foretagendet blev muliggjort takket være en generøs støtte av firmaet Kreditgemeinschaft i Berlin som utreder 7200 kr. av de årlige utgifter. I 1930 blev det trykt 19 musikkverker på tilsammen 33 bind. Fra avskrivningsbyrået blev levert 117 notehefter på i alt 5337 sider.

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

Johannessen & Wilhelmsen

Special.:

Strømper, Hansker og Undertøi
Ole Bulls plass 7, vis a vis Logen

Damefrisersalon

„MARCEL“

Strandgaten 1

HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

Tegnekontor & Broderiforretning

Stort Utvalg. Rimelige Priser.

Vaskereløvs-gaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,

tidl. Rieber & Søn's Stenhuggeri

Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater

Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834.

til billigste Priser.

Telefon 3834.

Det lønner sig at kjøpe det bedste!

HAUSVIK'S HERMETIK

„LUNA“

{ KRABBE
BRISLING
SILDEFILLET
APPETITSILD
GAFFELBITER

„SPECIAL“ og „STANDARD“ fiskeboller.

Trafikksikkerhet. I alle storbyer er trafikken i gatene øket sterkt de senere årene, og det er mangen gang farlig nok å ferdes i dem. Ikke minst gjelder dette de blinde. I Kiel er det nylig dannet et «Trafikk-utvalg» som skal ta sig av alle spørsmål til fremme av fotgjengernes sikkerhet, og de blinde vil bli viet særlig oppmerksomhet. I sine bestrebelser på dette område samarbeider utvalget med den derværende blindeskoles bestyrer og med en kompetent blind. Utvalget består av representanter for de forskjellige trafikanter og organisasjoner i Kiel og omegn, og det er tanken senere å få virksomheten utstrakt til å gjelde hele landet. Større sikkerhet for fotgjengerne tenkes oppnådd dels ved selvopdragelse blandt trafikantene og dels ved opplysningsarbeide blandt almenheten. Mellem dem som er representert i trafikkutvalget, kan nevnes: Riksjernbanene, politiet, automobil- og motorcykkelførerne, sykkelklubbene, turn-, sports- og rytterforeningene osv.

Bergens Tidende

Norges største og mest utbredte
dagblad utenfor Oslo

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddreyne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2909

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Arbeidssammenslutning. Tysklands blindeverksteder og privatrivende blinde håndverkere sluttet sig for nogen år siden sammen i en fellesorganisasjon. Denne er stadig gått fremover. I 1930 kom 28 nye medlemmer til, slik at tallet nu i alt er 103 med tilsammen 2200 blinde arbeidere. Blandt annet har organisasjonen satt i gang et planmessig og omfattende opplysningsarbeide for å øke omsetningen av blindes varer, og man råder over et betydelig propagandamateriale.

60 år. Banebryteren for industriarbeidet for blinde i Tyskland, ingeniør Paul Heinrich Perls, direktør for Siemens Schuckertverkene og leder av fabrikkene for installasjonsmateriell i Berlin-Siemensstadt og Sonneberg, fylte 2. mai 60 år. — Direktør Perls er født i Berlin, hvor hans far var innehaver av jernstøperiet Perls & Moser. Etter å ha tatt artium studerte han ved universitetet i Würzburg og den tekniske høyskole i Berlin. Da han hadde avsluttet sin utdannelse, var han først ansatt hos firmaet Hartmann & Braun, Frankfurt am Main. Så blev han knyttet til A.E.G.s apparatfabrikk, Berlin, og trådte sluttelig i Siemens Schuckertverkene's tjeneste, hvor han kom til å utføre sin største livsgjerning. — Ved siden av sitt omfattende arbeide som bedriftsleder har direktør Perls utfoldet en fremgangsrik sundhets-

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

OSLO

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

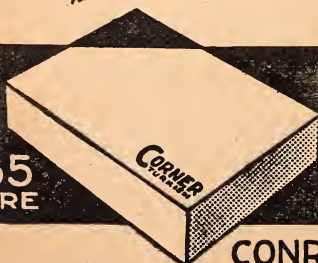
CIGARETTE MED DE GRØNNE HJØRNER

En CORNER

som fører til målet.

55
ØRE

CORNER
TURKISH

CONRAD LANGAARD

teknisk og socialpolitisk virksomhet. Særlig har han tatt sig av de svært-beskadigedes, døves og blindes beskjeftigelse. — 2. juni 1915 blev i det under direktør Perls ledelse stående Kleinbauwerk (en afdeling av Siemens Schuckertverkene) den første civilblinde ansatt. Kort tid efter blev forsøkene med krigsblinde påbegynt. Den første faste ansettelse av en krigsblind fant sted 22. mars 1916. Fra nu av steg tallet av blinde som var beskjeftiget i Siemens Schuckertverkene, stadig, slik at det i 1927 var over 100. Nu arbeider det ved verkene 96 civil- og krigsblinde. For å gjøre det mulig å kunne beskjeftige blinde i fabrikkene blev maskinene forsynt med sindrige sikkerhetsforanstaltninger, noget som også skyldtes direktør Perls' interesse og initiativ. — De erfaringer man har gjort med blinde i industrien, har direktør Perls på en meget anerkjennelsesverdig måte latt publisere i en rekke småskrifter, utstyrt med bilder. For å vekke arbeidsgivernes interesse for saken har han videre holdt en mengde oplysende foredrag, ledsaget av filmforestillinger. Av denne filmen som viser blinde i arbeide på Siemens Schuckertverkene, har N. B. F. en kopi, og den har overalt hvor den er blitt fremført, vakt stor interesse også i Norge. — Direktør Perls har tross sin sterkt optagne tid tatt virksom del også i blindesaksarbeidet. For sine fortjenester her blev han i 1927 utnevnt til æresmedlem av Det Rikstyske Blindeforbund, og han er også æresmedlem i to andre tyske blindeorganisasjoner.

Blind snekker lager møbler til kongen.

I den såkalte regiments- eller generalsgård i Elverum, som blev opført i 1917, er et par rum reservert for H. M. Kongen. For en tid siden blev det stillet til rådighet midler for anskaffelse av møbler til disse rum. Utførselsen blev betrodd den kjente blinde møbelsnekker O. C. Rothi i Hamar. Rothi som oprinnelig er vestlending, grunnla den møbelforretning som senere blev fortsatt av Th. Lunde på Lillehammer. I 1905 utstilte han på Verdensutstillingen i Liège og fikk gullmedalje, men så mistet han synet. Det er nu 17 år siden, men til tross for denne ulykke har han fortsatt sitt arbeide, om enn i mindre målestokk.

Møblene består av salongmøblement i brunbeiset bjerk med forgylte ornamenter, utskåret i en stil som Rothi kaller romansk. Dertil et soveværelse i hvitlakert furu med forgylte utskjæringer.

Møblene hvortil fløe av Hamars håndverkere og handlende har levert arbeide og materialer, vil til uken bli utstillet i Platou Murstads forretning på Hamar, skriver »Aftenposten« for 18. juli.

Til Nordenfjelske Blindeforbunds medlemmer.

Fra fredag 18. til søndag 27. september skal vi ha tombola i Trønderhallen, Trondheim. Nu gjelder det å skaffe to tusen fem hundre gevinster. Hjelp til, alle som kan! Det er vel ikke så mange av oss som har råd til å lage og gi bort noget videre selv i disse vanskelige tider, men vi får skyte hjertet op i livet og spørre våre best situerte venner og kjente og så de forretninger hvor vi er kunder. Alle monner drar, sa et visst lite dyr da det ydet sin skjerv til det store verdenshav.

Gevinster sendes til: Blindes Utsalg, Gamle Kongevei 16, Trondheim.

Halvdan Karterud.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellestalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS ^{A/}/_S ² Ved Muren ² **BERGEN**

HUSK —

Vosseskifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Børs Café & Restaurant

B E R G E N

Byens mest moderne lokale.

Det bedste sted efter teatertid.

Udmerket musik.

Billige priser.

Telefoner: 2916 — 6181 — 1973.

A/ S GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

B E R G E N

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 8.

August 1931

20 årg.

Østlandske Blindeforbunds husmorkursus.

Stående fra venstre: Anette Etnestad; Solveig Johansen; Sigfrid Lunde; Minda Foss; Gunlaug Karterud. Sittende: Inga Kvifte; Maia Olsen; Margit Halstvedt, assistent; Lily Blom, kursets leder; Mildrid Støre; Else Karlsen. Nederst: Ruth Sørum; Gudrun Langerud; Erna Blydt.

Å gjenta et særlig heldig eksperiment er alltid litt spennende. Det er så lett å trekke sammenligninger, og det kan bli farlig. Så langt fra å bli en skuffelse blev Ø. B.'s husmorkursus i år minst like vellykket som det første. Det er også de enige i som har vært

på begge. Dette skyldes like meget den elskverdige og dyktige leder og den utrettelige assistent som var til stede for å hjelpe overalt bestandig, som alle 12 elever som alle arbeidet med glede og godt humør. Og lysten drev verket, så resultatet blev godt, og alle er tilfreds med kurset og synes de har lært meget de kan få nytte av.

Siste aften var avslutningsfest hvor hver hadde innbudt sine, og det blev en koselig stund. Hertil bidrog også at en av elevenes slektninger hadde sendt to store, deilige bløte kaker.

Med vanlig elskverdighet hadde direktør Heiberg også iår gitt en del billetter til Friluftsteatret på Bygdø, hvor det blev spilt „Sigurd Jorsalfar“, så det blev en interessant og morsom aften.

Sigrid Sverdrup.

Nordenfjelske Blindeforbunds 31te årsmøte.

Åpning. N. B.'s 31te årsmøte blev åpnet på Dalen Blinde-skole lørdag 20. juni kl. 9.30. Til stede ved åpningen var ca. 40 medlemmer, styrets medlemmer samt landsforbundets formann, kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes.

Formannen: Det år som er gått siden vi sist var samlet til møte, har på mange måter vært et meget vanskelig år for forbundet og vel også for mange av dets enkelte medlemmer. Vanskelighetene har ikke vært minst på det økonomiske område. Vi føler nogen hver at vi trenger til opmuntring og styrkelse, og det håper vi blandt annet å kunne få gjennom møtedagenes forhandlinger og ved det kameratslige samvær.

Det er gledelig å se at såvidt mange og så langveis fra har funnet veien hit til tross for de dårlige tider. Vi håper at alle vil gjøre sitt til at vi kan få mest mulig ut av samværet her.

Det er i vår hendt noe i blindesakens historie som vi håper vil komme til å sette varig merke efter sig. Representanter for 35 nasjoner har nylig vært samlet til den første internasjonale kongress i New York og rådslo der om en rekke viktige blindesaksproblemer. Det blev blandt annet konstituert et verdensråd og valgt en eksekutivkomité. Denne komité skal nu arbeide videre med de saker som blev drøftet under kongressen. Videre blev det besluttet opprettelse av et hovedsete, et byrå, i Paris, og generøse som alltid har amerikanerne stillet penger disponible for driften de tre første årene. Endelig blev det under kongressen gjort optak til stiftelse av en union av alle verdens blindeorganisasjoner. Det er et bemerkelsesverdig tiltak, og vi håper at det skal komme noe godt ut av det.

Mens vi er inne på det internasjonale samarbeide, kommer uvilkårlig spørsmålet om blindhetserstatningen i forgrunnen. Det var morsomt og interessant å se hvor langt man var kommet på dette område i U.S.A. Der er blindhetspensjon innført i ikke min-

dre enn 21 stater. De pensjoner som betales, varierer nokså sterkt — fra 100 op til 500 dollars. Så langt kan jo ikke vi vente å rekke med det første; men kunde vi opnå blindhetspensjoner på 2—300 kr., vilde det være en god støtte for våre enkelte blinde. Jeg håper statsmaktene snart må få øinene op for at det må gjøres noe mer for de blindes velferd. Det er en reform man ikke kommer forbi.

Hilsener. Vi har, fortsatte formannen, iår atter den glede å ha landsforbundets formann, hr. Alf Arnesen, med oss i møtet. Jeg håper at både han og vi høster glede av det.

Så ønsker jeg alle, fra bygd og fra by, vel møtt og erklærer N. B.'s 31te årsmøte for åpnet.

Landsforbundets formann takket for velkomsthilsenen og overbragte hilsen fra Ø. B. og fra landsstyret. Dessuten frembar han en del personlige hilsener og ønsket et godt og fruktbringende årsmøte, — og jevn og god fremgang i blindesaksarbeidet.

I sekretærens sykdomsforfall overbragte formannen hennes hilsen til årsmøtet. Det vedtokes enstemmig å sende henne en telegrafisk gjenhilsen.

Den nye bestyrer for blindeskolen, Joh. Voll, hadde sendt hilsen med ønske om godt samarbeide i kommende år. Efter forslag av Pedersen vedtokes det å sende telegrafisk gjenhilsen.

Endelig overbragte formannen hilsener fra redaktør Imsdahl, sekretær Hjelmtveit og frk. Marie Hov.

Saklisten. Formannen refererte derefter saklisten for årsmøtet. Efter forslag av Pedersen blev saklisten vedtatt med nødvendig forbehold.

Styrets protokoller. I sekretærens fravær refererte vicesekretæren, lærer Nergård, styrets protokoller omfattende tiden siden årsmøtet ifjor. Efterat et par forespørsler av Pedersen og Haugnes var besvart av formannen, blev protokollene på forslag av Moen enstemmig godkjent.

„Blindes Uke“; tombola og arbeidshjem for blinde kvinner. Formannen gjorde opmerksom på at det var fremsatt forslag om at det til høsten skulde arrangeres en „Blindes Uke“ i forbindelse med tombola og utlodning av blindes arbeider. Tal. anmodet medlemmene om allerede nu å begynne å tenke på å skaffe gevinster til veie. Om det enn ikke skulde bli noget overskudd, så vil vi på denne måte opnå å få realisert en rekke varer fra utsalget. — Nergård anbefalte gjerne det foreliggende forslag, men vilde samtidig benytte anledningen til å minne om en plan som tidligere hadde vært oppe til drøftelse: Et arbeidshjem for blinde kvinner. Et tiltak som det foreslåtte burde ta sikte på et bestemt formål, og da var arbeidshjemmet et av de aller nærmeste krav som meldte sig. Det er et nødvendig ledd i arbeidet, — en effektiv hjelp på dette område er påkrevet. Foretagendet til høsten bør ta sikte på et grunnfond for det vordende hjem. Tal. konkluderte med å foreslå at utlodningens eventuelle overskudd går til grunnfond for et

arbeidshjem for blinde kvinner. — Harildstad foreslo saken foreløbig utsatt inntil de saker var behandlet som var opslått til behandling. Forslaget vedtokes enstemmig.

Beretninger og regnskaper. Formannen refererte derefter styrets årsberetning. (Denne blev offentliggjort i „Blindesaken“s juli-hefte.) Videre refererte formannen regnskapet som viste en samlet inntekt av kr. 31,888.53, kassabeholdning kr. 1515.56 og saldo kr. 4057.37. Formannen beklaget at saldoen var gått ned; men vi er inne i dårlige tider, og det er ikke lyktes å få inn flere penger i arbeidsåret. Hverken innsamlingen i byen eller reisesekretærens er så god som man kunde ønske det. Men samtidig har utgiftene vist synkende tendens, og forbundets status er ikke blitt forringet. — Moen fremholdt i denne forbindelse at resultatet av kirkeofringene burde ha vært bedre enn tilfellet var. Kunde forbundet, en særskilt komité eller de enkelte blinde hver på sitt sted gjøre noe for å få denne inntektskilde øket, måtte det gjøres. — Det opstod et lengere ordskifte om saken, hvori deltok formannen, Nordberg, Nergård, Arnesen, Flydal, Pedersen, Harildstad, Martinsen, Skogås og Skaug. Alle uttalte sig i tilslutning til Moen. Arnesen oplyste herunder at ikke mer enn tredevte hver kirke i landet deltar i ofringen til blindesaken. Harildstad betonet at det var like viktig å få ungdomslagene interessert. Fikk man dem til å arrangere årlige Blindesakskvelder, vilde det komme mange penger inn. Nergård mente man burde søke å finne andre og nye veier i arbeidet også på det økonomiske område. Å rådslå om hvordan blindesaken skal få større plass i folkets bevissthet, og å drøfte hvorledes økonomien kan styrkes, er det aller viktigste på et årsmøte. — Følgende forslag av Moen blev til slutt enstemmig vedtatt: „Det pålegges Komitéen for de enkeltes Blindes Vel i samarbeide med reisesekretæren å opta et planmessig arbeide til støtte for kirkeofringene til blindesaken.“ — Regnskapet blev derefter enstemmig godkjent.

Protokollkomité. Som medlemmer av protokollkomitéen valgtes frk. Sandberg, O. Haglund og Th. Nergård.

Budgett og komité for arbeidshjem. Formannen refererte styrets forslag til budgett for kommende år. Forslaget balanserte med kr. 25,500. Til forslaget knyttet formannen en del bemerkninger. Tal. anså det riktigst at Nergårds forslag i tilknytning til planen om utlodning blev behandlet i forbindelse med budgettforslaget. Han måtte advare sterkt mot å sette i gang nye tiltak under de nuværende vanskelige økonomiske forhold, da man knapt greide å holde oppe de virksomheter man allerede hadde. — Harildstad, Skaug og Haglund sluttet sig til formannens betenkeligheter. Det var også sterkt delte meninger om slike hjem. Det burde først undersøkes hvad kvinnene selv vilde, hvor mange som eventuelt vilde søke hjemmet o.s.v. En komité kunde utrede spørsmålet både om anlegg og drift og saken så drøftet senere. — Nergård måtte fastholde sin henstilling om at utlodningens eventuelle overskudd

skulde gå til grunnfond for arbeidshjemmet, og han fikk støtte av frk. Sandberg og Røvde. Tal. sluttet sig gjerne til tanken om en forberedende komité. — Ved voteringen blev Nergårds forslag forkastet med 27 mot 16 stemmer. — Møtet vedtok enstemmig å henstille til styret å vareta forbundets økonomiske interesser, vesenlig i overensstemmelse med styrets budgettforslag. — Pedersen foreslo at styret opnevner en komité som får i oppdrag å undersøke hvorvidt det er ønske om og behov for et arbeidshjem for blinde kvinner, i forbindelse med et gamlehjem innen N. B., og eventuelt utarbeide og fremlegge planer for foretagendet. Forslaget blev enstemmig vedtatt, med den endring at årsmøtet skulde velge komitéens medlemmer.

Blindes Utsalg. Disponent Røvde refererte årsberetning og regnskap for Blindes Utsalg. Regnskapet var godkjent av selskaps generalforsamling. — Harildstad rettet en takk til direksjon og disponent for godt utført arbeide i det forløpne år. — Disponentet takket og henstillet til medlemmene fortsatt på hvert sitt sted å arbeide for utsalgets trivsel.

Biblioteket. Vicesekretæren refererte bibliotekstyrets beretning. Denne blev mottatt med takk. — Bibliotekets regnskap balanserte med en inntekt og utgift av kr. 5340.16. Regnskapet blev enstemmig godkjent. — Budgett for biblioteket for 1932 blev foreslått med en samlet balanse av kr. 4800.00. Skaug foreslo inntektsiden redusert med kr. 500.00 på posten „Tilskudd fra A/S Blindes Utsalg, og at styret pålegges å finne tilsvarende reduksjoner på utgiftsiden. Forslaget blev enstemmig vedtatt.

Blindes Hus. Vicesekretæren refererte beretning, regnskap og budgettforslag for Blindes Hus. Regnskapet balanserte med en inntekt og utgift av kr. 26,058.25. Budgettforslaget for kommende år balanserte med kr. 22,332.00. Etterat Skaug og Haglund hadde gitt noen supplerende opplysninger, blev beretning, regnskap og budgettforslag enstemmig godkjent.

Reisesekretærvirksomheten. Vicesekretæren refererte videre beretning om reisesekretærens virksomhet. Beretningen var meget uttømmende og omhandlet de fleste av sekretærens reiser. — Etterat et par forespørslar av Skaug var besvart av forbundets formann og av formannen i N. Bf., blev beretningen mottatt med takk under sterk tilslutning. — Reisesekretær Flydal skisserte kort planene for sitt arbeide i det kommende år og omtalte de nærmeste oppgaver som forelå.

Trondheimskomitéens arbeide. Harildstad gav muntlig melding om Trondheimskomitéens arbeide. Det var i året holdt i alt 9 møter og én fest, alle godt besøkt. Komitéen har gått til innkjøp av piano og har hatt godt utbytte og rikelig valuta for anskaffelsen. — Komitéens regnskap blev referert av vicesekretæren. Både beretning og regnskap blev godkjent og mottatt med takk.

Bidrag til bladet „Margareta“. Arnesen redegjorde nærmere for fagskriftets økonomi, budgett og arbeidsplan. („Margareta“ er som før omtalt i „Blindesaken“ et ifjor startet i Stockholm utkommende tidsskrift for Nordens blinde kvinner.) — Harildstad foreslo at årsmøtet bemyndiger styret til i inneværende og neste år å anvende inntil kr. 60.00 pr. år som bidrag til bladet „Margareta“. Forslaget blev enstemmig vedtatt.

Valg. Samtlige styremedlemmer gjenvalgtes. Formann: Lærer Halvdan Karterud; sekretær: Fru dr. Wolmar; varaformann: Lærer Erik Harildstad; vicesekretær: Lærer Th. Nergård; femte styremedlem: Malermester E. A. Nordberg. Varamennene blev likeledes gjenvalgt: Tapetserer O. Haglund, frk. Ingeborg Brun og bibliotekar M. Skogås. — Revisor: Kontorchef Johs. Jørstad; varamann: Hr. Olaf Røvde (begge gjenvalg). — Som annet medlem av landsstyret gjenstår: Harildstad med Haglund og Skogås som varamenn. — Som representanter til landsmøtet gjenstår: Organist Oskar Skaug, børstebinder Ingvald Moen og tapetserer O. Haglund. Varamenn: Frk. Oline Gjønnes, hr. Hilmar Krogh og frk. Mildrid Støre. — Representanter til A/S Blindes Utsalg: Moen og frk. Gjønnes; varamenn: Hegstad og frk. Sandberg. — Bibliotekstyre: Harildstad, fru Wolmar og frk. Brun; varamenn: Frk. Sandberg og Karterud (alle gjenvalg). — Trondheimskomité: Harildstad, Olaf Røvde og frk. Jenny Ramsø (samtlige gjenvalg); varamenn: Frkn. Solveig Olsen og Margit Åssve (begge nye). — Husstyre: Haglund, Skaug og Karterud; varamenn: Hegstad og Viksås (alle gjenvalg). — Styre for Hjelpfondet: Det uttredende medlem organist Oskar Skaug gjenvalgtes. Gjenstående: O. Haglund. Varamenn: Fru Wolmar og M. Skogås. — Komité for de enkelte Blindes Vel: Frk. Margit Sandberg, frk. Anna Aspevik, frk. Ingeborg Brun, frk. Oline Gjønnes og frk. Dahl, børstebinder Ingvald Moen, bibliotekar M. Skogås og reisesekretær K. Flydal. Sistnevnte som er ny, fikk i oppdrag å sammenkalle komitéen til konstituerende møte. — Komité til å forberede spørsmålet om arbeids hjem for blinde kvinner: Lærer Nergård, organist Skaug og frk. Sandberg; varamenn: Lærer Harildstad og frk. Gjønnes.

Ordet fritt. Under denne post redegjorde Skogås for arbeidet i Komitéen for de enkelte Blindes Vel. Det var blandt annet skrevet over 100 brev og avlagt personlige besøk.

Pedersen bragte på bane spørsmålet om anskaffelse av brukbart avstemningsmaterieil for årsmøtet.

Nergård talte om selvhjelpstankens videre utformning og vekst. Han uttalte blandt annet: Lokallforbundene og landsforbundet rår nu over betydelige kapitaler. Tenk om vi kunde komme så langt at vi selv gjorde disse midler rentebærende og fruktbringende — at vi drev vår egen bankforretning. Engang blir vi så sterke at dette blir et nødvendig og viktig arbeidsledd. Et slikt tiltak av de blinde vilde møte sympati og forståelse. En godt og sundt ledet bank vilde støtte opdriften hos de enkelte blinde.

Moen anket over at det iår bare blev én møtedag; men formannen oplyste at det fra flere hold var kommet henstillinger om at den annen møtedag blev benyttet til friere, kameratslig samvær.

Flydal omtalte døves bidragskort, hvor formålet opgis å være bidrag til døve og blinde. Av disse penger får vår organisasjon ikke en øre; men jeg støter ofte på folk som tror at det er oss de på denne måte har vært med å støtte. Dette er ikke vi tjent med. — Arnesen lovt å undersøke spørsmålet nærmere og blandt annet konferere med døvehjemmets vedkommende for om mulig å få en forandring.

Fra Bergen var kommet følgende telegram: „Til lykke med stevnet og festen i „Byen“ ønsker vi her hvor det høljer fra skyen. — Vestlandske Blindeforbund, Gjøen.“

Avslutning. Formannen avsluttet med takk for fremmøtet og blindeskolens bestyrer og bestyrerinne for utvist imøtekommenhet overfor årsmøtet, og styret for godt samarbeide. — Harildstad takket formannen for utmerket ledelse av forbundet og for at han atter tok på i den krevende formannsstilling. — Møtet blev avsluttet med første og siste vers av Fedrelandssangen.

Dr. H. G. Dethloff til 60-årsdagen.

18de juli 1931.

Kvar arbeidsdag, kvar gledesdag
som fylte desse mange år,
dei møter no i samla lag
og helsar deg med' fram dei går.

Kvar arbeidsdag — ja, sjå dei du!
I smia stod du sterk og tru
og hamra stål til bruk for dei
som sakna kjente, urett leid;
men mest for oss som går vår veg
med augo sløkt, du røynde deg.
Din manddoms fulle kraft og dug
du gav vår sak med heilan hug.
Og gneister stod om stålet titt
av eld som brann i hjarte ditt.

Kvar gledesdag du lyste inn
i striden vår og i vårt sinn,
kom óg til deg — eg veit det vel —

og spegla att seg i di sjel.
Ja, rike dagar visst det er
som minnet no imot deg bær.
Du gav dei ut med gavmild hand;
no kjem dei glad og helsa kann.

Men enno like sterk du står
i smia di og slår og slår
på meire stål til saka vår.
Og gneister enn frå stålet renn
av eld som ung i hjarte brenn.
Og difor helsar berre vi
i farten no og let deg smi,
og segjer varmt og stille takk
for alt til no du gjera rakk,
og ynskjer deg til lykke med
å vera blindes lykkesmed,
og ynskjer gleda rik og stor
for deg av alt ditt arbeid gror.

Erik Harildstad.

Hallo, hallo, Askim her!

Våre seende venner vil sikkert også ha moro av å lese dette kvikke og fornøielige Askimbrev til «Norges Blinde».

Red.

Det er så mange som har sagt at de aldri hører noe fra Askim. Ja, for vi går ut fra at dere kjenner „Gummijentene“. Hvis ikke er det på tide at dere lærer å kjenne oss. Noe særlig av interesse har vi ikke å fortelle; men litt småprat må vi ha.

Hvad arbeidet angår, synes vi det er morsomt nu vi er blitt tre som kan kappes om å bruke fingrene; for de må brukes så det forstår. Riktig tilfreds med den nuværende ordning i vårt arbeidslag er vi ikke; men vi håper det er foreløbig, da vi ikke har vært tre så lenge. Ergerligst er det så lenge innskrenkningen med 5 dagers arbeidsuke varer; men vi tar det med ro og tenker som så: „Det blir vel ei råd“.

Vi blev imidlertid så luta lei av å ha full pensjon. Derfor flyttet vi simpelthen op i tredje etasje „og leiet oss et rum med vask, tralalala“. I tre uker har vi nu praktisert hybellivet, og det viser sig å bli en del billigere. De fleste mente nok at vi måtte ha alt op i hendene. Nu synes vi det er blitt ganske hjemlig. Kom bare og besøk oss en lørdagskveld, skal dere se hvor koselig her er med utsikt rett bort på stasjonen. Humør kniper det sjelden med hos oss. Ja, det kan være om morgenen, og det går mest ut over vekkeklokka; men den tar ingen notis av det. Da er vi enige om at „Han Lars“ er greieste karen. Når han tar til å putre, er alt bra.

Nu har vi da fått sommer og med den feriestemning. Om tre uker „børjar spektaklet“ med 10 dagers ferie. Den blir ikke så lang, men vi håper den blir desto bedre. Å ja, utsiktene til det er vel heller ikke så lyse. Haldensjenta er jo i så måte heldigst. Reisen til Telemark er slem og lang, og over Dovre går det da slettes ikke an. Surest blir det nok for oss alle å undvære årsmøtene med deres koselige samvær; men vi får være der i tankene.

Ja, nu er det nok Askimprat idag.

7. juni 1931.

Hjertelig hilsen

Åsta, Anna og Birgit.

Til, på og fra møtene i Kjøbenhavn.

(Av lærer Erik Harildstad).

Det 8de Nordiske Særforsorgsmøte blev, som leserne visstnok vet, avholdt i Kjøbenhavn 24.—27. juni iår, og like efter hadde Dansk Blindesamfund representantmøte og i tilslutning til det et større blindesaksstevne, som visstnok blir holdt hvert femte år. Da jeg var N. Bf.'s representant ved det første møte, og dessuten av N. Bf.'s formann var pålagt å ta med mig så mye som jeg kunde også fra det danske stevnet, er det vel bare min skyldighet å fortelle litt fra disse møtene. Men jeg velger å gjøre det helt fritt i et reisebrevs form og uten å prøve på å gi noe virkelig referat.

Det gikk litt på spreng med å komme avsted til Kjøbenhavn; for med det samme eksamen og avslutningen ved skolen var over, fikk vi N. B.'s årsmøte, og dagen efterat det var slutt, var det bare å bli ferdig til å komme på Stockholmstoget over Storlien. Vi vilde nemlig også stanse en dag i Stockholm for å gjøre mest mulig ut av turen. Vi kom også på stasjonen i god tid, d. v. s. 5 minutter før toget skulde gå, og da en svensk skole hadde fått den vognen vi hadde plassbilletter til, fikk vi foreløpig reise på annen klasse. Vi håpet at dette skulde fortsette også i Sverige, så vi kunde spare soveplassbilletter; men den svenske konduktøren var ubønhørlig, og i Østersund fant vi det derfor rådligst å sørge for soveplasser. Hvor almindelig det nu er blitt at lærerne reiser avsted med sine skoler for å se sig om, fikk vi et nytt inntrykk av da det også på en av stasjonene i Jemteland kom på en skole som skulde til Stockholm. Jeg misunner i så måte av et godt hjerte den skoleungdom som nu vokser op. Tenk om jeg som 12 års gutt, mens jeg ennu så bedre enn andre, kunde kommet med på en tur til Sverige, Danmark eller til Nidaros-domens og Griffenfeldts by! — Nu var det våre damer som brukte sine øine. Men jeg skal ikke prøve på å sette deres bemerkninger og utrop sammen til nogen skildring av de landskaper vi reiste gjennom. Vi var fire i følge: Karterud og jeg og våre respektive damer, d. v. s. hans værende og min tilkommende bedre halvdel.

Jeg sov utmerket i den svenske sovevognen, og da jeg kom ut i korridoren om morgenen, var det just noen som gikk gjennom toget og solgte kaffe og wienerbrød. Kaffen — og for mitt vedkommende en liten morgenpipe — gjorde oss godt oplagt til å gå løs på Stockholm. På stasjonen der satte vi inn tøiet vårt, bestilte soveplasser til neste natt, fikk oss frokost og drog så avsted til Majorsgatan 12. Stockholm holdt nettop på å klæ sig til „Midsommaraften“. Bjørkløv og flagg lyste frem overalt. I Majorsgatan 12 blev vi mottatt av direktør Lundberg og hans sekretær Lundin. Efter å ha pratet en stund og sett oss om i De Blindas Förenings Bibliotek, innbød de svenske herrer oss på en lunch på Hasselbacken, like overfor det bekjente friluftssted Skansen. Der

tilbragte vi så et par festlige timer i gemyttlig passiar om et herlig „smörgåsbord“ med efterfølgende lunch, vin, kaffe og cigarer.

Efterat vi hadde tatt avskjed med våre elskverdige verter, måtte naturligvis våre damer innom et av de største magasinene; men da butikkene stengte tidlig den dagen, blev det ikke høve til å ødelegge noe større penger der. Stadshuset måtte vi også nøie oss med å bese utvendig. Resten av aftenen var vi på Skansen, hvor det var forskjellig program: Musikk, sang, optog og dans, og en masse mennesker i anledning av Midtsommerdagen.

Så var det igjen en natt på toget, som forløp ganske bra, op tidlig og på ferjen i Malmø, på tog igjen inn til Kjøbenhavn og med bil op til Blindeinstituttet, hvor min ledsagerinne og jeg skulde bo. Karteruds skulde bo privat, så dem så vi ikke mer til efter landstigningen. På instituttet var det bare å få anvist senger og få tøiet op på våre værelser, og så avsted igjen til Christianborg slott, hvor åpningsmøtet alt var begynt.

Åpningsmøtet blev holdt i den store Folketingssal, og så vidt jeg forstod, var det begynt med fremførelsen av en del av en kantate. Derpå hadde socialminister Steincke åpnet møtet, og der var blitt avlevert hilsningstaler fra de respektive fire nordiske land, som alle var representert på møtet. Det første foredrag blev deretter holdt av den svenske professor dr. Wigert, som talte om de forskjellige psykologiske forutsetninger for samfundets hjelp til blinde, døve, åndssvake, epileptikere og talelidende. Det var midt under dette interessante og klare foredrag at vi endelig innfant oss og fikk plass høit oppe på et galleri. Jeg kunde forresten godt følge med så lenge det blev talt på svensk; men det danske som blev sagt efterpå, opfattet jeg ikke annet av enn at møtet til slutt blev hevet.

Hele møtet blev så fotografert ute på Riksdagsbygningens trapp, og kl. 12 hadde så Socialministeriet innbudt møtet til frokost, også i Riksdagsbygningen. Vi kom her inn i en sal hvor det satt flere blinde og blev anvist plass der. Den varme rett blev her for de blinde servert tillaget på en tallerken, så den kunde spises med skje, mens de som så, fikk den servert på vanlig måte. Dette var det eneste ved hele arrangementet der nede jeg ikke likte; for det smakte uhyggelig av elevbespisning.

Blindeseksjonen skulde ha sitt møtelokale i Landstingssalen, og der blev det nu holdt et kort konstituerende møte til valg av ordførere for de forskjellige land. For Norge blev valgt Karterud. Like efter at dette møte var slutt, bar det avsted til Aktieselskapet „Blindes Arbejde“, som har sine lokaler i et forhenværende nonnekloster. Det er Dansk Blindesamfund og Foreningen til Fremme af de Blindes Selvvirksomhed som har slått sig sammen og med statstilskudd driver dette store foretagende. Det er verksteder for de vanlige håndverk som kurvmakeri og børstebinding; men det som interesserte mest, var de to nye arbeider som her er tatt op. For det første har vi gulfklutevevningen, som her er basert på

masseproduksjon og ser ut til å egne sig godt for blinde. Det aller nyeste er tilvirkning av smørtønner til meieriene. Meieriorganisasjonen har uttalt sig meget anerkjennende om de prøver som er levert, og man håper dette kan bli et bra arbeide for en del blinde. „Blindes Arbejde“ har det siste året hatt en omsetning på opimot en halv million kroner og utbetalt i arbeidsfortjeneste til blinde vel ett hundre tusen, så det er ikke småtterier det dreier sig om.

Fra dette nye anlegg drog vi så over til Det Kgl. Blindeinstitut, hvor det var en liten musikkopvisning med piano-, fiolin- og orgel-spill av noen av de flinkeste elevene, som gjorde sine saker riktig godt. Derpå holdt instituttets forstander hr. Wüstenberg foredrag om arbeidet for de blinde i Danmark og nevnte særlig det som er opnådd i de siste år. Om aftenen var så hele blindeseksjonen innbudt av personalet ved de danske blindeskoler til middag og kollegialt samvær på „Langelinsepavillonen“. Under denne hyggelige og stilfulle fest blev det sunget flere sanger, skrevet for anledningen, og holdt en rekke skåltaler så vel fra dansk side som fra ordførerne for de „fremmede makter“.

Været den første dagen hadde vært både grått og vått, især utover eftermiddagen, og da den næste dag var viet forskolen på Refsnæs med planlagt biltur o.s.v., oplyste forskolens forstander hr. Rützou på slutten av kollegafesten at han hadde ringt til „Det Meteorologiske Blindeinstitut“ for å få greie på utsiktene for torsdagen. Denne vel anbragte forsnakkelse måtte visst ha gjort inntrykk på meteorologene, så de hadde gjort sitt ytterste for aldri mer å bli regnet med blandt de blinde. Iallfall blev Refsnæsdagen en helt igjennem strålende dag både fra naturens side og ved sitt rike innhold. I en rekke store biler og en del mindre kjørte vi i ca. tre timer den over 100 km. lange vei gjennom hjertet av Sjælland til Refsnæs, som ligger straks utenfor Kallundborg. Foruten den egentlige forskole er der også et småbarnshjem med barnehave og et vernehjem for blinde jenter med nedsatte åndsevner. Da vi kom, stod barna opstillet og tok mot oss med glade velkomstrop, og under den påfølgende delikate frokost gikk en del av dem omkring med små blomsterbuketter til hver av gjestene. Å gi noen skildring av de forskjellige anlegg der vil her føre for langt, og det meste er dessuten kjent for leserne fra tidligere omtale i dette blad. Opdelt i smågrupper blev vi ført rundt i de forskjellige klasser og fikk høre på undervisningen i 10 minutter i hver klasse. Så var vi over i barnehjemmet og vernehjemmet og blev vist om i alle lokaler, så på utstillinger av undervisningsmaterieil og håndarbeider, var ute blandt barn som gikk på rulle-skøiter, hang i forskjellige slags husker eller lekte butikk i et telt. Så var det demonstrasjon av undervisningsmetoder med små innledende foredrag av tre av lærerinnene om „Opøvelsen av hånden“, gymnastikkundervisningen, den første undervisning i morsmål og regning o.s.v. Til slutt sang skolens kor et par avdelinger av en kantate, og forstanderen holdt så en kort, stemningsfull tale med

utgangspunkt i Sir Arthur Pearsons bok „Seier over Blindheten“. Innimellem og efter alt dette lå vi i gresset ved stranden og solte oss og drakk kaffe og te. Vi reiste derfra med inntrykket av en barnekoloni hvor det anstaltmessige var trengt i bakgrunnen, så barna så vidt mulig får utvikle sig fritt og sundt og blir hjulpet til å nå det best mulige i livet. På bilturen tilbake stanset vi op i Røskilde og blev vist om i Domkirken, mens organisten preluderer.

(Fortsettelse).

Vestlandske Blindeforbunds årsmøte

blir som tidligere meddelt avholdt 28.—29. august. Det har allerede meldt sig nokså mange deltagere, og vi håper at vi vil få et hyggelig møte. De som ønsker å bli hentet på jernbanestasjon eller dampskibskai, må være så snilde å sende beskjed herom i god tid og i tilfelle opgi til hvilken tid de kommer til Bergen. Melding herom kan sendes til Vestlandske Blindeforbunds Kontor, Rosenkrantzgaten 5, Bergen. Alle hjertelig velkommen!

H. E. Gjøen.

Østlandske Blindeforbunds salgsutlodning.

Atter har vi satt i gang en utlodning av blindes arbeider. Vi har 40,000 lodder a femti øre pr. stk. Heftene er på 25, 50 og 100 lodder. Alle er visst klar over den betydelige rolle denne salgsutlodning spiller for dem som skal levere varer til utsalget. Det gjelder både for de kvinnelige og de mannlige håndverkere. Jeg ber derfor alle så inntrengende jeg kan, om å hjelpe til med dette salget. La oss håpe at ethvert medlem ialfall selger 25 lodder. Sett dette som ditt mål! Det er den gamle sannhet: «Vi skal løfte i flokk» som vil føre oss til målet. Og målet er i dette tilfelle alle lodder solgt!

Alle loddselgere får 20 pct. Skriv til regnskapsføreren, adr. Østlandske Blindeforbunds Kontor, Langes gt. 7, Oslo, og bestill loddhefter.

Vi har i Ø. B.'s distrikt såpass mange større byer at vi i disse byer burde kunne få omsatt mange lodder. Jeg tenker på: Hamar, Fredrikstad, Halden, Moss, Sarpsborg, Gjøvik, Drammen, Lillehammer, Tønsberg, Larvik, Skien m. fl. Dere som bor i disse byer, må være så snilde å hjelpe oss her. Men derfor har jeg ikke tenkt at dere som bor på landet, skal sove. Nei, ta deres tørn med!

Trekning finner sted like over nyttår. Vi har 500 gevinster, blandt disse en mengde kvinnelige saker.

Vi ber også våre seende venner hjelpe oss med salget. Adressen er den samme for alle.

Formannen.

Blindesakskvelder nordenfjels.

I annet kvartal 1931 blev det arrangert 4 meget vellykkede Blindesakskvelder nordenfjels. De innkomne beløp var følgende: Gossens Ungdomslags Jentelag, Aukra, kr. 150.00; Dyrvik, Frøya, kr. 60.00; Pikeforeningen i Nordhørsfjord kr. 50.00; Ømmervatn Ungdomslag i Vefsen kr. 43.08. Besøket ved disse tilstelninger var henholdsvis: 450, 130, 75 og 90. Reisesekretær Flydal talte på dem alle.

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds sykestrygd.

I Oslo Trygdekasse er følgende nye medlemmer optatt: Frantz Holtsagen, Skarnes, klasse 0 A (medlemsnummer 298,290), Erik Larsen Rød, klasse 0 A (medlemsnummer 298,304) og Torleif Kristiansen, Oslo, klasse 6 (medlemsnummer 88,064). For de to førstnevnte betaler Ø. B. hele premien, men for sistnevnte bare arbeidsgiverens del.

Formannen.

Offentlig anerkjennelse.

H. M. Kongen tildelte 11. juli den nylig fratrådte bestyrer av Dalen off. Skole for Blinde, Trondheim, O. E. Wisth, fortjenstmedaljen i gull som anerkjennelse for bestyrerens store innsats innen norsk blindeundervisning. Først og fremst alle hans tidligere elever gleder seg sikkert over denne offentlige påskjønnelse av den fremragende skolemanns betydningsfulle livsgjerning og ønsker ham til lykke med den velfortjente utmerkelse.

Hilsen fra Amerika.

Blandt de skoler som våre Amerikafarere besøkte, var også Pennsylvania Blindeinstitut i Overbrook, Filadelfia. Fra elevene der har lærer Karterud mottatt et meget hyggelig brev hvis innhold han anmodes om å bringe videre til de norske blindeskoleelever, og han synes da at dette best kan skje ved å sette brevet inn i «Norges Blinde». Brevet som sikkert også mange av våre seende venner vil ha interesse av å lese, var naturligvis på engelsk og skrevet på maskin av Miss Josephine Gelsomino som er helt blind og deltar i kurset for socialt arbeide. Det lyder i oversettelse slik:

Kjære hr. Karterud!

Guttene og pikene i „Overbrook“ sender hilsener og gode, varme ønsker til elevene ved blindeskolene i Norge.

I vennskapet og godviljens navn uleiliger vi Dem med å overbringe elevene dette budskapet.

„Amerikas unge blinde føler samhørighet med Norges blinde ungdom. Skal vi ikke styrke dette båndet ved å lære mer om hverandre? Kan ikke nogen av elevene ved en eller flere av skolene hos dere skrive brev til oss om undervisningen i Norge og om seder og skikker, og vi til gjengjeld fortelle om skolelivet vårt og om skikk og bruk i Amerika? Hvis dere skriver på norsk, vil vi svare på engelsk. Vi skal i det hele med glede ordne brevvekslingen slik som dere ønsker. Dersom denne korrespondansen kommer i stand, vil vi lære å kjenne og forstå hverandre bedre. Om ikke mange årene, når flyvningen er blitt meget billigere enn nu, vil dere kanskje kunne komme over til Filadelfia for å delta i et kapp-løp eller en annen sportskonkurranse. Verdens ungdom idag vil være dens ledere imorgen. Hvis ungdommen i de forskjellige land

kommer til å forstå hinannen bedre, vil det ikke da bli mulig for lederne imorgen å ordne de internasjonale saker på en meget klokere, fredeligere og mer tilfredsstillende måte enn hittil? Vi elever ved Pennsylvania Blindeinstitut lengter opriktig efter denne forståelse og tillit mellem alle nasjoner som vil føre dem sammen i felles bestrebelser for folkenes forbrødring og menneskeslektens beste.“

Vi synes det var en stor ære og en meget stor glede, hr. Kartesrud, at vi fikk besøk av Dem på skolen vår, og vi takker Dem på forhånd for den sikre avlevering av det budskapet vi har betrodd Dem.

Deres Filadelfiavenner,

Guttene og pikene i „Overbrook“.

(Elevenes adresse er: The Pennsylvania Institution for the Instruction of the Blind, 64th Street and Malvern Avenue, Overbrook, Philadelphia, U.S.A.)

Edward E. Allen.

En av forgrunnsfigurene innen den amerikanske blindeundervisning, direktør for Perkinsinstitutet for Blinde i Watertown (en forstad til Boston), dr. Edward E. Allen, fratrer 1. juli efter opnådd aldersgrense. Dr. Allen var lærer ved Perkinsinstitutet 1880—90. Han blev så knyttet til Pennsylvania Blindeskole i Overbrook, hvis høit fortjente leder han senere var i en lang årrekke. I 1907 vendte dr. Allen tilbake til Perkinsinstitutet som direktør. Det er ikke for meget å si, uttaler de amerikanske blindetidsskrifter, at dr. Allen helt og holdent har omskapt undervisningen, og han har også fått gjennomført en rekke betydningsfulle reformer i administrativ og organisatorisk henseende, likesom lokalene er blitt utvidet og forbedret ved nybygninger og moderniseringer. Direktør Allen har ikke bare gjort alt for å få den boklige og yrkesmessige opplæring så god som mulig, men han har også lagt stor vekt på å styrke elevene ved en systematisk kroppslig trening, likesom han har gjort meget for å skaffe dem allsidig og utviklende adspredelse i fritiden, å lette dem adgangen til å komme sammen med seende o.s.v.

Videre har direktør Allen utgitt mange verdifulle arbeider om blindeundervisningen og blindesaksarbeidet. Det var også på hans optak at de så betydningsfulle kursene for blindelærere ved Harvarduniversitetet kom i stand, og han har selv hele tiden vært fast foredragsholder der.

Som anerkjennelse for hans store innsats på blindeundervisningens område har Perkinsinstitutets styre utnevnt dr. Allen til æresmedlem, og man håper også i fremtiden å få nyte godt av hans rike erfaring og store innsikt i alt som angår undervisning av blinde.

Meget karakteristisk for direktør Allens syn på de blinde barn og blindelærergjengen er følgende uttalelse: „Blinde barn er i

almindelighet mer vitebegjærlige, mer lærvillige og mindre adspredte enn seende elever. Klassene på blindeskolen er små og undervisningen individuell. Blindeundervisningen gir læreren stor frihet med hensyn til metoder, og han hemmes i det hele tatt ikke av de innskrenkninger som han så ofte lider under i de vanlige skoler. Det å undervise blinde er et meget takknemlig arbeide og et arbeide som gir en selv meget. Om jeg kunde begynne forfra igjen, kom jeg ikke til å velge noget annet yrke enn blinde-lærerens.“

Hjalmar Andersson.

En blind sangdirigent.

Den velkjente blinde svenske sangdirigent Hjalmar Andersson avgikk nylig ved døden i sitt hjem i Falla efter lang tids sykkelighet.

Andersson var født i Falla 1862 og mistet synet i 3-årsalderen. Årene 1877—82 gjennomgikk han blindeinstituttet. Meget musikkalsk og varmt interessert for sang som Andersson var stiftet han i 1882 sin „Blinda Sångkvartetten“, som siden under hans ledelse eksisterte i over 30 år, likevel med adskillige personforandringer, særlig blandt de kvinnelige medlemmer, slik at da kvartetten i 1913 blev opløst p. g. a. den sterke konkurranse med kinematografene og andre fornøielsesetablissementer, var det foruten lederen bare bassangeren Karl Jakobsson igjen av dem som hadde vært med fra begynnelsen av. I de tre decenniier kvartetten var i virksomhet, blev Sverige gjennomkrysset flere ganger. For hvert nytt besøk var mottagelsen like hjertelig. De glade tilhørere takket for sist, og ved avskjeden blev kvartetten ønsket velkommen tilbake. Også i Norge blev to kortere turnéer foretatt.

På eget forlag utgav Andersson et sanghefte: „Eko från Toner-nas Värld“, en samling vakre, melodiske sanger som blev godt likt og høit skattet av alle. Det lille heftet blev solgt ved konsertene og fant på den måten veien til mangt et hjem ute i bygdene, hvor det sikkert ennu den dag idag minner mange av den eldre generasjon om den gamle sanger og hans kvartett.

Hjalmar Andersson efterlater sig minnet om en sjelden gedigen personlighet. Blid, stille og velnøgd gikk han sin vei gjennom livet og vant ved sitt lyse, gode vesen venner som nu deltar med hans barn i deres dype sorg. Blandt kameratene i Örebro Läns Blindförbund, hvor han så villig og gjerne medvirket til underholdningen ved sammenkomstene, vil vi alltid savne ham.

Så hvil da i fred, gamle venn! Lyst lever ditt minne iblandt oss, skriver E. H...g i „De Blindas Veckoblad“.

Blinde og utstillinger.

I London er det nylig holdt en såkalt «Idealhjem-utstilling». Blandt dem som besøkte utstillingen og det med godt utbytte, var også en del blinde. Om dette besøket har redaktøren av «Easiwork» sendt det store engelske blindetidsskrift «The Tribune» følgende:

Endog for de blinde er Idealhjem-utstillingen en stor attraksjon. Den jevne mann synes å mene at det ikke kan gi noget utbytte å besøke en utstilling for den som ikke ser; men han vilde blitt meget forbauset hvis han hadde gått rundt på utstillingen sammen med de medlemmer av Londons Blindeforening som forleden besøkte den. Det var i alt ca. 30 stykker, nogen helt og andre næsten blinde, og alle syntes å ha like stor glede av utstillingen.

Først hørte de på en demonstrasjon av «The Easiwork Cooker» (Lettarbeid-kokeren). Dette var særlig interessant for dem, da den som demonstrerte kokeren, selv var blind. Enda var vedkommende i stand til å koke en fullstendig middag med tre retter. Så enkelt, men samtidig så instruktivt blev bruken av kokeren forklart at jeg hørte en helt blind si at hun aldri hadde trodd en blind kunde koke, men nu var hun blitt overbevist om det motsatte.

Havebruksavdelingen frydet de besøkende meget. Blomstenes vellukt, springvannenes plasken og fuglenes sang gjorde turen gjennom den til en særlig nydelse for dem. «Det der er en irisk,» sa en. «Og jeg hører en kanarifugl,» utbrøt en annen. Det hadde sin riktighet hvad kanarifuglen angikk; for jeg så den selv; men jeg må med skam bekjenne at jeg kunde ikke kjenne en irisk om jeg så den, langt mindre kjenne den på sangen.

Næst efter havebruksavdelingen var det boligavdelingen som vakte mest oppmerksomhet. Under vandringen gjennom husene kunde de blinde få sitte i stolene, kjenne hvor bløte sengene var og i det hele la sine fingrer gli undersøkende henover møblene. Et toalettbord var dekorert med farvede vokslys som var en hel alen lange. En av de besøkende opdaget dette og kalte på de andre for at også de skulde «se» det. De gjorde det på den måten at de langsomt lot fingrene gli fra toppen av lyset til foten av staken.

Da de besøkende var ferdig med vandringen gjennom den store hallen, tok de til slutt en runde ute på tunet, hvor særlig grisene skaffet dem stor moro.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliensgt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Nidaros: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvd. Karterud, Blindeskolen; 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgrt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243.

Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Gode nyheter for Østlandske Blindeforbund.

Oslo formannskap besluttet i sitt møte 8. juli at Ø. B.'s Bibliotek skulde få husrum i den nye Deichmannske bygning i Oslo. Vi får her en sal som er 19 m. lang og 5 m. bred. Dessuten får vi et mindre rum på ca. 50 kvadratmeter. Selvsagt spiller dette en betydningsfull rolle for oss. Vi skal jo gå i gang med utvidelse av utsalget (besluttet på Ø. B.'s siste årsmøte), og da må vi ha annen etasje over utsalget ledig for lagring av varer. Dessuten har det stor betydning for bøkernes sikkerhet mot brandskade, og endelig har det økonomisk betydning. Reklame for saken blir det også sikkert, idet det vil bli kjent i byen at vårt bibliotek er plasert i Deichmann. Det vil nok bli en severdighet der.

Overflytningen vil neppe finne sted før ut på våren 1932. Riktignok er det sagt at Deichmann skal være ferdig over nyttår; men det må man ikke stole for meget på. Alle bøker vil bli underkastet en kritisk undersøkelse ved overflytningen, og et mer effektivt kartotek for utlån vil bli gjennomført. Under den høytidelighet som vil bli arrangert i anledning av denne overflytning, og hvorunder en del spisser så vel innen kommune som private vil bli innbudt, vil Ø. B.'s styre ta under overveielse hvad som bør gjøres for å hedre vårt biblioteks grunnlegger, frk. Cathrine Eger.

De ovenfor nevnte utvidelser av utsalget vil bli påbegynt i begynnelsen av august. Hele annen etasje må da tas i bruk som lager, og derfor må biblioteket midlertidig finne sig i å bli puttet inn i et mindre rum. Og Ø. B.'s kontor, som også blir husvill, skal flyttes til mig. Styret besluttet å leie et lite rum i Langes gt. 7 for der å innrede kontor. Denne ordning blev gjennomført nu i juli og er altså nu i funksjon. Østlandske Blindeforbunds Kontor har altså nu adressen: Langes gt. 7, Oslo. Nytt telefonnummer kommer senere. Kontortiden forandres samtidig til kl. 11—13.

Erling Herstad.

P. S. Jeg har lovet redaktør Imsdahl en artikkel om det nye Deichmann så snart vi hadde sikkerhet for at vi fikk rum til våre bøker der. Dette løfte skal jeg selvsagt holde, da det kanskje vil interessere leserne å få nærmere kjennskap til dette „Bøkernes slott“.

D. s.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familienblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A/SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGENSpecialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.***ANTON M. OLSEN**

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser**Øiensygdomme**Øvre Slotsgt. 17^{III}. Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz**Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Dr. med. øienlæge****BIRGER MALLING****Bergen****Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

3723

BERGEN

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. Toldklarering.**BLUSEMAGAZINET**

Indeh.: E. & H. Westerlid

Specialforretning:

Kjoler — Bluser — Forklær

Store Markevei 2 — Bergen

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Mode-, Manufaktur- &
Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^A/_S - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

SOFIE HØIGJELLE

**Kjød- &
Pølseforretning**

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøger — Papirvarer

Subskription paa alle bøger tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A S Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Bergens Meieribolags

Melk & Meieriprodukter
anbefales

John Sagen's Eftf.

Inneh.: Joh. Lilleskare.
Specialforr. **Frukt - Grønsaker**
Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.

Damefrisersalon
„MARCEL“

Strandgaten 1
HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE

Magdalene Simonsen

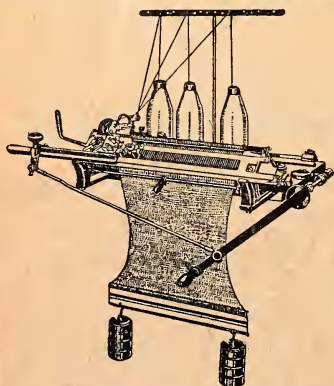
Tegnekontor & Broderiforretning
Stort Utvalg. Rimelige Priser.
Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Ramstad & Tertnæs,
tidl. Rieber & Sønns Stenhuggeri
Østre Strømkai No. 14

ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp.
anbefaler:

Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater
Snekkermarmor og elektr. Tavler

Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.

DIAMANT

er den strikkemaskin som er forsynet med de nyeste forbedringer, hvorfor der paa Diamant strikkes hurtigere, lettere og penere end paa nogen anden maskin. Forlang katalog med uttalelser fra kjøpere.

SUNETTE

strøpemaskin er en automatisk hurtigstrikkende patentrundstrikkemaskin. Lave priser. Lempelige avbetalingsbetingelser.

F. G. AMUNDSEN

Symaskinforretning — Bergen.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

**Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider**

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: **Jernberstad**

Rikstelefon 2 9 0 9

**Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas**

**Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.**

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Vestlandske Blindeforbunds årsmøte

som blev holdt i Blindes Hus, Bergen, fredag 28. og lørdag 29. med avslutning søndag 30. august, var fra først til sist særdeles vellykket. Frem-møtet hører til det beste vi har hatt, idet tallet av blinde deltagere var ca. 80. Forhandlingene, som det i neste nummer vil komme referat fra, var preget av levende interesse og stor saklighet, og samværet var i det hele båret av en ekte kameratslig stemning.

Søndag formiddag var årsmøtets deltagere av foreningen Bergens Blinde innbudt til dens sommerutfluktsted «Fjellborg». Foreningen serverte gratis kaffe, likesom det var sørget for meget billig bilskyss både frem og tilbake. Utflukten var begunstiget av det mest strålende sommervær og blev sikkert et lyst minne for alle.

Søndag kveld var det avslutningsfest i Blindes Hus med taler, sang, musikk, oplesning osv. og rikelig bevertning. At stemningen hele tiden var den aller beste, tør være overflødig å si.

Et årsmøte er jo et temmelig vidløftig apparat, og arrangementskomitéen fortjener stor takk for den utmerkede måten alt blev avviklet på. Samtlige deltagere var sikkert vel fornøyd. Det eneste mange (særlig av de tilreisende) var lei over, var at tiden gikk så altfor fort.

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Blindesaksarbeidet i Nordland.

Nordenfjelske Blindeforbunds reisesekretær, Karl Flydal, er kommet nordover og vil i september måned besøke Nordre Salten, Ofoten og en del av Senja og tale om blindesaksarbeidet. Flydal vil fra sine tidligere reiser her oppe være kjent som en sympatisk, flink foredragsholder som fortjener all mulig støtte og bistand for å kunne få mest mulig ut av sin reise. Under tegnede tør særlig anmode lærere og lærerinner i distriktene om å yde ham sin beste assistanse. Både mannen og saken fortjener det.

Svolvær i august 1931.

Emma Larssen.
(Efter «Lofotposten».)

Danmarks blinde esperantister organiserer sig

Under Dansk Blindesamfunds store stevne i Kjøbenhavn blev det av blinde esperantister og esperantinteresserte holdt et møte på Det kgl. Blindeinstitut 30. juni under god tilslutning. Frk. Agnes Melchior som er esperantokonsul for blinde i Danmark og lærerinne ved Det kgl. Blindeinstitut

på Refsnæs ved Kallundborg, innledet. Telefoncentralbestyrer Jens Ahler leste derefter op og motiverte et av ham utarbeidet forslag til lover for en påtenkt forening av esperantister og esperantinteresserte. Flere anbefalte å få foreningen dannet, og dette vedtokes enstemmig. Mange meldte sig inn, og foreningen teller allerede ved starten ca. 50 medlemmer. Alle kan melde sig inn. Kontingenten er bare en krone året.

Til styre blev valgt: Frk. Agnes Melchior (formann), telefoncentralbestyrer Jens Ahler (kasserer), redaktør Peter Ommerbo (sekretær) samt organistene Karl Bjarnhof og Laurids Lauridsen (styremedlemmer). Til suppleanter blev valgt: Børstebinder N. C. Nielsen og organist W. Bolø. Revisor blev kurvmaker M. P. Christoffersen.

Lærer Halvdan Karterud, Norge, som deltok i møtet, foreslo at det blev sendt Dansk Blindesamfunds representantskap en resolusjon om å få et esperantotillegg i medlemsbladet. Dette vedtokes enstemmig. Denne resolusjon blev forelagt dagen efter, og representantskapet besluttet å innføre et slikt tillegg som vi allerede i halvannet år har hatt i «Norges Blinde».

Helen Keller besøker Europa.

Blandt de europeere som deltok i verdensblindekonferansen i New York i vår, var også direktør Veljko Ramadanovitch, leder av blindeskolen i Zemun og regjeringens rådgiver i blindesaksspørsmål. Under oppholdet i New York traff direktør Ramadanovitch blandt annet også sammen med frk. Helen Keller, den verdenskjente blinde og døvne forfatterinne. Frk. Kellers velkomsttale på det store åpningsmøte var kanskje den som gjorde det sterkeste inntrykk på de delegerte, og direktør Ramadanovitch blev dypt grepet av det frk. Keller tross alle hindringer hadde kunnet nå frem til, og likeledes av det hun hadde utført ikke bare for blindesaken, men også for andre grener av samfundsarbeidet. Som den handlingens mann direktør Ramadanovitch er, innbød han frk. Keller til å komme til Jugoslavia, en innbydelse som hun med glede tok imot. Direktøren som også er sterkt esperantoniteressert, forteller i en korrespondanse til «Esperanta Ligilo»s septemhernummer at besøket nu har funnet sted. Frk. Keller kom sammen med sin tidligere lærerinne og nuværende sekretær, fru Macy (født Sullivan). Besøket i Jugoslavia strakte sig over 10 dager. Derefter fortsattes reisen gjennom Europa, idet ferden først gikk til Italia. Frk. Keller blev av kong Alexander tildelt en orden som anerkjennelse for hennes store sociale arbeide, likesom hans majestet under audiensen overrakte henne sitt billede, forsynt med kongens egenhendige underskrift. Under oppholdet i Jugoslavia holdt frk. Keller flere foredrag som var besøkt av veldige menneskemengder, og direktør Ramadanovitch mener at disse foredrag vil bli av den største betydning for det fremtidige blindesaksarbeide i Jugoslavia.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{A}{S}$ Ved Muren $\frac{A}{S}$ **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD - BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp **NORSKE**

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN $\frac{A}{S}$ - **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

$\frac{A}{S}$ **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

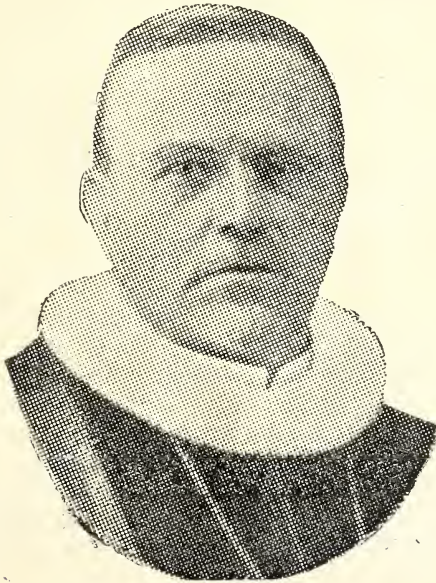
Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 9.

September 1931

20 årg.

Biskop Peter Hognestad.

Blindesaksarbeidet på Vestlandet led 1. september et meget stort tap, idet biskop i Bjørgvin bispedømme, Peter Hognestad, da plutselig avgikk ved døden, 65 år gammel. Biskopen som i lengre tid har vært sykkelig, falt om på gaten, rammet av slag. Han blev straks bragt til lægevakten, men der kunde man bare konstatere døden.

Biskopen stillet alltid med største elskverdighet sitt navn og sin innflytelse til rådighet når det gjaldt fremme av en eller annen sak V. B. arbeidet med. Helt fra han tiltrådte sitt bispeembede, var han selvskevet medlem av forbundets legatstyre og satte sig bestandig godt inn i alle de saker som forelå til behandling. Når

han blev anmodet om å tale på våre basarer, våre juletreffester og våre årsmøter, var biskopen alltid villig, så sant hans sterkt optagne tid tillot ham å komme, og ved innsamlingen i anledning av V. B.s 25-årsjubileum i 1929 f. eks. var han meget virksom.

Også fru biskop Hognestad er levende interessert for de blinde og blindesaksarbeidet. Hun har vært medlem av V. B.s utsalgsstyre og av flere komitéer. På det nylig avholdte årsmøte blev hun innvalgt i forbundsstyret som en av representantene for Bergen. I en lang årrekke har hun vært en av de bærende krefter i vår Bergensutlodning hvor hun alltid like trofast har sittet kveld efter kveld, ledet tombolaen osv. I biskopens gjestfrie hjem har hun hver vinter samlet en forening av seende og blinde damer som flittig har arbeidet gjenstander til utlodningen. Biskopen selv kom ofte inn fra kontoret, holdt en liten andakt og talte vennlig, munter og forståelsesfullt med alle, og samtlige tok alltid med gode minner fra sammenkomstene i dette solskinnshjem hvor arbeide, livsglede og sann, praktisk kristendom smeltet sammen i så vakker og fruktbærende harmoni.

Det er med dyp vemod Vestlandets blinde mottar budskapet om biskop Hognestads så altfor tidlige bortgang, og vi føler at vi alle har lidt et smertelig tap. Vi takker ham for alt hjertelag, all forståelse og alt uegennyttig arbeide for Vestlandets blinde, og vi lyser fred og signing over hans minne.

E. I.

Peter Hansson Hognestad var født i Time på Jæren 12. november 1866. Han blev student 1886 og cand. theol. 1891. Sistnevnte året begynte han som privat manuduktør i Oslo for teologiske studerende. Han foretok også studiereiser til Tyskland, England og Skottland. I 1895 blev Hognestad sekretær i Stavanger Ynglingeforening og året efter lærer ved Notodden Lærerskole, hvis bestyrer han blev i 1902. 1903 utnevntes han til stiftskapellan i Oslo bispedømme med det særopdrag å holde ungdomsgudstjenester. I 1908 blev Hognestad kalt til lærer i gammeltestamentlige disipliner ved det da oprettede menighetsfakultet. 1916 utnevntes han til biskop i Bjørgvin bispedømme.

Biskop Hognestad har gitt ut flere teologiske bøker, bl. a. «Meiningarum Jesus» (1907) og «Kristendom og Folkeliv» (1913). Videre har han oversatt alterboken til nynorsk, vært knyttet til den nynorske bibeloversettelse og vært medutgiver av Nynorsk Salmebok. Han hadde sterke videnskapelige interesser, og allerede i 1895 blev han tildelt kronprinsens gullmedalje for en fremstilling av de nyere undersøkelser angående Mosebøkens og Josvas boks kilder. Biskopen var en overordentlig kunnskapsrik mann, ikke bare på det teologiske område. Hans kjennskap til gresk, hebraisk, engelsk og tysk var således meget inngående.

Biskop Hognestad representerte Norge ved flere store kirkelige møter i utlandet. I kirkenes fredsarbeide tok han aktiv del og var siden domprost Hansteens død formann i den norske komité av den internasjonale kirkelige

fredsbevegelse. Nettopp nu skulde han som en av de norske utsendinger ha deltatt i det verdensomfattende møtet i Cambridge.

Runnen av gammel bonderot som han var (ætten har sittet på farsgården i 200 år) var biskopen helt fra ungdommen sterkt nasjonalt innstillet. Han kom tidlig med i målreisningsarbeidet og blev snart en av bevegelsens fremste og mest innflytelsesrike talsmenn. Også innen skole-, ungdoms- og avholdsarbeidet har biskopen innlagt sig store fortjenester.

Som teolog var biskop Hognestad konservativ; men han var aldri aggressiv og bestrebt sig alltid på å forstå og vurdere også anderledes-tenkende. Blandt sine kolleger var han derfor — tross meningsforskjelligheter — alminnelig høiyaktet og avholdt, noget som har gitt sig så vakre uttrykk nu ved hans bortgang. Personlig var biskopen en vennsæl mann som vant alle ved sitt likefremme, jevne og elskverdige vesen. Biskop Hognestad inntok en stor plass i folkets hjerte, og hans navn vil bli bevart i varm takk for alt han var og alt han gav.

Østlandske Blindeforbunds 24-de årsmøte.

Møtet sattes på Oslo off. Skole for Blinde mandag 22. juni kl 9½. Forsamlingen sang to vers av «Vår Gud han er så fast en borg», hvorpå formannen ønsket alle velkommen til Ø. B.s høitidsdag; for det er og skal være en høitidsdag for oss å samles på våre årsmøter til hyggelig samvær og drøftelse av arbeidet i det år som er gått, og i det som kommer. Han takket bestyrer Røsegg for at man også i år kunde samles på skolen.

Saklisten blev referert og vedtatt på vanlig måte.

Protokollkomité. Til protokollkomité valgtes: O. Arnesen, Hjelmteit og frk. Paulsen.

Årsberetning. Aasland fant årsberetningen utmerket, agitatorisk utadtil og oplysende innadtil, men syntes det stod for lite om biblioteket, om utlånet var øket osv., og han vilde gjerne få tilføjet litt herom hvis det lot sig gjøre.

Regnskaper. Oplestes regnskap for Ø. B., gamlehjemmet, husfondet og bibliotekfondet samt status. — Aasland ønsket en kortere, grei oversikt over inntekt og utgift, så man kunde se om forbundet var gått frem eller tilbake. — Nystøl likeså. — Man vedtok Hjelmteits forslag: «Årsmøtet slutter sig til revisorenes forslag om at styret meddeles decharge.»

Styreprotokollene. Referertes styrets protokoller for 1930—31 som blev mottatt med takk.

Budgettforslag for 1932 blev gjennomgått punkt for punkt. — Aasland mente at da forholdene var så vanskelige, kunde posten «Lån og bidrag» kanskje bli liten. Man vedtok hans forslag: «Styret bemyndiges til efter årsmøtets uttalelser å behandle denne post spesielt fritt.» — Aasland fremholdt videre at biblioteket var av så stor betydning at den ikke kunde overvurderes, og muligens kunde denne posten også bli liten. — For-

mannen redegjorde for saken. Biblioteket er sprengt, så foreløbig er det intet å gjøre ved det; men når man om forhåpentlig ikke så lenge kommer inn på Deichmann, vil det hele stille sig anderledes.

Reisesekretæren. Evensen fant man kunde stryke denne post når man ingen reisesekretær ansetter. — Aasland: Man bør ikke stryke posten, men kanskje ombytte navnet og kalle det *Propaganda*. — Nystøl vilde heller ha en konsulent, med utvidet virkefelt, så han også kunde ta sig av det praktiske arbeide. — A. Arnesen: Det er riktig nok å kalle det *Propaganda*, så lenge man ikke har nogen fast reisesekretær. — Aasland: Man må absolutt ha en post som betegner penger til arbeide utadtil. — Evensen: Om man ikke helt stryker posten, behøver man ikke å bruke så meget, så få man resten ledig til andre formål. — Formannen ønsket posten måtte bli stående, så styret kan ansette fast reisesekretær når det finner en dertil skikket mann. — Man vedtok Aaslands forslag: «Årsmøtet henstiller til styret å forvalte forbundets økonomi efter beste skjønn.»

Bidrag til kvinnetidsskriftet «Margareta». N. Bf.s formann redegjorde for hvad det hittil er gjort for bladet, samt et forslag om utvidelse og de dermed forhøiede utgifter. — Da bladet ennå er så nytt, stemte man for å beholde det nuværende sidetall inntil videre og se tiden an, men bevilget op til kr. 150.00 for 1932. — Flere av damene uttalte at de likte bladet godt og fant mønstrene greie og lett forståelige.

Ferdselsmerke. Formannen hadde fått tilbud om hvite stokker. Man kunde få dem helt gratis og i forskjellige størrelser efter ønske, så mange man vilde. — Det opstod et lengere ordskifte om ferdselsmerkespørsmålet. A. Arnesen, Clausen, Hjelmtveit, fru Thora Imsdahl, Gran og Johansen anbefalte at man fikk et merke i en eller annen form. Aasland, Nygård og Fløtterø stilte sig tvilende overfor nytten av det. Følgende forslag av Aasland blev til slutt vedtatt: «Årsmøtet henstiller til styret så snart som mulig å sammenkalle et møte av Oslo blinde til videre drøftelse av ferdselsmerket, og eventuelt sette merket ut i livet.»

Utsalget og Blindes Hus. Formannen: Utsalgets ramme er sprengt. Styret har lenge drøftet hvad det bør gjøres med ombygging eller utvidelse. For å få dette fastslått har man fått overslag og anbud for begge deler. En stor ombygging vil bli så kostbar at det ikke lønner sig, slik som utsalget nu ligger til. Styret har da også tenkt på å få et nytt utsalg i et bedre strøk og beholde det gamle som lager og verksteder, og så midlertidig bare gå til en mindre utvidelse som antagelig vil koste ca. 5000 kr. Noget må gjøres. — Det utspant sig en lengre samtale om saken, og alle talte for at denne utvidelse burde settes i gang snarest. — Regnskapet for utsalget blev oplest. Filialen blev også drøftet. Omsetningen er ikke øket så meget som man hadde håpet; men:

de fleste fant det var for tidlig å legge den ned. Man burde forsøke enda en stund. Enkelte mente beliggenheten ikke var heldig.

Gamlehjemssaken. Aasland: Denne er ikke optatt på sakslisten, men den må ikke dø. Styret må interessere sig for den. Noget må gjøres. — Evensen: Om Ø. B. for å komme saken nærmere avsatte litt til gamlehjemmet hvert år, så hadde man iallfall følelsen av at noget blev gjort. Årsmøtet må henstille til styret å fremme saken. — A. Arnesen: Det er farlig å bestemme å avsette noget nu efter det budgett vi nettop har vedatt; men styret vil selvfølgelig gjøre hvad det kan. Det har vært vanskelig for en komité. Det kan lett komme til å skade forbundets annet arbeide. — Hjelmtveit vilde også be om at det måtte bli avsatt litt i kommende år. Styret fikk selv bestemme hvor meget det kunde avse. Når tidene blev bedre, kunde man opta et mer aktivt arbeide for saken. — Man vedtok Aaslands forslag: «Årsmøtet henstiller til styret å fremme gamlehjemssaken efter beste evne, spesielt med hensyn til avsettelse av driftsfond.»

Ø. B.s 25-årsjubileum. Aasland: Næste år har Ø. B. bestått i 25 år. Da bør vi ha fest med ordentlig åpning og en oversikt over arbeidet både utad- og innadtil. Er ikke sikker på om man skal ha en komité eller overlate det hele til styret. Vi bør ha god tid og være godt forberedt. — A. Arnesen: Hvis vi skal ha en komité som vi kan ha nytte av, må vi se oss godt for. — Fløtterø: Styret må i tilfelle opnevne komitéen. — Nystøl talte for et festskrift som samtidig kunde virke som reklame. — Hjelmtveit: Har styret tenkt noget på å arrangere en utstilling av blindes arbeider i forbindelse med jubileet? Spesielt vil jeg be om at styret må gjøre hvad det kan for at så mange som mulig kan bli med, især av dem som sjelden kommer til årsmøtene. Jeg tror også at vi bør forhøie posten til årsmøteutgiftene, ikke noget bestemt, men slik at årsmøtet uttaler det gjerne ser styret bruker hvad det finner nødvendig til jubileet. — Årsmøtet gav i det hele sin tilslutning til Hjelmtveits uttalelser om at styret har anledning til å bruke en del mer til jubileet enn budgettert.

Kringkastingkåseri. Møtet fortsatte tirsdag kl. 9½. Ingeniør Bødtker var så elskverdig på kort varsel å komme og holde et greit, orienterende og meget morsomt kåseri om Kringkastingen, og forsamlingen benyttet anledningen til å gi ham en hjertelig hyldest for hans varme interesse og arbeide for å skaffe de blinde radio.

Valg. Formann: Sykegymnast Herstad (gjenvalg). Ved loddtrekning utgikk viceformann og sekretær, kurvmaker A. Arnesen og frk. Sverdrup, som begge gjenvalgtes. Suppleanter: 1. Vaskerieier Myhre Nilsen. 2. Snekker Flugsrud. — 3. Fru Schilling. — I fondsstyret gjenvalgtes frk. Karterud. Likeså de to revisorer, byråchef Asla og skolebestyrer Røsegg, med overpolitibetjent Løfsgård som suppleant. — Til bibliotekstyre gjenvalgtes:

Organist Aasland, pianostemmer O. Arnesen og frk. Sverdrup. Suppleanter: Frkn. Andersen og Blydt. — I Sommerhivilekomitéen innvalgtes sekretær Hjelmtveit som nytt medlem.

Ordet fritt. Aasland vilde stemme for at Velferdskomitéen nedlegges. Alle vil gjerne være med å hjelpe, selv om de ikke står i nogen komité. Den er også altfor stor. Mange vet ikke at de er medlem. — Nystøl vilde gjerne høre flere uttale sig før komitéen blev nedstemt. — A. Arnesen: Egentlig burde jo alle være med, så komitéen skulde være overflødig; men den kan nok virke på de enkeltes foretagsomhet, så de gjør mer enn de ellers vilde. — Aasland: Som det nu er, er komitéen for stor. Det bør være færre medlemmer med bestemt mandat. — Nystøl: Hvis man kunde få satt igjennem å få en konsulent som kunde være formann i komitéen, vilde arbeidet komme inn i fastere former. — Evensen var ikke enig i at komitéen skulde slutte, men fant også den var for stor. — Gran: Komitéen bør forenkles, men absolutt holde ved. Den enkelte vil derved føle mer ansvar. — Hjelmtveit: Vi må ikke slå komitéen ihjel, men kan f. eks. velge en fra hvert fylke. — Man vedtok Aaslands forslag om å velge en komité til å forenkle Velferdskomitéen. Valgt blev Didriksen, J. Imsdahl og Nystøl. Disse hadde senere et møte og fremla sitt forslag til komité for årsmøtet. Efter deres innstilling valgtes: For Østfold: Imsdahl; Akershus: Gran; Hedmark: Evensen; Opland: Egge; Buskerud: Frk. Fredriksen; Vestfold: Frk. Paulsen; Telemark: Nystøl; Aust-Agder: Didriksen; Oslo: O. Arnesen. Suppleanter: Bråtveit, Aasland, A. Arnesen, frk. Andresen, Hermansen, Corneliussen, frk. Langerud, frk. Sunde og frk. Karterud.

Nystøl spurte efter tegninger for håndverkere som det hadde vært talt om på siste landsmøte. — A. Arnesen oplyste at det var gjort en del forsøk på å utarbeide tegningsprøver; men han trodde det vilde bli vanskelig å få det til, slik at det virkelig kunde bli til nogen hjelp. Det vilde mest bli så enkle ting at man ikke behøvde tegninger til dem, da man visste det før. Det måtte vesentlig bli for snekkere, og det vilde være vanskelig å fremstille alle detaljer slik at de blev forståelige. — Olsen trodde ikke det vilde nytte med tegninger. Modellene skifter stadig. — Hermansen: Det er bedre når man har anledning, da å gå inn på et lager og få lov til å undersøke det så nøie som mulig og derav danne sig en mening. Det gjelder å ha energi, så man benytter sig av alle anledninger.

Aasland spurte om N. Bf. hadde tenkt på å få en Blindes Dag her som i Sverige og foreslo: «Ø. B. henstiller til sitt styre å ta initiativet til å få opprettet en Blindes Dag i Norge.» — Han minnet alle om at de måtte lese mest mulig i ledige timer. Bøker og våre venner som vi kan legge bort og ta igjen. Skaff dere en god bok som dere er glad i og stadig kommer tilbake til. Vilde gjerne få trykt en liste over alle Ø. B.s blinde medlemmer som bilag til

«Norges Blinde». Til slutt takket han styret for meget og godt utført arbeide. Det må også være styret en glede å vite at det har årsmøtets fulle tillit og sympati.

Formannen takket alle som hadde deltatt i forhandlingene, for hygge og god stemning. Dermed erklærte han Ø. B.s 24de årsmøte for hevet, og man sluttet med den tradisjonelle: «Når engang i fjerne tider.»

Møtet holdtes også iår på Oslo off. Skole for Blinde, hvor alle de utenbys likeledes bodde, og hvor bestyrer, husmor og alt det øvrige personale mottok alle med vanlig elskverdighet. Det eneste sure var været, så man ikke fikk de koselige kaffepauser i haven. Det var møtt ca. 60 utenbysfra.

F e s t. Tirsdag aften var det fest, ca. 200 deltagere som blev bevertet med kaffe, smørbrød og julekake og senere på aftenen frukt. Stemningen var hele tiden på høiden, hvortil ikke minst bidrog den gode underholdning: Fløitespill av hr. Ragnvald Steen, akkompagnert av frk Alfhild Røsegg, piano av hr. Einar Melling, oplesning av frk. Sigrid Lunde og sang av hr. Geburg Aasland som også holdt en spirituell festtale. N. Bf.s formann minnet om at det iår var 70 år siden skolen blev grunnlagt og rettet talen som en takk til kassereren i Foreningen for Blinde hr. postmester Thrap som var til stede på festen. Til slutt gikk dansen inn i de små timer.

Til møtet innløp hilsningstelegrammer fra V. B., de to blindeforeninger på Hamar og hr. stud. teol. Pål Vollen.

Fra forskjellige land.

S v e r i g e. Ifølge de nu offentliggjorte beretninger hadde de svenske blindeorganisasjoner et meget godt år i 1930. Dette gjelder særlig de store sammenslutninger De Blindas Förening i Stockholm, Kronprinsessan Margaretas Arbetsnämnd för de Blinda som også har sitt hovedsete i Stockholm, og De Blindas Förening «Hoppet» i Göteborg; men også flere av de mindre foreninger har hatt en betydelig fremgang. Det er veldige summer den svenske almenhet år om annet yder til blindesaksarbeidet, og støtten fra det offentlige side er også meget betydelig. Siste året utgjorde således statens, Länaenes og de større bykommuners samlede tilskudd til det praktiske blindesaksarbeide ca. 200,000 kr.

Den svenske riksdag påla i 1930 regjeringen så snart som mulig å gi en fullstendig utredning av hvordan blindeundervisningen og blindeomsorgen fremtidig bør ordnes. Efterat landshövding (fylkesmann) i Jämtland län M. Munck af Rosenschöld hadde anmodet om fritagelse for å være Kirkedepartementets sakkyndige i disse spørsmål, har departementet nu som sakkyndig tilkalt rektoren ved Kungl. Blindinstitutet på Tomtebodas, fil. lic. Gustaf Ek. Denne skal nu gi den ønskede utredning, og en mer kvalifisert mann til å løse det vanskelige og for Sveriges blinde så betydningsfulle oppdrag kunde departementet neppe ha funnet.

Danmark: Efter Socialdepartementets innstilling er ved kgl. res. av 1. juli lærerne ved Det kgl. Blindeinstitut i København E. Ketting og K. Grove-Rasmussen samt musikk lærerne sammesteds C. Cohn Haste (blind) og Louis Witzansky utnevnt til overlærere ved De kgl. Blindeinstituter fra 1. juli 1931 å regne.

Finnland: 21. mai feiredes på Helsingfors Blindeskole vårfest. Til stede var bl. a. også republikkens president samt den fra radiotimene for barna så velkjente «Eventyrtante» og «Farbror Markus». Med stor interesse fulgte disse gjestene elevenes program.

27. mai fikk de gutter som i år skulde gå ut av blindeskolen, sammen med sin gymnastikklærer, kaptein Persola, foreta en flyvetur over Helsingfors. Guttene var meget begeistret over ferden og erklærte at man under en flyvetur kjenner sig trygg og har den samme fornemmelse som når man kjører i bil.

Som følge av de vanskelige finansielle forhold har man også i Finland måttet gå til store nedskjæringer på statsbudgettet. Blandt annet har dette rammet en rekke sociale organisasjoner. Statstilskuddet til blindeforeningene er likevel ikke blitt redusert, når undtas en enkelt post.

England. Det er nu 17 sociale klubber for blinde i Stor-London og 7 andre steder i landet. Disse klubbene har vært av stor betydning. Sportsklubben i London som blev stiftet for et års tid siden, har fått meget god tilslutning og har allerede både ro- og svømmeavdeling. I sommer er det dessuten blitt arrangert en rekke utflukter i byens omegn.

Prinsen av Wales som også før har vist blindesaksarbeidet stor interesse, slo nylig i den engelske kringkasting kraftig til lyd for Radiofondet for Blinde. Dette fondet har skaffet mange tusen ubemidlede blinde i England radioapparater; men det trenges ytterligere 270 000 kr., oplyste prinsen.

«Progress», det eldste blindetidsskrift i England, kan i år feire sitt 50-årsjubiléum, idet det begynte å komme ut i 1881. Fra en beskjeden begynnelse har det utviklet sig til å bli et av de største månedsskrifter for blinde i verden. Iberegnet de tre tilleggene er det nu på 80—90 store sider, og det kan glede sig over en stadig stigende popularitet blandt sine tallrike lesere.

Husstellundervisning blir nu mer og mer almindelig ved blindeskolene i utlandet. Siste året er en slik undervisning blitt innført ved skolen i Exeter og har gitt et meget tilfredsstillende resultat. Det er meningen at piker over 16 år skal få ytterligere to års opplæring i de forskjellige grener av husarbeide (matstell, vaskning osv.).

På det nylig avholdte årsmøte i Nasjonalbiblioteket for Blinde i London blev det oplyst at utlånet i 1930—31 betegnet en rekord. I alt blev lånt ut 266 581 bind, delt på 11 331 låntagere. Bokstammen utgjorde ikke mindre enn 184 612 bind, og tilveksten under året var over 1500 bind. Biblioteket har 390 frivillige avskrivere. De samlede utgifter i regnskapsåret beløp sig til 416 000 kr.

Skottland. Det er nu ca. 9000 blinde i Skottland. Av disse er to tredjedeler over 50 år. — På et stort møte som Nasjonalforbundet til Fremme av de Blindes Velferd i Skottland for kort tid siden holdt i Dundee, blev mange viktige spørsmål behandlet. Dr. W. G. Sym, Edinburgh, frem-

hevet i et foredrag at undervisningen av svaksynte burde skilles ut fra den vanlige blindeundervisning. Det burde i det hele gjøres mer enn hittil for de svaksynte. — Mr. Stone, direktør for blindeskolen i Edinburgh, betonet i en utredning at bare et begrenset antall blinde var virkelig skikket for håndverk. Det måtte derfor finnes nye yrkesområder, slik at de individuelle evner og anlegg kunde få anledning til å utfolde sig. Særlig mente han at handelsvirksomheten måtte ofres langt større opmerksomhet enn før.

Ved Den kgl. Yrresskole for Blinde i Edinburgh er som nytt fag det siste året innført vevning av streng-springmadrasser, og man er vel fornøyd med de opnådde resultater. Arbeidslokalene er blitt betydelig utvidet, og det er nu 112 blinde som får opplæring der i de forskjellige yrker. Fra verkstedene blev det i regnskapsåret 1930—31 solgt varer for 576 000 kr. Videre har et betydelig antall blinde hatt arbeide i sine hjem.

I r l a n d. En ny organisasjon under navn av Nasjonalrådet for Blindes Velferd i Irland er blitt stiftet i Dublin. Organisasjonens opgave er å arbeide for forebyggelse av blindhet, å fremme blindes velferd i sin almindelighet, å virke for at blinde kan bli så selvhjulpne som råd er samt å samarbeide med staten og de eksisterende blindeinstitusjoner til bedring av blindes kår.

Den blinde kurvmaker J. Collins vant for kort tid siden ca. 85 000 kr. i det irske hestevaddeløp som er satt i gang for å skaffe midler til landets sykehus, og som årlig gir et overskudd på ca. 12 mill. kr. og utbetaler gevinster til det flerdobbelte beløp.

B e l g i a. Société Royale de Philantropie de Bruxelles som driver forskjellig velgjørenhetsvirksomhet, meddeler i sin siste årsberetning at dets blindehjem i finansiell henseende står meget godt. Det er nu 49 menn, 70 kvinner og 30 piker på hjemmet. Ved en utvidelse håper man om kort tid å kunne skaffe plass til ytterligere 20 blinde. Det vil også bli innrettet et lite teater, en isolasjonsavdeling og en takhave. Selskapet har nylig forsynt de blinde med et ferdsselsmerke som har vist sig å være til stor hjelp for dem.

K a n a d a. Den Nasjonale Forening for Blinde Forretningsmenn i Kanada har nylig hatt sitt første årsmøte i Toronto. Foreningen blev stiftet av blinde forretningsfolk der i byen, og såvidt vites er det den eneste sammenslutning i sitt slags i verden. Alle medlemmer er blinde forretningsdrivende i forskjellige brancher, og foreningen som varetar både deres økonomiske og sociale interesser, har hatt stor fremgang.

A u s t r a l i a. Ifølge årsberetningen for 1930 hadde The Royal Institution for the Blind, North Adelaide, ifjor tross nedgangstidene en vareomsetning av 288 000 kr. Hvor høit de blindes arbeider står med hensyn til kvaliteten, skjønner man når man hører at institusjonen nylig på en stor industriutstilling blev tildelt både gull-, sølv- og bronsemedalje.

J ø d i s k e b l i n d e. Ifølge en statistikk utarbeidet av direktør Altmann Ved Det Jødiske Blindeinstitut i Wien er det i alt ca. 8000 jødiske blinde i verden.

Til, på og fra møtene i Kjøbenhavn.

(Slutning.)

Fredagen var så viet de mer rolige forhandlinger. Det blev holdt foredrag av dr. Gordon Norie, Danmark, om Blindhetsårsaker, av lærer Ketting, Danmark, om De blinde og naturen, av rektor Ek, Sverige, om Forskjellige reformer ved blindeundervisningen, og av Karterud, som forresten også var en av dagens dirigenter, om hvordan blindeskolene kan fremme det kulturelle samarbeide mellom Nordens blinde. Etter flere av disse foredragene var det en del diskusjon. Særlig var dette tilfellet etter rektor Eks foredrag, som også endte i et forslag om å få nedsatt en komité til å drøfte reformer i undervisningen og spørsmålet om et eget nordisk tidskrift for blindeskolene og regelmessige årlige studiebesøk vekselvis ved de forskjellige blindeskoler av blindelærere fra de nordiske land.

Fra en av de andre seksjonene kom det også forslag til en resolusjon om å søke å finne en felles basis for utdannelsen (enten det var lærernes eller elevenes fikk jeg ikke tak i) ved alle disse seksjoners skoler. Som N. Bf.s representant måtte jeg da si fra at vi ikke ønsket mer, men mindre «fellesskap», og heidigvis blev da også resolusjonsforslaget etter rektor Eks forslag bare besluttet oversendt den nettop nedsatte komité, som forhåpentlig sørger for en hederlig begravelse. I denne komitéen, det glemte jeg visst å fortelle, blev som Norges representant valgt bestyrer Røsegg.

Fredag aften gav Kjøbenhavns kommunalbestyrelse mottagelse for hele møtet i Rådhuset. Her blev vi først samlet i den store sal under full musikk, og det blev holdt to korte taler. Derpå spredde vi oss rundt og forsynte oss av hjertens lyst og helt etter trang og ønske av den fritt anrettede bevertning. Men da det ikke var lett med en gang å ha full oversikt over rettene, var det nok flere enn vi som begynte med desserten for gjennom en del andre mer gedigne retter å ende med en ny sort dessert og kaffe. Etter så å ha tendt våre cigarer gikk vi nu omkring oppe på det veldige galleri og gjennom de forskjellige kommunale lokaler, hilste på kjente både fra «de åndssvakes» og «de døves» leir og hygget oss på beste måte, mens de danselystne svinget sig nede i salen. Vi fikk ved denne festen igjen et bevis på danskenes evne til å gjøre det gemyttlig og morsomt for sine gjester.

Lørdag, siste dagen, var det så først et avsluttende fellesmøte med foredrag av statsråd Steincke om det danske sociale arbeide. Møtet blev så avsluttet med en rekke takketaler fra de forskjellige lands representanter, og blandt dem gjorde direktør Grennes sig bemerket ved en varm hyldelse til Danmark for hvad det hadde gjennomført av sociale reformer.

Så var det en biltur gjennom Kjøbenhavn og omegn med lunch

i Dyrehaven. Her takket Karterud i en anslående tale de danske verter for alt de hadde gjort for oss i disse festlige dagene. Om kvelden var det så avsluttende festmiddag på restaurant Nimb. Der var over 700 deltagere og derfor litt for trangt i det ellers festlige lokale. Der var atter en tale på de forskjellige nordiske tungemål, og jeg våget mig da også frem med et lite «Efterord» på vers til danskene. Den offisielle del av festen sluttet ved 10-tiden; men derefter var det adgang til å besøke Tivoli, som var vår nærmeste nabo, og senere fortsatte de som ønsket det, med dans i festlokalet.

Mandag begynte så Dansk Blindesamfund sitt representantmøte med behandling av regnskaper, årsberetning og forskjellige andre saker. Forretningsutvalgets medlemmer og kretsenes representanter satt samlet, 20 i alt, om et stort langbord. En del andre satt mer spredt i lokalet og hørte på. De hadde ikke talerett uten de var tilkalt til møtet eller særskilt fikk tillatelse til å uttale sig. Dette møtet blev holdt i Dansk Blindesamfunds eiendom «Folkets Gave», som nærmest kan sammenlignes med våre »Blindes Hus». Foruten kontorer og møtelokaler har man her en hel del leiligheter som er leiet ut til noen av byens blinde. Representantmøtet blev fortsatt onsdag i et større lokale i en skole tett ved, antagelig for å gi plass til de flere tilhørere, som nu var kommet til selve stevnet. Det var interessant for en som er vant til våre norske, ofte litt seige forhandlingsmøter, å legge merke til den livlighet og fart som forhandlingene gikk med. Av og til kunde kanskje en del ord vært spart; men møtets dirigent, en av dem som heter Hansen — det gjør jo de fleste der nede, når de da ikke heter Jørgensen — passet rolig og bestemt på at det ikke glidde for langt ut, og den alltid årvåkne formann i Dansk Blindesamfund, hr. Ernst Jørgensen, var stadig parat med oplysende og orienterende bemerkninger som hindret unødig debatt.

Å referere fra forhandlingene her kan jo ikke nytte. Jeg skal bare nevne enkelte ting som kanskje kan ha særlig interesse. Det lånefondet som for noen år siden blev oprettet, synes ikke å ha svart til sin hensikt, og det var flere som uttrykkelig uttalte sig for å få det avviklet. Ordsiftet om striden med foreningen «Daimarks Blinde» viste både at de blinde i Danmark nu også søker å få innflytelse på alle midler som disponeres for de blinde, og at dette blandt annet også der begrunnes med den misbruk som finner sted ved at de samme personer ukontrollert søker hjelp hos flere organisasjoner. Spørsmålet om en liten esperantoavdeling i Dansk Blindesamfunds blad førte til nederlag for esperantistene ved første gangs behandling; men etterat det på esperantistenes fagmøte tirsdag var dannet en dansk esperantoforening for blinde med over 50 medlemmer, gikk saken onsdag i lås, kraftig understøttet av Karterud.

Det egentlige «Stævne» begynte tirsdag. De tilreisende blinde

var i et antall av omkring 100 innlosjert på Blindeinstituttet, og møtet blev tirsdag formiddag åpnet ute på instituttets gårds plass med avsyngelsen av en sang, skrevet for anledningen, og med taler av Dansk Blindesamfunds formann og forstander Wüstenberg. Derefter blev det holdt fagmøter i skolens forskjellige lokaler for musikerne, esperantistene, veverskene osv. Jeg fikk ikke anledning til å høre på mer enn musikermøtet. Det høie nivå som de blinde danske musikere står på, fikk vi forresten ved den konsert som var arrangert i forbindelse med stevnet tirsdag aften i Idrettshuset, et imponerende inntrykk av. Ved denne konsert optrådte bare blinde, når undtas en sanger; men han sang da også bare de blindes komposisjoner. Både som utøvende musikere på piano, fiolin og cello og som komponister viste de danske blinde musikere her at de holdt godt mål, og det var i det hele tatt en prestasjon som de danske blinde har ære av. Efter konserten var det et hyggelig «fælles kaffebord» for stevnet i konsertlokalet.

Onsdag aften måtte jeg snu nesen hjemover, så jeg kom ikke med på den biltur gjennom Nord-Sjælland som stevnet foretok torsdag. Men jeg hørte iallfall at meget mer enn 100 biler gratis var stillet til disposisjon for denne turen, og at man til festen om kvelden hadde gjort regning på ca. 700 gjester, og det høres jo også nokså imponerende ut.

Under disse travle møtedagene blev det dessverre altfor lite høve til noget mer privat samvær med de enkelte, og når jeg undtar nogen få, som jeg blev litt bedre kjent med, blev det nærmest å rope et Hallo i forbifarten. Men jeg forlot likevel Danmark med øket forståelse av og respekt for det danske blindesaksarbeide, og med minne om gjestfrihet og elskverdighet og strålende festlige dager.

Hjemreisen gikk over Helsingør til Oslo. Før vi reiste, fikk vi ikke tid til å spise aftens, og på ferjen forsømte vi oss litt, så vi fikk bare så vidt slukt i oss litt der også og måtte fortære resten tørt på toget. Vi håpet å få noget å leske våre tørre struper med når vi kom til et sted som visst heter Ängelholm; men der var restauranten stengt alt kl. 21, og jeg døde i mitt stille sinn — de var visst ikke så stille forresten — stedet til å hete «Djevteholm», da jeg syntes en slik ordning ikke kunde skrive sig fra mer enn ett hold. Vi måtte da gå like tørstige til køis, og mitt sinn blev ikke stillere da jeg opdaget at jeg skulde sove i en kupé for fire, hvor det dessuten var stuvet fullt med en cellokasse og diverse kofferter, så jeg bare så vidt fikk plass til å kripe inn og legge mig. Men om morgenen, da vi var ferdige med den siste tolder og synder og hadde fått frokost i spisevognen, steg humøret, og i Oslo var det bare fest igjen å få være sammen i noen timer med de alltid like trofaste kameratene der.

Nu har jo Grønlandstvisten lagt en liten skygge mellem oss og danskene som nasjoner; men om vi aldri så mye holder på

den norske linje i politikken, kan vi like fullt verdsette det gode hos vårt grannefolk og holde fast på våre vennlige følelser for det. Og jeg vil derfor slutte med den hymne til Danmark jeg kom med på avslutningsfesten for særforsoergsmøtet.

Efterord til møtet og festen, tilegnet møtets danske deltagere og venner.

Her er vi nu samlet til fest i kveld,
til fest for å sie hverandre farvel,
og derfor det gynger vemod i sinnet.
Men vemodet slår om en rikdom stor:
Alt vi har fått i gjerning og ord
av åndsfrender her på Danmarks jord,
skal bli oss et dyrebart minne.

Vi samler det inn i et billede skjønt
av landet — så fagert, så livfullt og grønt —
som det ligger i sommersolen.
Her grønnes i solskinn den sorte muld.
Her lyser av kunnskapens dyre gull,
som Dana-ånd samlet inn, kull efter kull,
i arbeid for samfund og skolen.

Her brytes døvhetens stillhet stor
av åndens liv i tegn og ord.
Her planter de haver som dufter av roser,
i blindhetens ørken og øde moser.
Her hjelper man kjærlig de små som av livet
fikk bare en stammende tunge givet.
Her verner man dem som fikk skyggende skranker
lagt over famlende, uklare tanker:
I arbeid for alle som livet gav smerte,
vi merker det Danmark, ditt store hjerte.

Så takker vi da i avskjedens stund
for alt du har gitt oss, hvert åndens pund
vi tar med til virket på egen grunn.
Vi takker for gjestfrihets smil i ditt øie;
vi takker for draging mot målene høie.
Vi ønsker dig lykke til arbeidet frem
for alle de svake i dine hjem.
Og under det vemod som gynger i sinnet,
vi eier et billed som alltid vil skinne
fra disse strålende dagers minne.

Erik Harildstad.

Foged Johansens Minnefond.

Da fondets kapital nu har nådd det statuttbestemte minimum, 10 000 kr., har N. Bf.s styre og representantskap besluttet å foreta den første utdeling av Minnefondet, en porsjon på 500 kr., 12 oktober (fogdens fødselsdag). Dette så meget mer som Oslo Blindeskole som fogden fikk opprettet, i år kunde feire sitt 70-årsjubileum.

Ifølge statuttene pgr. 2 er fondet et stipendie- og bokfond. Det skal i første rekke yde stipendier til ubemidlede blinde til utdanning så vel i intellektuell som praktisk retning. Dernæst skal det søke å skaffe de blinde noter og annen faglitteratur. I særskilte tilfelle kan fondet også yde bidrag til annet enn utdanning, når det er utsikt til at vedkommende blindes evne til selvhjelp derved kan økes i vesentlig grad.

Søknader sendes undertegnede snarest og senest innen 30. september.

Alf Arnesen,
Jessnes.

Fra Østlandske Blindeforbunds husholdningskursus.

En av deltagerne i Ø. B.s siste husmorkursus har sendt følgende opsett sammen med et bilde som viser elevene i fullt arbeide:

«Lær å krype før du kan lære å gå,» sier et gammelt ord. De fleste av oss som var så heldige å få delta i Ø. B.s husholdningskursus, måtte nok innrømme at ordsproget var riktig. Det var nettopp krype vi måtte lære (når det gjelder husstell altså) i de tre korte ukene kurset varte. De aller fleste blinde piker tilbringer jo det meste av sin barndom og ungdom i internat hvor man dessverre ikke har vært tilstrekkelig opmerksom på nytten av å kunne stelle et lite hus og å lage den mat en trenger. Det går jo tyngre å begynne med slikt når en er helt voksen. Det må intensere arbeide til både fra lærerinnens og elevens side; men de to kursene

vi nu har hatt, hvor elevenes alder har variert fra 45 til 19 år, har da vist at det går an å lære ikke så lite på tre uker. Vi er frkn. Ambjørnrud så uendelig takknemlige fordi de begge årene har stillet sin skole til rådighet for Ø. B. Vi disponerte ikke bare lokalene. Alt vi trengte av kjøkkentøi, servise, ja, til og med elektrisk kraft, fikk vi gratis. Vi er også Ø. B.s styre umåtelig takknemlig fordi det bevilget det nødvendige pengebeløp, så kurset var helt gratis for deltagerne. De tre ukene gikk bare så altfor fort, og vi rakk jo ikke alt vi gjerne vilde; men et godt grunnlag fikk vi da.

Deltager.

Johan Hansen Dammen.

En av våre strevsomste og dyktigste blinde håndverkere, Johan Hansen Dammen, avgikk ved døden 29. juli og blev begravet fra hjemmet 3. august under meget stor deltagelse.

Johan Hansen Dammen var født 1868 i Andebu ved Tønsberg. Han var blind fra fødselen; men da de i hjembygden ikke kjente til at det eksisterte nogen blindeskole, blev han gående hjemme like til han var 18 år. I 1886 kom det imidlertid en ny prest til Andebu, sogneprest Hansen, som var meget godt kjent på blindeskolen i Oslo, og han sørget straks for at Dammen kom inn der. På blindeskolen var han i 6 år og blev utdannet som snekker. Da han i 1892 kom tilbake til Andebu, tok sognepresten sig igjen av ham, og hele det første vanskelige året sørget han for å skaffe ham arbeide. Av Johan Hansens liv og virke gir en sambygding følgende sympatiske skildring i «Tønsberg Blad»:

Johan Hansen Dammen, Andebu, er død, 63 år gammel. Han var blind hele sitt liv; men tross dette greide han sig bra gjennom de mange år. Johan var en mann med arbeidslyst. Han var flittig og sparsommelig, så han blev ingen noget skyldig. For ca. 35 år siden begynte han å hugge ved og arbeide kasser til Andebu Ysteri, og dette arbeide fortsatte han med til nogen år før sin død. I de første år bodde han hjemme hos sin far i Dammen, hvorfra han gikk den halve mil lange vei til ysteriet hver morgen og kveld, og det er en vei som går i mange svinger og flere veiskill. Godt gjort av en blind mann.

For 27 år siden bygde han sig sitt eget hus i nærheten av ysteriet, så nu blev det ikke så langt å gå. Huset blev gjort større i 1914 da han giftet sig. Konen Kristine, født Gundersen, er også blind. Hun holder huset i den beste orden, rent og ryddig bestandig. Siden har han også satt op snekkerverksted. Han likte svært godt å snekre, hvilket han hadde lært i Oslo på Blindeskolen. Da han bygde og utvidet huset sitt, utførte han alt arbeide selv. I den gode tiden laget han mange møbler av forskjellige slags og sendte

inn til Oslo, hvor de blev solgt i de blindes utsalg. Dessuten gjorde han rammer til de madrasser som hans kone laget. Hun er nemlig salmaker.

Det er ikke lite denne mann har fått utrette i sitt liv, selv om han bare hadde fire sanser. Johan Dammen var en mann med godt humør. Det var ikke sjelden vi kom i ordskifte. Han hadde sine meninger, og dem holdt han fast på. Han fulgte godt med i det som var oppe i tiden, så det var mangen interessant samtale jeg og andre med mig har hatt med ham. Derfor vil hans minne leve blandt oss.

L. G.

Nytt medlem av Østlandske Blindeforbunds Sykestrygd.

Pianostemmer Georg Hørsdal, Arendal, er optatt i Oslo Trygdekasse og har medlemsnummer 298 389.

Formannen.

Radio.

Det ser ut til at en del av dem som har søkt om frilicens, har fått sig licenskort tilstillet. Imidlertid har jeg ikke fått melding herom, og derfor tør jeg be dem som har mottatt sådant kort, om å sende frilicenskortet til mig. Så snart jeg har mottatt kortet, vil vedkommende få sitt radioapparat. Jeg håper sikkert at alle som har søkt om frilicens og radio, vil få dette innen jul.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliens gt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberg gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Fung. sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Leseklubber for de blinde.

Den kjente blindesaksforkjemper organist Marius Hansen, tidligere formann i Dansk Blindesamfund og nu formann i Lolland—Falsterkretsen, skriver følgende i foreningens medlemsblad:

En av de ting som er vanskelig å erhverve for oss blinde, er den intellektuelle utvikling og fornyelse. Radioen gjør meget i så henseende; men det er jo slik at den som får, gjerne vil ha mer. Vi har et lånebibliotek, og ære være det; men det er bøker som først sent kommer i punktskrift, og dessuten er det mange av oss som ikke leser punktskrift så godt at vi får det ut av en bok vi gjerne vilde. Vi har her i Nakskov fått dannet en leseklubb av blinde fra byen. Vi samles en aften hver uke, og vår kapellan, en utmerket ung mann, ofrer oss av sin tid denne aften til høitlesning. Vi har det siste året lest følgende bøker: «Stenbro og Påskelilje» av Rosendahl, «Olfert Ricard» av Malmstrøm og «Landet, hvor Kilderne springer» av Skovgård-Petersen. Det har vært utbytterike timer vi på denne måten har hatt sammen, og de deltagende medlemmer har vært meget glade for lesningen. Skulde lignende leseklubber ikke kunne opprettes i andre byer hvor mange eller dog flere blinde er boende? Det vil sikkert allesteds finnes et menneske som vil gjøre denne vennetjeneste som en tilkjenne-givelse av interesse for oss som ikke ser. Prøv det! og dere vil ikke komme til å angre det. Hos oss skifter vi blandt de forskjellige hjem.

Marius Hansen.

Det kan i denne forbindelse opplyses at vi både i Oslo, Bergen og Trondheim har hatt slike leseklubber, og de kan være til både stor nytte og stor adspredelse, opmuntring og berikelse. Gledeligvis er det slik at våre punktskriftsbiblioteker stadig øker og blir flittig brukt; men her som i Danmark tar det alltid adskillig tid før de nyutkomne bøker kan bli overført til punktskrift, og det vil jo alltid være en mengde verker som av forskjellige grunner aldri blir det. Hertil kommer at en stor del av oss har mistet synet i en så sen alder at de ikke er i stand til å lære sig punktskriften eller iallfall å få såpass leseferdighet at de med virkelig utbytte kan lese et litt større verk. Særlig for de mange gamle blinde vilde det sikkert være av den største betydning om det rundt om i vårt land kunde finnes interesserte mennesker som vilde lese høit for dem av litteraturens skatter. Der hvor det bor flere blinde på et sted, kunde man jo samles en gang i uken, slik som man gjør det i Nakskov og slik som vi også har gjort det i Oslo, Bergen og Trondheim. Er det bare tale om en eller et par, kan lesningen tas når det passer best for den som skal lese og de som skal høre.

OSLO

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}
BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig
hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. 80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad. Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund A S

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

WERGELANDS

TRANSPORTFORRETNING

BERGEN

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

Telf. 1781

3723

Priv.: 3529

**BERGEN
REPRODUKTIONEN
BØRSEBYGNINGEN**

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Rikshospitalet). Oslo.

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP

H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^AS

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 2 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørger overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Solberg Hansen
OPTIKUS
STRANDSHJØRNET

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Barnehaven for blinde i New-York.

Fru Ingeborg Lind, Oslo, forteller om et besøk der.

Fru Ingeborg Lind, velkjent for sin store interesse for barneforsorg og ikke minst for sitt varme hjertelag og iniativrike arbeide for små blinde barns vel, er nylig kommet tilbake fra et opphold i U. S. A. I New York har hun blandt annet besøkt en barnehave for blinde og er meget begeistret for hvordan arbeidet er lagt an der. Jeg ber henne fortelle litt om dette arbeide som det sikkert vil være av interesse å få inn i „Blindesaken“, og fru Lind beretter:

— Barnehaven lå i 59. gate, nær Central Park, og barna var der bare om dagen. Det var ikke et internat. Der var en hel del

Bergens Meieribolags Melk & Meieriprodukter anbefales	John Sagen's Eftf. Inneh.: Joh. Lilleskare. Specialforr. Frukt - Grønsaker Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.
Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1 HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE	Magdalene Simonsen Tegnekontor & Broderiforretning Stort Utvalg. Rimelige Priser. Vaskerelvgaten 15 — Bergen
Ramstad & Tertnæs, tidl. Rieber & Søn's Stenhuggeri Østre Strømkai No. 14 ved Lungegaardsvandet ret ned av Jernbanens fragteksp. anbefaler: Gravmonumenter - Gravrammer - Dækplater Snekkermarmor og elektr. Tavler Telefon 3834. til billigste Priser. Telefon 3834.	

hjelpemidler som skulde utvikle barnas følesans, deres muskler, deres bevegelser og deres kjennskap til den verden som omgir dem. Barnehavens ledere fortalte dem om naturen, om dyr, om fugler, om markens blomster, kort sagt om alt det som det seende barn opfanger og får kunnskap om ved synet. Og når det fortalles dem om dette, fikk barna kjenne på tingene, slik at ordene likesom blev understreket og enda mer levendegjort ved det billede som barnet ved hjelp av sin følesans fikk av de ting det blev fortalt om. Gjennom spørsmål og svar blev klargjort hvor meget av stoffet barna hadde tilegnet sig, og hvor riktig de hadde forstått det.

Så var det leke- og sangtimer og en slags rytmisk gymnastikk, ledsaget av lederens pianomusikk. Det må jeg fortelle litt nærmere om, sier fru Lind, og vi forstår at dette vil hun se til å få innført på vårt hjem for blinde småbarn på Østafør, det hjemmet i hvis styre fruene har sittet fra det blev opprettet, og som hun oppfatter med så varm interesse.

Fru Lind forteller videre: Barna står på gulvet. Lederen begynner å springe. Det spilles langsomt. De legger sig på gulvet og hviler. Det spilles i en annen rytme. Barna foretar ben- og armbevegelser. Igjen meget langsomt, og de legger sig til hvile og later som om de sover. Så atter fortære. De reiser sig, springer, tramper i takt med musikken og videre slik med mange variasjoner, lek og gymnastikk avvekslende. Man kunde se hvor godt de små likte dette, og at det utviklet deres iakttagelsesevne og deres konsentrasjonsevne er jo innlysende. Og så hadde de sitt eget

baby-orkester. Fru Lind viser oss barneinstrumenter hun har tatt med seg hjem, og som nu skal komme barna på Østafor til gode, og forskjellig materiell til puslerier og småarbeider for barna.

Jeg er viss på at blinde barns foreldre og alle for blindesaken interesserte er fru Lind takknemlig for at hun midt i storbyens tusener av ting som kaller på de tilreisendes oppmerksomhet, finner anledning til å ofre tid på denslags arbeide som kan bli til glede og velsignelse for mange.

Astrid Bonge Petersen.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE
„BERGENSKE“

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &

Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/S}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods
Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,
Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul
Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern
Radioapparater og Deler Osramlamper.

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Blinde og verden omkring dem.

Et betydningsfullt amerikansk tiltak.

På optak av Mr. Robert B. Irvin*), direktør for The American Foundation for the Blind, New York, vil man i nær fremtid gå i gang med fremstilling av modeller som kan vise blinde barn og voksne hvordan verden omkring dem ser ut, noget som det er vanskelig for dem å danne sig et riktig begrep om, særlig da for dem som er født blinde eller har mistet synet i den første barnealder. Dessuten blir det jo stadig gjort nye opfinnelser på så å si alle områder.

Modellsamlingene skal omfatte alt, like fra skyskraperne i New York til et gårdsbruk med kuer, hester osv. «Utstillinger vil bli arrangert over hele U. S. A.» sier Mr. Irvin, «og på den måten håper vi å kunne gi det blinde barn et like klart bilde av hverdagslivet som det seende barnet får, takket være sine øine. De fleste blinde lever i en verden hvor deres omgivelser oppfatter alt gjennom synet. De hører snakk om solnedgang, regnbue, kjempebygninger og utallige andre ting som de bare kan danne sig et begrep om ved hjelp av fantasien. Naturligvis er det somt som

OSLO

A/S

INGENIØR

F. SELMER

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

ikke kan bli vist blinde gjennom modeller; men en hel del kan opnåes her. Alt i flere år har det vært gjort spredte forsøk. Man har da nyttet leketøy som modeller. Forsøkene har vært meget lærerike for de blinde barna, samtidig som de har skaffet dem stor moro og adspredelse. Vi vil nu søke å føre idéen ut i livet på bred basis ved å fremstille små modeller av bygninger, skib osv. Det er vår tanke på museene å ha permanente samlinger som kan bli lånt ut til blindeskolene.»

«Kanskje det mest ærgjerrige tiltaket på dette område,» forteller Mr. Irvin, «er det som er gjort av dr. Siegfried Altmann, direktør for den jødiske blindeskole i Wien. Da jeg besøkte skolen hans for to år siden, fant jeg der blandt annet en fortreffelig oseanhavn med fyrtårn, fiskerbåter, kraner og alt annet som finnes i en travel sjøby, og som de blinde kunde få «se» ved å studere tingene med fingrene sine.»

Det nye tiltaket i Amerika omfattes med stor interesse av en rekke organisasjoner og institusjoner, deriblandt det naturhistoriske museum i New York.

«Følesansen er sterkt utviklet hos de blinde,» sier Mr. Irvin. «Særlig er dette tilfellet hos de 200 blinde speidergutter og 150 blinde speiderpiker vi har i U. S. A. Våre speidere er stadig blitt flinkere og flinkere, og tre av guttene har fått «Ørnerangen». Det som vi arbeider mest med, er å finne midler som kan hjelpe blinde barn til å kunne forstå og nyte naturen, og skape den samme begeistring, den samme glede hos dem som hos de seende barn. Fru Dorothy Dean Sheldon foretok nylig en undersøkelse ved Perk-instituttet i Watertown. Hun fant de blinde barn meget ivrige og at de gav meget intelligente beskrivelser både av planter og dyr. Sitt kjennskap hadde de vesentlig fått ved hjelp av følesansen.»

«Et av de beste læremidler blindeskolen råder over,» slutter Mr. Irvin, «er den store relieffglobus, hvor fastlandene, fjellene osv. er ophøiet, elvene nedsenket og kystlinjen sandet, slik at fingeren oppfatter det samme som øiet ser. Det er mer av denslags vi vil få i stand og få spredt blandt de blinde.»

*) Direktør Irvin er selv blind.

Møte i Oslo om „Trafikkmerke“.

På foranledning av Ø. B.s formann, og i henhold til beslutning på forbundets årsmøte i sommer, var lørdag 19. september sammenkalt et fellesmøte på Oslo Blindeskole av blinde i Oslo og skolens elever til videre behandling av spørsmålet om et trafikkmerke. I møtet som blev ledet av Hjelmtveit, deltok noget over 50 blinde.

Herstad innledet med en kort orientering, og N. Bf.s formann som over-var møtet, leste op en artikkel fra «Dansk Blindesamfund», hvor det fremholdtes at det vil være å foretrekke at initiativet til innførelse av et slikt merke kommer fra de blinde selv, fremfor å vente til trafikkmyndighetene kanskje finner det nødvendig å foreta noget i den retning. — Arnesen var også selv av den opfatning, og mente at vi i tilfelle brude gripe saken an på lignende måte hos oss. Han talte for merket. — Den videre diskusjon gav uttrykk for en stigende spenning og interesse om denne sak, men bragte for øvrig ingen egentlig nye momenter hverken på den ene eller andre siden. For merket talte foruten Arnesen: Herstad, Claussen, Sengebusch, Sandkvist og Rogndokken. Imot talte Gunlaug Karterud, Norbye og frue, Pål Vollen, Lied Bakke, A. Flatøy og Hjelmtveit. Det blev foretatt en prøveavstemning som gav det resultat at 23 stemte for og 26 imot trafikkmerke, og under diskusjonen blev det oplyst at en lignende diskusjon i blindeskolens elevforening hadde gitt et omtrent tilsvarende resultat.

Til slutt blev det vedtatt å opnevne en komité på 4 medlemmer med det oppdrag å prøve å få bragt på det rene om politimyndighetene og det trafikerende publikum av praktiske grunner anser det ønskelig eller påkrevet at et slikt merke blir innført. Opnevnt blev: Herstad, Claussen, Hjelmtveit og G. Nygård. Resultatet av denne undersøkelse skal først forelegges Ø. B.s styre.

På oppdrag.

Gunlaug Karterud. O. Arnesen.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ $\frac{A}{S}$ Ved Muren $\frac{A}{S}$ **BERGEN**

HUSK —

Vosseski fer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD - BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN $\frac{A}{S}$ - Bergen

Kong Oscarsgt. 41—43.

$\frac{A}{S}$

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

Eftertrykk ønskes!

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 10.

Oktober 1931

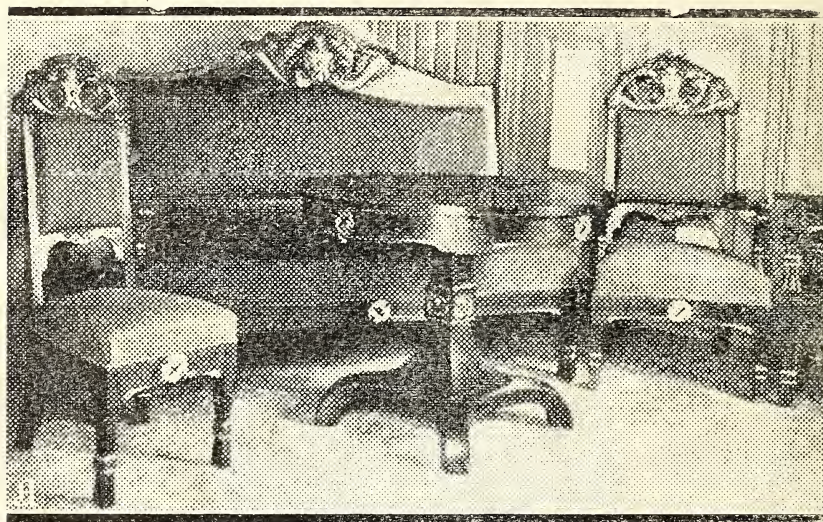
20 årg.

Vi omtalte i vårt augustnummer at den kjente blinde møbel-snekker O. C. Rothi, Hamar, hadde utført møblene til de to rum-mene som var reservert for H. M. Kongen i den såkalte regiments- eller genralsgård i Elverum. Det er et salongmøblement i brun-beiset bjerk med forgylte ornamenter, utskåret i romansk stil. Vi-dere et soveværelsesmøblement i hvitlakert furu med forgylte ut-skjæringer.

Vi bringer idag billede så vel av hr. Rothi som av kongemøblene. Samtidig gir vi nogen biografiske opplysninger om hr. Rothi.

Ole Christoffersen Rothi er født på Nordfjordeid 15. september 1873. I sin ungdom gjennomgikk han Kristiania tekniske Ele-

mentærskole og Kunst- og Håndverksskole og avla derefter svenneprøve som møbelsnekker. Rothi blev i 1897 ansatt som lærer i snekkeri og tegning ved Kristiania Kunstindustrimuseums Kunstindustriskole i Telemark. Da han hadde innehatt denne stilling et par år, tok han imidlertid til å svekkes på synet, og i 1905 var det avtatt så meget at han måtte slutte som lærer. Nedgangen fortsatte. Vinteren 1910—11 gikk mesteparten av synet tapt, og et par år senere blev Rothi helt blind.

Hvor hårdt dette slaget måtte føles for den fremadstrebbende og virkelystne unge mannen, kan lettere tenkes enn beskrives. De fleste vilde kanskje gitt tapt. Vanskelighetene som tørnet sig op, syntes næsten uoverstigelige. Men Rothi gav sig i k k e over. Med ekte vestlandsk seighet gikk han tvert på igjen, til tross for at han heller ikke var så helsesterk. Kort tid efterat han var sluttet som lærer i Telemark, begynte han møbelforretning på Lillehammer. Senere forla han virksomheten til Hamar. Som blind måtte han selvsagt for en stor del legge arbeidsmetodene om. Lett var det nok ikke; men med seig energi gikk det. Som seende var Rothi usedvanlig dyktig i sitt fag (herom vidner blandt annet at han blev tildelt gullmedalje på Verdensutstillingen i Liège i 1905); men det han har kunnet nå frem til som blind, er enda mer beundringsverdig. Ikke bare blandt det kjøpende publikum, men også innen fagkretser nyter Rothi almindelig an-

seelse for sitt stilfulle, vakre og solide arbeide. Et talende bevis herpå var det vel også at han i konkurranse med seende mestere blev overdratt det ærefulle hvervet å utføre de ovenfor omtalte kongemøblene. Vi kan i denne forbindelse nevne at hr. Rothi i 1925 efter tegning leverte inventaret til festsalen i Blindes Hus, Bergen, et hverv han skilte sig fra på en meget fortjenstfull måte.

Skjønt Rothi ikke har gjennomgått nogen blindeskole, har han lært sig punktskriften og følger alltid levende med både i blinde-saksarbeidet og i de spørsmål som er oppe i tiden. Rothi har eget hus i Hamar. Han er gift, og hans datter skal til næste år ta lærerinneeksamen.

Vestlandske Blindeforbunds 27-de årsberetning 1930.

Styret skal herved få lov å avgi sin beretning om forbundets virksomhet i 1930. I betraktning av de vanskelige tider som har hersket overalt i vårt land, og som ikke har vært minst følbare her på Vestlandet, må vi si at forbundets arbeide har holdt sig ganske godt oppe. Det er gledelig å legge merke til hvor folk har vist hjertelag og forståelse og likeså vist trang til å være med å bedre de blindes kår. Vi har således i 1930 mottatt flere større testamentariske gaver.

I begynnelsen av året fikk vi fra D. H. Grieg en testamentarisk gave på 10 000 kr. og likeså en testamentarisk gave fra frk. Ingeborg Sophie Hysing på 10 000 kr. Enn videre fikk vi 5000 kr. fra frk. Bolette Prante, og som personlig gave fra enkefru Mari Eriksen mottok vi 5000 kr. Av de tre førstnevnte er opprettet særskilte legater, da dette enten var bestemt i testamentet eller givernes etterlatte har uttalt ønske om det. Av enkefru Mari Eriksens gave på 5000 kr. er også opprettet et legat, og det foreligger forslag om at rentene skal utdeles efter Hjelpfondets statutter. Det forannevnte legat fra frk. Bolette Prante gjelder bare for blinde i Bergen. Det forvaltes av Bergens Overformyndert, men rentene utdeles av V. B.s styre. Alle disse gaver vil sikkert være en stor og god økonomisk støtte for forbundets arbeide i fremtiden, og vi er givernes meget takknemlig for den verdifulle måte hvorpå de herved har vist blindesaken sin interesse.

Det viser sig også at bidrag fra foreninger og private iår er gått op. Derimot har bidragene fra kommuner og fylker dessverre vist nedadgående tendens. Stort sett må vi dog si at forbundets økonomiske stilling er bedre enn den har vært på flere år.

Som personlig bidrag er utdelt kr. 3686.80. Hertil kommer utdelt av „Blindes Juleglede“ kr. 874.10. Dessuten er det av fonds og legater som helt eller delvis sorterer under V. B., utdelt kr. 1735.00. Alt i alt er det således i 1930 utdelt som bidrag kr. 6295.90.

I årets løp er det avholdt 3 styremøter og 11 forretningsut-

valgmoeter, hvor det alt i alt er behandlet 116 saker. Styret har i det forløpne år ikke kunnet ta op noget nytt tiltak, men har efter beste skjønn søkt å holde de grener av vårt arbeide som allerede er påbegynt, gående. Det har også lyktes oss ganske bra å kunne fortsette vårt virke, og vi tror at vårt arbeide nu er kommet inn i noget fastere former, så året 1931 vil vi håpe blir adskillig lettere enn hvad de foregående år har vært.

Syketrygden har også i år gjort sin store nytte, og selv om den koster forbundet en god del penger, er det likevel en god hjelp det her yder sine medlemmer. Vi har nu ca. 80 medlemmer som står tilsluttet Syketrygden, og vi håper at vi om ikke så lenge kan komme derhen at hvert medlem uansett klasse betaler en premie av 5 kr. pr. år, mens den øvrige premie betales av forbundet. I 1930 kostet Syketrygden forbundet kr. 2844.33. Mange av V. B.s medlemmer er det som i årets løp har vært under lægebehandling og til dels også har hatt sykehusophold, og vi kan trygt si at det vilde vært umulig for de fleste av disse å ha fått den nødvendige lægehjelp om de ikke hadde stått tilsluttet vår Trygdekasse. Styret legger derfor stor vekt på denne gren av forbundets virksomhet, og det vilde være ønskelig om forbundet kunde få anledning til å hjelpe enda flere blinde på denne måte.

Bergensforeningene „Lysglimt“ og „Arbeidsgleda“ har også i 1930 utført et iherdig arbeide for å få et fint resultat av vår Bergensutlodning som også blev over forventning. Utlodningens heldige utfall må vel for en stor del tilskrives det store og uegennyttige arbeide som foreningenes formenn fru kaptein Rydland og fru biskop Hognestad samt fru kjøbmenn Brun utførte.

V. B.s tillitsmenn rundt om i distriktet har også i år utført et godt arbeide for blindesaken, idet de fleste av dem har solgt de av forbundet tilsendte loddbøker og ellers på andre måter arbeidet for å fremme blindesaken i vårt land.

Foreninger og lag rundt om i V. B.s distrikt har støttet vårt arbeide økonomisk, og det er gledelig å legge merke til at en stor del av disse foreninger og lag har vært med å arbeide for blindesaken i mange år, ja enkelte helt fra forbundets begynnelse. Dette viser at det må være en sann interesse for blindesaken, og det er til stor opmuntring for styret å merke at vi har slike trofaste venner rundt om oss.

Frk. Margrethe Sandved, Bryne, Jæren, har i den senere tid tatt op en ny gren i vårt arbeide, idet hun i forbindelse med utlodninger og tilstelninger til beste for forbundet har kjøpt inn blindes arbeider og således omsatt for flere hundrede kroner av disse, noget som sikkert har vært til stor hjelp for våre håndverkere. Det er all grunn til å vie denne gren av vårt arbeide større opmerkksomhet. Ved de forskjellige tilstelninger rundt om i Rogaland fylke har frk. Sandved dessuten holdt oplysende foredrag om blindesaken som sikkert også har gjort sitt til det gode resultat som mange av tilstelningene har kunnet fremvise.

Reisesekretær Sætre har i 1930 vesentlig virket i Rogaland og Vest-Agder, og i likhet med tidligere år har han arbeidet for saken ved foredrag og korrespondanse til pressen og enkeltpersoner. I det hele har reisesekretæren vært utrettelig i sitt virke for å fremme blindesaken. Man må være opmerksom på at det ofte kan være vanskelig å vinne gehør for arbeidet, da det jo i disse tider er så mangt og meget som legger beslag på folks offervilje og gavmildhet.

Omsetningsforholdene ved Blindes Utsalg har også i 1930 vært meget vanskelige, og utsalget har ikke på langt nær kunnet imøtekomme de krav som har vært stillet til det. Arbeidsløshet og sviktende kjøpeevne hos publikum kan vel sies å være den vesentligste årsak til at utsalget heller ikke i det siste året har kunnet fremvise et bedre resultat.

I 1930 har Blindes Utsalg hatt forbindelse med 74 blinde, derav 26 kvinner og 48 menn. Av blindes varer er i årets løp omsatt for ca. 23 000 kr., og av andre varer er omsatt for ca. 12 000 kr. Av materialer er omsatt for ca. 16 000 kr. Tilsammen er omsatt for ca. 52 000 kr. Av blindes varer er i 1930 innkjøpt for ca. 22 000 kr., av materialer for ca. 15 000 kr. og av andre varer er innkjøpt for ca. 5000 kr. Tilsammen er altså innkjøpt for ca. 42 000 kr.

Det har også i år vist sig at det er de kvinnelige håndarbeider som faller tyngst å få omsatt, og utsalget har her en stor og vanskelig oppgave å løse; men vi får imidlertid håpe at tidene også på dette område vil bedre sig.

Bergens kommune bevilget også i 1930 fri befordring med sporvognen for blinde, og forbundet har gjennom Blindes Utsalg delt ut 344 Bøker eller 3440 billetter til 27 blinde. Denne imøtekommenhet fra Bergens kommune er av stor betydning for byens blinde, og alle som har fått nyte godt av denne bevilgning, er meget takknemlige for den forståelse som kommunen på denne måte viser blindesaken.

Blindes Hus har også det siste året gitt et ganske tilfredsstillende overskudd. Se forøvrig særberetningen.

V. B.s 26-de årsmøte blev avholdt 13. og 14. juni 1930 og var besøkt av ca. 80 blinde fra de forskjellige kanter av Vestlandet. Disse årsmøter er av den aller største betydning for deltagerne. Bortsett fra at de her kan komme sammen og drøfte de forskjellige spørsmål som vedrører blindesaken, er det en stor avveksling og opmuntring for dem dette å få komme litt ut blandt andre mennesker og derved få nye idéer og nye tanker som opmuntrer dem til å fortsette sitt arbeide for å bli selvhjulpne mennesker.

Under årsmøtet holdt pastor Tolnæs et interessant foredrag hvor han skildret enkelte grener av barmhjertighetsarbeidet i Vest-Tyskland, særlig da diakonissearbeidet. Likeså blev det på

årsmøtets annen dag holdt et livlig og interessant foredrag om Belgisk Kongo av redaktør Joleik.

Søndag den 15. juni var alle årsmøtets deltagere invitert på en utflukt til „Fjellborg“, Bergens blindes utfluktssted, og invitasjonen blev mottatt med takk. Turen var begunstiget av strålende solskinn, så alle deltagerne var enige om at dagen på „Fjellborg“ i alle deler var en herlig dag. — Årsmøtet blev avsluttet med en fest i Blindes Hus søndag aften, hvor fru Nygård stod for festarrangementet.

En viktig ting for at de blinde kan komme til våre årsmøter og der få nyte godt av samværet med kamerater og bli delaktig i de tanker og idéer som der kan komme frem, er det at dampskibsselskapene alltid har vist sig så elskverdige å gi dem fri reise. For denne imøtekommenhet fra selskapenes side er alle blinde meget takknemlige. Det vilde være helt umulig for de blinde å kunne samles til et felles møte, hvis dampskibsselskapene sa nei. Styret vil derfor herigjennem få lov til å rette en hjertelig takk til samtlige selskaper for deres velvilje.

Likeså har distriktets presse rundt om på Vestlandet også i 1930 vært like elskverdig som tidligere år, hvorfor vi er meget takknemlige.

Til alle som på en eller annen måte har vist blindesaken sin interesse og har vært med og støttet forbundet i dets arbeide, vil vi herigjennem få lov til å rette vår hjerteligste takk, og vi håper at V. B. også i fremtiden vil få nyte godt av folks velvilje og forståelse av blindesakens betydning for vårt land.

En særskilt takk vil vi ved denne anledning få bringe til K. F. U. K.s speiderpiker i Bergen. De har nu i flere år vært årsmøtets deltagere trofast behjelpelige med følge under møtedagene.

Bergen i juni 1931.

I styret for Vestlandske Blindeforbund

H. E. Gjøn.

Gustav Lillesund. H. G. Dethloff. Martin Rydland. Sofie Steen. Kr. Misund. Olav Ohnstad. Gjertrud Myklatur. Georg Pedersen.

Husstyrets beretning 1930.

Husstyret tillater sig herved å oversende det ærede forbundsstyre regnskap for 1930 for Blindes Hus.

Regnskapet utviser et overskudd av kr. 5493.25 mot budgettert kr. 4000.—. Overskuddet er anvendt til avskrivning på følgende poster: Eiendommen kr. 5000.—, V. B.s lån til Blindes Utsalg kr. 493.25. Det er tidligere avskrevet kr. 10 000 på husets kjøpesum, og på lånet til Blindes Utsalg er tidligere avskrevet kr. 4002.21. Lånet som oprindelig var på kr. 8121.76, står nu bokført med kr. 3625.30.

Leieinntekten inkl. leie av forsamlingsalen utgjorde kr.

13 485.55 mot budgettert kr. 13 500.—. Forsamlingssalens utleie i 1930 har innbragt kr. 1561.93 mot ifjor kr. 1542.04. To værelser i tredje etasje blev opsagt og har stått ledige like til 1. mai iår. Likeledes har man måttet innrømme nogen nedsettelse i leien.

Det er fra leieboerne nu krav på leienedsettelse, og Husleienevnden har nedsatt leien for privatboligen i fjerde etasje. For 1931 finner man ikke å kunne budgettere høiere leieinntekt enn kr. 11 600.—. For forsamlingssalen beregner man kr. 1500.—, om enn det kan bli tvilsomt at denne sum kan opnåes med de tider man nu formentlig går i møte.

Rentekonto utviser kr. 3574.55. Rentesatsen for pantobligasjonslånet har gjennomsnittlig vært noget over 4,5 pct. Herfra går renter for bankinnskudd og for lånet til V. B. Brandkontingenten utgjør kr. 282.80. Av vannavgiften er bare én termin betalt i inneværende regnskapsår. Den annen er betalt i 1931, hvorfor denne post i 1931 vil beløpe sig til kr. 750.—.

Skattekonto utgjør iår kr. 2040.—. Heri er iberegnet den frijorte eiendomsskatt kr. 1820.— som kommer V. B. til gode. Av dette beløp har V. B. betalt som avdrag på lånet kr. 1100.—, så lånet er nu bokført med kr. 22 900.—. Resten av dette skattebeløp har V. B. refundert som renter av lånet. Rentesatsen for lånet er 4 pct. Skatteposten for øvrig omfatter feierskatt samt ny skatt til stat og kommune for eiendommens beregnede formue og inntekt. Dette er en ny skattebestemmelse som blev gjort gjeldende i 1930.

Vedlikeholdsomkostningene er iår store, kr. 2195.41 mot budgettert kr. 2000.—. Centralvarmeanlegget blev utbedret, plassen blev asfaltert og porten til plassen reparert. Gangen til forsamlingssalen blev forandret og oppusset. Toaletttrummene i huset er også reparert og delvis oppusset. Vindusrammene i butikken blev fornyet og utbedret, likesom det i butikken blev oppusset. Vannledningen i gaten blev også eftersatt, foruten en del mindre reparasjoner og utbedringer på taket, vindusfeltene i gaten, nytt trappetrin til Førdes butikk osv. I tredje etasje har man måttet foreta en del forandringer både i værelsene og på gangen. Man må derfor regne med kr. 1500.— i 1931 på vedlikeholdskontoen. De øvrige poster skulde ikke behøve nogen nærmere redegjørelse.

Som budgett for 1931 tillater husstyret sig å foreslå:

Inntekt:

Leie	kr. 13 100
Renter av obligasjoner	» 1 500

Kr. 14 600

Utgift:

Renter av pantobligasjon, minus renter av bankinnskudd og renter av lån til V. B.	kr. 3 300
Skatter og avgifter	» 3 080

Vaktmester	»	900
Glass- og ansvarsforsikring	»	140
Lys og brensel	»	400
Vedlikehold	»	1 500
Diverse	»	150
Overskudd	»	5 130

Kr. 14 600

Bergen, 26. august 1931.

Mads Madsen.**Vilhelm Johansen.****Edvard Imsdahl.**

Beretning for Vestlandske Blindeforbunds Bibliotek 1930.

Virksomheten ved V. B.s Bibliotek har i 1930 vært drevet i likhet med tidligere år, og det er oss en stor glede å kunne si at samarbeidet mellom Bergens off. Bibliotek og V. B.s Bibliotek fremdeles er det beste, og mange verdifulle skatter er det gitt de blinde anledning til å få nyte godt av ved det av hr. Oluf Bjørnset og frue oprettede legat, hvis renter skulde brukes til anskaffelse av bøker for blinde. Det viser sig også at de blinde setter stor pris på denne rikdom, idet man i år kan fremvise et større utlån enn nogensinne tidligere. Utlånet var således i 1930 1635 bind fordelt på 64 låntagere, mot 1221 bind fordelt på 68 låntagere i 1929. Av låntagerne er det 18 i Bergen, 36 utenbysboende samt 6 låntagere i Ø. B., 2 i N. B., 1 i Sverige og 1 i Danmark.

Bokstammen er i 1930 øket med 94 bind, hvorav halvparten er Bergens off. Biblioteks og de andre tilhører V. B.s Bibliotek. Dessuten hadde vi ved årsskiftet 64 bind som var ferdigskrevet, men ikke innbundet. Flere blinde har også i 1930 hatt en liten ekstrasfortjeneste ved avskrivning, og det har uten tvil vært til stor nytte for dem i disse vanskelige tider.

Bergens Sparebank har nu i to år bevilget vårt bibliotek et bidrag på 1000 kr., og dette har bevirket at vi har kunnet fortsette den betalte avskrivning i samme utstrekning som tidligere. Denne bevilgning har selvsagt vært til stor glede for oss, og vi vil herigjennem få lov til å rette vår hjerteligste takk til direksjonen for Bergens Sparebank.

Våre frivillige avskrivere i Stavanger har også i 1930 vist den samme interesse for vårt bibliotek, og mange gode verker har de sendt oss i årets løp. Vi er disse trofaste venner i Stavanger meget takknemlige for deres interesserte og opofrende arbeide.

Stort sett kan vi vel si at biblioteksvirksomheten i 1930 viser et opmuntrende resultat, og vi håper at ennu flere blinde vil komme med og få nyttiggjøre sig de boklige skatter som vi har i vårt bibliotek. For medlemmer av V. B. koster det praktisk talt

ingenting å låne bøker, da disse blir sendt fraktfritt og returporto likeledes blir sendt låntagerne. Alle blinde som har lært sig punktskrift, bør derfor benytte biblioteket.

Vi vil til slutt få si alle våre venner, seende og blinde, vår hjerteligste takk for den interesse og velvilje som i 1930 er vist vårt bibliotek.

Bergen i juni 1931.

Edvard Imsdahl.

Astrid Sirevåg.

Agnes Hatlem.

H. E. Gjøen.

Utdrag av Vestlandske Blindeforbunds regnskap for 1930.

Inntekt.

Medlemskontingent	kr.	558.90
Bidrag fra foreninger og private	»	9 935.34
Bidrag fra fylker og herreder	»	4 404.14
Utlodninger	»	3 974.46
Bøssepenger	»	583.24
Bergens Sparebank til biblioteket.....	»	1 000.00
Skoleinnsamlingen 1929	»	1 752.98
Kirkeofringen 1929	»	745.00
Andre inntekter	»	167.36
Renter av Thorsens Legat	»	1 923.16
Bankrenter	»	159.21

Sykeforsikringen:

Renter av Sykeforsinkringsfondet	kr.	497.19
Blindes Hus' bidrag	»	1 820.00
Sykepremier	»	602.30

» 2 919.49

Kr. 28 123.28

Utgift.

Selvhjelpsbidrag	kr.	1 295.05
Ferie- og opholdsbidrag	»	1 789.75
Sykeforsikringen	»	2 844.33
Blindes Utsalg	»	10 899.92
Biblioteket	»	3 000.00
Årsmøte og styremøter	»	562.35
Reisesekretæren	»	1 517.84
Kontorassistenten	»	700.00
Avsatt til Hjelpfondet	»	312.86
«Blindesaken» og «Norges Blinde» (Abonnement)	»	513.00
Andre utgifter	»	488.88
Avgift til Norges Blindeforbund	»	2 500.00

Kontorutgifter	»	187.68
Overskudd	»	1 011.62

Kr. 28 123.28

Revidert.

O. I s a k s e n.

O. A. Holen,
kasserer.

Bidrag fra foreninger og private i 1930.

	Kr.		Kr.
Årdalstangens Kvinneforening	25.00	Fru Petra Larsen	50.00
Ålvik Kvinneforening, Ytre		Innvik Finnemisjonsforening...	50.00
Ålvik	60.00	J. E.	10.00
Austad Misjonsforening, Far-		Jenteforeningen i Aurland ...	150.00
sund	45.00	Jåstad Jentelag, Grimo, Hard-	
Årsethdalens Kvinneforening	24.00	anger	50.00
Ole B. Bjordal	10.00	Kjos Kvinneforening, Sindre...	50.00
Barna ved Blørstad Skole,		Frk. Sofie Kruuse	200.00
Sør-Audnedal	40.00	Kari Kvikne, Balholm	50.00
Blindeforeningen «Arbeidsgle-		Fru Krums Kvinneforening,	
da», Bryne	700.00	Ask	120.00
Blindeforeningen i Ognå	150.00	Petra Larsens dødsbo	76.85
Barneforeningen «Doggdrå-		Lysekloster Blindeforening ...	200.00
pen», Rørland	153.80	Fru Oluffa Liseth, Sunnmøre	38.25
Blindesakens Kvinneforening,		Liabygdens Jentelag	35.00
Kristansand S.	1000.00	Kristi Mæland	66.00
Barneforeningen på Kvikne		Fru Karoline Mjell, Viksdalen	52.15
Hotell, Balholm	50.00	Sverre Monsen	50.00
Bakkes Formannskapsmedlem-		Kristine Meland, Lussands	
mer	10.00	Skole, Kinsarvik	50.00
Drangeid Ungdomslag	100.00	Ved frk. Kruuse Meyer, Ber-	
Drage Kvinneforening, Nord-		gen	20.00
fjord	28.00	«Mignon»	30.00
Signy Erdal	15.00	Nykirkens Blindeforening,	
Eikås Kvinneforening, Jølster	100.00	Bergen	120.00
Wilhelmine Fürsts dødsbo ...	500.00	Oldens Kvinneforening	140.00
Fjøra Kvinneforening, Fjøra		Odda Blindeforening	865.00
pr. Ålesund	26.00	Raundalens Fråhaldslag	6.00
Foreningen Kurven, Eikefjor-		Sandnes Lærerfrueforening ...	160.00
den	100.00	Svege Kvinneforening, Flek-	
Fyllingsdalens Kvinneforening	95.00	kefjord	200.00
Foreningen Vårsol, Davik ...	50.00	Skavøypollens Kvinneforening,	
Gjesdals Ungdomslags Kvin-		Måløy	150.00
nelag, Vassenden, Jølster...	83.00	Sogndals Blindeforening	215.00
Gjerdeshøens Kvinnelag, Etne	100.00	Saumarlaget, Nordstrøna	140.21
Haugens Jentelag, Naustdal...	117.50	Johs. Skjerve	10.00
Jakob Holen, Fardal	25.00	M. Sylstavik, Ålesund	10.00
Ved Anna Hansen	50.00		

	Kr.		Kr.
Sudstrand Gjentering, Holm- øyane	55.00	Tafjord Jentelag	15.00
Harald Svanøe, Hop	100.00	Torvastad Blindeforening ...	62.00
Stølebygdens Kvinneforening for Blindesaken	80.00	Ved frk. Tonning	10.00
Søgne Blindeforening pr. Kri- stiansand S.	150.00	Unnheim Kvinneforening, Bryne	42.40
Sandnes Lærerinnelag	25.00	J. Ueland	5.00
Ved Gyrid Steine, Steinsdalen	10.00	Ungdomslaget Slogens Jente- forening	54.63
Skjølingstad Spareforening ...	10.00	Barneforeningen Vårsol, Spjel- karvik	225.00
Sunnfjord Frilynde Ungdoms- lag, Florøy	116.72	Sigrid Vik	50.00
Sandnes Folkeskole, Klasse 7 A og 7 B	300.00	Vikebygdens Blindesaksfor- ening	111.00
Stavanger Blindeforening.....	800.00	Viddal Blindesaksforening ...	80.00
Saumarlaget «Humlebølet», Sandane	100.00	Berthe Vassten	31.00
Sjåstaddalens Blindeforening, Bjørke i Sunnmøre	112.76	Øvrebø Blindeforening pr. Kristiansand S.	66.51
Jensine Tvedts dødsbo	250.00	Øvre Krossdalens Blindefor- ening, Jondal	60.00
Topnes Blindeforening, Ry- fylke	96.70	Skorpens Misjonsforening ...	25.00
Torvikbygda Sjømannsmisjons Kvinneforening	15.00	Konsmo herredstyremedlem- mer	9.25
			10 000.34

Bidrag fra byer, fylker og herreder i 1930.

	Kr.		Kr.		Kr.
Suldal herred ...	20.00	Sandeid	10.00	Sogn & Fjordane Fylke	200.00
Hauge i Dalane	20.00	Samnanger	25.00	Stjernerøy herred	10.00
Årdal i Ryfylke...	10.00	Øyslebø	10.00	Farsund kom- mune	50.00
Dale i Bruvik ...	50.00	Sandnes kom- mune	25.00	Os herred	37.14
Hornindal	15.00	Borgund herred	50.00	Kristiansands kommune	200.00
Fitjar	20.00	Kinsarvik	35.00	Sandnes kom- mune	25.00
Fister	10.00	Gaular	20.00	Bergens kom- mune	2000.00
Sandeid	10.00	Jondal	100.00	Heskestad herred	10.00
Aurland	40.00	Kyrkjebø	90.00	Feda	12.00
Kvam	50.00	Fana	100.00	Spinn	10.00
Askøy	25.00	Bakke	10.00	Skjold	10.00
Hjelmeland	10.00	Rovde	10.00	Eidfjord ...	15.00
Finnøy	10.00	Kristiansands kommune	200.00	Mosterøy	15.00
Greipstad	10.00	Oddernes herred	25.00		
Granvin	20.00	Vartdal	15.00		
Volda	50.00	Hordaland Fylke	300.00		
Lærdal	30.00	Haus herred	20.00		
Hidra	20.00				
Strand	150.00				

	Kr.		Kr.		Kr.
Evanger	20.00	Kvås	10.00	Kvinnesdal	20.00
Høyland	25.00	Randesund	20.00		
Søgne	10.00	Stryn	25.00		4339.14

50 år.

En av våre dyktigste og strevsomste kvinnelige kamerater, fru Agnete Nystøl, født Etnestad, fylte 9. oktober 50 år. Hun er født i Biri nevnte dato 1881 og har vært svaksynt fra fødselen av. Årene 1891—1900 gjennomgikk hun Oslo Blindeskole, hvor hun foruten i almindelige skolefag fikk opplæring i de forskjellige kvinnelige håndarbeider samt i massasje. Som tilfellet var med flere andre blinde fra landet som var utdannet i sistnevnte yrke, fikk hun så vidt vi vet ikke høve til å nyttiggjøre sig det i praksis; men frk. Etnestad var i besiddelse av den rette selvstendighets-trang og lot sig aldri kue av vanskelighetene. Som et eksempel på hvor energisk hun var like fra ungdommen av, kan nevnes at hun hadde husposter i Høvik og Oslo det meste av tiden fra hun gikk ut av skolen og til hun i 1910 blev gift med snekker Kjetil Nystøl, Seljord, vår flinke, flittige og så allsidig interesserte teledøfl. Parret har i sitt ekteskap en datter som nu er ca. 20 år gammel. Fru Nystøl har vært sin mann en god støtte og hjulpet ham trofast i livskampen som ikke alltid har vært så tett; men ved felles strev har de to arbeidet hjemmet fremover, i de senere årene også godt hjulpet av datteren. Nettop nu holder Nystøls på å bygge sig et nytt og større hus med beboelsesierlighet og verksted. Alle som har besøkt dette hyggelige og gjestfrie hjemmet, er enstemmige i sin ros over fru Agnete. Hun er alltid like blid, like vennlig, sier de. Sitt hus har hun bestandig holdt i en mønstergyldig orden, og rundt om i grenden har hun også ydet villig hjelp når det trengtes. Også innen forskjellig lagsarbeide i bygden har hun vært meget nyttet, flink og foretagsom som hun er på så mange felter. Følgen er da også at hun nyter almindelig tillit og aktelse i Seljord. Et bevis på dette var det vel også at hun ifjor blev utsett til å styre det folkebadet som da blev åpnet i bygden. Hr. og fru Nystøl har i det hele i liv og arbeide vært utmerkede representanter for oss blinde på sitt sted, vært av dem vi har heder av, vært av dem som tvinger folk til å respektere oss som sine jevnbyrdige, fordi de har vist hvad vi blinde kan makte når vi riktig for alvor vil.

Skjønt det er litt post festum, ønsker vi fru Nystøl hjertelig til lykke med merkedagen, takker henne for alt det hun i det stille har utført og utfører av praktisk, varig blindesaksarbeide, og vi uttaler de beste ønsker for hennes og familien Nystøls fremtid.

E. I.

Vestlandske Blindeforbunds 27-de årsmøte.

(28.—29. august 1931).

Å p n i n g. Møtet som holdtes i Blindes Hus, Bergen, blev åpnet av forbundets formann, H. E. Gjøen, som uttalte sin glede over at årsmøtet var omfattet med så stor interesse, idet tilslutningen i år var større enn nogensinne. Formannen fremholdt at forholdene for tiden ikke var særlig gode, og at han hadde vært meget nervøs før avholdelsen av årsmøtet. Man var ikke sikker på at det vilde være mulig å få i stand møte i år på grunn av den truende konflikt i dampskibsfarten. Det var derfor utsatt fra juni til nu. — Om virksomheten uttalte formannen at den i den periode som var gått siden forrige årsmøte, hadde vært bedre enn i noget år siden 1923—24. Det var et mindre overskudd til tross for at man også hadde kunnet betale litt av på gjelden. Et par nye legater var også kommet til under året. Arbeidet var nu kommet inn i et sunt og godt spor, og blev det drevet forsiktig, vilde det sikkert gå bra. Blindes Utsalg vilde nok kanskje også i år volde strid; men også dets virksomhet hvilte nu på et sunt grunnlag. Hvad biblioteket angår, viste også dets virksomhet gode resultater, og formannen vilde uttale ønsket om at det måtte bli benyttet i ennu større grad enn tidligere. — Synlig rørt takket formannen for den velvilje og opmerksomhet som helt uventet var vist ham i anledning av hans 50-årsdag. — Idet forsamlingen reiste sig, mintes formannen dem som var avgått ved døden siden forrige årsmøte: Dagmar Liseth, fru dr. Dethloff, fru Håland, fru Holgersen, Johan Vetlesen og av utenbys Agnes Ånesen og Gunhild Klungtveit.

Landsforbundets formann, Alf Arnesen, som sammen med adjungert sekretær Hjelmtveit var møtt som gjester, takket for mottagelsen og bragte hilsen fra Ø. B. og fra kameratene østenfor fjellet. Han var glad over å høre at arbeidet på Vestlandet nu går godt. Det var så meget mer gledelig som det er nedgangstider.

Sak l i s t e n. Derefter referertes saklisten. Den blev godkjent med forbehold av mulige endringer.

Som **protokollkomité** blev valgt Sætre, Imsdahl og Ådne Steensnæs.

V a l g k o m i t é blev frk. Sirevåg, O. Tholo og O. Lied Bakke.

F o r e d r a g. Pastor Jervell holdt derefter foredrag om Finnmark og sin virksomhet som prest der oppe for ca. 20 år siden. Foredraget som var spekket med morsomme og interessante iakttagelser og blev fremført med lune og humør, blev lønnet med kraftig bifall.

H i l s e n e r. Takketelegram blev besluttet sendt til Bergens Formannskap for den store forståelse Bergens kommune nu i en årrekke hadde vist forbundets virksomhet og byens blinde. Videre vedtokes å sende hilsningstelegrammer til frkn. Magnesen,

Brun, Sandved og Lyngholm samt til pastor Bråtveit og redaktør Henrikssen.

Styrets protokoller blev oplest og godkjent efterat enkelte forespørsler var besvart av formannen. Det blev efter forslag av Åsebø besluttet å overlate til basarkomiteén å fastsette prisen på loddene. — Lillestøl mente at referatet fra forrige årsmøte burde leses op. men man fant dette overflødig da det var trykt i sin helhet på punkt og et utførlig utdrag hadde stått i „Blindesaken“.

Årsberetningen blev referert og enstemmig godkjent.

Forbundets regnskap. Som første sak på eftermiddagsmøtet behandledes regnskapet. Det viste en inntekt av kr. 28 123.28 og et overskudd av kr. 1011.62. Regnskapet blev efter forslag av Ådne Steensnæs enst. godkjent.

Beretning og regnskap for biblieket blev oplest, og begge deler vedtokes enstemmig.

Rapport fra radiokomiteén. Imsdahl redegjorde for komitéens arbeide. Foruten at den hadde foretatt en innsamling gjennom Bergensavisene hadde komitéén også rettet henvendelse til Kringkastingen og hadde møtt megen velvilje. Men mens innsamlingen ennå pågikk, fikk man melding om at den kjente ingeniør Bødtker i Oslo vilde gå i gang med en landsinnsamling, og en påtenkt utvidelse av vår innsamling blev derfor opgitt. Efter henstilling av styret blev den avsluttet i siste halvdel av november for at den ikke skulde komme i veien for juleinnsamlingen. — Hvad den annen side av komitéens arbeide angikk, hadde den skaffet 3 lampeapparater, 17 krystallapparater og 33 telefoner, foruten at ikke så få hadde fått reparert sine apparater eller telefoner. Komiteén hadde også besørget en rekke installasjoner. — Med hensyn til det fremtidige arbeide mente tal. at det vilde bli det beste å gå sammen med Oslo. To innsamlinger burde man ikke holde gående. For øvrig vilde det ikke bli nogen endelig løsning av denne sak før kringkastingen her i landet var kommet inn i fastere former enn nu. — De samlede utgifter vedrørende komitéens arbeide beløp sig til kr. 816.20 og det er en beholdning på kr. 573.83.

Formannen takket komitéén for det arbeide som var utført. — Frk. Myklatun fortalte meget morsomt om hvordan hun selv hadde skaffet sig høittaler. — Arnesen meddelte at arbeidet på dette felt i Oslo i den siste tid hadde stått i stampe. Så vidt han forstod, var det ingeniør Bødtkers mening å etterkomme søknader fra hele landet; men tal. mente likevel det var best å anmode komitéén om å fortsette. — Imsdahl syntes dette var greit nok; men spørsmålet var hvad som kunde gjøres. Man kunde jo prøve med en ny innsamling naturligvis. — Sætre var av den opfatning at de ca. 575 kr. man hadde igjen, iallfall burde brukes, siden de var gitt under den forutsetning. — Arnesen antydte at man kunde bruke disse pengene til å skjøte på med der hvor

Oslokimitéens bidrag ikke var stort nok. Man kunde kanskje nå å hjelpe flere på den måten, særlig hvor det gjaldt anskaffelse av de dyre lampeapparater eller høttalere. — Frk. Fidsel skildret hvor stor glede det var for henne å få anledning til å lytte i radio. Hun hadde riktignok ikke radio selv; men nabokonen gav henne lov til å komme å lytte når hun hadde lyst, og hun syntes det var svært gildt. — Misund foreslo komitéen gjenvalgt, og dette blev enst. vedtatt.

De nye legater. Det blev referert forslag til statutter for frk. Ingeborg Sophie Hysings legat til fremme av V. B.s interesser. Legatet er på 10 000 kr. og rentenes anvendelse bestemmes hvert år av forbundets årsmøte. Forslaget til statutter blev godkjent.

Av enkefru Mari Eriksens gave på 5000 kr. hadde styret foreslått opprettet et legat hvis renter i sin helhet skulde utdeles efter samme regler som for hjelpefondet bestemt. Efter bemerkninger av Ingebrigtsen, formannen, Åsebø og Misund blev styrets forslag enst. vedtatt.

Ved testamente er det bestemt at det av frk. Bolette Prantes formue skal tilfalle Bergens blinde 5000 kr. Ifølge arvingenes meddelelse antas det at avdøde har ønsket at beløpet skal settes fast som urørlig fond og bare rentene anvendes. Årsmøtet mottok med takk denne gave som kom som en gledelig overraskelse.

Legatrentenes anvendelse. Styret hadde foreslått at rentene av Thorsens, Griegs og Reimes legater også i år anvendes til utsalget. Dette forslag blev vedtatt.

Rentene av frk. Hysings legat foreslo styret anvendt til syke-trygden så langt det viste sig nødvendig. Forslaget vedtokes.

Rentene av frk. Prantes legat blev foreslått anvendt som rentene av marinemaler Larsens legat, bare til blinde i Bergen. Efter et kort ordskifte hvori deltok Åsebø, dr. Dethloff, J. Mathiesen og Maurstad, blev styrets forslag vedtatt med 35 mot 19 stemmer, som blev avgitt for et forslag om at saken skulde over-sendes Bergens blinde til uttalelse.

På foranledning av en uttalelse av Åsebø om at Bergenstø-reeningen hadde arbeidet for opprettelse av et feriehjem og var blitt hindret i dette arbeide, blev det en ny debatt hvorunder det blev sterkt understreket at det bare måtte være forbundet som foretok innsamlinger og hadde herredømme over anvendelsen av inn-samlede midler.

Det nordiske kvinnetidsskrift „Margareta“. Landsforbunnets formann minnet om at tidsskriftet var startet på initiativ fra Sverige, først som privat foretagende, men under den forutsetning at det efter hvert skulde overtas av organisasjonene. Med den størrelse tidsskriftet skulde ha, 40 sider pr. måned, vilde kontingenten bli. ca. 8 kr., hvorav det var meningen at abonnentene skulde dekke de to og organisasjonene de 6. Imid-tertid hadde flertallet her i landet funnet at det måtte greie sig

med 20 sider, og efter innhentet prisoverslag under denne forutsetning viste det sig at utgiftene vilde bli vel 4 kr. Tal. hadde under disse omstendigheter ansett sig bemyndiget til å garantere for det som trengtes. N. B. bevilget 60 kr. og Ø. B. det dobbelte. Det man nu gjerne vilde, var å få kvinnenens uttalelser om de syntes det var nok med 20 sider, og om de likte tidsskriftet slik som det nu var og syntes de hadde nytte av det. — Frk. Steen var ikke selv håndarbeidende, men syntes opskriftene i tidsskriftet var greie. — Lillesund visste at hans søster arbeidet efter mønstrene i tidsskriftet, og han likte det selv meget godt, skjønt det efter hans mening var for meget almindelig litterært stoff, når tidsskriftet skulde være viet det kvinnelige håndarbeide. — Dette erklærte mange av de følgende talere sig enig i. Man syntes å være av den opfatning at 20 sider var nok. — Formannen vilde ha rede på om årsmøtet mente forbundet burde støtte tidsskriftet. — Arnesen anbefalte at det blev gjort. Mange blinde kvinner vilde føle det sårt hvis vi nu skulde velte foretagendet. — Frk. Myklatun holdt ikke selv tidsskriftet, men hørte de hvisket og tisket rundt om at tidsskriftet var til hjelp, og da syntes hun det måtte støttes. — Frk. Sirevåg foreslo bevilget det samme beløp som N. B. hadde bevilget. — Formannen mente man måtte regne med noget mer, inntil 75 kr. — Sætre vilde be om at det måtte bli gjort opmerksom på det som var sagt her om tidsskriftet, dersom den samme opfatning gjorde sig gjeldende også norden- og østenfjells. — Arnesen: Det vil i ethvert tilfelle bli gjort. — Dr. Dethloff fremkastet tanken om en kvinnelig yrkesavdeling i „Norges Blinde“ og de andre skandinaviske blindeblad. — Sivertsen antydet bevilget litt mer, slik at kvinnene kunde få prøve tidsskriftet gratis ett år. — Lie antydet forslag om at man senket prisen til det halve. — Arnesen gjorde opmerksom på at dette betød en utvidelse av den adgang man allerede har til innkjøp av utenlandsk litteratur og noter m. v. — Frk. Sirevågs forslag om bevilgning av inntil 75 kr. blev vedtatt mot 1 stemme. — Steensnæs mente man burde se tiden an før man gikk videre enn dette. — Lie vilde hvis man fant hans forslag for vidtgående, høre om forbundet muligens kunde kjøpe en del eksemplarer til sirkulasjon, slik at kvinnene kunde bli gjort kjent med tidsskriftet. — Frk. Steen anbefalte Lies første forslag, mens frk. Sirevåg fant at den prisen som nu var bestemt, var lav nok. Flere kunde slå sig sammen om å holde tidsskriftet. — Dr. Dethloff gjorde opmerksom på at det lå en fare i at man anskaffet tidsskriftet til biblioteket. Da vilde kanskje ingen holde det. Da var det mer i Sivertsens tanke at kvinnene fikk tidsskriftet gratis ved siden av „Norges Blinde“. — Lie syntes denne tanken var grei og anbefalte den. — Ved voteringen blev det avgitt 9 stemmer for at kvinnene skulde få tidsskriftet helt gratis. Mot 30 stemmer blev det vedtatt at forbundets medlemmer skulde få tidsskriftet for halv pris, altså for en krone. Forutsetningen er da at de som ønsker tidsskriftet, betaler denne kronen mer i kontingent.

Eftermiddagsmøtet sluttet kl. 9, efterat gevinst- og tapskonto for Blindes Utsalg var blitt referert.

Andakt. Formiddagsmøtet 29. august begynte med andakt ved emissær Knudsen, Arendal (blind), som ofte hadde ønsket å få være med på et årsmøte i V. B., men det hadde ikke falt sig slik før.

Blindes Utsalg. Man gikk derefter over til behandling av utsalgets regnskap. I forbindelse hermed gav formannen en oversikt over driftsresultatet som han betegnet som adskillig bedre enn før, selv om utsalget ennå ikke på grunn av de vanskelige tider maktet å løse sin oppgave på en så effektiv måte som ønskelig kunde være. — I det påfølgende ordskifte deltok Nesheim, Sætre, dr. Dethloff, Arnesen, Sivertsen, formannen, Imsdahl, Steensnæs, Lillestøl, Hjelmtveit og Lillesund. Blandt annet kom man inn på spørsmålet om bestillingenes fordeling på bergenserne og distriktets blinde, opprettelse av flere utsalg, den mest virkningsfulle reklame osv. — Etter forslag av Imsdahl blev regnskapet godkjent og mottatt med takk. — Forslag til budgett for 1932 blev oplest, og formannen opplyste at utsalgsbudgett var skåret ned med 1000 kr. Forslaget vedtokes efter et par replikker av Lillesund, formannen og Lillestøl. — Etter forslag av frk. Neheim blev det enst. vedtatt at forbundet skal betale frakten både for materialer og for ferdige varer som blev levert av utenbys blinde.

Forbundets hovedbudgett som balanserte med 22 200 kr. blev efter å være behandlet punktvis enst. vedtatt.

Syketrygden. Derefter forelå til behandling budgett for Syketrygden. — Imsdahl minnet om hvordan man i sin tid var begynt med å betale halvdelen av premien. Dengang var det ingen som trodde at man på 7 år skulde komme så langt at medlemmene vilde slippe med å betale 5 kr. året. Dette var kanskje det beste forbundet hadde fått i stand. Det var en ordning som var bedre enn noget annet land hadde den, og for det fortjente styret honnør. (Kraftig applaus). — Dr. Dethloff optrådte forsamlingen til å klappe for dem som hadde muliggjort resultatet ved sine gaver. Forsamlingen efterkom anmodningen, hvorefter budgett vedtokes enstemmig.

Husholdningskursus for blinde kvinner. Dr. Dethloff nevnte de husholdningskurser man er begynt med i Ø. B. og mente man kunde gjøre noget med dette også her. Hvis nogen av kvinnene ønsket å være med på et slikt kursus, måtte de si fra til formannen. — Arnesen gav på opfordring en del opplysninger om de kurser man har sat i gang og nu i to år drevet på Østlandet. Ifjor deltok det 14 på kurset, i år var det noget færre. Kursene hadde man fått anledning til å holde på en privat husholdningsskole. De varte i tre uker, og elevene bodde på stedet. På Østlandet kom kursene på ca. 70 kr. pr. elev. Dersom det

til neste år ikke blev tilstrekkelig tilslutning, vilde man kunne ta imot nogen elever fra de andre forbund; men reisen vilde jo fordyre kurset for disses vedkommende. — Dr. Dethloff spurte om det vilde ha nogen betydning av hensyn til matseddelen om kurset blev på Østlandet. — Frk. Myklatun mente det var best å ha kurset på Vestlandet. — Imsdahl trodde også man burde ha kurset her vest. — Resultatet av ordskiftet blev at styret fikk fullmakt til å foreta det nødvendige, hvis det viser sig å være tilstrekkelig interesse for tiltaket.

Blindes Hus. Beretning og regnskap for Blindes Hus blev fremlagt og enst. godkjent. — Formannen opfordret forsamlingen til å klappe for husstyrets formann (disponent Mads Madsen) for å vise hvor høit man vurderte hans arbeide, en anmodning som forsamlingen fulgte med begeistring.

Valg. Som formann gjenvalgtes ved akklamasjon H. E. Gjølén. Til styremedlemmer for Bergen blev likeledes ved akklamasjon gjenvalgt dr. Dethloff (for 4 år) og nyvalgt fru biskop Hognestad (for 3 år). Som første varamann for Bergen gjenvalgtes frk. Steen enstemmig. Til annen varamann blev gjenvalgt V. Johansen med 46 stemmer. Hjelmeland fikk 15. — Som styremedlem for Rogaland valgtes Ådne Steensnæs med 36 stemmer. Lillesund fikk 23. Til varamann for Rogaland blev valgt fru Bjørnson enstemmig.

Som medlem av legatstyret valgtes frk. Hatlem med 39 stemmer. Tholo hadde 15 og blev valgt til varamann med 46. (Lillesund fikk 15).

Til medlem av husstyret gjenvalgtes enst. disponent Madsen og som varamenn Totland og Hjelmeland.

Som medlem av bibliotekstyret blev valgt organist Mathiesen enst. og som varamann fru Jensen med 32 stemmer. Frk. Steen hadde 20.

Enstemmig gjenvalgtes disponent Isaksen til revisor med Fløtre som varamann.

Adressefortegnelse over blinde. Efterat det igjen var opfordret til alle som ønsket radioapparat, å melde sig, og gitt forskjellige opplysninger angående dette, reiste Løvfold en særdeles interessant debatt ved å fremkaste den tanke at forbundet skulde utarbeide en adressefortegnelse over alle blinde som drev en eller annen håndtering, og gi andre legitimasjon, likesom det skulde tas fotografier av blindes arbeider, alt i den hensikt å gi blinde på ett sted mulighet til å virke for salg av arbeider fra blinde kamerater på et annet sted, eller når de var ute og reiste. — En rekke talere støttet denne Løvfolds tanke, mens andre mente det ikke vilde bli lett å gjennomføre noget slikt, idet de blinde vanskelig kunde stå sig i konkurransen med dem som arbeidet fabrikkmessig. — Sørensen nevnte at dette måtte være en oppgave for reisesekretæren, hvortil Sætre oplyste at han ofte hadde kunnet skaffe arbeide til andre og leveranser til utsalget.

— Dr. Dethloff uttalte ønsket om at mange blinde måtte bli agenter for sine kamerater. Det måtte være en selvfølge at utsalget utstyrte vedkommende med en slik liste. Han mente det mest praktisk kunde gjøres på den måten at årsmøtet henstillet til utsalgsstyret å foreta det nødvendige i denne sak. Doktoren minnet også om at overalt hvor man spurte en jøde om råd, f. eks. om hvor man skulde kjøpe et eller annet, kunde man være sikker på å bli henvist til en annen jøde. Slike jøder burde også de blinde være.

Avslutning. Hjelmtveit grep ordet og takket for samværet. Han minnet om at formannen i sin åpningstale hadde takket for den ære som var vist ham på 50-årsdagen. Tal. syntes han hadde lov til å snakke om Hans E. Gjøn. Få hadde hatt den anledning som han til å følge formannens arbeide. Tal. trodde han tolket de blindes tanker når han rettet en varm takk til Gjøn for det arbeide han hadde utført i alle disse årene, og fant det på sin plass at det blev ydet ham en ekstra hyldest og et varmt ønske om at han ennå i mange år måtte få anledning til å arbeide for saken. Når jeg tenker på, uttalte Hjelmtveit videre, hvordan vi gikk og pratet på skolen der oppe i Klæbu om å danne en forening, og så tenker på den tid som er gått, så kan vi ikke annet enn føle glede over at vi er rukket så langt. Og her er Gjøn den som har tatt de tyngste tak. Jeg vil få lov til å takke dig, Gjøn, og ønske dig at du ennå i mange år kan få arbeide og være seig og tro som du har vært. — Hjertelig bifall fulgte Hjelmtveits ord.

Gjøn syntes det blev for meget takk. Han hadde bare vært et lite redskap, og han hadde hatt mange trofaste hjelpere, kjemper som Hjelmtveit, dr. Dethloff, Lillesund, Imsdahl, Sætre og mange andre som han syntes fortjente stor takk for det arbeide de har utført. Formannen takket også alle dem som hadde bidratt til det gode resultat av årets virke, dem som hadde møtt frem til årsmøtet og hadde gjort sitt til at det blev så vellykket som tilfellet var, likesom han takket for den tillit som var vist ham ved at han var blitt gjenvalgt som formann. Han takket også styret for godt samarbeide. Særlig rettet han en takk til Lillesund som har utført et godt arbeide i de år han har sittet i styret. Han håpet at Lillesund vilde bevare sin store interesse og sin ildhug om han nu gikk ut av styret. — Videre rettet formannen en takk til dampskibsselskapene som også i år hadde gitt fribilletter til årsmøtets deltagere. Han takket også pressen for all utvist forståelse og speiderpikene som hvert år ydet en så stor hjelp ved å møte frem og være ledsagere.

Lillesund takket styret for godt samarbeide og formannen i særdeleshet, likesom han takket for den tillit medlemmene hadde vist ham.

Frk. Fidsel bragte dr. Dethloff sin hyldest. Det var ikke

mange i hans stilling som tok sig tid til å være med på våre møter år etter år, og det skulde han ha takk for.

Ennu et par medlemmer hadde ordet, og landsforbundets formann, Arnesen, takket for det hyggelige samvær. Etterat man så hadde sunget „Nu takker alle Gud“, erklærte formannen, Gjøen, V. B.s 27-de årsmøte avsluttet.

Til møtet innløp telegrammer fra frk. Brun, pastor Bråtveit, redaktør Henrikssen, Anders Støverstein og fra kammerater i Haugesund.

Styremøtereferater.

Møte i Nordenfjelske Blindeforbund 18. 9. 1931. Til stede: Karterud, Harildstad, Nordberg, Nergård og første varamann Haglund. 1) Tombola i Trønderhallen. Lokalet var oprindelig leid fra 18. til 27. september; men p. g. a. den langvarige konflikt hadde formannen og Røvde funnet det heldigere å utsette tombolaen til 9.—18. oktober. Styret samtykte i forandringen. — 2) Avgiften til N. Bf. For å komme helt ajour med avgiftsbetalingen, som vil kreve en uttelling av 6000 kr., besluttet man å overføre fra kassen for Blindes Hus 4000 kr., som blir å betrakte som tilbakebetalt lån.

Møte i Nordenfjelske Blindeforbund 24. 9. 1931. Til stede: Karterud, Nordberg, Nergård, Harildstad og første varamann Haglund. — 1) Etter froskjellige forhandlinger og undersøkelser for å skaffe hus til en blind kvinne, var man nu kommet så langt at man var blitt enige om utkast til kjøpekontrakt for en eiendom på Heimdal. Av kjøpesummen, 8800 kr., blir 5000 stående i eiendommen og forrentes med 5 pct. For å skaffe de 3800 kr. som skal betales kontant, besluttet styret at kjøperen skal opta et lån på 3000, og for å stille sikkerhet for banken utsteder N. B. skadeløshetsbrev med pant i Blindes Hus etter førsteprioriteten, for tiden 150 000 kr. Nordberg fikk i oppdrag å underskrive dokumentene på N. B.s vegne.

Sekretariatet.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 27. 8. 1931. Følgende til stede: Gjøen, Rydland, Ohnstad, frk. Myklatun, Munsund, Lillesund, frk. Abelse, Sætre, frk. Steen og Johansen. Senere kom også dr. Dethloff. — Etterat formannen hadde ønsket styret velkommen, blev sakliste for møtet oplest. — Det forelå tre søknader om bidrag som blev innvilget med tilsammen 145 kr. — Likeså forelå søknad om lån på 150 kr. som blev innvilget etter samme betingelser som for lånefondet er bestemt. — Til Syforeningen «Lysglint» blev enstemmig bevilget 200 kr. til innkjøp av arbeidsmaterialer for 1931. — Likeså blev bevilget 200 kr. til Syforeningen «Arbeidsgleda», også til innkjøp av arbeider til tombolaen for 1931. — Til protokolkomiteé enedes man om å foreslå for årsmøtet: Ådne Steensnæs, Imsdahl og Sætre. — Til valgkomité blev foreslått: Frk. Sirevåg, Ingolf Steensnæs og Tholo. — Styret gav sin tilslutning til at formannen sammen med Sætre fikk reise ned til Stavanger for å forhandle med

foreningen der angående opprettelsen av et Blindes Utsalg i Stavanger. — Styret enedes om å gå over til forretningsutvalgets beslutning av 12. 7. om at rentene av frk. Ingeborg Sophie Hysings legat i den utstrekning det måtte trenge, inntil videre går til Syketrygden, og at de renter som ikke går med hertil, blir utdelt i likhet med hjelpefondets renter. — Styret enedes om å foreslå for årsmøtet at de disponible renter av skibsreder Johan Thorsens legat fremdeles går til Blindes Utsalg. Likeså enedes man om å foreslå at rentene av D. H. Griegs og frkn. Reutz og Reimes legater for kommende år går til utsalget. — Referertes skrivelse fra Bergens Overformynderi vedrørende frk. Bolette Prantes legat. — Oplestes beretning, regnskap og budgett for V. B.s Bibliotek som blev godkjent. — Likeså oplestes og godkjentes regnskap, budgett og beretning for Blindes Hus. — En videre oplestes og godkjentes beretning, regnskap og budgett for V. B. — Regnskapet for Blindes Utsalg blev oplest og godkjent. Likeså blev behandlet budgettforslag for utsalget, hvilket blev godkjent med en del forandringer. — Behandledes skrivelse fra Svend Opstad angående salg av bokmerker. Skrivelsen gav ikke anledning til nogen forføining. — Formannen fremkastet tanken om at man til næste Bergensutlodning gikk over til 25-øres lodder, men styret fant å måtte fastholde at prisen for loddene blev 10 øre som hittil.

Styremøte i Vestlandske Blindeforbund 31. 8. 1931. Til stede: De samme som ved forrige møte, med undtagelse av at Ågne Steensnæs hadde inntatt Lillesunds plass. Likeså møtte fru biskop Hognestad som på årsmøtet var blitt innvalgt i styret, samt frk. Nygård (varerammann for Sunnmøre). Dessuten overvar N. Bf.s formann møtet. — Til varaformann blev foreslått Olaf Ohnstad og Ådne Steensnæs. Steensnæs blev valgt med 6 stemmer; Ohnstad fikk 2. — Til sekretær blev enstemmig valgt dr. Dethloff og til varasekretær valgte enstemmig fru biskop Hognestad. — Styret stilte det nødvendige beløp til disposisjon for dekning av utgiftene i anledning av V. B.s årsmøte. — Takkeskrivelser blev besluttet sendt til de dampskibsselskaper som hadde gitt fribilletter til årsmøtets deltagere. Likeså enedes man om å sende takkeskrivelser til lærer Holen, disponent Isaksen og disponent Madsen samt til K. F. U. K.s speidere. — Styret behandlet en sak angående bevilgning til et opphold ved Musikkonservatoriet i Oslo og enedes om at dersom saken blev bragt i orden, var V. B. villig til å stille til disposisjon for samme 150 kr. — Til basarkomiteé blev valgt: Fru biskop Hognestad, fru kjøbmann Brun og fru kaptein Rydland, som i tilfelle kunde supplere sig med flere.

Forretningsutvalgsmøte i Vestlandske Blindeforbund 1. 10. 1931. Til stede: Gjøen, dr. Dethloff, fru biskop Hognestad og Rydland. — Forelå til behandling tilsammen 6 søknader om bidrag av V. B., hvorav 4 blev innvilget med en samlet sum av 145 kr. En søknad blev utsatt og en ikke innvilget. — Forelå søknad om et lån på 500 kr., som p. g. a. forbundets økonomiske stilling ikke kunde innvilges. — Behandledes søknad fra en av byens blinde om tillatelse til å få benytte trikkebilletter i likhet med andre av Bergens blinde, hvilket forretningsutvalget gav sin tilslutning. — Forelå skrivelse oversendt V. B. fra Radiokomiteén om hjelp til anskaffelse av radioapparat som blev innvilget med 75 kr. un-

der forutsetning av at fylkesrepresentanter anbefalte søknaden. — Forelå skrivelse fra dr. Dethloff med henstilling til husstyret å frafalle rentene av det lån som Blindes Hus har overtatt for Blindes Utsalg, og at rentebeløpet blir å betrakte som avdrag på kapitalen. Forretningsutvalget gav forslaget sin tilslutning. — Man enedes om å sende V. B.s årsberetning som bilag til samtlige kommunesøknader.

Sekretariatet.

Møte i Østlandske Blindeforbund 3. sept. 1931. 1) Som omsendt sak var siden forrige møte bevilget to bidrag på 25 kr., et lån på 100 og et på 200 kr. mot pantobligasjon, inkl. et tidligere lån, til sammen 700 kr. — 2) Ansøknning om bidrag til utdanning på husmørkursus besluttet utsatt til nærmere opplysninger var innhentet. — 3) Ansøknning om kausjon på 1000 kr. blev avslått. — 4) Bevilgedes et lån på 50 kr. — 5) Beilgedes 100 kr. til leie av verksted og materialkjøp. — 6) Bevilgedes 50 kr. til materialer. — 7) Bevilgedes 90 kr. til en måneds opphold ved Rikshospitalet. — 8) Bevilgedes 30 kr. til husleie og 50 kr. til klær.

Møte i Østlandske Blindeforbund 20. sept. 1931. 1) Ved omsendelse var bevilget 150 kr. til øieblikkelig hjelp. — 2) Bevilgedes til reparasjon av radioapparat. — 3) Bevilgedes 70 kr. til telefon. — 4) Bevilgedes 50 kr. til klær. — 5) Forelå ansøknning om 200 kr. som reisebidrag til et stevne for to blinde døve. Det overlotes sekretæren å søke nærmere opplysninger. — 6) Andragende fra utenbys blinde om husleiebidrag til opphold i Oslo blev avslått. — 7) På styremøte 24. 6. var bevilget 200 kr. som hjelp til opphold ved Oslo off. Skole for Blinde. Viceformannen opplyste at saken var ordnet uten utgifter for forbundet.

Sekretæren.

Fra reisesekretæren i Vestlandske Blindeforbund.

Flere har bedt mig skrive litt om mitt arbeide, og jeg skal nu av og til forsøke å gjøre det. Skulde det bli for kjedelig, får redaktøren gi mig et vink, og jeg skal rette mig efter det.

Ferien var slutt. Sommeren kunde ikke sammenlignes med fjorårets, men var dog stort sett herlig. Mandag 24. august satt jeg i rutebilen til Nordfjordeid. Ca. $1\frac{1}{2}$ mil fra Eid fikk vi uventet stopp, for et lite kamhjøl vilde ikke mer. Dette forsinket likevel ikke særlig, da det kom en annen bil og hentet oss. Fra Nordfjordeid gikk jeg med båten til Bergen. V. B.s stevne begynte først 28. august, så jeg tok mig en tur utenfor byen. Torsdag 27. var jeg på styremøte og fredag og lørdag på stevnet. Søndag var jeg på „Fjellborg“, og mandag og tirsdag gikk med til møter og konferanser. Onsdag morgen forlot jeg Bergen sammen med sogningene som hadde vært på årsmøtet. Vi var 4 kamerater som stevnet mot Sognefjorden. Tiden falt ikke lang; for vi hadde nok å snakke om. I Vadheim sa vi farvel til Hovland, og i Balestrand gikk Rud i land. Nu var det bare Ohnstad

og jeg tilbake. I Balestrand traff jeg sammen med to gode kjenninger, nemlig kirkesanger Tveit og statens forsøksleder Stedje. De skulde innover til Leikanger og Hermansverk. Vi preket om kirkeofringen og de nye resutlater som var nådd for de enkelte blinde. I Sogndal sa jeg farvel til Ohnstad.

I 13-tiden torsdag stod jeg på Luster brygge. Jeg hilste på flere kjenninger og fikk vite både sørgelige og gledelige nyheter. I Gaupne var en av våre tillitsmenn avgått ved døden, og i Luster lå en god kjenning dødssyk. Jeg var rundt på flere steder og snakket med folk og var også på Luster Sanatorium. Det var underlig å se alle disse unge mennesker som var i kur. De kjempet for livet, kjempet for igjen å kunne delta i arbeidet og arbeidsgleden og for å kunne komme tilbake til sine kjære som friske folk. De hadde noget til felles med oss blinde. De var ufrivillig satt inn i en ulykke som de lengtet ut av. Vi får håpe lægevidenskapen snart vil kunne makte å yde dem den hjelp som trenges.

Lørdag aften gikk jeg ombord igjen og var søndag morgen i Lærdal, her hadde jeg en konferanse med formannen for V. B.s kvinneforening. Vi hadde 2½ time å gjøre med. Det var hyggelige timer, og interessen for vår sak var levende. Turistrafikken var nu i avtak; men bilene suste ustanselig. Kl. 10 stod båten ut fjorden i strålende sol. Jeg hadde nu fått to nye reisefeller, Offerdal fra Sogndal og pastor Lyngstad fra Haugesund. Offerdal er mann til en som tidligere var formann i kvinneforeningen i Sogndal, og Lyngstad var før sogneprest i Askvoll i Sunnfjord. Blindesak prekes så meget som mulig, dog må man ikke være taktløs.

Mandag 7. september kl. 8 er båten i Bergen. Jeg har nu en dag til samtaler i byen. Om kvelden sitter jeg på „Nattruten“ til Stavanger. En håndkuffert og to store radiopakker står ved siden av mig. Det er radio til en blind. Tirsdag morgen er vi i Stavanger, og jeg biler til hr. Bjørnson og frue. Vi preker blindesak og fondsstatutter samt utsalg for V. B. i Stavanger. Klokken blir 12 og jeg tar farvel og kjører med jernbanebussen til Bryne. Frk. Sandved står og masserer et småbarn som har den engelske syken, og jeg legger merke til den evnen hun har til å få barnet til å la være å gråte. En ung herre er mig så behjelpelig, og vi begynner å innstallere radioen til frk. Sandved. Senere på kvelden sitter vi og hører på Stavanger, Oslo og forskjellige stasjoner i utenverdenen. Kl. 22 går jeg med bil til Tu for å overnatte. Onsdag er jeg igjen hos frk. Sandved. Alt er i orden med apparatet, og jeg tar toget til Helleland i Dalane. På Fylkesskolen er jeg velkommen, og her slår jeg på strengen til frk. Sirevåg. Jeg snakker også med tillitsmannen i Flekkefjord.

Torsdag er jeg i Flekkefjord, og snart har jeg ordføreren på Hidra i telefonen. Jeg forteller ham at mitt ærend gjelder den unge maskinist Johannes Sele, og at jeg ikke har fått svar på mitt brev. Han redegjør for kommunens syn på saken, og jeg stiller

et forslag som han går med på. Så må jeg ha Sele i telefonen, og han lover å komme til Flekkefjord med første båt. Karl Danielsen kommer også. Fredag morgen sitter vi alle tre på mitt værelse og alt blir ordnet og de nødvendige papirer gjort i stand. Sele skal på arbeidsskolen i Oslo. Klokken er nu så mange at jeg må fordufte med rutebilen til Mandal.

I kveldingen er jeg på prestegården i Valle i Sør-Audnedal. Prost Brun har mange gjester og dessuten er det kvinneforeningsmøte. Jeg hilser på husets folk, får kveldsmat, og snart er jeg med privatbil på vei til A. S. på Spangereid. Vi kommer til huset. Det er mørkt, og vi banker på, men får ikke svar. Jeg hører det går i huset og er klar over at S. er hjemme. Naboer kommer til for å hjelpe oss, men med samme resultat. Jeg får vite at hans søster er i et bedehus lenger ut mot Lindesnes, og jeg kjører dit. Vi får tale med henne. Jeg får vite det mest nødvendige, og bilen surrer igjen tilbake til Valle. Prosten venter mig og jeg får bo der. Lørdag morgen står jeg på herredskontoret og får avskrift av ligningen for vår blinde venn. Skatten synes høi, men den er betalt. Jeg studerer avskriften, og så tar jeg telefonen til ordføreren. Jo, vi blev enige, og det ser ut til at S. skal slippe å betale skatt i flere år fremover.

Nu er klokken 12, og jeg må gjøre mig klar til avreisen. Varebilen ruller nordover til Flekkefjord. Sent går det og vondt og trangt sitter jeg, og forsinket blir vi. Middagen kan jeg bare tenke på, ikke nyte. De siste dagene har vært så rastløse. Vi kommer endelig til Flekkefjord. Jeg har i flere timer preket med kirkesangeren i Bakke og på samme tid presset ham ut i bilhjørnet, slik at han sannsynligvis må bruke fasongstrie før han kommer i form igjen. På Bondeheimen var det middag å hale, og snart sov jeg trygt og godt. Søndag morgen rullet jeg med toget til Bryne. Jeg gikk av der for å spare tid og fortsatte med bil til Håland.

Denne dagen fikk jeg festmiddag, en kopp kaffe og et par inderlig fine kaker. Sent om kvelden kom Gabriel Magnussen med bil og hentet mig, og mandag bar det så igjen til Stavanger. Om kvelden hadde jeg en konferanse med styret for kvinneforeningen der. Da frk. Magnesen på grunn av sykdom ikke kunde være til stede, skulde avgjørelsen utstå. Det lot dog til at vi i det store og hele var enige. Klokken vel 22 var møtet slutt, og jeg kjørte med ekstrabil og med et radioapparat til Gabriel Magnussen på Sola. Tirsdag og onsdag blev jeg der ute. Onsdag kveld (16. september) var alt i orden, og jeg tok med Nattruten til Bergen.

F. t. Bergen, 17. 9. 1931.

John Sætre.

En hilsen fra Nordland.

30. august mottok jeg brev fra reisesekretær K. Flydal om at han vilde besøke mitt hjemsted og holde nogen foredrag også der. Jeg må ærlig tilstå at det ikke var helt fritt for at jeg var en smule nervøs for dette besøket. Her oppe er det jo svært vanskelige tider nu, især da Lofotfisket har slått feil i de siste årene, og dessuten er ikke folket noget særlig begeistret for de reisende.

Dagene gikk og tiden nærmet sig. Jeg hadde enda ikke gjort nogen forberedelser. Men så en dag da jeg var ute på marken og arbeidet, fikk jeg telefon fra Flydal. Denne gang ringte han fra Bogøy i Steigen. Han var nu streng og kritiserte at jeg ikke allerede hadde gjort møtene kjent. Nu gjorde jeg imidlertid alle forberedelser efter beste skjønn og ventet spent på utfallet.

Lørdag 19. september kjørte jeg i bil til Myklebostad, en ca. tre mils vei, og kl. 4 om morgenen kom også Salten-båten med sekretæren. Det var et forrykende uvær med regn og storm, så det næsten ikke var tale om å komme på sjøen med småbåt; men ved å ro en line ombord i skibet fikk man endelig ekspedisjonsbåten lagt til. Dessverre kom Flydal på hodet ned i båten; men det gikk med ham som med oss andre blinde når vi faller, bare godt. Søndag den 20. var det gudstjeneste i Nordfold, og efter en liten samtale med sognepresten blev vi tilbudt at Flydal skulde få holde et foredrag i kirken like efter gudstjenesten, noget som vi var takknemlige for. Dere kan tro jeg hadde underlige følelser mens jeg satt og ventet, og Flydal satt av og til og kjente på klokken sin, til tiden endelig kom. Flydal blev så ledet til kordøren, hvorfra han talte, og til min store forbauselse kunde det av seende kamerater konstateres flere gråtende kvinner nede i kirken.

Mandag den 21. var det foredrag i Breivik Skolehus og tirsdag 22. i Stamsvik. På alle foredragene var det godt fremmøte, og reisesekretær Flydal talte med en slik varme og interesse at både gamle og unge blev dypt rørt. Det var en av mine kamerater som sa at Flydals foredrag var det eneste som hadde fått ham til å føle sig liten, og han følte sig nødsaget til å gi kollekt.

Jeg vil her få lov å rette en hjertelig takk til reisesekretær Flydal, og vi ønsker du snart må komme tilbake. Nu er landet ryddet, og næste gang begynner brytningen.

Lundmo, 27. 9. 1931.

Erling Lundmo,
Nordfold, Bodø.

Legat for blinde.

Av Henriette Amalie Stoltz' legat for gamle blinde i Bergen er en porsjon på 100 kr. ledig. Søknad sendes innen 31. oktober til dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgaten 2, Bergen.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabilske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^{A S}

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

WERGELANDS

TRANSPORTFORRETNING

BERGEN

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. Toldklarering.

Telf. 1781

3723

Priv.: 3529

3529

**REPRODUKTIONEN
BØRSEN**

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17^{III} - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

BERGEN

Mode-, Manufaktur- &
Utstyrsmagasin

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN
BERGEN

KOLONIAL
en gros

Specialitet:
Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

NORSK LIVSFORSIKRINGSSKAP
H Y G E A

Stiftet 1883

overtar

Livsforsikring
Gaveforsikring

Barneforsikring
og Livrenter

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2 2 6 0

Telefon 2 1 6 0

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høyeste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Rekord.

Fra V. B.s Bibliotek blev det i september lånt ut 207 bind. Dette er rekord, idet det største månedsutlån hittil har vært 184 bind.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergsliens gt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergs gt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøen, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen; tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langes gt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schiøtz, Langes gt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

**MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA**

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

A s Petersen & Dekkes Tricotagefabriker

Hop pr. Bergen

Forlang

„Pedek“ Tricotage

og vore andre, gode Kvaliteter i Uld og Bomuld

Bergens Meieribolags Melk & Meieriprodukter anbefales	John Sagen's Eftf. Inneh.: Joh. Lilleskare. Specialforr. Frukt - Grønsaker Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.
Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1 HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE	Magdalene Simonsen Tegnekontor & Broderiforretning Stort Utvalg. Rimelige Priser. Vaskereløsgaten 15 — Bergen

Blindesaksnummer av „De Døves vel“.

Frk. Petra Heiberg, Hamar, har i en lang årrekke vist levende interesse for blindesaksarbeidet. I sin egenskap av lærerinne ved Hamar off. Skole for Døve har hun på en særdeles fortjentsfull måte løst den vanskelige oppgaven å undervise flere blinde døve, et arbeide som hun forøvrig fremdeles fortsetter med, likesom hun har vært sjelen i bestrebelsene for å få opprettet hjemmet for døve ved Hamar, hvor også blinde døve blir optatt.

Men frk. Heiberg har ikke innskrenket sin blindesaksinteresse til dette. I månedsskriftet «De Døves Vel» som frøkenen utgir og redigerer, gav hun ifjor en oversikt over og veiledning i punktskriftens mysterier, og nettop nu har hun sendt ut et dobbeltheft av sitt blad som helt og holdent er viet blindesaksarbeidet. Dobbeltet inneholder foruten en rekke meget oplysende redaksjonelle notiser lengre bidrag av formannen i N. Bf., hr. Alf Arnesen, som klart og greit redegjør for hvordan våre organisasjoner er bygget op og hvad blindeforbundene arbeider med, av bestyrer A. O. Røsegg som forteller om Osloskolens utvikling fra starten i 1861 til nu, av bestyrer O. E. Wisth som skriver om blindeskolen Nordenfjells, og av pastor Erik Bråtveit hvis betraktning over teksten om den blindfødte vi gjengir på et annet sted i dette nummer. Blindesaksnummeret er også rikt illustrert.

Frk. Heiberg fortjener stor takk for sitt gode tiltak. Det var å ønske at andre blad vilde følge det vakre eksempel hun har gitt.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

Linoleum

i godt udvalg

Johan D. Eche & Søn
Farvehandel A.S.

Nygaardsgaten 4,
BERGEN

Nye medlemmer av Østlandske Blindeforbunds Syketrygd.

Følgende er optatt i Oslo Trygdekasse: Mildrid Havig Støre, Oslo (medlemsnummer 298, 399), Erling Lyngen, Oslo (medlemsnummer 298, 441), Erling Schau, Oslo (medlemsnummer 298, 523) og Gottfred Nygård, Oslo (medlemsnummer 298, 524).

Formannen.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^A/_S

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2 9 0 9

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stønverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Vestlandske Blindeforbunds hjelpefond og legater.

Søknader til V. B.s hjelpefond og Mari Eriksens legat, frk. Valeurs legat, marinemaler Larsens og Bolette Prantes legat må innsendes til V. B.s kontor innen 1. desember d. å.

V. B.s hjelpefond og Mari Eriksens legat kan søkes av blinde i hele V. B.s distrikt, frk. Valeurs legat bare av blinde i Hordaland, Marinemaler Larsens legat og Bolette Prantes legat bare av blinde i Bergen. Søknader som tar sikte på at pengene skal brukes som hjelp til selvhjelp, vil bli foretrukket. Samtidig må oppgis i søknadene om vedkommende har faste bidrag av fonds eller legater, eller har andre faste inntekter.

Bergen, 29. 10. 1931.

H. E. Gjøen.

Østlandske Blindeforbunds hjelpefond.

De disponible renter av dette fond skal utdeles før jul. Ansøkninger bedes innsendt til mig innen 30. november d. å. Forøvrig henviser jeg til legatannonsene annetsteds i bladet m. h. t. ansøkningsens form.

Erling Herstad,

Langes gt. 7, Oslo.

OSLO

A/S
INGENIØR
F. SELMER
ENTREPRENØRFORRETNING
OSLO

utfører alt byggearbeide
i beton, jern eller jern-
beton.

O V E R S L A G G R A T I S.

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Fra redaksjonen.

Som svar på enkelte forespørsler meddeles at N. B.f.s styre av forskjellige grunner ikke har funnet det rådelig å gi ut noget særskilt julehefte av «Blindesaken» i år. Derimot vil det vanlige desembernummer bli en del utvidet, om nogen med det som prøve vil gjøre litt for å få nye abonnenter. Som vi flere ganger før har fremholdt, er det av den aller største betydning for vår sak på mange områder å få vårt månedsskrift spredt i videst mulige kretser. Det er meget imponerende å se hvad de vanføres venner gjør for å få deres blad «Solglimt» inn i hjemmene, og dette er sikkert en av hovedgrunnene til den overordentlig raske fremgang vanføresaken har hatt i de siste årene. Det er likeledes meget beundringsverdig hvad det i andre land gjøres for å få de blindes propagandaskrifter spredt. I Holland f. eks. skaffet en enkelt mann på et eneste år over 1500 nye abonnenter på det derværende månedsskrift for blindesakspropagandaen blandt den seende almenhet. Som et talende bevis på den vekt man annetsteds legger på denne propagandavirksomhet, kan nevnes at det første den ny-stiftede landsorganisasjon for blinde i Spania foretok sig, var å starte et

månedsskrift beregnet på den store almenhet, idet man var fullt klar over at det første som trengtes for å kunne bedre de blindes kår kulturelt, socialt og økonomisk, var opplysning og atter opplysning, og alle interesserte der nede gjør nu sitt beste for å få propagandaskriftet utbredt over hele landet.

Skulde ikke også våre seende venner kunne gjøre noget for å få vårt månedsskrift inn i hjemmene i bygd og by? Det er flere veier å gå. I en av de vanskeligststilte kommuner i Finnmark har en blind pike gjort det på den måten at hun selger «Blindesaken» i løssalg for 20 (tyve) øre pr. nummer. Kunde ikke også våre seende venner forsøke det samme. I abonnement koster «Blindesaken» kr. 2.00 (to kroner) året, noget som i forhold til innholdsmengden er meget billig.

Blindemisjonen „II“ 40 år.

Blindemisjonen «II». Oslo, kunde 12. oktober feire sitt 40-årsjubileum.

Blindemisjonen hvis hovedoppgave det var å skaffe de blinde religiøs litteratur, først og fremst bibelen, blev startet av frk. Julie Ouren og fru Lovise Five høsten 1891, og 12. oktober dette år blev det første håndskrevne punktskriftshefte sendt ut. Litt senere påbegyntes utgivelsen av «Norsk Tidsskrift for Blinde» som fremdeles utkommer med et 20-sidig hefte annenhver måned, og som like til 1909 da «Norges Blinde» blev startet, var den eneste publikasjon for blinde her til lands. Blindemisjonen «II» har i årenes løp trykt en hel rekke bøker, særlig av religiøs art, men også en del lærebøker og musikalier. Bibelen foreligger således i sin helhet i 38 bind. Alt i alt har Blindemisjonen trykt 20 887 bind i punktskrift, derav 824 på gassisk. Bøkene er likesom tidsskriftet for størstedelen blitt utdelt gratis til blinde landet rundt.

Ved siden av trykkerivirksomheten opprettedes i 1900 et hjem for blinde kvinner. På hjemmet blev det også gitt undervisning i vevning, rørsetefletning, børstebinderi m. m. Flere blinde kvinner søkte sig efter hvert inn her for å få undervisning, og hjemmet blev i praksis likeså meget skole som hjem.

I 1912 leiet staten hele hjemmet til arbeidsskole for blinde kvinner, og frk. Ouren ansattes da som bestyrerinne for arbeidsskolen.

Frk. Ouren er meget interessert for sin gjerning, noget hun blandt annet viser ved å gi hele bestyrerinnelønnen til virksomheten. Ved Blindemisjonens 25-årsjubileum i 1916 hedredes frøkenen med kongens fortjenstmedalje i gull, og på sin 70-årsdag blev hun overrakt St. Olavsordenens ridderkors av første klasse.

Gjør Deres innkjøp i

Slakterborgernes Fellessalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

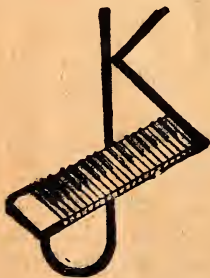
A. M. LØVAAS $\frac{A}{S}$ = Ved Muren = **BERGEN**

HUSK —

Vosseski fer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp NORSKE

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN $\frac{A}{S}$ - **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

$\frac{A}{S}$ **GULL & SØLV**

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 11.

November 1931

20 årg.

Jesus, verdens lys.

Av pastor Erik Bråtveit.

(Skrevet for blindesaksnummeret av „De Døves Vel“).

Teksten efter 2. rekke på 19. søndag efter Trefoldighetsfest finner vi hos evangelisten Johannes i det 9. kapitel, de 11 første vers, og når jeg skal skrive litt i dette bladet, synes jeg det er den beste tekst jeg kan finne. Den har jo bud ikke bare til de blinde, men kanskje like meget til dem som er velsignet med synets gave. Teksten forteller nemlig om at Jesus helbredet en blindfødt.

Det er mange ting en her kunde stanse ved; men jeg synes at hele tekstens innhold og hele Jesu personlighet kommer mest velsignet klart til uttrykk i de ord av Jesus: „Mens jeg er i verden, er jeg verdens lys.“ Dette illustreres jo så klart på den blindfødte. Han hadde sittet og tigget. Det var den eneste levevei som stod åpen for ham. Hvordan han har følt dette, kommer så gripende til syne i det som fortelles om ham da han hadde fått synet. Han gjør øieblikkelig og uten innvending det som Jesus ber ham om, skjønt det slett ikke skulde synes å være noget probat middel, og da han senere blir utspurt av folk om denne mann som hadde helbredet ham, svarer han bare: „Om han er en synder, vet jeg ikke. Ett vet jeg: Jeg som var blind, jeg ser nu.“ Det er alt for ham. Livet lå åpent og rikt fremfor ham.

Igår besøkte jeg en ung mann som har hatt en sykdom i beinene, slik at han ikke kunde bruke dem; men smått om senn har det blitt bedre med ham, og igår fortalte han gledestrålende at han kunde gå turer ute i naturen, og det var de lykkeligste stunder han visste. Han hadde neppe tenkt over det mens han var frisk. „Vi har mye å takke Gud for,“ sa han. Han tok dette som en gave fra Gud, og det blev lyst i hans sinn.

Likedan gikk det med denne blinde mannen, og slik blir det med oss alle når vi tar imot alle ting fra Gud. Da blir det slik som Paulus så herlig sier det i Romerne 8: „Alle ting tjener dem til gode som elsker Gud.“ Ligger det ikke en veldig kraft i en slik visshet? Jeg kommer mer og mer til det at kristendom betyr kraft, en kraft som gir både lys og varme.

Jeg tror nok vi kan gå ut fra at denne mannen som hadde fått synet, skjønnte på det og brukte det til det som godt var. Han kjente sig visselig som en som blev satt i frihet og i stand til å gjøre nytte for sig. Arbeids- og livsgleden fylte hans bryst. Dette er det nettop vi tror kan og skal skje med de fleste blinde. Vi innbyr dere, våre medvandrere som har den lykke å eie gode øine, vi innbyr dere til å være med å lede denne glede inn i de blindes liv og sinn. Hvordan dere kan gjøre det, vil visstnok formannen i vår landsorganisasjon, hr. Alf Årnesen, gi nogen fingerpek om. Jeg sier at vi innbyr dere; for dere vil snart gjøre den erfaring at: „Den største gleden ein kann ha, det er å gjera andre glad.“ Dette er Guds forordning, og det er kanskje ikke noget i kristendommen jeg er så glad for som dette.

Det er så uhyre rik anledning til å skaffe sig virkelig glede på denne måten. Tenk om vi alle sammen gjorde hvad vi kunde for at alle mennesker kunde få arbeide og derved kjenne noget av selve skapergleden. Ja, for det å arbeide er å skape verdier, vet du. Det er så sårt å høre foreldre snakke om sine barn nu om dagen. Det kan være så godt og vel alt sammen; men det er så sørgelig ofte dette omkvedet kommer igjen: „Bare de kunde få noget å gjøre.“ Det er ikke bare et økonomisk spørsmål. Nei, det er simpelthen et spørsmål om å være eller ikke være, fysisk og moralsk. Måtte vi merke oss den ting at kristendom er ikke meninger eller læresetninger. Kristendom er liv og livskraft. Jesus viser oss i all sin forkynnelse at det hjelper ikke om du har din lære i den skønneste orden, dersom livet ikke går i samme retning. Kjærlighetsbudet er det første og største i loven; for Gud er kjærlighet. På den visshet kan vi bygge vårt salighetshåp, og på den alene. Men erkjenner vi det, da vil det også vise sig i vårt liv. Da vil vi bli lysbærere, og da skal du se det skal lysne i verden. Jesus er verdens lys. Lys var det som varslet hans komme til verden. I morgensolens lys stod han op fra de døde, og nu sitter han i himmelsk lysglans hos lysenes fader. Kjærlighetens lys og varme stråler oss i møte fra hvert eneste fotefar i hans liv.

Blindheten er ingen syndestraff, sier han; men det er for at Guds gjerninger skal åpenbares. Når vi ser på de mange som overviner de utroligste vanskeligheter og lever et virkelig rikt liv, er det ikke da Guds gjerninger som åpenbares for oss? Taler det ikke sitt eget, tydelige sprog til oss? Blindesakens historie er rik på slike vidnesbyrd.

Nei, vår himmelske far er ikke en slik hevners Gud som han ofte blir gjort til. Han elsker alle. Gud er kjærlighet. Det er en erfaring som alle de har gjort som har åpnet sig for hans lys. Det er ikke alltid lett å holde fast ved det; men med Guds hjelp går det, og da vil en alltid finne at det er en velsignet sannhet. Han har sin egen tid og måte til å hjelpe på; men det er alltid den beste tid og måte.

Måtte Gud hjelpe oss alle til å finne ham. Da har vi nok både for tid og evighet. Da får vi lys og kraft til å leve et rikt liv og fred og frimodighet når dødens hvile kommer. Amen!

Erik Bråtveit.

Sunmørbrev.

I.

Lørdag 19. september reiste jeg fra Bergen med Hurtigruten til Stryn. Ombord på båten fikk jeg høre skoledirektør Vevles stemme, og det passet mig utmerket at han var med. Vi har i Sogn og Fjordane fylke en blind pike på 21 år. Hun burde gått barneskolen for blinde; men det er blitt forsømt. Jeg hadde skrevet til ordføreren om saken tidlig i vår uten å få svar. Nu fikk jeg en samtale med vår skoledirektør. Han kunde ikke huske han hadde sett noget om denne skolesaken og trodde ikke det var søkt for henne. Jeg snakket med ham om bevilgningen og om at hun nu dessverre var over den skolepliktige alder. Hr. Vevle mente dog at både fylke og herred måtte bevilge når de tidligere hadde undlatt det, og på den måten prøve å gjøre godt igjen det som var forsømt.

Søndag 20. kom jeg hjem. Dagen efter hadde jeg en telefonsamtale med ordføreren i den kommune hvor omtalte pike bor. Vi kunde ikke bli enige i ett punkt: Ordføreren hadde sendt saken over til fattigstyreformannen, og siden hadde han ikke hørt noget. Jeg hevdet på en spørrende måte at saken neppe kunde høre hjemme i fattigstyret, og at det ikke var fattighjelp hun skulde ha. For kommunen kom det ut på ett, og da syntes jeg ikke det var nødvendig å sette fattigstempel på henne. Ordføreren bad mig ringe fattigstyreformannen (sognepresten). Det gjorde jeg og fikk vite at fattigstyret ikke hadde truffet nogen bestemmelse angående den blinde piken. Jeg fremholdt at jeg ikke syntes det var en sak for fattigvesenet, men at bevilgningen måtte tas av herredskassen. Dette var sognepresten enig i og uttalte at saken vilde bli sendt tilbake til ordføreren.

Mens jeg var hjemme, skrev jeg en hel del brev til blinde og til en del ordførere angående blinde.

Tirsdag 29. reiste jeg med en varerutebil til Øye. Det var planlagt at jeg skulde begynne i Hjørundfjord; men da jeg skulde til å reise, fikk jeg brev fra sekretæren i N. Bf. om at jeg måtte prøve å treffe sammen med cand. theol. Ragnvald Overvoll (blind), som nu midlertidig skulde begynne som reisesekretær i Ø. B. 30. september ringte jeg så til Overvoll og fikk vite at han skulde reise til Ålesund 2. oktober og videre til Oslo. Det hadde vært min tanke å gå til Bjerke for å få snakke med en liten blind gutt der; men nu måtte jeg reise til Ålesund; for ellers kunde jeg ikke nå vår nye reisesekretær. 2. oktober var så hr. Overvoll og jeg sammen i 4 timer, og vi nyttet tiden godt til blindesaksprat.

Efterat Overvoll var reist, gjorde jeg en del små visitter, og jeg hadde en telefonsamtale med Ole Bernhard Ragnestangen. Det var morsomt å få hilse på denne gamle skolekameraten, selv om det bare var i telefonen.

Lørdag 3. oktober tok jeg med rutebilen til Vaksvik og videre med båten til Stordalen. Søndag talte jeg i bedehuset der og mandag i Liabygda, hvor jeg bodde hos formannen i Sunnmøre frilynde Ungdomslag, hr. Nils Ringset, som vilde legge reiserute for mig på Nordøyane.

Tirsdag 6. tok jeg med båten til Valldal og videre med rutebil til Omnås for å hilse på en blind pike. 7. oktober talte jeg i Alstad skolehus. Før var det her en kvinneforening, og muligens kommer det liv i den igjen. Jeg bodde hos den tidligere formann. Torsdag kjørte jeg ned til Sylte og talte der i bedehuset om kvelden. Det var få, men interesserte tilhørere. Fredag skulde jeg vært i vår kvinneforening i Fjóra; men det var begravelse og møtet måtte utsettes. I stedet talte jeg i bedehuset i Valldal. Dessverre var det også her dårlig fremmøte. Sammenkomsten fikk derfor mer karakter av samtale enn av foredrag. Fru kjøbmenn Rem lovte å prøve på å få i stand en forening, og jeg har det håp at det må lykkes.

Lørdag talte jeg med ordføreren i Valldal blandt annet om bevilgningen til V. B. Kommunen hadde ikke tidligere ydet noget; men den skulde se hvad den kunde gjøre ved næste behandling av saken. Om eftermiddagen var jeg sammen med sogneprest Ofstad, og om kvelden fulgte jeg ham til Norddalen. Her var fremmøtet ganske godt søndag, og det var en dame som vilde forsøke å få gjort noget for V. B.

Tidlig mandag morgen tok jeg rutebåten til Ytterdalen. På båten traff jeg utskiftningsformann Grønningsæter. Han var formann i menighetsrådet, og jeg fikk nu anledning til å fortelle ham litt om våre hjelpefond. Han uttalte sin ros over vårt arbeid og den måten vi hadde tatt det på med kirkeofringen. Et godt inntrykk hadde det gjort på ham det han hadde fått se hos Sigvald Klokk på Ramstad. Han fortalte om hvordan Klokk sang i, og om den gamle mannen som selger for ham i Ålesund. Jeg tror vi har rett til å håpe på en fast ofring i Norddalen.

I Ytterdalen var det ikke godt fremmøte. Helt siden jeg kom til Sunnmøre, har det vært styggevær med storm og regn, og dette har naturligvis gjort meget til at besøket ikke har vært bedre, likesom det har sinket posten min og voldt andre vanskeligheter. I Ytterdalen fikk jeg lærer Brekke til å bli tillitsmann for V. B., og han lovte å prøve med skoleinnsamling senere. Han vilde også søke å få gjort noget i ungdomslaget.

Efter en stormfull reise kom jeg idag til Ålesund. Jeg skal nu begynne på Nordøyane, hvor jeg skal tale i de frilynde ungdomslag.

F. t. Sunnmørsheimen, Ålesund, 14. 10. 1931.

John Sætre.

II.

I Ålesund raste været som tidligere. Jeg ekspederte min post og ventet på mine brever som lå på en slipp i Molde. Fredag 16. oktober kom den ventede post. Jeg svarte på det nødvendige og postla disse brevene.

Lørdag skulde jeg være på Longva, altså om 24 timer. En livsforsikringsinspektør startet sin bil og kjørte mig ombord på nordgående Hurtigrute, og jeg stakk av til Molde. Det blev like billig som å ligge i Ålesund. Ombord på Hurtigruten fikk jeg også arbeide for saken, og jeg kom i selskap med noen ordførere fra Sunnmøre. Kl. 16 var jeg i Molde. Først besøkte jeg et søskenbarn, og så kom Ole Bernhard Raknestangen og hentet mig. Det var morsomt og hyggelig å få hilse på denne skole-, ja klassekamerat. Han var lik sig, bare at han var den modne mann. Raknestangen var godt kjent i Molde. Hans hus lå litt utenfor byen, kjekt og fritt lå det der og hyggelig så det ut til å være. Først gikk vi på kjøkkenet og hilste på fruen. Eldste sønnen var til sjøs, datteren var gift i Oslo og den yngste sønnen var på arbeide. Raknestangen er i godlag, og pratet går som i skoledagene. Hunden hilser på oss, og Ole Bernhard forteller: „Dette er en pålitelig kamerat. Den følger bare mig, mine barn vil den ikke gå med. Ja, nu siden min hustru blev påkjørt av en sykkel, har den også fulgt henne. Den er å stole på, kan du tro. Kommer det en bil og jeg er i seneste laget med å komme mig av veien, springer den først mot bilen og gjør og så på mig og skyver mig til siden. Jeg sier: „Nu skal vi dit eller dit, og hunden er klar og avsted går det.“

Raknestangen går til ovnen og kommer og setter noget tungt, stort i fanget mitt. Jeg lar fingrene løpe over det og roper forundret: „En skilpadde!“ — „Ja, denne kom min sønn med fra Madagaskar.“ — Han syner mig en sagfisk, en lang nebbesild og mer som er kommet fra Syden. Vi begynner nu å se på møbler og utskårne småting. Pent arbeide, dels utført av Raknestangen og dels av sønnen. Så levende husket jeg Ole Bernhard fra skolen. Jeg tenkte på alle bukselårene hans som var karvet i filler av tollekniven. Hans flid og de ofrede buksene hadde dog gitt et godt resultat.

Så følger vår venn mig tilbake til mitt søskenbarn, sier farvel og ber mig hilse alle kameratene. Næste morgen sitter jeg på „St. Svitun“ på vei til Ålesund. Været er like nedrigt, men båten er stor. En pust i Ålesund og jeg sitter på „Hjørundfjord“ på vei til Longva. Det blåser godt, men om 3 timer er vi der. Brevet til Longva er kommet bort, og på Rogne er det høstfest i ungdomslaget. Jeg deltar i festen og holder ordinært foredrag søndag. Fremmøtet er godt, men været voldsomt.

Mandag kl. 6 morgen sitter jeg på en kjerre. Det er storstorm, og kjerren letter sig rett som det er; men frem kommer vi. På bryggen går diskusjonen om hvorvidt båten kan greie å borte kaien eller ikke. Den greier det. Det ropes litt, alle kvikker sig

og vi er i rum sjø. På Austnes er det lettere å komme i land. Værvarslet lover bedring ut på eftermiddagen. Jeg venter og håper at det skal bli slik, men akk, det blir verre enn noen gang. På Ulla sier de at det er umulig å kjøre, og det samme sier de på Austnes. Jeg ligger landtroll. Tirsdag 20. storstorm. Jeg bor hos orgelbygger Ludv. Vestre. Han kan fortelle mig at det heller ikke idag kan bli foredrag. Jeg kimer i telefonen efter skyss, men alltid nei, for været er for svært. Til Haram skal jeg, men kan ikke komme dit i telefonen engang. Igjen er jeg landtroll. Jeg får værvarslet, og det lyder på fortsatt storm. Så ringer jeg til Vigra, Fjørtoft og Myklebust og avlyser mine foredrag.

Torsdag 22. er jeg igjen på vei til Ålesund. Jeg stanser et par timer på Sunnmørsheimen, får min post og svarer. Får også vite at værvarslet lyder på storm, og så går jeg på bilen til Skodje. Dyrlege Solheim og frue tar elskverdig imot mig. Jeg får en lengre samtale med vår tillitsmann, fru Valde, og de to nevne. Her får jeg også vite at sekretæren for Redningsselskapet har rømt fra Nordøyane og at han forsøker å få i stand foredrag her inne.

Jeg fortsatte til Tennfjord. Her har jeg idag talt to timer i fortsettelsesskolen og skal ikveld tale i Ungdomshuset. Jeg får så håpe at været ikke vil ødelegge de nærmeste dager. Nu har jeg foten fast, og foredragene er kunngjort.

F. t. Tennfjord, 23. 10. 1931.

Med vennlig hilsen

John Sætre.

Fra forskjellige land.

Sverige. Rektor Gustaf Ek ved Kungl. Blindinstituttet på Tomtebodaboda er som følge av det krevende oppdrag han har fått om å delta i utredningen av blindeomsorgens fremtidige ordning, meddelt tjenestefrihet fra rektorstillingen fra 10. september til årets utgang. Som fungerende rektor er beskikket lærer ved instituttet O. Nygren.

Den store ombygning og modernisering på Tomtebodaboda som vi før har omtalt, er nu ferdig. Blandt annet er opført ny rektor- og lærerbolig. Instituttet har fått centralvarmeanlegg. De store sovesalene er blitt delt op i smårum med plass for 6—7 senger på hvert, noget som elevene setter megen pris på. Videre er det anlagt en stor idrettsplass m. v.

Danmark. For den danske Riksdag vil det i vinter bli fremlagt forslag til ny trafikklov. I den anledning vil Dansk Blindesamfund søke å få inn særlige sikringsbestemmelser for blinde som er nødt til å ferdes på sterkt trafikerte steder (herunder et spesielt ferdselsmerke).

Finland. Takket være statsbevilgning har det i Helsingfors i flere år vært holdt forelesningskurser for blinde over teoretiske og praktiske emner. P. g. a. de vanskelige finansielle forhold er bevilgningen i år satt ned fra 3000 til 1700 mark. Tallet av forelesninger må derfor betydelig innskrenkes.

England. Miss Edith Rogers, Salford, har nylig fått sertifikat for esperanto ved The Royal Society of Arts. Det er første gangen Det kgl. Kunstselskap har optatt esperanto blandt sine eksamensfag.

Tyskland. Tysk blindeundervisning kunde 13. oktober feire 125-årsjubileum. Det var nemlig nevnte dato 1806 August Zeune åpnet den første blindeskole i Tyskland, den nu så velkjente Staatliche Blindenanstalt, Steglitz, Berlin, hvor blandt annet den særlige tyske blindelærerutdannelse foregår.

En innsender i «Die Blindenwelt» foreslår at det arbeides for feiring av en fast «Blindensontag» over hele Tyskland, altså omtrent det samme som «De Blindes Dag» i Sverige og Finnland; men i motsetning til i disse landene hvor dagen pleier å være i resp. oktober og november, foreslår innsenderen den lagt til høisommeren, d. v. s. søndagen nærmest Sankt-hans, altså tidligst 22. og senest 28. juni.

Walter Eisenhauer som er elev ved blindeskolen i Ilvesheim (Baden), er blitt tildelt riksidsrettsmerket for ungdom. Hans prestasjoner er da også meget imponerende for en blindeskoleelev: 300 m. svømming, 1,30 m., høidesprang, 1000 m. løp på 3 minutter og 26 sekunder, 13 poeng i forhindringsøvelser og 3000 m. løp på 12 minutter og 35 sekunder.

Italia. Mussolini har alltid vist stor interesse og forståelse når det gjaldt fremme av blindeundervisningen og blindesaksarbeidet i Italia. Dette kommer kanskje for en ikke liten del av at flere av de ledende blinder der nede, slike som mistet synet i Verdenskrigen, hører til hans personlige venner som han står i stadig kontakt med. På foranledning av statsministeren vil det nu bli utferdiget en lov som pålegger staten å stille til rådighet de nødvendige midler til opprettelse av store, moderne innrettede blindeverksteder. Videre skal statens institusjoner gjøre sine innkjøp hos blinde når det gjelder varer som disse kan levere. Man håper på denne måten å kunne skaffe stadig beskjeftigelse til de 5000 arbeidsdyktige blinde i alderen 18—50 år man regner å ha i Italia.

Danzig. Også i fristaten Danzig er det i sommer innført Blinde-rente, d. v. s. en årlig pensjon til ubemidlede blinde. Renten er bygget på en glideskala, slik at den synker med arbeidsfortjenestens stigning. Minstesatsene er i norske penger kr. 39.80 for enkeltpersoner pr. måned med tillegg av kr. 12.96 for kone og kr. 8.64 for hvert barn. Av utgiftene dekker staten 80 og kommunene 20 pct.

Russland. Ved et dekret er det nu innført tvungen skoleplikt for blinde, døve, vanføre og åndssvake i Sovjetunionen. Anslagsvis er det 7000 blinde og 11 000 døve barn i Russland.

Spania og Syd-Amerika. Hr. Mérida Nicolich, den blinde direktør for Kommunalblindeskolen i Malaga, forteller i en artikkel i «Correo Braille Hispano-Americano» om sine inntrykk fra verdensblindekonferansen i New York. Han opplyser blandt annet at det i et særmøte under konferansen blev gjort to meget viktige vedtak for blinde i spansk-talende land. Representantene fra Spania og Syd-Amerika besluttet å nedsette en komité som skal arbeide for dannelse av et spansk-amerikansk blindeforbund. Forbundet skal virke for et intimt samarbeide mellom blindeorganisasjonene og blindeinstitusjonene i alle spansk-talende land, men uten å blande sig inn i deres indre saker. Det skal vareta alle fellesinteresser og også arbeide

for å få i stand blindeorganisasjoner der hvor slike ennå mangler. Komitéen består av: Parvo Ospina (Kolumbia), Mérida Nicolich (Spania), A. Mezza (Meksiko) og J. Escobar og M. Fajardo (Chile).

Det andre vedtaket gjaldt en komité som skal utarbeide et felles steno-grafisystem (kortskriftsystem) for blinde i alle spansktalende land. Hittil har hvert land hatt sitt system. Medlemmer av denne komité blev: Julian Baquero (Argentina), Luis E. Sepulveda Cuadra (Chile), A. Meza (Meksiko) og Mérida Nicolich (Spania). Komitéen skal fremlegge resultatet av sitt arbeide innen utgangen av 1931. Når det nye system er vedtatt, vil det straks bli innført i «Correo Braille Hispano-Americano» som blir utgitt av American Braille Press i Paris.

J a p a n. At Japan hadde ikke mindre enn 8 utsendinger på verdensblindekonferansen i New York, viser hvor aktivt blindesaksarbeidet nu drives der borte. I sommer er det i Kyoto holdt et kursus for blindelærere fra hele landet. Blandt de emner som det har vært foredrag og ordskifte om, kan nevnes: Psykologi, massasje og andre yrker, musikk og sport osv.

Foged J. Johansens Minnefond for Blinde.

Foged J. Johansens navn og den norske blindeskole er uløselig knyttet sammen. I 1860 stiftet fogden Foreningen for Blinde i Christiania, og den opprettet allerede året etter vår første blindeskole, Christiania Blindeinstitut (nu Oslo off. Skole for Blinde).

Like til sin død i høi alder var foged Johansen varmt interessert både for undervisningen og hvad vi kaller praktisk blindesaksarbeide. Han er blitt kalt „de blindes far i Norge“, og efterat vi i 1909 hadde fått vår egen blindeorganisasjon, varte det ikke så lenge før det fra flere hold blev ytret ønske om i en eller annen form å få reist ham et verdig minnesmerke.

På Norges Blindeforbunds landsmøte i Oslo 1925 blev det besluttet å oprette et „Foged Johansens Minnefond for Blinde“. Dette har nu fått departemental stadfestede statutter, hvis § 1 og 2 lyder:

§ 1. Foged J. Johansens Minnefond er opprettet på Norges Blindeforbunds landsmøte 1925, som uttrykk for de norske blindes takknemlighet like overfor ham som var deres første talsmann, og i ønsket om alltid å holde levende i norsk blindesaksarbeide hans navn og minnet om hans virke. Fondets grunnkapital er kr. 5000.00 — fem tusen kroner.

§ 2. Fondet er et stipendie- og bokfond. Det skal i første rekke yde stipendier til ubemidlede blinde til utdanning så vel i intellektuel som praktisk retning. Dernæst skal det søke å skaffe de blinde noter og annen faglitteratur. I særskilte tilfelle kan fondet også yde tilskudd til annet enn utdanning, når det er utsikt til at vedkommende blindes evne til selvhjelp derved økes i vesentlig grad.

Vi ønsket at fondet skulde tre i virksomhet i år, da vår første blindeskole — foged Johansens absolutt viktigste innsats for vår sak — kunde feire sitt 70-årsjubileum, og den første renteutdeling blev foretatt på fogdens fødselsdag, den 12. oktober.

Det var alltid utvikling og vidsyn i foged Johansens arbeide for de blinde. Da staten i 1896 overtok blindeskolen, satte han som sitt og Blindeforeningens nærmeste mål å virke for at de blinde best mulig kunde få nyttiggjøre i det praktiske liv hvad skolen hadde gitt dem av kunnskaper og ferdigheter. Vi har derfor ment å være i god overensstemmelse med fogdens ånd når vi ved minnefondet først og fremst vil komme dem til hjelp som søker videregående utdanning av mer intellektuell art.

Det første stipendium, på kr. 500.00, blev tildelt en ung dame som i sommer har tatt lektoreksamen med hovedkarakter 1,6, tross stadig sviktende syn og økonomiske vanskeligheter som har tvunget henne til ved siden av sine studier å skaffe sig sitt utkomme ved sprogundervisning og husarbeide.

Vi håper at også denne gren av vårt blindesaksarbeide vil finne interesserte venner, så Foged Johansens Minnefond for Blinde efter hvert kan bli både til virkelig hjelp for dem som trenger det, og bli et verdig minnesmerke over vår varmhjertede venn.

Jessnes i oktober 1931.

Alf Arnesen,
formann i Norges Blindeforbund.

Dr. H. G. Dethloff.

Fondets styre består av formannen i Norges Blindeforbund kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes, forbundets sekretær dr. H. G. Dethloff, Bergen, og bestyrer av Oslo off. Skole for Blinde A. O. Røsegg, Oslo.

Kirkekonsert.

Organist Halvdan Mathiesen gav søndag 25. oktober konsert i Storetveit kirke, assistert av sangerinnen frk. Sofie Steen. Vi gjengir her Bergensavisenes omtale av den vellykkede kirkekonsert:

Organist Halvdan Mathiesen hadde et særdeles vakkert og interessant program til sin konsert i Storetveit kirke.

Volckmars Festspill og Mendelssohns Sonate nr. 6 var konsertens innledningsnummer, som begge blev spillet med gjennemsiktig klarhet, sikker rytme og med den fordypelse i komposisjonen som gjør at den ikke går noget øre likegyldig forbi.

I Guilmans «Invocation» var det en enkel og uaffektet inderlighet. Saint Saens «Berceuse» kan jeg ikke tenke mig skjønnere spillet. Den blev så forunderlig gripende, så full av stille ynde, så fri for sentimentalitet. Den virket helt umiddelbart og hører til de ekte små perler som man gemmer og gleder sig over.

Konsertens siste nummer var Bachs Toccata og Fuge i d-moll, hvor konsertgiverens høit utviklede teknikk stod sin prøve. Det var en utførelse som det stod respekt av, selv om man ikke var enig i opfatningen på alle punkter.

Sangerinnen Sofie Steen assisterte med flere seriøse komposisjoner. Hennes stemme lød tindrende klar i kirkerummet.

Det var i det hele en sjelden utbytterik konsert som den sympatiske kunstner har grunn til å være stolt av.

Konserten hadde fylt kirken til omtrent siste plass.

(I. M. i «Bergens Tidende»).

Organist Halvdan Mathiesen gav igårftes, med assistanse av sangerinnen Sofie Steen, en meget godt besøkt konsert i Storetveit kirke.

Kirken som det ved gudstjenesten akkustisk sett skal være en del å utsette på, egner sig i hvert fall fortrinlig til konsertbruk, og det prektige orgels mange vakre stemmer får en flatterende belysning.

Hr. Mathiesen hadde satt op et avvekslende program, som han foredrog med smakfull registrering og meget vidt kommen teknisk ferdighet, mens det musikalske stort sett kom i annen rekke.

Bachs «Toccat og Fuge», som blev flott og virtuost spillet, vilde vunnet ved et noget roligere tempo, særlig for Fugaens vedkommende, mens de franske ting blev vakkert og virkningsfullt gjengitt, som f. eks. Saint Saens nydelige «Berceuse».

Det var i det hele en meget vellykket kirkekonsert, og det er all grunn til å ønske Storetveit menighet til lykke med den dyktige organist.

I sangerinnen Sofie Steen hadde konsertgiveren den beste assistanse. Jeg synes frk. Steen har vunnet m. h. t. stemme og foredrag. Hun sang sine to avdelinger meget vakkert til organistens utmerkede og fint avstemte akkompagnement.

(Trygve Prestun i «Morgenavisen»).

Halvdan Mathiesen hadde godt besøk til sin konsert i Storetveit kirke. Det var et vakkert iørefallende program som var valgt. På det velklingende nye instrument som organisten forstod å bruke med mange virkningsfulle chatteringer, kom det hele til sin rett på en meget tiltalende måte både i solonumrene for orgelet som i akkompagnementet til Sofie Steens musikalske sang. Av orgelnumrene fremheves Saint Saens «Berceuse» og Bachs kjente d-moll «Toccat og Fuge». Av sangene var å nevne Krebs' «Fadervor» og de to finske mer kjente romanselignende komposisjoner. «Ora pro nobis» hevet sig ikke særlig som noget bemerkelsesverdig hverken i foredrag eller musikk.

(«Bergens Aftenblad»).

Organist Halvdan Mathiesen gav igår en konsert i Storetveit kirke med assistanse av sangerinnen Sofie Steen.

De to blinde kunstnere hadde samlet fullt hus, og konserten var helt igjennem vellykket.

Halvdan Mathiesen er en fremragende orgelspiller, som behandler sitt instrument med høit fremdrevet virtuositet. Mest inntrykk gjorde vel Mendelssohns Sonate og konsertens siste nummer av Guilmannt og Bachs «Toccat og Fuge» i d-moll.

Sangerinnen Sofie Steen sang særdeles vakkert Piccolominis «Ora pro nobis» og av sin siste avdeling især Gounods populære «Jerusalem».

(L. i «Bergens Arbeiderblad»).

De to sympatiske kunstnere, organisten Halvdan Mathiesen og sangerinnen Sofie Steen, gav en konsert i Storetveit kirke igår for et nærmest fullsatt hus.

Konserten blev gitt under fordringsløse former, og det var snart en inderlig kontakt mellom konsertgiverne og tilhørerne. Dette betyr dog ikke at konsertnumrene var fordringsløse — tvert imot. De stillet store krav til spesielt organisten som helt ut mestret sitt deilige instrument. Bachs «Toccata» blev særlig temperamentsfullt spillet. Også Mendelssohns Sonate nr. 6 blev fint fremført. Når den ikke kom helt til sin rett, så var det ikke eksekutørens feil, men skyldtes den utpregede ekkovirkning i kirken. Veggene er ikke helt tørre ennå, men når de er det, blir denne kirke sikkert en av byens beste for konsertbruk.

Sangen derimot kom godt frem. De utpreget sakte tempi var beregnet på den akkustiske klangvirkning. Skal nogen av sangene særlig nevnes, så blir det Hannikainens «Stille, mitt hjerte». Den var sublim. I de andre sanger blev det sentimentale anstrøk kanskje vel meget understreket.

Alt i alt tror jeg at hver især gikk hjem opbygget i sinn av all den gode musikk.

(John Lidén i «Dagen»).

Nordlandsbrev.

Onsdag 19. august reiste jeg med Bergenskes „Polarlys“ fra Ålesund og var efter 2½ døgn's reise i Svolvær fredag 21. august. Næste dag med et motorfartøi til Henningsvær og derfra til Klepstad i Gimsøy i Lofoten. Her hadde lærerinne fru Riise Benjaminsen arrangert en blindesakskveld til søndag 23. august. Kretsen er ikke stor; men det var mange folk, og alt gikk særs godt. Dette var den andre festlige tilstelningen fru Benjaminsen fikk i stand siden jeg var på Klepstad høsten, 1928.

Mandag ca. 4 km. å gå og så over en liten fjord til Syldal i Gimsøy. Der hadde lærerinne frk. Ragna Kristiansen kunngjort blindesaks møte, og det var stappfullt hus. Tirsdag 25. over fjorden til Gimsøysanden, hvor sogneprest Englund fikk i stand et møte i skolehuset. Her var det lite folk, da været var rent avskrekkende. Jeg tilbragte dagen i prestegården, og om kvelden fulgte presten mig til dampskibsstoppestedet hvor jeg lå en stund og måtte så avsted derfra i 4-tiden om morgenen med en skøite som gikk til Svolvær.

Torsdag 26. august fra Svolvær med „Irma“. Det traff sig slik at det akkurat da var bispedømmemøte i Narvik, og det var aldeles fullt ombord og ikke lugar å få. En fikk søke å ta det på lettvtintste måten. Jeg fikk mig anbragt i en stol i røkелugaren og lå der og dormet litt, til vi frem på formiddagen i 11-tiden var kommet til Harstad. Kjørte med det samme med rutebil til Borkenes i Kvefjord, ca. 33 km.s vei fra Harstad. Fru stortingsmann Torheim hadde i Kvefjord arrangert to møter, på Borkenes lørdag og i Vik søndag. Særlig på sistnevnte sted var det mange folk, omkring 150 mennesker.

Mandag 31. august med rutebil til Kasfjord og møte der om kvelden. Tross surt vær med regn og storm var fremmøtet ganske godt. De følgende dagene besøkte jeg Fauskevåg, Sørvik og Kilbotn. Disse stedene ligger syd for Harstad på østsiden av Hindøy vendende mot Tjeldsundet.

Fredag 4. september med Ofotens „Barøy“ til Narvik og var fremme der lørdag formiddag. Frk. Aspevik møtte på kaien og var mig en god ledsager i Narvik. Det var bestemmelsen å ha et møte på Strømsnes lørdag ettermiddag; men dette blev det ikke noget av da det for det første var gått et ras på Ofotbanen samme dagen og dertil skulde det være en dramatisk forestilling av en klubb fra Narvik. Det som blev opnådd her, var å få en samtale med lærerne Hov og Sletjord som begge er ansatt ved skolen på Strømsnes. Denne skolen er utelukkende for jernbanefunksjonærenes barn, og daglig går det skoletog som bringer barna til og fra skolen helt til Riksgrensen.

Søndag 6. september hadde ungdomslaget „Samhold“ i Håkvik fått i stand en særs vellykket Blindesakskveld. Frk. Aspevik var med og assisterte med sang og oplesning, noget som bidrog meget til at kvelden i Håkvik virkelig blev et slag for blindesaken der i bygden.

Fra Narvik må en først over med ferjen til Ankenes og derfra med bil til Håkvik, ca. 8 km. Reiste fra Narvik mandag kveld og kom tirsdag morgen til Sør-Kil på Hamarøy. Samme dag møte i Nord-Kil bedehus om ettermiddagen og om kvelden i Ulsvåg skole. Onsdag bar det avsted i robåt til Helland på Hamarøy. Det var to yngre gutter som var skysskarer. Særlig begeistret var jeg ikke for den turen; men vi kom da frem i god behold efter en seilas på Vestfjorden i ca. to timer. På Hamarøy kom jeg til å bo hos sogneprest Storåker som var så vennlig å få istand samtlige møter der.

Lørdag 12. september fra Skutvik til Bogøy i Steigen. Sogneprest Austvold gav mig lov til å få tale i Bogøy kapell søndag, og mandag kom jeg til prestegården og blev der i to dager. Været hadde de siste dagene vært mindre tiltalende, og da jeg var i Steigen tok det rent overhånd og gikk over til orkanaktig storm, så det var omtrent ikke råd til å komme utendørs. Møter skulde holdes på tre steder; men to av dem måtte sløifes p. g. a. uværet, slik at bare det på Engeløya i Steigen kunne finne sted. Av de medbragte arbeider fikk jeg alene i prestegården solgt for ca. 20 kr.

Næste stedet var Nordfold, og for å komme dit måtte jeg natt til lørdag 19. september avsted i et forrykende vær. Jeg skulde i land i Leinesfjord, hvor det var avtalt at hr. Erling Lundmo skulde møte mig. Her var ikke kai, og selv om det hadde vært nogen, vilde det være umulig å legge til for noget skib i det forferdelige vær som raste aldeles voldsomt. Å fortelle om hvordan det gikk til å komme i land på dette sted, vil jeg ikke her. Det får være til jeg muntlig kan få høre til det en gang. Men et un-

der var det at vi kom velberget i land. Det var den verste job jeg til denne tid har hatt på sjøen.

Søndag 20. september fikk jeg tale om blindesaken i Nordfoll kirke, og det var sogneprest Brabrand som var så elskverdig å gi lov til det. I Nordfold et par møter til, og så kom jeg fredag 25. september til Bodø hvor hr. kjøbmenn Christian Jakhelln hadde ordnet med et møte i Betania forsamlingshus. I Bodø har det vist sig at interessen for blindesaken er i vekst. Det er flere faste medlemmer, blandt annet øienlæge Gisle Johnson som er meget interessert for vår sak. Hr. Emil Pettersen var så vennlig å møte mig på kaien og det var bra, da det var sent på kvelden jeg kom til Bodø.

Lørdag 26. september over Vestfjorden igjen med „Irma“ som fikk maskinskade, slik at vi først kom til Svolvær søndag formiddag. Om aftenen var det på Sjømannshjemmet arrangert Blindesakskveld. Ved denne tilstelning assisterte organist Bentsen, Kabelvåg, som ved sitt vakre spill bidrog meget til at kvelden blev en så festlig stund. I Svolvær er det fru Emma Larsen som har gjort optaket til og er den drivende kraft i blindesaksarbeidet.

Samme kveld måtte jeg ta nordgående Hurtigrute til Stokmarknes. Der var det en blind litt eldre mann som jeg skulde få noget nærmere rede på. Mandag var jeg over sundet til Bitterstad og fikk der hilse på kurvmaker Nelson Sandnes. Tirsdag med rutebil fra Stokmarknes til Melbo og så med sydgående Hurtigrute igjen til Svolvær og om kvelden ombord i nordgående og fulgte da „Midnatsol“ til Tromsø. Her var vi onsdag 30. september i 7-tiden om eftermiddagen. Organist Telnes møtte mig på kaien og fulgte mig til Kallin Olsens Pensjonat. Hr. Telnes hadde ordnet det slik at det i alt blev fire møter. Var torsdag på Slåtnes, fredag i Straumbukt og lørdag kveld blev hr. og fru Telnes med til Ramfjordbotn, hvor lærerinne fru Hanny Larsen hadde fått i stand en Blindesakskveld. Det var pakkfullt hus og et pent resultat. Vi kjørte om kvelden tilbake og nådde akkurat tidsnok frem til Tromsøsundet, så vi kom med ferjen over til byen. Søndag formiddag fulgte jeg Telnes i kirken og om kvelden blindesaksmøte i Arbeidersamfundet. Fremmøtet kunde her ha vært bedre; men det en ikke kan få, nytter det ikke å tenke på. Hr. Telnes assisterte med et større mannskor som gjorde megen lykke. Telnes skal ha hjertelig takk for den opofrende hjelpen han ydet mig, slik at det på den korte tiden kunde bli gjort et godt arbeide til beste for blindesaken i og omkring Tromsø. Mens jeg var i byen, hilste jeg på frk. Olga Trones og fru Josefine Sellevold. Hun er vel best kjent som frk. Josefine Nilsen. Dessuten søkte jeg op en fru Larsen som har vært blind i ca. 15 år. Hun har før vært ukjent for Blindeforbundet.

Mandag 5. oktober reiste jeg med „Midnatsol“ sydover. Bestemmelsesstedet var da Marstein i Romsdalen hvor Medalens Ungdomslag skulde ha Blindesakskveld 11. oktober.

Ålesund, 22. 10. 1931.

Karl Flydæl.

Østlandske Blindeforbunds legater.

Oscar Spurchelands Legat til Ø. B. Renter av dette legat skal utdeles før jul. Ifølge statuttene vil kristeligsinne håndverkere eller andre håndens arbeidere bli foretrukket som ansøkere til dette legats renteutdeling.

Emma Othilie Ellefsens Legat til Ø. B. Renter av dette legat skal også utdeles før jul.

Cathrine Egers Legat til Ø. B. skal likeledes utdele renter før jul.

Ansøkninger til samtlige disse legater må inneholde nøiaktige opplysninger om navn, adresse, alder og til hvilke formål det eventuelle bidrag skal brukes. Det vil i betydelig grad lette styrets arbeide hvis enhver søker gir så klare og greie opplysninger som mulig i sin søknad. — Fristen for innlevering av søknader gjelder for alle legater til 30. november dette år. Man bedes stille søknaden til det legat man akter å søke, og samtlige søknader skal sendes til mig.

Erling Herstad,
Langes gt. 7, Oslo.

Til Kvinneforeningen „Lysglimt“, Bergen, på 10-årsdagen 25. oktbr. 1931.

Når «Lysglimt» feire skal fest idag,
da har den rett til å feste;
for alle damer i dette lag
har alltid ydet sitt beste,
har villig ofret sitt strev, sin tid
og trofast virket med kunst og flid.

Så meget vakkert har «Lysglimt» gjort
for sol å tende og sprede,
og det er edelt og det er stort
å skape arbeidets glede
for dem som ingenting heller vil
enn selv å legge få ryggen til.

Den største lykken en blind kan nå
er det i arbeid få leve.
Den beste hjelpen en blind kan få
er hjelp til selv å få streve,
til å få fylle de kall og krav
som Gud ha m også i verden gav.

Å være blind er slett ikke lett, —
en kamp mot mørket å føre.
Men det er mulig — det har vi sett, —
har bare nok han å gjøre.
Når bare alltid han får ta fatt,
da glemmes næsten den svarte natt.

Se det har «Lysglimt» så vel forstått,
og derfor skal den ha heder.
For alt vi kjærlig av den har fått,
for alle solstreif og gleder
på tiårsdagen vi sier takk. —
Til lykke, «Lysglimt», med alt du rakk!

Edvard Imsdahl.

Forskjellig fra Amerika.

Guvernør Meier, Oregon, har efter vedtak i siste Legislature (Storting) opnevnt en rådgivende 5-mannskomite for arbeidsformidling. Et talende eksempel på den anseelse blinde i statene nyter i samfundslivet, er det at to av medlemmene er blinde, nemlig Mr. B. F. Irvine, redaktør av «Oregon Daily Journal», den største aftenavis i Nordvesten, og Mr. Theodore Hansen som er boktrykker. — Samtidig meldes at Mr. M. Donald Beaverton som er student ved universitetet i Oregon, er blitt valgt til Phi Beta Kappa, det høieste æreshverv ved universitetet.

Miss Rose Resnick som underviser i piano ved en av New Yorks blindeskoler, har nylig fått melding om at hun hadde seiret i Øststatenes gruppe ved den konkurranse som Musikkforeningens Nasjonalforbund hadde satt i gang. Frøkenen tok først en meget ærefull eksamen ved Hunter College i New York og studerte senere pianospill i Frankrike. Dommerne som nu tilkjente henne prisen, visste ikke at Miss Resnick var blind.

Mr. William Mapherson mistet synet ved en eksplosjon i 1906 og fikk også hendene ødelagt. Så ivrig var han imidlertid efter å kunne lese i bibelen at han lærte sig til å lese punktskrift med tungen. For nogen tid siden blev det satt op en pris på 2000 dollars for den beste fortelling om hvordan store vanskeligheter blev overvunnet. Rev. D. T. Lauderdale, Lexington, Virginia, seiret med en novelle om Mr. Mapherson og har nu sendt denne halvdelen av belønningen.

Verden har fått nok en blind skolebestyrer, idet Mr. Walter Dry, tidligere elev av blindeskolen i Kansas, er blitt utnevnt til bestyrer av blindeskolen i Oregon.

Den store Harmon Foundation i New York, som har til opgave å fremme alle gode bestrebelser i samfundet, har nylig delt ut 109 belønninger til blinde i U. S. A. og Kanada som anerkjennelse for den måten de har overvunnet blindhetens hindringer på. Belønningen består av gull-, sølv- og bronsemedaljer samt pengepremier til et totalbeløp av 2500 dollars.

New Yorks Livsforsikringsselskap, Madison Square, beskjeftiger for tiden mer enn 50 blinde agenter. 6 av dem tegnet i 1930 forsikringer for over 200 000 dollars hver.

Fine sportsprestasjoner av tyske blinde-skoleelever.

Som vi før har omtalt legger man ved mange utenlandske blindeskoler stor vekt på idretten som et viktig ledd i elevenes fysiske trening, og det kan da også opvises forbausende gode resultater. Et godt eksempel på dette er følgende: I år deltok 13 elever ved Blindeskolen i Breslau i en riks-kamp for seende skoleungdom. Skjønt kamplassen var ukjent for dem, var ydelsene meget respektable og viser hvad blindeskoleelever kan prestere også på sportens område når de har fått den nødvendige trening.

De 13 elevene deltok i to grupper, nemlig 8 i gruppen for 15-åringer og 5 i gruppen for 13—14-åringer.

For 15-åringene var resultatene følgende for de 4 beste: Herbert Steiner 58 poeng (100-meterløp 13,6 sekund, lengdesprang 5 m., kulestøt 7,47 m.); Karl Dyga 46 poeng (100-meterløp 14,4 sekund, lengdesprang 4,35 m., kulestøt 7,30 m.); Karl Soppa 44 poeng (100-meterløp 14,4 sekund, lengdesprang 4,20 m., kulestøt 6,88 m.); Alfred Sommer 39 poeng (100-meterløp 14,8 sekund, lengdesprang 4,10 m., kulestøt 6,50 m.).

I gruppen for 13—14-åringer blev resultatene: Paul Scholtz 51 poeng (75-meterløp 11,3 sekund, lengdesprang 3,88 m., kulestøt 7,59 m.); Gerhard Trzekciak 49 poeng (75-meterløp 11,9 sekund; lengdesprang 3,67 m., kulestøt 7,82 m.); Erich Wende 46 poeng (75-meterløp 11,9 sekund, lengdesprang 3,85 m., kulestøt 7,15 m.); Walter Jeschonek 34 poeng (75-meterløp 14,7 sekund; lengdesprang 3,21 m., kulestøt 7,63 m.); Walter Czrener 32 poeng (75-meterløp 13,1 sekund, lengdesprang 3,50 m., kulestøt 6,50 m.).

Denne gangen deltok bare elever som så litt; men ved næste ridskamp kommer også helt blinde til å bli med.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmtveit, Bergslensgt. 13, Oslo; tlf. 40793. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blindeskolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningensgt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenberggt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøl, Rosenkrantzgt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårdsgt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Legater for blinde.

1) Av Eckersbergs legat vil det over nyttår 1932 bli utdelt 2 a 3 porsjoner på tilsammen ca. 1050 kr.

2) Av Ellefsens legat vil det til samme tid bli utdelt 2 a 3 porsjoner på tilsammen ca. 500 kr.

Efter statuttene for begge legater skal midlene anvendes til utdannelse av blinde for å sette dem i stand til å bli selvhjulpne. Under ellers like forhold er ansøkere fra Oslo fortrinsberettiget.

3) Av fru Adolphine Holms legat for blinde vil det til samme tid bli utdelt 3 porsjoner på tilsammen 550 kr. Efter statuttene skal midlene anvendes til beste for verdige trengende blinde i Oslo, fortrinsvis eldre blinde.

Ansøkninger, ledsaget av attestkopier, bedes sendt Blindeforeningen, adr. postmester N. Thrap, Haxthausens gt. 2, Oslo, innen 15 desember 1931.

Oslobasaren

blev avholdt i Møllergaten 1 fra 5. til 9. oktober. Våre basardamer hadde som vanlig gjort et utmerket forberedende arbeide, og til tross for at det var sykdom blandt flere av dem, stod bordene med de mange vakre og verdifulle utlodningsgjenstander fullt ferdige idet basaren blev åpnet mandag 5. oktober kl. 6.

Ø. B.s formann åpnet basaren med noen ganske få ord, og hr. domprost Hille holdt derefter åpningsandakt. Senere på aftenen spilte pianisten Erling Lyngen. Tombolaen var i god sving allerede fra første aften av, og de som spilte der, hadde gode chancer.

Allerede fra første dag av kunde vi merke at det var overraskende god tilslutning fra publikums side. Vi hadde i år hatt forholdsvis god reklame i Oslopressen, som gjennomgående viste basaren velvilje. Søndag før basaren holdt formannen radioforedrag om blindesaken.

Underholdningen på basaren var i år meget god. Vi hadde således fru Lalla Carlsen sammen med hr. kapellmester Carsten Carlsen, Sverre Arnesen (Chat Noir), sangerinnen frk. Marta Vestby, akkompagnert av frk. Gramm, hr. Fridtjof Mjøen (stedfortreder for hr. Ingolf Schanche), sangerinnen frk. Ingeborg Johnsen, pianisten Gottfred Nygård, Dr. Lystads Familiekvintett samt tale av sekretær Hjelmtveit.

De par siste dager hadde vi utmerket hus. I entré hadde vi i alt 189 kr. Tombolaen innbragte 500 kr. I alt innbragte basaren netto ca. 4600 kr., altså en opgang fra ifjor på 300. Vi må sikkert alle være særdeles tilfreds med dette resultat.

Vi vil da få lov til å rette en hjertelig takk først og fremst til våre energiske og interesserte basardamer med frk. Sverdrup i spissen. Dernæst takker vi likeså hjertelig alle dem som bidrog til den gode underholdning. Vi takker alle dem som støttet vår basar med gaver, og endelig det store publikum som gav oss pengene. Alle som har gitt oss bidrag, kan være forvisset om at pengene kommer vel med og blir mottatt med den dypeste takknemlighet av de blinde.

Erling Herstad.

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Vega

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Glem ikke

Illustrert Familieblad

ukens glede for voksne og barn.

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARE

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator. Telefon: Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser. Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^A_SKolonial - Frukt - Delikatesser
BERGENSpecialiteter: Victoria Kaffe - Visit The

Bruk kun

Kvalitetspapi

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's*fabrikata.*

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

WERGELANDS

Telf. 1781

TRANSPORTFORRETNING

Priv.: 3723

BERGEN

3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.****ANTON M. OLSEN**

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser**Øiensygdomme**Øvre Slotsgt. 17^{III} - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz**Øienlæge. — 11—3**Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.**Tandlæge****Bj. Ohleng-Hee**

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER**SYMASKINER.****Marmara**

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken**M. Glotts Tobaksfabrik.****Oslo**

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

a/s Sundt & Co

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

Joh. Petersen
Kløverhuset

HANDELSTRYKKERIET ^A_S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkredittiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

Stentøi
Glas
Porselæn

Billige priser

W. M. Tonnings Enke

Strandgaten 17.

SOFIE HØIGJELLE

Kjød- &
Pølseforretning

TORVGATEN 2

Telefon 0970 — 3748

Solberg Hansen
OPTIKUS
STRANDSHJØRNET

Telefon 2062

Telefon 2062

Korset-Salonen

i Eldorado

1ste Kl. Specialforretning

Inneh. Julie Svendsen & Alette Hjelle

KONTOR

MASKINER
SYSTEMER
MØBLER
REKVISITA

Telef.: 6550

JACOB L. BERSTAD

Strandgt. 10

— 2960 FIRMAET FOR MODERNE KONTORORGANISATION BERGEN

Bøker — Papirvarer

Subskription paa alle bøker tegnes.

Kr. Madsens bokhandel

Tyskebryggen 5 (Leppen)

Telefon 1482

Blindes Utsalg - Bergen

ROSENKRANTZGATE 5 — Telefon 1967

Omsætter varer forarbeidet av Vestlandets Blinde, saasom
Kurvvarer, madrasser, matter, børster
samt vævede og strikkede saker

Vis Deres interesse for BLINDESAKEN ved at kjøpe de
BLINDES VARER.

	John Sagen's Eftf. Inneh.: Joh. Lilleskare. Specialforr. Frukt - Grønsaker Nygårdsgt. 27. Telefon 5920.
Damefrisersalon „MARCEL“ Strandgaten 1 HAAR- & SKJØNHEDSPLEIE	Magdalene Simonsen Tegnekontor & Broderiforretning Stort Utvalg. Rimelige Priser. Vaskerelvs-gaten 15 — Bergen
<u>Julebestillinger mottages</u> RAGNA LORENTZEN <i>Telefon 6332</i> Blomsterhandel — Kransebinderi Vetrlidaltmenning 7 — Bergen.	

Fra Syd-Afrika.

Det er merkelig å se hvordan blindesaksarbeidet nu skyter fart så å si i alle land. Vi skal idag fortelle litt fra Syd-Afrika. Den reformerte hollandske kirke driver der to blindeskoler, den ene i Wocester (ca. 160 km. nord for Kappstaden) og den andre i Faure (også i Kappkolonien). Worcester-skolen har 140 og Faureskolen 30 elever (den sistnevnte blev først opprettet i 1928). Elever optas fra hele Syd-Afrika, d. v. s. fra Kappkolonien, Natal, Orange- og Transvaal, Rhodesia og Sydvest-Afrika. For 10 år siden fikk en varmhjertet dame opprettet et punktskriftsbibliotek i Grahamstown (Kappkolonien). Det teller allerede 10 000 bind og har 300 låntagere. I 6 av Unionens større byer er det lokale blindeforeninger som også har satt i gang mindre verksteder. Størsteparten av de blinde arbeidere likevel i sine hjem. I 1928 blev det holdt en konferanse som resulterte i stiftelsen av en rikssammenslutning av blindeorganisasjonene. Denne sammenslutning blev i 1929 statsanerkjent, og regjeringen opnevnte en del offisielle representanter i ledelsen, likesom den besluttet å ta opp til løsning blindesaksproblemet i hele sin bredde. I sommer blev det ved regjeringsvedtak bestemt at ikke bare skolemateriell, men også tekniske hjelpemidler for blinde (verktøyer, maskiner osv.) samt arbeidsmaterialer som brukes av dem, skal kunne innføres tollfritt. Om kort tid ventes innført statspensjon for ubemidlede blinde. Over hele Unionen arrangeres årlig Blindedager, dels i propagandaøiemed og dels for å skaffe midler til blindeorganisasjonenes virksomhet.

Theodor Olsen's Eftf.s

Guldsmedforretning

Smaastrandgaten — Bergen

Rigt Udvalg i finere Guldvarer
og haanddrevne Sølvarbeider

Æresdiplom Landsudstillingen 1928

TELEGRAMADRESSE

„BERGENSKE“

*Virk for
Blindesakens
spredning
i by og bygd.*

Speidertropp på Dalen Blindeskole.

I den senere tid har speidersaken også vunnet utbredelse blandt blinde og døve. Således blev det dannet speidertropp blandt døve småpiker her i byen allerede for 3 år siden med et meget godt resultat. Lørdag vil Margit Løkhaug danne den første speidertropp blandt de øverste klassers elever på Dalen Blindeskole. Troppen ligger under Strinda 2, hvis chef er Reidun Iversen. Bestyreren av Dalen, Vøll, har vist stor interesse for saken, skriver «Adresseavisen» for 24. november.

BERGENS SPAREBANK

Oprettet 1823

Forvaltningskapital ca. Kr. 130,000,000

Filialer:

Strandgt. 81, Laksevaag, Sandviken, Solheimsviken

J. BERSTAD ^{A/s}

Telegramadr.: Jernberstad

Rikstelefon 2909

Jern, Jernvarer, Metaller, Bygningsbeslag, Støpegods

Kjøkkenutstyr, Bølgeblik, Takpap, Takrender, Vindusglas

Galv. Jerntraad og Jerntraadnet, Vandledningsrør, Pumper, Kraner, Vasker,

Spader, Grep, Stenverktøi, Ankere, Kjøtting, Slipestener, Smikul

Elektriske Komfurer, Kokeplater, Strykejern

Radioapparater og Deler Osramlamper.

KOBA CHRISTENSEN

Liktøiforretning - Engen 37

Telefon 1804

Ved Det gamle Teater

Privat 2813

Flinke barn.

Barna i Sjølingstad Fabrikkskole pr. Mandal har nu igjen sendt V. B. et bidrag til forbundets virksomhet. Beløpet var denne gang kr. 21.00. I det hyggelige brevet som fulgte med bidraget, beklager barna at de ikke har kunnet sende dobbelt så meget. «Men de voksne sier at tidene er så krappe,» skriver de. Barna hadde til utlodningen sin i år kjøpt inn blindes arbeider for kr. 21.35, og det syntes de var svært morsomt. I det nye året vil barna fortsette loddosalget. De ønsker alle blinde en gledelig jul og mye arbeid og mye arbeidsglede i 1932.

Sjølingstadbarna har nu i mange år sendt bidrag til V. B., og både de og deres interesserte lærerinne fortjener stor takk. Det er ikke bare pengene som er det gledelige. En kan være sikker på at disse barna heller ikke som voksne kommer til å glemme de blinde. Måtte mange andre norske skoler i by og bygd følge det vakre eksempel som er gitt i Sjølingstad. Flere har allerede gjort det.

Ungkarer.

En liten fortelling for „Esperanta Ligilo“

av Albert Masselier.

(Hr. Masselier som er en av de mange tusen som mistet synet i Verdenskrigen, har ikke alene seiret over sin skjebne, men han tar også meget virksom del ikke bare i det franske, men også i det internasjonale blindesaksarbeide. Blandt annet er han esperantokonsul for Frankrike og skjøtteri dette hvervet, likesom alle andre oppdrag som blir gitt ham, med levende interesse og stor dyktighet, iderik og foretagsom som han alltid er. Masselier er også en mann med godt humør, noget som tydelig fremgår av denne lille skissen).

Dere vil sikkert tro at ordet „Ungkar“ har betydningen: En mann som hverken har kone eller barn. Nå, dere tar aldeles feil. Hør bare!

Dere vet jo at vår Krigsblindeforening ved kysten, ca. 39 km. fra Deauville, har opprettet et feriehem som i sommertiden blir overordentlig sterkt besøkt av våre kamerater og deres familier. Hjemmet består av fire paviljonger, nemlig Paviljong A, B, C og D. Paviljong A pleier man også å kalle „Ungkarspaviljongen“. Den blev bygget for ugifte medlemmer av vår forening. I første etasje er det en stor fellessal og leilighet for portnerfolkene, dyktige foreldre til 12 barn, hvorav de fleste nu er voksne. Enkelte av dem er igjen i sin tur blitt fedre og mødre. Annen etasje består av 10 værelser. 5 av dem har dør som fører ut til balkongen på forsiden og 5 til en balkong på baksiden av huset. Når det regner, nytter derfor beboerne av „Ungkarspaviljongen“ disse to store balkongene sine istedenfor (som tilfellet er med dem som holder til i Paviljong B, C og D) å mure sig inne mellom veggene i kjøkkenet eller soveværelset.

Da næsten alle krigsblinde nu har kone og endog barn, har det de siste årene ingen kandidater meldt sig til de 10 rummene i „Ungkarspaviljongen“. Man har derfor slått sammen to og to av rummene og der innkvartert 5 små familier. — Om disse familiene er blitt velsignet med i det minste to barn hver? Jo, sannsynligvis er de det; for i august sidstleden huset de 5 leilighetene i „Ungkarspaviljongen“ 5 menn, 5 koner og 10 barn. Jeg er selv en av de 5 mennene. Da jeg ikke er far, har min bror og søster „lånt mig“ hver sin smårolling.

En dag overrakte portnersken min kone et stykke papir som hun hadde funnet. Det var skrevet noget på det med en liten barnehånd. „Har ikke Deres manns lille niece mistet denne brevprøven?“ sa portnersken. Underskriverskens navn var ganske riktig det samme som min nieces, nemlig Karla. Likevel var det en annen barnehånd som hadde krasset på papiret. Den tilhørte en liten naboerske i „Ungkarspaviljongen“ som også heter Karla. Til henne overbragte vi naturligvis hennes produkt; men først var jeg så indiskret hurtig å skrive det av i punktskrift, og her gir jeg dere en tro gjengivelse:

OSLO

Brenselcentralen

Oslo

Telefon 27 100.

Francevilla, 21. august 1931.

Kjære Petermann.

Det var kjedelig at du ikke kom hit; for da kunde du få kjøpt en liten søster. Jeg bor i Ungkarspaviljongen sammen med pappa, mamma og vesle Pauline. Du vet jo at «Ungkar» er noget som mennene i Paviljong A kalles, og at det betyr noget svært fint i hæren. Å, for et hell! Nu er pappa også blitt Ungkar. I Paviljong B, C og D stengte mammaene oss alle sammen inne når det regnet. Å for en plage! Hvor misunnelige var vi ikke ifjor når vi så på de to vakre balkongene i Ungkarspaviljongen! — Men nu er de 10 ungene her sammen med mig som sanne prinser og prinsesser. Hverken regn eller vind gjør noget; for da kan vi leke på Ungkarsbalkongene. Vi leker pappa og mamma. Mannen min er adjutant og jeg er sykepleierske. — Gerda har to dukker. Mannen hennes kaller vi «Ungkar»; for efter den nye loven har pappaene våre rett til den æren å hete det. Nu er det ikke lenger nok at de bare er militære. De må minst ha to barn for å komme inn i Ungkarsordenen. Derfor vil du nok sikkert

bli glad; for mamma har sagt at du nu har fått en liten søster. Det er sannsynlig at også din far neste år vil bli medlem av Ungkarsordenen.

Med mange kyss,

din Karla.

P. S. Senere skal også vi to gå til borgermesteren. Vi skal kjøpe mange barn, slik at vi også engang kan bli ungkarer!

Kjære lesere, tror dere enda at ordet „Ungkar“ betyr: En mann som hverken har kone eller barn?

Albert Masselier.

Utsalgsvirksomheten i Danmark.

A/S Blindes Arbejde, København, har sendt ut sin beretning for driftsåret 1. april 1930—31. mars 1931. Tross prisfallet er omsetningen steget meget betydelig. Den utgjorde nemlig 424 207 kr. mot 358 377 kr. året før. Beløpet fordeler sig slik: Børsteverer 153 087, gulv- og karkluter 98 170, håndklær, stoffer og gardiner 18 526, salmakerverer 2870, kurvvarer og reparasjoner 71 259, salg av varer som ennå ikke fullt ut kan fremstilles av blinde 61 518, diverse 1349 og materialer til blinde 17 433. I arbeidslønn til blinde håndverkere er utbetalt 106 346 kr. mot 83 176 året før. Enn videre er utbetalt til helt eller delvis blinde bud, lagerekspeditorer m. m. 8614 kr. mot 8123 i regnskapsåret 1929—30. To tredjedeler (77 263 kr.) er gått til blinde i København og en tredjedel (37 695) til blinde i de andre byer og landdistriktene. Virksomheten har skaffet helt eller delvis arbeide til 206 blinde, nemlig til 52 på verkstedene i København, 32 ellers i hovedstaden og 122 i andre byer og landdistriktene.

Verkstedene på Jægtvejen er under året blitt utvidet med to store saler som brukes til kurvmaker- og finérverksted. Utsalget i Store Kongensgade er modernisert, noget som alt har øket omsetningen meget. I innneværende regnskapsår vil utsalget i Nordre Frihavnsgade gjennomgå en tilsvarende modernisering. Selskapet har tegnet kollektiv sykeforsikring for verkstedenes arbeidere, slik at disse betaler én tredjedel og bedriften to tredjedeler av premien. Videre har hver av arbeiderne fått 40 kr. i feriepengar. Selskapet øver en skarp kontroll, slik at det fra verksteder og utsalg bare går ut førsteklasses varer. Som et ledd i disse bestrebelser har det vært holdt to små repetisjonskurser for børstebindere under ledelse av en blind fagmann. Selskapet har også fortsatt hatt sin opmerksomhet henvendt på å skape nye erhvervsmuligheter for blinde.

Til Nordenfjelske Blindeforbunds medlemmer.

De som trenger å få ettergitt materialgjeld til utsalget, bedes innsende begrunnet ansøking herom snarest mulig, og bruttofortjenesten for året må samtidig oppgis. Ansøkingen stiles til Direksjonen for A/S Blindes Utsalg og sendes hertil.

A/S Blindes Utsalg
Karl Røvde.

Gjør Deres innkjøp i

Slagterborgernes Fellesalg

GRØNLAND 18 — OSLO.

Filial: **Jacob Aallsgt. 54**

hvor De er sikker på å få gode
varer til billigste priser,

Telefoner: 82460, 80953, 80976;

Filial: 60379.

Pelsverk.

Godt utvalg i Ræv
og andre småkraver.

Rimelige priser og betingelser.

A S Oslo Pelsvarelager

Akersgt. 21 (Astoria)

DRESSER - FRAKKER

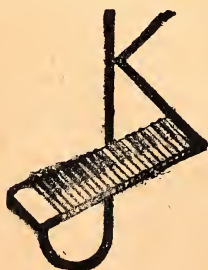
A. M. LØVAAS ^{A/S} _§ Ved Muren _§ **BERGEN**

HUSK —

Vosseskiifer til tak!

A S VOSS SKIFERBRUD = BERGEN

Telefon 0898 — 5897.

Kjøp **NORSKE**

Pianoer - Orgler

bygget for norsk klima.

Guldmedalje Trøndelagsutstillingen 1930.

Våre betingelser og priser er nu så rimelig at
enhver kan anskaffe piano eller orgel.

JACOB KNUDSEN ^{A/S} _§ **Bergen**

Kong Oscarsgt. 41—43.

^{A/S}

GULL & SØLV

Juvelerforretning

Torvgaten 1b

BERGEN

Telefon 2121

BLINDESAKEN

MÅNEDSSKRIFT FOR DE BLINDES VENNER

UTGITT AV „NORGES BLINDEFORBUND“

Redigert av

Edvard Imsdahl, Rosenkrantzgaten 5, Bergen

Telefon 3871

Nr. 12.

Desember 1931

20 årg.

Jolehelsing.

Gode jol med gleder og Guds fred!
Guds rike kjærleik strålar ned
og byd oss gjenom nådens sol:
Guds fred med gleder og god jol!

God jol, Guds born, med fagnad fest!
Sjå Jesus er vår hjartegjest.
God jol i kvar ein heim på jord,
i aust og vest, i sud og nord!

God jol, Guds englar helsar deg,
med fred i hjarta gledeleg!
I nådens ljøs frå Jesus Krist,
god jol med hugnad fyrst og sist!

God jol i by og i kvar bygd!
I alle land Guds fred og trygd!
No helsar himlen oss med kor:
God jol med frygd og fred på jord!

Jarand Mæland (blind).

En formiddag som „elev“ ved Dalen Blindeskole.

— Du, kor ska æ finn att dette pust'røret?

— Eg veit 'kje eg. Hev du hive det av leid?

To gutter går arm i arm over skolegården på Dalen Blindeskole. Det er nettop ringt for ferdig time, og ned gjennom trapper og ganger myldrer ungene. De to er store og godt for sig, de er kommet ut foran de øvrige.

Har man interesser i retning av dialektstudier, kan man lett-vint og utbytterikt gjøre det i et frikvarter på skolegården på Dalen. Her er rikt materiale.

Geografisk taksert er elevflokken ved denne skolen sikkert den allsidigst sammensatte i landet.

Et par minutter efter at klokken har ringt, er gårds plass og korridorer et lite Babel av tungemål, et mylder av dialekter.

Her er barn fra alle landets kanter..... man hører Sør- og Vestlandstone..... mange dialekter fra Østlandet, avløst av replikker som tydelig gir beskjed om å stamme fra Trøndelag eller fra skiftende strøk av Nord-Norge.

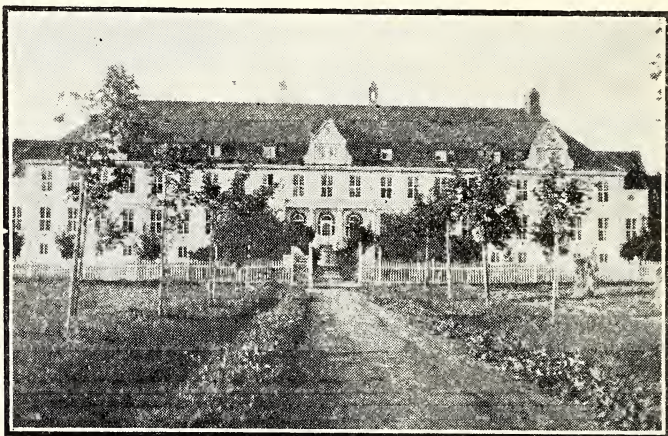
Hvor blindhetens vanskeligheter overvinnes. Dette med den rike dialektiske variasjon er på sett og vis

det første en tilfeldig „elev“ — som med bestyrer Volls elskverdige fribrev en formiddag — legger merke til.

Ellers synes ikke forskjellen mellom denne skolen og en annen barneskole å være så påtagelig stor..... foreløbig. Det vil si, så lenge frikvarteret varer. Der er latter og liv over gårds-plassen.

Klyngevis, to og tre og flere i følge, går småpikene „på promenade“. De pludrer og ler, de har sine problemer å drøfte.

Flokker av gutter følger eksemplet; men det er også dem som straks er i gang med en eller annen lek.

Dalen Blindeskole, Trondheim.

Visste man det ikke på forhånd, skulde man trenge både ett frikvarter og kanskje flere for å bli klar over at denne barneflokken skiller seg ut fra andre.

For en seende fortøner det seg i farten bortimot utenkelig, — dette å skulle kunne klare seg uten synsevnen.

Her hvor flokker av blinde er samlet, forstår man først til fulle at vanskeligheter ikke bare er til for å overvinnes, men at de også kan overvinnes eller iallfall bli mildnet, næsten bortilliminert.

Lang tid for refleksjoner blir det ikke. Snart ringer klokken igjen for skoletime, og først når den tilfeldige „elev“ har tatt plass på skolepulten i klasseværelset, merker han at han befinner seg på en skole som i hele sitt anlegg, sin undervisning går andre veier enn skoler flest.

Når fingerspissene erstatter øiet. Lærer Nergårds klasserum ligger først „i ruten“. Selvfølgelig er der sang og musikk. Han leder nettop en kombinert diktat- og sangøvelse.

Efter lærerens diktat er elevene nettop ferdige med å overføre til punktskrift i heftene sine den kjente høstsalmen „Dypt heller året i sin gang,“ og nu er det tonen som skal læres. Ner-

gård klunker den først et par ganger på pianoet, så synger han med, og klassen glir smått om senn inn..... lyse, klare barnestemmer, klassen røber en lydhørhet for toner som forbauser. Allerede i annet vers synger elevene med. Ved fjerde vers stanser musikken og læreren tier.

— Nu synger dere fjerde vers alene, ikke sandt?

Ivrigte fingrer følger heftenes punktskrift, og 12 barnestemmer famler sig, enda noe usikre gjennom tonen, men et par av de største pikene er alt så sikre at de leder sangen, verset til ende.

— Jo, De kan tro vi synger ved denne skolen, sier Nergård. Vi har blandt annet eget sangkor, og det barnekoret er jeg stolt av.

Efter sangen er det atter diktat en stund. Det klapper i 12 skriveapparater over pultene, rappe fingrer er i virksomhet for å få ordene slått i diktatheftet..... teksten som senere skal leses og læres ved hjelp av fingerspissene. Under lesningen representerer de den sans som skal erstatte barna den manglende synsevne.

Modellering i leire istedet for tegning. I et arbeidsrum i kjelleretasjen er lærerinnen frk. Phallan leder for praktiske øvelser, som i undervisningen skal erstatte tegning, et fag som elevene ved Dalen er avskåret fra.

Øvelsene består i modellering i leire, — interessant å følge for en tilfeldig tilskuer, men sikkert også et av de fag som krever endeløs tålmodighet fra lærerens side. Elevene blir stillet overfor den oppgave på følelsesinntrykk å skulle danne sig et bilde av ting og modellgjenstander som han eller hun så skal efterligne i leire.

Elevene har fått arbeidsforklær på, og de har hver sitt trebrett som virkefelt. Lærerinnen sender en leketøisvogn rundt. Den blir ivrig befølt i alle sine sammenføringer. En rødhåret plugg rekker hånden i været: — Å frøken, men denne vogna blir visst modig vanskelig.

— Tror du? Ja, men nu skal dere få lov å lage hvad dere selv vil.

En lang stunds intens og taus travelhet. Hos en tar leirklumpen efter hvert form av en blomsterpote, hos en annen en sko. En tredje, en netthendt knekt i 13-årsalderen, har fått en leketøis-skål som han skal kopiere. Han studerer den vel og lenge.

— Frøken.....

— Ja, hvad er det?

— Å, men itte kan det rummes mye graut i dette fatet.....

Lærerinnen må hysse.

I et skap i arbeidsrummet opbevares arbeider som tidligere elever har laget, et utvalg av høist forskjellige ting, overordentlig netthendte mange..... like fra en noenlunde gjenkjennelig kopi av Nidarosdomen, forbi båter og skib, til diverse husgeråd.

— — —

Hvad elevflokket for øvrig kan drive det til når det gjelder

praktisk arbeide, gir samlingen av håndgjerningsarbeider et levende billede av. Pikenes håndarbeider og guttenes sløidsaker teller så mange fine og forsigt-gjorte ting at sikkert mangen seende skoleelev med misunnelse vilde ha tatt det i øiesyn og ønsket å være mester for arbeidsstykket. Den praktiske undervisning ved skolen gir — det skjønner man snart — et godt grunnlag for de enkelte elever når de som voksne skal finne sig et arbeide som de kan ernære sig med.

Typen og „blindetall“ istedenfor blyant og kladd. Lærer Dalåsen har regnetime. Elevene er kommet langt. De er allerede i ferd med å dele brøk. Her er hverken svarttavle på veggen eller kladdebøker over pultene. Oppgavene stilles ved diktat av læreren, og elevene har sine særegne hjelpemidler, atter avpasset efter den kjensgjerning at det er følelsen som skal erstatte synet. Istedenfor kladd har de hver sin regnetavle, en metallflate med en masse huller. Den minner ved første øiekast om et setteris typekasser i forminsket målestokk. De spesielle blindetall er fremstillet i metalltyper som efter hvert som diktatet skrider frem, plasseres i huller i regnebrettet. En liten stunds pause for at diktatet kan utføres på hvert enkelt brett, og så får en av elevene beskjed om å fortelle det resultat han er kommet til. — Ja, det er riktig. Hendene op, de som har samme resultat. 6—7 armer strekkes, men 5—6 blir rolige. Det er de som er „kommet til andre resultater.“ Læreren går rundt og kontrollerer tavlene og rettleider dem som ikke har klart oppgaven. — Å ja, sier han, — det er noe helt nytt dette her, vi skal nok få flere armer op om noen dager.

I alt 83 blinde elever fra alle kanter av landet. Resten av tiden for formiddagsundervisningen gir så vidt tid til en lynvisitt innom lærer Karteruds værelse, hvor viderekomne er travelt optatt med engelsk grammatikk og engelske gloser, og lærer Harildstads klasse som strever med musikkteori.

På administrasjonskontoret er bestyrer Voll i ferd med å sortere dagens post som nettop er kommet. Hele elevflokken bor jo ved skolen, og det er brever nord- og sørfra, fra foreldre, fra venner og pårørende. Snart skal det lyse op til smil i mangt et barneansikt. De fleste er jo borte fra heimen hele skoleåret, og en hilsen fra kjente og kjære er solstrålen som liver op.

Bestyreren forteller at Dalen Blindeskole nu har 83 elever alt i alt, fra alle fylker i landet, Vest-Agder undtatt. Fra Østfjelske blindedistrikt er det 37, fra Vestlandske 20 og Nordenfjelske 26.

— Stort sett, fortsetter bestyreren, — er vi nu her ved Dalen i stand til i løpet av 7 år å føre våre elever frem til det samme utviklingstrin som barna fra en velordnet, syvdelt folkeskole for seende barn. Våre elever har selvsagt både flere og større vanskeligheter å overvinne enn de seende, men her er klassene mindre, slik at her blir plass for utstrakt enkeltundervisning, mer støtte for hver enkelt elev. Klassene varierer fra 8 til 15 elever.

Undervisningen omfatter alle fag som folkeskolen har, og dessuten engelsk.

Lokalitetene på Dalen fortjente et kapittel for sig. Å si at de er mønstergyldige er det svakeste uttrykk man kan bruke. Æren for at det er så tilkommer først og fremst en enkelt mann: Donatoren Ovesen med de mange og store efterlatte legater. Som rimelig kan være har hans byste fått en fremtredende plass under brede løvkroner på skolegården.

(Ranie i „Nidaros“).

Sunnmørbrev.

III.

Den 23. 10. var jeg i Tennfjord. Der hadde vært foredrag kvelden før, og neste kveld skulde forfatteren Hans Seland tale i samme lokale. Det snedde kraftig og blåste en del. Bare nogen få mennesker møtte.

Lørdag 24. skulde jeg til Søvik i Borgund. Det vilde bli det beste å ta en bil, mente man, og jeg tinget en. Vi kjørte avsted litt efter at alle ruter var gått til Ålesund; men vi var ikke kommet langt før jeg opdaget hvad slags øk det var jeg kjørte med. En gammel Ford med en svak maskin som stønnet og ramlet noget rent forskrekkelig. Og så har vi historien: Vi står fast i snøen. Jeg får mig middag på Lille Slingstad, og en halv time senere glir vi avsted med et virkelig øk foran sleden. Snart får jeg mig en bedre bil, og nu ruller det kvikt på de smale, elendige, snefylte veier. I Søvik er fremmøtet godt og været også svært bra. En del ungdom skal til Alvestad på dans, og jeg blir med i bilen den natten. Jeg skal til Brattvåg, 4 km. forbi Alvestad. Søndag hadde jeg godt hus både i barnelosjen og på det ordinære foredrag. Det blev nedsatt en arbeidsnevnd, og vi fikk en ny tillidsmann.

Mandag 26. 10. tok jeg med båten til Ålesund. Her blev jeg til tirsdag og fortsatte da til Øye. Været hadde nu blitt sydlig, mild storm. Sneskredene ramlet i fjellene, men onsdagen snedde det igjen tett. Fremmøtet på Øye onsdag var bra. — Torsdag reiste jeg til Bjørke, og fredag morgen kjørte jeg en liten mil til den blindø gutt E. M. Det er ikke greit å være blind og åndssvak; men verst er det nok for faren. Han var så takknemlig for hans stakkars gutt hadde fått være to år på Østafor, men syntes det var sørgelig at ikke det norske folk kunde se sig råd til å ha et så stort hjem at man kunde ta sig av slike og. Sunnmøre er jo svært uheldig stillet med blinde barn nu. Det er ikke mindre enn 5, og av dem er 4 belastet med andre mangler også.

Søndag eftermiddag kjørte jeg igjen til Bjørke, og fremmøtet var tross det sterke snefall godt. Formannen for vår kvinneforening lot til å ha den samme levende interesse for saken. — Lørdag tok jeg båten til Viddal. Der talte jeg for godt hus både

lørdag og søndag. Vår forening arbeider godt, og lærerinnen som er formann, var like interessert som før. — Mandag tok jeg til Sæbø. Der var det som vanlig lite folk, men jeg fikk handelsbestyreren til tillitsmann, og han vil gjøre sitt beste for å selge blinde barns fyrstikker.

Det var fremdeles storm, men det måtte likevel kalles godvær, for det var mildt og ikke nedbør. Tirsdag var jeg på Urke. Her var godt fremmøte på sverdsiden, men spinnesiden manglet. Jeg bodde hos ordføreren og reiste sammen med ham til Sæbø og så videre med bil til Ørstadvik. Her talte jeg først på Møre Folkehøgskule og reiste videre til sognepresten i Volda. Torsdag 5. 11. talte jeg i Volda. For å være blindesaksforedrag i Volda må fremmøtet helst kalles svært godt. Det lot også til å være en kvalitativt god forsamling. Etter foredraget blev det holdt tale av sogneprest Tjensvoll og lærer Kvalheim. Det blev dannet en arbeidsnevnd av flere fremstående personer i bygden, og jeg har det håp at Volda nu må bli en god bygd for oss.

Sognepresten skulde lagt rute for mig; men det hadde vært så mange foredragsholdere at det hadde vært uråd å få til nogen. Lørdag kjørte jeg med bilen til Førde og tok inn til Knut Løvftoll. Det er morsomt å få hilse på denne blinde venn. Der må sikkert ha vært lagt ned 90 pct. energi i denne kroppen. Jeg tar hans venstre hånd i min og kjenner at den mangler fire fingrer, bare venstre tommel finner jeg. Hans gamle mor forteller om hvordan han mistet disse fingrene og om hvordan han mistet synet. „Ja, han har vore snild og flink han Knut,“ sier moren. Så forteller vår venn om hvordan han blir av med sine kurvmøbler. Han leverer både nordover og sydover, og han presiserer at det gjelder å kunne konkurrere.

Søndag taler jeg på en stor misjonsfest i Førde. Om kvelden går jeg med bilen til Hjorthaugbygda og taler der. Her er fremmøtet mindre, men det har vært møter hele dagen. Jeg bor hos formannen i vår kvinneforening fru Vadstein.

Mandag 9. 11. kjørte jeg tilbake til Volda. Tirsdag var jeg i Strømshamn. Det kunde jeg godt ha spart, for der har jeg aldri folk. Onsdag talte jeg for godt fremmøte i Bjørkedalen. Vår tillitsmann vilde der forsøke å tegne medlemmer til V. B. Da jeg var ferdig med foredraget her, kjørte jeg på egen regning til en slektning i Nordfjordeid og tilbake neste dag. Torsdag kveld reiste jeg igjen til prestegården i Volda. Fredag kveld skulde jeg tale i Vikebygd, men det var noget kluss med kunngjøringen, så det kom bare barn. Jeg bodde hos ordføreren og fikk der høve til å tale vår sak. Lørdag 14. 11. talte jeg på Mork og søndag i Ørstadvik. I Ørstadvik hadde det sikkert blitt en masse folk, hadde ikke et uhell inntruffet. Det kom en dampbåt med en stor turbin til elektrisitetsverket, og idet båten la til bryggen, fikk den en stålvaier om propellen, og alt dette måtte folk se på. Nu da foredraget var slutt, lovte imidlertid formannen at det skulde bli

gjort noget. Enten skulde de ha en årlig blindesakskveld eller så skulde det bli arbeidet på annen vis.

Fra Ørstadvik kjørte jeg samme kveld til Volda, gikk med motorbåt til Strømshamn, med bil til Nordfjordeid og mandag med båten til Bergen.

F. t. Bergen, 18. 11. 1931.

Med vennlig hilsen

John Sætre.

Vi er unge.

(Skrevet for Elevforeningen «Samhold»s Sangbok).

Vi er unge, og vi kjenner	Vi til dåd er kalt og kåren,
krefter i vårt bryst.	handling huger oss.
For alt sterkt og friskt vi brenner,	Vi er selve folkevåren,
tar med fryd en dyst.	våren foss i foss.
Vel vi vet at vansker kommer,	Alt som sperrer, alt som stenger,
vet vi motbør får;	må vi feie bort.
men vi føler blodet flommer,	Vi skal langt og derfor trenger
raskt vårt pulsslag går.	til å fare fort.
For en sak så lett vi vinnes,	La oss prøve få hver evne,
er den bare stor.	prøve viljens stå!
Forrest vi i kampen finnes	La i tro oss frem få stevne
for alt det som gror.	mot de høie mål!
For alt det som fremtid eier,	Ikke stans oss, ikke stekk oss —
slår vi glad et slag,	oss, den unge ætt!
for alt det som nok til seier	Ikke hem oss, ikke knekk oss!
føre skal en dag.	V i har livets rett.

Edvard Imsdahl.

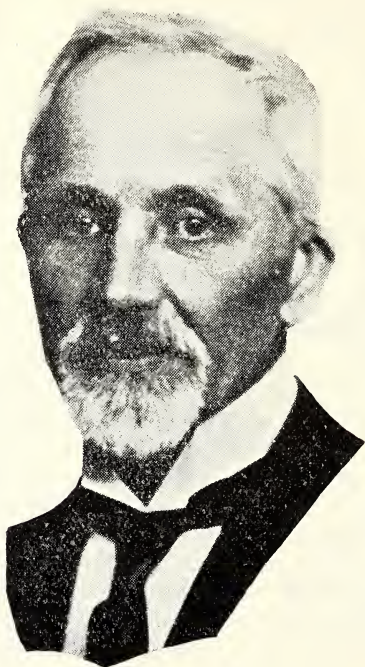
Norges Blindeforbund.

Litt om vårt praktiske Blindesaksarbeide.

(Skrevet for blindesaksnummeret av «De Døves Vel»).

Den første norske blindeskole, Oslo off. Skole for Blinde, kunde i sommer feire sitt 70-årsjubileum. I den anledning har Norges Blindeforbund nettop i disse dager avsløret et monument over ham som fremfor nogen annen hadde fortjenesten av at vi fikk den, avdøde foged i Buskerud J. Johansen. Noget monument i rent konkret form er det visstnok ikke. Det heter „Foged Johansens Minnefond“, og dets renteinntekter skal i første rekke brukes til stipendier for blinde som søker vilderegående utdannelse i intellektuell retning, musikk osv. Men vi mente — og sikkert med rette — at på en verdigere måte kunde vi ikke hedre den mann som skapte grunnlaget for alt blindesaksarbeide i Norge, og som gjennom hele sitt liv vedblev å være de blindes opofrende,

initiativrike og varmhjertede venn. Selve minnefondets opgave taler sitt tydelige sprog om sakens utvikling i disse 70 år, så jeg synes det var på sin plass innledningsvis å nevne det, da frk. Heiberg bad mig skrive litt i „De Døves Vel» om det som overskriften angir.

Alf Arnesen, Jessnes.

Siden 1921 formann i Norges Blindeforbund.

I 1860 stiftet foged Johansen Foreningen for Blinde. Ute-lukkende for privat innsamlede midler startet denne foreningen allerede året etter forannevnte blindeskole under navn av Christiania Blindeinstitut. Det varte dog ikke lenge før skolen fikk statstilskudd, og ved lov av 1881 påtok staten sig å sørge for de blindes undervisning. Dette ledet til oprettelsen av blindeskolen nordenfjells i 1886, og 10 år senere overtok staten også Blindeforeningens skole i Oslo. Hermed fikk foged Johansen og Blindeforeningen frie hender til å sette all kraft inn på å hjelpe de blinde efter endt skoletid å kunne nyttiggjøre i det praktiske liv hvad skolene hadde gitt dem av kunnskaper og ferdigheter, og det næste betydningsfulle skritt i utviklingen blev så de blindes egen organisasjon, Norges Blindeforbund, signatur N. Bf., med sine tre lokalavdelinger, Nordenfjelske, Vestlandske og Østlandske Blindeforbund (N. B., V. B. og Ø. B.).

Det vil føre for langt her å komme inn på alle detaljer i utviklingen, og det har heller ikke nogen særlig interesse i denne

forbindelse. Man behøver bare å kaste et blick på Norgeskartet og gjøre sig rede for landets utstrekning i forhold til dets folketall for å være på det rene med at en enkelt forening med sete i Oslo umulig på en effektiv måte kunde komme de blinde i de forskjellige landsdeler til hjelp. Eksemplet utenfra øvet vel også sin innflytelse, ikke minst fra Sverige hvor de blinde allerede i 1889 hadde fått sin egen organisasjon i „De Blindas Förening“, Stockholm. Det var ganske naturlig at vi her hos oss fikk lokalforbundene først. De opgaver som nu begynte å melde sig i det praktiske blindesaksarbeidet (utsalg for blindes arbeider, materiallager, verksteder osv.) lå på mange måter mindre godt til rette for en landsforening, og det var nettop disse opgaver som nu først og fremst måtte løses.

Som et naturlig overgangsledd fikk vi først N. B., stiftet i Trondheim i 1900. Formannen og flere av styremedlemmene var seende; men de blindes opfatning og ønskemål var representert i ledelsen, og flere av dem var medlemmer i foreningen. Så kom V. B. i Bergen i 1904 og Ø. B. i Oslo 1907, begge stiftet av de blinde selv. Efterat disse tre hadde fått i det vesentlige overensstemmende statutter, sluttet de sig i 1909 sammen i landsorganisasjonen N. Bf.

innenfor bestemt regulerte distriktsgrenser driver lokalforbundene nu det rent direkte hjelpearbeide nokså uavhengige både av landsorganisasjonen og hverandre innbyrdes. De har sine „Blindes Hus“ i Oslo, Bergen og Trondheim med utsalg, materiallager, mindre verksteder, blindeskriftsbiblioteker osv. Utsalgene står nu i forbindelse med godt og vel 250 blinde landet rundt. Det regnes praktisk talt ingen provisjon til omsetningen, og arbeidsmateriale skaffes til selvkostende, hvilket gir de blinde håndverkere en høist påkrevet kompensasjon for den nedsettelse i arbeidsevnen som er en uundgåelig følge av synstapet for de aller fleste. Verkstedene beskjeftiger ikke ennu mer enn ca. 15 personer, men den moderne industrialisering av alt håndverksarbeide og den derav følgende hårde konkurranse gjør det stadig mer påkrevet å få denne gren av virksomheten utvidet.

Våre blindeskriftsbiblioteker vokser jevnt og sikkert og er medlemmene til stor glede og opmuntring. V. B.s fikk for nogen år siden lokaler i Bergens off. Bibliotek, og Ø. B. er nu innvilget plass for sitt i det nye Deichmann når bygningen blir ferdig engang over nyttår. På initiativ av N. B.f.s mangeårige sekretær, øienlæge dr. H. G. Dethloff, Bergen, har det lyktes forbundene å få i stand en ordning som åpner dem adgang til kollektiv sykeforsikring for sine blinde medlemmer i Trygdekassene i Bergen, Trondheim og Oslo, og forbundenes sykeforsikringsfond betaler nu den vesentligste del av forsikringspremien. Så langt den økonomiske evne tillater det, hjelper også forbundene sine medlemmer med direkte pengebidrag til utdanning, egne hjem, verksteder, materialer, arbeidsredskaper og ellers i mer øieblikkelige vanskeligheter av forskjellig art. Den rådende arbeidsløshet og

derav sviktende kjøpeevne hos den store almenhet gjør det for tiden ofte vanskelig å møte de forskjellige opgaver som melder sig; men våre forbund kan glede sig ved en jevnt økende forståelse og sympati innenfor alle samfundslag, og det er ikke for megst sagt at deres virksomhet har gitt resultater, bragt lys og arbeidsglede i de blindes liv i en grad som knapt nogen av oss våget på å håpe å oppleve, da vi for et par decennier siden tok fatt på arbeidet.

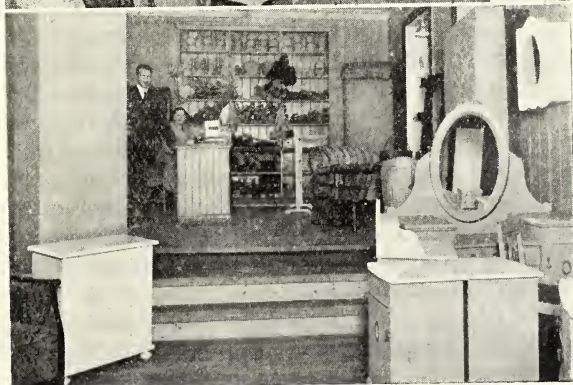
Landsorganisasjonens styre består av lokalforbundenes formenn og et medlem valgt av hvert av forbundene. Formannen velges fritt av representantmøtet, men han må ikke samtidig være formann i et lokalforbund, hvorfor landsmøtet i 1921 besluttet at han også kan velges utenfor styret, som derved fikk 7 medlemmer mot før 6. Representantmøtet holdes ordinært hvert annet år. Stemmeberettigede deltagere er foruten styret tre representanter fra hvert lokalforbund. Landsorganisasjonen har som oppgave å ta sig av slike saker som har betydning for alle landets blinde, og som hensiktsmessigst kan ordnes ved felles administrasjon. Den utgir ukebladet „Norges Blinde“ i punktskrift og månedsskriftet „Blindesaken“ i vanlig trykk, vesentlig beregnet som propagandaskrift for sakens seende venner og til orientering for blinde medlemmer som ikke kan lese punktskrift. Forbundets blindeskriftstrykkeri utgir skjønn- og faglitteratur og forsyner statens blindeskoler med nødvendig lese- og lærebøker. Videre tar N. Bf. sig av alle henvendelser til statsmaktene om undervisningsspørsmål etc., administrerer kirkeofringer og skoleinnsamlinger (hvis utbytte fordeles distriktvis mellom lokalforbundene, og for kirkeofringenes vedkommende har skapt grunnlaget til deres hjelpefond), og N. Bf.s sekretariat arbeider blandt annet med å få tilveiebragt et såvidt mulig nøiaktig Norsk Blinderegister med praktiske og videnskapelig opplysninger om hver enkelt blind. Det føres også et såkalt Bidragsregister til bruk for lokalforbund og legatstyrer. Disse sender hvert år inn til N. Bf.s sekretariat fortegnelse over alle utdelte pengebidrag. Sekretariatet ordner dem distriktvis og sender hver institusjon en gjenpart av den samlede oversikt til kontrol av den fremtidige utdeling. Endelig bør nevnes at N. Bf. samarbeider med Norsk Forening til Fremme av Forsorg for Barn om hjemmet for blinde småbarn, „Østafor“ ved Jessheim.

Hensikten med nærværende artikkel er å gi en kort oversikt over blindeorganisasjonenes arbeidsmåte og virksomhet. Emnet er så omfattende at det er vanskelig å begrense det i en enkelt og ikke altfor lang artikkel, uten at det går ut over fremstillingens klarhet; men jeg håper dog at det har lyktes mig å gi leserne iallfall litt inntrykk av hvad vi arbeider med. Oppgavene er mange og krevende, ikke minst i tider som dem vi nu gjennomlever; men vi håper på fortsatt sympati og forståelse, og da skal det nok lykkes både å finne nye veier og å utbedre og gjøre mer effektive dem vi allerede har betrådt.

Jessnes i oktober 1931.

Alf Arnesen.

Blindes utsalg, Oslo.

Østlandske Blindeforbunds siste årsmøte besluttet at Blindes Utsalg skulde utvides i overensstemmelse med de av styret fremlagte planer.

Ombygningen er nu fullendt, og utsalget viser sig i sin nye skikkelse. Sett utenfra gjør det et betydelig bedre inntrykk enn før. Tidligere hadde vi bare to speilglassruter, en på hver side

av inngangsdøren. Inngangen til butikken er fra hjørnet. Ut mot Sporveisgaten er det ved siden av den gamle speilglassrute inn-satt fire nye store vinduer, og ut mot Bergsliens gate er det ved siden av den gamle også innsatt to nye. De gamle reklameskilter på begge sider av inngangsdøren er tatt vekk, og nye glass-skilt er satt op i stedet. Det ene er satt over inngangsdøren. Her står: „Blindes Utsalg» med forgylte bokstaver på sort bakgrunn. Langs hele fasaden mot Sporveisgaten er det annet skilt anbragt ovenfor vindusrekken, og på dette står den samme inskripsjon. De nye vinduer er ikke så brede som de gamle; men om kvelden tar vindusutstillingen sig bra ut i den gode belysning. Selve inngangsdøren er også modernisert. Men det er først når vi kommer inn, vi får se hvilken forandring det er skjedd med Blindes Utsalg. Selve hjørnebutikken er uforandret og likeså rummet inn-over til høire, bortsett fra to nye vinduer; men til venstre, altså langs Sporveisgaten, er de tidligere lagerrum lagt til selve butikklokalet. Alle tvervegger er fjernet, så det hele blir et stort rum. Fra selve hjørnebutikken fører trapper op både til høire og venstre, og gulvet er overalt belagt med parkettstaver. Hele lokalet er malt i lyse, rene farver. Lysarrangementet er også godt.

Det sier sig selv at alle slags møbler og andre varer tar sig meget bedre ut i det store, nyoppussede lokale, og vi håper omsetningen vil øke. Det gamle kjøkken som tilhørte lagerleiligheten, er ominnredet til et lite, men meget påkrevet kontor. I alt er butikklokalets arealer nu 72 kvm. Tidligere var lokalet 37 kvm. Butikken er således blitt omtrent dobbelt så stor som før.

I annen etasje over butikklokalet hadde vi tidligere biblioteket og Ø. B.s kontor. Biblioteket er foreløbig flyttet over i et annet rum. Det skal som kjent overflyttes til Deichmanske Biblioteks nye bygning. Ø. B.s kontor er flyttet til Langes gt. 7. Rummene i annen etasje er nu blitt lager for utsalget. Dette er selvfølgelig en betydelig utvidelse; men dessverre er det fremdeles for liten lagerplass. Det er jo meget gledelig at vår utsalgsvirksomhet vokser fra år til år, og så snart vi får flere ledige rum i Blindes Hus, kommer vi til å utvide adskillig mer.

Vi omgås også med planer om å utvide verkstedene. For tiden har vi altfor liten plass, idet vi bare disponerer en leilighet på tre værelser og kjøkken til verksteder. Her arbeider fem mannlige og to kvinnelige håndverkere.

Våre planer går ut på å innrette et stort kurvmakerverksted i denne leilighet, og så snart vi får leiligheten ovenpå (fjerde etasje) ledig, der å innrette et snekker- og møbelstopningsverksted. Vi vil da antagelig gjennom vårt utsalg kunne skaffe arbeide til adskillig flere håndverkere enn vi for tiden har der.

Erling Herstad.

Dei blinde.

(Dette diktet som er skrive av ein sjåande blindeven, vart offentleggjort i «Stavanger Aftenblad», «Stavangeren» og «Rogaland» i tilhøve av ein blindesaksbasar på Tastad 21. 11. 1931).

Du som ser når skogen spretter,
ser kvart blad som feller av,
brenner ljøs i myrke netter,
augnar alt frå fjell til hav,

Stakkars mann, ein nok kann sukka
når ein blind går stilt forbi.
Men det døyver 'kje ulukka
som ein slik er komen i.

tenk ein grand på dei som saknar
ljøs og dag i all si tid.
Ingen morgon når dei vaknar,
kjenner dei seg glad og fri.

Nei, ver med og hjelp dei arme,
kom just no i denne dag.
Det vil skapa ljøs og varme
av det aller beste slag.

Myrkret ruger som ei mara
over heile deira liv.
Inga von, støtt vil det vara,
alltid slike tankar sviv.

Skaff dei midlar, lat dei læra
det som hugen hallar til.
Då dei eiga bør kann bera,
då dei gleda finna vil.

S. O. J.

Reisebrev fra Overvoll.

Det var ikke uten en smule angst og beven jeg for tre uker siden begynte med reisesekretærvirksomheten for Ø. B. Tidene er som kjent alt annet enn gode, så folks evne til å støtte vårt arbeide er ikke alltid så stor som deres vilje. Men de forløpne uker har likevel bragt resultater som oversteg mine forventninger.

Mens jeg ventet på at Didriksen skulde få arrangert en reiserute for mig, fikk jeg i stand et par foredragskvelder i omegnen av Oslo. Den første var mandag 12. oktober i Ungdomsforeningens lokale i Asker. Etter foredraget blev det optatt kollekt, og det kom inn kr. 25.67. Sogneprest Rynning meddelte at frk. Aschehoug hadde lovt å gi gratis undervisning i punktskrift for de seende som måtte ønske å lære den. Det var ønskelig at mange flere seende kunde lære sig denne skrift, så de kunde være med i det frivillige bokavskrivningsarbeide. — Torsdag 15. oktober talte jeg på Øraker bedehus, Lilleaker, og der kom inn kr. 30.49 i kollekt. Et par stykker blev så interresert at de tilbød å arrangere en underholdningsaften til inntekt for blindesaksarbeidet. Det er dog enda ikke bestemt når denne skal holdes.

Fredag 16. oktober bar det så med hurtigruten sydover til Grimstad, hvor Didriksen møtte mig og tok mig med til sitt hjem på Frivoll, og der bodde jeg i 4 dager. Mens jeg var der, besøkte jeg også Søren Knudsen. Søndag 18. oktober holdt jeg preken i Fjære kirke og dessuten en kort tale om blindesaken med efterfølgende ofring, hvorved det kom inn kr. 46.73. Det var ingen altertjeneste denne søndag, da sognepresten lå syk. Mandag 19. oktober holdt jeg foredrag på Vik bedehus, og Didriksen leste op

et dikt . Her solgte vi en del lodder. Tirsdag 20. holdt jeg foredrag på Roresanden bedehus, og der solgte vi likeledes en del lodder. Onsdag 21. oktober talte jeg på „Bygdheim“, Frivoll. Der kom inn kr. 4.72 i kollekt . Også disse to kveldene var Didriksen med mig.

Torsdag 22. oktober bar det så med rutebil til Eide, eller Kana'an, som det populært kalles der nede, og der blev jeg møtt av Anton Thorsen, som tok mig med hjem til sig. Om kvelden holdt jeg foredrag i Eide bedehus, og ved kollekten kom det inn kr. 9.25. Fredag 23. talte jeg på Reddal bedehus, og kollekten utgjorde kr. 14.18. Lørdag 24. på Stalland skolehus; kollekt kr. 7.35. Søndag 25. oktober kl. 11 fm. holdt jeg møte i Herefoss kirke, hvor jeg prekte over dagens tekst og derpå holdt en tale om blindesaken. Ved kollekt kom det inn kr. 18.89. Samme dag kl. 5 em. talte jeg i Omli skolehus, og der kom det inn kr. 10.50 i kollekt. Mandag 26. talte jeg i bedehuset på Væring; kollekt kr. 19.75. Tirsdag 27. Storheimdal skolehus; kollekt kr. 21.00. Onsdag 28. Senumstad skolehus; kollekt kr. 10.45. Torsdag 29. Flå skolehus; kollekt kr. 17.00. Fredag 30. oktober — Bededag — reiste jeg til Eide kirke og holdt et møte med preken over dagens tekst og en tale om blindesaken. På dette møte hadde vi pianostemmer Hørsdal fra Arendal til organist. Ved kollekt kom det inn kr. 16.39. Efter opfordring holdt jeg om kvelden en tale på Alfheim i ungdomsföreningen, og Thorsen var med og leste op et dikt. Søndag 1. november prekte jeg ved høimessegudstjenesten i Vestre Moland kirke og holdt derpå en kort tale om blindesaken, og sognepresten forrettet altertjenesten. Ved ofring til blindesaken kom det inn kr. 76.48. — Mandag 2. november tok jeg rutebilen til Arendal. De 6 timene jeg opholdt mig i byen, var jeg hos Hørsdal. Jeg fikk der også anledning til en samtale med J. Knudsen, som er særdeles godt kjent der i distriktet. Om nogen dager skal jeg begynne å reise i bygdene omkring Arendal.

Så bar det med Hurtigruten til Oslo, hvor jeg holdt foredrag på en Blindesakskveld i Oslo Fylkeslags lokale onsdag 4. november. Dette møte blev dessverre en stor skuffelse hvad fremmøtet angår, idet det bare var ca. 35 mennesker til stede, så nogen finansoperasjon blev det heller ikke; men vi tror likevel at møtet hadde sin betydning. Efter mitt foredrag blev filmen „De Blinde i Industrien“ fremvist og vakte stor interesse blandt de seende. Sekretær Hjelmtveit leste op et par dikt, hvori han gripende tolket de blindes følelser. Erling Lyngen viste sig som en ualmindelig dyktig pianist, og de vidunderlige toner han fremtryllet på klaveret, grep tilhørerne sterkt.

På de møter jeg hittil har holdt, har fremmøtet gjennomgående vært bra, og overalt har jeg fått det inntrykk at tilhørerne har næret den største interesse for vår sak.

Oslo, 5. 11. 1931.

Med vennlig hilsen,

Ragn. Overvoll.

60 år.

Organist Oluf Jørgensen, Bergen, fylte 17. november 60 år.

Jørgensen er født blind. Årene 1882—91 gjennomgikk han Oslo Blindeskole, hvor han bl. a. fikk undervisning i orgelspill. Sommeren 1899 blev han ansatt som organist i en av godtemplarlosjene på Baneveien, og utover høsten fikk han organiststillingen i en rekke andre, slik at han i løpet av kort tid var organist i 7 losjer for voksne og i 3 barnelosjer. Det blev å spille hver eneste kveld i uken og søndagene også om eftermiddagen. Jørgensen innehar fremdeles disse stillingene (losjene har nu fått lokaler på Engen, idet Handelssamfundets store bygning for nogen år siden blev innkjøpt. Han har alltid utført sitt arbeide med den største hengivenhet, dyktighet og plikttroskap. Anerkjennelse har det da heller ikke manglet på. I anledning av 25-årsjubileet i 1924 fikk han således en særdeles rosende omtale i avholdsbladet „Fremad“. Det blev her bl. a. uttalt at Jørgensen i hele den lange tiden ikke hadde forsømt tjenesten en eneste dag.

Jørgensen som i en lang årrekke også har vært organist ved Nevengårdens sykehus, har ved siden av sitt orgelspill drevet meget med stemning av strenginstrumenter både for forretninger og private, og han har også på dette område vunnet almindelig anerkjennelse for sin samvittighetsfullhet og dyktighet. Videre har han syslet med rørsetefletning.

Jørgensen blev i 1912 gift med frk. Ragnhild Olsen. Parret har fire kjekke barn, to piker og to gutter. Jørgensen har eget hus (Hennebysmuget 4).

I V. B. har organist Jørgensen vært med helt fra begynnelsen

av og alltid vært levende interessert, om han enn (beskjeden som han er) bestandig har holdt sig i bakgrunnen. At han også har ønsket å følge med i blindesaksarbeidet annetsteds, vídner bl. a. at han i over 25 år har vært abonnent på „De Blindas Vecko-blad“ og er det fremdeles.

Organist Jørgensen er en ekte bergenser, om ikke akkurat „byens baren, født i Marken“, så iallfall like ved den berømmelige Strandgaten. Kommer han først på gli, har han meget morsomt å fortelle om livet i „Den snurrige By“ i 80—90-årene. Også om sitt opphold på Osloskolen og forholdene der dengang kan han berette mange gode stubber.

Som den bramfrie mannen han er, liker ikke organist Jørgensen at det blir gjort vesen av ham, og det er også grunnen til at vi først nu kan melde om 60-årsdagen. Jørgensen har imidlertid i sitt lange virke blandt de seende utført et så verdifullt praktisk blindesaksarbeide at vi alle har grunn til å minnes det med stor takk.

E. I.

Hvordan blinde kvinner kan stelle et hjem.

(Foredrag av frk. Mary Heun på et møte sommeren 1931 av tidligere elever ved Wisconsin Blindeskole).

Siden jeg gikk ut av skolen i 1918, har jeg tilbragt mesteparten av tiden med å stelle et hjem. I disse årene har jeg funnet at forsøkene mine var mer humoristiske enn tragiske. Jeg har sammenlignet dem med mine seende venninders, og jeg kan med sannhet si at de som ser, gjør like mange bommerter som vi, om ikke flere. Forskjellen er bare den at vi ikke hører noget om dem. I det minste har jeg aldri hørt at nogen av våre blinde piker som har hatt to års øvelse, har hugget op frukt med en kjøttøks da hun skulde lage salat, slik som en pike med fullstendig godt syn har gjort.

Det er blitt sagt at den opplæringen vi får ved Wisconsin Blindeskole ikke er tilstrekkelig til å sette oss i stand til å kunne utføre det arbeide som forekommer i et hjem. Jeg vet ikke hvordan undervisningen er nu; men jeg tør si at de som hadde frk. Whitham til lærerinne, fikk en grundig opplæring og vilde greie å stelle et hjem godt. Det var hun som innførte husstellundervisningen, og jeg var en av de 5 i en klasse som tok eksamen på dette området. Alle disse 5 kan utføre sin del av arbeidet i et hjem.

Hvis våre piker ikke har hellet med sig, har dette to grunner. Enten får de ikke den nødvendige anledning til å vise hvad de kan, eller også mangler de tilstrekkelig energi og selvtilitt til å våge å ta på sig ansvaret. Vår egen familie tror ikke at vi kan klare arbeidet, og det krever store anstrengelser fra vår side å overbevise våre nærmeste om at vi kan utføre det når vi bare blir gitt en chance.

Våren 1921 måtte min søster innlegges på sykehuset for å gjennomgå en alvorlig operasjon. Hun bad mig bli i sin familie, men mente hun måtte finne en eller annen til å hjelpe mig. Vi var imidlertid ute av stand til å få nogen hjelp, og jeg stelte huset det beste jeg kunde. Det var 5 barn i alderen $2\frac{1}{2}$ —9 år. Nogen lett opgave var det således ikke. Jeg hadde ikke hatt ansvaret for et hjem før; men jeg greide det fint i 5 uker. Jeg følte at jeg måtte ha utrettet noget; for da min søster måtte tilbake til sykehuset i januar året etter, gjorde hun ingen anstrengelser for å skaffe hjelp. Jeg hadde nu vist henne at jeg kunde klare arbeidet alene. Hun blev bragt hjem i en kiste. Det betydde at nogen måtte innta hennes plass i hjemmet. Hvis jeg gav op, måtte barna skilles ad, og jeg måtte betrakte mig selv som mislykket. Jeg overtok derfor hele ansvaret med liten hjelp, bortsett fra den barna kunde gi mig. Jeg vasket, strøk, sydde, stoppet, pusset, kokte, bakte, syltet, drettet op kyllinger og hjalp til med melkingen. Jeg ordnet det slik at jeg hadde en bestemt tid til hvert arbeide, en bestemt plass for hver ting, og jeg lærte barna å holde orden og hjelpe til det de kunde. I gjennomsnitt bakte jeg 20 brød hver uke, foruten rundstykker, mange sorter kaker og posteier. I førstningen måtte jeg få hjelp av barna når jeg skulde steke kjøtt eller bake; men snart lærte jeg å ha tillit til mig selv og kunde gjøre næsten alt alene.

Jeg syltet fra 200 til 250 liter bær og frukt hvert år, og jeg var likeså heldig med det som de som så. Når vi har opskrift og litt øvelse, er det ingenting på dette området vi ikke kan klare. Det er et vanskelig arbeide; men vi må streve hvis vi skal sette riktig pris på det vi kan opnå.

De fleste av oss vet at det ikke er lett for en blind å steke egg. Den eneste måten jeg med hell kan gjøre det på, er å ta ett eller et par om gangen. Derimot har jeg ingen vanskelighet med å steke allslags kjøtt. Jeg har funnet at fiskeboller og kjøttkaker kan stekes i ovn uten større pass.

Enkelte av dere kjenner kanskje til hvad det vil si å lage mat til en stor, skrubbsulten flokk. Jeg hadde i flere dager fra 15 til 18 mann, og jeg gjorde alt arbeidet selv. De første årene hjalp en grannekone mig en dag eller to ved slike leiligheter, men senere greide barna og jeg det uten nogen hjelp.

Vi hadde ofte Kirkemiddager, d. v. s. sammenskuddtilstelninger. I begynnelsen bestod mine bidrag av smør, fløte og syltetøi; men det varte ikke lenge før jeg kunde sende brød, kaker, posteier og kyllinger. Dette var nok et skritt i retning av å vise folk hvad en blind kan greie, og på denne tid hadde jeg da også overbevist grannelaget om det. Jeg er lykkelig over å kunne si at jeg kan plukke, rense, vaske, fylle og steke en kylling uten hjelp av nogen.

Jeg hjalp barna med deres skolearbeide og gjorde det mulig for dem å ta del i alt på skolen, skjønt dette betydde ekstraarbeide for mig. De fleste av oss bor i hjem hvor det er barn.

Her er et lite, godt råd: Gjør ting for barna slik at de vil beundre og respektere dig; men la dem også forstå at du vet hvad de holder på med. Hvis du ikke lar dem skjønne at du er klar over hvad som går for sig, vil de nytte sig av det. Den siste sommeren tok jeg mig av en liten gutt som hadde vært vant til å få gjøre som han vilde hjemme. Det varte ikke lenge før han forstod at det fikk han ikke hos mig, og siden gikk det svært fint med oss. Vi må forstå barn og lære hvordan vi skal ta dem. Jeg øvede barna op til å gjøre tingene selv; for jeg var klar over at jeg kunde ikke være hos dem så lenge det trengtes. Jeg var i familien i næsten 5 år, og da kunde de stille sig selv.

Så reiste jeg til La Crosse, Wisconsin, og styrte huset for min bror i 8 måneder. Jeg kunde greie mer på denne tiden og arbeidet gikk lettere.

Her måtte jeg lære å bruke gass til kokning og bakning, og her gjorde jeg også mine første forsøk med losjerende. Det var vanskelig i begynnelsen; men det gikk bra likevel. Når jeg tok imot nye losjerende, fortalte jeg dem ikke at jeg var blind, og ofte var det flere dager før de visste det. For tiden har jeg pensjonærer for egen regning, leier ut værelser selv, kasserer inn betalingen og fastsetter husordenen. Det har naturligvis også hendt at jeg av forskjellige grunner har måttet si op losjerende. Hvis vi er så heldig å ha hjemmet vårt på et godt sted, kan vi ernære oss ved pensjonatvirksomhet. Selvsagt betyr det arbeide, og vi må bruke våre ører og vår tanke; men de fleste av oss vil klare det.

Jeg har nu i 21½ år styrt huset for min niece her i byen. Jeg har hele ansvaret uten nogen som helst hjelp. Jeg bestemmer maten, lager den, foretar innkjøpene og betaler regningene. Jeg får en bestemt sum hver uke og prøver å klare mig med den.

Her er nogen få råd som jeg håper vil være til hjelp: Gi aldri op. Hvis noget mislykkès, prøv igjen. Folk som ser, har også sine vanskeligheter. Å lage posteier synes ikke å være lett for de fleste av oss, og mine egne forsøk har lært mig at det trenges øvelse og tålmodighet for å kunne gjøre det godt. Da jeg første gangen prøvde med eggekrem, gikk det rent galt; men da jeg blev klar over at folk som så, heller ikke hadde greid det til å begynne med, gjorde jeg et nytt forsøk, og resultatet blev godt. Posteier av alle slags er jeg heldig med, og jeg kan lage dem like fort som seende husmødre.

En dag bløtte jeg svesker og laget i stand sveitserstek i panner som var omtrent like. Jeg satte inn i ovnen det jeg trodde var steken; men da jeg kom og skulde snu den, opdaget jeg at jeg hadde satt inn sveskene i stedet. Sveskene var utmerket; men jeg måtte skynde mig med steken som forresten også blev fin nok.

En annen gang hadde jeg like fat for bønner og pisket fløte som jeg skulde bruke til dessert. Jeg helte fløten over bønnene istedenfor i det tomme fatet. Da jeg blev klar over feiltagelsen, var det ingen annen råd enn å ta desserten uten fløte og la bøn-

nene beholde den. Nå, vi tok det med godt humør, og vi fikk oss en hjertelig latter.

Også på bakekunstens område har erfaring og øvelse lært mig meget, og jeg har nu ingen større vanskeligheter her.

Jeg har i flere år strøket skjorter; men først nu kan jeg si at jeg har lært kunsten helt. Jeg spurte mine seende venninder hvordan jeg skulde få det bedre til, og deres vink var en god hjelp. Når de seende gjør oss opmerksomme på våre feilgrep, må vi ikke tape motet, men prøve å gjøre vårt beste. Det er den eneste måten vi kan bli „fulbefaren“ på.

Da det ringte en dag, blev jeg bedt om å kvittere for noget kull. Jeg sa til mannen at jeg ikke så, og bad ham gjøre det for mig. Han svarte: „Hvorfor bruker De ikke briller? Seiv ser jeg ikke godt, og derfor må jeg ha de t.“

En annen gang hørte jeg det banket. Jeg prøvde alle dørene i etasjen, men kunde ikke finne et menneske. Til slutt opdaget jeg at en mann banket på en soveværelsesdør ovenpå. Da han så mig ved foten av trappen, sa han: „Bor De her oppe?“ Jeg svarte: „Nei, jeg bor her nede.“ Og det tok ham ikke lang tid å komme ned trappen og ut av huset. En får være litt koldblodig iblandt.

Når du gjør bestillinger, la den handlende forstå at du skjønner dig på varer, og du vil få det du bestiller. Jeg pleide å få gammelt brød. Da jeg flere ganger hadde sagt at jeg vilde ha ferskt og igjen fikk et gammelt, sendte jeg det tilbake og sa jeg vilde gjøre det så lenge man holdt på å sende mig slikt. Jeg fikk ferkst brød efter den tiden. Ved bestilling av kjøtt var jeg ute for det samme.

Når jeg sender tøy på vask, setter jeg op en liste og sammenligner med den når jeg får tøiet tilbake. Jeg har aldri mistet en eneste ting.

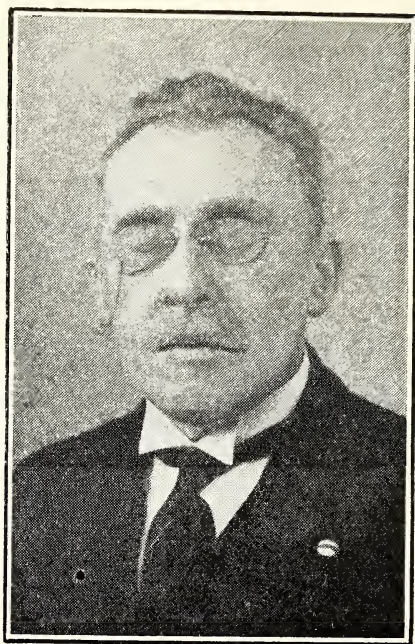
Jeg håper at nogen av dere kan få litt nytte av mine erfaringer, og hvis jeg kan være til hjelp for nogen, vil det alltid være mig en glede.

(Efter „The Matilda Ziegler Magazine for the Blind“).

Styremøtereferat.

Styremøte i Nordenfjelske Blindeforbund 20. 10. 1931. Til stede: Karterud, fru Wolmar, Nordberg, Nergård, Harildstad og første varamann Haglund. — 1) Referertes søknad om lån stort 500 kr. som hjelp til å begynne en tobakksforretning i Trondheim. Ansøkeren tilbyr pant i en Daytonvekt til en verdi av 500 kr. og stiller i utsikt at lånet snart blir tilbakebetalt. Lånet besluttetes innvilget. — 2) Blev bevilget 100 kr. til en blind kvinne som er blitt frastjålet alle sine kontanter, noget over 100 kr. Forbundet søker Owesens legat om refusjon av halvparten av beløpet.

Sekretariatet.

Hans Karlsen, Oslo.

Organist Hans Karlsen, Oslo, avgikk ved døden på Ullevål sykehus 9. november efter lengre tids sykелighet. På anmodning har en av hans venner sendt oss nedenstående minneord om den landskjente blinde musiker:

I anledning av organist Hans Karlsens død har redaktøren bedt mig å skrive litt om ham her i bladet, da redaktøren vel mente at det ikke var nogen av kameratene som kjente avdøde så godt som jeg. Vi har jo vært kjent snart et halvt århundre og har delt ondt og godt det lengste av denne tid. Likevel faller det ikke lett å skrive. Det kan være dem som synes jeg er for langtrukken og omstendelig. Disse vil jeg be huske at det er en gammel mann som skriver om sin beste venn. Det er et gammelt sørgende hjerte som åpner sig for kameratene og ber om forståelse.

Når jeg skal prøve å gi en karakteristikk av Karlsen, finner jeg intet bedre uttrykk enn ordet: „Solid“. Solid og pålitelig var han i all sin ferd. Han lovte aldri noget uten at han følte sig sikker på at han kunde holde det; men var løftet gitt, kunde man være viss på at det blev opfylt. Denne soliditet viste sig også i hans musikk. Han var ikke virtuos i den betydning man i almindelighet legger i dette uttrykk. Rolig og tilforlatelig kom det, dog ikke dødt og åndløst. Han var kanskje noget gammel-

dags i sine meninger om hvad en musiker kan tillate sig når det gjelder harmonier. Han respekterte de gamle „harmoniske regler.“ Parallele kvinter og oktaver hadde han en sann avsky for. Som organist ved gudstjenesten var han anerkjent. Organist Chr. Cappelen sa til sine elever: „Gå i Tøyenkirken og hør Karlsten spille koraler.“

Karlsten har to ganger utarbeidet Melodibok for I. O. G. T.s Barneavdeling. Den første utgave var ordnet for tre barnestemmer og en bass. Han tenkte sig nemlig at det kunde være mannlig forstander som kunde synge denne stemmen. Da Barneavdelingen fikk en ny, større sangbok, fikk Karlsten også i oppdrag å skaffe melodier til den. Den er ordnet på almindelig måte, så sangene er lettere å spille på orgel eller piano. Han har dessuten skrevet flere sanger som ikke er trykt. Jeg skal således nevne: „Gå nu hen og grav min grav», som han skrev for sine „Sangerdamer“ på kirkegården. „Ser jeg mig i verden om“, for mannskor, sunget av dobbeltkvartetten „Klang“ i Stavanger ved en konsert som Karlsten og jeg gav i Domkirken. Et orgelakkompagnement til „Deilig er jorden“ har jeg liggende her. Karlsten efterlater sig en hel del punktnoter som det gjelder å ta vare på. Det var særlig under vårt opphold i Danmark han skaffet sig en hel del både orgel- og pianomusikk, dels ved lån fra blinde musikere og dels fra blindeskolen. Også i Sverige fikk han fatt i noget. Så satt da vi to og skrev det av, d. v. s. Karlsten skrev og jeg dikterte uten riktig å forstå hvad jeg leste. —

Da Karlstens vita stod her i bladet i anledning av hans 30-årsjubileum, blir det jeg anfører, iallfall for en del, gjentakelser. For sammenhengens skyld må jeg allikevel ta med forskjellige ting:

Hans Jakob Karlsten blev født i Horten 3. oktober 1867. Hans foreldre som var svensker, flyttet senere til Oslo. Faren var maskinist. Hans som enda så litt, kom inn på blindeskolen 1879. Fra skolen har han det vidnesbyrd at han var en flink, flittig og bra gutt. I 1886 kom han i forbindelse med organist Olai Selberg som dengang var organist ved Vestre Akers kirke. Selberg fikk sterk interesse for ham og tilbød å undervise ham videre, noget som både Karlsten og skolens bestyrer tok imot med takk. Grunnlaget hadde han jo fra skolen, og det varte ikke mange uker før Selberg lot ham spille til skrifte og barnedåp. Da Selberg reiste på konsertturné, og da han i 1889 flyttet til Fredrikstad, vikarierte Karlsten i Vestre Aker til almindelig tilfredshet. Da Selberg i 1893 blev ansatt ved Grønlands kirke og ikke fikk slippe fra Fredrikstad før opsigelsestidens utløp, måtte Karlsten vikariere for ham igjen. Også senere måtte Karlsten spille i Grønland rett som det var, så Karlsten har betalt undervisningen hos Selberg godt. Hermed være det ikke sagt at Selberg har tenkt på egen fordel. Mens Karlsten var på skolen, spilte han også en tid hos P. Lindeman. Fra 1890 reiste han i mange år sammen med undertegnede og gav kirkekonsserter Skandinaviens rundt.

Fra denne tid har vi mange presseuttalelser som taler om Karl- sen som „den dyktige og skjønnsomme orgelspiller“. Særlig omtales ofte den utmerkede måten han akkompagnerte på. — Det var en tid full av slit og møie på mange vis; men den hadde også sine gleder. Vi hadde mange små snurrige opplevelser som senere har skaffet både oss selv og dem vi fortalte dem til, man- gen munter stund. Skulde redaktøren og leserne ønske å få no- gen av historiene her i bladet, skal det være mig en glede å skrive ned en del. Men først og fremst bidrog disse reisene til å grunnfeste et ubrytelig vennskap som har holdt sig gjennom gode og onde tider, nettop fordi vi kjente hinannen så ut og inn.

I 1901 fikk Karlsten endelig en stilling som organist ved Gam- lebyens gravkapell; men også senere har vi reist adskillig. Den siste konserten hadde vi i Røyken kirke for tre år siden. Har Karlsens karriere som organist ikke vært hvad man egentlig kan kalle „glimrende“, så tror jeg likevel han har bidratt i ikke liten grad til å festne troen på de blindes muligheter som organister.

Karlsten kunde glede sig ved et hyggelig hjem, hvor hans ka- merater alltid var velkommen. Fru Mathilde Caspara, født Jen- sen, har alltid holdt huset i mønsterverdig orden, og bestandig har det vært en god kopp kaffe å få. Deres tre barn, to sønner og en datter, har aldri bragt sine foreldre sorg. Hjemmet har i alle henseender vært harmonisk. Jeg har meget å takke dette hjem for. Det var dit jeg tydde da jeg i 1900 måtte oppløse mitt eget hjem og overlate mine barn til andres varetekt. Siden var jeg der, til det lyktes mig i 1914 å skape mig et nytt hjem her oppe.

„Vi er blitt en venn fattigere,» sa Hjelmtveit da han meldte mig Karlsens bortgang; og det var et s a n t ord, iallfall for mi t t vedkommende. Men jeg tenker på de ord vi pleier å slutte våre årsmøter med: „Kristi venner ingensinne sees siste gang.“ Og for mi t t vedkommende skulde det vel ikke vare så lenge. —

Omstendighetene gjorde at Karlsens siste ferd måtte foregå onsdag 11. november (han døde mandag aften den 9.). Det var derfor ikke mange som fikk anledning til å vise ham den siste ære, hverken ved fremmøte eller på annen måte. La da d i s s e linjer være den minnekrans jeg legger på min kjære venn Hans Karl- sens grav, med takk for hvad han har vært for mig i de 45 år vi har kjent hinannen.

Trondheim i november 1931.

Andr. Pedersen.

Legatreuteuddeling.

Rentene av stud. philol. Yngvar Sydnes' legat for 1931 er delt mellem to blinde i N. B., to i V. B. og to i Ø. B., meddeler Foreningen for Blinde, Oslo.

Stå i striden trugen.

Tone: Rett som ørnen stiger.

(Skrevet for Elevforeningen «Samhold»s Sangbok).

Stå i striden trugen
for ei hjartesak,
legga heile hugen
til i kvart eit tak;
det gir livet verd,
adlar all di ferd.

Vegen din å vandre
om han ter seg bratt,
stjerneblenk åt andre
gi frå eiga natt;
det det største er
du kann vinna her.

Stort å tru og tenkje
om din plass er ring,
sjå det fagre blenkje
i kvar liten ting;
det gjer kvardagsplikt
til eit høgtidsdikt.

Aldri motet tapa,
alltid målet sjå,
sjølv sin lagnad skapa,
livsens meining nå;
det er lykka stor
for kvar sjel på jord.

Erik Harildstad.

Østlandske Blindeforbunds juletreffest.

avholdes i K. F. U. M.s festsal, Møllergaten 1, Oslo, onsdag 6. januar 1932.

Styret.

Nyttår.

Gamle år, hvite hår, —
mett av dager på terskelen står,
sender tilbake på tiden som gikk
et siste, et vemodsfyllt avskjedsblikk,
glider — og svinner så stilt.

Rangt og rett. Tungt og lett.
Tvilende stod du, ja rådløs, trett.
Hvor finnes lys i det virvar som rår?
Hvor finne håpet som ubrutt står?
Hvor finne løsning og tro?

Mangt det gav, — uro, kav
bragte det med sig for høi og lav.
Håpet som smilte, kanhende det brast.
Lykken som søktes — et terningkast.
Alt gikk så underlig til.

Nyttårsny. — Morgengry —
stigende sol om land og by! —
Nyttåret bringer i Jesu navn
lys på vår vandring, så Frelserens favn
blir oss det vinkende mål.

Jesu navn. — Faderfavn,	Trygt jeg går frem mot vår,
trøst for alle i sorg og savn,	sommer og høst, ja det hele år.
klarhet for tvilende, sårede sinn.	Betlehemsstjernen er Jesu navn,
dragningsmakt opad mot solblå tind,	lys for min fot hjem til himmelhavn,
hvile for trette sjeler.	inn til Gud fader selv.

P. M. Sydnes.*)

*) Sydnes som var født på Stord i 1859 og døde i Oslo i 1924, var i ikke mindre enn 45 år knyttet til blindeundervisningen, først som lærer i Oslo og på Gløshaugen, Trondheim (1879—93) og senere som bestyrer i Klæbu, på Dalen og i Oslo (1893—1924).

Idet vi takker alle som i 1931 har vist vårt månedsblad og blinde-saksarbeidet i det hele interesse, ønsker vi samtlige abonnenter og annonsører en gledelig jul og et godt nyttår. Vel møtt igjen i 1932.

Red.

Formanns-, sekretær- og kassereradresser.

Norges Blindeforbund: Formann kurvmaker Alf Arnesen, Jessnes; tlf. Furnes central pr. Hamar. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen, tlf. 1029. Adj. sekretær hr. T. Hjelmteit, Bergslis gt. 13, Oslo; tlf. 62177. Kasserer frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, Oslo; tlf. 41243.

Nordenfjelske Bfb., Trondheim: Formann lærer Halvdan Karterud, Blinde-skolen; tlf. 4317 k. Sekretær fru Agnes Wolmar, Dronningens gt. 11; tlf. 3169. Kasserer bokholder Gustav Dybvig, Ø. Møllenbergt. 66; tlf. 4244 b.

Vestlandske Bfb., Bergen: Formann bibliotekar H. E. Gjøn, Rosenkrantz gt. 5; tlf. 3871. Sekretær dr. H. G. Dethloff, Nygårds gt. 2, Bergen. tlf. 1029. Kasserer lærer O. A. Holen, Sandvikslien 3; tlf. 2023.

Østlandske Bfb., Oslo: Formann sykegymnast Erling Herstad, Langesgt. 7; tlf. 10197. Sekretær frk. Sigrid Sverdrup, Skovveien 5, tlf. 41243. Kasserer dr. med. I. Schjøtz, Langesgt. 7, Oslo; tlf. 22067.

Livsmot.

Et eksempel på hvad som kan utrettes ved foretagsomhet, viljekraft og en riktig vurdering av egen dyktighet.

(For „Esperanta Ligilo“ av L. Ardison).

Unge Huschen var i 1918 officer i den belgiske hær, da han blev rammet av en eksploderende granat. Kirurgene nølte med å foreta noget i dette kaos av knuste lemmer og istykkerrevne muskler som var igjen av den før så sterke og livsglade ungdom. Vilde det ikke være synd mot selve livet om man søkte å holde i live denne ruin av et menneskelegeme? Da hørtes en stemme fra den formløse, blødende massen: „Glem ikke, mine herrer, at ethvert menneske har rett til å leve.“ Nu var det ikke lenger tilatelig å nøle. Lægene tok fatt på arbeidet, begynte å kjempe med døden om den unge mannen — og seiret!

Men hvad hadde ikke denne seier kostet! Begge benene var amputert nedenfor kneet. Venstre underarm var borte. På høire hånd var bare tommelfingeren og en del av pekefingeren tilbake, og øinene vilde aldri mer få skue denne verden. Et trøstelsløst syn!

Men vår helt fattet snart mot igjen. Med sin tommelfinger, den eneste friske fingeren han hadde i behold, skulde han lese blindeskrift. Med den skulde han mestre skrivemaskinen. Og det lyktes! Han gjorde enda mer! Efter stort strev, efter meget arbeide og megen øvelse var han i stand til å gjøre sig uavhengig av fremmed hjelp. Nu kan han klæ sig uten bistand. Takket være et slags knestøvler som han selv har tenkt ut, går han endog i trapper. Han er igjen en fri mann og kan tillate sig å drømme om hjem og familielykke. — —

Årene går. Vår forhenværende løytnant har funnet en elskende og elsket hustru som har skjenket ham fire barn. Tross alt er livet hans blitt lyst og glederikt. Men krigsinvalidens pensjon synes ikke lenger så rundelig tilmålt som før. Den er ikke steget i forhold til familiens økning. Å mette fire sultne barnemunner, å sørge for seks mennesker betyr store utgifter. Men Huschen taper ikke motet. Han vil gjøre hvad andre mennesker må gjøre: Han vil arbeide. Vi undres — hvad skal en kunne utrette med et legeme uten øine og uten lemmer! Men for Huschen synes tanken fullkommen naturlig og logisk. Hvorfor skulde han ikke kunne bli f. eks. handelsreisende? Efter en del forsøk beslutter han å ville bli representant for en eller annen sprengstoff-fabrikk. For hans sterke, ukuelige energi må alt vike. Snart har han fått ansettelse hos et stort selskap. Ved hjelp av skrivemaskin og telefon kommer han i forbindelse med både forretningsfolk og kunder. I automobil gjennomkrysser han hele landet. Og det er tydelig at han har fremgang med sig. Hvordan skulde han ellers allerede kunnet bygge sitt eget lille hus? —

Vi bøier oss i dyp ærbødighet for denne helt som er meget større i sin fredelige kamp for tilværelsen enn han nogensinne var under verdenskrigen da han førte sitt kompani mot fienden.

OSLO

Det blir en pen vask med

HESTBEKS

vegetabiliske grønsåpe

Veså

fåes overalt hos de handlende i $\frac{1}{2}$ kgs. pakker
og i løs vekt.

H. A. BRUN ^{A/S}

BAKERI

BOGSTADVEIEN 30

TELEFON 64514

En mængde restbeholdninger av $\frac{1}{4}$ Lin

DÆKKETØI

sælger vi nu overordentlig billig

hvoriblandt

340 dus. Servietter 60×60 cm. kr. 13.50 pr. stk.

Duker av $\frac{1}{2}$ Lin

95×95 cm.

115×116 cm.

150×180 cm.

Kr. 2.25 pr. stk.

Kr. 3.50 pr. stk.

Kr. 7.25 pr. stk.

Kr. 8.50 pr. stk.

Kr. 9.75 pr. stk.

150×210 cm.

150×240 cm.

Brødrene Dobloug

Stort Utvalg i

Dame, Herre og Barnekonfektion

Skotøi - Tricotage - Pyntesaker

Dame- og Herrehatter

Se våre vindusutstillinger

Gunnerius Pettersens Magasin

Storgt. — Brogt.

„Blindesaken“s spredning.

I tilslutning til vår notis i novemhernummeret er vi kommet til å tenke på at kanskje våre foreningsledere i de forskjellige forbundsdistrikter kunde ta 10—20 eksemplarer (eller hvad som kunde passe), og så la medlemmene selge dem i månedens løp for 20 øre stykket. Beløpet kunde innleveres til kassereren og denne sende oss oppgjør ved årets slutt. Dette vilde kanskje være den letteste måten å få månedsskriftet vårt spredt på. Enkelte har allerede ordnet sig slik, og vi håper mange andre vil følge efter. Her som så ofte ellers gjelder ordtaket: „Mange bekker små gjør en stor å.“

Frilicens.

Alle som hittil har fått frilicens av Oslo Kringkastingsselskap, vil få denne frilicens fornyet uten spesiell ansøknng. Dette vil bli ordnet kollektivt mellem Kringkastingsselskapet og Ø. B. Derimot må alle som enten har forandret adresse eller som ikke ønsker frilicens for næste år, være så snild å melde dette til mig så snart som mulig.

Erling Herstad.

Aftenposten

Norges største og mest utbredte avis

**Det populære 24-sidige
A magasinet følger
hver lørdag som bilag**

Av mit rikholdige utvalg anbefales:

Snekkerverktøi, Treskjærerverktøi

Bokbinderverktøi, Salmakerverktøi

Kurvmakerverktøi, Mekanisk verktøi

Løvsagverktøi, Løvsagmaskiner

Ingwald Nielsen

Torvgaten 4, OSLO

PETTER A. PEDERSEN

Niels Juelsgt. 27 — OSLO

KJØT — FLESK — PØLSEVARER

Telefon: 41494. Kun 1ste kl. varer til dagens priser. Privat: 66067.

HOTEL ASTORIA (BYES HOTEL)

OSLO — AKERSGATEN 21

Nyt, moderne hotel i centrum. Like ved Stortinget. Ved trikkeholdeplass fra Øst og Vestbanen. **80 nymonterte værelser, hvorav en række med bad.** Varmt og kaldt vand paa samtlige værelser. Elevator, Telefon. **Absolut 1ste kl. sengeutstyr. Moderate priser.** Telefon centralbord 13770.

M. Rummelhoff Hansen

Murmester

Trondhjemsveien 59, Oslo

Telefon 82238

Brødrene Rosenlund ^{A S}

Kolonial - Frukt - Delikatesser
BERGEN

Specialiteter: **Victoria Kaffe - Visit The**

Bruk kun

Kvalitetspapir

De representeres utmerket ved

Alvøens Papirfabrik's

fabrikata.

Dr. med. øienlæge

BIRGER MALLING

Bergen

WERGELANDS

TRANSPORTFORRETNING

BERGEN

Telf. 1781

3723

Priv.: 3529

Utfører flytninger, transporter med
automobiler og hester. Opbevaring
av møbler. **Toldklarering.**

**VERGELAND
TRANSPORT**

Telefoner: 1781—1723

FLYTNING — TRANSPORT
PAKNING — MØBELLAGRING

ANTON M. OLSEN

Urforretning — Bergen

Etabl. 1907

Telefon 3035 anbefales Olav Kyrresgt, 1

Dr. G. W. Keyser

Øiensygdomme

Øvre Slotsgt. 17¹¹¹ - Telefon 10158

Kontortid 10—3. Oslo.

Dr. med. I. Schiøtz

Øienlæge. — 11—3

Langes gt. 7 (vis a vis Riks-
hospitalet). Oslo.

Tandlæge

Bj. Ohleng-Hee

Dronningensgt. 32 II — Oslo

Telefon 11471.

Husk

det skal være

SINGER

SYMASKINER.

Marmara

— Tyrkisk cigaret —

1 krone pakken

M. Glotts Tobaksfabrik.

Oslo

Vestlandets største

Mode-, Manufaktur- & Utstyrsmagasin

Engros og detalj

MOHR & GIERTSEN

BERGEN

KOLONIAL

en gros

Specialitet:

Brændt Kaffe

Rikstelefon 0647 k

RADIO!

Største udvalg av apparater og hyttalele. Deler for selvbyggere
samt billige og gode telefoner.

Faglig betjening.

RADIOCENTRALEN AS

Marken.

Telf. 4070.

Bergen.

MANUFAKTUR

Engros & Detalj

HANDELSTRYKKERIET A S

Lars Hillesgate 17

Alle Slags Tryksaker

utføres hurtig og billig

Telefon 2260

Telefon 2260

Bergens Privatbank

Oprettet 1855

Bergen — Oslo — Haugesund

Kapital og fonds kr. 36,300,000.00

Penge mottas til høieste forrentning. Inkasso besørges overalt. Checks paa ind- og utland kjøpes og sælges. Fremmed mynt veksles. Reiseakkreditiver utstedes. Formuer forvaltes. Aktier og obligationer omsættes. Alle bankforretninger utføres.

**Stentøi
Glas
Porselæn**
Billige priser

W. M. Tonnings Enke
Strandgaten 17.

SOFIE HØIGJELLE

**Kjød- &
Pølseforretning**

TORVGATEN 2
Telefon 0970 — 3748

